

နတ်တောင်ရွာ

BURMESE
CLASSIC
.com

အားနည်းခြင်းကို

fatigon

တစ်ခွက်

fatigon

နုကွဏ္ဍရောင်ခြည် အစုအဝေး အစုအဝေး အစုအဝေး

ဒီကတော့အရေးသုံးပါး

မြည်တောင်စု ပါဠိကွဲရေး
ကိုင်းရင်းယားစည်းလုံးညီညွတ်မှု ပါဠိကွဲရေး
အရပ်အခြားအားလုံးတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

...ဒီအရေး
...ဒီအရေး
...ဒီအရေး

နုကွဏ္ဍရောင်ခြည်
နုကွဏ္ဍရောင်ခြည်
နုကွဏ္ဍရောင်ခြည်

လော ကီ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ ရင်း

နတ္တဗျူဟာ

နာယကကြီး

မျက်တာ အောင်မြင်

M.B.B.S (Ygn)

၁-ဘ-၀ (တိုင်းရင်းသား)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wulum), D.M.A

Senior Fellowship of Aryurvedic

Medicine (India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိယ ဆရာတော်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

အိတ်ကုညီဆွေ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးစီးဆိုင်ရာကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်ပိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုးကွယ်မောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်အိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မသေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B)ကိုးစိုးဆန်း။

သန်းထွန်း (ဘားအံ)

ပါမို့ အယ်ဒီတာ

ဦးစံတင့်

(စတုန်ကာယကောတီဒါ၊ ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာပုံပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

မြန်မိုရေပျော့

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရဒီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

အတွင်းမလင်

ပါရဒီ

သံတော်ရှင် ငေတီတော်ကြီး၏
အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းထက်တွင်
ဆရာတော် အရှင်ဖရိဒု၏ အမိဋ္ဌာန်အောင်ငေတီကို
● ၈၁-၈၁

ထူးကဲစေသူ
ဦးစံမောင်ဝင်း(၁၃၄၄)၊ နတ္တဗျူဟာအယ်ဒီတာ
၂၀၁၂-၂၀၂၃ ဝမ်း ချိန်ကြီး၊
အတွင်းနှင့် မျက်နှာပုံဆိုင်ရာ
ဦးစံမောင်ဝင်း(၁၅၂၅၄၄)၊ ပါရဒီအောင်ငေတီ၊
ဆရာတော် နတ္တဗျူဟာအယ်ဒီတာဝင်း၊
၅-ရပ်ကွက်၊ ဝေရမ်းတန်းမြို့နယ်၊
မျက်နှာပုံကြီး၊
မန္တလေးမြို့နယ်မြို့နယ်၊
နဂါးမာဝေ၊
ရှမ်းတောင်ပိုင်း၊ မြန်မိုရေ
ပီလဲနာမာဝေ (မတင်ကြီး)
ဂင်္ဂါနီမာဝေမြို့နယ်(တောင်ကြီး)
မြန်မိုရေနယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်မြို့နယ်၊
ဆရာတော်အောင်မောင်(မဟာမိတ်)
မြန်မိုရေ
ထွန်းမိုးမိန်းမာဝေ ၂၀၁၃-၂၀၂၄ ချိန်ကြီး
၈- ၀၀-၂၅၂၂၀၅

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ထိုကင်မောင်ရွှေ၊
မင်္ဂလာ ဝိပဿနာကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ
အမှတ် ၃၂၂
ဖုန်းနံပါတ်
၀၀၀၀
ငါးရာကျပ် (၅၀၀/-)
၈-၀၀-၂၅၂၂၀၅

BURMESE CLASSIC

★ ဂျော့ချီခြင်းရောင်ခြည် ★

ရွေးဆိပ်ချိုငါထာတော်နှင့် ရွေးအဆိပ်ချဆရာနှင့်
တွေ့ဆုံခြင်း (မြဒင်-စင်းကျော်) ၁၄၅
တောင်ဥက္ကလာပဗြူနယ် အောင်စည်တိုင်းရင်းဆေးခန်း
ဆရာဦးကျော်လှိုင်ဦး(တဆ-၀၀၇၁၇)၏
ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ သိကောင်းစရာများနှင့်ကုထုံး
(မြောင်မြ မောင်ယဉ်တင့်) ၂၂၅

❖ ပညာပေးရောင်ခြည် ❖

သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား (၂၃) (ဟူဂျင်းစီ) ၁၅၀
တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၇၈) (ဟူဂျင်းစီ) ၁၇၄
လူတိုင်းအတွက် တရုတ်စွဲရာ
အိပ်မက်ရှင်းတမ်း (၆၈) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၇၉

❖ ဂဏ္ဍဏာရောင်ခြည် ❖

လှိုင်ဦးနယ် ပဏ္ဍိတာရာမ စာသင်တိုက် နာယကဗာချ
သာသနာပြု နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက ပုပ္ဖိုးစကားဝါမြေ
ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ပညာဝံသ၏ လက္ခဏာတော်
(ဆရာ ဦးခင်မောင်လင်း-B.Sc(ရွှေဘို)) ၁၂၅
လက္ခဏာပဟေဠိ အခြေညိုကြစို့
(ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့) ၁၄၁
စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေး စီးပွားဖြစ်နိုင်မလား ၁၆၂
စိုက်ပျိုးပညာရှင်တစ်ဦး၏ လက်ဖဝါးပြင်မှာ ၁၇၇
သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ (သန်းပညာ) ၁၈၇
ဘယ်လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေးမလဲ
(ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ) ၂၀၅

ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို
မီးပူမော်ဆာစေ ညဉ့်အချိန်တွင်
မီးသင်္ဂြိုဟ်သော နေရာမှ... ➡ ၈၁-၉

တူရားရှင် သထုံသို့ကြွနှင့်
ခရီးတော်ဆေးသင်္ဃန်
ကန်တော်မင်္ဂလာကို... ➡ ၈၁-၆၁

❖ ဂမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ❖

ထူးဆန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ထူးဆန်းသည့်
မာဘရန်ဂူကြီး (မိုးမိတ် မိုးကျော်) ၁၇
ဖိုးဖြူတောင်စာန်းမှ သတ္တဝတိ သာသနာမြေ
နန်းဆီသို့(၇) (ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၄၁
ဝေဟင်ယံတွင် မှတ်တမ်းပြု ဖူးတွေ့ရသည့်
ရေတံခွန်တောင်မြေ မြတ်သဏေ၏ အောင်ရုပ်တွေ
မြေမဟီနန်းဆီသို့(၃) (ခရီးသည်သုတေသီတစ်ဦး) ၇၃
မြိုင်သာတောင် ဆံတော်ရှင်
ရွှေစေတီတုန်းတော်ဆီသို့ (၂) (စံထွန်းသာ) ၁၁၁
မိမ်းရောင်ဖို တောင်ညိုခြင်းရောင်ညို သာသနာ့အောင်မြေ
ဌာနေတိုင်းဆီသို့ (၂) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၁၃
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရူဇင်း ၃

၀ အရူးတရားများခြံခြံ ၀

ရွာထဲသို့ထောင်ကျွေ့ အနောက်ဘက်အခြေမှ
 ခုခမ်းခြေစိုက်ခြင်း သပိတ်တိုင်သာသနာခြေသို့(၀)
 (စင်ညိုငယ်) ၉

အောင်အတိတ်ဆောင် သိပ်နိုက်တောင်နို့ဆီမှ
 ပုထိုးစေတီ နေရာထူးများ (၉) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၅၇

ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပမထေရ် ကောင်းမှုစေတီများ
 ပုစေတီမှစ၍ (ယင်းမာပင်မြို့နယ် ရေပုပ်ဘုရားကြီး-၀)
 (ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၆၅

စစ်ကိုင်းတောင် မန္တလာတူးကူးချောင် ဆရာတော်
 ဦးတောင်ဝိနည်း ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်ကျင့်စဉ်တရား(၂)
 (သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး) ၈၉

ရွှေတောင်မြို့ ရဟန္တာ(၈၀)နှင့် ဝဲ့ရှင်ဆရာတော်ကြီး(၂)
 (သန်ဦး-သုဝဏ္ဏ) ၉၇

၀ ကိုယ်လျှောက်များခြံခြံ ၀

ချစ်ကြီးယုတ်နွယ် မြွေမောင်မယ်
 (မျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်) ၁၄

အရှင်ကြီးနတ် ဆုံးမခြင်းခံခဲ့ရဖူးသော ကျွန်ုပ်၏အဖေ
 (ချစ်ဆိုင်) ၂၃၃

တွေ့ရကြရ ကျောက်သမားသံ(၅)
 (ရွှေကသစ်-ကျောက်မျက်) ၂၃၆

အမေသုရဿတီမယ်တော်နှင့် ပတ်သက်သမျှ
 (ဦးဆန်းမြင့်-ဟင်္သာတ) ၂၄၇

ငါးလိုက်ချောင်းရေ ချိုပါစေ(အောင်ပိုးမြင့်-နေပြည်တော်) ၂၈၁

* ဖူးခြားဆန်းကြယ်များခြံခြံ *

မဟိန္ဒရှင် သိန္နိရှင်... ကို (၃)
 (ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး) ၂၀၉

ကျွန်တော်နှင့် ထူးဆန်းသော ဇော်ဂျီမိမိ
 (ညီလေးငယ်-လယ်တော်) ၂၄၁

ထူးဆန်းသည့် ဝိညာဉ်ပုဂ္ဂိုလ် (ရတနာဒေဝီ) ၂၄၉

အံ့ဩဖွယ် ငါးကျည်းပြီးသူ (စေတနာမိုး-တောင်ငူ) ၂၈၇

ကြောင်ကျောက်အစွမ်းသတ္တိနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ
 (စိုးလင်းအောင်-မြန်မာအောင်) ၂၈၉

* ဆေးဖြိုးကျိများခြံခြံ *

လေဖြတ်ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်
 (အေးရှင်ပန်း-သင်ထုံး) ၂၉

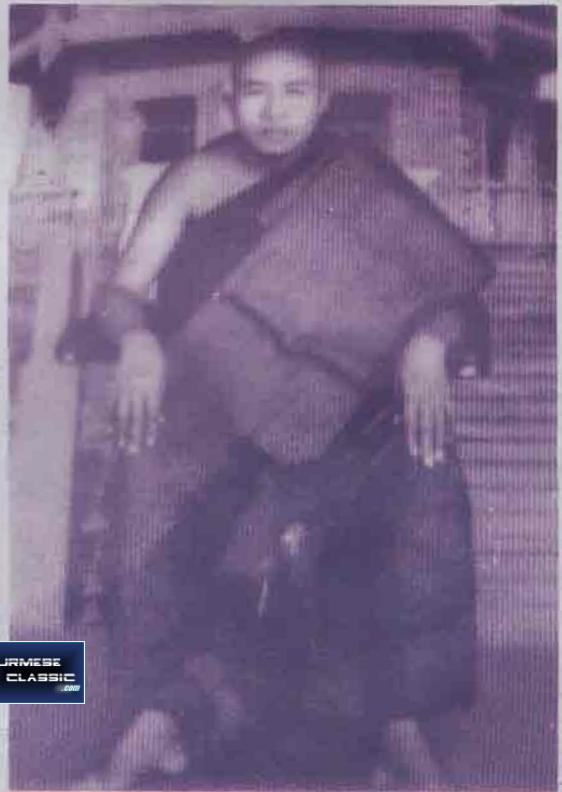
အမျိုးသမီးများအတွက် မီးယပ်တွက်တုဆုံး
 (မြေခိုးချစ်-နတ်မောက်) ၁၅၈

နံနက်သတော် ညဉ့်ကပျော (မောင်ရင်ထွေး-မအူပင်) ၁၈၄

ခြေဖဝါးပူရောဂါ ပျောက်ကင်းကြစေရာ
 (ဒေါ်ခင်ဝင်းမွန်-B.A.သခိုင်) ၁၉၁

စုတ်တရက်လေဖြန်းသွားခဲ့လျှင် ဤဆေးနည်းလေး
 သုံးကြည့်စေချင် (မောင်နီဘယ်(လ်)-မြစ်သာ) ၂၀၇

၄ နက္ခတ္တများခြံခြံမဂ္ဂဇင်း:

BURMESE CLASSIC .com

လိုရာဘာကျီးသိန္နိ ခြီးမြည့်စုံဝေသည့် သပထရွေလမ်းစဉ် ပုတီးခိင် ခိင်ပွားနည်းဖြစ်သည်ဟု ၁၈-၅၃

သောချိတ်ချီတာ သူ့ညည်းသတ်သတ် ဘာမှ အသုံးစင်ဘူး သောချိတ်မှာ သောချိတ်ချီတယ်... ၁၈-၁၃၇

ဘုန်းကြီးတာကတော့ တစ်မျိုးကောင်းပါရဲ့
မိမိအလုပ်မှာတော့
အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တယ်ဟဲ့... ➡ ၈-၄၉

နှစ်ပေါင်းတစ်ရာထု တစ်ပါးနှစ်ပါးသာ
လာရောက်သိတင်းသုံးသည့်
မိုးမိတ်ရှိ ဟာရန်ဂိုဏ်းဂူကြီးသို့... ➡ ၈-၁၉

◆ ဆေးကုသရေးဆိုင်ခြံ့ဖြ့် ◆

မိမိပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အိုင်ဇာတ်များ (ငဇုတ်ကောင်း
အသက်ရှည်ဆေး) (အောင်လှသန်း-မင်းဘူး) ၁၆၀
ရွှားစောင်းလက်ပပ်ချက်ဆေး အထင်မသေးနှင့်
(မောင်မောင်ကျောက်) ၁၇၆
အပူနာမှန်သမျှ မြင်းရွာကုထုံး (ချောင်းနက်သာ) ၁၉၂
သွားနာသွားကိုက် သက်သာပျောက်ကင်းတဲ့ဆေး
(ဒေါ်တင်အေး) ၂၁၃
ဓာတ်လေးပါးညှိဆေး (မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်) ၂၁၆
ကိုယ်တွေ့ပြည်တည်နာ အနာကျတ်စေသော
ဆေးနည်းကောင်း (နန်းဝင်ထွေး-သီပေါ) ၃၀၄

* အင်းစာရေးဆိုင်ခြံ့ဖြ့် *

ဝဏ္ဏီရ ဝက်လုံး နဝင်းစမအဆောင်(စရာမြေ ကျော်ဝေ) ၇၈
အစွမ်းထက်သော အဆိပ်ချင်ဂါထာနှင့် အစိစာရင်
(အုပ်-ဂါထာပုဒ္ဓန်သုတေသီ) ၁၅၇

* ကျင့်စဉ်ရေးဆိုင်ခြံ့ဖြ့် *

ပုဂံတော်ကိုပါးပုထိုးစိပ်နည်းနှင့် အဓိဋ္ဌာန်အစီအမံများ
(မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်) ၁၅၃
ဗားမဲ့ဗားတရားဘုရား၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုလျှင်
(သီဟတေဓ) ၂၀၁
မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ရန်ပြေချမ်းသာကျင့်စဉ်
(၃-ကြွင်းသိုက်စွာ ကြာသပတေးသာသနာ့အတွက်)
(သန်းပညာ) ၂၀၆

* ဂုဏ်ရူပဏ္ဍိရေးဆိုင်ခြံ့ဖြ့် *

အလယ်မှီမ ခေါ် ပဲခူးမှီမကြီး၏ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
ဖီးကုန်းမြို့နယ်၊ ဘော်ဘင်ရွာအနီးရှိ ထူးဆန်းသော
ဘုန်းမဲ့ဇာတိုင်းကြီး (နေဝန်းနီ) ၂၇၃

✧ ငွေစဉ်းသုံးဘဝလမ်းညွှန်ရေးဆိုင်ခြံ့ဖြ့် ✧

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလအတွင်း
လာက်လာဘရွှင်လန်းစေဖို့ (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၄၇
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်
ခုနစ်ရက်သာသနီ ဟောစာတမ်း (ဆရာ ရောင်ခြည်) ၁၈၂
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ (ဟုဂျင်းစီ) ၁၉၀

+ ထူးခြားသစ်ပင်ရေးဆိုင်ခြံ့ဖြ့် +

သစ်ပင်များပေါ်တွင် အလိုအလျောက်ပေါက်ပြီး
သိန္ဓိုဝင်နေသည့် ဇော်ဂျီမှတ်ဆိတ်ဂမ္မန်း
(သန်းထွန်းသိန်း-ဘုံအိ) ၈၆
နမ္မဏ္ဍရေးဆိုင်ခြံ့ဖြ့်မဂ္ဂဇင်း ၅

လောကီ

စီးပွား

ချမ်းသာ

အတွက်

အဆောင်

ပစ္စည်းတစ်ခုခု

စီရင်လိုလျှင်...

❖ ၈၁-၃၄

နယ်လျှင်

ဂန္ဓာနီပုဂ္ဂိုလ်

များအတွက်

အောင်မြင်

အနီးမှ

ဘီလူးကြီး

ဦးဖာနာ၏

စောင့်ရှောက်

မှုကြောင့်...

❖ ၈၁-၃၅

တပြည်ပြည် ဦးစမ်းတော်

မုက်ခွာတော်မှ ဝမ်းပေးတော်အင်္ဂါ

တင်ကိုယ်လုံး ကျောက်ပြီး ခြံစွဲစားသည်တို့... ❖ ၈၁-၃၆

▲ အမျိုးသမီးအစုအဝေးခြံ့ ြ

တမာရွတ် အခါသက်သာစေဖို့ (တင်ထွန်းလှိုင်-မြစ်သာ) ၁၉၆
ပြာအကြောင်း သိကောင်းစရာ (မြင့်) ၂၂၄

✦ ကျမ်းရေးခြံ့ ✦

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာပျောက်ကင်းမှု
(မြေသလုံးကြွတ်တက်သော်) (ဦးလှညိုစိုး-တံတားဦး၊ အင်းဝ) ၁၆၀

○ အုစေသနာရေးခြံ့ ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
(ရန်ကင်းတိုင်းအသက်ကြီး လှည်းကူးမြို့နယ် မိုးသာရပ်တွင်း
နိဗ္ဗာန်ဆိပ်ဦး မဟာစည်သာသနာ့ဆိပ်သာကျောင်းတိုက်
ပဆာနာယက ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသဗ္ဗဒ္ဓအောက်ကစေ
သဗ္ဗဓမ္မလင်္ကာရအား ပူဇော်ပါရဂူပြုခြင်း) (သန်းပညာ) ၄၆
မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးကုန်အမှတ် (၂)မှ
တူးဖော်တွေ့ရှိသည့် ယဉ်ကျေးမှု ရှေးလက်ရာများ (၁၄)
(ပန်းချီတူးလှ-ရှေးဟောင်းသုတေသန) ၁၃၁
စိတ်ဝင်စားစွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
(ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့) ၂၁၄

❖ မြန်မာ့ရိုးရာ ဝတ္ထုရေးခြံ့ ❖

စိမ်းဆောက်ကျောင်းဆောက် နက္ခတ်တွက်နည်း
(ဇိုလ်မင်း-မင်းလှ) ၁၅၅
သက်တော်ရှစ်ဆယ်ဟောက်နိး (ကောင်းခန့်-သခွတ်ရမြ) ၁၆၁

◆ ကျမ်းစာရေး စာပေရေးခြံ့ ◆

၂၀၀၃ ခုနှစ် မေလ ကျမ်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ (ဟူဂျင်ဖီ) ၁၅၉

○ အပေးအခကြံရေးခြံ့ ○

အလောင်းတမ်းပေးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သိသမျှ
မြေလိုက်ပါသည် (ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း) ၃၀
သိရှိမြောက်တဲ့ဆေး သိသူများမှ ဖော်ပြပေးစေရင်
ဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်၍ (အေးရွှေ-ဖိုးကျန်း) ၂၂၁
မီးညွှန်မီးလျှံ မီးတောက်ကြီးနှင့် နိရဲလောင်တွင်းနေသော
မီးလုံးကြီး သိသူများမှ ဖော်ပြရေးသားပေးကြပါရန်
(တူးဖော်-ပေါင်) ၂၅၄

✦ ပါရမီရေးခြံ့ ✦

ကျွဲနွား ပခုံးပေါက် လက်တွေ့ပျောက်
(နတ်မောက် မင်းချစ်ဇော်) ၁၇၀

○ မြန်မာ့ပြေးဆေးဂင်ဆေးခြံ့ရေးခြံ့ ○

တလေးများအတွက် နဂါးပါးပျဉ်းရွတ် (ထွေးလေး) ၁၆၆
နဂါးပျဉ်းရွတ်ခြင်းပုံစံရေး ဂျ

*** အောင်မြင်ရေးခြံခြံ ***

အလောင်းတော်ကထာပတ်တော်တော်တော်မှ သစ္စာစေတနာ
(ပိုင်ဆိုင်) ၂၆၅
စင်တိုင်တစ်ခွင် သင်္ချာပင်တော်များ၏ အောင်မြင်ရေး ခြံခြံ
ပူဇော်ဝါသာတော်များ (၃) (အောင်မြင်ခြင်း-စစ်ကိုင်းတောင်) ၁၀၅

◇ ဝါဒအောင်မြင်ခြံခြံ ◇

၂၀၁၃ ခုနှစ် မေလအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါး
နိဗ္ဗာန်နှင့် အောင်တာလေထီဆွေ (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၆၇
၂၀၁၃ ခုနှစ် မေလ ထိုအတွက်
ရွှေအယ်ဝါ ဤဂဏန်း (ဆရာရဲထက်-သုတေသီ) ၂၁၉

မိုက်ပျိုးရေးရေးခြံခြံ

သရက်ပင် စောစောပွင့်စေဖို့
(ကိုမောင်ကျော်လှိုင်-မအူပင်) ၃၁
သစ်ပင်ကို အသီးသီးအောင် မော်လာဆောင်သည်
စတီနည်းတစ်နည်း (သိဒ္ဓိထိပ်ခေါင်) ၂၉၃

♣ ဖက်ဆင့်အသံရေးခြံခြံ ♣

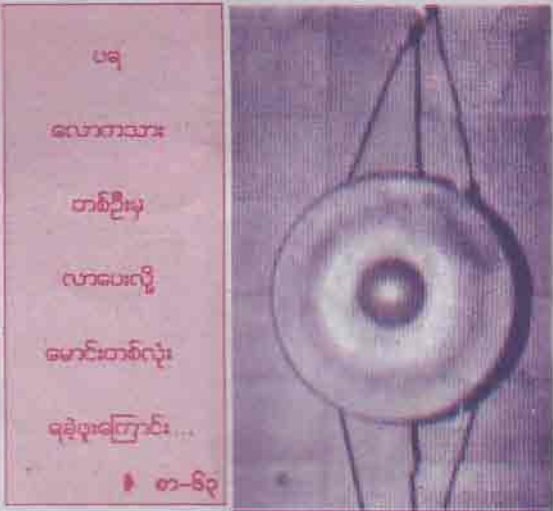
တေးအုတ်တင်ပါသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
(အတတ်ရောဂါမှ အောင်မြင်စွာ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီ)
(ဦးကျော်ညွန့်) ၂၂၀

◉ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရေးခြံခြံ ◉

ဝေဘုဆရာတော်ကြီး၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာများနှင့်
ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ (၂၀) (ကျောက်ဆည်-မင်းမဟော်) ၃၃
တတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာပြုခရီးလမ်း
ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ဆန်း (ရဲလေး-ဟင်္သာတ) ၄၉
မော်လမြိုင်မြို့မှ ကျော်လေးကျော် တောင်လေးလုံး
ဆရာတော် (၄) (ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၁၂၁
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး တောင်ငူခရိုင်၊ ထန်းတပင်မြို့နယ်
ကြိမ်တောမြောင်တေးရွာ သိမ်တောင့် ပဓာန နာယက
ဆရာတော်ကြီး ဘဗ္ဗအာရိယံဝံသ၏ ဥတု
ရုပ်ကလာပ်တော်မှ ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ (မြိုင်ဝင်း-တောင်ငူ) ၁၂၉

● ခြင်္စင်ရုပ်ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရေးခြံခြံ ●

မိမိကိုယ်တိုင် ရေကန်ချ သာဓုခေါ်သည် တောင်စောင့်ရုက္ခဦး
(မောင်ဒီပ-စက္ကကျွန်း) ၂၄၅
စောင်မြို့ပေးတာ တယ်ဘူလဲ (ဒီလှိုင်-သပိတ်ကျင်း) ၂၅၂
ရုက္ခဦး လာပေးသော ငွေမတ်စေ
(ကျော်သန်း-အကြီးတန်းလက်နီဝဲစက်) ၂၅၄
ကျွန်ုပ် တွေ ကြုံခဲ့ရသော ဧညာရီမဟုတ်သော
ဖြစ်ရပ်မှန်များ (၁) (ထွေးနုဒီ) ၂၆၀
ပျားမုဆိုး (တင်ဘုန်းဝင်း) ၂၆၅
ခြောက်မယ့် ကြူးစုသိ (၁) (အင်ကြင်း-ကသာ) ၂၆၉
လူခြောက် (ဦးစိန်-ခေတ္တ၊ မြိတ်) ၂၉၄
ရတနာသိုက် တူးရအောင် (ဦးမင်းလှိုင်) ၂၉၇
လက်ငွေကျော် ဦးထွန်းမြတ်နှင့် ကြောင်အမြူထေ (လက်ပံနီ) ၃၀၂
မ နက္ခတ္တရောင်ခြံခြံမဂ္ဂဇင်း

ပရ
လောကသား
တစ်ဦးမှ
လာပေးလို့
မောင်းတစ်လုံး
ရခဲ့ဖူးကြောင်း...
♣ စာ-၆၃

သုဂါ
ဥကို
ရေပွေး
ဆွတ်မြီး
ဆောင်ထားရင်
လာဘ်ရှင်မြီး...
♣ စာ-၈၆

ထိုပြင်ကင်းမှာ
ချစ်ကြီးယုက်နှယ်နေသော
ပြေမောင်ပယ်တို့၏ ပြင်ကင်းဖြစ်သည့်... ♣ စာ-၀၄

ဇော်အောင်

ရွေးလေ့ထောင်ကျွေးအောင်သက်အခြေမှ ချမ်းမြေ့ပိုင်ခြင်း

သပိတ်အိုင် သာသနာပြုသို့ (၁)

သပိတ်အိုင်ဆရာတော်

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူးဟု သမုတ်ခြင်း ခံတော်မူရသော သပိတ်အိုင်ဆရာတော် ဦးကိတ္တိကို ဆွမ်းခံကြွစဉ် ခဏတာ ယှဉ်ကာမတ္တ ဖူးမြင်ဖူးသော်လည်း သပိတ်အိုင်ကျောင်းတွင် လည်းကောင်း၊ နေအိမ်သို့ ဆွမ်းစားကြွစဉ် သော်လည်းကောင်း သေချာစွာ အနီးကပ် ဖူးမြော်ရခြင်း မရှိခဲ့ပါချေ။

ဆရာတော်သည် သာရေးနာရေး ဝင့်ဖိတ်မှုတွင် ကြွရောက်ခြင်း မရှိသကဲ့သို့ တောရကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးစဉ် တွင်လည်း လာရောက်ဖူးမြော်ကြသော ဇာနည်ရှင်လူပုဂ္ဂိုလ်ကို အချိန်ကြာမြင့်စွာ လက်ခံစကားပြောခြင်း၊ ညဉ့်အိပ်ညဉ့်နေ နားချိခွင့်ပေးခြင်းမပြုဟု ကြားသိခဲ့ရလေသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၃၃၁ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆုတ် (၁၁)ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူသောအခါ မိမိမှာ အခြေခံပညာမူလတန်း နောက်ဆုံးနှစ်ကျောင်းသားအရွယ် ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီး ဈာပနာကို သုံးရက်သာထား၍ အကျဉ်းရုံး ပူဇော်ကျင်းပသည်ဟု ဆိုသော်လည်း ဘုန်းကြီးပုံပွဲသွားရောက်သူ ပရိသတ်ကား မနည်းလှပါ။

ထိုစဉ်က ပေါင်မြို့နှင့် သပိတ်အိုင်တောရအဝင် ကျုံကတိုက်ကျောင်းသို့ တစ်ဦးလျှင် ကားခ(၄၀)ပြားဖြင့် ပြေးဆွဲပေးရာ အသုံးစရိတ် မလုံလောက်သဖြင့် သွားရောက်ပူဇော်ခွင့် မရခဲ့

◆ သပိတ်အိုင်ဆရာတော် ဆွမ်းခံကြွစဉ်

သော်လည်း ရောက်ရှိသွားသူ သူငယ်ချင်းများအဆိုအရ လူချင်းထပ်ကာ တိုး၍ မပေါက်အောင် စည်ကားလှသည်ဟု ကြားသိရလေသည်။

မီးသဂြိုဟ်စဉ် ထူးခြားမှု

ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို မီးပူဇော်သောနေ့ ညဉ့်အချိန်တွင် မီးသဂြိုဟ်သောနေရာမှ မာကျူရိမ်းသီး

နုဗျာရောင်ခြည်များ ရ

www.burmeseclassic.com

ထက် အဆပေါင်းများစွာ အားကောင်းသော မီးလုံးကြီးတက်လာကာ ကောင်းကင်ပျံလျက် အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်(ဘီလူးကျွန်းရှိရာ) သို့ ရွေ့လျားသွားသည်။

ထိုမှ ပြန်၍ ရွေ့လျားပျံသန်းလာကာ မီးသင်္ဂြိုဟ်ရာသို့ ပြန်လည်ဆင်းသက်လာသည်။ ဤသို့ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်လူးလာကွန်မြူးခဲ့သည်။ ဘီလူးကျွန်းသည် သပိတ်အိုင်မကြွမီ ဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့ရာနေရာ ဖြစ်သည်။

ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့စဉ်

သပိတ်အိုင်ဆရာတော်အား ကဒါရပ်ကွက်သို့ ဆွမ်းခံကြွစဉ် တစ်ကြိမ်သာ ဖူးမြော်ခဲ့ရဖူးသည်။ မှတ်မှတ်ရရ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်နေ့တွင် ဖြစ်သည်။

‘သားရေ အဘိုးတို့အိမ်မှာ ထောပတ် နည်းနည်းသွားတောင်းချေ’ မိခင်ကြီးစေခိုင်းသဖြင့် သွားရောက်စဉ် အဘွားက “ဟဲ့ မြေး ဆွမ်းအစ်မြန်မြန်ယူလာ သပိတ်အိုင် ဆရာတော် ဆွမ်းခံကြွလာသတဲ့” ဟု ပြောရာ ဆွမ်းအစ်ကိုင့်လျက် အဘွားနောက်မှ လိုက်ခဲ့သည်။

မဝေးလှသော ဆွမ်းလောင်းဇရပ်သို့ ရောက်သောအခါ မျက်လွှာချလျက် ကြွလာသော ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြင်ရသည်။ အဘွားက ဆွမ်းထမ်းများလောင်းလှူပြီးနောက် မြေပြင်တွင် ဝပ်တွားကန်တော့သည်။

‘မြေလေးကန်တော့ကွယ်၊ သပိတ်အိုင်ဆရာတော်ဆိုတာ ဖူးရဲတယ်’ အဘွားက တိုက်တွန်းသဖြင့် ဆရာတော်၏ နောက်ကျောကို ကြည့်ကာ ထိခြင်းငါးဖြာဖြင့် ကန်တော့ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရက်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ

၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူရင်း

▲ သဲကုန်းဘုရင်ညွှန်ဘိဝံသရုပ်တော်

မိခင်က...

‘သား လပြည့်နေ့က သပိတ်အိုင်ဆရာတော်ကို ဖူးရတယ်ဆို’

‘ဟုတ်တယ်လေ အမေ့ကိုတောင် သားပြောပြသေးတာပဲ’

‘ကျွန်အိမ်(ကျွန်ရွာမှ) ပေါ်ပြည့်ပြောင်ရွှေနေထိုင်သော(ပိယာဇ)က “အပြိုင်” က ပြောတယ်၊ အဲဒီနေ့က သပိတ်အိုင်ဆရာတော် ကျွန်ရွာမှာ ဆွမ်းခံကြွတာတွေ့ရလို့ ဆွမ်းလောင်းခဲ့သေးသတဲ့’

ဤကဲ့သို့ပင် မော်လမြိုင်၊ သထုံ၊ ရန်ကုန် စသည် အခြားဝေးလံသော နေရာဒေသများတွင် ဆရာတော်

ဆွမ်းခံကြွသည်ကို တွေ့ရသော်လည်း ကျွန်ကရွာတွင် နေ့စဉ် ဆွမ်းခံ မပျက်ခဲ့ချေ။

သပိတ်အိုင်တောရဇာတိ

သပိတ်အိုင်တောနှင့် ဆရာတော်ဦးကိတ္တိအကြောင်း လေ့လာပုဂံဇော်ရန်ဇာတည်းချုပ်က အကြံပေးလမ်းညွှန်လေရာ မိမိကြားခဲ့၊ ကြုံခဲ့ဖူးသော အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်လည် သတိရမိခြင်း ဖြစ်သည်။

သပိတ်အိုင်တောရသည် သံဃုခရိုင်၊ ပေါင်မြို့နယ်၊ ကျွဲကလေးရွာ မြောက်ဘက် ဘန်ဘွားကျွန်းတောင်

www.burmeseclassic.com

နှင့် နွားလပို့တောင်စွယ်နှစ်ခုကြား
ချိုင့်ဝှမ်းတွင် တည်ရှိသည်။ မွန်
ဘိုင်ရင်းသားဘာသာဖြင့် “ကရောက်
ထလိင်” ဟုရေး၍ “ကရွတ်ကလိန်း”
ဟူသော နိမိတ်သည့်အသံ ထွက်ရှိသည်။

ကရောက် = တောင်ကြားချိုင့်ဝှမ်း၊
ထလိင် = သာလိကာဖြစ်ရာ “သာလိ
တာချောင်း” ဟု ဆီလျော်အောင် ပြန်ဆို
ရဖွယ်ရှိသည်။ ဆရာတော်ရှိစဉ်က
သာလိကာငှက်များ အိပ်တန်းဝင်ရာ
နေရာဖြစ်ကာ ယခု မရှိကြတော့ပေ။

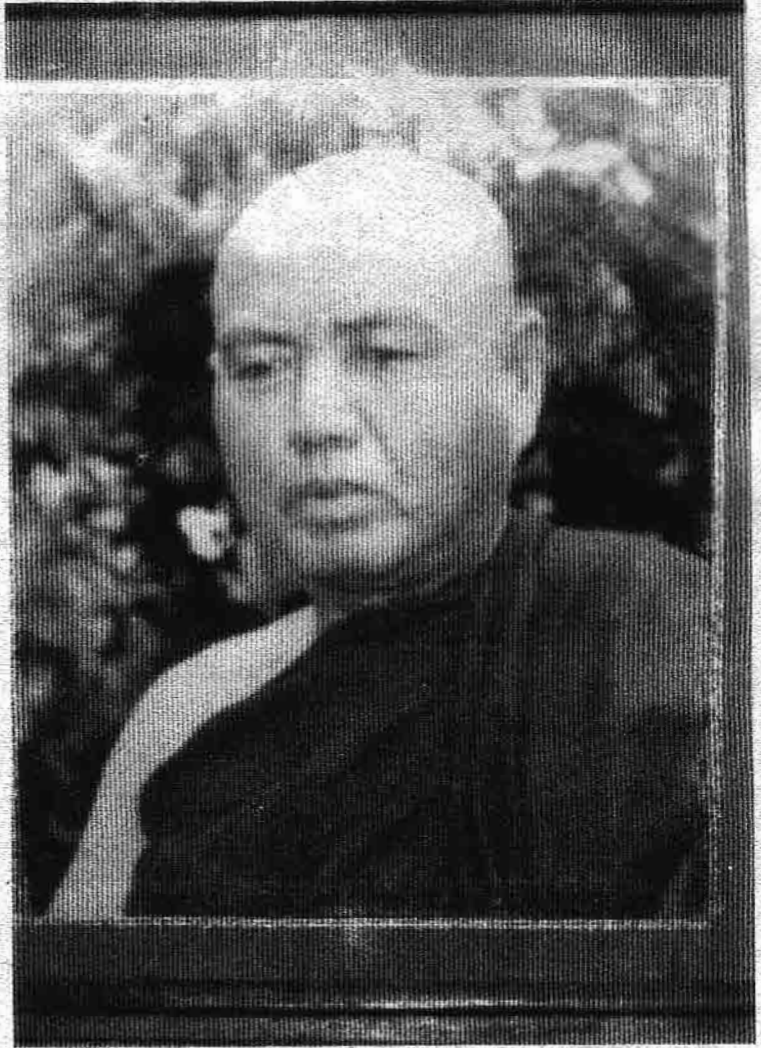
ကျူကရွာဦး တိုက်ကျောင်းအနီးမှ
နှစ်မိုင်ခန့် ဝင်ရောက်ရသည်။ မီးရထား
လမ်းခင်း ကျောက်ထုတ်စခန်း ကျော်
လွန်သောအခါ ပြန်ပြူးသော အင်္ဂတေ
တားလမ်းကို ဖြတ်သန်းရသည်။

တောင်ကုန်း အတက်အဆင်း
ကလေးများ ရှိသော်လည်း လမ်းသာ
လှပါသည်။ စာတည်းချုပ် ဝယ်ပေး
လိုက်သော “စုဠသောတာပန်
ဖြစ်ခန်း ဓာတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်း” တွင်
သဲကုန်း အရှင်ဉာဏီသာရက နိဒါန်း
ရေးထားရာ...

‘တောရကျောင်းလမ်းမှာ လှနစ်ယောက်
ယှဉ်၍ ယွှားသားတံ တစ်ယောက်သွားလမ်း
ပျံ ဖြစ်သည်။ နွားလပို့တောင်စေတီမှာလဲ
ပြိုင်ယောက်ဖတ်စောက်သည့် တောင်ထိပ်ပေါ်
မှာ ထုံးသက်နံ့ပျံ့ပင် မဝတ်ရုံရသည်မှာ နှစ်
အတန်ကြာနေပုံ ရသည်’

ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ၁၃၃၃ ခုနှစ်
က အခြေအနေ ဖြစ်သည်။

တောရတည်ရာ ကုန်းတော်အဝင်ဝ
လမ်းခွဲတွင် နွားလပို့တောင်တန်းနှင့်
စေတီကို ပူးမြော်နိုင်သည်။ ၁၃၆၀
ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ည
အချိန်တွင် ဤစေတီတော်မှ ရောင်
ခြည်တော် ကွန်မြူးတော်မူသည်ကို
ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ဘုရားဖူးပရိသတ်

• အရှင်ဉာဏီသာရ(ဇေယျာ)

များစွာ မြင်တွေ့ရသည့်အပြင် ဗီဒီယို
မှတ်တမ်းလည်း (၁၅)မိနစ်အကြာမျှ
ရိုက်ကူးထားနိုင်ခဲ့သဖြင့် ထိုနောက်ပိုင်း
ကာလများတွင် ဘုရားဖူးများ ကြိတ်
ကြိတ်တိုး စည်ကားခဲ့လေသည်။

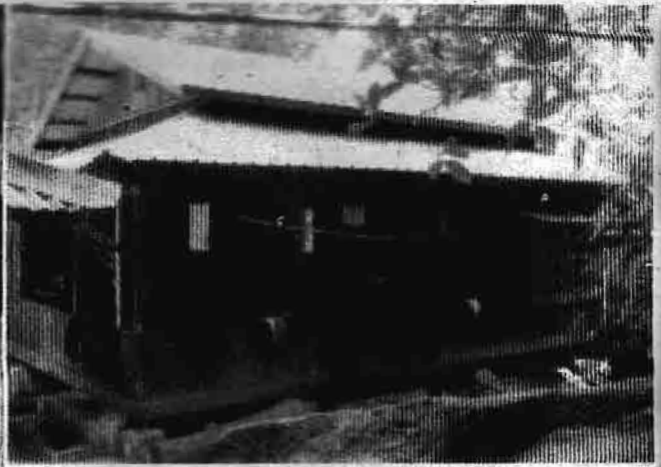
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အပါ
အဝင် စာနယ်ဇင်းများကလည်း
နွားလပို့တောင် ဆံတော်ရှင်စေတီနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ ဆောင်းပါးများစွာ ရေး
သား ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။

ယခုသော်ကား တောင်တက်ကား

လမ်း ဖောက်လုပ်ပြီးသည့်အပြင်
အနောက်ဘက် တောင်တက်လမ်း
တစ်လျှောက် အင်္ဂတေကားလမ်းများ
ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

သပိတ်အိုင်တောရတွင် ဆက်လက်
သီတင်းသုံးတော်မူကြသော သံဃာ
များကလည်း ဤလမ်းတစ်လျှောက်
ကိုယ်တိုင် အင်္ဂတေခင်းကာ လုပ်အား
ပါဝင်လှူဒါန်းကြသည်ဟု သိရသည်။

လမ်းခွဲမှ ကုန်းမော့ကလေးအတိုင်း
အနည်းငယ် တက်သွားသည်နှင့်

• သာဓုနာမိသားစုကောင်း

• သီတင်းကျွန်းကမ္ဘာ

စမ်းကူးတံတားတစ်ခုနှင့်အတူ အနီးရှိ
ညောင်ပင်တွင် “သပိတ်အိုင်တောရ”
ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့ရသည်။
ဆရာတော်ကြီးရှိစဉ်ကမူ ဤ
ဆိုင်းဘုတ်ကလေးကို မဆိုထားနှင့်
တောရအဝင်လမ်း ပြုပြင်ပေးပါရစေ
ဟု လျှောက်ထားသည်ကို ပရိသတ်
စည်ကားမည်စိုးသဖြင့် ငြင်းပယ်တော်
မူခဲ့လေသည်။

စမ်းကူးတံတား ကျော်လွန်သော
အခါ ဆွမ်းစားဆောင်ကို လှမ်းမြင်ရ
သည်။ ထိုမှ အထက်မြေကွက်လပ်တွင်
လက်ရှိဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ
ကျောင်းဆောင်ရှိသည်။ ဆရာတော်
ဦးကိတ္တိ ရှိစဉ်က သီတင်းသုံးခဲ့သော
ကျောင်းနေရာဖြစ်ကာ မူလကျောင်း
မှာ ပြိုပျက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

သဘာဝလိုဏ်ဂူများ

သပိတ်အိုင်တောရမှ သာမဏေ
တစ်ပါးအကူအညီဖြင့် ဆရာတော်
သီတင်းသုံးရှုမှတ်ခဲ့ရာ သဘာဝ

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျောက်လိုဏ်ဂူများ ဆီသို့
သွားရောက် လေ့လာကြရာ
ဆယ်မိနစ်ခန့် မတ်စောက်
သော တောင်တက်ခရီးဖြစ်သည်။
ရောက်ခါနီးတွင်ဆင်ခြေလျှောကျောက်
ဖျာကြီးအား နွယ်ကြိုးဖြင့် တွဲခို၍
တက်ကြရသည်။

ပထမဆုံးတွေ့ရသည့် လိုဏ်ဂူမှာ
ကျောက်ဆောင်ကြီး တစ်ခုအောက်
တစ်ထိုင်စာ အမြင့်ရှိသောဂူ ဖြစ်သည်။
အလျား ဆယ်ပေ၊ အနံ လေးပေခန့်ရှိ
သည်။ ဒုတိယလိုဏ်ဂူမှာ ပထမဂူနှင့်
မျက်နှာချင်းဆိုင် ကျောက်ဆောင်ကြီး
အောက်ခြေ လူတစ်ယောက်သာ
ဝင်ဆံ့သည့်ဂူ ဖြစ်သည်။

ထိုလိုဏ်ဂူများတွင် ဆရာတော်
ရံဖန်ရံခါသာ သီတင်းသုံး၍ အမြဲသီတင်း
သုံးသောဂူမှာ တတိယလိုဏ်ဂူ ဖြစ်
သည်။ ကျောက်တောင်ကြီးအား
ကျွေပတ်တက်ရောက်ရသည်။ ဆယ်ပေ
ပတ်လည်ခန့်ကျယ်၍ မိုးလေ လှိုဏ်
သောနေရာ ဖြစ်သည်။

ကျောက်ဆောင်များ ကာရံထား
သော ရေကန်ပမာရှိသည်။ ဆရာတော်

ကြီး တရားရှုမှတ်ခဲ့သော ခေါင်း
တလား ပျဉ်နှစ်ချပ်ကိုလည်း တွေ့ရ
သည်။ ကျွန်းသား ဖြစ်သော်လည်း
နှစ်ကြာသဖြင့် ဆွေးမြည့်နေလေသည်။
ထိုဂူ၏ လက်ယာဘက်တွင် မြေဂူ
ရှိသည်။ လူတစ်ကိုယ်စာ ကျောက်ကြား
လျှိုကလေးဖြစ်၍ မြေရေခဲများ တွေ့ရ
သည်။ လက်ဝဲဘက် ကမ်းပါးစွန်းတွင်
ကား ကျားဂူရှိသည်။ လူတစ်ကိုယ်စာ
ခေါင်းငုံဝင်နိုင်သည်။

ဆရာတော်ကြီး စတင်ရောက်ရှိစဉ်
က ဤလိုဏ်ဂူတွင် သီတင်းသုံးခဲ့ပြီး
နောက် ထင်းရှာ၊ ဝါးခုတ်သူများ
စုပေါင်းအားဖြင့် အောက်ဘက်မြေညီ
ကွက်လပ်တွင် တံကျောင်းငယ် ဆောက်
လုပ်ပေးကြသဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ သီတင်း
သုံးရသည်ဟု သိရသည်။

ဤလိုဏ်ဂူများတွင် ဆရာတော်
အရှင်ပညာဇောတ(မွေဒုတ)၊ သဲကုန်း
ဆရာတော် အရှင်ဉာဏိဿရ၊
ဖားအောက်တောရ ဆရာတော်
အရှင်အာဓိစ္စတို့လည်း လာရောက်
သီတင်းသုံးကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းသောက်
တည်ခဲ့ကြဖူးသည်ဟု ကြားသိရသည်။

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော် ဦးကိုတ္တိ သီတင်းသုံးစဉ် ကာလက မြွေများ အလွန်ပေါများ၍ ဆရာတော်ကိုမူ မကိုက်ကြပါ။ ဆရာတော်သည် မြွေဆိုးမြွေကောင်း ကြီးကြီးသေးသေး အားလုံးကို လက်နှင့် ကိုင်ဖမ်းသော်လည်း မကိုက်ကြ။ မြွေသာမက ကျား၊ ဆင် စသော တောတွင်း တိရစ္ဆာန်များသည်လည်း ဆရာတော်အား ရန်မပြုကြဟု မှတ်သားရသည်။

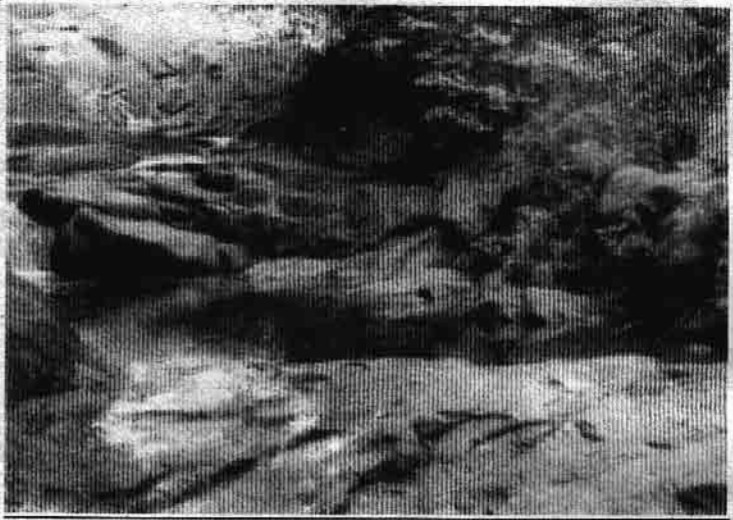
ဆူပူသောင်းကျန်းသော ခေတ်ကာလဖြစ်သော်လည်း ဆရာတော်မှာ ဘေးမသိ ရန်မခ ရှိခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ သီလနှင့် မေတ္တာအာနုဘော်ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

တတိယလိုဏ်ဂူတွင် ဂူကြမ်းပြင်ကို သဲများဖြင့် ဖို့ညှိထားကာ ရေအိုးတစ်လုံးနှင့် ဖျော်ရည်ဘူးခွဲ တစ်လုံးတို့က ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောက်တည်သူ ယောဂီများ မကြာခဏ လာရောက်အားထုတ်လေ့ရှိကြောင်း ညွှန်ပြနေကြသည်။

ခန်းနေဦးပွင်းတစ်ပါး မိန့်ကြားချက်အရ လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်က အမေရိကန်လူမျိုး ရဟန်းတစ်ပါး သပိတ်အိုင်တောရသို့ ကြွရောက်ရှုမှတ်ရာ တောရိပ်တောင်ရိပ် ဖြစ်သော်လည်း ပူအိုက်သော မြန်မာ့ရေမြေ ရာသီဥတုနှင့် လူသူများပြားသည်ကို ရှောင်ရှားရန် ဤလိုဏ်ဂူတွင် ပြုပြင်သီတင်းသုံးခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

(ဘုရားဖူးများ မကြာခဏ ဝင်ရောက် ကြည့်ညို လေ့လာကြသဖြင့် သပိတ်အိုင်တောရတွင် တစ်ခါ တစ်ရံ လှည့်စည်ကား များပြားနေလေ့ ရှိပါသည်။)

သပိတ်အိုင်လွှမ်းစေတီ
လိုဏ်ဂူဟူ၍ မည်ကာစွာ ကျောက်

သပိတ်အိုင်စစ်

တစ်ပါးစားကမ္မဋ္ဌာန်ကျောင်းတစ်ဆောင်

ဆောင်ကြီးများ၏အခြေ လေကွယ်ရုံမှ နေရာကလေးတွင် မွေ့လျော်ကာ တရားရှုကြကုန်သော ဆရာတော် ဦးကိုတ္တိ အစပြုသည့် သံဃာတော် အရှင်မြတ်များအား ရည်မှန်းကန်တော့၍ အောက်သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့ရာ ဆရာတော်ကြီး၏ မူလကျောင်းရာအနီးတွင် စေတီငယ်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။ “သပိတ်အိုင်လွှမ်းစေတီ” ဟု ကမ္မည်းတင်ထားသည်။

သပိတ်အိုင်ဆရာတော်ကြီး ဦးကိုတ္တိ

သည် ၁၃၃၁ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆုတ်(၁၁)ရက်နေ့တွင် ပျံတော်မူရာ တပည့်ဖြစ်သူ ဦးဝါသဝက ဆရာတော်ကြိုတင်မိန့်မှာချက်အတိုင်း သုံးရက်သာထားကာ မီးသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သောနေရာတွင် တည်ထားသောစေတီ ဖြစ်သည်။

ဓမ္မလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
စင်ညိုငယ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃

▲ ချစ်ကြီးယုတ်နွယ် မြေမောင်မယ်တို့ခုံ

မျိုးတုတ် (ညောင်လေးပင်)

မြန်မာနိုင်ငံသည် ပူပြင်းစွတ်စိုသော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ထိုရာသီဥတုနှင့် သဘာဝကို မြွေများ နှစ်သက်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မြွေပေါသော နိုင်ငံတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။

မြန်မာ့လယ်ယာလုပ်ငန်းကို လုပ် ကိုင်ကြသော မြန်မာ့လယ်သမားကြီး များတိုင်းလိုလို မြွေအကြောင်းကို သိ ကြသည်။

စာရေးသူသည် ကျေးလက်၌ မွေးဖွားသူ ဖြစ်သော်လည်း မြွေများနှင့် ထိတွေ့ရင်းနှီးခြင်း မရှိရုံမက မြွေများ ကို ကြောက်တတ်သူ ဖြစ်သည်။

သို့ပါသော်လည်း မှတ်မှတ်ရရ (၇-၉-၁၂) နေ့စွဲ ဖြစ်သော မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တော်သလင်း လဆန်း (၆)ရက်၊ သောကြာနေ့က တစ်သက်တာ မမြင်ဘူးသော ထူးဆန်း သော မြင်ကွင်းကို မြင်ခဲ့ရဖူးသည်။ ထိုမြင်ကွင်းမှာ ချစ်ကြီးယုတ်နွယ်နေ သော မြွေမောင်မယ်တို့၏ မြင်ကွင်းဖြစ် သော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ချစ်ကြီးယုတ်နွယ်

မြွေမောင်မယ်

သည်။

ကျေးလက်နေ ပြည်သူများအတွက် မဆန်းကြယ်လှဟု ဆိုနိုင်ပါသော် လည်း လူအများစုမှာ ထိုမြင်ကွင်းမျိုးကို မြင်ဖူးသူ ရှားပေလိမ့်မည်။

စာရေးသူသည် မှတ်မှတ်ရရ မိမိ၌ အသင့်ပါလာသော ဒစ်ဂျစ်တယ် ကင်မရာလေးကို အသုံးချကာ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူခဲ့သည်။ (ထိုပုံကို တင်ပြပေး လိုက်ပါသည်။)

အချိန်မှာ မောင်ရီပျိုးစ တော်သလင်းလဆန်း (၆)ရက်နေ့ည လကွေးကလေး ရေးရေးသာနေချိန် ဖြစ်၍ မြင်ကွင်းမှာ ရှင်းလင်းခြင်းမရှိပါ။ နေရာမှာ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊ မဒေါက်

မြို့၊ တံခွန်တိုင်ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းအနီး ညောင်ပင်အိုကြီး တစ်ပင်၏ အခြေတွင် ဖြစ်သည်။

ထိုညောင်ပင်ကြီးအောက်၌ သစ် ရွက်ကြွေများ၊ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များ နှင့် ရှုပ်ထွေးနေသည်။ ညောင်ပင်ကြီး မှာ အသက်ကြီးရင့်လှပြီ ဖြစ်သည်။

ညောင်မြစ်ပါးပျဉ်းများနှင့် ညောင် ခေါင်းပေါက်ကြီးများ ရှိသည်။ ပြိုကျ နေသော အုတ်ခုံကြီးကလည်း ဝိုင်းပတ် ထားလေရာ မြွေတို့နှစ်သက်ရာ ဂေဟာ ကြီးတစ်ခုနယ် ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ပုံ၌ ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ရှည် လျား နက်မှောင်သော မြွေကြီးနှစ် ကောင် (မြွေဟောက်ကြီးများဟု ယူဆ ရသည်။) အမြီးချင်း ကိုယ်ချင်း တွန့်

◆ မြေစာင်ခေတ်တို စောင့်ရှောက်ရေး အခြေအနေ (ခြားပြားသည်)

လိုက်လေလျှင် ကျန်
သော မြေများက ကင်း
စောင့်သကဲ့သို့ ဝန်းရံ
စောင့်ဆိုင်း ထားကြ
သည်။

မိတ်လိုက်ပုံမှာ အပြီး
ဖျားကို ပြေပွထောက်၍
ဦးခေါင်းကို မိုသိုမော်ကာ
ပထာတ်ရပ် ကိုယ်ချင်း
ကပ်ခြင်း၊ ခွာခြင်းကို
အကြိမ် ပေါင်းများစွာ ပြု
ကြခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

ခြေဖျား ထောက်၍
လူများ မတ်တတ်ရပ်
သကဲ့သို့ ရပ်ကြခြင်း
ဖြစ်သည်။ နာရီဝက်ခန့်
ကြာလျှင် ထို မြေမောင်နံ

လိမ် ခွေခေါက်နေကြသည်။

စာရေးသူနှင့်အတူ အနီးအနားမှ
ခရီးသွားများ၊ ရပ်ကွက်သူရပ်ကွက်
သားများ မြင်လိုက်ကြသည်။ ထိုမြေ
နှစ်ကောင် အရွေ့လိုက်နေသော အနီး
သို့ မည်သူမှ မကပ်ရကြ။

အာဟာယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခေါင်း
တထောင်ထောင် ကိုယ်အလွန် လွန်စွာ
သူတို့အနီးအပါးတွင် အခြားသော မြေ
(၁၀)ကောင်ခန့်က ကင်းစောင့်သလို
ရပ်တော်စောင့်နေကြ၍ ဖြစ်သည်။

စာရေးသူသည် မလှမ်းမကမ်း
ပေ (၂၀)လောက်အကွာမှ ကင်မရာကို
အလင်းဖွင့်၍ အမှောင်ထုကြားက ရိုက်
ကူးရခြင်းဖြစ်သည်။ ဓာတ်ပုံ ပြတ်သား
ထင်ရှားခြင်း မရှိသည်မှာ ထိုချို့ယွင်း
ချက်များကြောင့် ဖြစ်သည်။

* * *

မြေတို့ ချစ်ကြီးယုက်နွယ်ကြသည်
ကို မြေမိတ်လိုက်သည်။ အရွေ့လိုက်
သည်ဟု လယ်သမားကြီးများက ပြော

ကြသည်။ မြေတို့ မိတ်လိုက်ခြင်းနှင့်
ပတ်သက်၍ ကျေးလက်နေ လယ်ယာ
လုပ်ကိုင်သူများ အကြီးကောင် သိကြ
သည်။

မြေတို့ မိတ်လိုက်ပုံမှာ နွားများ
မြိုင်လိုက်သည့် သဘာဝနှင့်တူသည်။
နွားမတစ်ကောင် မိတ်ထလျှင် နွားအုပ်
ကြီးများ နောက်က တန်းစီ၍ ပါလာ
သည်။

ထိုနွားအုပ်ကြီးတွင် နွားထီး၊ နွားသို၊
နွားပျို၊ နွားအို၊ နွားပေါက်စကလေးများ
မှသည် နွားမများပါ ရောနှောလိုက်ပါ
ပြေးလွှားနေတတ်ကြသည်။

မြေမများ မိတ်ထလာသောအခါ
တွင် မြေထီး၊ မြေမများမှာ (၁၀)ဂဏန်း
မှ ရာဂဏန်းတိုင်အောင် မြေမကြီး
နောက်သို့ လိုက်ပါလေ့ ရှိကြသည်။

ထိုသို့ ပျော်ဖြူးချန်ပေါက် တက်ကြွ
စွာ လှုပ်ရှားကြခြင်းမှာ ချစ်ရည်လူးရန်
ပျော်ဖြူးကြခြင်းဟုဆို သည်။ ပြီးသော်
မြေမနှင့် သန်စွမ်းသော မြေကြီး မိတ်

တို့သည် မြေပြင်ပေါ်တွင် ကိုယ်ချင်း
လိမ်ပတ်၍ နာရီဝက်ခန့် ကြာမြင့်စွာ
နေတတ်ကြသည်။

ထိုအချက်အလက်များမှာ စာရေး
သူသည် မြေအတွေ့အကြုံများသော
လယ်ယာဦးကြီးတို့၏ စကားများကို
စုစည်းတင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

စာရေးသူ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခဲ့သော
ချစ်ကြီးယုက်နွယ် မြေမောင်မယ်တို့၏
အနေအထားမှာ မိတ်လိုက်ခြင်း နိဂုံး
ကာလဖြစ်သည်။

[မဒေါက်ဒေသ၊ ညောင်လေးပင်
မြို့နယ်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးမှ
လယ်သမားကြီး ဦးသောင်းတင်
(ကွယ်လွန်)၏ ပြောပြချက်များနှင့်
မိမိကိုယ်တွေ့တို့ကို ပေါင်းစပ်တင်ပြ
ပါသည်။]

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင် (ညောင်လေးပင်)

ကျောပြာဆောင်ပါ။

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အသား

တိုင်ငံရေးအသေးစားပုဂံတင် TMR 009194(0814)

လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆထလ/တိုး(၀၄၇၂)

“ကိုမင်းဝေဝါလား... ခန္ဓာမလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တူသရုပ်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးနှိပ်ပါဘယ် ကိုမင်းဝေ... တွန့်တော်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးကို လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ) လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးတုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးကိုတိုက် လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားနဲ့စိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဝါဆို... ပြည်စိုးဆေးကိုတိုက် အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... ဝလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲဝါလာတာတို့။ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဝါ တွန့်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲခိုးခိုခိမ်သောကဖြစ်ပါနဲ့... တွန့်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ တိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မှုလွန်တတ်သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောတက္ကမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စားနဲ့ မြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရှိသူများ၊ (၆) သားကြောမြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေမြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ခွင်လန်းစူးစိုခြင်း၊ (၂) ဓားပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေ့လျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း၊ စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ တိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဝါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ တုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နားချည်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ) ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)	ဆေးဖြန့်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုမ္ပဏီ အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတောင်ဘက်မုခ် သယ်နန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

ထူးခြားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများနှင့် ထူးဆန်းသည့်

မာဘာရန်ဂုဏ်ကြီး

မိုးမိတ် မိုးကျော်

◆ မောဘာရန်ကြီး ညောင်တော်ကြီး၏အဖေ

ရေအောက်ရေထဲထူးထူးထူးထူး ကျောက်
မာဘာရန်လိုက်ရုံကြီးသည်
သူ့ရဲ့ ခုနစ် နတ်တော်လှည့် ပြီးခဲ့သည်
သူ သိရပါသည်။ ဂုဏ်ကြီး၏ ဒါယကာ၊
အိမ်ကာမများမှာ ကျောင်းဆရာ
ကိုမာဘာရန်နှင့် မမယ်ဖွဲ့တို့ဖြစ်သည်။
ကမ္ဘာ့နန်းထိပသာနာကို နေ့စဉ်ပွားများ
အားထုတ်နေသော ဆရာရသေ့ကြီး
အတိုဆုံးအတွက် ဖောက်လုပ်လျှူဒါန်းခဲ့
ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရေးထိုးထားပါသည်။

ရသေ့ကြီးနှင့် ထူးခြားသည့်

ကျောက်တုံးကြီး

ရသေ့ကြီးတစ်ပါးသည် ကျောက်
တုံးကြီးကို အမှီပြု၍ သီတင်းသုံးလျက်
မို့ပါသည်။ ထိုနေရာ၌ပင် ကမ္ဘာ့နန်း
ထိပသာနာများကို အားထုတ်နေပါသည်။
သို့သော် ကျောက်တုံးကြီး၏အစွန်း
မှာ (၃)ပေလောက်သာ ရှည်ထွက်လျက်
မို့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိုးတွင်း၌ မိုးလေ
လျော်၍ဘဲ ကသိကအောက်နှင့် ဆင်းရဲ
ဒုက္ခ ဖြစ်နေရသည်။

တစ်ရက်၌ရသေ့ကြီးက ကိုမာဘာရန်
တို့ အိပ်မက်ပေးခဲ့သည်။ အိပ်မက်
ထဲတွင် ကျောက်တုံးကြီးအောက်ရှိ မြေ
သားများကို တူးဖော်၍ လိုက်ရုံကြီး
တည်ဆောက်ပေးရန် ဖြစ်သည်။

ကိုမာဘာရန်ကလည်း အိပ်မက်ထဲက
အတိုင်း တကယ်ဟုတ်မဟုတ် သူ့
မိတ်ဆွေများနှင့် သွားကြည့်ခဲ့ပါသည်။
အိပ်မက်ထဲကအတိုင်းပင် ထူးဆန်း
အံ့ဩဖွယ် အမှန်တကယ် တွေ့ရှိခဲ့ရ
သည်။ သူလည်း ဝမ်းသာပီတိ ဝမ်းဆီ
ထိသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

နောက် ငါးရက်ခန့်အကြာတွင် ဖြစ်
သည်။ ကိုမာဘာရန်က လူ(၃)ယောက်
ကိုတူးပြီး စားနပ်ရိက္ခာ(၁၅)ရက်စာနှင့်
ပေါက်ပြား၊ ဂေါ်ပြား၊ သံတူရွင်းများကို
F.3A.May, 2013.

ထမ်းပိုးပြီး ထွက်လာကြသည်။ မြို့မှ
(၄)မိုင်ခန့် ဝေးပါသည်။
ကိုမာဘာရန်တို့ လေးယောက်အဖွဲ့
က ကျောက်တုံးကြီးနားသို့ရောက်လျှင်
ထဲထိုးလိုက်ကြသည်။ ပြီးလျှင် ကျောက်
တုံးကြီးအောက်ရှိ မြေသားများကို တူး

ပေါက်၍ နေ့စဉ်သယ်ထုတ်နေကြသည်။
ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဖြစ်
သည်။ သူတို့အဖွဲ့က မနားမနေ ကြိုးစား
ပြီး လုပ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အလုပ်
(၅)ရက်နှင့် မပြီးနိုင်ဖြစ်နေကြသည့်
နောက်ထပ် တစ်ရက်ခွဲစာလောက်
နက္ခတ္တဗေဒမြေပုံအရင်း ၁၇

◆ လိုက်ဂူကြီး၏ ဆောင်တက် အဝင်ပံ

◆ လိုက်ဂူကြီး၏ ဆောင်တက်ရှိ ကျောက်စာ

ဘာမျှ မေးမြန်းလျှောက်ထားခြင်း မပြု
တော့။ ပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်းပြီး
အားရဝမ်းသာနှင့် မြို့သို့ပြန်လာခဲ့ကြ
တော့သည်။ ဥတုရာသီ အလီလီပြောင်း၍ အချိန်
လည်း ကုန်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သုံးနှစ်

တည်းဟူသော အချိန်ပိုင်းသို့ပင် ကျော်
လွန်လာခဲ့ပေသည်။ တစ်ည၌...

ကိုမာဘရန်သည် ထူးဆန်းသည့်
အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်ခဲ့သည်။
အိပ်မက်ထဲတွင် အဘိုးရသေ့ကြီးသည်
လေထဲ၌ ကြွလာသည်။ ပြီးလျှင် သူတို့
အိမ်ရှေ့၌ လာရပ်နေသည်ကို ထူးဆန်း
စွာ တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုအခါ သူ
လည်း ပျာပျာသလဲဖြင့် လက်အုပ်ချီ၍
လျှောက်လိုက်သည်။

'အဘိုးရသေ့ဘုရားဘာများ အလို
ရှိပါသလဲ၊ လိုဏ်ဂူကြီးမှာ သီတင်းသုံး
ရတာ အဆင်ပြေရဲ့လားဘုရား၊ တပည့်
တော်လဲ အလုပ်များနေပြီး အနေဝေး
နေတော့ မရောက်တာလဲ ကြာပါပြီ
ဘုရား'

'အကာကြီးမာစာရန်... ဘာ၊ အလိုမရှိ

ဆရာတော်ကြီးအတွက် ရေချိုးခန်း

မှာ ပြည့်ကျပ်နေပြီး တိုးမပေါက်အောင် များလွန်းလှပါသည်။ ကား၊ ထော်လာဂျီ များမှာ အထက်ညောင်နီရွာအထိပင် မသွားနိုင်၊ အောက်ညောင်နီရွာ၌သာ ရပ်ထားကြရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းခံကြွရာလမ်း တစ်လျှောက်တွင် ကော်ဇောများ ခင်း ထားပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းခံ ကြွလာချိန်တွင်...

‘ဆရာတော်ကြီး... ဆွမ်းခံကြွလာပါပြီ ခင်ဗျား... ဆရာတော်ကြီးကိုလက်နဲ့ပထိ ကြပါနဲ့... သင်္ကန်းကိုလဲ ပက်စိကြပါနဲ့... ယောက်တဘက်များ ခင်းထားရင်လဲ ဖယ် ထားပေးကြပါခင်ဗျား’

ဟု ရမ်းလို၊ ဗမာလိုပင် အော်ဟစ်၍ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး သတိပေး သွားပါသည်။

ဆရာတော်အား ကြည့်ညှိလွန်းသော အချို့ဒါယိကာမများက ဆရာတော်၏ ခြေအစုံကို နဖူးနှင့်တိုက်၍ ကန်တော့ တတ်ကြပါသည်။ အချို့ကလည်း ဆရာ တော်ကြွလာစဉ် ကလေးငယ်ကို ဆရာတော်၏ရှေ့၌ ချလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်က ကလေးကို ကျော်ခွ

သွားခြင်းဖြင့် ကလေးသည် ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ် ကင်းရှင်းသည်။ အသက် ရှည်သည်ဟု ယူဆကြပါသည်။

သို့သော် ဆရာတော်က ကလေးများ ကို ကျော်ခွသွားခြင်း၊ ယောဂီတဘက် များကို နင်းသွားခြင်း မပြုပါ။ ထိုအခါ ကပ္ပိယများက ပိုင်ရှင်များအား ပြန်ယူ ခိုင်းရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးနှင့် သင်္ကန်းများကို မထိမိစေရန် ကပ္ပိယဆယ်ယောက် လောက်က လက်ချင်းယှက်၍ ဆရာ တော်ကြီးကို ကာရံထားပေးရသည်။

ဆရာတော်ကြီးကို လောင်းလှူကြ သည်မှာ ဆွမ်း၊ သစ်သီးမျိုးနှင့် လှူဖွယ် ဝတ္ထု အမျိုးစုံလင်လှပါသည်။ ထော်လာ ဂျီများနှင့်ပင် သယ်ယူရပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင် ဒါခြေဒါနေများ ပြောင်းလဲလာခြင်း

ဆရာတော်ကြီးကိုနှို၍ ညောင်နီရွာ၌ ဈေးဆိုင်များ ရှိလာခဲ့ပါသည်။ လိုဏ်ဂူ ကြီးသို့သွားသည့်လမ်းကိုလည်း စေတနာ ရှင်များက ပိုင်းဝန်း၍ ပြုပြင်ဖောက် လုပ်ပေးကြပါသည်။ ကျောက်ခင်း

လမ်း ဖြစ်လာသည်အထိလည်း စီမံ ထားကြပါသည်။

ဆရာတော် အသုံးပြုရန် ရေချိုးခန်း၊ ကုဋီတို့ကိုလည်း အသစ်ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့သည်။ (၁၅၅၀-၅၀)ခန့် ကျယ်သော နှစ်ခန်းတစ်ခန်း ကျောင်း ဆောင်သစ်ကိုလည်း ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းထားပါသည်။

လိုဏ်ဂူကြီး၏ တောင်ဘက်မြောက် ဘက်ရှိ ဝင်ပေါက်၊ ထွက်ပေါက်များကို လည်း တံခါးအသစ် ပြန်လည်တပ်ဆင် ၍ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

သဒ္ဓါတရားနှင့် ဆန္ဒသဘောထား

ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအချို့မှာ ဆရာ တော်ကြီး ဆွမ်းခံကြွလာစဉ် ဖူးရရုံနှင့် အားရကျေနပ်မှု မရှိကြပါ။ ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ လိုဏ်ဂူကြီးအထိပင် သွားရောက် ဖူးတွေ့ကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးကလည်း သူတို့၏ သဒ္ဓါတရားကိုညွှာ၍ ဖူးတွေ့ခံပါ သည်။ နောက်ပိုင်း၌ လာရောက်ဖူးတွေ့ သူ များလာ၍ ကပ္ပိယများက အလွယ် တကူ ဖူးတွေ့ခွင့်မပေးတော့ပါ။

အခြားမြို့ရွာများမှ ရောက်လာကြ သည့် ရဟန်းတော်များ၊ ဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများ၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ များကိုသာ ဖူးတွေ့ခွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။ သူတို့သည် မိုင်ပေါင်းရာနှင့်ချီဝေးသည့် မြို့ရွာများမှ ရထားတစ်လှည့်၊ ကား တစ်လှည့်စီး၍ တကူးတက ကြိုးစား၍ လာရောက်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ကျန်းမာရေး မကောင်း၍ နှစ်ရက်သုံးရက်ခန့် နား နေရပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် အခြား မြို့ရွာများမှ လာဖူးသူများမှာ ဆရာ တော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ခွင့်မရကြပါ။ သူတို့ သည် “ခဲလေသမျှ သဲရေကျ” ခဲ့သလို ယူကုန်းမရ မျက်ရည်စက်လက်နှင့် ပြန်

သွားကြရသူများလည်း အများအပြား ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဆန္ဒတော်မှာ ဆွမ်းခံကြွလာစဉ် မည်သူမဆို လာ၍ ဖူးတွေ့စေလိုဟန်ရှိပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ လိုက်ဂူကြီးအထိ လိုက်လာသည်ကိုတော့ ဖွင့်ဟ၍ မိန့်ကြားခြင်း မရှိသော်လည်း နှစ်သက်လိုလားဟန် မရှိပါ။

ညော်သည်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ရောက်လာတိုင်း ထွက်၍ ဖူးတွေ့ခံနေရပါသည်။ ကြာလာတော့လည်း ဆရာတော်ကြီးအတွက် တရားအလုပ်များ ပျက်နေရသည်မှာလည်း အမှန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

မဟာဗောဓိမြိုင် ဆရာတော်ကြီး၏ “သံဝေဂလမ်း” စာ-၁၆၁တွင်... ‘လူ့တိုင်း ယာဏ်ပေါ်ခြင်း မြို့ရံဂိုဏ်း ရံခဲခြင်း၊ ကျော့စောခြင်း၊ ဤလေခပ်တို့သည် သွားလက်စခြေလှမ်း ရှေ့မှနေ ခြေထိုးခံရခြင်း အပြစ်ဖြင့် ငါတို့ အပြစ် ရှုမြင်သူသစ်၏ ပန်းတီး၏။

သို့တိုင်အောင်လည်း ဣလေခပ်က ရောက်လေရာတုံထောက် အတင်း တကောက်ကောက်နှင့် ပါနေကြသည်။

နောက်လိုက်တို့အား ယလိုက်စေလိုသဖြင့် လိုက်ရမည့်အစား ဝိပိတို့အိမ်မှာနေ တရားဖြင့် အမွေခံယူကြစမ်းပါ။ လိုက်ပါလျက် ပေးစေချိန်များ ပျက်ကွက်၍ လိုသလောက် ယူယလိုက်မှသာ လိုထာထက်ရှိ၍ ကြေညည် ဟုရေးသားထားပါသည်။ ဤသည်မှာ ဆရာတော်ကြီး၏ သဘောထား အယူအဆအမှန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း(၁၃)ရက်၊ ၂-၆-၂၅၁၂ နေ့တွင် မာဘရန်ဂူကြီးမှ ရုတ်တရက် ပြန်လည်ကြွသွားခဲ့ပါ

၂၂ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်ကြီး ညော်သည်များဆီ လက်ခံဖူးတော်မူသည့် ကျောင်းဆောင်ထဲသို့ တောင်ဘက်မျက်နှာစာမှ မြင်ရစဉ်

သည်။ မည်သူမှ မသိလိုက်ကြပါ။ ဇွန်လ(၃)ရက်နေ့ ဆွမ်းလောင်းသွား ကြသူများသည် ညောင်နီရွာသို့ ရောက်မှ သိကြရသည်။

ဆရာတော်ကြီး မရှိတော့သည့် နောက်ပိုင်းတွင် ညောင်နီရွာရှိစားဆိုင်များလည်း ဘယ်ပျောက်ကုန်သည်မသိ။ ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက် ဖြစ်သွားကုန်ကြပြီ ဖြစ်သည်။

ဦးပဋ္ဌင်းကြီးနှင့် မာဘရန်ဂူကြီး

အချိန်မှာ ၉-၁၂-၂၀၁၂ နံနက် (၁၁)နာရီလောက်ဖြစ်သည်။ ဦးစိုင်းခွန် ဇော်ဦး (စည်ပင်အမှုဆောင်အရာရှိ) ဦးမျိုးစိန်၊ ကိုဉာဏ်လင်း၊ ကိုကျော်လွင် တို့လေးယောက်သည် မိုးကုတ်မှ ပြင်ဦးလွင်သို့ ကားဖြင့်ထွက်လာခဲ့သည်။ မိုးကုတ်-ပြင်ဦးလွင် ကားလမ်းအတိုင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့အဖွဲ့သည် ပြင်ဦးလွင် ဖားအောက်တောရကျောင်းရှိ ဦးပဋ္ဌင်းကြီးအား ပင့်ဆောင်ရန် ထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖားအောက် တောရကျောင်းသည်

ပြင်ဦးလွင်နှင့် (၁၁)မိုင်ခန့်ဝေးပါသည်။ မန္တလေးမြို့နှင့် (၃၁)မိုင်ဝေးသည်။ သူတို့အဖွဲ့သည် ဖားအောက်တောရကျောင်းသို့ ရောက်လျှင် ညနေ(၃)နာရီခန့် ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ ရာသီဥတုကလည်း အလွန်အေးနေပါသည်။

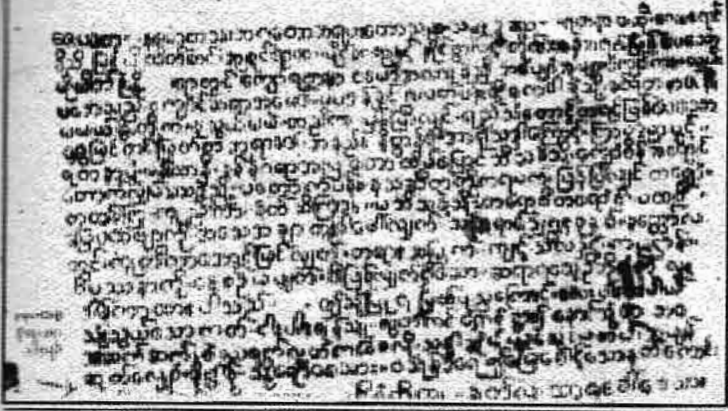
ကျောင်းထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် အရှေ့ဘက်၌ ကြီးမားသော ကျောင်းဆောင်ကြီးကို တွေ့လိုက်သည်။ အနောက်မြောက်ဘက်တွင်လည်း ဆွမ်းစားကျောင်းဆောင်ကြီး ရှိပါသည်။

ထို့ပြင်တစ်ယောက်ထိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်ငယ်လေးများ အလုံး (၃၀)လောက်ကို ဝမ်းသာကြည့်နူးဖွယ် တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ဖားအောက်တောရကျောင်းတိုက်ကို မနီးမြို့တော်ပေါက်ဆီ လုပ်ငန်းရှင်မှ ငွေ သိန်းရာပေါင်းများစွာ အကုန်အကျခံ၍ လှူဒါန်းခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။ ဝမ်းမြောက်ကြည့်နူး သာဓုခေါ်လိုက်ရပါတော့သည်။

ထူးခြားသည်မှာ တောရကျောင်း၌ နိုင်ငံခြားသားများပါ လာရောက်

ဦးမိတ်မြို့
ကျောင်းဆရာမသုံးကျောင်းဆရာကတော်
မယ်ရွှေစိန်ကောင်းဖွဲ့

ကျောက်တော် ကလေးတန်း

တရားအားထုတ်နေကြသည်ကို အံ့ဩဖွယ် တွေ့လိုက်ရပြန်ပါသည်။ အများအားဖြင့် တရုတ်၊ ဂျပန်၊ ကိရီးယားနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံသားများ ဖြစ်ကြပါသည်။ အမျိုးသားများကလည်း သက်န်းဝတ်နှင့် တရားထိုင်နေကြပါသည်။ အမျိုးသမီးများက ခေါင်းတုံး၊ တုံး၍ သီလရှင် ဝတ်ထားကြသည်။ အချို့က စကြဲလျှောက်ရင်း တရားမှတ်နေကြသည်ကို စိတ်ကြည်နူးဖွယ် တွေ့နေရသည်။ သူတို့ကို မြင်ရသည်မှာ တည်ငြိမ်မှု၊ အေးချမ်းမှု၊ ငြိမ်းချမ်းမှု ရှိလှသည်။ သူတို့သည် တရားထိုင်ချိန်၊ စကြဲလျှောက်ချိန်၊ တရားဖြုတ်ချိန်၊ အိပ်ချိန်တို့ကို တိကျစွာ လိုက်နာကြသည်။ ဆရာတော်က ချမှတ်သည့် စည်းကမ်းများကိုလည်း တစ်သေမတိမ်း လိုက်နာသည်ဟု သိရပါသည်။ တရားအားထုတ်နေသည့် နိုင်ငံခြားသားဦးရေမှာ ယောက်ျား၊ မိန်းမ စုစုပေါင်း (၂၅)ယောက်ခန့် ရှိသည်။ တိုင်းရင်းသားများနှင့်ဆိုလျှင် စုစုပေါင်း (၄၀)ခန့်ရှိမည်ဟု ထင်ရပါသည်။

ဦးစိုင်းခွန်ဇော်ဦးက ဦးပွင့်ကြီးအား အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ဦးပွင့်က ဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် သီတင်းသုံးခဲ့ခြင်း၊ ဂူကြီးကိုလည်း အထူးစိတ်ဝင်စားမှုရှိနေခြင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း တောရကျောင်းများ၊ သုသာန်သင်္ချိုင်းများ၌ လှည့်လည် တရားကျင့်ခဲ့ခြင်း၊ ယခုလည်း တရားကျင့်နေဆဲဖြစ်၍ ပင့်လျှောက်မှုကို လက်ခံလိုက်ပါသည်။ ထို့ပြင် ဦးပွင့်နောက်မှ ရန်ကုန်မှ ကပ္ပိယတစ်ယောက်ပါ လိုက်ပါလာရန် လက်ခံခဲ့သည်။ နောက်တစ်ရက် ၁၀-၁၂-၂၀၁၂ နံနက် (၁၁)နာရီလောက်တွင် ဖြစ်သည်။ ဦးပွင့်ကြီး ဆွမ်းဘုဦးပေးပြီးနောက် မိုးမိတ် ပဗ္ဗာရုံကျောင်းဆရာတော်၏ကားနှင့် ပင့်လာခဲ့ပါသည်။ မိုးကုတ်သို့ ည(၉)နာရီလောက်တွင် ရောက်ခဲ့သည်။ မိုးကုတ်မှ ဆက်ထွက်လာရာ မိုးမိတ်သို့ ည (၁၁)နာရီကျော်လောက်တွင် ရောက်လာကြပါသည်။ ထို့နောက် လိုဏ်ဂူတွင်းသို့ ညတွင်း

ချင်းပင် ထွက်လာခဲ့ရာ ည(၁၂)နာရီလောက်မှ မာဘရန်လိုဏ်ဂူကြီးသို့ ရောက်ပါတော့သည်။ ဦးပွင့်ကြီးဘွဲ့တော်မှာ ဦးဝိမလဖြစ်သည်။ သက်တော်(၆၅)နှစ် ဖြစ်သည်။ ဝါတော်မှာ (၁၉)ဝါ ဖြစ်ပါသည်။ ဦးပွင့်ကြီး၏ ဒုတိယဆရာတော်မှာ ဖားအောက်တောရ ဆရာတော်ကြီးဖြစ်ပါသည်။ ပဲခူးမြို့ ကံဦးကျောင်းတိုက်တွင် (၄)ဝါ ဆိုခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် တောရကျောင်းများ၊ သုသာန်သင်္ချိုင်းများ၌ လှည့်လည် တရားကျင့်ကြ အားထုတ်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ အချို့မြို့ရွာများက “ရေဆူဆရာတော်”ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ ဤသည်မှာ မာဘရန်လိုဏ်ဂူကြီးနှစ်တစ်ရာပြည့်ချိန်၌ ဦးပွင့်ကြီးကြွရောက် သီတင်းသုံးလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်တစ်ရာအတွင်း ရဟန်းတော် ဒုတိယတစ်ပါး ကြွလာခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ဦးပွင့်ကြီးသည် မာဘရန်လိုဏ်ဂူကြီး၌ တရားကျင့်ကြ အားထုတ်လျက် ရှိပါသည်။ မည်သည့်အချိန်ထိအောင် သီတင်းသုံးမည်။ မည်သည့်အချိန်၌ ပြန်ကြွသွားမည်ကို မည်သူမှ မသိကြပါ။ မေးမြန်းလျှောက်ထား၍ ကောင်းသည့် အရာလည်း မဟုတ်ပေ။ လိုဏ်ဂူကြီး၏ နှစ်တစ်ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဂူကြီး၏ အရှေ့တောင်ဘက် တစ်ဖာလုံအကွာလောက်တွင် စေတီတစ်ဆူကို တည်ထားပါသည်။ ထိုစေတီကြီး ထီးတင်ပြီးသည့်အချိန်ထိ သီတင်းသုံးလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်နေကြပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မြို့ပျံမြို့သား နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ်း ၂၃

ဒကာ၊ ဒကာမများကတော့ မာဘရန် လိုဏ်ဂူကြီး၌ အမြဲ သီတင်းသုံးသွားလျှင်လည်း အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်နေကြပေမည်။ သို့သော် အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ကြွလာသည်ဖြစ်၍ ကြာကြာသီတင်းသုံးမည် မထင်ပါ။

ဒီဇင်ဘာလ (၁၆)ရက်နေ့က မြို့ထဲ၌ ဈေးရောင်းသည် ဒါယိကာမကြီး တစ်ယောက် ဆွမ်းလာကပ်ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး၌ အံ့ဩဖွယ် မွှေးကြိုင်နေပါသည်။ ဦးပဉ္စင်းကြီးက ဆွမ်းလာကပ်သည် ဒါယိကာမကြီးကို...

“အိုကြီးမှာ ဆော်ရုံတန်ခုံ သီလ သမာဓိရှိ နဲ့ သီတင်းသုံးလို့ မလွယ်ဘူး ဒကာမကြီး ဟု မိန့်ကြားလိုက်သည်ကို ကြားလိုက်ရပါသည်။

လိုဏ်ဂူကြီး၌ ထူးခြားချက်များ၊ လျှို့ဝှက်ချက်များ အများအပြားရှိနေပါသည်။ နတ်ဒေဝတာများက ဤလိုဏ်ဂူကြီးသည် နောင်အခါ ဝိပဿနာလုပ်ငန်းအတွက် “မဟာအောင်မြေကြီး” ဖြစ်လာလိမ့်မည်။

ဤဂူကြီး၌ သီတင်းသုံး တရားအား ထုတ်ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် သီလဖြူစင်ပြီး သမာဓိအားကောင်းသည် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ဖြစ်ကြမည်။ တရားထူး ရရှိကြမည်။ တရားထူး ရရှိပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ကို ကြိုတင် သိထားကြပါသည်။

နောင်အခါတွင်လည်း ဤအတိုင်းပင် အမှန်တကယ် ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုမာဘရန်တို့အဖွဲ့ လိုဏ်ဂူကြီးကို တူးဖော်စဉ်ကပင် နတ်များက ကူညီ စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ကြပါသည်။

လိုဏ်ဂူကြီးသည် နှစ်ပေါင်းတစ်ရာမှ တစ်ပါး၊ နှစ်ပါးသာ လာရောက် သီတင်းသုံးတတ်သည့် ဂူကြီးဖြစ်နေပါ

သည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် နောင်နှစ်ပေါင်းတစ်ရာ ၁၄၄၄ ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်လောက်၌ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ ရသေ့ကြီး ဟောဗိဇ္ဇင်ဆရာတော်ကြီး၊ ဦးပဉ္စင်းကြီး ဦးဝိမလတို့လို ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ တရားထူးရရှိကြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ လာရောက်၍ သတင်းသုံးကြပေဦးမည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နောင်နှစ်တစ်ရာ ၁၄၄၄ ခုနှစ်တွင်ရှိလာမည့် လူသားများအတွက် ဖြစ်သည်။ အလွန်ထူးဆန်းပြီး ကမ္ဘီရဆန်လှသော မာဘရန်လိုဏ်ဂူကြီး၏ အကြောင်းကို သိရှိစေရန် မှတ်တမ်းတင် ရေးသားထား လိုက်ရပါတော့သတည်း။

ဝေနေယျ သတ္တဝါအားလုံး ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ။

မိုးမိတ် မိုးကျော်

မှတ်ချက် ။ ။ ကျောက်စာ၌ ကျောင်းဆရာ မပဒန်ဟု ရေးထိုးထားပါသည်။ ဗမာလိုဆိုလျှင် မိန်းမ နာမည်လိုပင် ဖြစ်နေပါသည်။ ကချင်တိုင်းရင်းသားတို့၌ ထိုနာမည်မျိုးမရှိပါ။ မာဘရန်ဆိုသည်မှာ သားအကြီးဆုံးကို ခေါ်ပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ ထိုအချိန်က တောင်ပေါ်တိုင်းရင်းသားများ မြေပြန့်ဒေသ၌ လာရောက်နေထိုင်မှု အလွန်နည်းပါးပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံ၊ နာမည်အခေါ်အဝေါ်၊ အသံထွက်များကို ရင်းနှီးမှု မရှိသေးချေ။ အလွယ်တကူ မြန်မာအသံထွက်အတိုင်း ရေးထိုးခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ (စာရေးသူ)

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

ခရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစားစွာဖြင့်...

နက္ခတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ အလောင်းတော်ကဿပ၏ ဝန်ပွားဆင်တုတော် ဝန်ပွားတော်မြတ်၏ ယောက်တည်တည်တွင် အရှင်မဟာကဿပ အလောင်းတော် ရှိသည်ဟု အဆိုရှိပါသည်

ဝိသုဒ္ဓိ

အလောင်းတော်ကဿပ ကုန်းတော်ပေါ်မှ

သုစာအုပ်

ပြာသိုလ ဆန်းပြီဆိုလျှင် မြန်မာ နိုင်ငံအရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးများ အလောင်းတော်ကဿပသို့ ဘုရားဖူး ထွက်လေ့ ရှိကြသည်။ ပခုက္ကူ၊ ဗိုရွာမြို့ မှ ဒေသခံပြည်သူများကမူ သူတကာ ထက် စော၍ ဘုရားဖူးရောက်လာကြ သည်။

ရှေးယခင်ကဆိုလျှင် အလောင်း တော်ကဿပ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်ကို အုပ်စုခွဲ၍ ခြေကျင်ခရီးနှင့်ကြသည်။ တပို့တွဲလဆိုလျှင် စည်ကားသိုက်မြိုက် ပြီး တန်ခူးလကုန်တိုင်အောင် ဘုရား ပွဲတော် ခင်းကျင်းလေ့ ရှိကြသည်။ ယနေ့ခေတ်တွင်ကား ကပိုင်ရွာကြီးသို့ နံနက်စောစော အရောက်သွားကြ သည်။

ကပိုင်ရွာကြီးနှင့် အလောင်းတော် ကဿပ ကားရပ်နားစခန်းသည် မိုင် (၂၀) ဝေးလေသည်။ ကားရပ်နားစခန်း မှ အလောင်းတော်ကဿပသို့ တစ်မိုင်

ခရီးကို တပျော်တပါး ခြေကျင်ခရီး နှင်ကြသည်။ အချို့ကမူ ကြုံတောင့် ကြုံခဲ ဆင်စီး၍ သွားကြသည်။ ဆင်ခ မှာ လူတစ်ဦး (၂၀၀၀)ကျပ်နှုန်း ဖြစ် သည်။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ကုသိနာ ရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဂနိုင် ငြိုငြင်ဥယျာဉ်အတွင်း ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော် မူပြီး လေးလမြောက်ချိန် ရဟန္တာ အရှင်မြတ် မဟာကဿပထေရ် အပျား ရှိသော ငါးရာကုန်သော ရဟန္တာ အပေါင်းတို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အဇာတသတ်မင်းကြီးကို အားပြု၍ ပထမ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူလေ

သည်။
ဓုတင်တေဒင်ဘွဲ့ထူးရှင် အရှင် မဟာကဿပ ရဟန္တာကြီးသည် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံခါနီးသောအခါ ရှေးက ဆုတောင်းအမိဋ္ဌာန်ချက်အရ မြန်မာ နိုင်ငံအလယ်ပိုင်း သလ္လဝတီချင်းတွင်း မြစ် အနောက်ဘက် ဝေဘူလ၊ ဝေဘာရ၊ သုနန္ဒရ (ခေါ်) တောင်သုံး လုံးအောက်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ မည်ဟု ရည်စိတ်သန်လျက် ရာဇဂြိုဟ် ပြည်မှ ကြွမြန်းစံပျော်ခဲ့လေသည်။

အရှင်မြတ်ကြီးသည် လိုဏ်ဂူ အတွင်း ရောက်လာလျှင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပွင့်ထွန်းရာ အနောက်မြောက်တောင့်

www.burmeseclassic.com

▲ အလောင်းတော်ကဿပ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး၏ နတ်ပွားတော် ကိုနိဝံထံထံသော ကမ္ဘာဦတော်

အရပ်သို့ ဦးခေါင်းပြု၍ ညာလက်တော်ကို ခေါင်းအုံးတော်မူလျက် အနောက်တောင်တောင်သို့ မျက်နှာတော်မူကာ လက်ယာနံစောင်းဖြင့် လျောင်းစက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလေသည်။

အဇာတသတ်မင်းကြီးသည် အရှင်မဟာကဿပ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို လွန်စွာ ကြည်ညိုလေရာ အရှင်မြတ်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူမည့်အကြောင်း သိရှိလေလျှင် အရှင်မြတ်ကြီးနောက်သို့ ကိုယ်တော်တိုင် လိုက်လေသည်။ အဇာတသတ်မင်းကြီးသည် အရှင်မြတ်အား ဖူးတွေ့ရမည်မှန်ပါလျှင် ဤနေရာမှ ရေထွက်ပါစေသားဟု သံစွာဆိုလျက် သန်လျက်ဖြင့်မြေကြီးကို ရစ်စိုက်ထိုးစိုက်ရာ သန့်ရှင်းကြည်လင်သော ရေများ တဖွားဖွား ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

ထိုရေတွင်းကို သစ္စာရေတွင်းဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။ **သစ္စာရေတွင်း**

၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည် ယနေ့တိုင် ဘုရားဗူးလာ ထောင်သောင်းမကတို့သည် ထိုသစ္စာရေတွင်း တစ်တွင်းထဲမှ ရေများကို ခပ်ယူသုံးစွဲ၍ မကုန်နိုင်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အလောင်းတော်ကဿပသို့ ဘုရားဗူး လာရောက်ကြသူတိုင်း သစ္စာရေတွင်း၏ ထူးခြားချက်၊ အလောင်းတော်ကဿပကုန်းတော်နှင့် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးအား စောင့်ရှောက်နေသော အစောင့်အရှောက်များ၏ ထူးခြားစောင့်ရှောက်မှုကို သိသူ နည်းလိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် သိရှိခဲ့သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ **၁၉၉၃ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်ပါသည်။** အဲဒီဖြစ်ရပ်ကတော့ အံ့ဩဖွယ်ရာဟု ပြောလျှင် ပြော၍ရပါသည်။ မုံရွာတွင် အခြေစိုက်သော အမှတ်(၁၆) ခြေမြန်တပ်ရင်းဟာ အလောင်းတော်ကဿပတွင် လုံခြုံ

ရေးတာဝန် ဆောင်ရွက်ရန် ယာယီတပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးတင်စိုးနှင့် အဖွဲ့တို့သည် အလောင်းတော်ကဿပတွင် လုံခြုံရေးတာဝန်များ သွားရောက်ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။

(၁)ရက်ခန့်မျှ တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး၍ တပ်ရင်းသို့ပြန်ရန် လူပြန်စုပြီး လူစစ်ကြရာတွင် ချင်းတိုင်းရင်းသား တပ်ကြပ်ကြီး ထန်းငုတစ်ယောက် လျော့နေ၍ တပ်ရင်းမှူးက အဖွဲ့များခွဲပြီး ရှာကြစေရာ မတွေ့ရသဖြင့် တပ်ပြေးပဲ ဖြစ်မလား၊ တစ်ခုခုများ ဖြစ်နေပြီလားဟု သံသယဖြစ်ကြသည်။ (၂)ရက်မြောက်သောနေ့တွင် တပ်ကြပ်ကြီးထန်းငုသည် တပ်ရင်းမှူးရှိသော နေရာသို့ ပြန်လာသည်။

ထိုအခါကျတော့ အရာရှိများနှင့် စစ်သည်များက တပ်ကြပ်ကြီး ထန်းငုအား...

'ဆရာ... ဘယ်သူ့နေတာလဲ

ကျွန်တော်တို့အားလုံး အတော်စိတ်
ပူပြီး လိုက်ရှာနေကြတယ်။ အလောင်း
တော်ကသေပရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကလဲ
သစ်တောထူလွန်းလို့ တစ်ခုခုများ ဖြစ်
နေသလားထင်ပြီး စိတ်အတော်ပူကြ
တယ်'

တပ်ကြပ်ကြီး ထန်းငှက်...
'ကျွန်တော် ဘယ်မှမသွားဘူး။
ခင်ဗျားတို့ သွားလာနေကြတာ
ကျွန်တော် တွေ့နေတာပဲ။ ခင်ဗျားတို့က
ကျွန်တော့်ကို မမြင်ကြဘူးလား'
အရာရှိနှင့် စစ်သည်များက...

'ဆရာက ကျွန်တော်တို့ကို မြင်ရင်
ဘာဖြစ်လို့ လှမ်းမခေါ်တာလဲ ဆရာက
ဘယ်နားမှာ မှီလို့လဲ'

ဟု မေးရာ တပ်ကြပ်ကြီးထန်းငှ
က...

'ကျွန်တော်က သစ္စာရေတွင်းနား
မှာ ရှိတယ်'

'ဟာ ဆရာရယ် ကျွန်တော်တို့
စခန်းနဲ့ ကပ်နေတာပဲ။ ဆရာက လှမ်း
ခေါ်ဖို့ ကောင်းတာပေါ့'

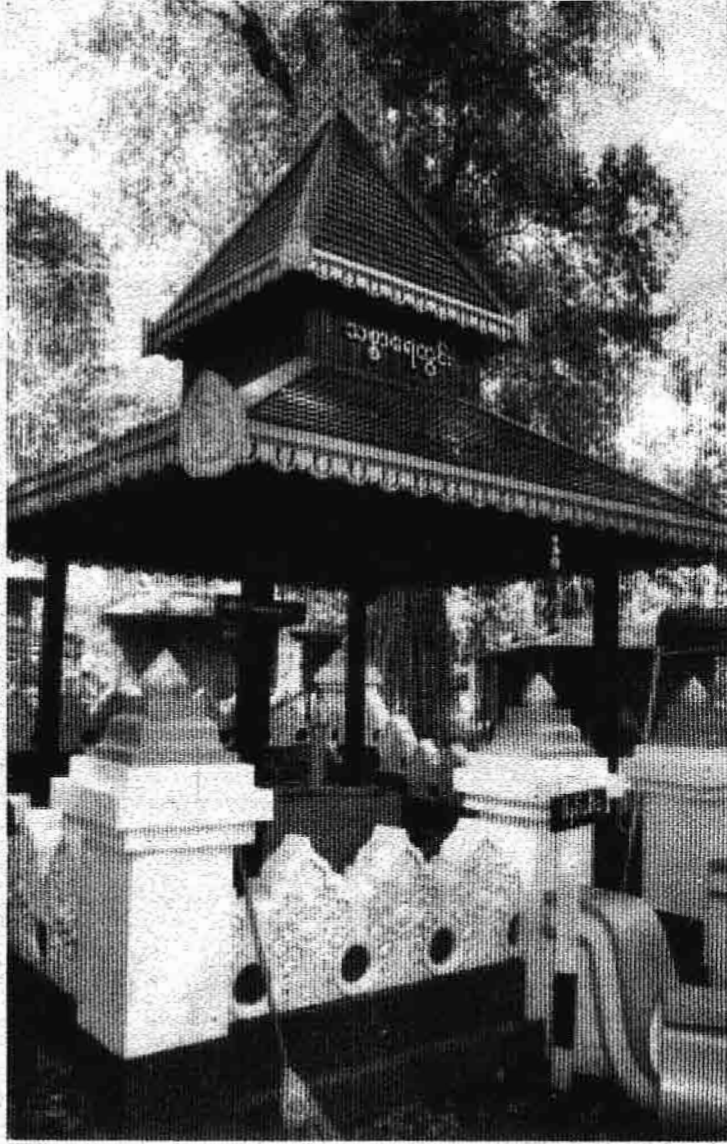
ဟု ပြောတော့ တပ်ကြပ်ကြီးထန်းငှ
က...

'ခင်ဗျားတို့ကတော့ အဲဒီလို ပြော
မှပဲ ကျွန်တော်ကလဲ ခေါ်လို့လဲမရဘူး။
သွားလို့လဲ မရဘူး'

'ဟာ ဆရာကလဲ ဘယ်လိုဖြစ်လို့
ခေါ်လို့မရ ပြောလို့မရ ဖြစ်ရတာလဲ။
(၃)ရက်လုံးလုံး အဲဒီနေရာမှာပဲ ရှိနေ
တာလား'

'ဟုတ်တယ် (၃)ရက်လုံးလုံး ဘယ်
မှလဲ သွားလို့မရဘူး။ ဘာမှလဲ စားလို့
မရဘူး'

'ဒီလိုဆို ဆရာ မဆာဘူးလား။
ဘယ်မှ မသွားရလောက်အောင် ဘယ်
လိုဖြစ်ရတာလဲ ဆရာရယ်။ ဖြစ်စဉ်လေး
ကို ပြောပြပေးပါဦး'

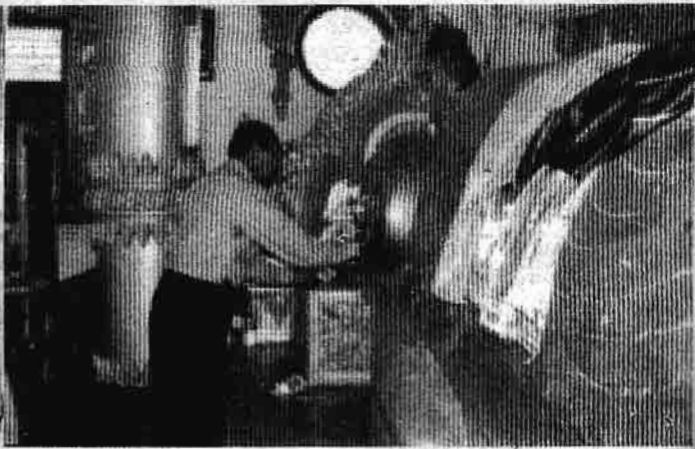

◆ သစ္စာရေတွင်း

တပ်ကြပ်ကြီး ထန်းငှက်...
'ဖြစ်ရတာက ဒီလိုမျှ လွန်ခဲ့တဲ့(၃)
ရက်ကပေါ့။ ကျွန်တော် မနက် အိပ်ရာ
ထပြီး မျက်နှာသစ်ဖို့ သစ္စာရေတွင်းကို
သွားတယ်။ အဲဒီမှာ မျက်နှာသစ်ပြီး
အဲဒီရေတွင်းနားပဲ ဆီးသွားတယ်။ ပြီး
တဲ့အချိန်မှာ အဝတ်ဖြူဝတ်ထားတဲ့
အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာ
ပြီး...

'မင်း ဒီနားမှာ ဘာဖြစ်လို့ ဆီးသွား
ရသလဲ။ မင်းမှာ အပြစ်ရှိတယ်။
ဒါကြောင့် မင်းကို ဒဏ်ပေးရမယ်။
ရော့ပုတီး "အရဟံ" လို့ ဆိုပြီး ပုတီး
(၃)ရက်စိပ်ရမယ်။ ဒီနေရာက ဘယ်မှ
မသွားရဘူး'
ဆိုပြီး ပြောတယ်။
ကျွန်တော်လဲ အဘိုးကြီးဘာ
အတိုင်းပဲ ပုတီးစိပ်ပြီး နေခဲ့ရတယ်။

www.burmeseclassic.com

▲ အလောင်းတော်ကဿပ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး၏ ရုပ်ပွားတော်

↓ အလောင်းတော်ကဿပ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး၏

ရုပ်ပွားတော်ရှိသည်ဟု သိရှိသော လိုက်လံအောင်မြင်စေရန် တဏှာကတိမ်း

ဘယ်မှလဲ သွားလို့မရဘူး။ ဘယ်သူ့ ကိုမှလဲ ခေါ်လို့မရဘဲ ရေတွင်းအနီး မှာအခုလို(၃)ရက်လုံးလုံး နေခဲ့ရတယ်’
‘ဒါဆို ဆရာ မဆာဘူးလား။ ဆီး၊ ဝမ်းကော မသွားချင်ဘူးလား’

‘ကျွန်တော် ဆာလဲမဆာဘူး။ ရေ လဲ မငတ်ဘူး။ ဆီးဝမ်းသွားချင်စိတ်လဲ မရှိဘူး။ ခု (၃)ရက်ပြည့်တဲ့နေ့ရောက် တော့မှ ထလို့ရတော့တယ်’

‘ဟာ အံ့ဩစရာပဲ ဆရာရယ်၊ ဆရာ ကလဲ ဘာဖြစ်လို့ သစ္စာရေတွင်းနားမှာ ဆီးသွားရတာလဲ’

‘ဒီလိုပါဗျာ ကျွန်တော်လဲ မျက်နှာ သစ်ရင်းနဲ့ လွယ်လွယ်ပဲ ဘာရယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဆီးသွားမိတာပါ။ အဲဒါ ကြောင့်လဲ အဝတ်ဖြူဝတ်ထားတဲ့ အဘိုးကို တောင်းပန်ရတာပေါ့ဗျ’ (ထို စဉ်က သစ္စာရေတွင်းသည် ဖော်ပြပါ ပုံကဲ့သို့ အနီးမရှိ ရေလုပ်သော တုံကင် မရှိ၊ မြေပေါ်တွင် တစ်တောင်ခန့်ရှိ သော အင်္ဂတေပေါင်ဖြင့်သာ ပြုလုပ် ထားပါသည်။)

တပ်ရင်းများနှင့် အဖွဲ့သည် တပ်ကြပ် ကြီးထန်းငှ ပြန်ရောက်လာမှ ဖြစ်စဉ်ကို သိရပြီး စိတ်အေးကြရတော့သည်။ ဖြစ်ရပ်များကိုလည်း အထူးပင် အံ့ဩ ကြပါတော့သည်။ ဤဖြစ်ရပ်ကို စာရေး သူက အနီးကပ် သိရှိရ၍ အလွန်တန်ခိုး တော် ကြီးမြတ်လှသော အလောင်း တော်ကဿပ အရှင်မြတ်ကြီးအား ကြည်ညိုသဒ္ဓါဖြင့် စောင့်ရှောက်နေကြ သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ထင်ထင်ရှားရှား ရှိနေသည်ကို ပိုမိုသိရပါသည်။

အလားတူ ထူးခြားဖြစ်စဉ်ကတော့ ကုန်းတော်ပေါ်မှ ရဟန္တာအရှင်မြတ် ကြီး ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက်ရှိသော လိုဏ်ဂူသို့ဆင်းသော သံလှေကား တစ်ခု ရှိပါသည်။

ထိုလှေကားသည် လူတစ်ယောက် လောက်သာ ဆင်းတက်သွားလာနိုင် သော သံလှေကားငယ်တစ်ခုသာဖြစ်၍ ပွဲတော်ရက်များတွင် ဘုရားဖူးများ ထောင်သောင်းကလာရောက်ကြသည်။

ဘုရားဖူး များပြားလွန်း၍ သံလှေကားအသစ် အကြီးတစ်ခု ပြုလုပ်ရန် လိုအပ်နေသဖြင့် ထိုစဉ်က

တိုင်းမှူး၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး အေးချမ်းသာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ချုပ် လှမြင့်ဆွေ က လှေကားအကြီး အသစ်ပြုလုပ်ရန် အစီအစဉ်ပြုလုပ်၍ တာဝန်ပေးလိုက် ပါသည်။

သက်ဆိုင်ရာ ပညာရှင်များနှင့် ဝန်ထမ်းများသည် လှေကားအသစ် ပြုလုပ်ရန် အလောင်းတော်ကဿပ ကုန်းမြေတောင်ကို လိုအပ်သလို ဖြိုကြ ပါသည်။

ထိုအချိန်မှာ လုပ်သားဝန်ထမ်း တစ်ဦးကို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်စုံတစ်ယောက် ဝင်ရောက်ပူးကပ်သဖြင့် တာဝန်ရှိသူ များက မေးမြန်းကြရာ ဝင်ရောက် ပူးကပ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ တောင်စောင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့တောင်ကို သူ့ထံ ခွင့်ပန်ကြားခြင်းမပြုဘဲ ပြုလုပ်သည်ကို မကျေနပ်၍ ခုလိုကြွပြီး ပြောကြောင်း ပြောပြသည်။

သို့နှင့် တာဝန်ရှိသူတစ်ဦးက မုသ် နားမလည်၍ လုပ်မိကြောင်း၊ ယခု လှေကားအကြီး ပြုလုပ်ရန် လိုအပ် သလို တောင်ကို ပြုပြင်လုပ်ကိုင်ခြင်းကို

နှစ်ပြုရန် တောင်းပန်ကြောင်း ပြောဆို
တော့မှ ကျေနပ်ပြီး ပြန်ထွက်သွား
သည်ကို ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်သိရှိ
ရသော ပုဂ္ဂိုလ်က ပြန်ပြောပြ၍ သိရပါ
သည်။

အလားတူပင် ရှေးအခါက
အလောင်းတော်ကဿပသို့ ယင်းမာ
ပင်၊ ကနီ၊ ပုလဲ၊ မင်းကင်း၊ ထီးလင်း၊
ဂန့်ဂေါ၊ ယော စသော ဒေသများမှ
ဘုရားဖူးများသည် ရွှေကျင်ခရီးဖြင့်
လာကြရသည်။ ထိုသို့ လာရာတွင်
အချို့လူငယ်ပိုင်းများသည် ပြက်ရယ်ပြု
သောသဘောဖြင့် “ငါကွာ ကြုံလို့
သာ လာတာ၊ သိပ်လာချင်တာ
မဟုတ်ဘူး” ဟု ပြောလျှင် ပြောသော
သူသည် တစ်ယောက်တည်း မျက်စိ
လည် လူစုကွဲပြီး လမ်းပျောက်၍
အလောင်းတော်ကဿပသို့ မရောက်
ဘဲ ဖြစ်ရတတ်သည်။

အတူပါလာသူများက သိရှိပြီး၍
သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များကို တောင်းပန်
ပြီး ပြန်ရှာမှ တွေ့ကြရသော သာဓက

များ ရှိခဲ့ဖူးကြောင်း ကြားသိရဖူးပါ
သည်။ အလောင်းတော်ကဿပ
ဘုရားနယ်မြေအတွင်း ရောက်လျှင်
အပြောအဆို ဆင်ခြင်သတိထားရ
ကြောင်း၊ ရန်ရင်းကြမ်းတမ်းသော
စကားပြောဆိုခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရ
ကြောင်း သိရပါသည်။

အလောင်းတော်ကဿပသို့ ဘုရား
ဖူးလာသူများသည် ဇန်နဝါရီလ၊ ပြာသို
လမှ အစပြု၍ လာရောက်ကြသည်။
ဖေဖော်ဝါရီလ၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့
ဆီမီးပူဇော်ပွဲနှင့် ဆွမ်းဆန်စိမ်း
လောင်းလှူပွဲတွင် အထူးစည်ကားလှ
ပါသည်။

ဘုရားဖူးများသည် အချို့မှာ နေ့ချင်း
ပြန် လာရောက်ဖူးကြ၍ အချို့မှာ ည
အိပ်နေကြပြီး အရှင်မြတ်ကြီးအား
ဖူးမြော်၍ တရားဘာဝနာများ ပွားများ
အားထုတ်ကြပါသည်။

အလောင်းတော်ကဿပ အရှင်
မြတ်ကြီးအား ယုံကြည်သဒ္ဓါ ထက်သန်
စွာ ဖူးမြော်လိုသော ဆန္ဒဖြင့် အာရုံပြု

ထားပြီး သွားရောက် ဖူးမြော်သူများ
အားလုံးလည်း သဘာဝ တောတောင်
စိမ့်စမ်းများ၊ သာယာလှပသော ရှုခင်း
များကို တဝကြီး ကြည့်ရှုခံစားရင်း
ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးအား သွားရောက်
ဖူးမြော်နိုင်ကြပါစေကြောင်း မွန်မြတ်
သော စေတနာဖြင့် တိုက်တွန်းလိုက်
ရပါသည်။

အလောင်းတော်ကဿပ ဘုရားဖူး
သွားရန် စီစဉ်ပို့ဆောင်ပေးသော
ပြင်ဦးလွင် ပန်းတိုင်ဆောက်လုပ်ရေး
ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦးစိုးသိန်းအား ကျေးဇူး
တင်ရှိကြောင်း ဤဆောင်းပါးဖြင့်
မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။

စိုးမိုးသူ

ကျွန်းတီး
မွေ့စိရအရှင်ဝါယာမိန္ဒ(ကနီ) စုစည်း
ပူဇော်သော အလောင်းတော်ကဿပ
နှင့် သူတို့အမြင် စာအုပ်ကို မှီငြမ်း
ပြုရပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ဦးလေးဖြစ်သူမှာ
လေဖြတ်ဝေဒနာဖြင့် ဝဲဘက် ကိုယ်
တစ်ခြမ်း မလှုပ်ရှားနိုင်ဘဲ အိပ်ရာထဲ
မှာပင် ရက်ရှည်လများ လှဲနေရပါ
သည်။

တစ်နေ့တွင် နှစ်ရှည် ကွဲကွာနေခဲ့ကြ
သည့် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူနှင့် အအေး
ဆိုင် တစ်ဆိုင်တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ
ဆုံတွေ့ကြရာမှ ဦးလေးအကြောင်း
စကားစစ်မိကြပြီး သူငယ်ချင်းက
ဆေးနည်း ပြောပြပါသည်။

သူငယ်ချင်း ပြောပြလိုက်သော
ဆေးနည်းဖြင့် ဦးလေးဖြစ်သူအား ပြုစု
ပေးရာ (၁၀)ရက်မြောက်သောနေ့တွင်
လေဖြတ်နေသည့် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခြမ်း

ပေဠိတံရောင်

အတွက် ဆေးပစ်လက်
မှာ လှုပ်ရှားနိုင်လာပါသည်။
အိမ်သားများ အားလုံး
ဝမ်းသာကြရပါသည်။
သူငယ်ချင်း ကိုတွတ်
ကိုလည်း အထူးပင်
ကျေးဇူးတင်ကြပါသည်။
ဦးလေးဖြစ်သူဆိုလျှင်
ရက်၊ လ များစွာပင် မမြင်မတွေ့ရသည့်
ဖျော်ရွှင် စိတ်ချမ်းသာမှု ခံစားနေရသည့်
အရိပ်လက္ခဏာ အထင်းသားပင်။
သို့ဖြင့် ဆေးကို ဆက်လိမ်းပေးခဲ့ရာ

(၁၇)ရက်မြောက်နေ့တွင်တော့ ဦးလေး
လမ်းလျှောက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ အဆိုပါ ဆေးနည်းအား
စေတနာ စာနာစိတ်အပြည့်ဖြင့် ရေး
သား ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။ လေဖြတ်
ရောဂါ ဖြစ်ပါလျှင် ဆေးနည်းမှာ...
ကိုအာသီးကို အခြောက်လှန်း၍
အပူနဲ့ ပြုလုပ်ပြီးလျှင်
နှမ်းဆီစစ်စစ်နှင့် ဖျော်စပ်လျက်
ဝေဒနာ ခံစားနေရသည့်
နေရာတွင် နံနက်၊ ည တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်
လိမ်းပေးရပါသည်။

အေးခွင့်ပန်(သင်ထုံ)

www.burmeseclassic.com

အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းနှင့်

ထိသက်၍ သိသမျှ ဖြေဆိုဖော်ပြသည်

၂၀၁၃ ခုနှစ် မတ်လ အမှတ်(၃၂၀) စာမျက်နှာ (၂၆၄) နက္ခတ္တဇရာင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်းပါးရှင် နတ်မောက် လှမြင့်သစ်၏ 'အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းအကြောင်း' ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။

ဆောင်းပါးရှင်က အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဗဟုသုတ ပြည့်ဝသူ၊ လက်တွေ့ကြုံရသူများမှ ဖြေကြားပေးပါရန် တောင်းဆိုထားရာ စာရေးသူကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့သော အလောင်းထမ်းမွေးဖွားမိခဲ့သူ မိသားစု အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ကိုးကားတင်ပြ လိုက်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ကို မဖော်ပြ မီ နတ်မောက် လှမြင့်သစ်၏ ဆောင်းပါး ပါ အလောင်းထမ်းမွေးခြင်းအကြောင်း စာရှုသူအတွက် ပြန်လည် ဖော်ပြလို ပါသည်။

'အလောင်းထမ်းမွေးခြင်း ဆိုသည်မှာ မိခင် တစ်ဦးမှ သားလေးယောက်၊ သမီးတစ် ယောက် မွေးဖွားခြင်းကို ခေါ်သည်။ ဤသို့ မွေးဖွားလျှင် သမီးဖြစ်သူ(နှမကလေး) သေဆုံးပျက်စီးရပြီး သားလေးယောက် (မောင်များ)က အလောင်းကို ဝိုင်းထမ်းချ ရသည်ကိုး ဆိုက်သောကြောင့် အလောင်း ထမ်းမွေးခြင်းဟု ခေါ်ဝေါ်သည်။

စာရေးသူ၏ဇာတိ နတ်တလင်း မြို့နယ်၊ ကျောင်းကြီးရွာတွင် အဘိုး ဦးထွေးနှင့် အဘွား ဒေါ်ဝိုင်းတင်တို့ ဇနီးမောင်နှံမှ သားနှစ်ယောက် အရင် မွေးဖွားပြီး သမီးတစ်ယောက် မွေးဖွား ခဲ့၏။

ထို့နောက် သားငယ် နှစ်ယောက် ထပ်မွေးပြန် သည်။

ထို့ကြောင့် သမီးလေးသည် သားလေး ယောက်၏ အလယ်တွင် မွေးဖွားသူ ဖြစ် ခဲ့သည်။ သမီး လေး၏အမည်က မစ်နီစိန်ဖြစ်သည်။

မောင်နှမငါးယောက် စလုံး အရွယ်ရောက်၍ အိမ်ထောင်စုံချိန်တွင် မစ်နီစိန်မှာ သား

တစ်ယောက် မွေးဖွားပြီး သားငယ် လူလားမမြောက်မီပင် သေဆုံးသွားခဲ့ သည်။ ယခုအခါ မောင်လေးယောက် အနက် မောင်အလတ်လည်း မရှိတော့ ပါ။

ဤမိသားစုကိုကြည့်လျှင် အလောင်း ထမ်းမွေးခြင်းဖြင့် နှမဖြစ်သူ ထိခိုက် နစ်နာရလေသလောဟု ယူဆ၍ စာရေး သူ ရေးသားပေးလိုက်ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် "ရှေးထုံးလည်း မပယ် နှင့်၊ ဈေးသုံးလည်း မကြွယ်နှင့်" ဆို သကဲ့သို့ သိပ္ပံပညာ ထွန်းကားနေသော ခေတ်ကြီးပင် ဖြစ်လင့်ကစား ယုံကြည် လိုက်နာသင့်သည့် ကိစ္စများ ဖြစ်ပါက

ရှေးထုံးမပယ်ဘဲ မှတ်သားလိုက်နာ သင့်ပါကြောင်း တင်ပြရပါသည်။

[ဤကဲ့သို့ အလောင်းထမ်းမွေး ခြင်းကဲ့သို့ ကိစ္စရပ်များအတွက် ကုသိုလ်ကံမြင့် ယတြာအစီအရင် များ ရှိပါက သိရှိသူ သုတေသီ ပညာရှင်များမှ နက္ခတ္တဇရာင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ရေးသားကြ ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။ ဦးကျော်မိုးသိန်း-စာတည်းချုပ်]

ညွှန်စင်း (နတ်တလင်း)

သရက်ပင်

စောစောပွင့်ခေပို့

ကျွန်တော်၏ အိမ်ခြံဝင်းထဲတွင်ရှိ သော သရက်ပင်တစ်ပင်သည် တော် သလင်းလကုန်ပြီးစ သီတင်းကျွတ်လ ရောက်သည်နှင့် အပွင့်တွေ ဝေဆာ မြိုင်ဆိုင်စွာ ပွင့်လာပါသည်။

သရက်ပင်မှာ မနှစ်ကလည်း အချိန် စောစွာ ပွင့်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နေသော လမ်းထဲရှိ လူများက ကျွန်တော့်သရက်ပင်ကို ကြည့်ပြီး အံ့သြနေကြသည်။ ထူးခြား သည်ဟု ဆိုရမလားမသိ။ အမှန်တော့ စောစီးစွာ ပွင့်တတ်သော သရက်ပင် များ ရှိတတ်သော်လည်း အလွန်နည်း ဖီးပါသည်။

တစ်နေ့တွင် လမ်းထဲတွင်နေသော ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် ကျွန်တော်၏ အိမ်ခြံဝင်းထဲသို့ ရောက် ခဲ့လာပြီး ပွင့်နေသော သရက်ပင်ကို ကြည့်ကာ...

'ခင်ဗျား သရက်ပင်က ဘာသရက် မျိုးလဲဗျ'

သူက မေးလာ၍ ကျွန်တော်က...

'မန္တလေးရင်ကွဲ သရက်ပါဗျာ'

'ခင်ဗျား သရက်ပင်ကို မြင်ရတာ အားကျစရာပဲ။ အခုလို စောစောပွင့် ပြီး စောစောသီးမှာဆိုရင်တော့ အသီး မိသပ်ဖြစ်စေ၊ အသီးမှည့်ပဲဖြစ်စေ စော စောပေါ့ပြီး ဈေးကောင်းရောင်းလို့ ချတာပေါ့။

ကျွန်တော့်ခြံထဲမှာလဲ မန္တလေး ရင်ကွဲသရက်မျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ ဘန်ဆောင်မုန်းလကုန်ပြီးမှ ပွင့်ကြ

တယ်။

ဒါတောင် တစ်ပင်လုံး ကောင်းကောင်း ပွင့်ကြလေ မရှိဘူး။ သရက်ပင် စော စောပွင့် စောစောသီးစေချင် တယ်ဗျာ။ နည်းနာအကြံ ဉာဏ်လေးများရှိရင် ပြော စမ်းပါ'

မိတ်ဆွေဖြစ်သူက ပြော လာ၍ ကျွန်တော်က...

'ကျွန်တော့်သရက်ပင် စောစောပွင့်တဲ့ အကြောင်းကို သတိပြုမိတာတော့ ယန်က ဝိုင်းကျယ်တန်းက လေပြင်းတိုက် သွားတဲ့အချိန်မှာ သရက်ပင်က အကိုင်း အတက်တွေ အတော်ကျိုးသွားတယ်။ သရက်ပင်က ကိုင်းကျပ် ကိုင်ညပ်တွေလဲ ယိုတော့တဲ့ အပင်မှာ အတော်ရှင်းသွားပြီး နေရောင်ခြည်ကော လေထဲလေထွက်ကော အတော်ရှိလွှားပုံရတယ်။

နောက်ပြီး ကျွန်တော်က ခွားချွေးချွေး ပြေချွေး သစ်ရွက်ချွေးတွေကို အပင်ရဲ့ ပြေပြေအဖြစ် တစ်နှစ်တစ်ခါ ကျွေးလေ့ ရှိထားတော့ ယန်ကတည်းက အပွင့်တွေ စောစောပွင့်လာတယ် ဆိုပါတော့ဗျာ။ ဒီနှစ်ပါ ဆိုရင် နှစ်နှစ်ရှိပြီပေါ့'

ကျွန်တော်က ပြောပြလိုက်တော့ မိတ်ဆွေဖြစ်သူက...

'ခင်ဗျား ပြောတာကို သဘော ပေါက် နားလည်သွားပြီ။ သရက်ပင် တွေမှာ ကိုင်းအတက်အလက်တွေ ပြည့်သိပ်ပြီး မရှိသင့်ဘူး။ ကိုင်းညှပ် ကိုင်းကျပ်တွေကို ရှင်းပစ်သင့်တယ်။

ဒါမှလဲ ခင်ဗျားပြောသလို အပင် တွေမှာ နေရောင်ခြည်ရပြီး လေထဲ လေထွက်ကောင်းမှာ မဟုတ်လား။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားလုပ်သလို သရက်ပင် တွေကို တစ်နှစ်တစ်ခါ အစာကျွေးဖို့ လိုတယ်။ ဒါမှလဲ စောစောစီးစီး အပွင့် တွေပွင့်ပြီး အသီးတွေ ကောင်းကောင်း သီးနိုင်မှာပေါ့'

မိတ်ဆွေဖြစ်သူမှာ ကျွန်တော် ပြောပြသည်ကို လက်ခံသဘောပေါက် နားလည်သွားရှာသည်။ ကျွန်တော့်ကို လည်း ကျေးဇူးတင်သွားပုံရသည်။ ကျွန်တော်နှင့် စကား အနည်းငယ် ဆက်ပြောပြီး ပြန်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း မိတ်ဆွေဖြစ်သူကို အချိန်စောစွာ ပွင့်သော သရက်ပင် အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး အကြံပြု သလို ပြောလိုက်၍ ကျေနပ်နေမိပါ တော့သည်။

ကိုမောင်ကျော်လှိုင်
(မအူပင်)

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

.....ဆေးစွမ်းထက်မြတ်ကြောင်း အကြားဆိုပုံ.....

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ ဒုလုံးထုတ်နှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး
 နောက်နန်းတွင်းသမားတော်
 ကြီးများ ဖြူနယ်အသီးသီး
 သို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ
 ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့
 ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်း
 တွင်း သမားတော်ကြီး
 ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်
 တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
 ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး
 ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်
 ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
 လာသော နန်းတွင်းသမား
 စဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
 တို့ကို သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်၏ခြေ သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ဒိုလ်ကြီး) ဇနီး
 ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းစော်၊ ညီမဒေါ်ခင်
 ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးထိုက်မှ
 မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးပြီ

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၅]

[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
 ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
 ၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာ
 ပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
 ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြော
 ရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
 ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေ့၊ နှာပိတ်၊
 ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်
 ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
 သည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
 ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့်
 စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူစု ချော
 မွတ်ပြီး မကြာဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျွဲကံထီးရိုးတောင်၊
 ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအတူပင်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားဖူး
 ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ
 သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်
 များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်း
 ရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
 စေပါသည်။

၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်
အမှတ် ၀၃၀၅ YR
၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာ
 ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
 ကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်း
 ဖြင့် ယူရစ်အက်စစ်
 အလွန် များနေခြင်း၊
 အေအက်စစ်ဆို သီတာ
 ယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိ
 ခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာ
 အေ စမ်းသပ်မှု၌ (+)
 အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆင့်ရွားကျားခြင်းသော နှလုံး၊ ငွေ့တိုး၊
 ဇီဝိတ်ကျားခြား ခြေရွားစေရန် ကြိုးတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးလက်များ
 သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်ဆောင်ပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိ
 သည့်အတွက် ရာသီဥတုအထိခံနိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူ
 များ စက်ချင်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် တွန်ပျူတာ အော်ပရေတာ
 များ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက သီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး
 ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးကျောင့်နှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်
 ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးရန်လွန်ခြင်း၊ ဖောပန်းခြင်း၊ နှလုံး
 အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို
 သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည့်လင် လန်းဆန်း၍
 ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုထိ" နှင့် ပြည့်စုံသော
 ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ
 ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲခန်းသော
 အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်း
 ကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းစော် (တဆ-
၀၂၉၁၄) ခုနီး-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးထိုက်
 အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာဈေးအနီး၊
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ဖုန်း ၂၀၆၄၀ အမြို့မြို့ မြန်မာ့ဆေးထိုက်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏

ကြည့်ညိုဖွယ်ရာများနှင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ (၂၀)

ကျောက်ဆည် မင်းမဟာ

ယခင်လူ့အဆက်

ကိုတိုးမောင်က “ဒီခွေးမ ထူးတယ်” ဟု ဆိုပြီး သူယက်ပြသည့် ဆိုင်တိုင်အခြေမှာ တူးကြည့်ရာ ကိုတိုးမောင်မှာ အလွန်မတန်မှ အံ့ဩနေမိသည်။ ခွေးမလေး ယက်ထားသောကျင်းမှာ မြေအိုးတစ်လုံး တွေ့ရှိပြီး ထိုမြေအိုးကို အဖုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ မသန်းလှ၏ လက်ဝတ်ရတနာ ဖြစ်နေတော့ ကိုတိုးမောင်တို့သားအဖ မျက်ရည်ကျနေရှာသည်။

ခွေးမလေးကတော့ လင်နှင့်သားဖြစ်သူတို့ကို ပစ္စည်းပေးရ၍ ပျော်နေရှာပြီး အပြီးလေးတန်နံနံနှင့် လင်နှင့်သားကို နှုတ်သီးဖြင့် နမ်း၍ ခုန်ပေါက်ပြီး ပျော်မြူးနေရှာသည်။

ကိုတိုးမောင်သည် ထိုပစ္စည်းများကို ထုခွဲရောင်းချပြီး ဝေဘူကျောင်းတိုက်သို့ သွားရောက်၍ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒခံယူပြီး ရဟန်းခံရှင်ပြု အလှူခံနပြု၍ ကိုတိုးမောင်တို့သားအဖ ထာဝရ အေးချမ်းသာယာလှသော သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ရောက် ခိုလှုံသွားပါသည်။

ခွေးမလေးသည်လည်း ကိုတိုးမောင်တို့သားအဖနှင့်အတူ ဝေဘူကျောင်းတိုက်သို့ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ ကိုတိုးမောင်တို့သားအဖ ရဟန်း(၇)ပါ ရရှိသောအချိန်ကြမှ ခွေးမလေး သေ

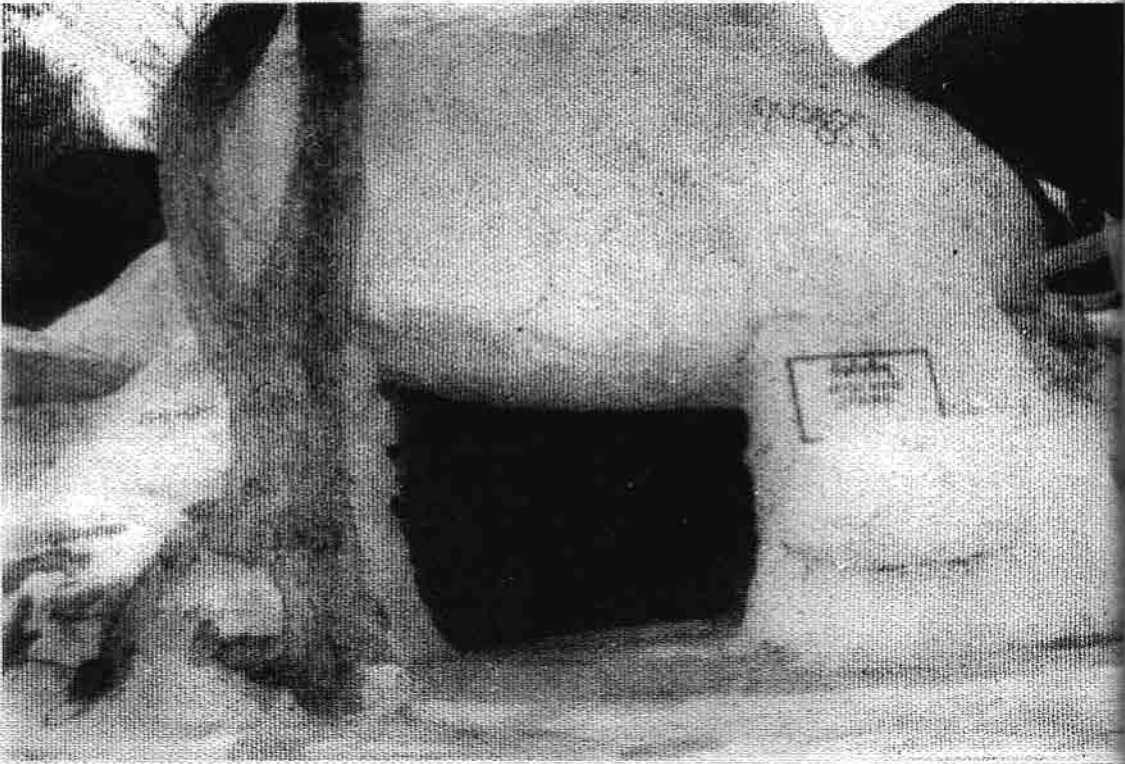

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး

ဆုံးသွားသည်။ ခွေးမလေး သေဆုံးသွားတော့ ကိုတိုးမောင်(ခေါ်) ရှင်နန္ဒိယက ခွေးမလေးကို ရည်စူး၍ ဝေဘူ

ကျောင်းတွင်းရှိ သံဃာတော်များကို ဆွမ်းကပ် လှူဒါန်း၍ အမျှပေးဝေဝေ တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်

ဒါမှ ရတနာအစစ်ကွ

၁၂၈၈ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း (၁) ရက်နေ့တွင် အသိတရား ရရှိသွားသော ကိုသောင်းအေး၏ ဘဝဇာတ်လမ်း ကလေး တင်ပြပါရစေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဝေဘူ ဆရာတော်နှင့် ကိုသောင်းအေးတို့၏ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိခဲ့ပုံမှာ အလွန်မတန်မှ အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလှသည်။ ပဋ္ဌာန်း ဆက်ရှိခဲ့ပုံက ဒီလိုပါ...

မိုးခေါင်ရေရှားအရပ် ကျေးတော ဒေသမှာ ရေကြည်ရာ မြက်နုရာဆို သကဲ့သို့ ကျောက်ဆည်မြို့၊ ဖောင်ရွာ ရပ်ကွက်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာပြီး လယ် ယာတည်၍ တောင်သူလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုသည်။

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ညနေတိုင်းမှာ

အရက်သောက်လေ့ ရှိသည်။ တစ်နေ့ သော် ကိုသောင်းအေးတစ်ယောက် အရက်မူးလွန်၍ လူမှန်းသူမှန်းမသိ အောင် မူးလဲနေတော့ ကိုသောင်းအေး ၏ မိသားစုမှ ပွေ့ချီ၍ အိပ်ရာပေါ်သို့ နွေးထွေးစွာ သိပ်ထားလေသည်။

‘တုံ...တုံ...တုံ’

တုံးမောင်းခေါက်သံ၊ ကြေးစည်သံ တို့ ကြားရလေသည်။ လင်းကြက်တွေ ကလည်း အသံသာသာဖြင့် တွန်ကြ လေသည်။ ထိုအသံများ ကြားရလျှင် နံနက်လေးနာရီဟု သိရသည်။ ကိုသောင်းအေးတစ်ယောက်မှာ ဝေဘူ က တုံးမောင်းခေါက်သံ၊ ကြေးစည်သံ၊ စည်တော်တီးသံတွေ ကြားရတော့...

‘သူတော်ကောင်းတွေ မေတ္တာ ဘာဝနာတရားတွေ ပွားများနေတဲ့ အချိန်ပါလား။ ငါကတော့ မူးရူးနေပြီး

အိပ်ရာထဲကတောင် မထနိုင်ဘဲ မူးနေ တာ ငါ တော်တော် မကောင်းပါလား။ အခုနေသာ သေခဲ့ရင် ငရဲတုံရောက်မှာ သေချာတယ်။ ငါ အရက်မသောက် တာ ကောင်းပါတယ်’

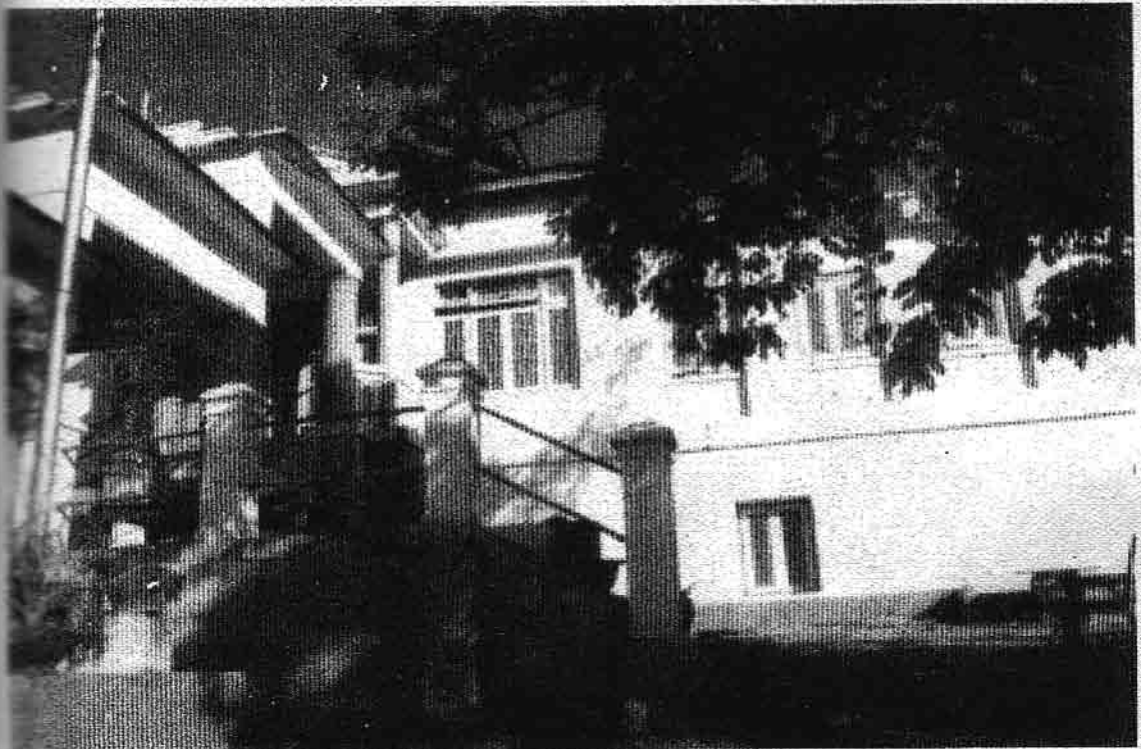
ဟု တွေးရင်း မှေးခနဲနှင့် အိပ်ပျော် သွားသည်။

ကိုသောင်းအေး အိပ်မက်ထဲတွင် ဆရာတော်နှင့် တွေ့ပြီး ပူးမြော်နေစဉ် ဆရာတော်မှ...

‘ဒါယကာကြီး... အရှက်သောက်တာ မကောင်းဘူးလို့ သိလိုက်ပြီ ယုတ်လား။ အရှက်ဟာ မကောင်းဘူးလို့ သိရင် မကောင်း သောအရှက် မသောက်မိရန် သတိတရားနဲ့ ရှောင်ပေါ့။ ဒါယကာကြီး’

ဟု မိန့်၍ ကြွသွားသည်ကို မြင်မက် လိုက်ရတော့ အိပ်ရာမှတပြီး ဆရာ တော်ကို လက်အုပ်ချုပ်၍ ကန်တော့

www.burmeseclassic.com

လိုက်သည်။

အိမ်ရာမှထပြီး မျက်နှာသစ်၍ သူ၏ ဇနီး ဒေါ်ညွန့် အသင့်ပြင်ထားသော ခေ့ခွေးကြမ်း၊ ထမင်းကြော်တို့ စားပြီး လယ်တောသို့ နွားကောက်၍ လှည်းနှင့် ထွက်ခဲ့သည်။ တောရောက်တော့ လည်း နံနက်က အိမ်မက်ထဲက ဆရာတော်ကြီးမှ “အသိတရားရပြီး သတိတရားနဲ့ ရှောင်ပေါ့ ဒါယကာကြီး” ဟု မိန့်မှာစကားကို ကိုသောင်းအေး နားထဲက ကြားယောင်မိလေသည်။

ထိုနေ့ကစ၍ ကိုသောင်းအေး တစ်ယောက် အရက်သောက်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်လေသည်။ ဝါခေါင်လဆန်း (၈)ရက်နေ့မှာ ဆရာတော်ကျောင်းမှာ ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ရောက်ရှိလာသော ပရိသတ်ကို သီလချီးမြှင့်ပေးသည်။ ထိုပရိသတ်ထဲတွင် ကိုသောင်းအေး တစ်ယောက်လည်း ပါရှိလေသည်။

ဆရာတော်ကြီး သီလပေးပြီးလျှင် ဩဝါဒကို ဆက်၍ပေးသည်။ ဩဝါဒပြုသည်မှာ အရက်သောက်ခြင်း၏ အပြစ်နှင့် အရက်သောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်အပ်သည် အကျိုးတို့ ဟောကြား ဩဝါဒပြုပေးလိုက်သည်။

သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၀)ရက်နေ့တွင် ကိုသောင်းအေးတစ်ယောက် လယ်ထွန်နေစဉ် လယ်မြောက်ဘက် သားမှ ငန်းစောင်းမြွေကြီးတစ်ကောင် ရောက်လာပြီး လယ်ထွန်နေသည့် ကိုသောင်းအေးကို ပေါက်ရန် ပါးပျဉ်းကြီးထောင်နေစဉ် ကိုသောင်းအေးက မြင်လိုက်၍ ထိုမြွေကြီးကို ကြောက်တတ်သောစိတ် မရှိသော်လည်း ခိုင်းခွားတွေကို ကိုက်လိုက်မည်တော့ စိုးသည်။

သို့နှင့် ကိုသောင်းအေးက နွားများကို ထွန်တုံးမှ လွှတ်ပြီးလျှင် နွားရိုက်

ကြိမ်လုံးလေးနှင့် ထိုမြွေကြီးနား သွားပြီးလျှင်...

‘အဆင်ပြေကြီး... ကုန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ၊ ရန်သူအပေါင်းနဲ့ ကင်းလွတ်ပါစေ၊ အဆင်ပြေအသားကို ဝါလဲ မစားကောင်းပါ၊ ဝါရဲ အသားလဲ မစားကောင်းပါ။ အဆင်ပြေကြီးသည် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းဝေသောနေရာသို့ သွားပါ အဆင်ပြေကြီး’

ဟု နှုတ်က ဖွင့်ဟ၍ ပြောပြီး ကိုသောင်းအေးက ညှာလက်ဖြင့် လက်ညှိုးထိုး၍ ခန္ဓာသုတ်နှင့် ဝေဠာသုတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်လိုက်သည်ရှိသော် ထိုမြွေငန်းကြီး တခြားသို့ ရှောင်ခွာထွက်သွားသည်။ ကိုသောင်းအေးနှင့် နွားများကိုလည်း ရန်မူခြင်း မရှိပေ။

ထိုညနေခင်းမှာ ကိုသောင်းအေး တစ်ယောက် လယ်တောမှ အစောကြီး ပြန်လာပြီး ကြည့်ဝယ်၍ ဆရာတော်

www.burmeseclassic.com

ကြီးကို သွားရောက် ကပ်လှူသည်။
ဆရာတော်ကြီးမှ ပြုံးတော်မူ၍...

‘တို့...ဒီယကာကြီး မေတ္တာဖြင့် အဆီပို
သော သတ္တဝါရန်ကို အောင်နိုင်ခဲ့တာကိုးဗျ
ဟုတ်ရဲ့လား အကာကြီး’

ဟု မေးသော် ကိုသောင်းအေးမှာ
အံ့အားသင့်နေပြီး “မုန်ပါဘုရား” ဟု
လျှောက်ထားသည်။ ဆရာတော်မှ
ဆက်လက် မိန့်ကြားသည်မှာ...

‘အေးဟဲ့...မေတ္တာဟူသော ဓာတ်သည်
ကြည်လင်အေးမြ၍ အေးချမ်းသာယာပါ
တယ်ဗျာ။ မေတ္တာသည် သတ္တဝါတို့အပေါ်
အာရုံရောက်အောင် ပိုတဲ့အခါ ရန်ပူနေသော
သတ္တဝါတို့သည်လဲ အလိုလို ငြိမ်းအေး
သွားတာပါ။’

စောင့်ကြည့်လိုယုံတူ။ မေတ္တာဖြူ လုံတာ
ဗျာ။ မေတ္တာတရားသည် အိမ်ထဲ ဆန့်ကျင်
ဘက်ဖြစ်၍ အိမ်ထွက်သကဲ့ ကြမ်းတမ်း
ခက်ထန်တမ်း မေတ္တာတရား လက်ကိုင်
ထားသောသူက ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့တမ်း
အနာရာမှာ မေတ္တာတရား လက်ကိုင်ထား
သူက ယဉ်ယဉ် အက္ခန္ဓာရှယ်မှ ပြုကြံတွေ
နိုင်ဘူး။ မေတ္တာတရား စီးဖြန်းနေသော အခါ
လောဘစိတ်၊ အိမ်စိတ်၊ ဟောစိတ် တွေ
ကင်းစင်ပြီး မေတ္တာဓာတ်ခံ ကြည်လင်
နေတော့ ရန်သူဆိုတာ ယှိုတူ။ အေးငြိမ်းပြီး
အစဉ်ထာဝရ အေးချမ်းဟာပေါ့ဗျာ။ တို့
ဒီယကာကြီး အပြစ်တမ်း မေတ္တာတရား
လက်ကိုင်ထားပြီးနေဟဲ့’

ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

ကိုသောင်းအေးသည် ဆရာတော်ကြီး
ကို ကန်တော့၍ အိမ်သို့ ပြန်လာပြီး
သူ၏ ဇနီးသည်ကို ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်
ပြောပြလိုက်ပြီး ဆရာတော်ကြီးမှ
ကိုသောင်းအေး၏အဖြစ်ကို ကြိုတင်
သိရှိနေသည်ကို ကိုသောင်းအေး
တစ်ယောက် အံ့ဩနေပြီး “ဒါမှ
ရဟန္တာယ အစစ်” ဟု ပြောကြားရင်း
ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်နေရှာသည်။

ဆက်လက် ကြိုးစားပါမည်။

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို
ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး
ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်မိုးလှိုင်၊
စာတည်းချုပ်

လောကီစီးပွား ချမ်းသာအတွက် အဆောင်အစွန်းတစ်ခုခု စီရင်လိုလျှင် ဖြစ်ရပ်ဝတ္ထုကြောင်းနှင့် အကြောင်းတရား အကျိုးတရား အာနိသင်တွေ သိထားလျှင် ပိုပြီး ပြည့်စုံပါမည်။ အကျိုး သက်ရောက်မှု အစွမ်းထက်မှု စသည်တို့ကို ပိုမိုခံစားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

မာတင်အစီအရင် ပြုလုပ်လျှင် မာတင်ဝတ္ထု၏ ဖြစ်စဉ်ကို သိထားသင့်ပါသည်။ သို့သော် ယခုရေးသားခြင်းမှာ အစီအရင် သက်သက်ကိုသာ ရေးသားရပါသဖြင့် ဝတ္ထုကြောင်းကို ချန်လှပ်ထားလိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်သိထားရသမျှတွင် အစီအရင် (၄)မျိုး ရှိပါသည်။

၁။ ပထမအစီအရင်ကား

သူတောင်းစား ထမ်းပိုး ကျိုးကိုယူ၍ မာတင်တောင်းဟန်ထု၊ ဘယ်လက်က စောင်းကိုကိုင်ဟန်၊ ညာလက်က စည်းတီးပုံ၊ ခွက်ကို ရှေ့ကထား၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ဟန်ထု၊ သစ်စေးသုတ်ရွှေချပါ။ တနင်္လာဆန်းသောလမှာ စီရင်ပါလေ။ ကောင်း၏။ စုတ်ရန်ဂါထာမှာ...

ဥုံရာဇာဝါ ယောဒေဝီ၊ ပုဂ္ဂိယာဝါ ရာဇာဝါ၊
ဧဟိ ဧဟိ အာက္ခန္တိ၊ ပီယံပု၊
(၁၀၀၀) စုတ်ရမည်။ နံ့သာရည်နှင့် စိမ်းထားပါလေ။ လိုအပ်သောအခါ

မာတင်နှင့် မာတင်ရသေ့

ဒီဒီသန်းတင် (တမ္ပဝတီ)

မာတင်နှင့် မာတင်ရသေ့ အသောင်

အသုံးပြုပါ။ အကျိုးကျေးဇူးရှိ၏ဟူ၍ ပထမစီရင်နည်း ဖြစ်ပါသည်။
၂။ ဒုတိယအစီအရင်ကား သူတောင်းစား ထမ်းပိုးကျိုးကိုယူ၍

မာတင်တောင်းဟန်ထု၊ မတ်တတ်ရပ်ပုံထု၊ ညာလက်က တုတ်တစ်ချောင်း ကိုင်ဟန်ထု၊ ဘယ်လက်က ခွက်ကို ကိုင်၊ ညာပခုံးတွင် လွယ်အိတ်လွယ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၇

ခေါင်းတွင် ခေါင်းပေါင်းထည့်၍
ထု၊ သစ်စေးသုတ် ရွှေချ၊
ပထမစီရင်နည်းမှ ဂါထာ
အတိုင်း (၁၀၀၀)စုတ်လေ။
ပထမနည်းနှင့် အသုံးပြုနည်း
တူပါသည်။

၃။ တာတီယနည်းကား

ကြာသပတေးဆန်းသည့်လ
လဆန်း (၁)ရက်နေ့မှာ အရှပ်
ကို အပြီးထုရပါသည်။ မာတက်
တောင်းဟန် ထိုင်လျက် အနေ
အထားထု ညာဘက် ဒူးတစ်
ဖက်ထောင် ဒူးပေါ်တွင်ခွက်
တင် ညာလက်က တုတ်ကိုင်
ဘေးမှာ လွယ်အိတ်ထည့်
ဘယ်ဘက်ဒူးက လှဲထား။
ဘယ်လက် တင်ထား (ဘယ်
လက်တွင် စည်းကိုင်ထားဟန်
ထည့်လိုက် ထည့်နိုင်သည်။)
ခေါင်းတွင် ပေါင်းထည့်။

ပိပြင်စွာ ထုလုပ်ပြီးပါက
သစ်စေး သုတ်ရွှေချရမည်။
ပထမနည်းမှ ဂါထာကိုပင်
(၃၇)အုပ်စုတ်၍ ခွက်သန့်သန့်
တွင်ထည့်ထား မှော်သွင်းပြီးမှ
အသုံးပြုရမည်။

၄။ စတုတ္ထနည်းမှာ

အခြားနည်းမှ အရှပ်များနှင့် မတူပါ။
ကြာသပတေးဆန်းတဲ့ လဆန်း(၁)ရက်
နေ့မှာ အရှပ်ကို အပြီးထုရပါသည်။
မာတက်ရသေ့ပုံထု၊ မတ်တတ်ရပ်လျက်
နေဟန်ထု၊ ညာလက်က တောင်ဝှေး
ကိုင် ဘယ်လက်က စိပ်ပုတီးစိပ်ကိုင်
(ကောင်းကင်၌ဖြစ်သော ဝဠာဟက
ပုလဲဖြင့် သီကုံးထားသော စိပ်ပုတီး
ဟု ဆိုသည်။)

ခေါင်းတွင် ဒေါက်ချာထည့် အောက်

၃၈ နက္ခတ္တရာဇာင်ခြင်္ဘာမဂ္ဂဇင်း

လောကီစီးပွား အ
ထောက်အကူပြု စီရင်နည်း
မျိုးစုံတို့တွင် မှော်သွင်းသည့်
အဆင့် အောင်မြင်လျှင်
ပိုမိုအစွမ်းထက်ပါသည်။

အထူး သတိထားရန်
အချက်တစ်ခု ရှိပါသည်။
သူတောင်းစား ထမ်းပိုးကျိုး
စစ်စစ်ဖြစ်ရန် လိုပါသည်။

နက္ခတ္တရာဇာင်ခြင်္ဘာ မဂ္ဂဇင်း
ဆောင်းပါးတစ်ခုတွင် ဖတ်
ရဖူးသည်မှာ ဥပါသကာ
ထမ်းပိုးကျိုးကိုလည်း သုံးရ
မည်ထင်သည်ဟု ရေးထားပါ
သည်။

တောင်းရမ်း စားသောက်
ခြင်းနှင့် အလှူခံခြင်း မတူ
သည်ကို သတိပြုစေလိုပါ
သည်။ သူတောင်းစားထမ်းပိုး
ကျိုးအတွက် အစားထိုး၍
သုံးမရပါ။ မှော်သွင်းနည်း
တွင် အတိအကျ ပြဆိုထား
ပါသည်။

မှော်သွင်းနည်းကို အဆင်
သင့်သောအခါမှ အကျဉ်း
ချုံး၍ တင်ပြဦးမည် ဖြစ်ပါ
သည်။

ကျွန်ုပ်ထံတွင် မာတက်နှင့်
မာတက်ရသေ့ရုပ်တုများ ရှိပါသည်။
မာတက် ရသေ့ရုပ်တုမှာ အစွမ်းထက်
လှသည်ဆို၍ သက်ဆိုင်ရာ အစောင့်
ပုဂ္ဂိုလ်များမှ ၂၀၀၇ ခုနှစ်လယ်ပိုင်းတွင်
သိမ်းယူသွားပါသည်။

ခုံသည် အပိုင်းပုံထု(လပြည့်ဝန်းအတွင်း
သို့ ရသေ့ဝင်ရောက်နေပုံ ဖြစ်သည်။)
ပြီးလျှင် သစ်စေးသုတ် ရွှေချရမည်။

ထိုကဲ့သို့ မာတက်နှင့် မာတက်ရသေ့
ပြုလုပ်ပြီးစီးသောအခါ ခွက်သန့်သန့်
တွင်ထည့်၍ ပထမနည်းမှ ဂါထာ(၃၇)
အုပ်စုတ်၍ ထားရပါသည်။ မှော်သွင်း
ပြီးမှ ပိယ၊ ရာဇ၊ လာဘ၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ
ဟူသော ဂါထာ(၁၀၀၀)စုတ်၍ သိဒ္ဓိ
တင်ပြီးမှ အသုံးပြုရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် တင်းစေတဲ့

ကြောမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလား" ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ဝမ်းနည်း ကြီး နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ... ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော် 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ရော၊ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ တောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

တို့ဆိုရင် မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ တမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းထိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးစွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ တောင်းတာ'

'ညွှန်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ကော်ဖီလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး မောင်နှံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထဲ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းပိုင်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့ သိ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာစာစာင်းပါး

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့စွာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစိတာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရှင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရုန်း

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမှန်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ ဖခီ မသာ ထိုင်ပိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နီခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် နှိပ်သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်နေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

ပင်ရင်း-မြန်မာ့စွဲရေး
စကြာမင်း
ထိုင်းရင်းဆေးထုတ်
အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး၊
သန္တာပတ်တိုင်းအနီး၊ ပြောက်တူကလေး၊
ဖုန်း-၀၆၉၀၀၉၀၊ ၇၂၂၈၄၁

www.burmeseclassic.com

ဂျိုးဖြူတောင်တန်းမှ

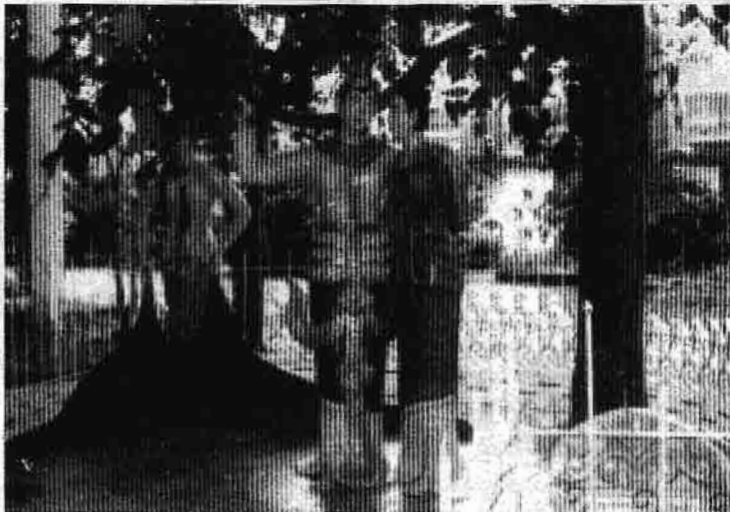
သဘာဝတိ သဘာဝဖြန့်ချိချိ (၇)

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

အလောင်းတော်စင်သော ဟောကြီးခန့်ခွန် ဗြဟ္မာဗြဟ္မာန်

ဝေတော်မာယာအေဗို

သာမော ဂနိုင်တော့ဦး။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မ
စကြာ တရားဒေသနာကို။ ပဝတ္တယံ၊
ဖြစ်စေလည်စေ ဟောတော်မူလေပြီ။
ယတ္ထ၊ အကြင် ကုသိနာရုံအင်ကြင်း
စုံဦး။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူလေပြီ။
သံဝေဇနိယံ၊ သတိသဒ္ဓါ လွန်ကဲစွာ
ဖြင့် စိတ်မှာမသွေ ထိတ်လန့်စေတတ်
သော။ တံ၊ ထိုစွားပွင့်ဟောစံ လေးတန်
သော သံဝေဇနိယဋ္ဌာနကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ၊ ရှိခိုးပါဇာ
သံဝေဇနိယလေးဋ္ဌာနကို မှူးမြော်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရောင် ၄၁

ယခင်လူမှု အဆက်

'ဟန္တ ဒိနိ ဘိက္ခဝေ အာပုပ္ဖယာ ပိ ဝေါ၊
ယထော သင်္ခါရာ အပ္ပဟဒေန သပ္ပာဒေထ'
ဟူသော ဘုရားရှင် နောက်ဆုံး
ဟောကြားခဲ့သည့် သြဝါဒကို ကမ္ပည်း
ထိုး ပူဇော်ထားသည်။

ဗြာမ၊ ပွင့်၊ တော၊ စံ

သံဝေဇနိယလေးဋ္ဌာန ဘုရားရှိခိုး

ယတ္ထ ဝိဇာယိ သပ္ပုဇ္ဈိ၊
ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တယံ၊
ပရိနိဗ္ဗာယံ သပ္ပုဒ္ဓေါ၊
တံ သံဝေဇနိယံ နမေ။

ဆက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ယတ္ထ = ယတ်ထ
- သမ္ပုဇ္ဈိ = သမ်ပုတ်စျီ
- ဓမ္မစက္ကံ = ဓမ်မစက်ကံ
- ပဝတ္တယံ = ပဝတ်တယ်
- ပရိနိဗ္ဗာယံ = ပရိနိတ်ဗယ်
- သမ္ပုဒ္ဓေါ = သမ်ပုတ်ခေါ

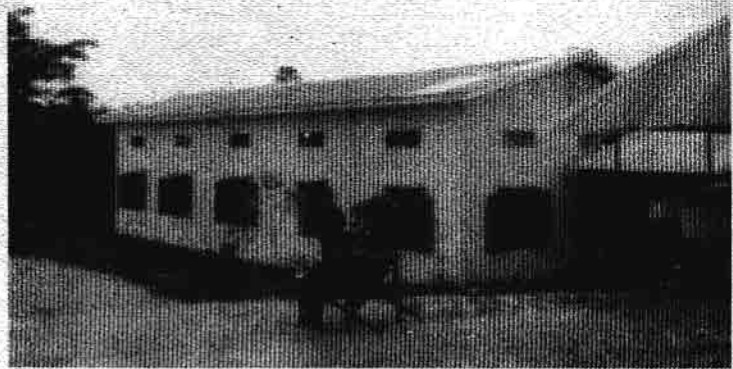
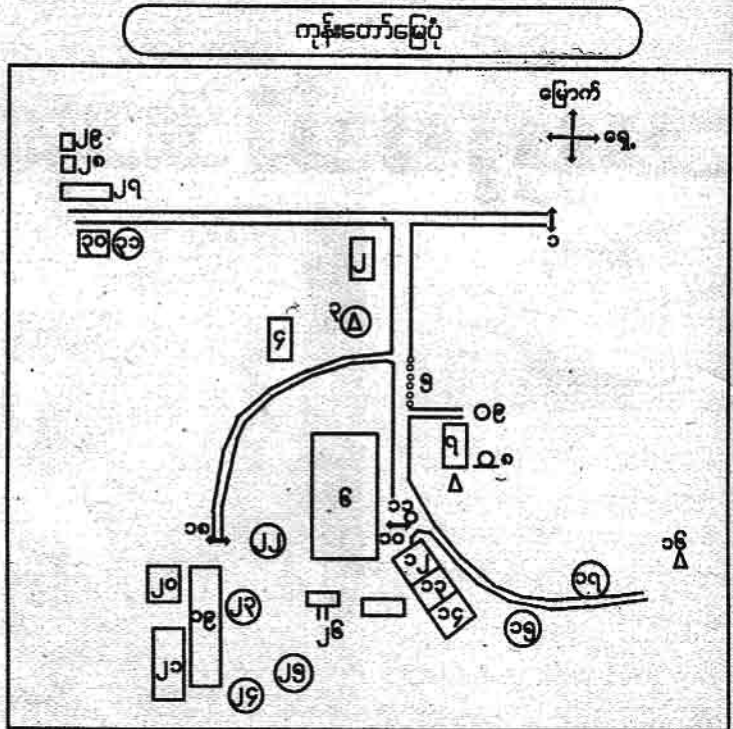
အနက်အဓိပ္ပာယ်

ယတ္ထ၊ အကြင် လုမ္ဗနီသာမော
အင်ကြင်းတော့ဦး။ ဝိဇာယိ၊ ဘုရား
အလောင်းမင်းသားကို မီးရှူးသန့်စင်
စွားမြင်တော်မူလေပြီ။ ယတ္ထ၊ အကြင်
ဟောစိမဏှိုင် မြေဦးကိုင်ဦး။ သမ္ပုဇ္ဈိ၊
မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူလေပြီ။ ယတ္ထ၊
အကြင် မိဂဒါဝန် သားမျိုးစုံသည့် ရဂုံ
F.6A, May, 2013.

ပူဇော်ရသော အကျိုးကြောင့် လောကဿိ
တရားတို့နှင့် ကြုံဆုံရသောအခါ
မတုန်မလှုပ် ကြံကြံခံ ရင်ဆိုင်နိုင်၍
ဘဝတိုတိုဖြင့် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို တက်
လှမ်းနိုင်သော အခြေခံကောင်းများနှင့်
ပြည့်စုံစေသည်ဟု သိမှတ်ရသည်။

*** ----->

- ၁။ အဝင်ပုဒ်
- ၂။ ဓမ္မာရုံ
- ၃။ သားတော်ပျားစေတီ
- ၄။ လက်ရှိဆရာတော်ကျောင်း
- ၅။ သုပေတရသေ့ဗျာဒိတ်ခံ ရုပ်တုရုပ်ပွားများ
- ၆။ ရှင်ဥပုတ္တရေကန်(မြကန်သာ)
- ၇။ နဂါးနီရေကန်နှင့် သမီးတော်ပျားစေတီ
- ၈။ ကမ္မဋ္ဌာန်းလိုဏ်ဂူ
- ၉။ ပါဒစေတီ
- ၁၀။ သက္ကတီနှင့်တော်ပုဒ်ဦး
- ၁၁။ ရေချုပ်အိုးနှင့် ဆင်ဖြူတော်
- ၁၂။ နတ်ကြီးလေးပါးတန်ဆောင်း
- ၁၃။ နေချင်ပြီစေတီ
- ၁၄။ သက္ကတီနှင့်တော်
- ၁၅။ အောင်ခြင်းရှင်ပါးတန်ဆောင်း
- ၁၆။ ဆယ်တော်ပြည့်စေတီ
- ၁၇။ ဒုက္ကရစရိယာတန်ဆောင်း
- ၁၈။ ဖြစ်တော်ပေါင်းစေတီပုဒ်
- ၁၉။ ဖြစ်တော်ပေါင်းစေတီ(၁၆)ဆူ
- ၂၀။ နီးဘုရားကမ္မကုဋ်တန်ဆောင်းတော်
- ၂၁။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းဆောင်
- ၂၂။ ပွားတော်ပုဒ်တန်ဆောင်း
- ၂၃။ ဓမ္မစကြာပဟောတော်ပုဒ်တန်ဆောင်း
- ၂၄။ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံသခန်းတန်ဆောင်း
- ၂၅။ ပုစလိန္ဒရေကန်
- ၂၆။ လင်းလွန်းပင်ဘုရား
- ၂၇။ တန်ခိုးပြတရား
- ၂၈။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူတန်ဆောင်း
- ၂၉။ ရေသိပ်တော်
- ၃၀။ အဘိုးဆရာတော်ကျောင်း
- ၃၁။ အဘိုးဆရာတော်ပိတန်
- ၄၂။ နဂါးဗျာဒိတ်ခြေစာပုဂ္ဂလိန်း

ကုန်းတော်မြေအတွင်း လှည့်လည်
ကြည့်ညို့ ဖူးမြော်ပြီးနောက် ဆရာတော်
ကျောင်းသို့ သွားရောက် ဂါရဝပြု
သည်။

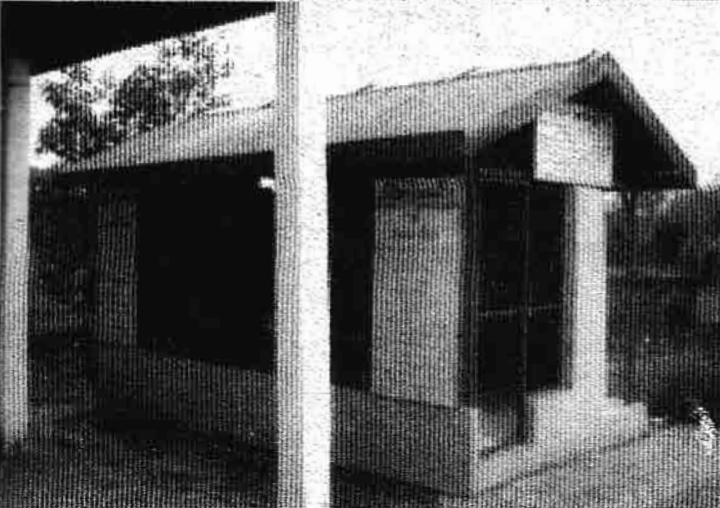
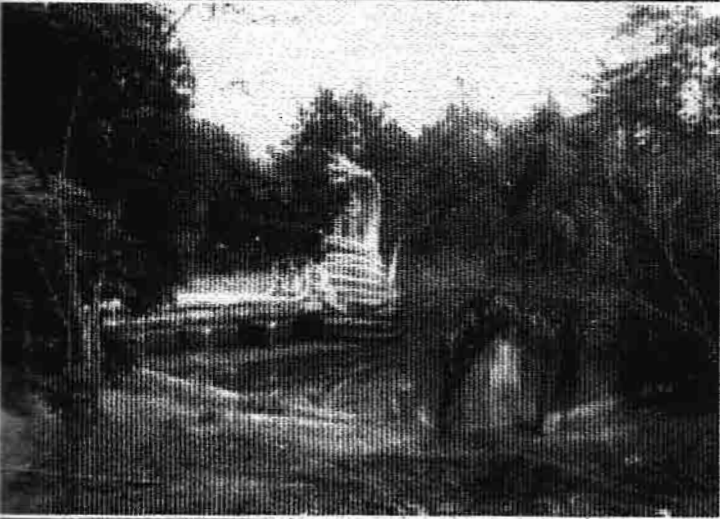
**ဆရာတော် စွန့်လှူသည့်
အဆောင်အတာများ**

ဆရာတော်ကြီးက အဘဘိုးမင်း
ခေါင် ပေးအပ်ခဲ့သော ဆေးတောင်ဝှေး
နှင့် သိဒ္ဓိမြောက် အမြူတေကို ကိုင်ကာ
ကလောင်စွမ်းအားဖြင့် သာသနာကို
စွမ်းစွမ်းတမ်းပြုစုနိုင်၍ လိုရာ အကျိုး
စီးပွား တိုးတက်ကြီးပွားစေရန် ဆုမွန်
ကောင်း တောင်းပေးသည်။

ယင်းနောက် လောကီမျက်နှာစာ
အသီးသီးအတွက် အသုံးဝင်မည့်
အဆောင်အကာပစ္စည်းအချို့ စွန့်လှူ
ချီးမြှင့်တော်မူသည်။

◆ ရာဇလိန္ဒာကန်တော်

◆ တရားဦးတော်

ဘေးဆီးရန်ကာ လာဘ်လာဘ ဝေဖြာစေသည့် လက်စွပ်ကွင်းရန် အတွက် အဘိုးဆရာတော်၏ဓာတ်လုံး (အဘိုးဆရာတော်သည် လုပ်ရတ် ပညာ ကျွမ်းကျင်၍ ဂန္ဓာရီခရီး လှည့် လည်ကာ လုပ်ရတ်စခန်းဝင် အားထုတ် ခဲ့ရာ ကံမမြို့နယ်၊ ကျောက်ပန်းတောင် ရွာအနီးရှိ ရှင်မတောင် တောင်ထက် တွင်လည်း နှစ်ကာလအတန်ကြာ သီတင်းသုံးကာ လုပ်ရတ်ပညာ ဆည်းပူး အားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုရှင်မတောင်သည် ကာရက အထောက်အပံ့အား ကောင်းမွန်လှ သဖြင့် ခရီးတွင်ကျယ်ခဲ့ကြောင်း သိရ သည်။)

ဝိဇ္ဇာဝေရာတော်ကြီး ဘိုးပေါက် ဆိန်၏ ပုဆိန်များနှင့် လည်ဆွဲလက်ဖွဲ့ အဆောင်များကို ဦးစွာ ချီးမြှင့်ပေး သည်။

ထို့နောက် အင်းဝိဇ္ဇာကြီးများ ခေတ် အဆက်ဆက် ထိန်းသိမ်းလာခဲ့သော အန္တရာယ်ကင်း မီးကွင်းအင်းတော်ကြီး၊ လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ ဘေးဆီး ရန်ကာ စမအင်း၊ သရေခေတ္တရာခေတ် ကာလ ရဟန္တာ၊ ဝိဇ္ဇာကြီးများ ရေးသား ခဲ့ကြသည့် စာရဏပရိတ်တော် (ပု။ အက္ခရာ)နှင့် စာရဏပရိတ် အင်းတော် ကြီး၊ စာသင်သားများအတွက် ပညာ ရေးအထောက်အကူပြု စာမေးပွဲ အောင် ဂါထာအင်း။

လာဘ်လာဘ ငွေကြေးဆိုင်ရာ အတွက် အဆောင်ငွေပွား (မျက်နှာ ဘက်တွင် အဘအောင်မင်းခေါင်ပုံ တော်နှင့် ထောင့်လေးခု၌ စမဝ စပ လေးလုံး၊ ကျောဘက်တွင် ဝိဇ္ဇာရှစ်

◆ ဝိရှိဇ္ဇာန်တော်

www.burmeseclassic.com

▲ လူငယ်တစ်ဦးကား သိဒ္ဓိခြောက် သုတောင်းထားစဉ်

▲ ဂိုဏ်းတောင် သတ္တဝါသာသနာဗြဟ္မ လက်ရှိဆရာတော် ဦးဇာတိသာရ (သာသနာဗြဟ္မ အထောက် ဦးအေးထွန်း)

သောင်း ဆရာပေါင်းတို့၏ ပုံတော်ခတ် နိုင်ထားသည်။) မဟာမုနိပုံစံတူ နီး ဘုရား မူလအခြေအနေပုံတော်။

မြေလျှင်အကာ အင်းနှင့်ဂါထာ (မြေလျှင် အကာအကွယ်ဂါထာမှာ "ယော ဒေတိ ဒေဝ ဒေဝေါဂ္ဂံ၊ ဓမ္မံ မဂ္ဂံ ဖလံ ဒေါ၊ နုမာပိ တံ အရဟံ" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။)တို့ကိုလည်း စွန့်လှူ တော်မူသည်။

ယင်းတွင် သရေခေတ္တရာခေတ် ပျူ ဘာသာဖြင့် ရေးထားသော ဓာရဏ ပရိတ်တော်နှင့် အင်းမှာ သရေခေတ္တရာ မြို့တော်မှ တူးဖော်ရရှိသော ကြေးထွင်း ကမ္ပည်းမိတ္တူ ဖြစ်သည်။ သရေခေတ္တရာ ပြည်ရှင် ဒုတ္တဘောင်မင်းလက်ထက် တွင် ရဟန္တာအရှင်မြတ်များ၊ ရသေ့ အပေါင်း ဆရာကောင်းတို့ ပေါ်ထွန်း၍ သာသနာတော် စည်ပင်ထွန်းကားခဲ့ သည်။

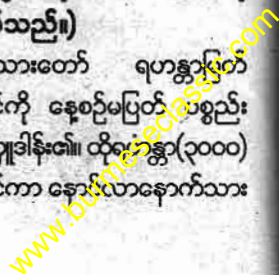
၄၄ နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒုတ္တဘောင်မင်းသည် ဘုန်းကြီး သော မင်းဖြစ်၍ နင်းတိုင်းနင်းတိုင်း မြေကြီးတို့ ကျွံကျ၏။ သိကြားမင်းက တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့် မင်းကြီးလှမ်း တိုင်း သံမှိုခံပေးရသည်။ မင်းမြောက် တန်ဆာငါးပါးနှင့်တကွ အဆောင် အယောင် အခြေအရံများကို သိကြား မင်းက နှင်းအပ်ပေးသည်။

မင်းကြီးလက်ထက် ဆင်ဖြူ(၃၆၀)၊ ဆင်မည်း သုံးကုဋေခြောက်သန်း စစ်သည် တစ်ခေါ်ဘဏီ ရှိသည်ဆို၏။

(အလျားတစ်လံရှိသော ဝါးအလုံး ၆၀)ကို မြေ၌ခင်းကာ စစ်သည် များ နင်းဖြတ်သွားရသည်။ ထို ဝါး လုံး (၆၀)စလုံး မှန်ညက်သွားသော အခါ ဖြတ်သန်းသွားသည့် စစ်သည် အရေအတွက်ကို တစ်ခေါ်ဘဏီဟု သတ်မှတ်သည်။)

ဘုရားသားတော် ရဟန္တာမြတ် သုံးထောင်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ပစ္စည်း လေးပါး လှူဒါန်း၏။ ထိုရဟန္တာ(၃၀၀၀) နှင့် တိုင်ပင်ကာ နောင်လာနောက်သား

ပိတ်လုပ်သိမ်းချုပ်သိမ်း

အ	ဇ	ခ
ဃ	ဇ	ဃ
သ	ဗ	ဒ
ပ	ဥ	ပ
သ	ဇ	ဗ
ခ	ဝ	မ
အ	ဂ	ဂ

အရှုရာယ်ကင်းစေ
ရှုပ်ကျော်စေ
မိခင်ဘေးကင်းစေ
ရေဘေးကင်းစေ

● လယ်တီဆရာတော်၏ ဖောဟထောင်

● ဖြောင့်လှိုင်ကာ ဝါထာနှင့် အင်း

ယောဂေါ ၁၀၀ မေးခေါ်ပုံ မပျံ

ယော	ဂွံ	ဒ	ပါ		
ပါထု	လံ	ဆော	ဒေ	မ	ခေါ
တံ	ခေါ	ရုဟာ	မလ	မ	တီ
ဖ	ထု	အ	နော	န	ဗွ
ဒေ	မိ	ဂူ	ဟံ	ခေ	ဝံ
ရ	ဝ	ဟ	ပ		

မပျံနောသောပါလေတုပါထု ရုဟာ
"မပျံစေလွှတ်တာတွယ်ပါသော"
ဆောဂေါ ၁၀၀ မေးခေါ်ပုံ မပျံ
ရုဟာခေါ ၁၀၀ မေးခေါ်ပုံ မပျံ
မပျံနောသောပါလေတုပါထု ရုဟာ
ဤပါသော မပျံနောသောပါလေတုပါထု

များအတွက် "အပါယဂတီမုပါယ" ဂါထာအစချီသော မွေသတ်ကျမ်းကို ပြုစုတော်မူသည်။
ဤမင်းလက်ထက် ရတနာမိုး ငါးကြိမ် ရွာသွန်းသည်။ သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၆၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း (၁၀)ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် နောက်န်း (ပြုဟ်နက္ခတ် အနေအထားအရ ပေါင်း

ဖြည့်ရန် လိုအပ်ခြင်း၊ ထိုအချိန်တွင် ယတြာ မပြုက စည်းစိမ်လုယက်ခြင်း ခံရတတ်၏။)ကြိုသဖြင့် ရှင်ရသေ့ဂဝံပတေ့က တွက်ချက်အခါပေးကာ ပြင်နန်းတော်ဆောက်၍ ယတြာပြုစေသည်။ (မှန်နန်းရာဇဝင် စာ ၉၄၊ ၉၅၊ ၉၆)
ထို့ကြောင့် ထိုခေတ်ကာလ ရဟန္တာ

များ၊ ရသေ့ဆရာများ စီရင်သည့် ဓာရဏပရိတ်တော်နှင့် ဓာရဏပရိတ်အင်းမှာ အလွန်ပင် အစွမ်းထက်မြက်ကာ ဘေးအန္တရာယ်အပေါင်း လွင့်ပြယ်ကင်းစင်ခြင်းအကျိုးကို ခံစားရနိုင်ပေသည်။

ပဋ္ဌာန်းနဂါးလှည့် ပူဇော်နည်း

နောက်ဆုံးတွင် သဗ္ဗသိဒ္ဓိ မဟာပဋ္ဌာန်း အင်းတော်ကြီးကို ချီးမြှင့်သည်။ ဘုရားလေးဆူအင်း၊ စပေဝအင်း၊ သရဏဂုံအင်းနှင့် မင်္ဂလသုတ်လာ ဖဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ ဂါထာအင်းတို့ ဝန်းရံကာ နဂါးရစ်ခွေပုံကို အလယ်၌ သွင်းထားသည်။

နဂါး၏ အရစ်အခွေတစ်ခုစီတွင် ဟေတုပစ္စယောမှအစ အ၊ဝိဂတပစ္စယောတိုင်အောင် ၂၄ ပစ္စည်း ရှေးထိုးပူဇော်ထားသည်။ ထိုပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍယ်ဖြင်းဖြင့် အရပ်ရှစ်မျက်နှာသို့ အာရုံပြုနိုင်သဖြင့် စည်းချက်ပဋ္ဌာန်း ပူဇော်နည်းလည်း မည်၏။

ရှေးအခါက နဂါးတို့သည် ရန်စစ်ဟူသမျှ ပြေငြိမ်းအေးစေနိုင်သည်ဟု အယူရှိကြသည်။ ငါးရာ့ငါးဆယ်ဝိသတ်နိပါတ် စမ္မေယျဇာတ်တွင် အင်္ဂမင်းနှင့် မဂဝမင်းတို့ စစ်ဖြစ်ရာ မဂဝမင်းဘက်မှ နဂါးမင်း စစ်ကူသဖြင့် အင်္ဂမင်း စစ်ရှုံး၏။ မဂဝမင်းက ကျေးဇူးကို သိတတ်သည့်အားလျော်စွာ မဏ္ဍပ်ဆောက်လျက် နဂါးမင်းကို နှစ်စဉ် မပျက် အထူးပူဇော်သည်ဟု ပါရှိသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

သန်းပုဏ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
လှည်းကူးမြို့နယ်၊ ရိပ်သာရပ်ကွက်
နိဗ္ဗာန်ဆိပ်ဦး မဟာစည်
သာသနာ့ရိပ်သာကျောင်းတိုက်
ပဓာန နာယက ဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇ
ဘဒ္ဒန္တဓမ္မလင်္ကာရအား
ပူဇော် ဂါရုဠပြုခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၃၀၁ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း (၅)ရက်နေ့၊ စနေနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူရာ မဟာဘုတ်အရ ၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါသည်။

လွေလာကြည့်ပါ။

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၀

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်

သောကြာဂြိုဟ် (၆-ကြာ)သည် ဘက် အပျက်အိမ်၌ ရပ်တည်နေတဲ့ အတွက် သောကြာဂြိုဟ်ရဲ့ ပရိယာယ် အရတော့...

- ❖ ခရီးသွားရာ၌ ကြန့်ကြာမှုဖြစ်စေခြင်း၊ အခက်အခဲ ကြုံတွေ့ခြင်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်။
- ❖ စကားပြော ကောင်းတတ်သလို စကားကောင်း မပြောတာမျိုးလဲ

၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

ရှိတတ်ခြင်းပါပဲ။

- ❖ စကားကြောင့် မိတ်ဖျက်တတ်တဲ့ သဘောက ၆-ကြွင်းရဲ့ အားနည်းချက်ပါပဲ။
- ❖ စည်းစိမ်မမြဲ ပျက်စီးလွယ်ပါမယ်။
- ❖ ထင်ရှားမှု၊ ကျော်ကြားမှု၊ လူသိများမှု အားနည်းတတ်ပါတယ်။
- ❖ ခြွေရံပရိသတ် ပေါများတတ်ပေမယ့် အကျိုးပြုသူ နည်းပါးတတ်ပါတယ်။

တနင်္လာဂြိုဟ် (၂-လာ) သည် မရဏအိမ်မှာ ရပ်တည်နေတဲ့ အတွက်ကတော့...

- ❖ ငွေကြေးကံ မကောင်းခြင်း။
- ❖ မိခင် ဦးစွာ ဆုံးပါးခြင်း။
- ❖ ငွေကြေး အကျပ်အတည်း ကြုံတွေ့တတ်ခြင်း။
- ❖ ငွေကြေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သောကမကင်းတတ်ခြင်း... တို့ပါပဲ။
- ❖ တစ်ဖန်...

တနင်္လာဂြိုဟ် (၂-လာ)သည် မရဏအိမ်၌ ရှိပြီးအင်္ဂါဂြိုဟ် (၃-င်္ဂါ)သည် အဓိပတိအိမ်တွင် ရှိတဲ့အတွက် ပက္ခမိစေပါတယ်။ စံကျား ရန်ဓာတ်ကိန်း ကျရောက်နေပါတယ်။ ထို့ကြောင့်...

လှည်းကူးမြို့နယ် ရိပ်သာရပ်ကွက် နိဗ္ဗာန်ဆိပ်ဦး မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာကျောင်းတိုက် ပဓာန နာယက ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တဓမ္မလင်္ကာရ

ငွေကြေးကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကျောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးဖြစ်ဖြစ် ပြဿနာဖြစ်တတ် ရန် မကင်းတတ်ပါဘူး။

အကြံပြုပါရစေ... ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုပြီးတိုင်း ၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များသည် ကြေးစည်တိုးပြီး အမျှဝေပေးပါ။ ယခုလို ဆောင်ရွက်ခြင်းကြောင့် ကုသိုလ်လဲရ စိတ်လဲ ချမ်းသာလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီး

၏ သာသနာပြုရေးလမ်း၊ ထြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

၇လေး (ဟင်္သာတ)

ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၂၆၈ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ခမည်းတော်နှင့် မယ်တော် ဒေါ်နှင်းမြိုင်တို့မှ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဟင်္သာတခရိုင်၊ လေးမျက်နှာမြို့နယ်၊ ကတက်ကုန်းကျေးရွာတွင် မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ သားသမီး(၃)ဦးရှိသည့် အနက်တွင် ဒုတိယမြောက် သားရတနာဖြစ်ပြီး ငယ်နာမည်မှာ အောင်နွဲ့ ဖြစ်ပါသည်။ [ခမည်းတော်၏ အမည်ကို ဖော်ပြထားခြင်း မရှိပါ။]

သီတတ်ရွယ်မှစ၍ ကတက်ကုန်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ဆရာတော် ဦးကေသရထံတွင် ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစားအဖြစ် အပ်နှံ၍ ပညာသင်ကြားစေခဲ့ပါသည်။ ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီး သင်္ကန်းနိုင်သောအရွယ်တွင် ဥပဇ္ဈာန်ဆရာတော်ကြီးက ကိုရင်ဝတ်ပေးထားပြီး ငယ်ရွယ်စဉ် ကိုရင်ဝတ်ဘဝကပင် ထူးခြားမှုများ ရှိခဲ့ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် မိဘများက ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီးဖြစ်မည့် လူငယ်အား လူဝတ်လဲစေပြီး ရှင်ပြုမင်္ဂလာကျင်းပပေးပြန်ရာ လူဝတ်ကြောင်ဖြင့် တစ်ရက်သာနေဖူးပြီး ထိုတစ်ရက်တွင်ပင် မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်အတွင်း၌ ယားယံမှုကို မခံသာလောက်အောင် ခံစားနေရသဖြင့် ကျောင်းသို့ ပြန်ပို့ထားရပါသည်။

ရှင်အဖြစ် ပြန်ရောက်စဉ် ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီးဖြစ်လာမည့်

• ကတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီး

ကိုရင်ကလေးမှာ တောထဲသို့သွား၍ သည်။ ၁၂၈၈ ခုနှစ်တွင် ကတက်ကုန်း ပဲခူးယံချုံပေါ်တွင် ထိုင်လျက် တစ်ပါး ၁၂၈၈ ခုနှစ်တွင် ကတက်ကုန်း တည်း တရားကျင့်နေသည်ကို ရွာသူ ဆရာတော်ကြီး ဦးကေသရအား ရွာသားတို့ တွေ့ခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါ ဥဇ္ဈာန်ပြု၍ အသက်(၂၀)အရွယ် နာဂဏ္ဍာရောင်ခြည်ဖူးရင်း ၄၉

ရောက်သောအခါတွင် ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီးသည် ကတက်ကုန်းကျောင်းမှာပင် ရဟန်းဒါယကာ ဦးရွှေထူး၊ ရဟန်းအစ်မ ဒေါ်ခြူးတို့မှ ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာခံ၍ ရဟန်းဘောင်သို့ သွတ်သွင်းခြင်း ခံခဲ့ရပါသည်။ ရဟန်းဘွဲ့တော်မှာ ဦးဥတ္တရ ဖြစ်ပါသည်။

ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီးသည် ငယ်စဉ်က ကတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီး ဦးကေသရထံတွင် သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ ဝိနည်းများကို သင်ကြားတတ်မြောက်ပြီး ဆရာတော်ကြီး၏ ပို့လွှတ်ချက်အရ ရန်ကုန်မြို့ သရက်တောကျောင်းတိုက်သို့ ကြွရောက်ကာ စာပေပရိယတ္တိပညာများကို မူလဓမ္မာစရိယအောင်မြင်သည့်တိုင် သင်ယူခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကုလားဗမာ အဓိကရုဏ်းကြောင့် မူလဒေသ ကတက်ကုန်းကျောင်းသို့ ပြန်လည်ကြွရောက်ခဲ့ရပါသည်။ ထို့နောက် အင်္ဂပူမြို့နယ် စပါးစုကျောင်းတိုက်တွင် စာပေပရိယတ္တိများ ဆက်လက်၍ ပညာသင်ယူခဲ့ရသေးပါသည်။

ကတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီး ပညာပြည့်ဝသောအခါတွင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်ကြီး၏ ပို့လွှတ်ချက်အရ လေးမျက်နှာမြို့နယ်၊ ကိုးထဲရေနောက်ကျေးရွာတွင် တစ်ဝါ၊ လေးမျက်နှာမြို့နယ် လှော်ကထားကျေးရွာတွင် တစ်ဝါ ကျောင်းထိုင်ပေးခဲ့ရပါသည်။

ထို့နောက် မူလဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ကတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီး ကျန်းမာတော်မမူ၍ ရွာကျောင်းသို့ပြန်ကာ ဆရာတော်ကြီးအား ပြုစုစောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့ရပါသည်။

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသောအခါ ဇာတိ ကတက်ကုန်းရွာမှ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၏ ပင့်လျှောက်

ချက်အရ ဖွားရာဇာတိ ကတက်ကုန်းကျောင်းကြီးတွင်ပင် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ပြီး ၁၃၅၉ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ်(၉)ရက်၊ သက်တော်(၉၁)နှစ်၊ သီက္ခာတော်(၇၁)ဝါအရတွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသောအခါ ဆရာတော်ကြီး၏ အလောင်းတော်မှာ မပုပ်မနံ ပကတိအတိုင်းရှိသောကြောင့် တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်းတို့က (အင်္ဂါစုပန)မီးသင်္ဂြိုဟ်ခြင်း မပြုရက်တော့ဘဲ အလောင်းတော်ကို မှန်စီရွှေခေါင်းနှင့် ထည့်ကာ စံကျောင်းတော်ဆောက်လုပ်၍ အပူဇော်ခံထားရှိခဲ့ကြပါသည်။

ကတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီး၏ မှာကြားချက်

ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီးသည် ပျံလွန်တော်မူခါနီးတွင် အားလုံးသော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်းတို့အား...

- ◆ နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တိုင်း ဆွမ်းတော်ကြီး ဘုရားဟောလှူပေးရန်
- ◆ တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင်း ဘုရားပွဲနှင့် ဆွမ်းတော်ကြီးပွဲ လှောင်လှူပေးရန်
- ◆ နှစ်စဉ် ဆရာတော် ရှိစဉ်ကကဲ့သို့ တရားစခန်းများ ပြုလုပ်ကျင်းပပေးရန် မှာကြားခဲ့ပါသည်။

အားလုံးသော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအပေါင်းတို့ကလည်း ကတိကဝတ်ပြု၍ ကတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီး ဆန္ဒတော်အတိုင်း ခုချိန်ထိ ဖြည့်ဆည်းလျက် ရှိနေကြပါသည်။

ကတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာရေး ဆောင်ရွက်ချက်များ

- ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီးသည် ပထမဆရာတော်ကြီး ဦးကေသရ၏ အထိမ်းအမှတ် ပူဇော်ပွဲကို နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၉)ရက်နေ့တိုင်း ကျင်းပပေးခြင်း။
- ရှေးခေတ်က ဆောက်လုပ်ခဲ့သော ကျောင်းကြီးများကို ပြန်လည်၍ အသစ်ဆောက်လုပ်ခြင်း။
- တစ်ဖွန်းဆန်ဖြင့် ဘုရားစေတီတော်ကြီးနှစ်ဆူကို တည်ထားခဲ့ခြင်း။
- ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ကြီး ဆောက်လုပ်ပြီး အတွင်းတော်မှာ ရုပ်ပွားတော်များကို ထည့်သွင်း ကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း။
- အိမ်မက်အရ လာရောက် ကပ်လျှူသော ဖား၊ ငါး၊ လိပ် ပလ္လင်ခံထားသည့် နဂါးရုံဘုရားကို ရွှေတိဂုံဂေါပကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌမှ ပေးပို့သော ဌာပနာများ ဓာတ်တော်များနှင့် အတူ ဌာပနာရန် စေတီတော်မြတ်ကြီးတစ်ဆူကို တည်ထားခဲ့ခြင်း။
- နေ့စဉ် ရဟန်းသံဃာတော် (၂၀) ကျော်အား စာပေပရိယတ္တိများကို ပို့ချပေးခြင်း။
- တပည့် ရွာသူရွာသားများကို နေ့စဉ် ကျောင်းသို့လာစေပြီး သမထဘာဝနာနှင့် ဝိပဿနာဘာဝနာများကို မပျက်မကွက် တင်ပို့ထိုင်

စေခြင်း၊ တရားထိုင်ပြီးလျှင် ဂုဏ်တော်များကို ပွားများစေခြင်း။

တပည့်ဒကာ၊ ဒကာမများ တရားထိုင်နေစဉ် အမျိုးအမည်မသိရသော ဒါယကာမနှစ်ဦးက ဆရာတော်ကြီးကိုးကွယ်ထားသော မဟာမြတ်မုနိရင်ငွေ့လှိုဘုရားဆင်းတုတော် (၄)ဆူအား နွယ်နီနတ်ပန်းတို့အား လာရောက် ကပ်လှူသွားသောကြောင့် တစ်ကျောင်းလုံး မည်သည့်အနံ့နှင့်မတူ အမွှေးနံ့သင်းကြိုင်နေခြင်း။

ကတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားချက်များ

- * ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီးသည် ငယ်စဉ်မှစ၍ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟနည်းခြင်း၊ ဝိနည်းလေးစားခြင်း၊ အမြဲ ဂုဏ်တော်ပွားခြင်း၊ ဘုရားပူဇော်မှု အထူးဝါသနာပါခြင်း။
- * ဆရာတော်ကြီးသည် အာရုံကျရာတွင် ဘုရားတည်ခြင်း၊ ကျောင်းဆောက်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်လျှင် အမြန် ပြီးစီးအောင်မြင်ခြင်း၊ လောကီရေး၊ လောကုတ္တရာရေးတို့ကို မလစ်ဟင်းအောင် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း။
- * ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီးသည် နေပုံထိုင်ပုံ ကျစ်လစ်ခြင်း၊ ဝိနည်းလေးစားခြင်း၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် လေးမျက်နှာနိဗ္ဗာန်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီးက သံဃာများ ဝိုင်းပုံအလယ်မှာ...
'ဘုရားရှင်လက်ထက်က ရှိခဲ့သော ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးများကို ယူဘူးပါက (ကတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီးအား လက်ညှိုးညွှန်၍) ဒီကိုယ်တော်လေးကို ကြည့်ထားကြ ရဟန္တာလေးသဖွယ် တူတယ်' ဟု မိန့်ကြားခဲ့သည်။
- * ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးသော ကျောင်းတော်

ကြီးကို ဝန်မြစ်ကမ်းဘေးကြောင့် အတွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သောအခါ ဆရာတော်ကြီးက "ဒီနေရာ ပြန်ဆောက်" ဟု မိန့်သောနေရာသည် ကန်ချိုင့်ကြီးဖြစ်၍နေသောကြောင့် ဒကာတို့က မသင့်တော်ကြောင်းလျှောက်ရာ "ငါ ဆောက်ဆိုသည့် နေရာမှာသာ ဆောက်" ဟု ထပ်မိန့်သဖြင့် နောက်တစ်နေ့ ဆောက်သည့်အခါ မိုးမောက်သော ကုန်းကြီး ဖြစ်နေခြင်း။

- * ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီးသည် အရာရာကို စိတ်မနောဖြင့် ကြိုတင်သိနေခြင်း၊ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ လာရောက်ဖူးမြော်မည့် သူများကို မြင်နေရ၍ မိမိရပ်ရွာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့အား ခေါ်၍ သူ၏ ကရိုကထ အနွဲ့အတာများကို ခံယူပြုစုကြရန် ကတိသုံးခါ ပြုစေခြင်း။
- * ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီး၏ နှုတ်တော်မှ "ဘုန်းကြီးတာကတော့ တစ်မျိုးကောင်းပါလို့၊ မိမိ အလုပ်မှာတော့ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်တယ်" ဟု ဆိုခြင်း။ ဆရာတော်ကြီးနှင့် ရဟန်းသံဃာ

- * ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီးသည် မပျံလွန်မီ သုံးလေးနှစ်အလိုမှာ ဆရာတော်ကြီး၏ ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်မှာ (၁)လက်မခန့်ရှိသော မွှေးညင်းများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း။
- * ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီး ကျန်းမာရေးမကောင်း၍ မကြာရောက်သောအခါ ဒါယကာတို့စိတ်ထဲမှ ပင့်ဖိတ်၍ လှူဒါန်းသော မနောဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးခြင်း၊ အသိသက်သေထားခဲ့ခြင်းတို့ကို တွေ့မြင်ရသည်။
- * ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီး၏ ထံမှောက်သို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များ အဆက်မပြတ် လာရောက် ဖူးမြော်ကြသည်။ ဝင်လာမစဲ တာသံဃာပင် ဆိုရမည်။
- * "ငါ ပျံလွန်သောအခါ အရပ်ရပ်မှ လာရောက် ဖူးမြော်သူများ မပင်ပန်းရအောင် ဝန်မြစ်မှာ ဟိုဘက်ဒီဘက် သောင်ထွန်းပေးလိမ့်မည်" ဟု ကတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီး မိန့်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မြစ်ကြီးမှာပိတ်ပြီး သောင်ထွန်းပေးခြင်း။
- * ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီး၏ စူပာနပွဲတော်မှာ ကြက်ပျံမကွဲစည်ကားခြင်း၊ မြစ်ဟိုဘက် ဒီဘက်ကို သွားလာ၍ခြင်း၊ စူပာနပွဲတော်

ကြီးပြီးမှသာ ငဝန်ဖြစ်ကြီး ပြန်လည် ပွင့်ထွက်သွားခြင်း။

* ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသော သီတင်းကျွတ်လတွင် ပိတောက်ပင်များ နှစ်စဉ် မပျက် ဖူးပွင့်နေခြင်း၊ စံကျောင်း အနီးမှ မန်ကျည်းပင်သည်လည်း (၁၂)ရာသီ ဖူးပွင့်ပူဇော်လျက်ရှိခြင်း၊ ဆရာတော်ကြီး၏ ခေါင်းတော်မှ ဆံတော်များသည် ရှည်ရှည်ထွက်လာ၍ သုံးလေးလ ရိတ်ပေးရခြင်း။

* နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ အလင်းတန်းကြီးနှင့်အတူ တန်ခိုးအမျိုးမျိုးပြခြင်း၊ ယခုအချိန်အထိ ဘေးဒုက္ခအပေါင်းနှင့် တွေ့ကြုံနေရသူများသည် ဆရာတော်ကြီးအား တမ်းတတိုင်စည်လျှင် ဘေးဒုက္ခအမျိုးမျိုးမှ လွတ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရခြင်း။

* ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီး မပျံလွန်မီမှာ ဆရာတော်ကြီးအား မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိဘုရားမှာ ဖူးတွေ့ရခြင်း၊ ရန်ကုန်ရွှေတိဂုံဘုရားမှာ ဖူးတွေ့ရခြင်း၊ ကောင်းကင်မှာ ကြွလာသည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်ဆို၍ လာရောက်စုံစမ်းသူများ ဖြစ်ကြောင်းစုံလင် ပြောပြ၍ သိရှိရခြင်း...

စသော ထူးခြားဆန်းကြယ်ချက်များ ပြည့်စုံပြီးလျှင် မပုပ်မနံ ပကတိအတိုင်း ပင် တည်ရှိနေသော ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး အနောက်ရိုးမတောင်ခြေ ဟင်္သာတခရိုင်၊ လေးမျက်နှာမြို့နယ်၊ ကတက်ကုန်း ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကြီးအား သွားရောက်ဖူးမြော်ကြ၍ မဂ်ပေါက်ဖိုလ်ပေါက် အေးငြိမ်းရာအမှန်

၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြတ်နိုးဗွာန်သို့ ရောက်နိုင်ကြစေရန် ရည်သန်ပြီး ဆန္ဒမှန်ဖြင့် နှိုးဆော်တိုက်တွန်းပေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒ

- ❖ သရဏဂုံများကို ခြံရမည်။
- ❖ သီလကို လုံ့ရမည်။
- ❖ ဘုရားတရားသံဃာဂုဏ်များကို ထုံရမည်။
- ❖ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ရှုဖွယ်ရမည်။
- ❖ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို လက်ကိုင်ထားရမည်။

လမ်းညွှန် ။ ကတက်ကုန်းဆရာတော်ကြီးထံသို့ ကားဖြင့် ဟင်္သာတမြို့မှ အုတ်ပုံရွာအနီး ကညင်ငူမှတ်တိုင်ဆင်း ကတက်ကုန်းသို့ ရောက်၏။

ရထားဖြင့် ဟင်္သာတဘူတာမှ မြို့ကွင်းဘူတာသို့ဆင်း စက်လှေဖြင့် ငဝန်မြစ်အတိုင်းသွား ကတက်ကုန်းရွာဘေးသို့ ရောက်၏။

[ဤစာစုဖြင့် ကျွန်တော့်အဘွားဒေါ်ကတည်းအား ဂါရဝပြု ကန်တော့ပါသည်။]

သာယာ ချမ်းမြေ့ပါစေ။
ရဲလေး (ဟင်္သာတ)

ကျမ်းကိုး
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး အနောက်ရိုးမတောင်ခြေမှ ရဟန္တာဟု ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဆရာတော်ကြီးများ၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ၊ အံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ-ဦးမြအေး(ဟင်္သာတ-ဘီအေ ဘီအီးဒီ)

စာစုရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ဧေးစားစွာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရန်ကုန် စော်ဘွားကြီးကုန်းရှိ မဟာဆေးဝက်ဘာအာလီနိဿိနှင့် ကျောင်းတိုက်သို့ သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ဆရာတော်ဦးသူရိယ စံကျောင်းဗိမာန်အပေါ်ထပ်တွင် ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ သက်တော် (၅၅)နှစ်၊ ဝါတော် (၃၆)ဝါအရ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ယုံလွန်တော်မူခဲ့သည်။ ယခုအခါ နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်ကျော်ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ရုပ်ကလာပ်တော် မပုပ်မပျက်ဘဲ ပကတိအတိုင်း ဖူးမြင်ရလေသည်။

ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဖူးမြော်ပြီးနောက် ဗိမာန်တွင်းရှိ ယောဂီအဘွားအိုများနှင့် စကားစမြည်ပြောဆိုကြည့်ရာ ဆေးဝက်ဘာဆရာတော်ချီးမြှင့်သော လိုရာအကျိုးသိဒ္ဓိ ပြည့်စုံစေသည့် ခုနစ်ရက်သားသမီး စိပ်ပုတီးစီရင်နည်းကို သိမှတ်ခွင့် ရခဲ့လေသည်။ စိပ်ပုတီးစီရင်ခြင်း

* * *

တနင်္ဂနွေသားသမီးများကိုယ်စား	→ အင်သားပုတီးစေ့	(၆)လုံး (သို့မဟုတ်) အနံ့သား
တနင်္လာသားသမီးများကိုယ်စား	→ ကျွန်းသားပုတီးစေ့	(၁၅)လုံး (သို့မဟုတ်) ကံ့ကော်သား
အင်္ဂါသားသမီးများကိုယ်စား	→ သီး(ဖီး)သားပုတီးစေ့	(၈)လုံး (သို့မဟုတ်) ညောင်သား
ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများကိုယ်စား	→ လဲလူသားပုတီးစေ့	(၁၇)လုံး (သို့မဟုတ်) လင်လွန်းသား
ကြာသပတေးသားသမီးများကိုယ်စား	→ ပေါက်သားပုတီးစေ့	(၁၉)လုံး (သို့မဟုတ်) ပျဉ်းမသား
သောကြာသားသမီးများကိုယ်စား	→ သီးသားပုတီးစေ့	(၂၀)လုံး (သို့မဟုတ်) သန်းသား
စနေသားသမီးများကိုယ်စား	→ ထိပ်သားပုတီးစေ့	(၁၀)လုံး (သို့မဟုတ်) အနံ့သား
ရာဟု(ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ(၁၀)ပွား)		
သာသမီးများကိုယ်စား	→ ရှားသားပုတီးစေ့	(၁၂)လုံး (သို့မဟုတ်) ရဲပိုသား

စုစုပေါင်း ပုတီးစေ့(၁၀၈)လုံး ဖြစ်ပါသည်။ မိမိမွေးနံ့သစ်သားကို ပင်လယ်ကူးနှင့် ပုတီးခေါင်း အသုံးပြုကာ သိမ်ဝင်ကြိုးဖြင့် သိပ်ပါ။ မိမိမွေးနေ့၏ မွန်းတည့်ချိန်တွင် ပြီးအောင်ချိန်ဆ၍သိပ်ပါ။

၅၅ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုပုတီးကို သမ္ဗုဒ္ဓေါဒ္ဓါထာဖြစ်စေ၊ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း အကျဉ်းအကျယ် ဖြစ်စေ တန်ခိုးကြီးဘုရားစေတီ၊ သိမ်၊ မြစ်ချောင်း၊ ပင်လယ်၊ အဓိကရတောင် စသည်တို့တွင် တတ်နိုင်သမျှ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်၍ သိဒ္ဓိတင်ပါ။

စိပ်ပွားခြင်း

ထိုပုတီးဖြင့် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်း(ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း) တည်ဆောက်စိပ်ပွားရသည်။

- ◆ ပထမရက်တွင် သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရပ် (၁၀၈)လုံး ပုတီး

တစ်ပတ်ပြည့်အောင်စိပ်ပါ။

- ◆ ဒုတိယရက်တွင် သောဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္ဗုဒ္ဓါဒ္ဓေါ (၁၀၈)လုံး ပုတီးတစ်ပတ်ပြည့်အောင် စိပ်ပါ။

- ◆ တတိယရက်တွင် သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော

(၁၀၈)လုံး ပုတီးတစ်ပတ်ပြည့်အောင် စိပ်ပါ။

- ◆ စတုတ္ထရက်တွင် သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော (၁၀၈)လုံး ပုတီးတစ်ပတ် ပြည့်အောင်စိပ်ပါ။

- ◆ ပဉ္စမရက်တွင် သောဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒ္ဓ (၁၀၈)လုံး ပုတီးတစ်ပတ် ပြည့်အောင်စိပ်ပါ။

- ◆ ဆဋ္ဌမရက်တွင် သောဘဂဝါ ဣတိပိ အနတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ (၁၀၈)လုံး ပုတီးတစ်ပတ်ပြည့်အောင်စိပ်ပါ။

- ◆ သတ္တမရက်တွင် သောဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာဒေဝနုဿာနံ (၁၀၈)လုံး ပုတီးတစ်ပတ်ပြည့်အောင်စိပ်ပါ။

- ◆ အဋ္ဌမရက်တွင် သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ (၁၀၈)လုံး ပုတီးတစ်ပတ်ပြည့်အောင်စိပ်ပါ။

- ◆ နဝမရက်တွင် သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ (၁၀၈)လုံး ပုတီးတစ်ပတ်ပြည့်အောင်စိပ်ပါ။

တစ်ရက်လျှင် ဂုဏ်တော်တစ်ပါးစီ (၉)ရက်ပြည့်ပါက 'သောဘဂဝါ ဣတိပိအရပ်' မှ ပြန်စပါ။ (၉)ရက်သုံးကြိမ် 'ဂုဏ်တော်တစ်ပါးလျှင် သုံးရက်စီ' (၂၇)ရက်ပြည့်အောင် စိပ်ပွားရသည်။ ဂုဏ်တော်တစ်ပါးစီ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မြင်အောင် နှလုံးသွင်း၍ စိပ်ရသည်။

လိုရာအကျိုးသိဒ္ဓိ ပြီးပြည့်စုံစေသည့် 'သမထရွေလမ်းစဉ် ပုတီးစိပ် စီရင်စိပ်ပွားနည်းဖြစ်သည်' ဟု ဆရာတော်ဦးသူရိယ မိန့်မှာတော်မူခဲ့ကြောင်း သိမှတ်ရလေသည်။

ခရီးသည် သုတေသီ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနှင့် လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် ဆောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ ထက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ချိတ်တက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မသိဘဲ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ဆောင်”

(ဟယ်ဟိုင်းရင်းဆေးဝါး
 ပုတ်ပုံတင်အမှတ်တံဆိပ် YR 0050၂၇)

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ သူလား”
 “ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ ဆေးမတွေ့လဲ ခံယူတယ်”
 “မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”
 “ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ လေးဖက်နာရောဂါ ဆေးခန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ မှောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး ဆိုလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

(ဟယ်ဟိုင်းရင်းဆေးဝါး
 ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၀၃ Y ၀၀၈၅၀၉)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
 တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၇၀/၅၅၁၃

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ ရောဂါဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”
 “ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”
 “စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆေးပဲဆိုတာ အစိုးကူးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ခုတ်တိုင်း စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။ ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေကို မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”
 “အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ခြေဖဝါးပေါ်ပေါ်”
 “စကြာမင်း လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း သက်သာကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရှိခြင်း နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ် ခြင်း၊ အရိုးကူးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါရတောလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ခရုဖြင့်
စကြာမင်းတိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဓမ္မာလမ်းမကြီး၊
 သက္ကရာဇ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 ပုန်း-၇၂၂၅၄၁

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆေးဝါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ဟာယီ တိုင်ရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀YR ၀၀၆၀ ၅၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့?’

‘ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ။ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်မှိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း သောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကို ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်မှိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ့ သောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။’

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ့ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေ့ပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်မှိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် သောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ့၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ့ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ဖိုပဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေ့ကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေ့ကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ၊ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေးခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံသောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းသွှေး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက် ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင် အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် သောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြု ကျန်းမာသန့်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ဖိုဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’
‘ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးဖျိုး ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအရွတ် ကြောင့် ကျန်းမာသန့်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ဖိုဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆ သုဗ္ဗလမ်းမကြီး သွားမှတ်တိုင်အနီး
ပြောက်တူကလေးပိဋိနယ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၄၁

ဦးဇော်ထွန်း

၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ လိုက်လံတွင်မှ ရုပ်ပွားတော်များ

အောင်အတိတ်ဆောင်

ထက်စင်ကျွဲ

သီရိလင်္ကာတောင်ပိုင်းစံ ပု

ယခင်လူမှုအဆက်

သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ (၆)ဆက်မြောက် ဥပဒေဝရာဇသံဝေမင်းသည် နောင်တော် အင်္ဂုရမင်း၏ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူဝါဒဖြင့် ဘုရားစေတီပုထိုး မြို့ရွာများ ဖျက်ဆီးသဖြင့် နောင်တော်အား ဖယ်ရှားကာ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံသည်။

သူ၏ လက်ထက်တွင် မြို့တော်ကို တောင်ဘက်သို့ရွှေ့၍ မြို့သစ်ကြီးတည်သည်။ ယခု သထုံမြို့တည်နေရာ ဖြစ်သည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် သူ၏

F.8A. May, 2013.

ပုထိုးစေတီ နေရာထူးများ (၉)

ညီတော် ဥဒိန္ဒရာဇသံဝေက မြို့အရှေ့ဘက် တောင်ထိပ်တွင် မြို့တည်၍ 'ရမ္မာဝတီ' အမည်ဖြင့် ထီးပြိုင်နန်းပြိုင်ပြု၏။ ယခု လာဝတောင် ဖြစ်သည်။

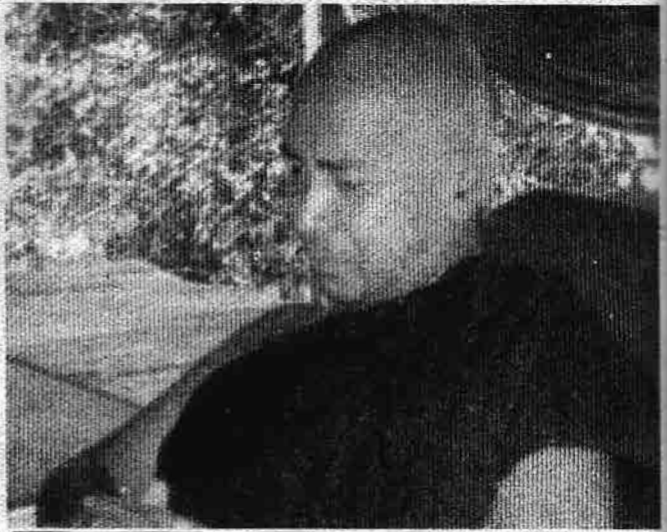
ဟူ၍ ဖော်ပြထားကာ သမိုင်းသုတေသန ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးအောင်သော် ရေးသားသည့် Historical Sites in Burma စာအုပ်မှ သထုံမြို့ မြေပုံကိုလည်း ကူးယူဖော်ပြထားသည်။ ထိုမြေပုံတွင် မြသပိတ်တောင်၏ မြောက်ဘက်၌ရှိသော တောင်ထွတ်ကို ရမ္မာဝတီ၊ လာဝ၊ လဝ ဟူ၍ ညွှန်းဆိုထားလေသည်။

တိုင်းရင်းသား မွန်လူမျိုးများ အကြောင်း သမိုင်းကောက်နုတ်ချက် စာတမ်း၊ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ် (ယခင်ညွှန်းပြီး) စာမျက်နှာ (၁၄၀) တွင်လည်း နိုင်ပန်းလှ၊ က ဤသို့ မှတ်တမ်းပြုထားသည်။

သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံပြည်၌ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၂၀၀၀)ခန့်က တည်ထောင်ခဲ့သော မွန်ဘုရင်များ ထီးနန်းစံရာ ယဉ်ကျေးမှုများရှိစဉ် ယိုးဒယားနိုင်ငံ (ထိုင်းနိုင်ငံ) နေရာသည် မွန်ဘုရင်များ အင်ပါယာ ဖြစ်သည်။ ယိုးဒယားနိုင်ငံ (ထိုင်းနိုင်ငံ) တောင်ပိုင်းကို ဒွါရပြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူရင်း ၅၇

www.burmeseclassic.com

◆ ဦးလှိုင်ကျော်မှ ဦးတိဿ

◆ လှိုင်လှိုင်ထက်မှ ဇေတီ

ခေါ်၍ မြို့တော်မှာ လောပူရိဖြစ်၏။
ယင်းမြို့မှာ ဘန်ကောက်နှင့် မဝေးလှ
ပေ။

လောပူရိကို မွန်ဘုရင်မ ဓမ္မဒေဝီ
က အုပ်ချုပ်သည်။ မြောက်ပိုင်းကို
ပါရိဘုရင်ပြည်ဟုခေါ်ပြီး မြို့တော်မှာ
လင်ဖုန်းဖြစ်၍ ဇင်းမယ်နှင့် မဝေးလှ
ပေ။ လင်ဖုန်းကို မွန်ဘုရင် ဓမ္မဒီစေတီ
က အုပ်ချုပ်သည်။

လောပူရိမှ မွန်တိုင်းရင်းသားများ
သည် နောက်ပိုင်းတွင် ခမာများ
တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မြောက်ပိုင်းနှင့်
အနောက်ပိုင်းဒေသများသို့ ပြောင်းရွှေ့
အခြေစိုက်ကြရသည်ဟု ဖော်ပြထား
သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ လောပူရိမှ ပြောင်း
ရွှေ့လာကြသော လာဝမွန်တိုင်းရင်း
သားလူမျိုးစုသည် ဤနေရာအနီး
တစ်ဝိုက်တွင် မြို့ပြတည်ထောင်ခဲ့ကြ
ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ရောနှောဆက်ဆံ
ခြင်းမရှိ။ လူမျိုးစုအတွင်း သွေးနှော
ကြခြင်းဖြင့် ရုပ်အဆင်းသဏ္ဍာန် ဆင်

တူသောလူများ ဖြစ်လာ
ကြသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိသည်။

တောတောင်ရေမြေကို ကျွမ်းကျင်
သဖြင့် ပြင်ပမှလူများ ဝင်ရောက်
နှောင့်ယှက်မှု မရှိစေရန် ခြေရာဖျောက်
နေထိုင်ခြင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

လာဝတောင်သုံးလုံးဆိုင် တောင်ညို
ပိုင်းသည် သုတေသီများအတွက်
အလွန်တရာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း
သော နေရာကလေးဖြစ်လေသည်။

ရှေးခေတ် သုဝဏ္ဏဘူမိမြို့တော်
တည်ဆောက်ပုံမှာ မြောက်ဘက်၌ မြို့
ရိုးလေးထပ်၊ တောင်ဘက်နှင့် အရှေ့
ဘက်တွင် (လာဝတောင်၊ မြသပိတ်
တောင်၊ ဂေါ(ကျော)တောင်များက
သဘာဝမြို့ရိုးအဖြစ် တည်ရှိသဖြင့်)
မြို့ရိုးနှစ်ထပ်ကာရံကာ မြို့ရိုးတစ်ထပ်
နှင့်တစ်ထပ်အကြား ရေမပြတ် စီးဆင်း
နေသောကျုံးကို ဖန်တီးထားသည်။

ရေအတွက် လာဝတောင်၊
မြသပိတ်တောင်တို့မှ စီးဆင်းသော
ရေများကို အသုံးပြုကြသည်ဟု ဖော်ပြ
ထားသည်။ (ရွှေစာရံစေတီသမိုင်း

စာအုပ် စာမျက်နှာ (၁၅၆၊ ၁၅၇၊
၁၅၈)နှင့် စွယ်စုံကျမ်းအတွဲ (၁၂)၊
စာမျက်နှာ (၄၇၆)၊ သထုံမြို့
စာတမ်းတို့မှ ထုတ်နုတ်သည်။
ထို့ကြောင့် ဦးအေးဝေပြောပြသည့်
မြို့ရိုးသုံးထပ်နေရာရှိ ရေတံခွန်များမှာ
အထောက်အပံ့ ပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု
ယုံကြည်မိပါသည်။

ကြေးသွန်းတန်ဆောင်း

လာဝတောင်မှ ပြန်ဆင်း၍ တောင်
ပတ်လမ်းဝရောက်သော် သထုံမြို့တွင်း
သို့ ဦးတည်ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ လာဝ
တောင်စေတီမှာ ရင်ပြင်တော်ကျဉ်း
သဖြင့် စေတီကိုယ်လုံးတော်ပြည့်
ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း မပြုနိုင်ပါ။ တောင်
ပတ်လမ်းဆီမှသာ တောင်ထွတ်နှင့်
တကွ အဝေးမှ လှမ်း၍ ဖူးမြော်နိုင်လေ
သည်။

လာဝတောင်အား သုံးကြိမ်မျှ
ဦးခိုက်ကာ ရစ်ဝိုက်ဖောက်လုပ်ထား
သော ကားလမ်းအတိုင်း ဆင်းသက်
လာရာ လမ်းထက်ဝက်ခန့်အရောက်၌

www.burmeseclassic.com

◆ ထူးခြားသော ရုပ်ပွားတော်

↓ ဆရာတော် ဦးသီလနိပါတ်

▼ ရုပ်ပွားတော် နောက်ကျောက်
မြင်ကွင်း

မြသပိတ်တောင်နှင့် စေတီကို ထင်ရှားစွာ ပူးတွေရလေသည်။

ထိုမှ ဆက်လက်၍ တောင်ခြေရွှေချောင်းကျောင်းတိုက်မှစပြီး ထွက်ကာ မြသပိတ်တောင် အနောက်ဘက်စောင်းတန်းသို့ သွားသည်။ တောင်တက်စောင်းတန်း၏ သုံးပုံတစ်ပုံခန့်တွင် ကြေးသွန်းတန်ဆောင်း ရှိသည်။

ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်အနီးမှ တောင်တက်ကားလမ်းအတိုင်းလည်း သွားရောက်ကာ ကြေးသွန်းတန်ဆောင်းတောင်ကုန်းအခြေသို့ ရောက်ရှိနိုင်

သည်။ ကြေးသွန်းဘုရားကား သထုံတွင် အဓိကရ ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သည်။ ကြေးသွန်းဘုရားလမ်း ဟူ၍လည်း အထင်ကရ တွေ့မြင်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် မြသပိတ်စေတီနှင့် ကြေးသွန်းဘုရား ဆက်စပ်မှု သမ္ပန္နဗလအင်အားကို ဆန်းစစ်ကြည့်သည်။

မြသပိတ် = ကြာသပတေး + သောကြာ + ကြာသပတေး = ၁၉ + ၂၁ + ၁၉ = ၅၉ ရ၏။ ကြေးသွန်း = တနင်္လာ + သောကြာ = ၁၅ + ၂၁ = ၃၆ ရ၏။ နှစ်ရပ်ပြိုဟ်သက် ပေါင်း

✦ ဣတ္ထရာမောင်မြည်ပုဂ္ဂိုလ် ၅၉

၅၉ + ၃၆ = ၉၅ ဖြစ်၏။ တည်မှီရာ သထုံ၏ နာမ် (အဖျား) စနေ = ၁၀ ပေါင်းသော် ၁၀၅ ဖြစ်၏။ ၁၀၅ + ၇ = ၁၁၂ အကြွင်း ၀၊ မြို့နာမ် စနေပင် ရသောကြောင့် နာမ်ပေါ် ဓာတ်ရက်န်း ဆိုက်၏။ သူဖုန်းစားပင် သူကြွယ် ဖြစ်စေသောကိန်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မြသပိတ်တောင်မှ ကြေးသွန်း ဘုရားကို အထူးဝါယမစိုက်ကာ ပူးမြော်ကြခြင်း ဖြစ်သည်ဟု တွေးဆ မိသည်။

ဤကြေးသွန်းဘုရားနှင့် တန်ဆောင်း ကို ၁၂၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် အလှူရှင် ဒေါ်စိန်ဘွားနှင့် ဒေါ်ခန္တီတို့က ငွေကျပ် လေးသောင်း မ၊ တည်ကာ ဆရာတော် ဦးမာလာနှင့် ဦးသုမနတို့ ဦးဆောင် သွန်းလောင်းပူဇော်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တင်ပျဉ်ခွေ ကြေးသွန်းမဟာမုနိ ရုပ်ပွားတော်မှာ ကြေးပိဿာချိန် သုံး ထောင်၊ မျက်နှာတော်မှာ ရွှေသုံးပိဿာ နှင့် ဘော်တစ်ပိဿာ ရောစပ်ထား ကြောင်း သိရသည်။

ရှေ့တော်မှောက် ပလ္လင်ဝဲယာတွင် ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန် အဂ္ဂသာဝကရုပ်တုများ ရှိသည်။ ကြေးပိဿာချိန် (၃၀၀)စီဖြင့် သွန်း လောင်းထား၍ အောက်ခြေရှိ ဧရာဝတီ ဆင်တော်ရုပ်တုနှစ်ခုမှာ ကြေးချိန် (၁၀၀)ပိဿာစီ ရှိသည်ဆို၏။

နံပေါ်ဓာတ်ရက်န်းဆိုက်သော ဤ ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော်အား ရှိခိုးပူဇော် ကုသိုလ်ပြုကာ မိမိတို့ လိုရာဆန္ဒ အစုစုအတွက် တောင်းသည့်ဆုများ ပြည့်စုံနိုင်ကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြ သည်။

ဆင်ရုပ်များမှာ သိကြားမင်းစီးသော ဧရာဝတီဆေးဆင်တော်ဖြစ်ရာ မိမိတို့ ခံစားနေရသော ကျန်းမာရေးပြဿနာ

၆၀ နတ္ထရာဇာင်မြို့မဂ္ဂဇာင်

◆ ကျောက်သတ္တုကလေး

◆ ထောင် ဦးဆောင်

ဝေဒနာများအတွက် ဖြစ်ရာနေရာ အစိတ်အပိုင်းကို ပွတ်သပ်၍ ဆု တောင်းလေ့ ရှိကြသည်။

ခေါင်းကိုက်လျှင် ဆင်၏ဦးခေါင်း၊ ကျောနာလျှင် ကျော စသဖြင့် ရည်မှန်း ပွတ်သပ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆင်တော် နှစ်စီးအနက် လက်ဝဲဘက်ဆင်တော် မှာ ကနုတ်ပန်းခက်များ ပြောင်ချော နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

မူလသွန်းလောင်းစဉ်ကပင် ကနုတ် မဆင် ပြောင်ချောထားလေသလား။

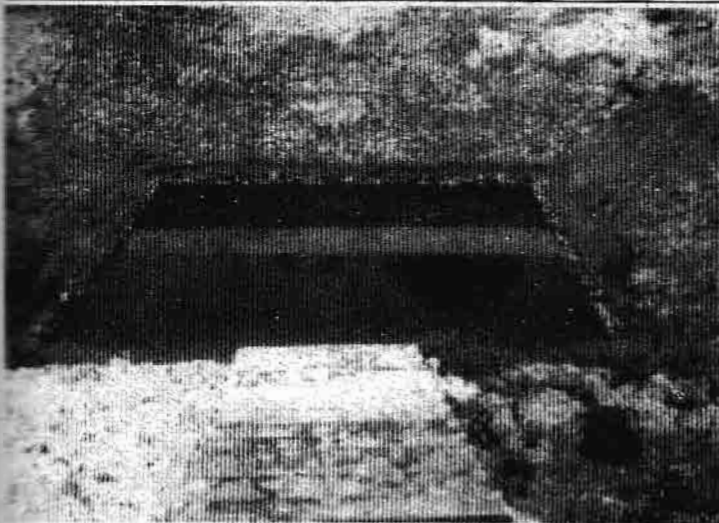
လူအများ ပွတ်သပ်မှုကြောင့် ပြောင် ချောလေသလား မသိနိုင်သော်လည်း ပွတ်တိုက်မှုကြောင့် ပြောင်လက်သော အခြေအနေဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းရ သည်။

လက်ယာဘက် ဆင်ကျောကုန်း တွင် နေမင်းကိုယ်စား ဒေါင်းရုပ်ပုံ သဏ္ဍာန် တန်ဆာဆင်ထားရာ ဤ လက်ဝဲဘက်ဆင်တွင် လမင်းကိုယ်စား ယုန်ရုပ်ရှိခဲ့မည်ဟု ယူဆရလေသည်။ တန်ဆောင်းအပြင်ဘက်တွင် စိုက်

● ၁၉၇၁နှင့် သထုံသို့ ကြွစဉ် ခြေတော်ဆေးသည့် ကန်တော်ဇော်လာ

● ကန်လယ်အုတ်များနှင့်

ထူထားသော ကြေးခေါင်းလောင်းကြီး တစ်လုံးရှိရာ ၁၃၅၃ ခုနှစ်တွင် ပျံလွန် တော်မူသော မြသပိတ်တောင်ပိုင် ဆရာတော် ဦးမာယ လှူဒါန်းသည်ဟု မှတ်တမ်းပြုထားသည်။

ကြေးသွန်းတန်ဆောင်း၏ အောက် ဘက်တစ်ဆင့်နိမ့်သော ကုန်းတော် ထက်တွင် ညောင်တံခါးတစ်ခုကို တွေ့ရှိရသည်။ မြသပိတ်စေတီ၏ ပူဇော်မှုခရီးအဆုံးတွင် အဝင်၊ အထွက်

သဘောဆောင်သော ဤညောင်တံခါး ကို မြင်တွေ့ရခြင်းက ခရီးစဉ် အောင် မြင်စွာပြီးဆုံးကြောင်း နိမိတ်ဆောင် သည်ဟု ထင်မြင်မိသည်။

နေမိန္ဒရတောင်

နေမိန္ဒရတောင်မှာ သထုံမြို့ အရှေ့ ဘက်ကပ်လျက်ရှိ သိင်္ဂနီတောင် တန်း၌ ပါဝင်သော်လည်း တောင်ပတ် ကားလမ်းမှာ ဂေါ့တောင်နှင့် မြသပိတ်

တောင်ခြေ အနောက်ထိသာ တည်ရှိ သည်။

မြောက်ဘက် လာဝတောင်ခြေ၏ အနောက်မြောက်ယွန်းယွန်း၌ ရှိသော နေမိန္ဒရတောင်ဆီသို့သွားရန် မြသပိတ် ဘုရားလမ်းအတိုင်း အနောက်ဘက် မြို့တွင်းဘက် ခရီးဆက်ရသည်။ ဘဏ် လမ်းမှတစ်ဆင့် မြောက်ဘက်သို့ ကွေ့ ကာ သထုံမြို့နယ် စည်ပင်သာယာရေး ရုံးအနီး၌ ကွေ့ဝိုက်လျက် အနည်းငယ် ထပ်သွားရသည်။

ထိုအခါ နေမိန္ဒရလမ်းဟု ဆိုင်း ဘုတ်တင်ထားသည့် ကွန်ကရစ်လမ်း ကို တွေ့ရသည်။ ကွန်ကရစ်လမ်း ကလေးအတိုင်း လိုက်သွားပါက လမ်း ဆုံးတွင် နေမိန္ဒရတောင် အနောက် ဘက်မှခရီးသို့ ရောက်လေတော့ သည်။

အနောက်ဘက် ဆင်ခြေလျှောတွင် တင်ပျဉ်ခွေအုတ်ဆင်းတု (၂၈)ဆူကို ပလ္လင်ခံ ထီးမိုး၍ ပူဇော်ထားသည်။ တည်ထားပုံမှာ အလယ်စုစုနှင့် ဘေး နှစ်ဖက်စွန်းထွက်နေသော 'မ' အက္ခရာ ပုံစံ ဖြစ်သည်။

ကောင်းမှုရှင်နှင့် ပွင့်ထွန်းသည့် ကာလကို မသိခဲ့ရပါ။ နေမိန္ဒရတောင် တော်တည်ရှိပုံနှင့် အဆင်ပြေ၍ မျက်စိ ပသာဒရှိလှသော တည်ဆောက်ပူဇော် မှု ဖြစ်သည်။

အနောက်ဘက်စောင်းတန်းမှ ရင်ပြင် တော်သို့တက်ရောက်ကာ စေတီသမိုင်း အကျဉ်းကို စုံစမ်းရာ ကုန်းတော်နေ သံဃာများ လာရောက်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည်သူများက စွန်းလွန်း ဆရာတော်ကြီး ကြွရောက်၍ သိမ် သမုတ်သည်အထိ စေတီရှိဟန်မတူ ကြောင်း ခန့်မှန်းပြောပြကြသည်။ ရင်ပြင်တော် တနင်္ဂနွေတောင်သို့တွင်

www.burmeseclassic.com

အရှင်တပည့်ဘိဝံသကလေးတို့

ကန်ဆောင်ထား တန်ဆောင်တွင်မှ ရုပ်ပွားတော်

ကျောက်စာများရှိကြောင်း သိရသဖြင့် စေတီတော် တစ်ပတ်လှည့် ကြည့်လိုကာ တနင်္ဂနွေထောင့်သို့ သွားရောက် လေ့လာကြည့်သည်။ ကျောက်စာ သုံးလေးချပ်မျှရှိ ကြွဝါဒပိတ်မောက် ကျောက်စာများ ဖြစ်နေသည်။

စေတီနှင့်အနီးကပ်ဆုံး ကျောက်စာ မှာ ၁၂၈၃ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးတောင်မှ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီသည် ဆရာတော် အရှင်မြတ်များ မိန့်ကြားတောင်းပန် သဖြင့် စေတီတည်ကြောင်း တစ်စွန်း တစ်စ တွေ့ရှိရသည်။ စကျင်ကျောက် သား ကျောက်စာတိုင်မှာ မျက်နှာပြင် ပွထွက်ကာ ကျောက်စာအားလုံးနီးပါး မျှ ပွန်းပဲ့ကုန်ပြီဖြစ်သည်။ ပီပြင်စွာ ဖတ်ရှု၍ မရနိုင်တော့ချေ။

မွန်ပြည်နယ်တွင်းရှိ တန်ခိုးကြီး

ဘုရားများစာတမ်း (မွန်ပြည်နယ် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ (ယခင်)မှ မှတ်တမ်းပြုသည်။)တွင်... 'နေမိန္ဒရစေတီတော်ကြီးကို ရဟန်းရှင်လှ အများပြည်သူတို့ ကြည့်လိုသဒ္ဓါ ပွားနိုင်စေ ရန် အတွက် ဘိုးတော် အောင်ပင်းခေါင် သည် ဆရာတော်ကြီးများ ဩဝါဒခံယူကာ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ် ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တွင် အုတ်ပြင်ချပြီး ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ် ဝါဆို လပြည့်နေ့တွင် ဗုဒ္ဓတိဿကာမင်္ဂလာ ကျင်းပ၍ ထီးတော် တင်လှူခဲ့သည်။

စေတီတည်တော် (၄၉)တောင်ပြင်၍ အရှင်စေတီ (၃၆)ဆူရှိသော ထူးခြားသည့် ပုံစံဖြင့် ကြည့်လိုဖွယ်ရာ တည်ဆောက်ထား သည်' ဟု စာမျက်နှာ (၃၁၂)တွင် ဖော်ပြ ထားလေသည်။

ဟု စာမျက်နှာ (၃၁၂)တွင် ဖော်ပြ ထားလေသည်။

စေတီ မတည်မီ

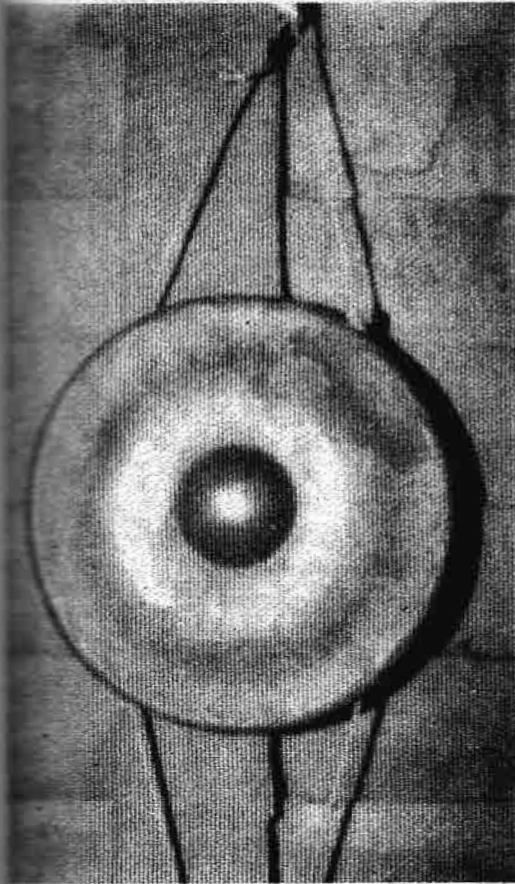
နေမိန္ဒရ အခြေအနေ

၁၂၈၀ ပြည့်နှစ် ပတ်ဝန်းကျင်ခန့် က နေမိန္ဒရတောင်ပေါ်၌ အုတ်ဂူ၊ နတ်ကွန်းများသာ ရှိခဲ့သည်။ ရှေးစေတီ ဟောင်းရှိခဲ့ဟန်တူသော်လည်း ပြိုပျက် ကုန်ပြီ ဖြစ်သည်။

သထုံမြို့နှင့် (၆)မာလဝန်ဝေး၍ ရှေးသထုံမြို့ရိုး ကျုံးဟောင်း၏ အရှေ့ မြောက်ဘက် ကပ်လျက်တွင်ရှိသော နေမိန္ဒရတောင်သည် သထုံတောင် တန်း၏ မြောက်ဘက်အခြေတွင် ရှိ သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

◆ သူကြီးဦးဖိုးထိုက် မောင်း ရုဇဲသား နေရာအား လိုက်ပါပြသစဉ် (ဝိုင်ပြတားပါသည်)

◆ ဘိုလူကုန်းကျေးရွာမှ သူကြီးဦးဖိုးထိုက် ရုဇဲသား မောင်း

ထူးဆန်းသည့် မောင်းတစ်လုံး

ကဲ မယုံချင်နေလို့ အစချီလိုက်ချင် ဖိတော့တယ်။ တကယ့်အဖြစ်အပျက် တို့ဟာ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ကူးထက် ဆန်းကြယ်လှပါတယ်။ စာရေးသူ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ မတ်လ နောက်ဆုံး ထက်မှာ အောင်လံမြို့၊ သမ္ဘူလတိုက် နယ်အတွင်းရှိ၊ ဘိုလူကုန်းကျေးရွာ တို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူရဲ့ ဝါသနာအရ ဒေသန္တရ ဘဟုသုတအတွက် စုံစမ်းလိုက်တဲ့အခါ ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့နယ်၊ လေးဒူးကွဲကျေး ရွာမှ တတ်ပုံဆရာ ကိုခင်မောင်ကြည်ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် လွန်ခဲ့သော နှစ်များစွာ က ဘိုလူကုန်းကျေးရွာသူကြီး ဦးဖိုး ထိုက်လက်ထက်တွင် ပရလောက သားတစ်ဦးမှ လာပေးလို့ မောင်းတစ်

လုံး ရုဇဲဖူးကြောင်း သိလိုက်ရပါ တယ်။

ထပ်မံ၍ သတင်းကို အတည်ပြု လိုက်တော့ အဆိုပါရွာမှ ကွယ်လွန်သူ (ဦးသောင်းဟန်)ရဲ့ဇနီး ဒေါ်တင်အေးမှ ဟုတ်မှန်ကြောင်း ထောက်ခံတဲ့အတွက် သူကြီး ဦးဖိုးထိုက်ရဲ့သမီး အသက် (၈၀)နှစ်ရှိ ဒေါ်တင်ဥကို တွေ့ဆုံခဲ့ပါ တယ်။

ဖခင်ဖြစ်သူ သူကြီး ဦးဖိုးထိုက်ဟာ အိပ်မက်ထဲတွင် ညအချိန် လူခပ်ထွား ထွားတစ်ဦးမှ စောင်ကိုချွဲပြီး...

'မင်းကို မောင်းတစ်လုံးပေးမယ်။ ရွာရဲ့ ရာဟုထောင့် မင်းယာကွက်မှာ သွားယူပါ လို့ ပြောပြီး အိပ်မက်ထဲတွင် ပျောက်သွားသဖြင့် အိပ်ရာမှထပြီး

သူကြီး ဦးဖိုးထိုက်ကိုယ်တိုင် ညတွင်း ချင်း သွားယူခဲ့ရကြောင်း သူကြီး ဦးဖိုးထိုက်သမီး အသက်(၈၀)နှစ်ရှိ ဒေါ်တင်ဥမှ စာရေးသူအား ပြောပြခဲ့ပြီး ယနေ့တိုင် သိမ်းဆည်းထားတဲ့ မောင်း အား စာရေးသူ ပြခဲ့တာကြောင့် မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံဖြင့် ဝါသနာရှင် သုတေသီတို့အား တင်ပြလိုက်ရပါ တော့တယ်။

လမ်းကြုံခဲ့ပါက ဘိုလူကုန်း ကျေးရွာရှိ သူကြီး ဦးဖိုးထိုက်ရဲ့သမီး ဒေါ်တင်ဥအိပ်တွင် ဝင်ရောက်လေ့လာ နိုင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သားမင်း နှလုံးသည်းခြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

၁၂၁၁ Y ၀၀၉၅၄ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ (၁၆၂၅)
ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက် တဆထက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀၂၀၁၀

ကလင်...ကလင်ဆိုတဲ့ ခေါင်းလောင်း သံကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်ရာ ၇-လွှာ တက်လာသော ဘရဏီကို တွေ့လိုက်ရသည်။
“တံခါးဖွင့်ပါဦး သရဖီရယ်... မော့လိုက်တာ... နောင်ဆို ၇-လွှာမှာမနေဘဲ တာဝတိံသာတက်နေ” ငေါ့ငေါ့တူးတူး ပြောလိုက်သော ဘရဏီစကားကြောင့် သရဖီက ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ရင်း...

“နောက်မှပစ်တံဆိုး... ခုတော့ အမောပြေ ဒီဆေးလေးသောက်လိုက်... အမောတွေ ပြေသွားစေရမယ်”

ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပြီး ခဏ ဘရဏီမျက်နှာ ရွှင်ပျလာသည်။

“ဟယ်...ဆေးကလဲချိုခွင့်အရသာလေးနဲ့ ကောင်းလိုက်တာ... အမောကို ပြေသွားတာပဲ... အခု ငါ့ကို တိုက်တာ ဘာဆေးလဲဟင်”

“ငါတို့မိသားစု အမြဲ သုံးစွဲနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ”

ထိုစဉ် ဘရဏီ၏ မိခင် ဒေါ်မာလာရောက်လာကာ “ဟုတ်တယ်... ဘရဏီရေ... ဒေါ်ဒေါ်တို့က ၇-လွှာမှာနေကြတဲ့သူတွေ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဆေးလေးညွှန်မှုကြောင့် သားမင်းတော် ဦးကိုကိုကြီး ဖော်စပ်ထားတဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို အမြဲသုံးစွဲနေတာ သရဖီ ရုံးသွားရုံး ပြန်သောက်တဲ့ ဆေးဖြစ်သလို ဒေါ်ဒေါ်လည်း ဈေးသွားဈေးပြန် သောက်ရတဲ့ ၇-လွှာအတွက် အမောပြေဆေးပါပဲကွယ်”

“ခုနက သရဖီပြောလိုက်တာ နှလုံးသည်းခြေဆေး ဟုတ်လား”
“ဟုတ်တယ် ဘရဏီ... နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ... နှလုံးကောင်းမှ သည်းခြေနဲ့သွေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သလို သွေးနဲ့ အဖွဲ့သည်းခြေရောစပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ပြီး နှလုံးကို ပြန်စောင့်ရှောက်တာလို့ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာကို လေ့လာထားလို့ ငါသိရတာ”

“နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ နှလုံးအတွက်ရော သည်းခြေအတွက်ပါ အကျိုးပြုတယ်ဆိုရင် လူတိုင်း သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ပဲပေါ့... ဒါဆိုရင် အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့ဖေဖေနဲ့ မေမေကို သုံးစွဲဖို့ အသိပေးရဦးမယ်... အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး သရဖီ”

“ပြောပြမယ်... သေသေချာချာ နား ထောင်... နှလုံးသည်းခြေ

အမောပြေ လန်းဆန်း ကျန်းမာဖို့
သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)
နှလုံးသည်းခြေဆေးကို သုံးစွဲကြဖို့

အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော အဆီပိတ်ခြင်း၊ နှလုံးကြွက်သားများ အားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မမှန် မူးဝေ မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး(သို့မဟုတ်) ဆီးဖျော်ရည် ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“ဒါဆိုရင် လူတိုင်းနဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဆက်ပြောပါဦး သရဖီ”

“ရင်ညွှန်၌ စူးအောင်ခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍အောင်ခြင်း၊

ရင်ဝပူ၍ မအိမသာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းနီးချိနေခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန် မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြံရည်ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်...

ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်သူများ၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတ်မှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်းသံဃာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ မောပန်းနွမ်းနယ်သာ ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နာလန့်ထစလူနာများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်နဲ့ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းစေပါတယ်။

အပူအပုပ်များသူ၊ ဆီးနီး၊ ဆီးနည်းသူများ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းဖျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးအား၊ သွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရှင်များ ပုံမှန်သောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ လေငန်းရောဂါ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံး သည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်တဲ့သူတွေလဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်လုပ်ချင်ပါရဲ့ ဘရဏီရယ်...”

ပင်ရင်း-သားမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၁၀၁၃)၊ ဣန္ဒာ(၁၀)လမ်း၊ ၄/ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပပြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ အသ-၇၀၇၃၆၊ ၀၉ ၅၁ ၉၇၉၇၃

၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ပေါင်လောင်ရွက်ကလေးပထောင့်

ကောင်းမှုစေတီများ ပူဇော်မှုခံရ

ယင်းမာပင်မြို့နယ် ရေပုပ်ဘုရားကြီး (၁)

ဘုန်းကြီးစွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ခရီးစဉ်

ရေပုပ်ကျောင်း

ပုသိမ်-ပုံရွာလမ်းဆုံ(မုံရွာ)မှ တောင်
ဘက်သို့ ဆင်းကာ လမ်းဆုံတစ်ခုသို့
ရောက်သော် လက်ယာဘက်လမ်း(မြေ
လမ်း)အတိုင်း ခရီးဆက်ရသည်။
လက်ဝဲဘက်မှာ အသစ်ဖောက်လုပ်
သော ပုသိမ်-ပုံရွာ လမ်းမဖြစ်၍ လက်
ယာဘက်မှာ ပုသိမ်-ပုံရွာလမ်းဟောင်း
ဖြစ်သည်။

ထိုလမ်းအတိုင်းသွား၍ မိနစ်အနည်း
ငယ်ကြာလျှင် လမ်းအနောက်ဘက်
(လက်ယာဘက်)၌ “ထန်းတောကြီး
ကျေးရွာသို့” လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်နှင့်
အတူ လမ်းခွဲရှိသည်။

ထိုလမ်းခွဲအတိုင်းသွား၍ ထန်းတော
ကြီးကျေးရွာအလွန် တစ်မိုင်ခွဲသာသာ
ခန့်တွင် ရေပုပ်ဘုရားကြီးကို ဖူးတွေ့
ရသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
တစ်ကျောင်း ရှိသဖြင့် မေးမြန်းစုံစမ်း
ရန် အခက်အခဲမရှိပါ။

ရေပုပ်ရွာမှာမူ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း
တစ်ရာခန့်က ပျောက်ပျက်သွားပြီ ဖြစ်
သည်။

ရေပုပ်ကျောင်းဝယ်

ရှေးဦးစွာ ရေပုပ်ကျောင်းသို့
ဝင်ရောက်မေးမြန်းသောအခါ ဆရာ
တော်အား ဆွမ်းစား ပင့်သွားသဖြင့်
ဖူးမြော်ခွင့် ပရခဲ့ချေ။ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ
ရောက်ရှိနေကြသော တပည့်ဒါယကာ
များက လိုက်ပါကူညီ ရှင်းပြပေးကြ

သည်။
ကျောင်းဝင်းအတွင်း ရောက်ရှိသည်
နှင့် သတိထားကြည့်မိသည်ကား
သစ်မြစ်ဆုံကုလားထိုင် ဖြစ်သည်။
အချိန်မှာ မီးဓာတ်ဦးဆောင်သော
နွေကာလဖြစ်ရာ ဖန်တီးမှုဓာတ်ဖြစ်
သည့် သစ်သားဓာတ်ဆိုင်ရာ ပစ္စည်း
ပစ္စယများက စိတ်ခံစားမှုကို ပြည့်စုံစေ
၏။

သစ်ပင်ပန်းမနံ့ သစ်စိမ်းဝါးစိမ်းများ
သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်သော ပန်းပု၊
အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ စသည်တို့ ဖြစ်
သည်။

ယခုတွေ့ရသော ကုလားထိုင်မှာ
လက်သမားပညာဖြင့် ဖြတ်ရွှေ ထွင်း
ဖောက်ထားခြင်းမရှိဘဲ သဘာဝသစ်
မြစ်ဆုံနှင့် မြစ်မြွှာကလေးများကို

အလိုက်သင့် ဖြတ်တောက်ကာ ထိုင်
စရာ နောက်မှီကုလားထိုင်ကလေး
ပြုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

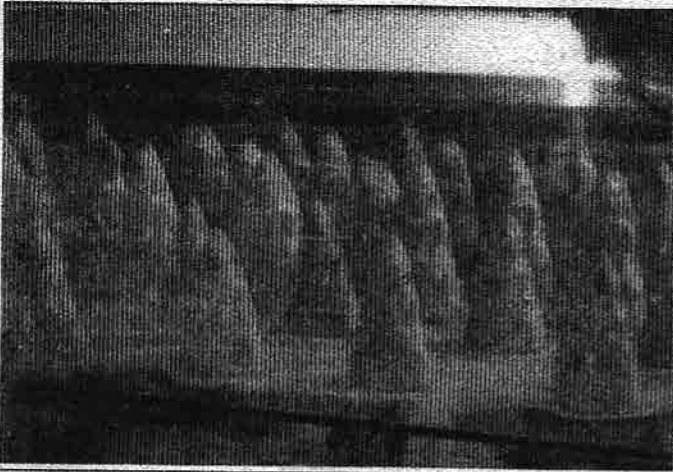
ထိုင်ဖန်များသဖြင့် အရောင်မတင်
ရဘဲ ချောမွတ်ပြောင်လက်နေသည်။
ပူအိုက်သော နွေနေ့ခင်းတွင်
သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်စေသည်။

လူနေအိမ်ခြေ ပျောက်ကွယ်သွား
ပြီဖြစ်သော ရေပုပ်ရွာဟောင်း၏
ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် သဘာဝအရိုင်း
ထည်အတိုင်း ပြုပြင်ဖန်တီးမှု နည်းပါး
သော သစ်မြစ်ဆုံကုလားထိုင်ကို မြင်ရ
ခြင်းက စည်းချက်ညီညီ လိုက်ဖက်လှ
သည်။

သစ်မြစ်ဆုံ ကုလားထိုင်ဝယ် ခေတ္တ
အပန်းဖြေ၍ ရေနေ့ကြမ်းသောက်ပြီး
သောအခါ ရွာခံတို့ လိုက်ပြီးသဖြင့်

နဂါဗ္ဗရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၆၅

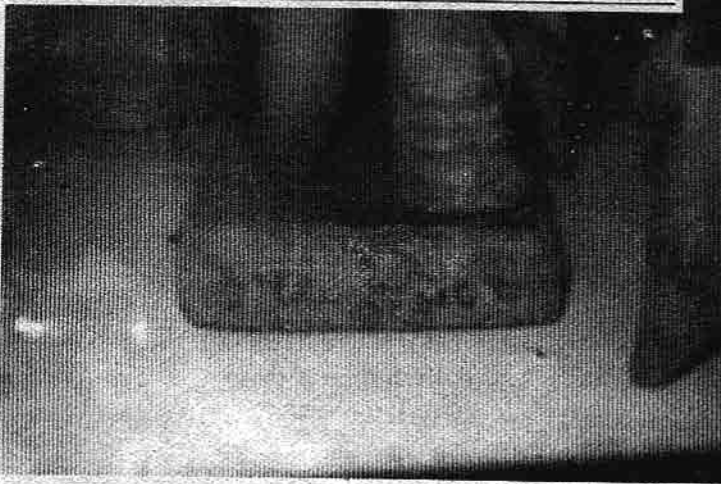
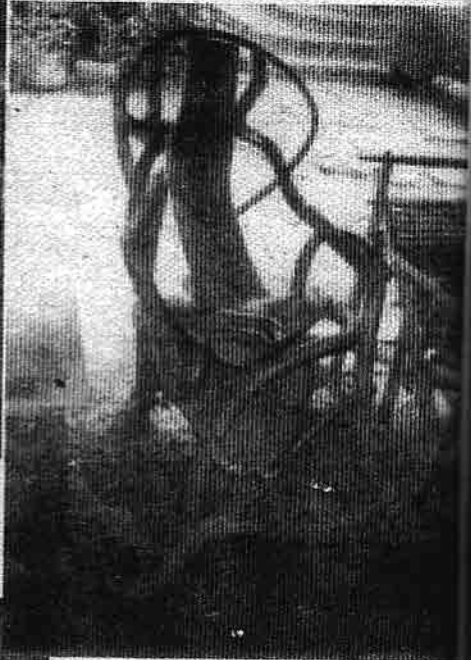
www.burmeseclassic.com

◆ ပေါ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်များ

သစ်မြင်ဆင်ကုလားထိုင်

◆ ပလ္လင်ငြိမ် အစိတ္တယံ ထပ်အရသည့် စာတန်

ပေါ်တော်မူဘုရားများအား ကြည်ညိုဖူးမြော်ရသည်။

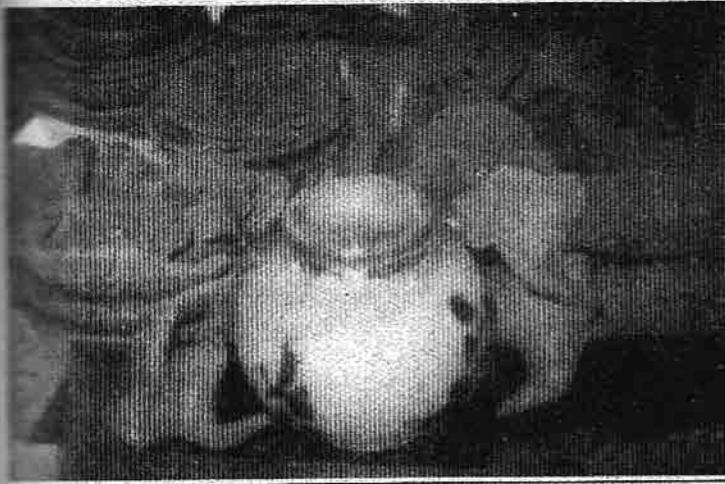
ပေါ်တော်မူဘုရား

ရေပုပ်ဘုရားအနီး နောင်းခေတ် သမုတ်သော သိမ်အနီး မြေပြင်မှ တူးဖော်ရရှိသော ပစ္စည်းများ ဖြစ်သည်။ ဒီနေရာက လှည်းလမ်းနံဘေးကပ်လျက် သစ်ပင်ရုံဖွယ်ပိတ်ပုံခြင်းလဲ ယှိတူး။ ဧတီဟောင်းရာရယ်လို့ သိသာအောင် မြေပိုအုတ်ကုန်စကလေးတွေလဲ ပရှိတူး။ ဟိုတလောက ပြောပုံဖယ်ရင်း အမှတ်မထင်

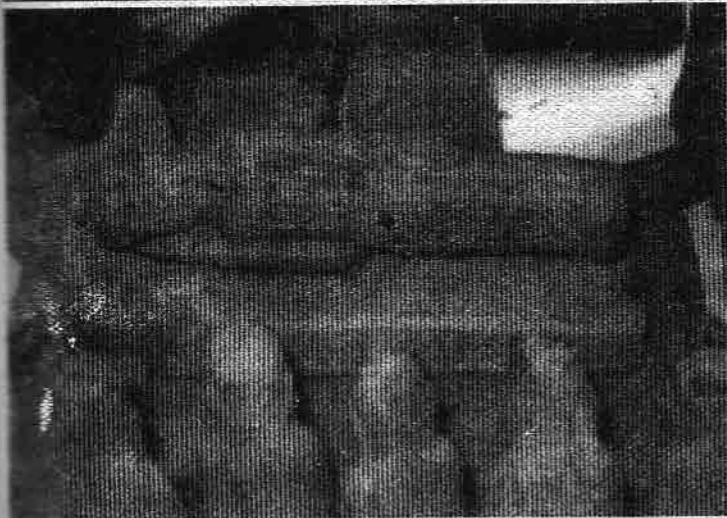
တူးဖွယ်လို့ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပေါ်လာရာက အာလုံး တူးဖော်ပြီး ကျောင်းပေါ်မှာ ထိန်းသိမ်းထားပါတယ်။ ဤသို့ဆိုပါလျှင် နှစ်ပေါင်းများစွာသော ကာလကပင် တိမ်မြုပ်ခဲ့သော စေတီ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ တည်ဆောက်လက်စ အုတ်ကျောင်းအတွင်း ခေါင်းရင်းဘက်တွင် ဆင်းတုငယ် အတန်များစွာကို မှန်ဗီရိုဖြင့် ထည့်သွင်းပူဇော်ထားသည်။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ရုပ်ပွားတော်များ၊ နဂါးရုံရုပ်ပွားတော်များ၊ ကြာဖက်ဆောင်း ဒက္ခိဏ

သာခါရုပ်ပွားတော်များ။ ဆင်ရုပ်၊ နဂါးရုပ်၊ ဘီလူးရုပ်၊ ဘုရင်ရုပ်၊ မှူးမတ်ရုပ်များ စုံလင်စွာ တွေ့ရသည်။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုဟန် လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်များလည်း မြင်ရသည်။ ဆီမီးခွက်များ၊ ဓာတ်တော်ကြတ်များလည်း ပါဝင်သည်။ ကြွေထည် ဓာတ်တော်ကြတ်တစ်ခုမှာ နှောင်းခေတ်လက်ရာပေလောဟု သံသယဝင်ကြသည်။ ပုဂံပြည်၌ အနော်ရထာမင်း လက်ထက်ကပင် လျှင် တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ကူးလူးဆက်သွယ်မှု ရှိခဲ့ရာ ကြွေထည်များလည်း ရောက်ရှိနေနိုင်ပါသည်။ အောက်ခံပလ္လင်ခုံတစ်ခု၏ နံဘေးတွင် ဗျည်းအက္ခရာအချို့ တွေ့ရသော်လည်း အဓိပ္ပာယ်ဖော်၍ မရပါ။ ထိုအက္ခရာများကို ဖော်ထုတ်နိုင်ပါက ဌာပနာပြုသော ခေတ်ကာလကို မှန်းဆနိုင်ပေသည်။ အများစုမှာ ပုဂံခေတ်လက်ရာဟု မှန်းဆရဖွယ် ရှိခဲ့လှသည်။

www.burmeseclassic.com

မကိုဇွန်လျှော်ထားသူ

◀ စာတော်ကြွတ် ခြေခိုး

ထူးခြားစွာ တွေ့ရသည်မှာ နဂါးရုပ် ဖြစ်သည်။ ပေါင်လောင်ရှင်ကသာပ၏ တောကျောင်းနှင့် သိမ်နေရာတစ်ခု ဖြစ်သော ဖိုဝင်တောင်၊ မင်းစုရွာအနီး၊ မင်းဝန်ဘုရားမှ ရဟန္တာသိမ် ပန္နက်တိုင်များတွင် ဤကဲ့သို့ ပုံစံတူရုပ်တုများ တွေ့ခဲ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဦးခေါင်းသဏ္ဍာန်ကိုသာ အဓိက သရုပ်ဖော်ထား၍ နဂါး (သို့မဟုတ်) ကျားဟု ယူဆရသော အရုပ်ဖြစ်သည်။ မကိုဇွန်ဆင် လက်အုပ်ချီထားသော ရုပ်တုမှာ ပုဂံခေတ် မင်းဝတ်တန်ဆာ ပုံစံဖြစ်နေရာ နရပတိစည်သူမင်းရုပ်တုဟု ယူဆဖွယ်ရှိသည်။

ဆင်စီးလျက် လက်အုပ်ချီထားသူမှာ များမတ်အဆင်တန်ဆာပုံစံဖြစ်ရာ အနန္တသူရိယအမတ်ကို ရည်ညွှန်းဟန် ရှိသည်။

ပုံပိုးပေးသည်မှာ ငရမာန် (သို့မဟုတ်) ငတင်ကျည်းဟု ယူဆနိုင်သော ဘီလူးရုပ်၊ ပေါင်လောင်ငယ်ရုပ်များကိုပါ တွေ့ရှိရခြင်းဖြစ်သည်။

ပေါင်လောင်ရှင်ကသာပဟု ယူဆနိုင်သော ရဟန္တာရုပ်တုကိုမူ မတွေ့ရချေ။ ဤရုပ်တုများသာ မှန်ခဲ့ပါက ရဟန္တာရုပ်မှာ ပျောက်ပျက်သွားသည်ဟု မှန်းဆရပေသည်။

‘အေးဗျာ အရုပ်တွေကို ဗီရိအပြင်ဘက် ထုတ်ပြုရိုက်ရှင် ပိုကောင်းမှာ၊ ဒါပေမယ့် ဗီရိသောက ဘုန်းကြီးနဲ့ ပါသွားတယ်။ တစ်ခုချင်း ရိုက်ထားတဲ့ တတ်ပုံတွေလဲ ဘုန်းကြီး သေတ္တာထဲမှာဆိုတော့ အခက်ကြုံရတယ်’ ရွာခံများက အားတုံ့အားနာ စကားဆိုကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဗီရိအပြင်မှ အကောင်း

◀ ခြေခိုးရုပ်မျက်နှာတော်တစ်ရပ်

www.burmeseclassic.com

ဆုံးဖြစ်စေရန် ကြိုးစားရိုက်ကူးတင်ပြ လိုက်ပါသည်။ မှန်အထပ်ထပ်ကြောင့် အလင်းပြန်နေရာ ပီပြင်ကောင်းမွန် သော ဓာတ်ပုံများတော့ မဟုတ်ကြ ပါ။ ပုံသဏ္ဍာန်သိသာရုံမျှ ဖြစ်လေ သည်။

ရေပုပ်ဘုရားကြီး ဖြစ်စဉ်တော်

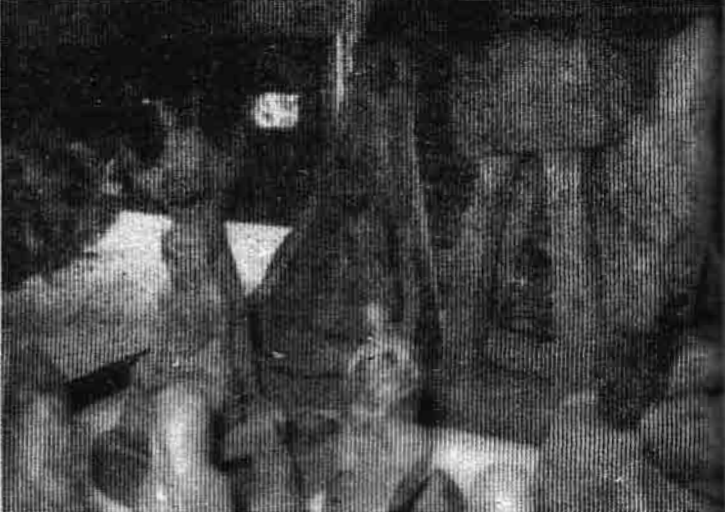
ရေပုပ်ဘုရားကြီးကို ဒေသခံများက ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားဟုလည်း ခေါ် ကြသည်။ မူလက သီရိဓမ္မာသောက မင်း၏ မုဋ္ဌောစေတီဖြစ်သည်။ ပုဂံဘုရင် အလောင်းစည်သူမင်း ဖောင်စကြာဖြင့် တိုင်းခန်းလှည့်လည်သောအခါ ဤ နေရာအရောက်အတွင် ရေပုံသည်။ (ကျုံ့ယုံသည်။ နည်းပါးသွားသည်။) ဖြစ်ရာ ဖောင်တော် ရှေ့ဆက်၍ မရ တော့ချေ။

လက်ညှိုးညွှန်သော်လည်း ရေမဖြစ် သောကြောင့် အကြောင်းရင်းကို စုံစမ်း ရာ မုဋ္ဌောစေတီကို တွေ့သဖြင့် စေတီ ကိုဝံ့လျက် ကောင်းမှုစေတီအသစ် မွမ်းမံ ပူဇော်ခဲ့သည်။

စေတီတော်အား ထိန်းသိမ်းပူဇော် ရန် လူများကို ထားခဲ့ရာ ရေပုံရွာဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ နောင်သော် ရေပုပ် ရွာ၊ ရေဘုတ်ရွာ စသည် ခေါ်ဝေါ်ရာမှ ယခုသော် ရွာပျက်၍ စေတီသာ ကျန်ရစ် တော့သည်။

ရွာခံတစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးကြီးစိုးက ဒွေးချိုးသဖြန်ကို အသံနေအသံထား ဖြင့် ရွတ်ဆိုကာ စေတီသမိုင်းကို ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်။

အလောင်းစည်သူမင်းနောက် မြေး တော် နရပတိစည်သူမင်း လက်ထက် ရောက်သောအခါ ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပ ကြွရောက်ကာ တော ကျောင်း၊ သိမ်၊ စေတီ တည်ဆောက်

တောင်ပူရှင်နှင့် နဂါးရုပ်ကူးများ

ဆင်နှင့် နဂါးရုပ်ကူးများ

ရာ၌ အမတ်ကြီး အနန္တသူရိယနှင့်အတူ နရပတိစည်သူမင်းလည်း ရေပုပ် ဘုရားကြီးကို ထပ်မံ မွမ်းမံပူဇော်ခဲ့လေ သည်။

အနောက်ဘက်လွန်မင်းနှင့် သာ လွန်မင်းနှစ်ပါး လက်ထက် စာတော်ဝန် အဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့သော ရေပုပ်ရွာ ဇာတိ ဦးသူ၏ မှတ်တမ်းအရ နရပတိ စည်သူမင်းသည် သက်တော် (၄၅)နှစ် ပြည့်သော နှစ်တွင် ရေပုပ်ဆုတောင်း

ပြည့် ဘုရားကြီးအား ဉာဏ်တော် (၄၅)တောင်အမြင့်သို့ တိုးမြှင့်ပူဇော်ခဲ့ ကာ စေတီ တည်ဆောက်ရေးအတွက် ကြီးကြပ်တာဝန်ယူရသည့် အမတ် (အနန္တသူရိယ ဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။)က အနီး ဝန်းကျင် လူနေအိမ်ခြေများကို စုပေါင်း ကာ 'ထောက်ရှာမြို့'ဟူ၍ တည်ခဲ့ ကြောင်း ဖော်ပြပါရှိ၏။ အလောင်းစည် သူမင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရေးသားချက်ကို မတွေ့ရချေ။

◆ များမတ်အထင်တန်တင်နှင့် ဆင်စိရုပ်

◆ သာဓုန် ဘုရင်နှင့် သာဓု ခုတ်ယက ထိုင်လောင်ထယ်မှ
ထဲမှ ခုတ်ယ ဆင်စိအစာကို ထဲမှ တုတ်ယ ဘီလူးနှင့်

ထိုစေတီသည် ၁၃၀၈ ခုနှစ်၊
တော်သလင်းလဆုတ် (၂)ရက်နေ့၌
လျှင်ကြောင့် ခေါင်းလောင်းမှောက်
အထက်ပိုင်း အက်ကွဲရာ ထန်းတော
ကြီးရွာသား ဦးဘိုးအောင်အား အိပ်
မက်ပေးသဖြင့် ရေကြည်ပင်ရွာသား
ဦးထွန်းရနှင့် တိုင်ပင်ကာ ၁၃၁၀
ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင်
ပြန်လည်၍ မွမ်းမံပြင်ဆင်ခဲ့ကြရသည်

ဆို၏။ ထိုစဉ်က ရေပုပ်ကျောင်း (ခေါ်)
ရွှေမင်းဝံကျောင်း ဆရာတော် ဦးသံဝရ
(ဘုန်းတော်ကြီး ဦးတာ)က ဦးဆောင်
လမ်းညွှန်ပေးခဲ့ကြောင်း ဦးကြီးစိုးက
ပြောပြသည်။ ထိုမှဆက်၍ ကြီးမားသော ယိုယွင်း
ပျက်စီးမှုများမရှိ၊ ချမ်းသာစွာ ကိန်းဝပ်
တော်မူကာ ၁၃၆၅ ခုနှစ်တွင် မြစ်ဝ

ကျွန်းပေါ်ဒေသ၊ ဒေါင့်ကြီးရွာမှ
ဒါယကာများက မူလ သံတီးတော်
အစား စတီးထီးတော်ကို တင်လှူခဲ့ကြ
လေသည်။

ဖူးမြော်ရစဉ်

ယင်းနောက်တွင် စေတီတော်အား
သွားရောက်ဖူးမြော်ကြသည်။

ရေပုပ် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်
မှာ ပစ္စယံသုံးဆင့်အထက် ခေါင်း
လောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ကာ
ခေါင်းလောင်းမှောက် ပတ်လည်တွင်
ဘီလူးပန်းဆွဲများကို ရှေးမူပျက်
ထိန်းသိမ်း တန်ဆာဆင်ထားသည်။
(နရပတိစည်သူမင်း၏) မူလလက်ရာ
မပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းမွမ်းမံခဲ့ကြ
သည် ဆိုသဖြင့် တန်ဆာဆင် ပူဇော်မှု
ကို လေ့လာကြည့်သည်။

ပစ္စယံများ၏ အခြေအုတ်ဖိနပ်တွင်
အရံစေတီလေးဆူ၊ ပထမပစ္စယံ
ထောင့်များတွင် မနုဿိဟ (ခေါ်)
နရသီဟ လေးကောင်း၊ ဒုတိယ ပစ္စယံ
ထောင့်များတွင် ကလသာအိုးလေးလုံး၊
တတိယ ပစ္စယံထောင့်များ၌ အရံစေတီ
လေးဆူတို့ ပူဇော်ထားသည်။

ဤသို့ ပစ္စယံများပေါ်တွင် နရသီဟ
ကို တန်ဆာဆင်ပူဇော်ခွင့် ရသူများမှာ
ပြည့်ရှင်မင်းနှင့် သားတော်၊ သမီးတော်
များသာ ဖြစ်သည်။ ဦးသူ၏ မှတ်တမ်း
အရ အမတ်က ကြီးကြပ်တည်ဆောက်
သည်ဟု ဆိုလေရာ အမတ်များ ပူဇော်
ခွင့်ရသော အဆင်တန်ဆာ မဟုတ်
သည်ကို တွေ့ရ၏။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

www.burmeseclassic.com

ကျောပေါက်ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်တော်မူသည့်

မြေရုန့်အာဏာအာဏာယ် စာပယ်လုံးစိရင်နည်း

မော်လမြိုင်မြို့၊ မန္တလေးရပ် ကော့
ပေါက်ကျောင်းဆရာတော် အဂ္ဂမဟာ
သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓမ္မ အရှင်ဥတ္တမ
(သက်တော်-၁၀၈နှစ်) ချီးမြှင့်တော်မူ
သည်ကို မဲဆောက်ကျောင်းကြီးမှ
အရှင်နေဝိန္ဒက ထပ်ဆင့် ဒါနပြုခဲ့သော
ဓာတ်လုံးတည်နည်း ဖြစ်သည်။

စိန်နီမြင်းသွား (၈)ပဲသားကို
စိန်ပန်းမြစ်ပြာ (စိန်ပန်းပင်၏ အမြစ်
ကို မီးရှို့ပြာချ၍ ရသောပြာ)နှင့် ရော
ကာ လုံတွင် ဖွဲ့(၂၇)တင်း ကုန်အောင်
မီးပြင်းထိုးရသည်။

ထို့နောက် ယင်းဓာတ်လုံးကို ကိုယ်
နှင့်မကွာ ဆောင်ထားရသည်။ မြွေ၊
ကင်း၊ ပုရွက်ဆိတ်၊ ငါးရူး၊ ငါးကျည်း
အစရှိသော အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါများ၏
ရန်ဘေးမှ ကာကွယ်ပေးကြောင်း သိမှတ်
ရသည်။

ဓာတ်လုံးစမ်းသပ်ရန်မှာ ကိုက်ခဲ
လျှင် အဆိပ်တက် ပူးရောင်စေတတ်
သော ပုရွက်ဆိတ်နီများ သွားလာရာ
ပုရွက်ဆိတ်တန်း၏ အထက်မှ ဝဲကာ
ဓာတ်လုံးကို ဝှေ့ယမ်းကြည့်ပါက ဓာတ်
လုံးအောက်ရှိ ပုရွက်ဆိတ်များ လဲကျ
သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရလေ့ရှိသည်
ဆို၏။

မြွေ စသည် အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများ၏
ဦးခေါင်းထက်တွင် စိန်ဓာတ်လုံးကို
လည်း ဝဲကာ ဝှေ့ယမ်းခြင်း မပြုလုပ်ရန်
ဆရာတော်ကြီးက မှာကြားတော်မူ
သည်။ နည်းနှစ်မျိုးစလုံး ပါဏာတိပါတ
ကံ ထိုက်သဖြင့် သီလ ညှိုးနွမ်းစေတတ်
သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

မြွေကို အပျူထား၍ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါ
များကို ကြာသပတေးနံကောက်ကာ
“သူ့ကိုနိုင်လို ဆကိုခို လိုရာဆေး
ဖော်သုံး” ဟုသကဲ့သို့ ကြာသပတေး
ရုပ်နုပျူဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။

• သက်တော်(၁၀၀)နှစ်အရွယ်က ဖူးတွေ့ရသော ကော့ပေါက်ဆရာတော်

၏ဆပွတ် အင်္ဂါထိန်းချုပ်သော
စိန်ပန်းအမြစ်ပြာ တွဲသုံးသည်။ အင်္ဂါ
+ ကြာသပတေး ပြိုဟ်သက်ပေါင်း
၈ + ၁၉ = ၂၇ကို အစွဲပြု၍ ဖွဲ့မီး

(၂၇)တင်း သုံးထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း
မှတ်သားရလေသည်။

စင်ညိုငယ်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

စကြာပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီဘက်ထွန်းရှိန် (စက်မှ-၁)

'ဟေ့... ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ညော်... ဟာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 ထာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျ။ နေမကောင်းလို့
 ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'သိပါဘူးဗျာ။ ဘတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 နဲ့ (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ခြောက်ကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒီဝေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ခါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖော်လိုက်
 တဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်တင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရေရှည်ကြီး ဦးညွှန်လှိုင်
 (ညော်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု
 ဆုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာပင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 ဆောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 သေးဗျာ'

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

* * * * *

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးရှိပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 နှုတ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အနီးဓာတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရှမ်းပြန်ကြက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါ့တယ်'

'ဇက်ကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ချိမ်သလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၃၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၃၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 ပျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရောက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလဲတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရောင်: ၇၁

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ။

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောင် ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောင်ကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောင်ပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောင်ပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောင်ကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ နေပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေပျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောင်ပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောင်ပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောင်ပါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောင်မှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောင်၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောင်ဘေးမှ စိတ်ရောက်ယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ။

ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောင်လို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောင်ပါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့။

ကျွန်တော်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ။

ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု ခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောင်ပျောက်ရောင်အနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောင် ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်။

ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောင်ပျောက်ရောင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောင်က တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောင်ပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောင်ပျောက်ရောင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောင်ပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောင် ပါဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးထွန်းစော "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးဝါး
 အမှတ်-၀/၆၆၆ သုဗ္ဗောလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

// ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (ဇက်မူ-၃) //

ပြန်လည်ရောင်းချခြင်းမပြုရန်

ဝေဟင်ယံတွင် မှတ်တမ်းပြု ဖူးတွေ့ရသည့်

ရော့စတီဆွန်တောင်မြေ ဖြတ်သံဃာ

၏ အောင်ရုပ်တွေ မြေမဟိန်နန်းဆီသို့ (၃)

ခရီးသည် သုတေသီတစ်ဦး

ယခင်လမှ အဆတ်

ကော့ခပုံရွာထိပ် ရောက်သောအခါ မော်တော်ကားလမ်းမှ ရေတံခွန်တောင် အရောက် ခြေကျင်တောလမ်း သုံးမိုင် ခရီးတစ်လျှောက် လူများ ပျားပန်းခပ် များပြားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

စုံစမ်းကြည့်ရာ ဝါခရူရွာမှ ဒါယကာ တစ်ဦးက ထိုသို့ သတင်းဖြစ်ပေါ်၍ သူထက်ငါ အလှအယက် လာရောက် ဖူးမြော်ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ကျောင်းသို့ ရောက်သော် လူများ ပြည့်ကျပ်ကာ ကျောင်းပေါ်တက်ရန်ပင် အခက်တွေ့နေရာ လူငယ်တစ်ဦး လာ ရောက်ခေါ်ယူကာ လမ်းပြမှသာ ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်း ပြုထားလေသည်။

ဆွမ်းစားချိန် ရောက်သောအခါ တပည့်ရင်း ကျောင်းဒါယကာ ဦးဘဟင် က ဆရာတော်အား သွားရောက် လျှောက်ထားရာ များပြားလှသော ပရိသတ်အကြား ခက်ခက်ခဲခဲ ကြီးစား တိုးဝှေ့လျက် အချိန်အတန်ကြာအောင် သွားရသည်။

ဆရာတော် ဆွမ်းဘုဉ်းရာ နေရာ တွင်လည်း ဖူးတွေ့လိုသော ပရိသတ် များက နေရာမဖယ်ပေးကြသဖြင့် တပည့်ဖြစ်သူ မုဒုံပုဖာရုံ ဆရာတော် တိုယ်တိုင်ထွက်ကာ မေတ္တာရပ်ခံမှ ဖယ်ချင် ဖယ်ချင်ဖြင့် နေရာဖယ်ပေး ကြသည်။

◆ မုဒုံပုဖာရုံ (၉၉)နှစ်တွင် ရိုက်ကူးထားသော ဦးဘဟင်ပီလ

(၁၁)နာရီခန့်တွင် ဆရာတော် ဆွမ်း ဘုဉ်းပြီး၍ ပရိသတ်အား ဖူးမြော်ခွင့်ပြု ရာတွင် တစ်သုတ်ပြီး တစ်သုတ် ဝင် ရောက် ဖူးမြော်ရန် စီစဉ်ပေးသည်။ သို့သော် ကျောင်းဝင်းအနံ့ တောင်ထိပ်

လျှိုမြောင်များပါမကျန် ပြည့်ကျပ်နေ သောပရိသတ်က လူတိုင်းစေ့ မဖူးကြရ သဖြင့် မကျေမနပ် ဖြစ်ကြလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ပရိသတ်ကြီးအား မြေပြင်တွင် ငြိမ်သက်စွာ လှိုင်စေကာ

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်အား ပြတင်းပေါက် သို့ ပင့်ဆောင်ပေးလေမှ အားလုံး ဖူးခွင့်ရကာ ကျေနပ်ကြသည်။ ပရိသတ်အားလုံး၏ အခက်အခဲ ပြေလည်အောင် စီမံပေးနိုင်သဖြင့် ဆရာတော်က “အောင်ပြီ အောင်ပြီ” ဟူ၍ အော်ကာ တပည့် သံဃာတော် များကို ချီးမွမ်းသည်။

ပရိသတ်ကြီးကလည်း တစ်ခဲနက် သာဓု သုံးကြိမ်ခေါ်ကာ ဝမ်းမြောက်စွာ ပြန်သွားကြတော့သည်။ ထိုစဉ်က ကူညီဦးဆောင်ပေးကြသော တပည့် သံဃာတို့မှာ မုဒုံမြို့၊ ပုဗ္ဗရာမကျောင်း ဆရာတော်၊ ကွမ်တာကျောင်းဟောင်း ဆရာတော်နှင့် ရွာလွတ်ရွာ သတိပဋ္ဌာန် ဆရာတော်တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

နတ်ဂေဟဗျား

ထိုဖြစ်ရပ်နှင့် မရှေးမနှောင်းတွင်ပင် ဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီးတောရ ပရိဂုဏ်၏ မြောက်ဘက် ကပ်လျက်တွင် ရေတွင်းတစ်တွင်း အလိုအလျောက် ပေါ်လာသည်။ ထိုတွင်းရေကို ခပ်ယူ၍ သောက်၊ ချိုး၊ လိမ်းကျံကြသူတို့မှာ မိမိခံစားနေရသော ရောဂါဝေဒနာ အသွယ်သွယ် ပျောက်ကင်းကြသည် ဆိုသဖြင့် နတ်ဂေဟဗျားဟု ခေါ်ဝေါ်ကာ နေ့စဉ် လာရောက် ခပ်ယူသူတို့ မပြတ် စည်ကားလျက်ရှိလေသည်။

ထိုအကြောင်း ဆရာတော်အား လျှောက်ထားသောအခါ...

“အဘိုးပုန့်ရင် ကောင်းပေစွ ယာဓု...”

၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထောင်နု ခိုက်ကူးခဲ့သော ဝံ့တော်

ယာဓု...ယာဓု... နတ်ဂေဟဗျားပေါ်လာရင် ဝေဒနာရှင်တွေ ချမ်းသာရမှာပေါ့။ အဲဒီ နတ်ဂေဟဗျားကို ငိုအားထားကြပေါ့” ဟူ၍ အားပေးစကား မိန့်ကြားလေသည်။

ထိုသို့ ကြားသိရပြီး တစ်နှစ်ကျော်ခန့် အကြာ ကထိန်ကာလတွင် ထေရုပ္ပတ္တိရေးသူ ဆရာတော်အရှင်ဝေဒဂူ ကိုယ်တိုင် ကထိန်ပွဲကြိုသဖြင့် အဆိုပါနေရာသို့ သွားရောက် လေ့လာသောအခါ ရေသာမက မြေကြီးကိုပါ တူးထားသဖြင့် ရောမတွင်းချိုင့်ကြီး ဖြစ်နေ

သည်ကို မြင်တွေ့ရသည် ဆိုလေသည်။

ဆရာကို မယုံသည့် ဒါယကာ

မုဒုံမြို့မှ ဒါယကာ ဦးကျော်သန်းသည် နေမွန်းတည့်အချိန်ခန့်တွင် တောရကျောင်းသို့ လာရောက်ကာ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်သည်။ မှိုနိုး ဝတ်ဖြည့်ပြီးသောအခါ ဆရာတော်က...

‘ကျော်သန်း... ခုနတုန်းက မြရင် မော်တော်ကားစီးပြီး မော်လမြိုင် တက်သွားတယ်။ မမြင်လိုက်ဘူးလား’

ဟု ပေးသည်။ ဦးကျော်သန်းက ဆရာတော် သက်တော်ကြီး၍ သူငယ်ပြန်သည်ဟု ထင်မှတ်ကာ...

‘ဆရာတော်ဘုရား... မြရင် အိမ်မှာပဲ ရှိပါတယ်။ မော်လမြိုင် မသွားပါဘူး’

ဟု ပြန်လျှောက်ရာ...

‘ကျော်သန်းက မယုံဘဲကဲ့။ ခုပဲ မြရင် ကားစီးပြီး မြို့ကို တက်သွားတယ်’

ဟု ထပ်မံ မိန့်ကြားသော်လည်း ဦးကျော်သန်းက ဇွတ်သာ ငြင်းနေလေသည်။ (မော်လမြိုင်ဝန်းကျင်ရှိ ပေါင်၊ သထုံ၊ မုဒုံ၊ သံဖြူဇရပ်၊ ကျိုက်မရော စသည် မြို့နယ်မြို့မှ လူထုက မော်လမြိုင်ကို “မြို့”ဟု သာခေါ်၍ မော်လမြိုင်သို့ သွားသည်ကို “မြို့သွားကယ်”ဟုသာ ပြောဆိုလေ့ ရှိပါသည်။)

ညနေစောင်းတွင် မုဒုံသို့ ပြန်ခဲ့ရာ အိမ်အရောက် မြရင်နှင့် အကျိုးအကြောင်းပြောဆိုရာ “ဒီနေ့ ကိစ္စ

နည်းနည်းနို့လှုံနာမိပြန် တစ်ချက်လောက်မှာ မြို့ကို ခဏတက်သွားတယ်”ဟု ပြောပြလေသည်။

တစ်ကြိမ်တွင်လည်း ဆရာတော်ကြီးသည် အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာကာ ကပ္ပိယဦးဆိုင်အား...

“ဒီနေ့ အာဂ္ဂန္တရဟန်းတွေ လှည့်သည်တွေ ရောက်လာမယ်။ တောရကျောင်းမှာ ဆွမ်းများများချက်ထားပါ”

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ဦးဆိုင်က အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့နေခဲ့ရာ အာဂ္ဂန္တရများ ဧည့်သည်များ ရောက်လာသောအခါ အလောတကြီး အလုပ်များရလေတော့သည်။

နောင်တွင် ဆရာတော်ကြီး မိန့်တော်မူလျှင် ချက်ချင်းပင် ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းများ ပြင်ဆင်ထားကြလေတော့သည်။

ဦးဘဟင်က ဆက်လက်၍ သူ၏ အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို ပြောပြသည်။ တစ်ညနေ ဝိုးချုပ်ခါနီးမှာ...

‘အာဂ္ဂန္တရဟန်းနှစ်ပါး ရောက်လာမယ်။ အိမ်ရာမြင်ထောင်တွေ ပြင်ထားပါ’

ဟု မိန့်ကြားသဖြင့် ဆရာတော်၏ တူတော်သူ ဦးရောင်က သူ့တာဝန်ယူပါမည်ဟု ဆိုသည်။ ဦးရောင်၏ ဥယျာဉ်ပြင်မှာ တောရကျောင်းအနီး၌ ရှိသဖြင့် အဆင်ပြေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် ဦးရောင်သည် အိမ်ရာ၊ မြင်ထောင်များ အသင့်ပြင်ကာ ဘင်လှိုင်ဘုရားအနီး မော်တော်ကားလမ်းမှ စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် (မြစ်စမ်းဆရာတော် ဖြစ်လာမည့်) အရှင်ရာဟုလာနှင့် ရဟန်းတစ်ပါး တရားအမှတ်ဖြင့် လျှောက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

အကျိုးအကြောင်း မေးလျှောက်ပြီးမှ တောရကျောင်းသို့ ပင့်ဆောင်သွားကာ အိမ်ရာနေရာပေးကြသည်။ အရှင်ရာဟုလာသည် ဆရာတော်၏ လမ်း

ညွှန်မှုကြောင့် ပဋိပတ်ခရီး အခက်အခဲ ပြေလည်သွားသဖြင့် ဆရာအမှတ်အဖြစ် အမြဲ ရှိခိုးဂါရဝပြုကြောင်း မိန့်တော်မူလေသည်။

နတ်များနှင့် စကားပြောခြင်း

ဆရာတော် အရှင်ဇောတိပါလသည် ၁၃၃၈ ခုနှစ်မှစ၍ တစ်ပါးကျောင်းအနီး သရက်ပင်ကြီးမှ ရုက္ခစိုးတို့ ဘုရားရှိခိုးသံ၊ ပရိတ်ပူဇော်သံများကို အမြဲ ကြားနေရကြောင်း မိန့်တော်မူသည်။ သာသနာရေးကိစ္စဖြင့် ခရီးကြွချီရာတွင်လည်း ရောက်ရာဒေသမှ နတ်တို့၏ ဘုရားရှိခိုး၊ ပရိတ်ပူဇော်သံများ ကြားရသည် ဆို၏။

ထို့အပြင် ဆရာတော်ကြီးက “နတ်များရောက်လာသည်ကို မြင်တွေ့ရကြောင်း” မကြာခဏ မိန့်ကြားလေ့ရှိသည်။ တောစောင့်တောင်စောင့်နတ်၊ ရုက္ခစိုးနတ်တို့သည်လည်း မကြာခဏ လာရောက်ကာ ဆရာတော်နှင့် စကားပြောဆိုသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကျောင်းခန်းပြတင်းတံခါးဖွင့်ကာ “ကဲ...ကဲ သွားတော့...သွားတော့၊ မလာကြနဲ့တော့” ဟု လက်ကာပြ၍ တစ်ပါးတည်း ပြောဆိုနေသည်ကို မြင်ရကြောင်း ကြားသိရသည်။

ဆရာတော်ကျောင်းအနီးရှိ သရက်ပင်ကြီးမှာ လဲပြိုလျှင် ကျောင်းထိခိုက်မည်စိုးရိမ်ရသဖြင့် နောက်ပိုင်း၌ ဒါယကာများက ခုတ်လှဲပစ်လိုက်ကြသည် ဆိုပါသည်။

အိပ်မက်နိမိတ်

၁၃၄၇ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလဆုတ် (၁)ရက် ညဦးဆန်းခေါင်ကျော် (၁)နာရီခန့်တွင် ဆရာတော်အား အလွန်ကြည်ညိုသည့် ဒါယကာတစ်ဦး ဖြစ်

သည့် ဦးဖေတင်သည် သူ နေထိုင်ရာ မော်လမြိုင်၊ ဒိုင်းဝန်ကွင်း၊ ပျဉ်ထောင်တန်းရပ် အမှတ် (၅၀)နေအိမ်တွင် အိပ်မက် မြင်မက်သည်။

ဘုန်းကြီးတစ်ပါးသည် သူ၏ အိမ်ခေါင်မိုးအထက် ဝေဟင်ယံ၌ ရာနိခရီးပျံကြွနေသည်။ ထူးဆန်းလှသဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်ရာ သူ အလွန်ကြည်ညိုသော ရေတံခွန်တောင်ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်သည်။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိနေခိုက် အိပ်ရာမှ နိုး၏။

နံနက်လင်းသော် သူနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသော မုဒုံမြို့၊ ပိန္နဲတိုက်ရပ်၊ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်းနေ ဒေါ်ကွန်ထံ သွားရောက်ကာ ဆရာတော်ကို ဆွမ်းစားပင့်လိုကြောင်း ပြောဆိုတိုင်ပင်သည်။

ဒေါ်ကွန်က ဆရာတော်ကြီးသည် လပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့ကပင် မော်လမြိုင် မဟာရင်စာသင်တိုက်သို့ ကြွသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ထိုအခါမှ သူ အိပ်မက် မက်သော အချိန်တွင် ဆရာတော်ကြီး မော်လမြိုင်၌ ရှိနေကြောင်း သိရလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် မော်လမြိုင် မဟာရင်စာသင်တိုက် ဆရာတော် ဦးဇာဂရသည် ဇာတိမြေ ကော့ဘိန်းရွာဝါးတောရကျောင်းသို့ ရောက်နေသည်။ ညဘက်တွင် ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး သူ၏(မော်လမြိုင်မဟာရင်) ကျောင်းသို့ ကြွရောက်ကြောင်း အိပ်မက် မက်သည်။

မိုးလင်းသော် သီတင်းသုံးဖော်ရဟန်းများနှင့် အိပ်မက်အကြောင်း ပြောဆိုနေခိုက် စာတစ်စောင် ရောက်လာသဖြင့် ဖွင့်ဖတ်ကြည့်ရာ ဆရာတော်ကြီး မဟာရင်ကျောင်းသို့ ယောက်နေသည့်အကြောင်း အကြောင်းကြား

စာဖြစ်နေသည်။ သို့ဖြင့် ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ် ပြုစုရန် မော်လမြိုင်သို့ အလျင်အမြန် ပြန်လာခဲ့လေသည်။

တရားကျင့်ကြံ ပေါက်မြောက်မှု

ဆရာတော် အရှင်ဇောတိပါလ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကျင့်ကြံပေါက်မြောက် မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်တော်တိုင် လည်း မိန့်ကြားလေ့ မရှိပါ။ ခမာဂုဏ်၊ ခန္တီဂုဏ် လက်ကိုင်ထား၍ ဝင့်ဝါခြင်း မရှိ၊ စကားနည်းပါးသူ ဖြစ်သည်သာ မက တပည့်ရဟန်း၊ ဒါယကာတို့အား လည်း **“စကားကို နည်းနည်းသာ ပြော၊ စိတ်ကြတိုင်း ဖွင့်အန်မပြော နှင့်”** ဟု ဆုံးမတော်မူလေ့ ရှိသည်။ ဆရာတော်သည်...

- ❖ သက်တော် (၉၉)နှစ် (၉)လတိုင်အောင် အာယုရှိဂုဏ်
- ❖ သိက္ခာတော် (၈၀)ပါ ဟူသော သီလ ဝန်ဂုဏ်
- ❖ စတုတ္ထအရွယ်ဟူသော ဝယဝန်ဂုဏ်
- ❖ ယောဂီဂုဏ်ချစ်ဟူသော ဂုဏ်ဝန်ဂုဏ်
- ❖ အရည်ရတီဟူသော ဂုဏ်အရဂုဏ် ဟူသော ဂုဏ်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသည်။

‘မောဟ ကာလံ န ခေပယေ’

‘အကျိုးမပြု၊ အချည်းနီးသော အချိန်ကို မကုန်စေမူ’ ၍ ဗုဒ္ဓေါဒနဝေ ခေတ်ကာလ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာနှင့် ကြုံတွေ့ရခိုက်တွင် လူ့ဘဝဖြစ်ရကျိုး နှင့် သာသနာ တွေ့ရကျိုးနပ်အောင် သတိဆောင်ကာ နေထိုင်သွားရန် အမြဲ တိုက်တွန်းသကဲ့သို့ မိမိကိုယ်တိုင် လည်း အကျိုးရှိအောင် နေထိုင်တော် မူခဲ့သည်။

ဆရာတော် တောမိုးကျင့်ကြံအား ထုတ်ခဲ့သည့် (၆၂)နှစ်တာကာလ အတွင်း လဲလျောင်းကျိန်းစက်လေ့ မရှိ၊

ခုတင်အိပ်ရာတွင် မကျိန်း၊ ကျော့ဖို့ပါ ကုလားထိုင်ဖြင့်သာ သီတင်းသုံးတော်မူ သည်။

မဟာရင်ဂိုဏ်းဆိုင်ရာကိစ္စ သာသနာ ရေးကိစ္စများအတွက် ကြွချီရာတွင် အာဂန္တုအဖြစ် နေရစဉ် ခုတင်အိပ်ရာ စီစဉ်ထားပါက ငြင်းပယ်ခြင်းမရှိ ခေတ္တ သီတင်းသုံးတော်မူသည်ဟု သာသနာ ဝေပုလ္လာရာမကျောင်း ဆရာတော် အရှင်ဥပါလိက မိန့်ကြားတော်မူသည်။

အရှင်ဥပါလိသည် ဆရာတော် ဦးဇောတိပါလ၏ မြေးတော်စပ်သည့် အပြင် ဆရာတော် ထင်ရှားရှိစဉ်က လည်း ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုခဲ့ရသော ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကျန်းမာ ရေးအစ မည်သို့ အလုပ်များစေကာမူ အချိန်မှန်စွာ နေ့စဉ်မပျက် စီးဖြန်းလေ့ ရှိသည်။ ဆရာတော်က ထုတ်ဖော် မြှောက်ကြားခြင်း မရှိသော်လည်း ထိုင်း နိုင်ငံတွင် ပညာသင်ယူစဉ်က ထူးခြား သော ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော်များ ထံမှ နည်းနာခံယူ ရရှိခဲ့သည်ဟု ယူဆ ရသည်။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ခေါင်းအုံးနံ့ဘေးတွင် **“အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ၊ အနိစ္စ၊ အနိစ္စ”** ဟူသော စာသားကို ဆရာတော်လက်ရေးနှင့် မြင်တွေ့ကြရသည်။

ထိုမှတ်တမ်းကို ယနေ့တိုင် သက်ရှိ ထင်ရှား ရှိသေးသော တပည့်ရင်း ဦးဘဟင်က တွေ့ရှိ သိမ်းဆည်းထားခဲ့ သည်။ မည်သည်ကို ရည်ရွယ်ကြောင်း ကိုမူ မတွေးဆနိုင်ကြပေ။

နောက်ဆုံးကာလများ

ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး သက်တော် (၉၉)နှစ် (၃)လအရောက်

တွင် သက်တော် ကြီးရင့်လှပြီဖြစ်၍ အနီးကပ်ပြုစုနိုင်ရန်အတွက် ကတိုး ရွာတွင် ကျောင်းထိုင်နေသော ဆရာ တော် အရှင်ဥပါလိသည် ရေတံခွန် တောင်ပေါ်တောရသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ သည်။

ပျံတော်မူမည့်နေ့ နံနက်တွင် အရှင် ဥပါလိက ဆွမ်းခွံပေးသည်ကို ဖြည်း ဖြည်းချင်း ဘုဉ်းပေးသည်။ ထို့နောက် လက်ဆေးပြီးလျှင်...

‘ဒီမှာ နေမလား’

ဟု မေးတော်မူသည်။ အရှင်ဥပါလိ က...

‘နေပါမယ်ဘုရား’

ဟု ပြန်ဖြေရာ...

‘ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်’ ဟု ဆိုလျက် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ တရားမှတ်နေလေသည်။

နေ့ဆင်း (၁)နာရီတွင် ထွေးခံခေါက် သံကြားသဖြင့် အနားသွားရာ ကွမ်းရွက် စိမ်းရည်ဖြင့် လက်ဆေး၍ ပတ်ဝန်းကျင် ကို အနည်းငယ် မျက်စိ ကစားကာ ဆက်လက်ရွှမတ်နေပြန်သည်။

(၄)နာရီထိုးသောအခါ မိမိမှာ ကော့ခပုံရွာ ဝေပုလ္လာရာမကျောင်း၌ ကမ္မဝါညုပ်ရန် ရှိသည့်အပြင် တောရ ကျောင်းတွင်လည်း ဦးမြမင်း၊ ဦးဘဟင် စသည့် တပည့်ရင်းများစွာ ရှိနေသဖြင့် ဆရာတော်အနီးသွားကာ ခွင့်တောင်း ရန် ပြင်သည်။

ဆရာတော် မျက်စိမဖွင့်သဖြင့် ခြေ ဆုပ်လက်နယ်ပြုပေးသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က...

‘ပြန်တော့’

ဟု တိုးညှင်းစွာ မိန့်ကြားသည်။ သို့ဖြင့် ဝေပုလ္လာရာမကျောင်းသို့ ပြန်ဆင်းလာကာ ပြုဖွယ်ကိစ္စများပြုပြီး ည (၉)နာရီခွဲခန့်တွင် ကျိန်းစက်ရာ

ရေတံခွန်တောင်တောရ လက်ရှိခြင်ကွင်း

ဆရာတော် ကြွလာပြီး...

'ငါ ရေတံခွန်တောင်မှာ မနေ ဆော့ဘူး ဒီမှာ ကျိန်းမယ်'

ဟု မိန့်ကြားသည်ကို အိပ်မက် မက်မြင်လေသည်။

နံနက်တွင် ဆရာတော် ယမန်နေ့ ည (၉)နာရီ (၂၀)မိနစ်က ပျံလွန်တော် မူကြောင်း သိရသည်။ အိပ်မက်အတိုင်း ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဝေပုလ္လာရာမ နေ့ရောင် ဆွမ်းစားဆောင်သို့ ပင့်ဆောင် တာ အန္တိမဈာပနသဘင် ကျင်းပရေး စီစဉ်ကြလေသည်။

ကော့ခပုံကျေးရွာ သာသနာ ဝေပုလ္လာရာမကျောင်း (လက်ရှိ)ဆရာ တော် ဘဒ္ဒန္တ ဥပါလိက မိန့်ကြား တော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်၏ အနီးနေ တပည့်ရင်း တစ်ဦးဖြစ်သော အသက် (၉၇)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သည့် ဦးဘဟင် နေထိုင်ရာ မုဒုံမြို့၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနေအိမ်သို့ သွားရောက် လေ့လာမေးမြန်းရာ ဦးဘဟင်က လည်း နောက်ဆုံးကာလနှင့် ပတ်သက် ၍ ဤသို့ ပြောပြသည်။

'ကျုပ် (၈)နှစ်သားအရွယ် ၁၂၈၅

ခုနှစ်မှာ ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီး တောရဆရာ တော် ဦးဇောတိပါလဆီမှာ ကျောင်း သားအဖြစ် ပညာသင်ကြားပါတယ်။ ကျုပ်အသက် (၃၇)နှစ်အရွယ် ၁၃၂၂ ခုနှစ်မှာ ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီးရွာကနေ ကော့ခပုံ ရေတံခွန်တောင်တောရ ကျောင်းကို ပြောင်းရွှေ့လာတယ်။

အဲဒီအချိန်က ရေတံခွန်တောင်မှာ ဆရာတော် အပြီးအပိုင် မနေသေးပါ ဘူး။ ခေတ္တကာလ အခြေအနေအရ လက်နက်ကိုင် သောင်းကျန်းသူတွေ ရန်က ဝေးအောင် ဝင်းရော်ဆိပ်ကြီး ရွာသားအတော်များများ ဒီလိုပဲ တခြား နယ်ပယ်ဒေသဆီ ပြောင်းရွှေ့ကြတယ် လေ။ ရွာမှာ အိမ်ခြေ (၈၀)လောက်ပဲ ကျန်ခဲ့တယ်။

ရေတံခွန်တောင်မှာ တစ်နှစ် လောက်နေပြီး မုဒုံမြို့မှာ အိမ်ငှား၊ နောက်တော့ အခု မြေကွက်ဝယ် အိမ် ဆောက်နေဖြစ်တယ်။ ၁၃၂၇ ခုနှစ်မှာ ဆရာတော်ကြီး ရေတံခွန်တောင်ကို အပြီးပြောင်းရွှေ့လာတော့ နေ့တိုင်း သွားပြီး ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုတယ်။ နောက်ပိုင်း ကျောင်းမှာ အိပ်ပြီးနေခဲ့

တာ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူမှ အိမ်ပြန်ဖြစ်တော့တယ်။

ပျံလွန်တော်မူမီ ညနေ (၄)နာရီ လောက်မှာ ဆရာတော် ရေချိုးပြီးလို့ နှိပ်နယ်ပေးနေတုန်း...

"ငါ ဟိယန္တရ ချောက်ဖူးတယ်"

"ဟာ ဘုန်းဘုန်းကလဲ၊ တပည့် တော်တို့နဲ့ အမြဲအတူရှိနေတာပဲဟာ၊ ဘယ်တုန်းက သွားတာလဲ"

"ငါ အိပ်မက်နဲ့ သွားတာကွ"

"အဲဒီမှာ လူတွေ ရှိသလား"

"ရှိတယ်။ ပိတ်ဖြူနဲ့၊ ပုဆိုးနဲ့ရော၊ ရဲဝတ်စုံ၊ စစ်သားဝတ်စုံတွေနဲ့ရော အစုံ ရှိတယ်"

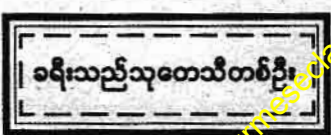
လို့ ပြောတယ်'

ဦးဘဟင်က ဆရာတော် တောရ ဆောက်တည်ကာ မိပရံတောင်၊ ဖားပြ တောင်များတွင် ကြုံတွေ့ရသော အဖြစ်အပျက်အချို့ကို ပြောပြပြီး နောက်...

'ပျံလွန်တော်မူတဲ့နေ့ နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး တာနဲ့ (၁၂)နာရီကလို့ည (၉)နာရီကျော် အထိ ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ တရားမှတ်နေ တယ်။ (၉)နာရီ (၂၀)မိနစ်အချိန်ကျမှ (၉)နှစ် (၉)လ (၉)ရက်တိတိ ထပ်ဆုံတဲ့ ခန္ဓာဝန်ကို ချတော်မူပါတယ်။

တပည့် ဆရာတော်တွေ ဒကာတွေကို အကြောင်းကြားပြီး ရုပ်ကလာပ်တော် ပြောင်း ရွှေ့ကြတော့ ဆရာတော်ရဲ့ဆီခင်းရင်းအနား မှာ စာရွက်ကလေးတစ်ခု တွေ့ရတယ်။ "အောင်ပြီ အောင်ပြီ အနိစ္စ အနိစ္စ"လို့ ရေးထားတယ်။ ဘာအဓိပ္ပာယ်မှန်းတော့ ယယ် ရပါတူး'

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

နက္ခတ္တဓမ္မစာအုပ်တိုက်၊ ရန်ကင်း

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင် မုံရွာဆရာမိုး အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

“ ဆရာမိုးကိုယ့်တင့်နဲ့ တွေ့ရင်ပေးတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး ဖောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယ့်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုရဲ့အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်တဲ့သူတွေ ပရိဝေဒဝီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးဆီမိကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ ”

“ နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာပဲဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး ”

“ နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညပပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ မျှခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အိပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ဘတ်တမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အအေးခဲနေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ ”

“ ကိုယ့်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အရက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါပဲ ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရှည်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပဲ ”

“ ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ပိုင်းရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ် ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ် ”
“ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ် ”

ဆိုတာ ကိုယ့်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး ”
“ သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

“ ဒါပဲ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ ”

“ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြပါ။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်ခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန် ဖြူခြင်းအောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနုရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ရန် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးဆုန်မမှန် မောပန်းခြင်း မှုစေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးဆွဲနိုင်တယ်တဲ့ ”

“ ကိုယ့်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကို ဆေးမဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ ”

“ အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီ၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောဂါတစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ပြန်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ စင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ပြန်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ပြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း
မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးခန်းထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ် - (၅/၃၅) ဝေဟင်လမ်း၊ မြောက်ဘက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်းထ - ၆၃၁၀၇၂၊ ၀၉ - ၅၀၀၀၆၃

ဖြန့်ဖြူး ငွေကြေး

မြင်သာတောင်

ဆံတော်ရှင်ရွှေစေတီ

တုန်းတော်ဆီသို့ (၂)

ခံယူနိဿာ

ယခင်လူအား

- ခုနစ်သား အာနန္ဒာ တစ်ဆူတစ်ဆူသော ဆံတော်တစ်စေတီတို့သည် ပျားစွာသော ပြည်လူတို့ စုစည်း ညီညွတ်စွာ ပွမ်းပံ တည်ဆောက်လတ္တံ့
- ခုနစ်သား အာနန္ဒာ ထိုဆံတော်တစ်စေတီတို့အား ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်သူတို့သည် ကြီးပွား ချမ်းသာခြင်းကို ဖြစ်စေလတ္တံ့

ဟူ၍ လေးခွန်းသော ဗျာဒိတ်စကား မြွက်ကြားတော်မူလေသည်။

(သောဏ္ဍာယစေတီ ကျောက်စာ)

ဤသို့လျှင် ဆကေသဓာတုဝင် တုန်း သောဏ္ဍာယစေတီ ကျောက်စာတို့အရ မြင်သာတောင်ပေါ်ရှိ ဆံတော်ရှင်စေတီကို ရဟန်းရှင်လူ သာသနာပြု ဗုဒ္ဓိုလ်အပေါင်းတို့ ရှာဖွေကြပါသော်လည်း အကြောင်းကုသိုလ်ဆက် နေညွတ်သဖြင့် မတွေ့ရှိကြရပေ။ (ဤတွင် ရသေ့ရှင်ငယ်ဖြစ်၍ “ရှင်” တွင် ပါဝင်သည်။)

၁၃၃၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် (၁၄)ရက်နေ့တွင် ပုပ္ဖိုးတောင်တွင် စာရေးအားထုတ်နေရာမှ တောင်စွန်း၊ ဇုတ်သုတ်၊ ကေလာသ၊ ယက္ကန်း ဆည်မ စသည့် သထုံရှေ့မြို့တော်ဟောင်း တစ်ဝိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာသော ရသေ့ ဦးမဟိန္ဒ (လူမည် ဦးအောင်)သည် မြင်သာတောင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိကာ (၉)ပါးသီလ လုံခြုံစွာဖြင့် ကျင့်ကြကာ ရွှေစေတီကို

ယခင်လူအားတော်

ရှာဖွေခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ် (၁၄)ရက်နေ့တွင် ဦးမဟိန္ဒ၏ အတိတ်ကံပါရမီအားလျော်စွာ

ရွှေစေတီ၏ ဆံတော်တိုက်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။ ထိုနှစ် ဝါကျွတ်ချိန် ဆောင်းဦးကာလ ရောက်သောအခါ နှင်းပုလဲ ရွာလယ်ကျောင်းဆရာတော်

နက္ခတ္တဇေယျမြတ်မူလင်း စာ

www.burmeseclassic.com

ဦးပိယလကို ဥပဏ္ဍာယ်ပြုကာ ရဟန်း
ဘောင်သို့ ပြန်လည် ဝင်ရောက်၍
အရှင်မဟိန္ဒဖြစ်လာသည်။

ဦးမဟိန္ဒသည် ၁၃၀၃ ခုနှစ်တွင်
ရဟန်းဘောင်သို့ ပထမကြိမ်
ရောက်ရှိကာ ပြည်မြို့မှ ဆရာတော်
ဦးသုဇာတ (နောင်တွင် ရွှေတောင်
ချော့ ခေါ် ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်
လာသူ)နှင့်အတူ ပုပ္ဖါးတောင်၌
တရားအားထုတ်ရာ ကိစ္စက ဘာသာ
မရှိသဖြင့် သာသနာတော်ကို ပိုမို
အားထုတ်ပြုစုနိုင်ရန် နှစ်ပါးစလုံး
ရသဘာဝ ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးသုဇာတ၏ လုံ့လ၊ ဥဿာဟ
ဖြင့် ပွင့်ထွန်းတော်မူသော “ချော့
ခေါ်” စေတီတော်ကြီးသည် ရွှေ
တောင်မြို့ ရွှေနတ်တောင်သွား
လမ်း၊ ကုန်းမြင့်ထက်၌ ထည်ဝါစွာ
စံပယ်တော်မူပါသည်။

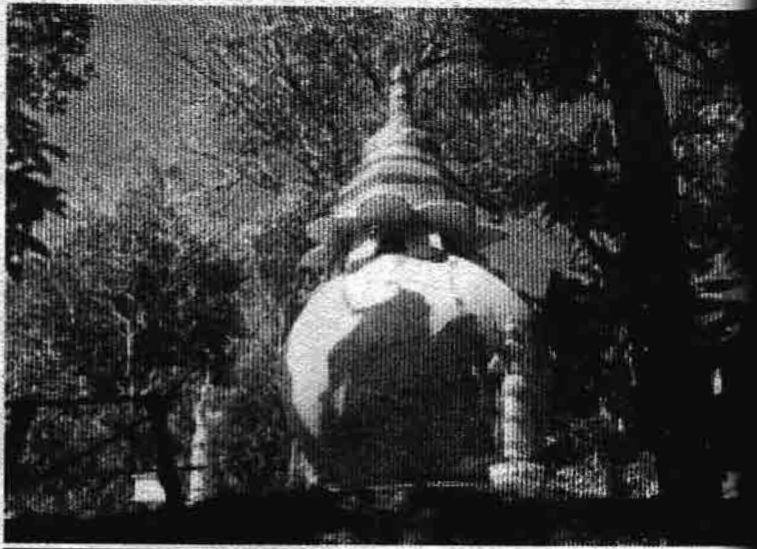
အရှင်မဟိန္ဒသည် ကြီးစွာသော
သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဖြင့် ဥဿာဟ
ပြုခဲ့ရာ ရွှေတီဂုံပုံစံတူ ဉာဏ်တော်
အမြင့် (၂၇)တောင်ရှိ သောဏ္ဍာယ
စေတီတော်သည် အရံစေတီ (၄၄)ဆူ
နှင့်အတူ ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ
ပြည့်နေ့တွင် ထီးတော်တင်ပွဲနှင့် ဗုဒ္ဓါ
ဘိသေကမင်္ဂလာပွဲတော်ကို စည်ကား
သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့လေသည်။

သိကြားမင်း ကူညီ ညွှန်ပြသဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သိကြားသာသနာ
(ခေါ်) သာသနာနှစ် (၂၅၀၀)ကျော်
တွင် တစ်ဖန် ပွင့်ထွန်းရသဖြင့် လည်း
ကောင်း သက္က ထူပ သောဏ္ဍာယ
ဆံတော်ရှင် ရွှေစေတီဟူ၍ ဘွဲ့မည်
ကပ်လှူထားလေသည်။

ရှေ့တော်မှောက်သို့

စေတီသမိုင်းအကျဉ်းကို ကြည့်လို

၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

■ ကန္တာလုံး ထားရမ်းသာယာစေတီ

လေ့လာနေစဉ် စေတီတော် ဂေါပအဖွဲ့
ဥက္ကဋ္ဌ ဦးစိုးမင်းသန်းလည်း ဆွမ်းကပ်
ရန် ရောက်ရှိလာသဖြင့် တောင်တော်
သာသနာမြေတစ်ခွင် စုံလင်အောင်
လိုက်ပါ ဝိသေသ ရှင်းပြသည်။

ရှေးဦးစွာ ဆံတော်ရှင်ရွှေစေတီသို့
သွားရောက်ဖူးမြော်ကြသည်။

‘ဖိနပ်စီးပါ။ ဆရာတော်က ခွင့်ပြု
ထားပါတယ်။ တောင်ပေါ်က ကျောက်ခဲ
အချွန်အတက်ပေါ်တွဲအပြင် ဒီလို ဖိနပ်
စီးခွင့်ပြုထားတော့ မြေကြီးက အညစ်
အကြေးတွေ ကျောင်းပေါ် မရောက်လို့
ပိုပြီး သန့်ရှင်းစေသတဲ့’

စေတီတော်မှာ တောင်ထိပ်အရှေ့
ဘက် ကုန်းစောင်းတွင် ကိန်းဝပ်တော်
မူသည်။ ရွှေတီဂုံပုံစံတူစေတီဖြစ်၍
အရံစေတီများစွာ ပူဇော်ထားသဖြင့်
ထည်ဝါသပ္ပာယ်လှပါသည်။ စေတီ
တော်အား ဦးချကန်တော့ပြီးနောက်
စေတီရင်ပြင်အား လှည့်ပတ်ကြည့်ရာ
အရှေ့ဘက် တန်ဆောင်းအတွင်း၌
ရုပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖူးတွေ့
ရသည်။ အနန္တရေဒီပံ မြတ်စွာဘုရား

ဟု ကမ္မည်းတင်ထားသည်။ ဦးစိုးမင်း
သန်းက ဤသို့ ပြောပြသည်။

‘မြစ်ရေကြီးတဲ့ အချိန်တွေမှာ မျော
ပါလာတဲ့ ထင်းတုံးတွေကို ကမ်းပေါ်
ဆယ်ပြီး ထင်းအဖြစ် သုံးလေ့ရှိကြရာ
မှာ အိမ်အောက်မှာပဲ စုပုံထားကြပါ
တယ်။ စုပုံတယ်ဆိုပေမယ့် နေရာကျ
အောင် စီထပ်ရတာပေါ့။

အဲဒီမှာ ထင်းတုံးကြီးတစ်တုံးက
အကြီးဆုံး၊ အရှည်ဆုံးဖြစ်လို့ အောက်
ဆုံးက ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် မနက်
စောစော ဖိုးလင်းတာနဲ့ အောက်ဆုံးက
နေ ထင်းပုံပေါ် ရောက်နေတယ်။
တစ်ယောက်ယောက် ရွှေထားသလား
လို့ တွေးမိပေမယ့် မေ့မေ့ပျောက်
ပျောက် ထားလိုက်ကြတယ်။ အဲဒီည
ရောက်တော့...

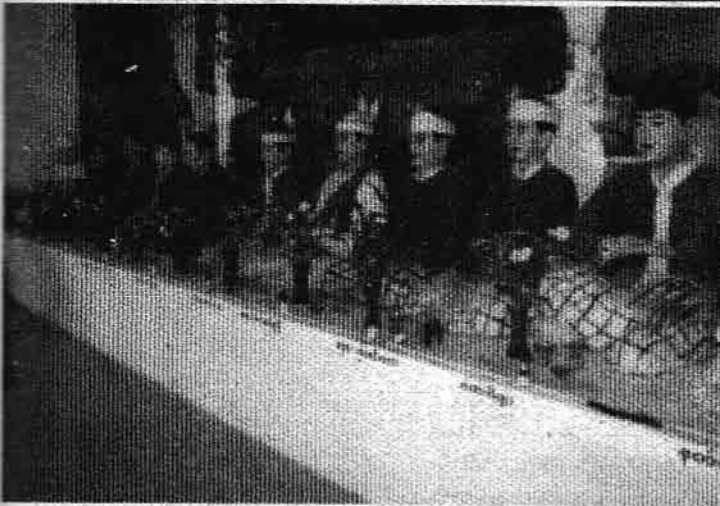
“မင်းတို့ ဝိုက် ညစ်ပတ်တဲ့ပြေအိမ် အိမ်
အောက်မှာ မထားကြပါနဲ့။ ရုပ်ပွားတော်ထု
ပြီး မြင်သာတောင်က ရွှေစေတီကို ပိုးပေးကြ
ပါ”

လို့ အိပ်မက်ပေးသတဲ့။ နှစ်ခါ၊ သုံး
ခါ မှက်တော့မှ ဆရာတော်ဆီ လာ

◆ ဝိဇ္ဇာတန်ဆောင်တွင်း ဆရာတော်များ

◆ ဝိဇ္ဇာဂုဏ်တရား

လျှောက်ကြလို့ မတ်ရပ်တော်ထုဆစ်ပြီး ဒီနေရာကို ပင့်ဆောင်ပူဇော်ထားကြတယ်။

အဲဒီ မိသားစုလဲ စီးပွားရေး ကောင်းလာလို့ အိမ်ခြံရောင်းပြီး မြို့(မော်လမြိုင်)ကို ပြောင်းသွားကြပါပြီ။ ထင်းတုံးကြီးကမ်းပေါ်ရှိတုန်းကတည်းက အဝတ်လျှော်မိရင်၊ မိန်းမ တက်ထိုင်မိရင် ချက်ချင်း ဖျားနာကြသတဲ့’

ရုပ်ပွားတော်မှာ ရင်ပြင်အတွင်း မှန်ချပ်ကြီးများ ကာရံပူဇော်ထားသဖြင့် ဖူးမြော်ရ အဆင်ပြေသော်လည်း ဓာတ်ပုံပူဇော်ရာတွင် အလင်းဖွာကာ အခက်အခဲတွေ့ရသည်။ တတ်နိုင်သမျှ ပုံပေါ်စေရန် ရိုက်ကူးတင်ပြလိုက်ပါသည်။

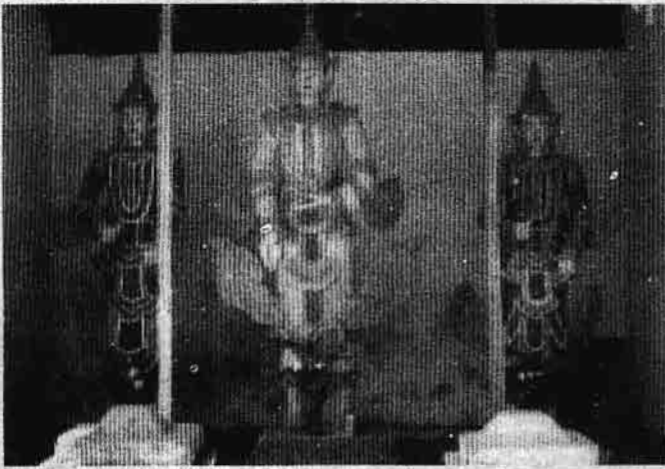
ထိုနေရာမှ အရှေ့ဘက် အဝေးဆီ၌ ကုသိန္ဒာရုံတောင်နှင့် မဲလန်ဆံတော်ရှင်တောင်တို့ကို လှမ်းမြင်ရသည်။ အရှေ့ဘက် အခြေ မဝေးလှသောနေရာတွင် ဒေးခင်တောင်နှင့် စေတီကို ဖူးမြင်ရသည်။

မွန်ဘာသာ ‘ဒေးကင်း’မှ ရွှေလျှာလာခြင်းဖြစ်သည်။ ‘ဒေး’မှာ ‘တောင်’၊ ‘ကင်း’မှာ ကင်းစောင်းခြင်း၊ ကင်းစခန်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ကင်းစခန်းရှိရာတောင်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်စေတီဖြစ်၍ ပါရမီဖြည့်ကျင့်သူတို့အတွက် ထူးခြားသော အဓိဋ္ဌာန်အောင် နေရာထူးတစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။

ကုန်းတော်တောင်ဘက်တွင် အုတ်တိုက် မွှာရုံကြီးတစ်ဆောင်ကို ကမ်းပါးထိပ်တွင် မေးတင်ဆောက်လုပ်ထားသည်။ စေတီရင်ပြင်တော်မှ ကြည့်လျှင် တစ်ထပ်ဆောင် ဖြစ်သော်လည်း ကုန်း

◆ ဝိဇ္ဇာတန်ဆောင်

www.burmeseclassic.com

◆ ရာဟုထောင့် သိကြားမင်း

စောင်းဆင်ခြေလျှောအောက်မှ ကြည့်ပါက နှစ်ထပ်ဆောင်ကြီးလည်း ဖြစ်သည်။

တရားစခန်းကျင်းပချိန်နှင့် သင်္ကြန်ကာလပွဲတော်ချိန်များတွင် အာဂန္တုသံဃာ၊ တရားစခန်းဝင် ယောဂီများ ပြည့်နက်စည်ကားနေသည်ဟု သိရသည်။

သင်္ကြန်ကာလတွင် ဝိပဿနာတရားစခန်း ဝင်နိုင်သကဲ့သို့ မိမိတို့အဓိဋ္ဌာန်အရ အားသန်ရာ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားများသူများလည်း ရှိကြသည်။ တောင်တော်တစ်ခွင် ရေပျံများ၊ ကျောင်းဆောင်များအနွံ စည်ကားစွာ တွေ့ရသည်။

ထိုရက်ပိုင်းအတွင်း တောင်ပေါ်၌သာ နေထိုင်ကျင့်ကြံရ၍ တောင်အောက် မြို့တွင်းသို့ ဆင်းခွင့်မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် တပည့်ဒါယကာများက တရားဝင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူတို့အတွက် ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းယာ၊ ကော်ဖီဖိတ်မှအစ အသေးသုံးပစ္စည်းများကို တောင်ပေါ်၌ ဆိုင်ဖွင့် ရောင်းချပေးရသည်ဟု သိရသည်။

တောင်ဆင်ခြေလျှော အောက်နားတွင် သံဃာသုံး ကုန်နှင့် လူယောဂီများ

၈၄ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

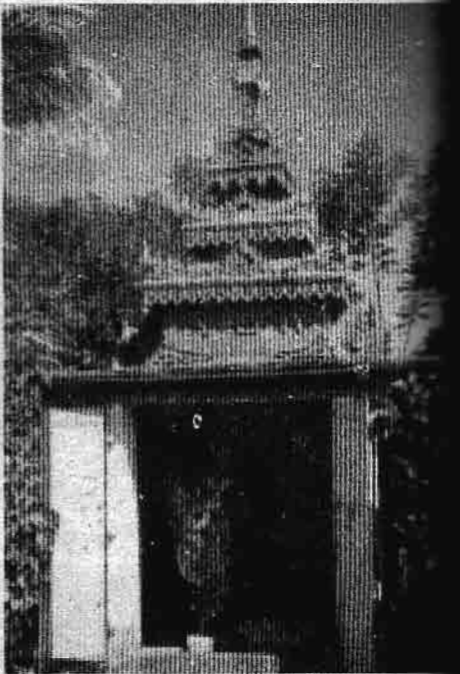
အတွက် သန့်စင်ခန်း ဆောက်လုပ်ပေးထားသည်။ တောင်ပေါ်နေရာအနှံ့အပြား၌...

‘သက်မှတ်ထားသော နေရာမှလွှဲ၍ အညစ်အကြေး စွန့်ပစ်ကာ ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အကျိုးဆက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖြေရှင်းပေးနိုင်မည် ဖဟုတ်ပါ’

ဟူသော သတိပေးစာတန်းများ ချိတ်ဆွဲထားသည်ကို သတိပြုမိသည်။

အဓိဋ္ဌာန်အောင်စေတီများ

ဆံတော်ရှင် စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းထက်တွင် ပထမဆရာတော်အရှင်မဟိန္ဒ၏ အဓိဋ္ဌာန်အောင်စေတီများ ကိန်းဝပ်တော်မူကြသည်။ သစ္စာမဏ္ဍိုင်စေတီတော်ဟု ကမ္မည်းတင်ထားသည့် မှစ်ဦးလှေကားအတိုင်း တက်ရောက်သောအခါ ရှစ်မြှောင့်အုတ်ခုံထက် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်ထားသော စေတီငယ်တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ပထမဆုံး အဓိဋ္ဌာန်အောင်စေတီ ဖြစ်သည်။

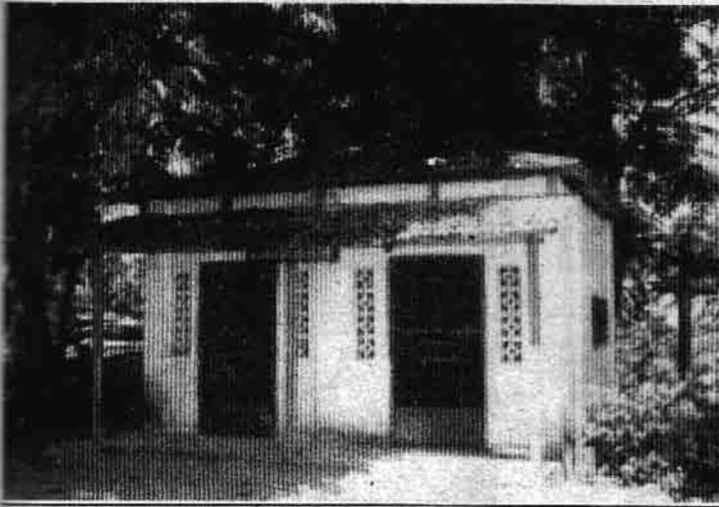

◆ တနင်္ဂနွေထောင့် သိကြားမိခင်

◆ တနင်္ဂနွေထောင့် သိကြားမင်း

ထိုမှအထက် ကုန်းမြင့်ထက်၌ အရံစေတီများနှင့်အတူ သစ္စာမဏ္ဍိုင်စေတီကို ဖူးမြော်ရသည်။ ကုန်းတော်ပေါ်

တောင်ငူခရိုင်ကုန်းဘောင်

သို့ အမျိုးသမီးများ မတက်ရန် မေတ္တာ ရပ်ခံသည့် စာတန်း ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ကုန်းတော်အခြေ တောင်ဘက်ရှိ အောင်မြေတွင်မူ အမျိုးသား အမျိုး သမီး မခွဲခြား အာရုံပြု ဆုပန်ဖူးမြော် နိုင်လေသည်။

စောင်းတန်းလှေကား၏ တောင် ဘက်ကုန်းထိပ်တွင်မူ ဝိဇ္ဇာတန်ဆောင်း နှိုသည်။ တန်ဆောင်းတွင်း၌ ဘိုးဘိုး အောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်၊ ဘိုးတော်အေး၊ ဘိုးတော်ပွင့်၊ ရှင်မထီးဆံ့ရှည်ကိုယ် တော်၊ ရက္ခန်းစင်တောင် ဦးညာဘာသ၊ မြင်သာတောင် ဦးမဟိန္ဒ စသည်ဖြင့် အောက်ခြေကမ္မည်းနှင့်တကွ ရုပ်တု တော်များ သွန်းလုပ်ပူဇော်ထားလေ သည်။

ဝိဇ္ဇာတန်ဆောင်းအတွင်း ဂါရဝပြု ပြီး ပြန်ထွက်လာသောအခါ မြောက် ဘက်ကုန်းစောင်းတွင် 'ကမ္ဘာလုံး အေးချမ်းသာယာ ဆုတောင်းပြည့် စေတီ' ကို ဖူးမြော်ရသည်။ စစ်ဘေး အန္တရာယ် ကင်းဝေးစေရန် ရည်ညွှန်း တည်ဆောက်ပူဇော်သောစေတီ ဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

စေတီတော် အနောက်မြောက် ထောင့်တွင်ကား သိကြားမင်းနှင့် အခြံ အရံ နတ်သား(၂)ပါးရုပ်တု ရှိသည်။ သိကြားမင်း ညွှန်ပြုကူညီပေးသည်ကို ရည်ညွှန်းပြုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ စေတီ၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်တွင် လည်း သိကြားမင်းရုပ်တုနှင့် ဗိမာန် တော်တစ်ခု ရှိသည်။

လှိုင်ငန်းရှင်ကြီးတစ်ဦးသည် ဆံ တော်ရှင်စေတီ၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကျင့်ကြံ စဉ် အာရုံ၌ သိကြားမင်း ကြွရောက် လာကာ ရင်ဆိုင်လုပ်ကိုင်နေသည့် အခက်အခဲ အလုပ်အကိုင်များအတွက် ကူညီမိန့်ကြားပေးခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်လည်း အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင် ပြီး၍ အာရုံတွင် ထင်မြင်သည့်အတိုင်း ဤသိကြားမင်းရုပ်နှင့် ဗိမာန်ကို လာ ရောက်လှူဒါန်းသည်ဆို၏။ အနောက် မြောက်ထောင့် သိကြားမင်းဗိမာန်အနီး တွင် တောင်စောင့်ဘိုးဘိုး နတ်ကွန်းကို ဖူးတွေ့ရလေသည်။

ရန်ပြေမာန်အောင် ရှေးရုပ်ပွားတော် စေတီတော် မြောက်ဘက်တွင်ကား

ရန်ပြေမာန်အောင် တန်ဆောင်းကြီး တည်ရှိ၏။ အတွင်း၌ မကိုဋ်စလွယ် ဆင်ကာ ဧရာင်လှုံတော်အဆင့်ဆင့် ပူဇော်ထားသည့် သပ္ပာယ်လှသော တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော် စံပယ်တော်မူ သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့် က အမည်မဖော်လိုသူ ဒါယကာတစ်ဦး လာရောက် လှူဒါန်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ရန်ဘေးဒုက္ခ၊ အမှုတပေါင်၊ မျက်နှာ စာအသီးသီးမှ အခက်အခဲ ပြဿနာ များ စသည်တို့အတွက် ပြေလည် ငြိမ်းအေးစေသည့် ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဤရုပ်ပွားတော်အား ယခင်ဆရာ တော်ရှိစဉ်က တွံတေးနယ်ဘက်မှ ရပ်ရွာအေးချမ်းရေးအတွက် ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူပါရန် လာရောက်ပင့် ဆောင်ခဲ့ဖူးသည်။ ဆရာတော်ကိုယ် တိုင်လည်း လိုက်ပါစောင့်ရှောက်တော် မူသည်။

တွံတေးတူးမြောင်းအတိုင်း မော်တော် ဘုတ်ဖြင့် ပင့်ဆောင်ရသည်။ တွံတေး ရောက်သော် လူများစွာ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်ဖြင့် လာရောက်ဖူးမြော်ကြ သဖြင့် စုံစမ်းကြည့်သောအခါ ပင့် ဆောင်သွားသော မော်တော်သည် ရေပြင်တွင် မြှုပ်တစ်လှည့်၊ ပေါ်တစ် လှည့် မြင်ရသည်။

သို့နှင့် ကမ်းနှစ်ဖက်မှ စိုးရိမ်တကြီး ဝိုင်းအုံကြည့်ရှုကြသောအခါ မော်တော် နောက် ရေပြင်၌ ငါးများ၊ ဗျိုင်းများ အုပ်စုလိုက် လိုက်ပါဖူးမြော်ကြသည် ကို မြင်ကြရသည်ဟု ပြောပြကြလေ သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
စံထွန်းသာ
နက္ခတ္တရာဇာဓိဋ္ဌိမဂ္ဂဇင်း ၈၅

သန်းထွန်းသိန်း (ဘားအံ)

သစ်ဝင်များပေါ်တွင် အလိုအလျောက်ပေါက်ပြီး

သိဒ္ဓိဝင်နေသည့် ဇော်ကျီမှတ်ဆိတ်ဂမုန်း

စာဖတ်သူများ ဇော်ကျီမှတ်ဆိတ် ဂမုန်းဟုဆိုလျှင် အိမ်တွင်း အလှပန်း အဖြစ် စိုက်ပျိုးထားသော အရွက်ရှည် မျောသဏ္ဍာန် ပင်စည် အကိုင်းအခက် များ မရှိဘဲ၊ အပွင့်မှာ ကြာရိုးအရွယ်၊ လုံးဝ တစ်တောင်ကျော်ခန့် ထိုးတက် သွားပြီး လိပ်ပြာသဏ္ဍာန် ပွင့်ဖတ်ညိုညို ကြီးနှစ်ခု ကားထွက်ကာ အလယ်ဆန် မှ မှတ်ဆိတ်မွေးလို အမွှေး နီညိုရောင် များ တစ်ထွာခန့် အောက်သို့ ကျဆင်း လာသည့် ဇော်ကျီမှတ်ဆိတ်ပင်များကို ကား တွေမြင်ဖူးကြပေမည်။

သို့သော် နာမည်တူ ဇော်ကျီမှတ်ဆိတ် တစ်မျိုးကိုတော့ စာရေးသူ ဘာသာ ရေးကိစ္စနှင့် သာမညသို့သွားရင်း တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးသန်း ထိုက်စိုး၊ ဥက္ကဋ္ဌ(ရှင်မျိုး)မှ ပြောပြ၍ သိခဲ့ရပါသည်။

'ဂမုန်းတွေနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အလှစိုက်ဂမုန်း၊ အန္တရာယ်ကင်းအောင် စိုက်တဲ့ဂမုန်း အမျိုးမျိုးပေါ့လေ။ အခု ဆရာပြောမှာကတော့ မထင်မှတ်ဘဲ သိဒ္ဓိဝင်နေတဲ့ ဇော်ကျီမှတ်ဆိတ်ဂမုန်း တစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ကရင်တိုင်းရင်း သားဘာသာစကားနဲ့တော့ ဇော်ကျီ ခူလောက်ခေါ်ပြီး ဇော်ကျီမှတ်ဆိတ် ပင်လို့ ခေါ်ပါတယ်'

ဇော်ကျီမှတ်ဆိတ်ဂမုန်းပုံသဏ္ဍာန်

'ဒီဂမုန်းပင်ကတော့ မိုးဦးကျအခါမှာ အုန်းပင်၊ ကွမ်းသီးပင်တို့မှာ စတင် ပေါက်တတ်ပြီး အခုလို နေရာသီမှာ တော့ အရွက်တွေ ခြောက်သွေ့သွား

ကွမ်းသီးပင်ပေါ်တွင် အလိုအလျောက် ပေါက်နေသော(သိဒ္ဓိဝင်) ဇော်ကျီမှတ်ဆိတ်ပင်များကား တွေ့မြင်ရရင်

www.burmeseclassic.com

သစ်ပင်များပေါ်တွင် အလှိုက်လျှောက် သိဒ္ဓိဝင် ဖောက်ခွာတတ်သော
ဖော်ရွာတံဆိပ်ပင်အကြောင်း ပြောပြနေသော ဆရာကြီး ဦးသန်းထိုက်ရန်

ထက်ပါတယ်။ အဲဒီဂမုန်းက သုံးလက်မ
ထပ်လည် အပိုင်းနှစ်ခုခြားက အညွန့်
နှစ်ခု တစ်ထွာခန့် ရှည်လာတဲ့အချိန်
အခွက်နောက်ကျောမှ အခွက်၏အရှေ့
သို့ ပြန်လည်ခေါက်ဆင်းကာ အခွက်
ထိပ်ပိုင်းမှ တစ်ဝက်ခန့်အထိ စပရိန်များ
သဖွယ် တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးပြီး လေ
တိုက်တဲ့အခါ တုန်ခါနေပါတယ်။

အဲဒီ စပရိန်အတူ အခွက်နှစ်ရွက်မှာ
တစ်ရွက်ကတို တစ်ရွက်က ရှည်နေရင်
“အထီး”လို့ ယတ်မှတ်ပြီး အခွက်နှစ်ခု
ညီနေရင်တော့ “အမ”လို့ ယတ်မှတ်ကြ
ပါတယ်။ သိဒ္ဓိဝင်နေတာရှင်းတော့ အတူတူ
ပါ။

သစ်ပင်မှာကပ်ပြီး ထူးခြားစွာ
ပေါက်နေတဲ့ ဖော်ရွာမုတ်ဆိတ်ဥတွေ
က အသေးဆုံး လက်သည်းခွံရှိပြီး
အကြီးဆုံး လက်မလောက်သာ ရှိပါ
တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကရင်ပြည်နယ်
တောင်တန်းတွေတက်မှာတော့ သူ့ရဲ့
ဥကို ရေမွှေးဆွတ်ပြီး ဆောင်ထားရင်
လာဘ်ရွှင်ပြီး ဈေးရောင်း၊ ဈေးဝယ်
ကောင်းမွန်သလို အမှုအခင်းများမှာ
အဆင်ပြေ အောင်မြင်စေတယ်လို့

အယူရှိကြပါတယ်’
ဟု ဆရာကြီးက ပြောပြပါသည်။
အထက်ဖော်ပြပါ သစ်ပင်မှဖြစ်
သော သိဒ္ဓိဝင် ဖော်ရွာမုတ်ဆိတ်ဂမုန်း
တစ်မျိုးကို လက်တွေ့အသုံးပြုနေသော
ဆေးဆရာကြီးများ၊ ကုန်သည်များ
ရှိသလို ထိုဂမုန်း၏ အာနိသင်ကို မသိ
သေး၍ (သို့မဟုတ်) မမြင်ဘူးသေး၍
ဂမုန်းပင်မှန်း မသိသေးသော သူများ
လည်း ရှိပေမည်။ သို့ပါ၍ စာဖတ်သူ
များ ဗဟုသုတအဖြစ် လေ့လာအသုံး
ပြုနိုင်ရန် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါ
သည်။

[ကျေးဇူးတင်လွှာ ။ ။ ဂမုန်းပင်
အကြောင်း ဗဟုသုတအဖြစ် ပြောပြ
သော ဘားဆံမြို့နယ်(သာမည)မှ
ဆရာကြီး ဦးသန်းထိုက်ရီးအား
မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။]

အနန္တမေတ္တာများဖြင့်...
သန်းထွန်းသိန်း (ဘားဆံ)

စာမျက်နှာ (၇၉)မှ အဆက်

တည်းသာ ပွင့်တော်မူသဖြင့် လမင်း
ပမာ ဖြစ်တော်မူသော။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
နမာမိ၊ ရိုနှိုးပါတ်။

[၉-ခေါက်ခွတ်ဆိုပါရန်]
၉။ ကျွန်ုပ်တို့ ပိုင်းပြည်သူ့ဂါထာတော်
စံ အစိန္တိယာ ဗုဒ္ဓ
ဗုဒ္ဓဂုဏာ အစိန္တိယာ
အစိန္တိယော ပထမ္မာနံ
ဝိပါဏော ဟောတိ အစိန္တိယော။

[၉-ခေါက် ခွတ်ဆိုပါရန်]

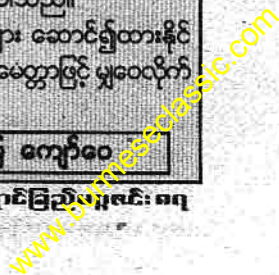
အနက်
ဝေ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့
သည်။ အစိန္တိယာ၊ မကြံစည်အပ်ကုန်၊
ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရား၏ဂုဏ်တော်တို့
သည်။ အစိန္တိယာ၊ မကြံစည်အပ်ကုန်၊
အစိန္တိယော၊ မကြံစည်အပ်သော
မြတ်ဘုရား၌၊ ပထမ္မာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်
သောသူတို့အား။ အစိန္တိယော၊ မကြံ
စည်နိုင်သော။ ဝိပါဏော၊ အကျိုး
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(အထက်ပါ ဂါထာတော်များ၏ ပါဠိ
အနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့်
ပါရမီဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ
ဆရာကြီး ဦးစံထင်(မွှားရိယ၊ ဝိနယဓေ
တေ့နိကာယကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါ
သည်။)

ဤဂန္ထီ ၀, ကိုးလုံး နဝင်းစမ
အဆောင်ကို ကံငါးပါး မလုံခြုံသူများ
မဆောင်သင့်ပါ။ ကံငါးပါးကို လုံခြုံပြီး
ယုံကြည်သူတို့အတွက် အထူးသင့်
လျော်သော ဂါထာကျော် ဖြစ်ပါသည်။
ဤဂါထာတော်များနှင့် နဝင်းစမ
ပုံတော်များကို ဆရာတော်ကြီး ဦးစန္ဒိယာ
က ရှာဖွေစုဆောင်းပေးသလို နေလ
ရတနာအေးဂါထာဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြ
သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ယုံကြည်သူများ ဆောင်၍ထားနိုင်
စေရန် စေတနာ မေတ္တာဖြင့် မျှဝေလိုက်
ပါသည်။

ဧရာမြေ ကျော်ဝေ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်ကန်ပြီး စိုပြည်ထူထပ်ဆိုရင်

တင်တင်အောင်

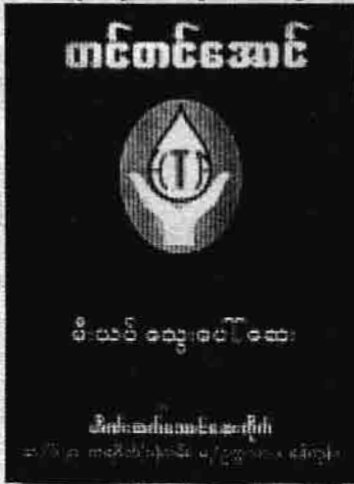
အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၈၅)

'ဣတ္ထိယ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာနေကား အဆင်းတည်း'ဟု လောကနီတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပဖို့ဆိုရင် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး မေ့တာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။

အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလများမှလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ငှက်၊ ချွမ်း၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၁/၀၅၁၃

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင် တင်အောင်(တဆ-၄၉၅၃)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင် အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ငှက်ခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ပြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။ သွေးမသန်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း။

အသားအရေ ညစ်ထေးမဲ့ခြောက်ပြာ နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေနှေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိုပြည်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ သား သမီးဝေးလိုပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့ သောက် ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာ တွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေး ပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နုန်း (၃)ခွက်

ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အခိုးပုပ်များ ကင်း စင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ၎င်းချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ချမ်း လိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း၊ သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် မှီဝဲသုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ဆေးကုသမှုပေးလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိုပြည်သွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ပိုမိုဖော်ပြချက်အောင် ဆေးတိုက်
 အမှတ် (ဆ/၂၆၀) ကရဝိက် (၃)လမ်း၊ ဆရာမကွက်၊
 (ပြောက်တူကလေးဆေးရုံကြီးအနီး) ပြောက်တူကလေးပြင်ယ်။

မေမြတ်နိုးဦး (ပိဋက/သိပ္ပံ)

www.burmeseclassic.com

စစ်ကိုင်းတောင် မန္တလားကျားတူးချောင် ဆရာတော်

ဦးကျော့

နှင့် ခန္ဓာဉာဏ်ထောက် ကျင့်စဉ်တရား (၂)

သာရာခရီးသည်တစ်ဦး

ယခင်လမှအဆက်

ကျားကျော့ချောင် ဆရာတော် ဦးကျော့

ထမင်းစိုင်းမှာ အသား၊ငါး၊ ငါးပိကြော်၊ ဟင်းရွက် စသည် အမည်စုံ၊ စားခွဲအပြည့် တည်ခင်းထားသည့် ထမင်းများမှာ အငွေ့တထောင်းထောင်းနှင့် မိမိတို့ ရောက်စအချိန်၌ ဝေ ချက်ပြုတ်ထားခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ထမင်းစားချိန် မဟုတ်သော်လည်း တပို့ယအမယ်အို၏ လက်ရာကြောင့် ခံတွင်းမြိန်ကာ အတန်ပင် စားလိုက် နိုင်သည်။

ခုံထည်သော ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ ဆန်ဆောင်းကြီးများ၏ အရှိန်အဝါကြောင့် ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ရစဉ် ဆည်းငယ် ရွံ့မိသော်လည်း လျှောက်ထားသမျှ ရပါတယ်ဟုသာ အေးဆေးစွာ မိန့်တော်မူသဖြင့် စိတ်သက်သာ နာရသည့်အပြင် လူအသွားအလာ ဆည်းပါးသော ဤနေရာ၌ ဖွယ်ဖွယ် နာရာ ထမင်းစိုင်းကြောင့် ရေးဖော် ဝေဖြင့် (ပေါင်မြို့)၏ စကားတချို့ကို ပြန်ပြောင်း ကြားယောင်မိသည်။

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့နယ်၊ ဗဟိုရွာကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာ ဦး သွားရောက် ဖူးမြော်၍ ပူဇော်ရေး ဆောင်ရွက် ဖြစ်သည်။

အစ်ကို ကြားရတဲ့အတိုင်း တာပဲလျှောက် လျှောက် ဆရာတော်ကြီးက ရပါတယ်၊ ရပါတယ်လို့ပဲ မိန့်တယ်။ တစ်ဖက်သား စိတ်အနှောင့်အယှက် ပြုစံစေတာ။ ဒါ

ကြောင့် ဆရာတော်ကျောင်းမှာ အားလုံး ပြည့်စုံနေတာ တွေ့တယ်။ ပတောင်တလို လိုချင်စိတ် မရှိဘူး။ လိုချင်တဲ့စိတ်မရှိလို့ အားလုံး ပြည့်စုံနေတာပေါ့။ ထိုဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းတွင် ရှားပါးသော ဂမုန်းပင်များစွာ စိုက်ပျိုး ထားကာ လာရောက် တောင်းယူပါ ကလည်း နှမြောတွန့်တိုမှုမရှိဘဲ စွန့် လှူတတ်သည်။ ရဟန်း အထောက်

အပုံဖြစ်သော ဆွမ်း၊ သက်န်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ပစ္စည်းလေးပါးပြည့်စုံကာ တပည့် သာဝကများကို ကြည့်ရှု စွန့်လှူတတ် ခြင်းကြောင့် ရှိရင်း ပစ္စည်းတို့ လျော့ပါး ခြင်းမရှိ။ ပိုမို တိုးပွားလာသည်ကို သတိပြုမိပေသည်။

ဆရာတော်၏ နားမစကား
ထမင်းစားပြီးသောအခါ လက်ပိုက် နဂုဏ္ဍရာင်ခြည်မဂ္ဂင်း စဉ်

သုပါ ရေနေ့ကြမ်း စွန့်လှူသဖြင့် အချို့တည်းကြစဉ် ဆေးလိပ်ကို စွဲစွဲ လမ်းလမ်း သောက်သုံးတတ်သူ ကိုမင်းညိုမှာ ဆေးလိပ်ဘူး မေ့ကျန် ရစ်သဖြင့် ကသိကအောက် ဖြစ်နေ သည်။ ဆေးလိပ် မေ့ကျန်ခဲ့ကြောင်း အမူအရာဖြင့် မသိမသာပြသည်။ ထိုစဉ် ဆရာတော်က ဤသို့ မိန့်သည်။

‘တစ်ခါက ဦးပွင်းတစ်ပါး ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်လိုပါ တယ်ဆိုပြီး ရောက်လာတယ်။ ပါးစပ် က ကွမ်းတမြုံမြုံ၊ လက်ကြားမှာလဲ ဆေးလိပ်တိုက မချဘူး။ ဦးပွင်း ပြုံးမိတယ်။ ဣဝံတော် အားထုတ် လိုက အားထုတ်ပါ။ ကြိုက်တဲ့နေရာ မှာ ရွေးပြီး သီတင်းသုံးပါလို့ ခွင့်ပေး လိုက်တယ်။ မကြာပါဘူး။ ရက်ပိုင်းနဲ့ တင် ပြန်သွားတော့တယ်။

ဦးပွင်းလဲ ဆေးလိပ်ကို အင်မတန် သောက်ခဲ့တာ။ တရားထိုင်လို့ အာရုံ ကလေး ကောင်းနေချိန်မှာ ခံတွင်းက ချဉ်လာပြီး ဆေးလိပ် သောက်ချင်လာ တယ်။ ဒါနဲ့ သိပ်ကြိုက်တဲ့ဆေးလိပ်ကို ဖြတ်လိုက်ရတယ်။ ကွမ်းလဲ ကြိုက် တာပဲ။ အာရုံကောင်းနေချိန်မှာ ချင် ခြင်းတစ်လာလို့ ကွမ်းပါ ဖြတ်လိုက် တယ်’

ကိုမင်းညိုကား မိမိအား တစ်ချက် လှမ်းကြည့်ကာ ပြုံးတုံ့တုံ လုပ်နေလေ သည်။

‘ဆေးလိပ်မသောက်၊ ကွမ်းမစား ပေမယ့် ငိုက်မည်းတွေဝေမှု ရှိနေရင်လဲ သမာဓိရရှိ ခက်တယ်။ ဒီလိုဖြစ်လာရင် တိုင်ဖြစ်ဖြစ် နံရံမှာဖြစ်ဖြစ် ကပ်ပြီး ရပ်နေလိုက်တယ်။ သမာဓိ ကောင်း လာမှ ပြန်ခွာတယ်။ လုံးဝ မထိုင်ဘူး။ တစ်ညလုံး ရပ်နေပေမယ့် သမာဓိ ကောင်းရင် မလဲဘူး။ မိန်းကလေး

ယောက်ငယ်ကလေးတွေတောင် တစ် နာရီခွဲ နှစ်နာရီကြာအောင် ရပ်နိုင် ကြတယ်။

သမာဓိဆိုတာကလဲ လေကပြတာ။ ကိုယ်က လုပ်ယူရတာ ပြောရတာ မဟုတ်ဘူး။ ဝင်လေ ထွက်လေသာ သိနေရင် ဝိပဿနာပဲ။ (ဝိ)ဆိုတာ အထူး (ပဿနာ)ဆိုတာ သိခြင်းတဲ့။ “ဘုရားရှင်ကလဲ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာရှိတာကို မပြတ်မလပ် ရှုကျင့်ကြပါလေ” လို့ မှာ ရစ်ခဲ့တယ်’

အာရုံကို ဝယ်ပါ

‘ဘုန်းဘုန်း ဟိုတစ်ခါကပြောတဲ့ အရိုးအကြောတွေချည်းပဲ မြင်နေရ တယ်ဆိုတာ မိန့်ကြားပါဦး’

ကိုမင်းညိုက ထောက်ပေးသဖြင့် ဤသို့ ဆက်၍ မိန့်တော်မူသည်။

‘ဪ အဲဒါက ရွှေတိုဘက်မှာ သွားပြီး အားထုတ်စဉ်ကပါ။ သမထ အားကောင်းလာတော့ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် တစ်စစီ ကြွေကျနေတာ မြင်ရ တယ်။ သူတစ်ပါးကို ကြည့်ရင်လဲ လူ့ယောက်ျား၊ မိန်းမ ခွဲခြား မမြင်ချဘူး။ ယိုယွင်းနေပါလား။ ခန္ဓာကိုယ်က တစ်စ စီ ကြွေကျနေပါလားလို့ မြင်ရတယ်။ နှာသီးဖျားမှာ စိတ်ကိုထား။ ဝင် လေ ဝင်တိုင်းဝင်တိုင်း ဝင်တာကို သိ၊ ထွက်လေ ထွက်တိုင်းထွက်တိုင်း ထွက်တာကို သိနေ။ အဲဒီအခါ နိမိတ် အမျိုးမျိုး ပေါ်လာတတ်တယ်။ ထွက် လေဝင်လေတို့ဟာ လေအမြှောင်း ကြီးလို့ ထင်လာတတ်တယ်။

နှာသီးဝက လေထွက်သွားရင် တစ်ထွာ တစ်တောင်လောက်အထိ ရောက်သွားသလိုလို၊ ဝင်လေကလဲ လည်ချောင်း၊ ရင်ဝ၊ ချက်အထိ ရောက် သွားသလို ထင်လာတတ်တယ်။

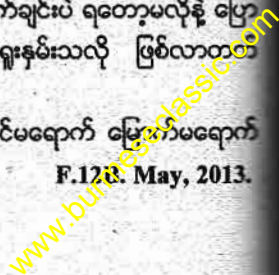
တချို့က ဝင်လေကို ချက်ထိရောက် အောင် အားထုတ်ရမယ် ထင်မှတ်ပြီး ချက်ရောက်အောင် တမင် ရှုသွင်း နေကြတယ်။ အဲဒါကြောင့် ရှေ့မဆက် ဘဲ ကြန့်ကြာနေကြတာ။

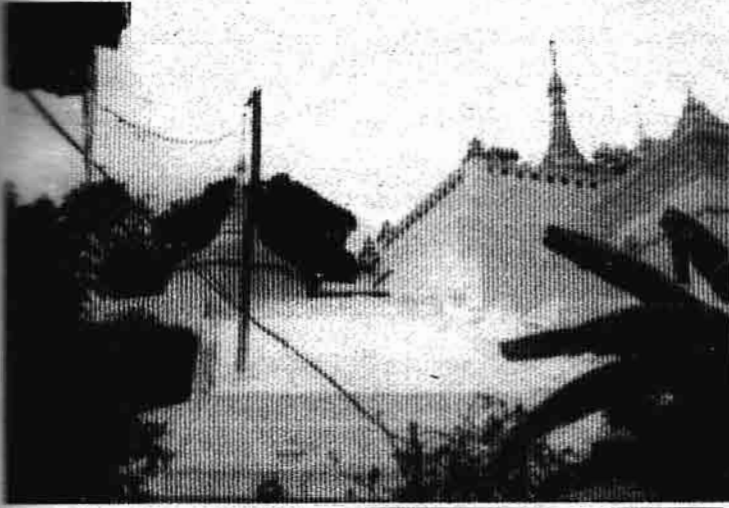
တစ်ခါတလေလဲ မီးခိုးလို၊ နှင်းမှုန် လို၊ ပုလဲလုံးလို နှာသီးဝမှာ ဝင်လိုက် ထွက်လိုက် မြင်နေတတ်တယ်။ သမာဓိ ဝိရင့်လာရင် ဒီပုလဲလုံးတွေ က ဓာတ်မီးလို အရောင်လင်းလာ တတ်တယ်။ အဲဒီနိမိတ်ကိုသာ အာရုံ ပြုပြီး သိလျက်နဲ့ သတိရှိနေတယ်။ နှာသီးဖျားမှာ စိတ်မရှိတော့ဘူး။ နိမိတ်ပျောက်မှ နှာသီးဖျားကို စိတ် ရောက်တော့တယ်။ ဒါကြောင့် စိတ် ရောက်အောင် တမင်ထားပေးရတယ်။

ရေမြေတောတောင် သစ်ပင်အမျိုး မျိုး၊ ဂူကျောင်းဘုရားအမျိုးမျိုး၊ အသံ အမျိုးမျိုး၊ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် အရောင် အမျိုးမျိုး ပြောမပြတတ်အောင် အဆန်းတကြယ်တွေ တွေ့လာတတ် တယ်။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဇောနီ၊ ဖုတ်၊ ပြိတ္တာ၊ ရုက္ခခိုး တွေ့ရ၊ စကားပြောရတတ်တယ်။ လူ လူချင်း တွေ့သလို တွေ့ရ၊ စကား ပြောရတတ်တယ်။ တချို့က အားပေး တယ်။ တချို့က ခြောက်လှန့်တယ်။ တချို့က မေးရင် ဖြေတယ်။ မိမိက အလိုရှိရင် လာတယ်။

ဒီအခါ သမထအားထုတ်တဲ့ ယောဂီ ဟာ မိမိအလုပ်ကို ကောင်းကောင်း မလုပ်တော့ဘဲ နတ်တွေနဲ့သာ ပျော် မွေ့တတ်တယ်။ မိမိကိုယ်ကို အထင် ကြီးပြီး နတ်ယောင်ယောင်၊ ဝိဇ္ဇာ ယောင်ယောင် တော်ကြာပဲ ဖြစ်တော့ မလို၊ ချက်ချင်းပဲ ရတော့မလို့နဲ့ ပြော ပုံဆိုပုံ ရူးနမ်းသလို ဖြစ်လာတတ် တယ်။

တောင်မရောက် မြောက်မရောက်

◆ နွမ်းမြိုင်သော ကျွတ်သွားများ

ကမ္ဘာ့ဌာနအလုပ် ပျက်သွားတတ်
တယ်။ သမာဓိအားကောင်းရင် အာရုံ
ကို ပယ်ပြီး ဝိပဿနာကို ရွာသွားတာ
ကောင်းတယ်။ အာရုံကို ဖက်တွယ်
နေဘဲ ပယ်သင့်ပါတယ်။

ကျားကျားချောင် ဓိတ်ဆက်

'ဆရာတော်ဘုရား ကျားကျားချောင်
စရောက်လာတော့ ချောင်ဟောင်း
ချောင်ပျက်ဆိုတော့ စဉ်း အတွေ့အကြုံ
လေး အမိန့်ရှိပါဦးဘုရား'

'ဝါးချက် ပယ်ငါးဆယ်စတဲ့ ရွာက
လူကြီးတွေက ပင့်လျှောက်လို့ ရောက်
လာတာပဲ။ တောကြမ်းတယ် ပြောကြ
ဒါရဲ့။ ဦးပဉ္စင်းကလဲ ခပ်ကြမ်းကြမ်း
ငါ ဘုရားသားပဲဆိုတဲ့ မာနတစ်ခွဲသား
ငါးနှစ်၊ ခြောက်နှစ်ကြာတဲ့အထိ
ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မရှိပါဘူး။

အဲ မှတ်မိတာတစ်ခု ရှိတယ်။ ဒီ
လောက် လူသူပြတ်လပ်တဲ့နေရာမှာ
နေခင်းကြောင်တောင် လူကိုးဆယ်
တစ်ရာလောက် စကားပြောပြီး တက်
လာတဲ့အသံတွေ ကြားရတယ်။ အပေါ်
ရောက်တော့ လူတစ်ယောက်တည်း။
"ဟေ့ မင်းဘယ်သူလဲ" လို့ ဆီးမေး

တော့ "ကျုပ် နတ်သရဲ" တဲ့။
ဟိုဒီလှမ်းကြည့်တော့ ကြိမ်လုံး
တစ်ချောင်း တွေ့တာနဲ့ "နတ်သရဲ
သော၊ ဘာသော နားမလည်ဘူး"
ပြောပြီး တောင်ကိုရိုက်လိုက်တာ ပြေး
ပါလေရော။ ပြီးမှ "ဪ ငါ ဘုရား
သားတော်ပါလား" ဆိုတာ သတိရပြီး
မေတ္တာပို့ရတယ်။ မေတ္တာ ရဲ့မရတော့
မသိဘူး။ တစ်ကြိုးတည်း လစ်ပြေး
တာ၊ လုံးဝ ပေါ်လောတော့ဘူး။

ဒီလိုနဲ့ ခြောက်နှစ်လောက်ကြာ
တော့ ရွာလူကြီး (၈)ယောက်လောက်
ရောက်လာကြတယ်။ "တပည့်တော်
တို့လဲ ဘုန်းကြီးပင့်ထားတာ ကြာပြီ။
တစ်ခါမှ မရောက်ဖြစ်ဘူး" တဲ့။ သီလ
ယူ၊ ဥပုသ်စောင့်ကြတယ်။ အဲဒီအချိန်
က ကျွန်းကျောင်းအပျက်ပဲ ရှိသေး
တယ်။ အကောင်ဗလောင်မျိုးစုံ ရှိ
တယ်။ သမင်၊ ယုန်၊ ကျား၊ မြွေတွေ
အပြင် ပရလောကသားတွေလဲ ရှိ
တယ်။ လူကြီးတစ်ယောက်က...

"အရှင်ဘုရား၊ ရုက္ခစိုးဆုပန်ပါ
လား။ အသက်ရှည်တော့ နောင်ပွင့်ယဉ်
ဘုရား ဖူးရတာပေါ့"
တဲ့။ ဦးပဉ္စင်းက...

"မင်းရုက္ခစိုး ဘာအသုံးကျသလဲ၊
ငါ ဘုရားသားတော်"

လို့ ခပ်မာမာ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။
တစ်ခါတည်း ကျောင်းကြီးကို ကိုင်
လှုပ်လိုက်သလို ကိုမ်းကိုမ်းခါသွားတယ်။
ဝါးလုံးတစ်ရာစည်းကို တွန်းလှဲလိုက်
သလို တော်လည်းသံကြီး တဝေါဝေါ
မြည်လာတယ်။

"ဟဲ့...ဟဲ့ ဆင်းကြ၊ ဆင်းကြ"
လို့ အမူမဲ့အမှတ်မဲ့ ပြောပြီးမှ "ငါ
ဆင်းရမှာပါလား" လို့ သတိရ ကျောင်း
အောက်ဆင်းပြီး...

"မင်း ဘာအသုံးကျလို့ ရုက္ခစိုးဖြစ်ရတာလဲ
ငါ ဘုရားသားတော်၊ ဘာမှတ်သလဲ၊ မင်း
ဒီနေရာမှာ ပြုချင်ရင် ဝိုက် သာဝက စုစည်း
ပေး အေး... နေချင်ရင် ဝိုကျောင်းပေါ်
တက်နေလဲရတယ်"

အော်ပြောတော့မှ ငြိမ်သွားတယ်။
နောက်တော့ သာဝကတွေ လာပြီး
ဘုရားပြင်၊ ကျောင်းဆောက်၊ တရား
စခန်းဝင်နဲ့ ဒီလိုဖြစ်လာတာပဲ။ ဒါမှလဲ
ဘုရားရှင် သာသနာ ဆက်လက် တည်
တံ့ပြီး သတ္တဝါတွေကို ကယ်တင်နိုင်မှာ
မဟုတ်လား'

ကျားကျားချောင်တွင် တရားစခန်း
များ အစဉ်မပြတ် ဖွင့်လှစ်ကာ ဆရာ
တော်ကြီးက တရားပြ နည်းပေး သွန်
သင်တော်မူခဲ့သည်။ ယခုအခါ သက်
တော်(၉၆)နှစ်ရှိပြီဖြစ်၍ တရားစခန်းကို
သင်္ကြန်ကာလတွင်သာ ဖွင့်လှစ်ပြသ၍
ကျန်ကာလများတွင် အနားယူတော်မူ
သည်။ သက်တော်(၉၄)နှစ်အထိ အချိန်
ပြည့် တရားပြကာ ပဋိပတ်သာသနာ
ပြုတော်မူခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

**ဆရာတော် ဦးမြင့်သော
နန္ဒာဉာဏ်ဂေဟင် ကျင့်စဉ်တရား**

'ဆရာတော်ဘုရားက သတိ
နဂ္ဂဏှာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၁

မကောင်းတော့ဘူးဆိုတော့ တရားပြ
တာ၊ တရားထိုင်တာတွေကော အဆင်
ပြေရဲ့လား'

'တရားကျင့်ရင်တော့ စိတ်က ဝင်
စားလိုက်တာနဲ့ ငြိမ်သွားတာပဲ။ နှစ်
ပေါင်း(၅၀)လောက် ထုံခဲ့ပြီပဲ။ ထမင်း
စားရင် လက်က ပါးစပ်ပေါက်ဆီ မှန်းဆ၊
မနေရဘဲ အလိုလို ရောက်သွားသလို
ပေါ့'

'တပည့်တော်တို့ နာယူပါရစေ
ဘုရား'

ပုဗ္ဗကိစ္စ

ရှေးဦးစွာ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူသော
တပည့်များသည် မိမိတို့ ကိုယ်ကို
ဘုရား စသည်တို့အား အပ်နှင်းကြရန်
နှင့် ပြစ်မှားမိခဲ့သော ကံများကို
တောင်းပန် ဝန်ချကြရန်။

အစိန္တယူ။ ။ သုံးလူထွတ်ထား
သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား၊ ဘုရားတပည့်
တော်သည် အရှင်ဘုရားတို့ဟောကြား
တော်မူအပ်သော မဟာသတိပဋ္ဌာန်
တရားတော်မြတ်ကြီးကို စွမ်းအားရှိ
သည်အလျောက် အားထုတ်လိုပါ၍
အားထုတ်သောအခါ၌ သာသနာကို
မကြည်ညိုကြကုန်သော လူမိစ္ဆာ၊ နတ်
မိစ္ဆာ၊ မသမာသောသူအပေါင်းသည်
ဘယ်သောအခါမှ နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီး
ခြင်းငှာ မပြုနိုင်ကြစေရန် ရည်သန်၍
သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုတော်မူ
ကြကုန်သော သမ္မာဒေဝနတ်၊
သာသနာတော်စောင့်နတ်၊ စတုမဟာ
ရာဇ် လောကပါလနတ်၊ သိကြားမင်း၊
ဗြဟ္မာမင်းမှစ၍ အားလုံးကုန်သော
နတ်ကောင်း နတ်မြတ်အပေါင်းတို့အား
မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်၊ သားတော်
တွေကို စောင့်မကြည့်ရှုကြရမည်၊
စောင့်ရှောက်ကြရမည်ဟု အမိန့်ပေး

သနားတော်မူပါ ကျေးဇူးတော်ရှင်
အရှင်မြတ်ဘုရား။

အသက်အားဖြင့် ကြီးသောသူ၊
ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးသောသူ သီလဝန်၊
ဝုပုဝန်၊ ပညာဝန်၊ ဂုဏ်ဝန်၊ ဟိလ်အပေါင်း
တို့အား ကံသုံးပါးဖြင့် ပြစ်မှားမိခဲ့သည်
ရှိသော် ထိုအပြစ်တို့မှ ကင်းလွတ်ပါရ
ခြင်း အကျိုးငှာ ကန်တော့ပါ၏။ ဝန်ချပါ
၏။ တောင်းပန်ပါ၏။ ရိုနှိုးပါ၏။ ကျေးဇူး
တော်မူကြပါ အရှင်မြတ်ဘုရား။

ခန္ဓာလျှု ပူဇော်ရန်

အနိစ္စကာယံ၊ မမြဲသော ကိုယ်ခန္ဓာ
ကို။ ယခု တရားအားထုတ်ဆဲအခါ၌
နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်း၍ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား
အား ပူဇော်၊ ပူဇော်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။
ဒုက္ခကာယံ၊ ဆင်းရဲသော ခန္ဓာကိုယ်
ကို။ ယခု တရားအားထုတ်ဆဲအခါ၌
နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်း၍ ဓမ္မတရားတော်
မြတ်ကို ပူဇော်၊ ပူဇော်ပါ၏ အရှင်
ဘုရား။ အနတ္တကာယံ၊ အစိုးမရသော
ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ယခု တရားအားထုတ်
ဆဲအခါ၌ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်း၍ သံဃာ
တော်မြတ်ကို ပူဇော်၊ ပူဇော်ပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

မြတ်စွာဘုရား။ ယခု တရားအား
ထုတ်ဆဲအခါ၌ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်
နှစ်ပါးကို မြတ်စွာဘုရားအား လှူဒါန်း
ပါ၏ အရှင်မြတ်ဘုရား။ တရားတော်
မြတ်အား လှူဒါန်းပါ၏ အရှင်မြတ်
ဘုရား။ သံဃာတော်မြတ်အား လှူဒါန်း
ပါ၏ အရှင်မြတ်ဘုရား။ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေး
သောဆရာအား လှူဒါန်းပါ၏ အရှင်
ဘုရား။ ဤ ကုသိုလ်ကောင်းမှုအဖို့ကို
သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ၌ ကျင့်လည်ကြကုန်
သော သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ သတ္တပါအပေါင်း
တို့အား အမျှ၊ အမျှ၊ အမျှပေးဝေပါ
ကုန်၏။

အကျွန်ုပ်နှင့် အတူတကွ အမှုကြေ
၍ ချမ်းသာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ၊
ချမ်းသာကြပါစေ။ သူတော်ကောင်း
သူမြတ်လောင်းတို့က ပို့သော
မေတ္တာကိုလည်း အကျွန်ုပ်က ခံယူ
၏။ သာဓု...သာဓု...သာဓု။

'ပြီးရင် ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်း
အောင်...'

“ဘန္တေ အရှင်ဘုရား။ အဟံ
အကျွန်ုပ်သည်။ သံသာရ ဝဋ္ဋဗ္ဗတူ
တော၊ သံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ
မောစနတ္တာယ၊ လွတ်မြောက်ပါရခြင်း
အကျိုးငှာ။ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း
သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း
သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ယာစာမိ၊ တောင်း
ပန်ပါ၏ အရှင်ဘုရား”

ဒါကို ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ ဆိုပြီး
သုံးကြိမ်ဆိုပါ'

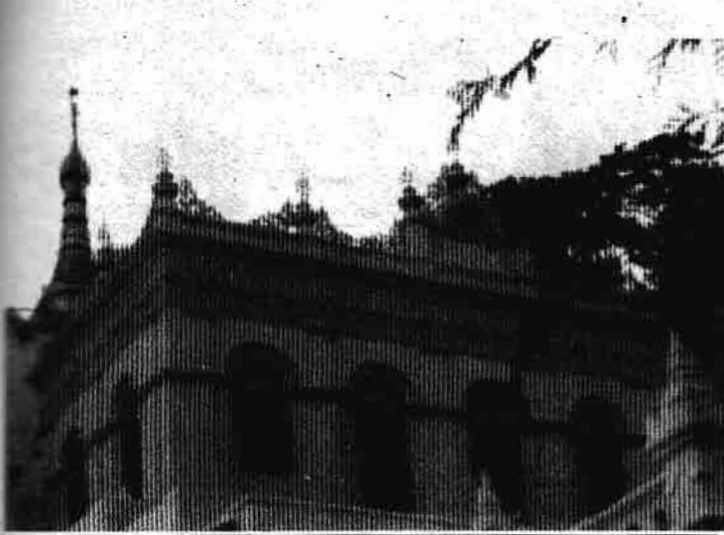
အာနာပါန သမထနည်း

သမာဓိရရှိ စွေဦးစွာ သမထနည်း
ကို စတင်ရတယ်။ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း
လေးဆယ်ထံက ယေဘုယျအားဖြင့်
အများနဲ့ သင့်လျော်မယ်ထင်တဲ့
အာနာပါနနည်းက လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့
အားထုတ်လို့ဖြစ်တာ ကြုံတွေ့ရပါ
တယ်။

ဒါကြောင့် အာနာပါနနည်းကို
အဓိက ပြဆိုပါမယ်။ အာနာပါန
ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ပုံ နည်းအမျိုးမျိုးရှိ
ပေမယ့် အတိုဆုံး၊ အမြန်ဆုံးနည်းလို့
ဦးပွင်း ယူဆထားတဲ့နည်းကို ပြပါ
မယ်။

ရှေ့အဖို့ ပြုဖွယ်ကိစ္စတွေ ပြုပြီးရင်
မိမိ ကြာကြာထိုင်နိုင်မယ့် ဣရိယာပုဒ်
အတိုင်း ထိုင်ပါ။ ယောက်ျား တစ်ပုဂ္ဂို
လ်၊ မိန်းမ ကျွဲကျွဲထိုင်ရင် ပိုကောင်း
တယ်။ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အလို

မြန်မာ့အလင်းစာပေအဖွဲ့က ရေးသားခဲ့သော အနုပညာအဖွဲ့၏ အနုပညာအဖွဲ့

လိုနေစဉ် အခါကအတိုင်း ရှုပြီး စိတ်က နှာသီးဖျား၊ ထွက်သက်ဝင်သက် တိုးသွား၊ ထိသွားတဲ့နေရာမှာ ထားပါ။

စိတ်ကနေ ဘာမှ မတွေးနဲ့၊ မကြံနဲ့၊ မရွတ်ဆိုနဲ့။ ထွက်လေဝင်လေ ထိတိုင်း ထိတိုင်း သိ၍သိ၍နေအောင် သတိထားပါ။ တစ်ခါတလေ အသက်ရှူတာ များသွားရင် မောတတ်တယ်။ ပြင်ပြီး ရှုပေး။ တစ်ခါတလေ ဖြည်းဖြည်းလေး ရှုတာ များသွားရင် အိပ်ချင်လာတတ်တယ်။ ပြင်ပြီး ရှုပေး။ ရှုဖန်များရင် မုဆိုးစိုင်းသင်သလို အလုပ်က မိမိကို သင်ပြသွားမယ်။

ညောင်းအားကြီးရင် နေရာပြင်၊ ရှုမြဲအတိုင်း ရှု၊ မှတ်မြဲအတိုင်း မှတ်ပါ။ စိတ်က ဘယ်နည်းနဲ့မဆို ပေါက်ပြောက်အောင် အားထုတ်မယ်။ ငါ ပါရမီရှိတယ်။ အောင်ရင် အပါယ်တံခါးပိတ်မယ်လို့ ယုံယုံကြည်ကြည် လိုလိုချင်ချင်နဲ့ အားထုတ်ပါ။ ဒါမှ မြန်မြန် ခရီးရောက်မယ်။

ပေါ့ပေါ့ဆဆ အားထုတ်ရင်၊ မယုံတယုံ မလိုချင်လိုချင်ဆိုရင် အလကားပဲ။ ပင်ပန်းရုံ ရှိတတ်တဲ့အပြင် နောက်

တစ်ကြိမ် အားထုတ်ပေးမယ့် မအောင်မမြင် ခက်ခဲတတ်တယ်။

ဒီလို ရှုဖန်၊ မှတ်ဖန် များလာရင် နိမိတ်မြင်လာတတ်တယ်။ တစ်စက္ကန့်က စပြီး တစ်မိနစ်၊ နှစ်မိနစ်၊ ဆယ်မိနစ် လောက် ကြာအောင် နိမိတ်မြင်တတ်တယ်။ နိမိတ်ဆိုတာမှာ အာနာပါန နိမိတ်(၁၂)ပါး ဖြစ်စေ၊ တခြားနိမိတ်များဖြစ်စေ မြင်လာတတ်တယ်။ မြင်ပေးမယ့်လဲ မြင်မှန်းသိတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်၊ နိမိတ်ပျောက်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ထွက်လေဝင်လေ ထိတဲ့နေရာ နှာသီးဖျားမှာပဲ စိတ်ကိုထားပါ။

မြင်လာတတ်တာက ထွက်လေဝင်လေတို့ဟာ လေအမြောင်းကြီးကို ထင်လာတတ်တယ်။ ထွက်လေက နှာသီးစအပြင်ဘက် တစ်ထွာ၊ တစ်တောင်လောက်ရောက်အောင် ထွက်သွားတယ် ထင်ရသလို ဝင်လေကလဲ လည်ချောင်းရင်၊ ချက်အထိ ရောက်သွားသယောင် ထင်လာတတ်တယ်။ တစ်ခါတလေကျရင် ထွက်လေဝင်လေတို့ဟာ အခိုးတွေလို၊ ဖြူဖြူမီးခိုးလိုလို ထင်လာတတ်တယ်။

နှာသီးမှာ ဂွမ်းစ အဆင့်ဆင့် ထပ်ထားသလို ထွက်လေနဲ့ အဆင့်ဆင့် တိုးပြီး မြင့်လာသလို ထင်တတ်တယ်။ အဖြူခိုးတွေ ထွက်ရာမှာလဲ အဖြူခိုးနဲ့ ရောပြီး ရွှေချည်ငွေချည် အမှုန့်တွေကို လက်လက်၊ လက်လက် တောင်ပြောင်ပြီး မီးပန်းတွေလို ဖွားခနဲ ဖွားခနဲ ပါသွားတတ်တယ်။

တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လဲ ပုလဲလုံးတွေ ထွက်လေဝင်လေနဲ့ ရောပြီး ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် ထင်နေတတ်တယ်။ ပုလဲကုံးလို သီတန်းပြီး ဝင်ထွက်နေတတ်တယ်။ သမာဓိရင့်လာရင် ဒီပုလဲလုံးတွေက ဓာတ်မီးလို အရောင်လင်းပြီး ဝင်ထွက်နေတတ်တယ်။ ဝင်လေနဲ့ အတူ ချက်အထိ တောက်လျှောက် ဝင်နေတာ။ အဲဒီအရောင်နဲ့ ဝမ်းထဲ ရှိသမျှကိုတောင် မြင်ရတတ်တယ်။

ဒီလို နိမိတ်မြင်တဲ့အခါ နိမိတ်ကိုသာ အာရုံပြုပြီး နှာသီးဖျားမှာ စိတ်မရောက်တော့ဘူး။ နိမိတ်ပျောက်သွားတော့မှ နှာသီးဖျားပေါ် စိတ်ပြန်ရောက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် မရောက်ရင်လဲ တမင်ထားပေးရတယ်။

ဒါတွေအပြင် သုံးဆယ့်တစ်ဘုံမှာ ရှိသမျှ အပွင့်အမျိုးမျိုး၊ အရောင်အမျိုးမျိုး၊ တောတောင်ရေမြေ၊ သမုဒ္ဒရာ၊ အဆောက်အအုံအမျိုးမျိုး၊ ဂူကျောင်းဘုရား၊ နေရာဌာနန္တရ၊ အသံ၊ နေလ၊ နက္ခတ်တာရာ၊ ဥက္ကာပုံ၊ ကျောက်မျက်ရတနာအမျိုးမျိုး၊ ပိုးစုန်းကြူးအစ မီးရှူးမီးပန်း၊ မီးလုံးအမျိုးမျိုး စတဲ့စတဲ့ ပြောမပြတ်အောင် အမျိုးမျိုး တွေလာတတ်တယ်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်

သံသရာခရီးသည်တန်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၃

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏

ပရိတ်တော်အစွမ်း နှင့်

ထောက်အံ့ရာ

၈၀၆ ဦးကျော်

တစ်နေ့ ဆရာကြီး ဦးသိန်းဌေးထံ သို့ တစ်ရွာတည်းနေ ကိုဘိုဝင်းနှင့် မအိမ္မန်တို့ဇနီးမောင်နှံ ရောက်လာပါသည်။

မောင်ဘိုဝင်းက...

'ဆရာကြီးခင်ဗျား ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သားဦးကလေး မောင်ရန်အောင်ဟာ ငိုယိုနေပါတယ်။ ငိုတာက ခေတ္တခဏ ငိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အမြဲတမ်းလို အော်ငိုနေပါတယ်။ အသက်အရွယ်က ကိုးလသားကလေးပါ။

ကလေးငိုနေတာ ရက်တောင် အနည်းငယ် ကြာသွားပါပြီ။ နို့တိုက်ရင် စို့ပါတယ်။ အစားအသောက်ကျွေးရင် စားပါတယ်။ စားသောက်ပြီးရင် အမြဲငိုနေတော့တာပါပဲ။

အိပ်တုန်းခဏသာ အငိုတိတ်ပါတယ်။ အိပ်ရာမှန်းရင် ငိုပြန်တာပါပဲ။ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ အားလုံးမှန်ပါတယ်။ ညီညွတ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ပူလွန်းခြင်း၊ အေးလွန်းခြင်းလဲ မရှိပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့သားကလေး မောင်ရန် အောင်ဟာ တစ်စုံတစ်ခုကို ကြောက်လန့်နေတဲ့ပုံ ဖြစ်နေပါတယ်။

ကြီးကတဲ့လူကြီးများက မင်းတို့ ကလေး အမြဲတမ်း ငိုယိုနေတာ ထူးဆန်းတယ်။ ဘေးပယောဂ အနှောင့်အယှက်ရှိဟန်တူတယ်။ ဆရာကြီး ဦးသိန်းဌေးတို့ဝတ်အသင်းကို ဖိတ်ကြားပါ။ မင်းတို့အိမ်မှာ ဝတ်တက်ပါ။

အဲသလို ဝတ်ရွတ် ဝတ်တက်လိုက်ရင် မောင်ရန်အောင်ကလေး အငိုတိတ် သွားပါလိမ့်မယ်လို့ အကြံပြုကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာကြီးတို့ ဝတ်အသင်း ယနေ့ည ကျွန်တော်တို့ အိမ်မှာ ဝတ်ရွတ်ပေးပါရန် လေးစားစွာ ဖိတ်ကြားလာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား'

ဆရာကြီး ဦးသိန်းဌေးမှ...

'အေ... မင်းတို့အိမ်မှာ ထိပ်ရွတ်ထိပ်တက် ချိတ်တက် ဘာဟော့မှ ကင်းလွတ်စေလို

ရွှ် ဝတ်တတ်မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဘေးအန္တရာယ် ရန်အထွယ်တို့မှ ဖယ်ကင်းလွတ်စေဖို့...

- ၁။ ကျောက်စရစ်ခဲ ကိုးလုံး
- ၂။ အိမ်ရှည်လုံး(ရှည်ခင်) တစ်လုံး
- ၃။ သဲအပြည့်ပါသော သဲတစ်ပုံး
- ၄။ ရေအပြည့်ပါသော ရေအိုးတစ်လုံး အဆင်သင့်ထားပါ'

'ဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ အသင့်လုပ်ထားပါမယ်'

ည(၇)နာရီခန့်တွင် ကိုဘိုဝင်းနှင့် မအိမ္မန်တို့အိမ်တွင် ဆရာကြီး ဦးသိန်းဌေးနှင့် ဝတ်အသင်းသူ အသင်းသားများ စုံလင်စွာ ရောက်ရှိကြပါသည်။ သက်တော်ထင်ရှား ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား ရည်စူးပြီး ဆီမီးအလင်းတိုင်များနှင့် အမွှေးတိုင်များကို ထွန်းညှိပူဇော်ကြပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးသိန်းဌေးသည် ကြေးစည်ကလေးကို ထိုးခတ်နေပါသည်။

ကြေးစည်သံကလေးသည် စကြ

ဤ ကမ္ဘာမြေဦးတို့ကို ထိုးဖောက်ကာ ကြားနေရပါသည်။ ကြားရသူတိုင်း နှစ်ထဲတွင် အားပြုကာ သာယာလန်းဆန်း နေကြပါသည်။

သို့သော် ရင်ဝယ် မအေးချမ်းနိုင်သူ ကလေးကတော့ မောင်ရန်အောင်ပါ။ မောင်ရန်အောင်သည် ကြေးစည်သံ ကလေးနှင့်အတူ ငိုနေပါသည်။ ငိုနေ ထာက သဲကြီးမဲကြီးပါပဲ။

ဆရာကြီး ဦးသိန်းဌေးတို့ဝတ်အသင်း သည် ပထမဦးစွာ ဘုရားပင့်ကြပါ သည်။ ဘုရားပင့်ပြီးလျှင် ငါးပါးသီလ ခံယူကြပါသည်။

ငါးပါးသီလခံယူပြီးလျှင် ဘုရား ဂုဏ်တော်ကိုးပါး၊ တရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးနှင့် သံဃာ့ဂုဏ်တော်ကိုးပါး တို့ကို ရွတ်ဆိုပူဇော် ရှိခိုးကြပါသည်။ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်နှင့် သံဃာတော်တို့၏ ဂုဏ်တော်များကို နှိုးနှိုးပူဇော်ပြီးသောအခါ ခဏရပ်နား ကြပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးသိန်းဌေးသည် အောက်ပါအတိုင်း စီစဉ်ညွှန်ကြားပါ သည်။ မိခင် မအိမွန်ကို ဘုရားရှင်ဘက် သို့ လှည့်ထိုင်စေပါသည်။ သားငယ် မောင်ရန်အောင်ကို မအိမွန်၏ ရင်ခွင် ထဲသို့ ပွေ့ထားစေပါသည်။

ကျောက်စရစ်ခဲများ၊ အပ်ချည်လုံး (ချည်ခင်)၊ သဲတစ်ပုံးနှင့် ရေအိုးတို့ကို မအိမွန်တို့ သားအမိနှစ်ယောက်၏ ရှေ့ တွင် ထားစေပါသည်။

ယင်း သားအမိနှစ်ယောက်နှင့် အထက်ပါပစ္စည်းများကို အတွင်းမှာ ထားပြီး ဝတ်အသင်းသူများက အပြင်မှ ဝိုင်းပတ်လျက် ထိုင်စေပါသည်။ ပြီးလျှင် ဝတ်ရွတ်ခြင်းကို စတင်ပါ သည်။

ဆရာကြီး ဦးသိန်းဌေးသည် နတ်

အပေါင်းကို ပင့်ဖိတ်ပါသည်။ သမန္တာ ကစပြီး မင်္ဂလာသုတ်ကို သံပြိုင် ညီညာ စွာ ရွတ်ဆိုကြပါသည်။ မင်္ဂလာသုတ် ရွတ်ဆိုပြီးသော်လည်း မောင်ရန်အောင် ငိုဆဲပါ။

မင်္ဂလာသုတ်ပြီးဆုံးလျှင် ရတနသုတ် ကို ရွတ်ဆိုကြပါသည်။ ရတနသုတ် ပြီးဆုံးသော်လည်း မောင်ရန်အောင် ငိုဆဲပါ။

ရတနသုတ်ပြီးဆုံးလျှင် မေတ္တသုတ် ကို ရွတ်ဆိုကြပါသည်။ မေတ္တသုတ် ရွတ်ဆိုပြီးသော်လည်း မောင်ရန်အောင် အငိုမတိတ်သေးပါ။

မေတ္တသုတ်ရွတ်ဆိုပြီးလျှင် ခန္ဓသုတ် ကို ဆက်လက် ရွတ်ဆိုကြပါသည်။ ခန္ဓ သုတ်ရွတ်ဆိုပြီးသော်လည်း မောင်ရန် အောင် အငိုမတိတ်ပါ။

ခန္ဓသုတ်ရွတ်ဆိုပြီးလျှင် မောရသုတ် ကို ဆက်လက် ရွတ်ဆိုကြပါသည်။ မောရသုတ် ရွတ်ဆိုပြီးသော်လည်း ကလေးမှာ ဆက်လက်ငိုလျက်ပါ။

မောရသုတ်ရွတ်ဆိုပြီး၍ ဝဋ္ဋသုတ် ကို ဆက်လက် ရွတ်ဆိုကြပါသည်။ ဝဋ္ဋ သုတ် ရွတ်ဆိုပြီးသော်လည်း ကလေး မှာ သဲသဲမဲမဲ ငိုလျက်ပင်။

ဝဋ္ဋသုတ် ရွတ်ဆိုပြီးလျှင် ဝေဠုသုတ်

ကို ရွတ်ဆိုကြပါသည်။ ဝေဠုသုတ် ရွတ်ဆိုပြီးသော်လည်း မောင်ရန်အောင် အားပါးတရ ငိုဆဲပါ။

ဝေဠုသုတ်ပြီးလျှင် အာဇာနည်ယ သုတ်ကို ဆက်လက် ရွတ်ဆိုကြပါသည်။

ထူးခြားသည်မှာ အာဇာနည်ယ သုတ် ရွတ်ဆိုပြီးသောအခါ မရပ်မနား အဆက်မပြတ် ငိုနေသော မောင်ရန် အောင်မှာ ငိုကြွေးခြင်း လုံးဝ ရပ်ဆိုင်း သွားပါသည်။

ပရိတ်ရွတ်နေသော ဝတ်အသင်း ကြီးသည် အာဇာနည်ယသုတ် ပြီးသွား သောအခါ အင်္ဂုလိမာလသုတ်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ သုတ်၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်တို့ကို အစဉ်အတိုင်း ရွတ်ဆိုသွားကြပါသည်။

ပရိတ်ကြီး တစ်ဆယ့်တစ်သုတ်ပြီး လျှင် ပဋ္ဌာန်းနိဒ္ဒေသကို ရွတ်ဆိုကြပါ သည်။ ပဋ္ဌာန်းနိဒ္ဒေသပြီးဆုံးလျှင် သတ္တဝါအပေါင်းအား မေတ္တာပို့ကြပါ သည်။

မေတ္တာပို့ပြီးလျှင် အမျှပေးဝေကာ ဝတ်တက်ခြင်း ပြီးဆုံးပါသည်။ မောင်ရန်အောင်၏အသံသည် တိတိ ဆိတ် ငြိမ်သက်နေသဖြင့် အားလုံး တအံ့တဩ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးသိန်းဌေးသည် မောင်ဘိုဝင်းတို့မိသားစုဘေးအန္တရာယ် ကင်းဝေးစေရန် အောက်ပါအတိုင်း ညွှန်ကြားပြန်ပါသည်။

အိမ်ထိုင်ခါးပေါက်ဝကို ချန်လှပ်ကာ အပ်ချည်ကြိုး(ချည်ခင်)ဖြင့် အိမ်ထိုးပိတ်ရက်ကို ဝိုင်းပတ်၍ စည်းထားစေပါသည်။ (မကောင်း သော ပိတ္တုအနှောင်အဖျက်များ၊ ဖတ်ဆုတ် နိုင်စေရန် ဖြစ်ပါသည်။)

ဖရိတ်သံများကို အိမ်ထိုးတစ်ခုခုကို ဖက် ဖျန်စေပါသည်။ ဘုန်းဓမ္မထောင့်ပုစွန် အနပ် နှင့် ထောင့်တစ်ထောင့်လျှင် ဖရိတ်ကျောက်၊ တစ်လုံးကျ လက်ယာရစ်ချကာ ခြေတွင်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

‘ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ’

‘အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ’

‘ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ’

‘ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ’

‘ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား’

‘သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရ’

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ ‘အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ’ ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ’

‘ဆေးရဲ့ အစွမ်းအားနဲ့သင်က ဘာတွေကောင်းလဲ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက် လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ပိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်မြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံခြုံ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသာတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယာနုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ ပါတယ်’

‘ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ’

‘မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့’

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရင်ဆာတိုက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆)၊ သုဝေဇာတိလမ်း၊ သွားမှတ်တိုင်အနီး၊
 (၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူရွာ၊ ပုသိမ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၇၁

ကိုကြီးကောင်း

ရွှေတောင်မြို့ ဂဟန္တာ(၈၀)နှင့်

မိုးရွာသကုဇောကြီး (၂)

သန်းဦး (သုဝဏ္ဏ)

ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိနှစ်ဖြာ နှစ်တော် မူပါတယ်။ ခုနစ်ရက်သားသမီးများနဲ့ ဝေနေယျသတ္တဝါများရဲ့ အကျိုးစီးပွား အလိုငှာ ကျင့်ပွားအားထုတ်တော်မူပါတယ်။ ထူးခြားတာ များစွာရှိသော်လဲ ရေးမဖြစ်တာများစွာ ရှိပါတယ်။

စာဖတ်ပရိသတ်များ အနေဖြင့် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သက်တော်မှာ (၈၀)ကျော်နေပြီဖြစ်၍ သက်တော် ထင်ရှားရှိဆဲတွင် လာရောက်ဖူးမြော် စေချင်ပါတယ်။ ဤစကားကိုတော့ တွန့်တော်အနေဖြင့် စေတနာနဲ့ သဒ္ဓါ အရ ပြောရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိစိတ်အကြံကို သိနေသကဲ့သို့ ထူးခြားသော တိုက်ဆိုင်မှုများ ရှိပါတယ်။ လာသမျှ ပရိသတ်ကို ပုဂ္ဂိုလ် အလိုက် တရားဟောပါတယ်။ သက်တော် ကြီးရင့်ပြီ ဖြစ်သော်လဲ မမောနိုင်၊ မပန်းနိုင် တရားဟောတော်မူပါတယ်။ တရားနာသူရင်ထဲ စိမ့်ဝင်စွဲမြဲသွားတဲ့ အထိ မနားတမ်း ဟောလေ့ရှိပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မေတ္တာကို ခံယူ မိသူတိုင်း လောကီကောင်းကျိုးများ သိသာထင်ရှားရုံမက လောကုတ္တရာ အမြဲတေများ ရင်တွင်း ကိန်းအောင်း သွားကြသူများ ဖြစ်သွားကြပါတယ်။

နောက်ထပ် ထူးခြားတာကတော့ ရောဂါဒေဝနာရှင်များပါ သူ့အလိုလို ရောက်လာကြပြီး ဆရာတော်ထံ မေတ္တာ ဆေးတော်၊ ရေဆေးတော် တောင်းခံ

ရွှေတောင် ကဟန္တာမြို့ မြတ်စွာဘုရားကြီး

ကြတာပါ။ ခုနစ်ရက်သားသမီးများရဲ့ ရောဂါများ ပျောက်ကင်းရုံမက စိတ် ချမ်းသာသွားကြပါတယ်။

ဆေးမတိုးသူများလဲ ဆေးတိုးသွား ကြပါတယ်။ ဆေးမှန်၊ ဆရာမှန် တွေ ကြုံပြီး သက်သာပျောက်ကင်းကြပါတယ်။

သာကေတမြို့မှ အသက်(၃၀)ကျော် ဆရာဝန်ပေါက်စလေးမှာ အလိုလို နေရင်း မျက်စိနှစ်လုံးမှောင်ကျကာ ကွယ်ခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ ဆရာတော်ကြီးတို့က ကိုးကွယ်နေသော ဝေနေယျမိတ်ဆွေ များရဲ့ ပြောကြားမှုကြောင့် ဆရာတော်

နဂဏ္ဌာရောင်မြည့်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

လေးကျွန်းသာယာမြို့နယ်တော်ကြီးနှင့် သာသနာ့နယ်မြေ ခြင်္သေ့တစ်ကောင်
ဣန္ဒာတ် တက္ကသိုလ်မြို့ ခြင်္သေ့တိုင်းကြီး တည်ထားမှတ်တမ်းတော် အခြေခံတော်ဖြစ် တူနေမည်
ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်တော်များ

ကြီးထံ ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုဆရာဝန် လေးခမျာ ဆေးမျိုးစုံ၊ ဆေးခန်းမျိုးစုံ မှာ ကုသခဲ့ပေမယ့် ဘာမှ မထူးခြားဘဲ နှစ်နဲ့ချီပြီး ကွယ်နေခဲ့ပါတယ်။
ဆရာတော်ကြီးက...
'ဒါဟာ အကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေး နေတာဖြစ်တယ်'
လို့ ဆိုကာ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး...
'မကြာခင် ပြန်မြင်လာမယ်။ မင်း

ယုံကြည်ဖို့တော့ လိုမယ်'
ဟူ၍ မိန့်ပါတယ်။ (၁၀)ရက်အကြာ မှာ တဖြည်းဖြည်း ပြန်မြင်လာကာ ယခု စာပင်ဖတ်နေပါပြီ။
ဤသည်မှာ ဤစာရေးချိန်နဲ့ မရှေး မနှောင်းက အတွေ့အမြင်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးကတော့...
'အေး ငါကတော့ ဆေးကုတဲ့ ဘုန်းကြီး ယုတ်ဘူး ထေရဝါဒဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့်

ယုံရင်တော့ ပျောက်မှာပဲ။ သဒ္ဓါထက်သန်ရင် အကျိုးပေးမှာပဲ'
ဟူ၍သာ မိန့်ကြားလေ့ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ဆရာသမားလဲဖြစ်၊ ဓမ္မမိတ်ဆွေလဲဖြစ်တဲ့ လူတစ်ဦးကြောင့် ဆရာတော်ကြီးထံ ရောက်ဖြစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုတော့ ဆရာတော် ကြီးရဲ့ တပည့်များစွာထဲက နောက်တိုး တပည့်တစ်ဦး ဖြစ်နေပါပြီ။ တစ်လ တစ်ခေါက်မက ရောက်ခဲ့ပါတယ်။
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဩဝါဒများ၊ စရဏကျင့်စဉ်များ၊ ကျင့်ပွားအားထုတ် ခြင်းများ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ကျင့်ပွားခြင်း များကို အခါအားလျော်စွာ လှုပ် ဆောင်ပါတယ်။
တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ်၊ တစ်လ ထက် တစ်လ ဘဝကံအပြောင်းအလဲ များ၊ စိတ်ဓာတ်ရေးရာ အပြောင်းအလဲ များ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဤသည် မှာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်ကြီးနှင့် ရဟန်းသားမကော၊ သီလရှင်များ

ဆရာတော်ကြီးနှင့် တပည့်ထမ္မာများ

တကယ်တမ်းမှာတော့ ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီးမှာ မိမိအတွက် ဘာမှ လိုအပ်တော့သည် မဟုတ်တော့ဘဲ မွေလမ်းကြောင်း ဆုံးတဲ့အထိ လျှောက် လှမ်းနေပါပြီ။

သို့သော် ရောက်လာကြသော ပါရမီ ရှင်များ၊ ဘဝ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူများအား ကောင်းကျိုး ပြုနိုင်ရေးအတွက် မိမိ ကိုယ်ကျိုးကို မငဲ့ကွက်ဘဲ သာသနာ့ တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရင်း မေတ္တာ တရားများ ဖြန့်ကြက်ပေးနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ တရားပွဲတချို့တွင်...

‘ငါ့မင်းတို့အတွက် လုပ်နေတာ၊ ငါ့မင်းတို့ ဆွေအတွက် လုပ်ပေးနေတာ’ ဟူ၍ မေတ္တာစကားကို သစ္စာထား ပြီး မိန့်ကြားလေ့ရှိပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးဟာ သတ္တဝါတို့ အပေါ် ငဲ့ညှာသနားတော်မူလေသော ကြောင့် ရာသက်ပန် သက်သတ်လွတ် ဘုဉ်းပေးပါတယ်။ သက်တော်(၂၀) ရဟန်းပြုချိန်ကစ၊ ကာ ယနေ့တိုင် သက်သတ်လွတ်သာ ဘုဉ်းပေးပါ တယ်။

သက်သတ်လွတ်စားခြင်းနဲ့ ပတ်

သက်ပြီး တပည့်ဝေနေယျများက မေး လျှောက်ကြည့်ရာ “ဒါ ငါ့အကြောင်း နဲ့ငါပေါ့” လို့သာ မိန့်ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းပရိဝုဏ်အတွင်းမှာလဲ သက် သတ်လွတ်သာ ကျွေးမွေးပါတယ်။ လာသမျှ ပရိသတ်အတွက် မနက်စာ၊ နေ့လယ်စာ၊ ညစာ ဘာမှ မပူမပင် ရပါ။

ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ကျောင်းမှ သီလရှင်များ၊ ကပ္ပိယများ နဲ့ တပည့်များက လုပ်ဆောင်ကြပါ တယ်။ ချွေးတဒီးဒီးဖြင့် မနားတမ်း ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်နေသော သီလ ရှင်လေးများမှာ စိတ်မပျက်ဘဲ ဝမ်းသာ ရွှင်ပျ ကြည်လင်လှတာကြောင့် လာ ရောက်စားသုံးသူများလဲ ပျော်ရွှင် ကြည်နူးပဆုံးပါပဲ။ ချက်ပြုတ်သမျှ ဟင်းလျှာများကလဲ နတ်သုဒ္ဓါအလား စားကောင်းကြပါတယ်။

ကုသိုလ် ယူလိုသူများကတော့ နံနက်စာဖြစ်စေ၊ နေ့လယ်စာဖြစ်စေ၊ ညစာဖြစ်စေ အကုန်အကျခံပြီး ကုသိုလ် ယူကြပါတယ်။

ကျောင်းဝင်းတစ်ခုလုံး အတွင်းရှိ ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ သီလရှင်၊ ယောဂီ နဲ့ ကပ္ပိယ တပည့် ဝေနေယျများအဖို့ ရဟန္တာ(၈၀)ကို မနက်အရုဏ်တက် ဝတ်မပျက် ဆွမ်းကပ်လှူခြင်း၊ နေ့လယ်ဆွမ်း ဝတ်မပျက် ကပ်လှူခြင်းမှာ များစွာသော မဟာကုသိုလ် တော်ကြီး ဖြစ်နေကြပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ကို ကျွန်တော် မမှန်းဆနိုင်ပါ။ သာသနာ တော်အတွက် စိတ်ထက်ထက်ဖြင့် အားကြိုးမာန်တက် တစ်ရက်လားလေး

ရွှေတောင် ခဲ့ရှင်ဆရာတော်ကြီး

ဧကသေမိခင်၏ ကဿပဉ္စမ ဓာတ်တော်ပြုခြင်းနှင့် ပြုစုထားမှု

◆ သာသနာ့နယ်မြေအတွင်းရှိ ဘုရားတော်ဆရာ

◆ ရွှေတောင် ခဲ့ရှင်ဆရာတော်ကြီး အလောင်းတော်ကဿပဉ္စမ ဓာတ်တော်ပြုခြင်း ကြွတော်မူလာပုံ

မှ ပျက်ယွင်းမှုမရှိဘဲ ထက်သော သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ ကောင်းကောင်းဖြင့် သာသနာပြုနေသူသာ ဖြစ်ပါတယ်။

များစွာသော သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို အောင်အောင်မြင်မြင် အောင်စွမ်းဆောင်နေနိုင်ခြင်းကပင် သက်သေခံလျက် ရှိနေပါတယ်။

လက်လှမ်းမီသမျှ ရေးပြောရရင်...

- ပဲခူးပြည်တွင် သိဒ္ဓါရှင်ဘုရားကြီး
- ပေါင်းတည်တွင် ယုပကုန်စေတီတော်ကြီး
- ရွှေတောင် ရွှေနှုတ်တောင်ရှိ ပြုပျက်နေသော ဝု ကျောင်း ပုထိုးတော်များ ဖရပ်များ

အား ပြုပြင်ခြင်းများ

- နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများအား ပြုပြင်ပွမ်းပံခြင်း
- ငါးဆူတောင် စေတီတော်ကြီးအား သိန်းပေါင်းများစွာ အကုန်အကုန်၍ ပြုပြင်ပွမ်းပံခြင်း
- ဖလွမ်းတောင်စေတီတော် အပျက်ကို ငုံ့ထားသော ညောင်ပင်ကြီးအား ရှင်းလင်းကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကျေးဇူးများမှ ရဟန်းရှင်လူများ တပ်မတော်မှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သာသနာ့မြေကို သန့်စင်ပြီးနောက် ဉာဏ်တော် (၄၅)တောင် စေတီအရံ

- (၈)ဆူ လေးဖက်ပုဒ် လိုဏ်ဂုတော် တန်ဆာဆင်ကာ “မိုးရှင်တော်ဘုရား ရုပ်ပွားတော်”ကို စံပယ်စေတော်မူပြီး “လောကဉာဏ်သရဖူဘုရား”လို တွဲတော်မူခြင်း
- ဇီးကုန်းပြိုအရှေ့ ရေတာရှည်အနီး၌ ဉာဏ်တော်(၃၆)တောင်ရှိ စိန္တာပထီ စေတီတော်
- ပေါင်းတည်မြို့၌ ဉာဏ်တော် (၂၇)ဖေ့ရှိ ပြည့်ပြည့်ပင်ဘုရား
- အောင်လံ ဆွေးချို၍ ဘုရားတစ်ဆူ
- ရွှေနှုတ်တောင်၌ ဆန္ဒတော်ပြည့် ပေါ်တော် မူဘုရားကြီး ဆန္ဒတော်ပြည့်စေတီတော်
- ယင်းအနီး မြောက်ဘက်၌ အောင်တော်မူ စေတီတော်အား ထီးတင်လှူခြင်း

၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- နွေလေပြို ပညာရှင်များနှင့် ထုတ်လုပ် အိမ်ထောင်စုတို့ ရုပ်ပုံတော် ပဟာ မြတ်မှုန် ရုပ်ပုံတော်မြတ်(ကိုယ်ပွား)နှင့် ယာတန်ဆောင်းတော်ကြီး
- နွေလေပြိုတောင်ဘက် ကျိတ်ရွာ အနီး ညောင်တော်(၃၆)တောင်ရှိ အနန္တဓမ္မပျံ ဖော်တော်
- ဆန်လုပ်ငန်းတွင် ပေ(၁၀၀)ကျော်ရှိ စေတီ တော်တစ်ဆူ တည်ထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။
- ချီအပြင် တံတားပေါင်း (၄၅)ခု တည်ဆောက်ခဲ့ပါသည်။ တစ်နှစ်တစ် နှစ်ကို ရဟန်း၊ သာမဏေပေါင်း မြောက်မြားစွာကို သာသနာ့ဘောင်သို့ သွတ်သွင်းပေးခဲ့ပါသည်။
- လမ်းပြုပြင်ခြင်း၊ တံတားပြုပြင်ခြင်း၊ ဆေးတွင်းရေကန်တူးခြင်း၊ ဖော်ခြင်းများ စုတိုလဲ ရွက်ဆောင်ခဲ့ရုံမက ယနေ့

တွင်လဲ 'ဗုဒ္ဓဓာတ် ကမ္ဘာလွှမ်းခြုံ မြတ်စွာဘုရားကြီး' တည်ထားပူဇော် ရန် အဓိဋ္ဌာန်ထား ရွက်ဆောင်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဓာတ် ကမ္ဘာလွှမ်းခြုံ မြတ်စွာ ဘုရားကြီးမှာ ပေပေါင်း (၁၈၀) မြင့်မှာ ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာလုံးကြီးပေါ်တွင် ရပ်တော်မူဘုရားကြီး တည်ထားမှာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာရေးချိန်တွင် မြေခမ်း သပ်ခြင်း(Soil Test) ပြီးမြောက်၍ အောက်ခြေတိုင်ကြီးများ၊ ဒေါက်ကြီး များကို ခိုင်ခံ့သော အခြေအနေရောက် အောင် အောင်အောင်မြင်မြင် ပြီး မြောက်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ (ဤဘုရား ကြီးတွင် မည်သူမဆို တစ်တစ်တစ် အား လုပ်အား၊ ဝတ္ထုငွေကြေးအား လှူဒါန်းနိုင်ကြပါသည်။ စကားချပါ)

ရဟန္တာ(၈၀) ရှေးဟောင်းမဟာသိမ် တော်ကြီးဟာလဲ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ များစွာသော သာသနာပြုလုပ်ငန်း များတွင် အဓိက အရေးပါသော ပဓာနလုပ်ငန်းကြီး ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ထို့ကြောင့် အဓိက ရေးပြောလို သည်မှာ စာဖတ်သူများအနေဖြင့် ရဟန္တာ(၈၀) ရှေးဟောင်းမဟာသိမ် တော်ကြီးမှ ရဟန္တာ(၈၀)ကိုလဲ လာ ရောက်ဖူးမြော်လှည့်ပါ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဗွဲ့ရှင်ဆရာတော် ကြီးကိုလဲ ဖူးမြော်ရင်း ဆရာတော်ကြီး ရဲ့ မေတ္တာဓာတ်ကိုလဲ ခံယူလှည့်ပါလို ဖိတ်ကြား နှိုးဆော်တိုက်တွန်းပါရစေ။

သန်းဦး(သုဝတ္ထ)

- "ပြည်လေးပြည်" ဆိုတာ တခြား မဟုတ်ပါ။
- မြတ်စွာဘုရားအား သောက်တော်ရောက် လျှာသည့် ဘုရားသောက်တော်ရအို
 - မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လျှာသည့် ညောင် ရအို
 - ယိတို့ နေ့စဉ်သောက်သည့် သောက်ရအို
 - ယိတို့ နေ့စဉ် သုံးစွဲသည့် သုံးရအို
- တို့ အမြဲမပြတ် ရေပြည့်ရေလျှံ နေ ခေါ်မည်။
- မြန်မာစကားပုံတစ်ခုတွင် ထင်း ကြွယ်၊ ရေမကြွယ်ဟု ဆိုထားပါ သည်။ ထိုစကားပုံကဲ့သို့ပင် ထင်းရေ တို့ မည်သည် ကြွယ်ဝသည်၊ ချမ်းသာ သည်မရှိ၊ အမြဲတမ်းလို သုံးစွဲ၍ နေ၍ ထည်း နေ့စဉ်အမျှ ကုန်၍နေသော ကြောင့် မပိုမလျှံ၊ မချမ်းသာ မကြွယ်ဝ ဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။
- ထို့ကြောင့်လည်း ရှေးလူကြီးသူမ တို့က သောက်ရအို၊ သုံးရအို

လောကီကိစ္စ ပြည်လေးပြည်နဲ့ လုံတရဖေမည်

ရေမလျော့ကောင်းဘူးဟု ဆိုကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သောက်ရေ၊ သုံးရအိုတို့ ရေလျော့လျှင် မိမိတို့နေအိမ်၏ စီးပွား ဥစ္စာတို့ ရေကဲ့သို့ ယုတ်လျော့တတ် သလို ရေအိုးတွေ ရေပြည့်ရေလျှံနေပါ က စီးပွားဥစ္စာ ရွှေတွေတို့လည်း ပြည့်လျှံ တိုးတက်တတ်တယ်ဟု ယုံကြည် ယူဆကြလေ့ ရှိပါသည်။

လူကြီးသူမတို့မှ သောက်တော်ရေ အိုး၊ သောက်ရေအိုး၊ သုံးရေအိုးတွေ ရေမလျော့ကောင်း အမြဲတမ်း ရေပြည့် ရေလျှံနေပါစေဟု မကြာခဏ ပြောဆို တတ်ကြသည်။

စီးပွားဥစ္စာ ဒီရေအလား တိုးတက်

အောင်မြင်လိုသူများအနေနှင့် ပြည့် လေးပြည့်အား မပျက်မကွက် ကြိုးစား ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး စသည့် လောကီကိစ္စ အဝဝတို့လည်း အမြဲမပြတ် ပြည့်စုံနေမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤ ပြည့်လေးပြည့်အား မပျက် မကွက် ကြိုးစား ဆောင်ရွက်ကာ အကျိုးများစေရန် ရည်ရွယ်ကာ ဤ ဆောင်းပါးအား ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

ကိုသက်ရှည်

သည်။
 'ပြောမှာပါ ဆရာသမားရယ်...
 ...လာပါနဲ့။ ယုံကြည်ဖို့ကသာ အဓိက
 ကျွန်တော့် ပဲခင်းတွေမှာရော
 ကျွန်တော့်ပဲခင်းနှင့် ကန်သင်းတင်
 ...ဆရာမှာရော ပဲဖျက်သည့် ငမြောင်
 ...ဆောင်ပိုးများက ဝင်ရောက် ဖျက်ဆီး
 ...ခြင်းကို ခံနေရပါသည်။ ထို့ကြောင့်မို့
 ...ည်း ပိုးသတ်ဆေးများ ဖျန်းပြီး
 ...ခြင်းတောင်ပိုးများကို ရှင်းပစ်ကြပါ
 ...ည်း
 ကျွန်တော်ကတော့ အိမ်မှာရှိသည့်
 ...ဆုံးတာကြာပြီဖြစ်သော ဆေးဖျန်း
 ...ကို မြစ်ထဲမှာ ရေစင်အောင်သွား
 ...ဆေးပြီး အသင့်မန်းထားသော ရေမန်း
 ...ဖြင့် ရေပွားယူပြီး ဆေးဖျန်းပုံးဖြင့်
 ...ခင်းအနံ့ကို ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းသလို
 ...ဖက်ဖျန်းပါခတော့၏။

**ရေမန်းပက်ဖျန်းပုံနှင့်
 ပြစ်ရပ်ဆန်းတင်ခုံ**

ကျွန်တော်က ရေမန်းထည့်ထား
 သော ဆေးဖျန်းပုံးကို လွယ်ပြီး ပဲခင်း
 ...ရာသို့ ဆင်းခဲ့ပါ၏။ အိမ်နှင့် ကျွန်တော်
 ...၏ ပဲခင်းကလည်း အတော်ဝေးပါ
 ...သည်။ ကျွန်တော်၏ ပဲခင်းအစပ်
 ...ရောက်သည်နှင့် ခေတ္တခဏခြေစုံရပ်ပြီး
 ...အိမ်နစ်ခန့် ကြာသောအခါ...
 'ကဲ ငါ့ပိုင်တဲ့ ပဲခင်းတွေထဲမှာ ငါ့ပိုင်တဲ့
 ...ဖမ်းစာအတွက် ရှာဖွေစားသောက်နေကြတဲ့
 ...ပိုးသတ္တဝါကလေးများကို ငါ့ပတ္တနာရပ်ခံပါ၏။
 ...သစ်တို့လဲ တစ်ဝက်စားကြပါ။ ငါ့ပိုးလဲ တစ်
 ...ဝက်ရန်ထားကြပါ။'
 ဟူ၍ ရေမန်းဆေးကို ပက်ဖျန်းပါ
 ...တော့၏။
 ရေမန်းဆေးများ ပက်ဖျန်းပြီး အိမ်
 ...ကို မပြန်ဖြစ်သေးဘဲ အစ်မဖြစ်သူအိမ်

ဝင်ပြီး ညနေငါးနာရီခွဲ အလုပ်သိမ်းချိန်
 ကျမှပဲ ပြန်လာဖြစ်ပါ၏။
 အိမ်အပြန်၌ မိမိတို့ ပဲခင်းကို ဝင်
 ကြည့်ဖြစ်သည့်အခါမှာတော့ ပဲသီး
 ကင်းနှင့် ပဲပင်များကို ကိုက်ယူစား
 သောက်သော ငမြောင်တောင်ပိုးများ
 သည် မိမိ၏ ပဲခင်းထဲမှ အခြားနေရာ
 များဘက်သို့ ပုရွက်ဆိတ်တန်းပမာ
 ထွက်ခွာသွားကြသည်ကို အံ့ဩစရာ
 အဖြစ် တွေ့မြင်ရပါသည်။
ပြုလုပ်ပုံ

တရုတ်ပရိတ်ကို အနည်းဆုံး သုံးခေါက်
 ဖြင့် ရေမန်းလှုပ်ပါ။ ဆေးပုံးကို ရေစင်အောင်
 ဆေးပါ။ သတ္တဝါများကို မေတ္တာပို့ပေးပါ။
 ရေမန်းရည် ပက်ဖျန်းခြင်းမပြုမီ အချိန်၌
 မိမိပိုင်သော ပဲခင်းအစပ်မှာ ခြေစုံရပ်ပြီး မိမိ
 ပက်ဖျန်းမည့်ပရိတ်ရေသည် သတ္တဝါများ
 အား ထိခိုက်နစ်နာစေလို၍ ဟုတ်ကြောင်း
 သစ္စာပြပေးရပါမည်။

ဤပြောပြချက်များကို ကာယကံရှင်
 ဖြစ်သော **မောင်အောင်ဆန်းကျော်**
(ကြာကွင်းကျွန်းကြား)၏ ကိုယ်တိုင်
 ပြောပြချက်အရ ဘဝတူ တောင်သူများ
 မေတ္တာထားနိုင်ရန် သိရှိနိုင်ရန် မေတ္တာ
 ရှေ့ထား၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ
 တင်ပြပေးအပ်ပါ၏။

မှတ်ချက်။ ။ တရုတ်ပရိတ်ကို
တော့ ဤစာမူတွင် စာလေးမည်စိုး၍
ထည့်သွင်း မရေးသားတော့ပါ။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ဂါထာ
မန္တန်စာအုပ်များတွင် ရှာဖွေဖတ်ရှုပါ
ရန်။

စာရွက်များ ကိုယ်တိုင်နှစ်ပါး ချစ်သော
ကြပါစေ။

ရောတိမ်ကျော် (မအူပင်)

စာမျက်နှာ (၃၅)မှ အဆက်

မြင်ပေးပါသည်။ ကျောက်စရိတ်ခရစ်လုံး အရပ်
 (၄)ရပ် ထောင့်(၄)ထောင့် အတိအကျ
 ဖြစ်ပါသည်။ ကုန်သော ဖိတ်ကျောက်စရိတ်
 တစ်လုံးကို အိမ်၏ လျှောက်ထစ်အောက်
 ထွင် မြှုပ်ပေးပါသည်။

ပရိတ်ရေများကို သောက်ရေအိုးထဲ
 တွင် ထည့်ပေးပါသည်။ မောင်ရန်အောင်
 ကို တိုက်ကျွေးပေးပါသည်။ အဲဒီဝတ်
 ရွတ်ဝတ်တက်သည့် ညမှစ၍
 မောင်ရန်အောင်တစ်ယောက် သဲကြီး
 မဲကြီး အဆက်မပြတ် မငိုတော့ပါ။

မောင်ရန်အောင်သည် ယခု ၁၃၇၄
ခုနှစ်တွင် (၃)နှစ်သားအရွယ်ပင်
ရောက်ရှိနေပါသည်။ စလင်းမြို့နယ်၊
 မန်ကုလည်ပင်ပုကျေးရွာအုပ်စု၊ အင်းပုတ်
 ကျေးရွာတွင် မောင်ရန်အောင်တို့
 မိသားစု ပျော်ရွှင်အေးချမ်းစွာ နေထိုင်
 လျက်ပါ။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ပရိတ်တော်များ
 သည် အစွမ်းထက်လှပါသည်။ ရွတ်ဆို
 ခြင်းဖြင့် အကျိုးအန္တရာယ်ကို ရရှိစေပါ
 သည်။

စာရွက်များ အထက်က ဖော်ပြခဲ့
 သလို အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့ရပါက
 မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ပရိတ်တော်အစွမ်းများဖြင့်
 ဖြေရှင်းနိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ်၍
 ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဆရာကြီးဦးသိန်း
ဌေး(အင်းပုတ်ရွာ) ပြောပြသော
တကယ့် ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော
ဖြစ်ရပ်မှန်ကို တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ ဆရာကြီးဦးသိန်းဌေးအား
ဂါရဝဖြုလှလိုက်ပါသည်။

ဘေးဘယာ ဝေးကွာကြစေရန် ဆန္ဒ
 ပြုလျက်...

စလင်း ဦးကျော်

ကြော့မင်း

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ ..

ကြော့မင်း အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား

ထုတ်ဝေသူ - ဝေဟင် - 10/11/1981

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့်၊ လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ”

“အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရုံလို ဟိုဟာမစားရဲ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အလုပ်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရုံနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်”

“ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသားစား၊ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ ပျားများသာထက်” “ဟား ဘဲ၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတို့ကိစ္စလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ”

“ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ် နေ့ ရှေ့ ၅ ပြားသောက်လိုက်”

“မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကို”

“ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း သွေးတက်၊ သွေးတိုခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းပူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းထိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားချား၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေးရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပဲတော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီဦး၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး၊ ကိုရဲ့ကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာခွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြောချွတ်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်း သွားသရာရခဲ့ပါပြီ၊ ဒါကြောင့် စားဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗမ္မာလင်း၊
 မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁။

www.burmeseclassic.com

▲ ဥမင်သုံးဆယ် အလိုတော်ထိပ်စွမ်းထောက် (ရှမ်းပွားထောက်၏ ထောက်နားအနီတွင် ထောင်ရှိနှင့် သာတက်နားထောက်အနီတွင် ပတူကြီးသစ်ရာစာပုံကို ထွေးရှိနိုင်ပါသည်။) ဤရှမ်းပွားထောက်နေရာသည် အောင်မြေဥဒ္ဓါတည်း။

ဥမင်သုံးဆယ်ဘုရား

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ရွတ်ဆိုပါ။]

ပတူကြီးသစ် ရာဇေန၊
ကာရိတံ လောကပူဇိတံ၊
တိ သုမင်္ဂတိ ပါကင်္ဂ၊
နမော စေတီယ ယဟန္တံ။

မြန်မာပြန်

ပတူကြီးသစ်ရာစေနေ၊ ပတူကြီးသစ်သစ်ရာစာ အမည်ထင်ရှား ရှိတော်မူသော ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်းကြီးသည်။
လောပူဇိတံ၊ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့ အထူးပူဇော်အပ်သော။
တိ သုမင်္ဂတိပါကင်္ဂ၊ ဥမင်သုံးဆယ်ဟူ၍ အလွန်လျှင် ထင်ရှားကျော်ကြားတော်မူပါသော။

မဟန္တံ ယံစေတီယံ၊ အကြင် ဥမင်

စစ်ကိုင်းတောင် သမိုင်းစစ်စစ်များ

၆ အောင်မြေနှင့် ဣန္ဒဝေဒါယာတော်များ (၃)

သုံးဆယ်စေတီတော်မြတ်ကို။
ကာရိတံ၊ လူရှင်အများ ကုသိုလ်ပွားအောင် တည်ထားသမူ ကိုးကွယ်ခြင်း ပြုအပ်ခဲ့လေပြီ။
တံ၊ ထို ဥမင်သုံးဆယ် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို။
အဟံ၊ “.....” ဟု နာမသမုတ်အကျွန်ုပ်သည်။
[မှတ်ချက်။] “.....” နေရာတွင်

ကျောက်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]
နမော နမာမိ၊ ပါရမီတော် (၃၀)၊
ဝါတော်(၄၅) အာရုံထား၍ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။
ဘုရားတည်သောနှစ် -
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၈၇ ခုနှစ်။
နက္ခတ္တရာဇင်ဒြဏ်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၅

ဘုရားဒါယကာ

ပတူကြီးသယ်ရာဇာ။

တည်နေရာ

ဆွမ်းဦးပုညရှင် အတက်ကွေ့
မြောက်ဘက် စစ်ကိုင်းတောင် သုဝဏ္ဏ
ဂီရိတောင်ထွတ်။

ပွဲတော်ရက်

နှစ်စဉ် ဝါခေါင်လပြည့်နေ့။

အောင်မြင်နေရာ

ဥမင်သုံးဆယ် လိုဏ်ဂူအတွင်း။
အလိုတော်ပေါက်ရှပ်ပွားရှေ့။

အစောင့်အရှောက်

အဝိယကွဓာတ်ဘီလူး။

ထူးခြားချက်များ

ဥမင်လိုဏ်ပေါက် (၃၀)ရှိကာ ရှပ်ပွား
တော် (၄၅)ဆူ စံပယ်တော်မူလျက်
ရှိပါသည်။

ဘုရားရှင်၏ ဝါတော် (၄၅)ဝါကို
ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်ပြီး လိုဏ်ပေါက်(၃၀)
မှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ပါရမီတော်
အပြား (၃၀)နှင့်အညီ ပြုလုပ်စီမံထား
ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

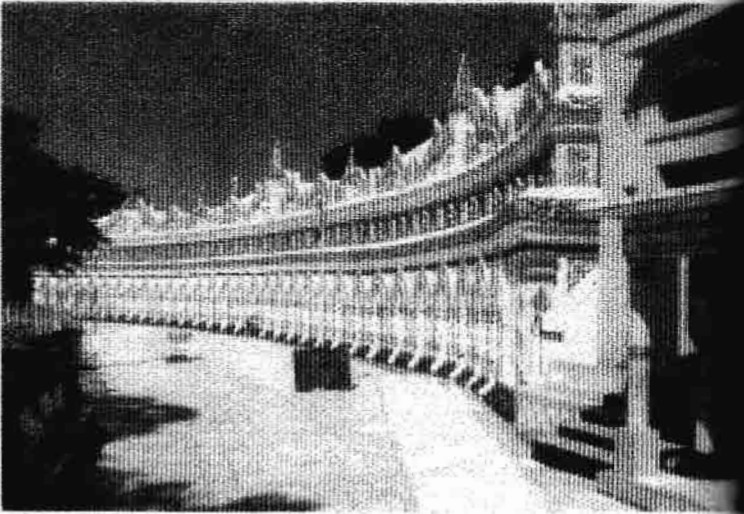
အင်းဝဘုရင် သတိုးမင်းဖျား၏
ဆရာတော်ဖြစ်သော ပတူကြီးသယ်
ရာဇာသည် စစ်ကိုင်းတောင် သုဝဏ္ဏ
ဂီရိတောင်ထွတ်တွင် အလျား (၁၉၀)
ပေ၊ အနံ (၁၄)ပေ၊ အမြင့် (၂၆)ပေရှိ
သော လိုဏ်ကြီး ထွင်းဖောက်၍ ဘုရား
ရှင်၏ ဓာတ်တော်မွေတော်များနှင့် ပြဒါး
ရှင်ဓာတ်လုံးကို ဌာပနာထားခဲ့လေ
သည်။

ပတူကြီးသယ်ရာဇာသည် သီရိ
သဒ္ဓမ္မရာဇာသေနာပတိဘွဲ့ ရရှိခဲ့၍
ပိဋကတ်(၃)ပုံ၌ အထူးကျွမ်းကျင်တော်
မူလေ၏။

ထို့အပြင် ထူးခြားဆန်းပြားသော
လောကီပညာရပ်များကို ကျွမ်းကျင်
သဖြင့် နက္ခတ္တဗေဒ၊ ဗြဟ္မစရိယ၊

▲ ဥမင်သုံးဆယ်မှ ရှပ်ပွားတော်များ
● ဥမင်သုံးဆယ်ဂူတန်းများ

တတ်မြောက်ရုံမျှမက ရွှေဖြစ်၊ ငွေဖြစ်
အင်္ဂိုရတ်ပညာဖြင့် ထွက်ရပ်ပေါက်ခဲ့
သည်ဟု ကျော်ကြားတော်မူပါ၏။

ထူးထူးခြားခြား အကြားအမြင်ရ
သော ဝိဇ္ဇာနိုင်တမ်းဖြစ်ကြောင်း သမိုင်း
မှတ်တမ်းများတွင် တညီတညွတ်
တည်း ဖော်ပြပူဇော်ခံရသော ဆရာ
တော်ကြီး ဖြစ်လေ၏။

အင်္ဂိုရတ်ကိစ္စ တတ်ကိစ္စ လိုက်စားဆောင်
ရွက်လေ့လာသူတိုင်းအတွက် နေရာထူး

ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်ပင်နန်းဦး

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ရွတ်
ဆိုပါ။]

လင်္ကာဝေဒန တိက္ခနာ၊
ရာဇဂေဟ သီသထုပ်၊
နိဗ္ဗေတောန တတုဟိ၊
ဝနေ ယန္တံ သုန္ဒိတံ။

▲ ရှင်လင်နင်ဦးတော်တော်

မြန်မာပြန်

လင်ကာဂတေန၊ သီရိလင်ကာနိုင်ငံမှ
 ပြန်လည် ကြွရောက်တော်မူသော။
 ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်
 သည်။
 ဓာတူဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏
 ဓာတ်တော်မွေတော်တို့ဖြင့်။
 နိဗ္ဗာပေတွာန၊ ထည့်သွင်းဌာပနာ
 တော်မူလေ၍။
 ယံ ရာဇဂေဟ သီသထူပံ၊ အကြင်
 ရှင်ပင်နန်းဦး စေတီတော်မြတ်ကြီးကို။
 သုနိဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာဖန်ဆင်း
 ကိုးကွယ်ခြင်း ပြုအပ်ခဲ့လေပြီ။
 တံ၊ ထိုရှင်ပင်နန်းဦးစေတီတော်
 မြတ်ကြီးကို။
 အဟံ၊ “.....” ဟု နာမ သမုတ်
 အကျွန်ုပ်သည်။

**[မှတ်ချက်။ ။ “.....” နေရာတွင်
 မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]**

ဝဇ္ဇေ ဝဇ္ဇာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်
 အုပ်မိုး၍ ရိုနှိုးကန်တော့ပါ၏ဘုရား။
 ဘုရားတည်ဿောနှစ်
 သက္ကရာဇ် ၆၀၇ ခုနှစ်။
 ဘုရားဒါယကာ
 ပေါင်လောင် အရှင်ကဿပမထေရ်
 မြတ်ကြီးဟု ယူဆရပါ၏။
 တည်နေရာ
 စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးလမ်း နန်းဦးမြို့၊
 သစ်ရပ်ကွက်၊ ကားရပ်စခန်း ညောင်
 ပင်ကြီး၏ မြောက်ဘက် မင်းဝံတောင်
 ကုန်းထက်၌ တည်ရှိပါသည်။
 ပွဲတော်ရက်
 နှစ်စဉ် ဝါဆိုလပြည့်ကျော်(၈)ရက်
 နေ့။

အောင်မြေနေရာ
 သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိပါ။
 အစောင့်အရှောက်
 စေတီတော်၏ အရှေ့မြောက်ရှိ
 ရွှေညောင်ပင်နတ်ကြီး။
 ထူးခြားချက်
 သီရိလင်ကာနိုင်ငံ (သီဟိုဠ်ကျွန်း) မှ
 ပြန်လည်ကြွရောက်လာသော ပေါင်
 လောင်အရှင် ကဿပမထေရ်မြတ်
 သည် သက်ဆိုင်ရာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့
 ၏ အကူအညီဖြင့် သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိ
 လင်ကာ) မှ ပင့်ဆောင်လာသော သရီရ
 ဓာတ်တော်မွေတော်များနှင့် ဌာပနာ၍
 တည်ထားလေ၏။
 ပေါင်လောင် အရှင်မဟာကဿပ
 မထေရ်မြတ်သည် ဝိနည်း၊ သုတ္တန်၊
 အဘိဓမ္မာဟူသော ဝိဇ္ဇာတော်များပုံနှင့်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုံစံ ၁၀၇

ဗျာကရုဏ်ကျမ်းများစွာ ပြုစုခဲ့လေ၏။
ဆရာတော်ကြီး၏ မဟာဗောဓိဝံသ
ဋီကာ၊ ပရမတ္ထဗိန္ဒုဋီကာနှင့် ခုဒ္ဒသိက္ခာ
နိဿယကျမ်းများထဲမှ မဟာဗောဓိဝံသ
အဋ္ဌကထာကျမ်းသည် ပါဠိအရေး
အသား အလွန်ပြောင်မြောက်ကောင်း
မွန်လှသောကြောင့် သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)
တက္ကသိုလ်များ၌ပင် ပြဋ္ဌာန်းကြလေ
၏။

ဆရာတော်ကြီးအား ရဟန္တာအရှင်
မြတ်ကြီးအဖြစ် ယနေ့တိုင် တလေး
တစား ယုံကြည်ကြပါသည်။ အသင်္ခယာ
စောယွန်း၏ နန်းဦးနေရာ၌ တည်ထား
ခဲ့ခြင်းကြောင့် **နန်းဦးဘုရားဟူ၍**
ဘွဲ့မည်တွင်လျက် ရှိပါသည်။

ဤစေတီတော်ကား ပေါင်လောင် အရှင်
ကဿပရဟန္တာကြီး၏ သာသနာဝင် နေရာ
ထူး ဖြစ်လေသည်။

ရှင်ပင်နံကိုင်းစေတီဂါထာ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ခွတ်
ဆိုပါ။]

ကြံသိုင်းကူတိ နပကေန၊
မဟာမစ္စေန ကာရိတံ။
နံကိုင်းဝုယ မဟာထူပံ၊
ဝနေ တ မဟ မာဒရံ

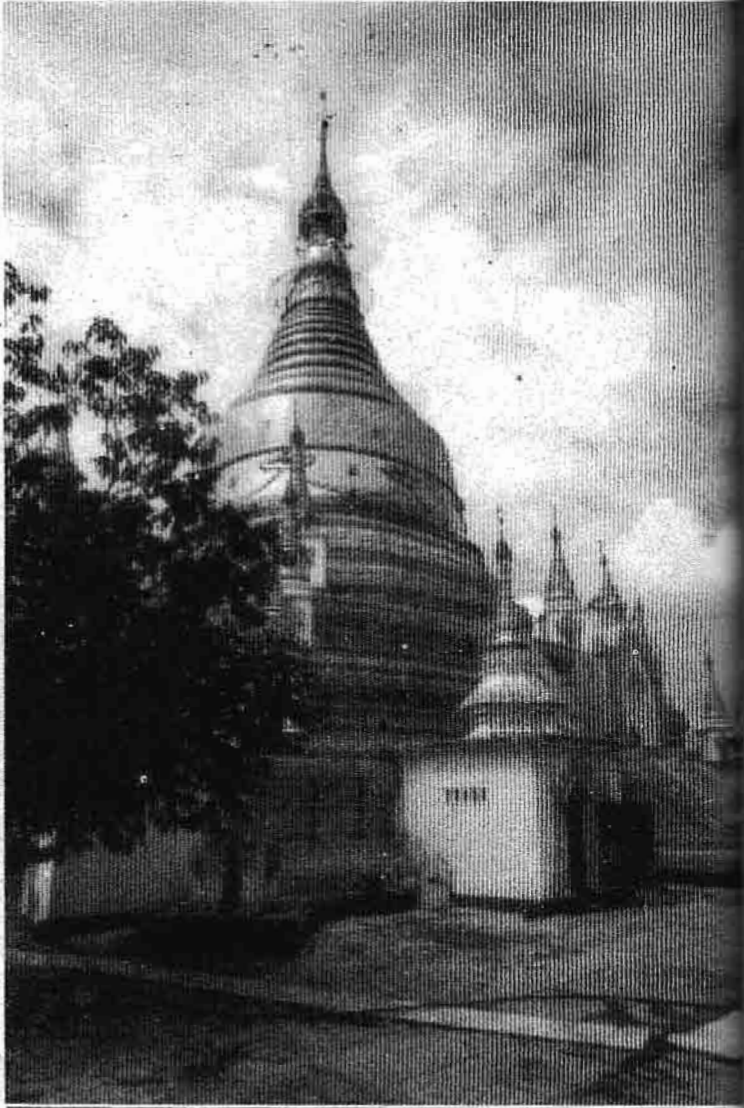
မြန်မာပြန်

ကြံသိုင်းကူတိ နာမကေန၊ ပုဂံ
တိုင်းမှ ကြံသိုင်းအမည် ရရှိပါသော။
မဟာမစ္စေန၊ မင်းတိုင်ပင် ပညာရှိ
အမတ်ကြီးသည်။

ယံ နံကိုင်းဝုယ မဟာထူပံ၊ အကြင်
ရှင်ပင်နံကိုင်း ဘွဲ့အမည်ရှိ စေတီတော်
ကြီးကို။

ကာရိတံ၊ လူရှင်အများ သဒ္ဓါပွား
အောင် တည်ထားကိုးကွယ်အပ်လေ
ပြီ။

၁၀၈ နက္ခတ္တရာဇင်ဒြေမဂ္ဂဇင်း

◆ ရှင်ပင်နံကိုင်းစေတီတော်ကို ထောင်မြေထောင့်မှ ဖူးမြင်ရုံ

တံ၊ ထို ရှင်ပင်နံကိုင်းစေတီတော်
မြတ်ကြီးကို။
အဟံ၊ “.....”ဟု နာမသမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။
[မှတ်ချက်။ ။ “.....”နေရာတွင်
မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]
အာဒရံ၊ ရိုသေညွတ်ကျိုးစွာဖြင့်။
ဝနေဝန္တာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်အုပ်
မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ဘုရားတည်သောနှစ်
သက္ကရာဇ် ၄၂၁ ခုနှစ်။
ဘုရားဒါယကာ
ကြံသိုင်းအမတ်ကြီး။
တည်နေရာ
ရောဝတီမြစ်ကမ်းအနီး နံကိုင်း
တောင်။
ပွဲတော်ရက်
နှစ်စဉ် ဝါခေါင်လကွယ်နေ့။

◆ ရှင်ပင်နံကိုင်းစေတီတော်ရပ်မြေပိုင်ရှိ
အကြီးဆုံး ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော်ကြီး

ဒေဝာင်မြေနေရာ

စေတီတော်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်
ဦးတာနောကြီး၏ နတ်နန်းရှေ့။

အစောင့်အရှောက်

ဘီလူးကြီး ဦးတာနော။

ထူးခြားချက်များ

အသစ်ယာစောယွန်းမင်း စစ်ကိုင်း
တည်စဉ်က ‘အတွင်းမုဋ္ဌောကိုးဆူ’
တွင် တစ်ဆူအပါအဝင် ဖြစ်လေ၏။

မူလ ဘွဲ့အမည်တော်မှာ
“ရန်အောင်မြင်စေတီတော်” ဖြစ်
သော်လည်း တောင်တော်၏အမည်ကို
အစွဲပြု၍ ရှင်ပင်နံကိုင်းဟူ၍သာ
အမည်တွင်လျက် ရှိလေ၏။

ဤ နံကိုင်းတောင်တော်သည်ကား
ဧရာဝတီမြစ်ဘေးရှိ အမြင့်ဆုံးတောင်
ထွတ်ပေါ်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏
ဗျာဒိတ်တော်ရ စေတီတော်မြတ်ကြီး
ဖြစ်လေ၏။

ထင်ရှားကျော်ကြားလှသော နေရာ
ထူးဖြစ်၍ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များ
အနယ်နယ် အရပ်ရပ် ဒေသအနှံ့မှ
ဘုရားဖူးများ အမြဲမပြတ် စည်ကား
လျက်ရှိသော နေရာလည်း ဖြစ်လေ၏။
ရှုခင်းရှုကွက် အကောင်းဆုံး၊ အလှဆုံး
နေရာ တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါ၏။

အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဂန္ဓာဇီပုဂ္ဂိုလ်
များနှင့် ဒေသခံ ဂန္တီရစရာများသည်
ဤနံကိုင်းတောင်ထိပ်ခေါင်၌ ဝါခေါင်
လ၏အဆုံး ညဉ့်သန်းခေါင်ယံကာလ၌
ခေါင်သုံးခေါင်နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်
သိဒ္ဓိဆေးများပေါက်ခြင်း၊ ဆေးတော်

◆ ရှင်ပင်နံကိုင်းစေတီတော်၏
တောင်ထိပ်အနိမ့် အစောင့်အရှောက်

ဦးတာနောကြီးပုံ

www.burmeseclassic.com

များကျူးခြင်း၊ ဂါထာတော်၊ ဗန္ဓုန်တော်
များ ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း
များ ယခုတိုင် ပြုလုပ်လေ့ ရှိပါသည်။

ဂန္ဓာဓိပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် နေရာထူး
ဖြစ်လေ၏။

ပုဏ္ဏကဘီလူးကြီး၏ ပိုင်နက်အဆုံး
တောင်တော်ဖြစ်ခြင်း၊ ဘီလူးကြီးဦးတာ
နော၏ စောင့်ရှောက်မှုကြောင့် စေတီ
တော်နှင့် နံကိုင်းတောင်တော်ကြီးသည်
နယ်လှည့်ဂန္ဓာဓိ ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်
အထူးအထောက်အပံ့ ရရှိနိုင်သော
နေရာထူးဖြစ်လေ၏။

လေးကျွန်းမာရ်အောင်စေတီ

**နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ရွတ်
ဆိုပါ။]**

အဝသေတိ ဘရာဇေန၊
မာပိတံ အတိပိပိတ္တံ၊
စတုဒီပ မာရဇယံ၊
ဝနေ စေတိယ ပဟန္တံ။

မြန်မာပြန်

အဝသေတိ ဘရာဇေန၊ အင်းဝ
ဘုရင် ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရားကြီးသည်။

အတိပိပိတ္တံ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်
သော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိတော်မူသော။

စတုဒီပ မာရဇယံ၊ လေးကျွန်းမာရ်
အောင် ဘွဲ့မည်ရှိတော်မူသည်။

ယံစေတိယံ၊ အကြင် စေတီတော်
မြတ်ကြီးကို။

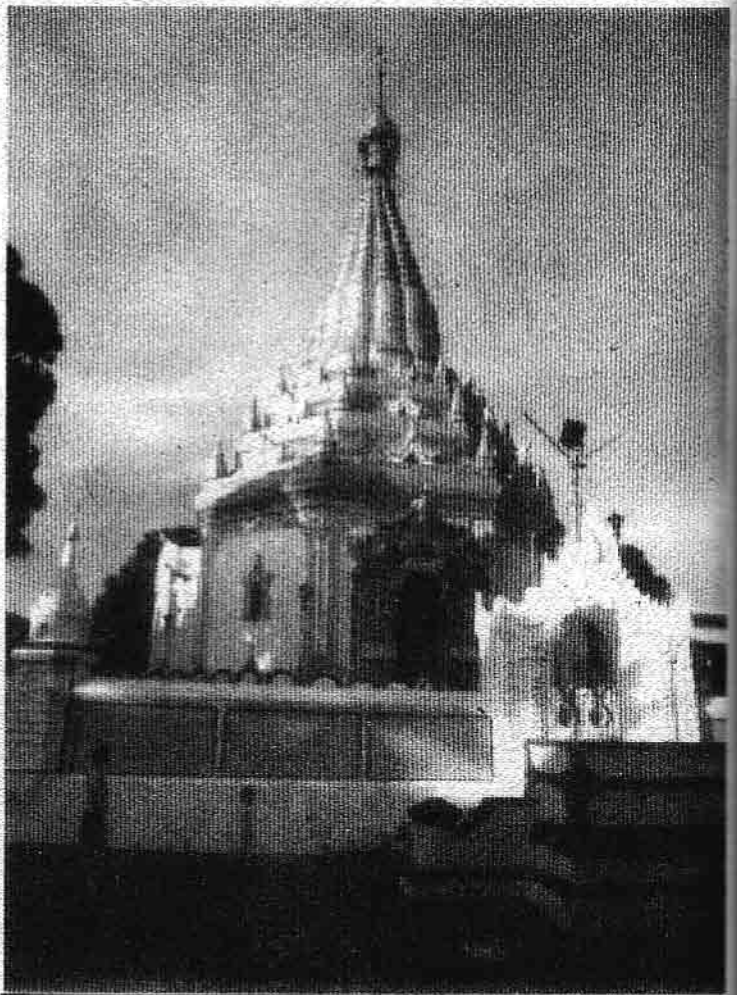
မာပိတံ၊ ရှင်လူအများ ကုသိုလ်ပွား
အောင် တည်ထားတော်မူလေပြီ။

တံ၊ ထိုလေးကျွန်းမာရ်အောင်
စေတီတော်မြတ်ကြီးကို။

အဟံ၊ "....."ဟု နာမသမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

[မှတ်ချက်။ ။ "....." နေရာတွင်
မိမိအမည် ထည့်ဆိုရန်]

၁၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ လေးကျွန်းမာရ်အောင်စေတီတော်မြတ်ကို ဂုဏ်ဥသဏ္ဍာန် ထူးခြားစွာ ဖြစ်ပေါ်

ဝနေဝန္ဓာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး အာရုံ	(၈)ရက်နေ့။
တိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။	အောင်မြင်နေရာ
ဘုရားတည်သောနှစ်	စေတီတော်၏ အဂါထောင့်
သက္ကရာဇ် ၇၁၅ ခုနှစ်။	ညောင်တံခါးကြီး။
ဘုရားဒါယကာ	အာမောင့်အရှောက်
ဆင်ဖြူရှင် သီဟပတီဝင်းကြီး။	ငါးဆူကံရှင်ဘိုးဘိုးကြီး။
တည်နေရာ	ထူးခြားချက်များ
စစ်ကိုင်းတောင်ခြေ ရောဝတီမြစ်	ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ကိုး
ကမ်းအနီး သောတာပန်ရပ်တွင် တည်	ဆယ့်ကိုးယောက်သော ဘီလူးတို့အား
ရှိပါ၏။	သောတာပတ္တိဖိုလ် တည်နေရာ၌
ဥပတော်ရုတ်	အောင်တော်မူရာ အထိမ်းအမှတ်
နှစ်စဉ် တော်သလင်းလဆန်း	အဖြစ် တည်ထားခဲ့ပါ၏။

▲ လေးကျွန်းမာန်အောင်ရုပ်ရွာတော်ကြီးအား
ကျော်ကျောက်သားဖြင့် သဖွယ်စွာ ဖြစ်ရာပုံ

စေတီတော်၏ ပုံစံမှာ မည်သည့် ပုံသဏ္ဍာန်ရှိပြီး အောက်ခံအုတ်ခုံမှာ
စေတီနှင့်မျှ လုံးဝမတူသော ဂမုန်းဥ ဆဋ္ဌာန်ဖြစ်၍ လိုဏ်အတွင်း၌ အရပ်

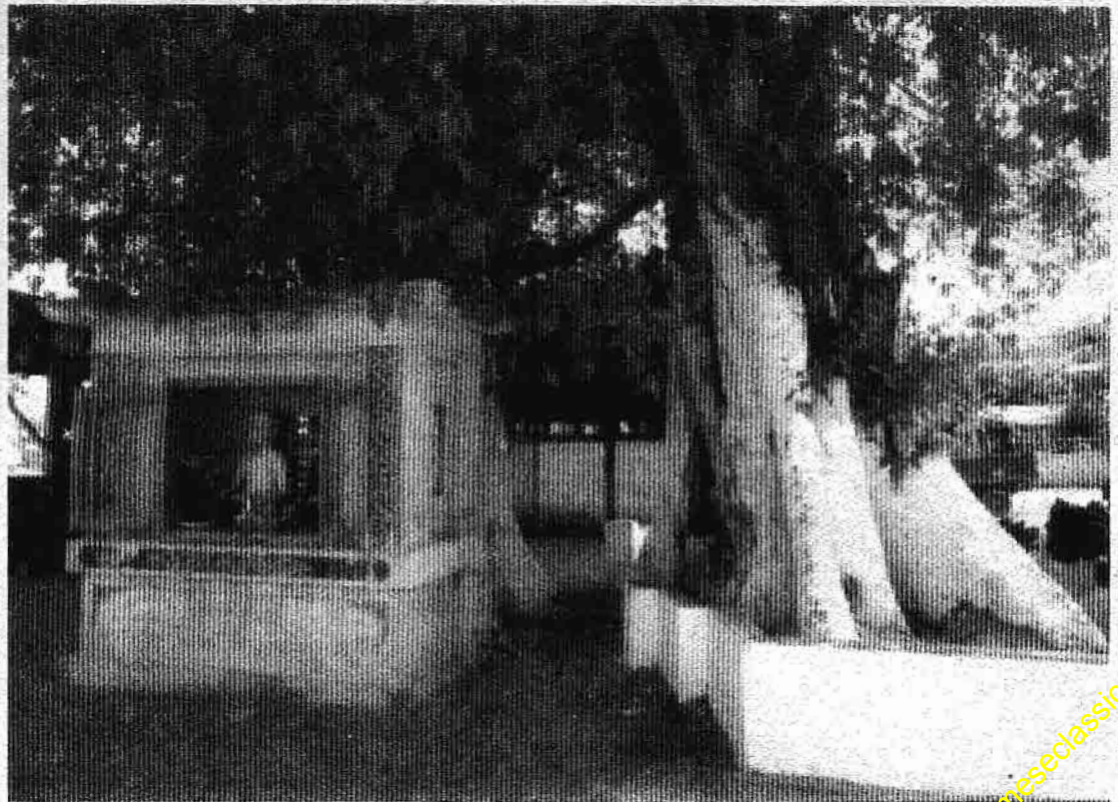
တော် (၁၈)တောင်ရှိသော စကျင်
ကျောက်သား ရုပ်ပွားတော်ကြီးက
အဖူးမြော်ခံလျက် ရှိပါသည်။

စေတီတော်ကြီး၏ အပြင်ဘက်
ပုံစံတော်မှာ ရှစ်ထောင့်ချိုးစေတီဖြစ်
၍ ဇေတဝီလူး ဦးဆောင်သော
ပရိသတ်များမှာ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ စသော
ကိလေသာရန်တို့ကို ပယ်သတ်၍
မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ရရှိသော သောတာပန်
အရိယာချည်း ဖြစ်စဉ်ကိုလည်း
ရည်ညွှန်းပါ၏။

ထို့အတူ တနင်္ဂနွေမင်းတရားကြီး
သည်လည်း အရပ်ရှစ်မျက်နှာရှိ ရန်သူ
အပေါင်းတို့အား အနိုင်တိုက်ယူကာ
အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့ခြင်းကိုလည်း သမိုင်း
တင်ထားခြင်းဖြစ်ပါ၏။

တနင်္ဂနွေမင်းတရားကြီး၏ အောင်

▼ လေးကျွန်းမာန်အောင်စေတီ ရုပ်ပြင်တော်တစ်ထောင့်တွင်တည်ရှိသော ဗောဓိညောင် သစ်တုံးကြီး (အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်)

မြေနှင်းရာ နေရာမြတ်လည်း ဖြစ်ပါပေ၏။

တနင်္ဂနွေမင်းတရားကြီး၏ တစ်ပူထူးခြားသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ စေတီတော်ကြီးအား ဖူးမြင်မိရုံနှင့် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား ကြည်ညိုစိတ် ပြင်းပြလာစေပါ၏။

ဘုရားရှင်၏ ပုပ္ဖဝိဒေဟ၊ ဇမ္ဗူဒီပ၊ အပရဂေါယာနနှင့် ဥတ္တရကုရုဟူသော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းလုံး၌ ခန္ဓမာရ်၊ ကိလေသာမာရ်၊ မစ္ဆမာရ်၊ အဘိသင်္ခါရမာရ်နှင့် ဒေဝပုတ္တမာရ် စသော မာရ်ငါးပါးအပေါင်း အောင်မြင်မှုကို ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် လေးကျွန်းမာရ်

အောင်စေတီတော်ဟု ဘွဲ့တော်သမုတ်တည်ခဲ့လေသည်။

စစ်ကိုင်းတစ်မြို့နယ်လုံးက ယုံကြည်လေးစားရသော “ငါးဆူကံရှင်ဘိုးဘိုးကြီး”၏ အုတ်နန်းကလည်း မူလနေရာအစစ် ဖြစ်လေ၏။

အလွန် ကြီးမားဆန်းပြားသော ညောင်ပင် သစ်တံခါးကြီးကလည်း အောင်မြေနေရာအဖြစ် ဆုတောင်းခံရာ အဝိဋ္ဌာန်ယူရာဌာနဖြစ်လေ၏။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကျောက်တော်ကြီး ငါးဆူရှိလေရာ ပထမဆုံး အဦးဆုံး ကျောက်တော်ကြီး ဖြစ်လေတော့၏။ ၁။ လေးကျွန်းမာရ်အောင် ကျောက်တော်ကြီး

- (စစ်ကိုင်းတောင်)
- ၂။ လောကသရဗျူကျောက်တော်ကြီး (အင်းဝမြို့)
- ၃။ တောင်သမန်ကျောက်တော်ကြီး (ဦးလိန်တံတားအနီး အပရပူမြို့)
- ၄။ ဖန္ဒလေးကျောက်တော်ကြီး (ဖန္ဒလေးတောင်ခြေ)
- ၅။ လောကချမ်းသာ အတယလာတပုန်ကျောက်တော်ကြီး (ပင်းဝမွကန်းတော်အင်းစိန်မြို့၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး)
- အောင်မြေနေရာထူး ဖြစ်သော ကြောင့် အထူးအောင်မြေကို ညွှန်းလိုက်ရပါသည်။

အောင်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ပြဒါးဓာတ်သေဟူသည် ထိုဓာတ်ထိုးပြီး ဓာတ်ချော်ဖြင့် အခိုးဓာတ် (အာကာသ)ဓာတ်ကို ဖမ်းနိုင်ခြင်း၊ ထိုလိုဖြင့် (ခဲ)ကို ပွကြောစေခြင်း၊ ချော်ပြတ်ခြင်း၊ ထိုဓာတ်ဖြင့် ရသတစ်ခုခုထပ်လျှင် ရသ တင်းပျက်စေနိုင်ခြင်း၊ ပြောင်းလွဲစေခြင်း။

ထိုဓာတ်ကို ချော်ဖုံးထိုးပါက ချော်ပေါ်တက်၍ ထိုင်ခြင်း၊ ချော်မထည့်ဘဲ ထိုးပါက လုံထဲတွင် လှည့်လည်ကစားနေတတ်ခြင်း၊ ထိုလိုတွင် ဘော်ထည့်ပါက ဘော်ကြေမှု၍ ပြာကျစေနိုင်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။

ပြဒါးဘော်ပြာ လိုရာကို သုံးဆောင်၍ ရသည်။ ဓာတ်သေကို အသမ္ဘိန္ဒဆေးလေးပါးဖြင့် ဆက်၍ သိဒ္ဓိတက်ပါကလုံစီးထဲတွင် စီးပေါင်းများစွာဖြင့် ထိုးသော်လည်း စီးမခွဲ၊ ညှပ်ဖြင့်ယူ၍ လက်ဝါးပေါ်တင်လျှင် ရေခဲပမာ အေး၍သာနေသည်။ ထိုဓာတ်သည် ရောင်မျိုးဖြာ၍ အလင်းရောင်သည် နေမညဟူထွက်ပုံစေပြီး လိုရာဆန္ဒကို ပြီးမြောက်စေသတည်း။

ပြဒါးရောင်ဟူသည် သွပ်ပြဒါးသေ၍ အဏုမြူပြဒါးစွဲကာ လုံထဲတွင် စီးရဲအောင်ထိုးသော်လည်း အရောင်လင်း၍ အခြားဓာတ်မှန်သမျှကို သတ်နိုင်၊ ပြောင်းလဲချေပနိုင်ရုံမျှမက ထိုဓာတ်လုံးကို ညှပ်ဖြင့်ယူ၍ လက်ပေါ် တင်လိုက်သည့်အခါ ရေခဲပမာ အေးမြလျက်ပင် ရှိလေသည်။

ပြဒါးသေ ပြဒါးရှင်ထို၏

လက္ခဏာများ

ထိုပြဒါးရှင်ဓာတ်သည် ပူအေး အမှုခပ်သိမ်းကို ခံနိုင်ခြင်း ရှိလေသည်။ လိုရာကို ပြီးမြောက်ကြံဆစေနိုင်ခြင်း သိဒ္ဓိရှိသည်။ ရတနာရှိ တောင်မြေမှ အရောင်လင်း ထွက်ပုံသွားသည်ကို မြင်ရသော ပြဒါးမျိုး၊ ကောင်းကင်မှ အရောင်လင်း၍ ကျဆင်းပြီး မြေပြင်နှင့် ဝါးတစ်ရပ်လောက်တွင် ပျောက်ကွယ်သွားတတ်ခြင်း၊ ကောင်းကင်၌ အလင်းလုံးကြီး ဥပါဒိပုံများ ဥက္ကာပုံများသည် ပြဒါးမျိုးတို့ပင် ဖြစ်ကြသည်။

ထို့နောက် ပြဒါး၏ ဂုဏ်သတ္တိများ ကို သိရှိထိုက်သည်မှာ လောဘ၊ ဒါသ၊ မောဟ အကုသိုလ်နည်း သဒ္ဓါဝိရိယပညာ ဘုန်းရှင် စိတ်ဖြူစင်သူတို့သာ ပြုလုပ်ဖြစ်ထိုက် ခံစားထိုက်သော ပြဒါးရှင်ဓာတ်ကို ရရှိစေနိုင်၏။

အထက်ပါအကြောင်းတို့မှာ ပြဒါး၏ ဂုဏ်သတ္တိများနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လေ့စရိုက်၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ အကုသိုလ်နည်းသူတို့နှင့်သာ ထိုက်တန်ကြောင်း သိရှိထားရပေမည်။

ပုလဲမြေ ထွန်းထွန်း

ယနေ့ နေ့ဤကလေး မျက်နှာပုံဟန်

ယခင်ပေမူ အဆက်

အဲဒီနောက် 'ကျွဲသောင်ရွာ'ဆိုတာ 'ကျွဲဒုံးရွာ'နဲ့ တစ်ဆက်တည်းပဲ။ အဲဒီရွာကနေ ရန်ကုန်မှာ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြတဲ့ မိတ်ဆွေတွေ အကူအညီနဲ့ ရန်ကုန်ကို ရောက်သွားတယ်။ ရွှေတိဂုံစေတီရင်ပြင်က ရုက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော် ဓာတ်ပန္နက် နေလာဘုရားမှာ အောင်ပန္နက်ယူ ကျင့်ကြံတယ်။ နောက်တော့ စစ်ကိုင်း ဒီပါအေးမြဆရာတော်ကြီးဆီသွားပြီး နည်းခံအားထုတ်တယ်။

(ထိုဆရာတော်ကြီးမှာ စစ်ကိုင်းမြို့ တူပါရုံစေတီတော်ကြီးအား နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် မွမ်းမံကာ တိုင်းသူပြည်သားများ အေးချမ်း F. 15A. May, 2013.

စိမ်းရောင်ရှိ တောင်ညိုခိုင်းစိုသည်

သာယာရွာအောင်ဖြေ ဌာနေထိုင်းစံသို့

သာယာရေးအတွက် လောကီအစီအရင်များ ပြုလုပ်တော်မူခဲ့သည် ဝိဇ္ဇာဝေဒနာတော်ကြီး ဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်းမျိုးသူရ၏ တူပါရုံစေတီမွမ်းမံမှု သမိုင်းစာအုပ်တွင် ဒီပါအေးမြဆရာတော်အကြောင်း အကျယ်တဝင့် လေ့လာနိုင်ပါသည်။

မအူပင်မြို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းဆရာ

ယကမ္ဘာကျော်စွာ

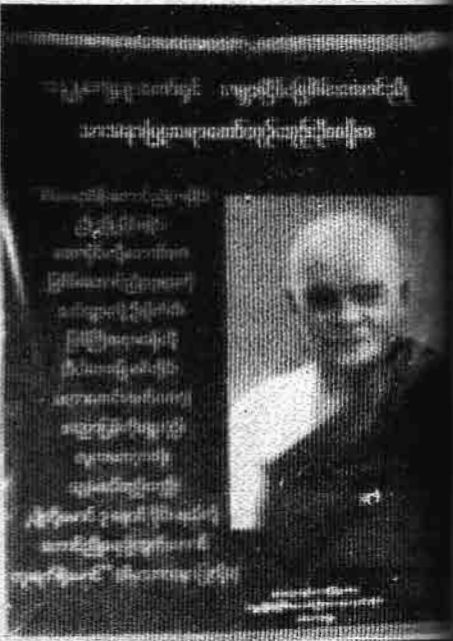
တော် လမ်းညွှန်ချက်အရ သစ်ပင်၊ သုသာန်၊ တောတောင်အနွံ လှည့်လည်ပြီး မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း အောင်မြင်ခဲ့တယ်ဆိုပါတယ်'

[ဤမြို့တွင် အဘ ဦးချစ်မောင် ပြောပြသော မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၃

တောင်ငူ အနောက်မြောက်တောင် မောင်ဟန်ရပ်ခြံ

တဲကျောင်းနံနံ သာရာတော် ဦးစွိက ဝံတော်နှင့် မိတ်ဆွေသံလင်က

အပြင် ရုက္ခမူကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ဟန် ရှိသည်။ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း အောင် မြင်သဖြင့် သာသနာပြုခရီးလမ်း တွင် ဆွမ်းရိက္ခာအစ လိုရာပြည့်စုံရ သည်ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် ရုက္ခမူ ကျင့်စဉ် အောင်မြင်သူတို့၏ အကျိုး ရလဒ်နှင့် တူညီနေသဖြင့် ရုက္ခမူ ကျင့်စဉ်အကြောင်း အနည်းငယ် တင်ပြပါမည်။]

၁၃၃၉ ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁၄)ရက်နေ့တွင် ဆရာ ဦးကျော်ဝင်း (သထုံညောင်ဝိုင်း)၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ဇင်းကျိုက်တောင်တွင် ရက်ရှည် ကမ္မဋ္ဌာန်း တည်ဆောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ အားထုတ်ဖော် မိတ်ဆွေ(၇)ဦး ပါဝင် သည်။

ထိုကာလ၌ နယ်လှည့်၍ တရား အားထုတ်နေသော ယောဂီ ဦးကြည် နှင့် ဆုံတွေ့သည်။ အစားအစာ စားသုံး သည်ကို မတွေ့ရဘဲ နေထိုင်ပြောဆိုပုံ ထူးခြားသဖြင့် ချဉ်းကပ်မေးမြန်း ကြည့်ရာ ဦးကြည်က ရုက္ခမူကျင့်စဉ် အကြောင်း ပြောပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သရဏဂုံသုံးဆယ် ပုတီးစိပ်ပွားခြင်း သဒ္ဒ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖြစ်သည်။ ရှေးဦးစွာ မိမိနေရာဒေသနှင့် မနီး မဝေးရှိ တောစိုးသစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်အောက်တွင် ညလုံးပေါက် စိပ်ပွားရသည်။ (၁)ညပြည့်အောင် စိပ်ရသည်။

ညဉ့်ဦး မှောင်လာသည့်အချိန်မှ စတင်ကာ အရုဏ်တက်လျှင် ကမ္မဋ္ဌာန်း သိမ်းရသည်။ (၁)ည ပြည့်ပါက အခြား တောစိုးသစ်ပင်တစ်ပင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ (၁)ည ထပ်မံစိပ်ပွားရ သည်။

သစ်ပင်(၁)ပင်၊ (၁၄၄)ည စိပ်ပွား ပြီးချိန်တွင် ရောဂါဝေဒနာအချို့ကို သရဏဂုံ ရွတ်ပွားသော ရေဖြင့် ကုသ ပေးနိုင်သည်။ အချို့ကိစ္စများတွင် ကြိုတင်၍ ကြားမြင်လာသည်။ ရုက္ခစိုး ကြီးများနှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် အဓိကရ တောတောင် (၁)ခု၊ အဓိကရ သုသာန်ကြီး (၁)ခု တို့တွင် (၁)ညစီ စိပ်ပွားအားထုတ် ရသည်။

ထိုနေရာဒေသ သုံးရပ်တို့၌ စိပ်ပွား

အောင်မြင်ပြီးသောအခါ ရုက္ခမူကျင့်စဉ် အောင်မြင်သည်။ သာသနာပြုခရီးတွင် လိုရာပြည့်သည်ဟု ပြောပြသည်။

‘သဘာဝကတော့ လွယ်လွယ် ကလေးပါ။ ဥပမာ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ရတဲ့ ဌာနအုပ်တွေ၊ မြို့ပိုင်၊ အရေးပိုင်တွေထဲ က (၁)ယောက်လောက်နဲ့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ထားရင် တခြား မြို့ပိုင်၊ အရေးပိုင် တွေနဲ့လဲ တဖြည်းဖြည်း မိတ်ဆွေဖြစ် လာမယ်။ မိတ်ဆွေဖြစ်တော့ အရေး ကြုံရင် ကူညီမစပေးနိုင်တယ်။

အရေးပါ အရာရောက်သူတွေနဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ထားတော့ အကျိုးတွေ အများကြီး သက်ရောက်မယ် မဟုတ် လား။ ဒီလိုပါပဲ တောစောင့်၊ တောင် စောင့်၊ ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုးတွေနဲ့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ပြီးဆိုတော့ ကြားချင်တာလဲ ကြား နိုင်တယ်။ စားစရာလိုရင်လဲ စားနိုင် တယ်။ သိချင်တာလဲ သိနိုင်တယ်။ ဒါရုက္ခမူကျင့်စဉ် အကျိုးပေါ့’

ဟူ၍လည်း နားလည်အောင် ရှင်းပြ

www.burmeseclassic.com

◆ ပါရမီဘူတော်

◆ ဝိပဿနာ အထက်ဆက်တော်ရာ

ပျိုတို့မောင် ဒု နောင် ဒိုင်း ရယ်လို
တောင်ညိုရေချိုထွက်အောင်
တူးရက်စို့မောင်" အမှ သာသနာပြုလို့ရ။
အညာ(စစ်ကိုင်း)က ပြန်လာတဲ့
"ကိုရွှေဘုန်း" ဆိုတာကြောင့်ပါ။
စစ်ကိုင်းကနေ လွန်နယ်တက်မှာ ခိုတဲ့
မဟာမောင်၊ စက္ကောဒေသတွေမှာ
လှည့်လည်သီတင်းသုံး ကျင့်ကြံပြီး
၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်မှာ တောင်ညိုကို ရောက်
လာတယ်။

အဲဒီအချိန်က ပြောခဲ့ပြီးတဲ့အတိုင်း
လူသူ အရောက်ပေါက်နည်းတဲ့
တောင်ညို၊ သစ်ကိုစွ၊ ထင်းကိစွ အရေး
တကြီးရှိမှသာ လူစုပြီး သွားလေ့ရှိကြ
တယ်။

တစ်နေ့တော့ သဲဖြူရွာသားတစ်စု
တောင်ညိုတောင် ဆင်ခြေလျှောက်
သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို စုပေါင်းလှဲချ
ကြတယ်။ တည်းတည်းကလေး ကျန်
အောင် ခုတ်ထစ်ပြီး ကြိုးနဲ့ ဝိုင်းဆွဲကြ

ဘယအဖျားမှ ရဟန်းဖြစ်သလဲ
အဘ'

'လူဝတ်ကြောင်နဲ့ သုံးနှစ် ကျင့်ကြံ
အားထုတ်ပြီးမှ ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်း
ဆွေဟင်္သာတိုက်သစ် ဆရာတော်ကို
ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး ရဟန်းဘောင် ဝင်
ဆောက်တယ်လို့ သိရတယ်'

(၁၃၂၆ ခုနှစ်တွင် ရဟန်းအဖြစ် ရရှိ
ကြောင်း တွက်ချက်သိရှိရသည်။)

စစ်ကိုင်းမှာ နေစဉ်တုန်းကတော့
မာန်းဘဝရောက်ပြီလို့ ယူဆရပါ
တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဆရာ

တော် ရွတ်ပြလေ့ရှိတဲ့ လင်္ကာအရ
ခန့်မှန်းတာပါ။

"စိမ်းရောင်စို တောင်ညိုကပိုင်း

ညိုညိုပိုင်းပိုင်း

တောင်ပိုင်းလို့တောင်ကာ

ပြောင်းတောင်ညိုတုန်းကို

သင်သွားလို့ ဦးဆိုက်ပါ။

ပြစ်ကြီးရာဆန်လို့

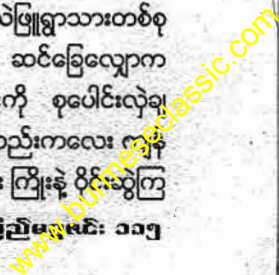
ဒီပါအေးပြ စစ်ကိုင်း

မဟာမောင်၊ စက်ကျော့

အညာပြန်ကိုရွှေဘုန်း

လုကတော့ကတုံး

သွားနယ်တုန်းဘုန်း

ဆောက်ဆက်တော်ရာတန်ဆောင်

ထီးဝတ်လည်မှ အန္တရာယ်ကင်း မြင်စဉ်တော်သို့

ပေမယ့် သစ်ပင်က တော်ရုံနဲ့ မလဲနိုင်ဘူး။

နောက်ဆုံး အပင်ပတ်လည်မှာ သေသေချာချာ လှည့်ပတ်ကြည့်တော့မှ အပင်ခြေအောက် ချုံထဲမှာ တရားထိုင်နေတဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး (ဦးဓမ္မိက) ကို မြင်ကြတယ်။ ပျာပျာသလဲ ဒူးတုပ်ရှိခိုးပြီး တောင်းပန်ကြတာပေါ့။

ဘုန်းကြီးက ဘာမှ ပြန်မပြောဘူး။ မျက်လုံးမှိတ်ပြီး ရှုမှတ်နေတယ်။ အတော်ကလေးကြာမှ ဘုန်းကြီးက

သခင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြတ်ပြီး ထလာ၊ ဘေးကင်းရာရောက်မှ သစ်ပင်ကြီးလဲ ပြိုလဲကျသွားတော့တယ်။

အဲဒီတုန်းက ပါသွားတဲ့ သစ်ခတ်သမား မောင်အေးသောင်းဆိုတာ အခုထိရှိသေးတယ်။ နောက်ထပ် နှစ်ဝါရတော့မှ ကမ္မဋ္ဌာန်းအောင်ပြီး သာသနာပြုလုပ်ငန်း စလို့ ကျွန်တော်တို့လဲ အားကြိုးမာန်တက် ကူညီပေးတယ်။

အရင်ရှိကြတဲ့ ဦးပညာ၊ ဦးကောသလ္လတို့ကလဲ “ဒီဘုန်းကြီး

က သာသနာ့အကျိုးဆောင်မှာ လက်ခတ်မလွဲ ယုံကြည်ရပါတယ်။ စိတ်ပါလက်ပါ ကူညီကြပါ” လို့ မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်။

ဆရာတော်၏ ကျင့်စဉ်အချို့

မြစ်စီးတောင်ညို သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဓမ္မိကသည် စကားနည်း၍ နေထိုင်ကျင့်ကြံမှု လျှို့ဝှက်လှသော်လည်း နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာ အတူနေထိုင်ခဲ့ကြသော တပည့်သံဃာ ဒါယကာများ၏ ပြောပြချက်များအရ ခန့်မှန်းရသော ကျင့်ကြံမှုအချို့မှာ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် ရုက္ခမူကျင့်စဉ် အောင်မြင်တော်မူခဲ့သည်ဟု ယူဆရသည်။

ကျင့်စဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ နယ်လှည့်စခန်းဝင် ယောဂီ ဦးကြည်၏ ဥပမာဖြင့် ပိုမိုသိသာစေရန် ထပ်မံ တင်ပြပေးပါမည်။

‘အဘက တောစိုးသစ်ပင်ကြီး (၁၂) ပင်၊ သုသာန်(၁၂)၊ သုသာန်နဲ့ သင်္ချိုင်း မတူဘူးနော်။ လူသေကောင် မြှုပ်နှံတဲ့ နေရာ (၁၂) နှစ်မပြည့်ခင် သုသာန်လို့ ခေါ်တယ်။ (၁၂) နှစ်ကျော်ရင် သင်္ချိုင်းလို့ ခေါ်တယ်။

အဲဒါတွေ ပြီးသွားတော့ အလောင်းတော်ကသုပ သီတင်းသုံးတဲ့ ခေါက်လောက်တောင်၊ ဖိုလ်ဝင်တောင်၊ ပုပ္ဖိတောင်၊ လယ်ဝေးသာဝတ္တိနယ်က စမတောင်၊ ဒိုက်ဦးမြို့နားက တောင်ကြီးတောင်ကြီးလို့ ခေါ်ရတာက ဒိုက်ဦးမှာ တောင်ကလေးနဲ့ တောင်ကြီးဆိုပြီး တောင်ညီနောင်နှစ်လုံး ရှိတယ်။ တောင်ကြီးက ပိုကြမ်းတယ်။

ဒီတောင်ပေါ် တက်သွားကြတဲ့ ဆရာတွေ တစ်ယောက်မှ ပြန်ဆင်းလာဘူးလို့ ဆိုမှတ်တွင်တဲ့တောင်ပါ။ အဲဒီနောက် သာသနာ့ စတင်ရာ

လျှောက်ထားမှု မျက်နှာထား

ဧည့်သည်က ဆံတော်ရှင်တောင်တွေ
ဆီ ဆက်သွားတယ်။ တိဿရသေ
ဇာတ်ကဲ့ ကျိုက်ထို ကျိုက်ထီးရိုး
ဆောင်၊ ကေလာသတောင်၊ မဲလန်
ဆောင်၊ ဇင်းကျိုက်တောင်၊ ဗုဒ္ဓညာဏ
ရသေ့တည်တဲ့ နွားလပို့၊ ကျိုက်ထီးရိုး
ဆောင်။

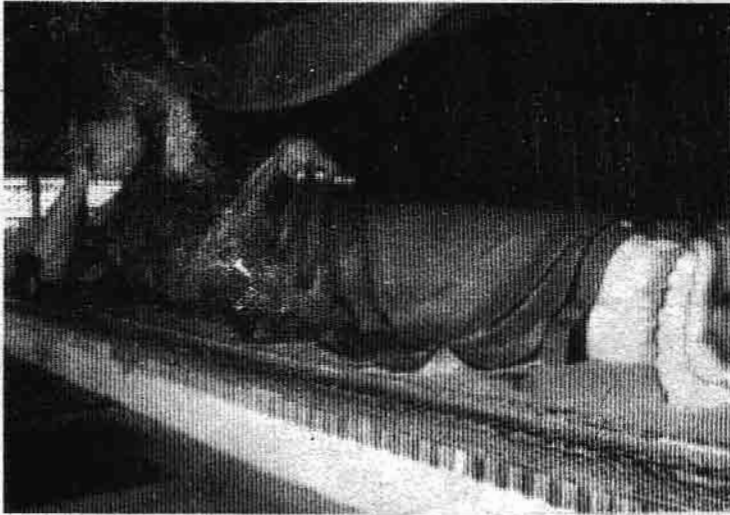
အဲဒါတွေအားလုံးမှာ (၁၂)ညစ်
အားထုတ်ခဲ့တယ်။ ဇင်းကျိုက်တောင်
မှာတော့ အတော်ထူးခြားတယ်။ သုံး
ဆယ်ဂူ အောက်ဆုံးအဆင့်မှာ (၁၂)ရက်
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တော့ (၆)ရက်နဲ့တင် ပါ
သွားတဲ့ သစ်သီးတွေ ကုန်သွားပြီ။
အတက်အဆင်းကလဲ ခက်တော့
နိက္ခာတက်မယူဖြစ်တော့ဘူး။ ရရင်
ဇား၊ မရရင်လဲ (၈)ရက်နဲ့ မသေနိုင်
ပါဘူးလို့ အားတင်းပြီး ကိုယ့်အလုပ်
ပျောက်အောင် ဆက်လုပ်တယ်။

နေ့မွန်းမလွဲခင်မှာဘဲ ဂူကျောက်
ခွက်မှာ ငှက်ပျောသီးသုံးလုံး၊ ရေလဲ
ဖြည့်နေတာတွေလို့ စားသောက်ဖြစ်
တယ်။ ပျောက်တွေ ကျကျန်တာနေမှာ
လို့ တွေးပြီး ဆက်ထိုင်တယ်။

နောက်နေ့တွေမှာလဲ ဒီအတိုင်းပဲ
ငှက်ပျောသီးနဲ့ ရေက အဆင်သင့်
ချောက်နေလို့ (၁၂)ရက် အဓိဋ္ဌာန်
အောင်မြင်ခဲ့တယ်။

ဒီကျင့်စဉ်က အဋ္ဌကထာတွေမှာလာ
တဲ့ “သာရဏီယဝတ်” အကျင့်နဲ့
ဆင်ဆင်တူတယ်။ ဒီသာရဏီယဝတ်
ဖြည့်ကျင့်လိုတဲ့ ရဟန်းဟာ သံသာ
နည်းတဲ့ ကျောင်းတိုက်တစ်ခုမှာ နေပြီး
နေ့စဉ် မိမိခံယူရန်တဲ့ ဆွမ်းကို ကျောင်း
တိုက်ထဲမှာရှိတဲ့ ထေရ်ကြီးကအစ
ထေရ်ငယ်အဆုံး လှူဒါန်းရတယ်။

ယက္ခဋီနောင်ရှင်တူ

◆ ဝေါင်လဲလျှောက်ထားမှု

www.burmeseclassic.com

◆ တောင်ညိုမှ ဦးတောသလ္လ သီတင်းသုံးခဲ့ရာကျောင်း

● ဆရာတော် ဦးစန္ဒိကာ ထမ္မဏကြိမ် သမထာရာထူး ရုံးရာ ညောင်ထင်အခြေ

တကယ်လို့ မထေရ်တွေက မိမိဆွမ်းကို ကုန်အောင်စားလိုက်ရင် အချိန်ရှိသေးရင် ထပ်ပြီးဆွမ်းခံ အချိန်မရှိတော့ရင် သပိတ်ဆေးရေနဲ့ ဆွမ်းတစ်နပ် ပြီးရတယ်။

ဒီအတိုင်း (၁၂)နှစ်တိတိ ကျင့်ကြံနိုင်ရင် သာရဏီယဝတ် အောင်တယ်။ ဒီရဟန်းဟာ လူသူမရှိတဲ့ တောတောင်ထဲသွားလဲ ရုက္ခစိုက်တွေက ဆွမ်းလောင်းကြတယ်။ ဒါက ဆင်တူတာကို ပြောသဒေ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တာနော်။ ရုက္ခမူကျင့်စဉ်က သာရဏီယဝတ်နဲ့ အတူတူပဲလို့ အဘ မဆိုလိုဘူး'

ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။ ရုက္ခမူကျင့်စဉ် ကျင့်ကြံအားထုတ်၍ အောင်မြင်ခဲ့သော ယောဂီ ဦးကြည်သည် လေးညှင်းရောင်ဝတ်စုံတစ်စုံနှင့် လွယ်အိတ်တစ်လုံးဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ လှည့်လည်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ရိက္ခာထောက် အကူအပံ့များ

ပြည့်စုံသည့်အပြင် အကူအညီလိုအပ်နေသူတို့၏ လိုအပ်ချက် စိတ်အကြံအစည်များကို ကြိုတင်သိရှိကာ ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်ခဲ့သည်ကို ဝမ်းမြောက်သာခုခေါ်ဖွယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရလေသည်။

သတ္တဋ္ဌာန ကမ္မဋ္ဌာန်း
အောင်မြင်တော်မူခြင်း

ဆရာတော် ဦးစန္ဒိကာသည် မြတ်စွာဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းတော်မူပြီးနောက် သတ္တဋ္ဌာနတွင် (၇)ရက်စီ သီတင်းသုံးအားထုတ်တော်မူသည်ကို ကျေးဇူးဆပ်သည့်အနေဖြင့် တောင်ညိုတောင်၊ မြစ်စိမ်းတောင်ဝန်းကျင်၌ သတ္တဋ္ဌာနအမှတ်ဖြင့် (၇)ရက်စီ သမထာကမ္မဋ္ဌာန်းပွားများအားထုတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဥပမာအားဖြင့် မြစ်စိမ်းတောင်နှင့် ကျွဲပုန်းတောင်၏ တောင်စူးစူးအရပ်ရှိ မဟာဗောဓိညောင်ပင်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ ဗောဓိပင်၏ အရှေ့မျက်နှာ၌ တည်သော ရွှေပလ္လင်ထက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေတော်မူ၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဓမ္မကို အနုလောမ၊ ပဋိလောမအားဖြင့် ရှုကြိုလျက်။

ကုဋေတစ်သိန်းမကသော ဖုလသမာပတ်ကို ဝင်စားလျက် နတ်တို့၏ ပူဇော်ခြင်းကို ခံယူကာ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စံပယ်တော်မူပုံကို နှလုံးသွင်းပူဇော်၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို ခုနစ်ရက်စေ့အောင် စီးဖြန်းအားထုတ်ခဲ့သည်။ ပထမသတ္တာဟဖြစ်သော ပလ္လင်က သတ္တာဟကို ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

မင်းရဲကျော်စွာ

အသည်းရောဂါအတွက်တိုက်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မင်းရဲကျော်စွာ အသည်းအားခဲ

အသည်းရောဂါအတွက်တိုက်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့ မင်းရဲကျော်စွာ အသည်းအားခဲ

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွက်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံးဝပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အချိန်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ ဝမ်းဗိုက် အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံးမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများ စားချင်သောက် ချင်စိတ် မရှိ။ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ပန်းပန်း ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့် အသားအရေများ ဖိဖျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်တာ ပီနိခြူးလာ၏။ လူကသာပီနိလာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက် တလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လို့နှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ဗိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံထိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေသော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ဗိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတဲ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ဗိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားပြန်သည်။

သည်လို့နှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနှစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လို့နှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

နက္ခတ္တကျော်စွာမြင့်ပုဂ္ဂလိက ၁၃၉

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်းလာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်းမျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အားတက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝတ်ပြီးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နှုတ်အတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ ဝိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိတော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်းရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်းကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာ့ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရောကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ” “ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။ ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေးစားပါတယ် ဆရာ”

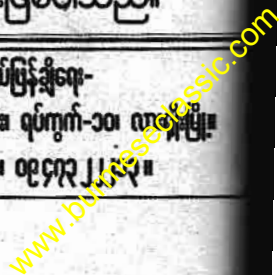
ကံ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစားနေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှုအရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်မိသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခလွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ **ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အာနိသ်ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်းကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက်အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာ၊ မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ ဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး မလိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လက်)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရင်း-မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(ဆ/၃၈) သုန်နာ(ဂ)လမ်း မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၉၅၃၀၃၁၊ ၀၉၅၇၂ ၄၃၀၉

ရုပ်နှံပြည်မှန်ပြန်ချိရေး-
အမှတ်(ဥ/၉) ဘူတာလမ်း၊ ရုပ်ကွက်-၁၀၊ လာရှေ့မြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၃၁၊ ၀၉၄၇၂ ၂၂၀၃၅

မော်လမြိုင်မြို့မှ ကျော်လေးကျော်

တောင်လေးလုံးဆရာတော် (၄)

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ယခင်ပုဂ္ဂိုလ် အဆတ်

နောက်ဆုံး (၂၉-၆-၁၉၉၂)ရက်နေ့တွင် မော်လမြိုင် တောင်လေးလုံးကျောင်းတိုက်ကို (ဦးနုကသေ့န၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့်) ဦးသုခေမိတနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့ရပါသည်။ ဦးသုခေမိတသည် မော်လမြိုင် သီရိမြိုင်ရပ်ကွက် ချမ်းသာရုံ မြသိန်းတန်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ဖြစ်ကာ ဦးနုကသေ့နက ဦးဆောင်ထားသော တစ်ပါးတည်း ပုဂ္ဂလိက ခွဲအပ်လိုကြောင်း မိန့်ရာတွင်... 'တပည့်တော်က ဆရာတော်ရဲ့ တူတစ်ပါး ခွဲပေးရမှာ မော်လမြိုင်နဲ့လဲ အနော်ရထာပင် အယ်ဒီယံအဖွဲ့က ဆရာတော် ဦးအောင်အောင် တပည့်တော်ထက်လဲ (၂၇)ပါး ကြီးပါး အယ်ဒီယံ အကြောင်း ဒီအဖွဲ့က လျှောက်ပူပါရမှာ' ဟု လျှောက်ထားသောကြောင့် ခွဲပေးခဲ့သည်။

(၂၂-၈-၁၉၉၃) နေ့တွင် ဆရာတော် ပျံလွန်ခဲ့သည့် တစ်လပြည့် ဆွမ်းသုံးဆူနှင့်အတူ ပဉ္စမဆရာတော် ဦးဇော်အောင်အောင် ကျောင်းအပ်ပွဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

အသက်၊ ဝါတော် ကြီးမားသည့် မော်လမြိုင်ဝန်းကျင် ဆရာတော် (၃၆) နှစ် ကြွရောက်၍ အသိအမှတ်ပြု ခံစားရတတ်ကြသည်။

ဦးဇော်အောင်အောင်သည် ၁၉၇၃

လက်ရှိ ဦးဇော်အောင်အောင်ဆရာတော် အရှင်ဉာဏောဘာသ

ခုနှစ်တွင် မေတ္တာစရိယ စာမေးပွဲကို အောင်မြင်တော်မူကာ ယခုအခါ တောင်လေးလုံး ကျောင်းတိုက်တွင် သံဃာ အပါး (၃၀)ကျော်ခန့်ကို စာဝါ ပို့ချပေး လျက်ရှိပါသည်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်ကဆက်ကပ်သော "ဗုဒ္ဓဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ" ဘွဲ့တံဆိပ်တော် အလှူခံ ရရှိတော်မူသည်။

ကျောင်းတွင် မြင်ရသမျှ

လက်ရှိဆရာတော်က ကျောင်းခန်း အတွင်း ချိတ်ဆွဲထားသော ယခင် ဆရာတော် အရှင်နုကသေ့နဘိဝံသ ပုံတော်ကို ညွှန်ပြပေးသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ကျော်လေးကျော်ဘွဲ့ ရရှိရုံမျှမက သာသနာအတွက် အကျိုးများသော ကျမ်းပေါင်း (၁၁)ကျမ်း ပြုစုခဲ့သည့် ဉာဏ်ပညာထက်မြက်သူ ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဝိနည်း၊ သုတ်နှင့် အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်တော်များကို နှုတ်ခုံဆောင်ကာ ပျံတော်မူသည့် (၉၁) နှစ်အချိန်အထိ နေ့စဉ် ရွတ်ပွား ပူဇော်တော်မူခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဆရာတော်ကြီးထက် နှစ်နှစ်စော၍ ပျံတော်မူခဲ့သော တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက အရှင်နေမိန္ဒ က ဆရာတော်အား လာရောက် ဖူးမြော်စဉ် (ဦးနေမိန္ဒ က ဆရာတော်ထက် ၂၅ နှစ်ခန့် ငယ်ပါသည်။)

'တပည့်တော်က ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက ဆိုပေယ့် ကျက်စာသာရပိတယ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားလို မြန်မာပင်များ လက်ထက်က ကျမ်းတတ်ပေတတ် ထိတ်ထိတ်ကြံ ရာဇရာ ဆရာတော်ကြီးများထံမှ ပညာ မရလိုက်ပါဘုရား'

အရှင်ဘုရားလို ကျမ်းဂန်နဲ့ပဲပြီး ဗဟုသုတ ပြုကြိတ်သေးပါဘုရား၊ ကျမ်းကြီးကုန်ခင်

www.burmeseclassic.com

ပျော်ရွှင်သောပါတဲ့။ အရှင်ဘုရားထံ တစ်ပတ် တစ်ခါ လျှောက်ထားပေးပြီးနောက် ပြုပူကုရာ။ ကျောင်းဆင်းနီးလျှင် နေ့စဉ် လာရောက်လှိုပိ တယ်ဘုရား။

ဟု လျှောက်ထားခဲ့သည် ဆို၏။ ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်ပုံနှင့်အတူ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးစဉ်နှင့် စကြိုကြွစဉ်က ပုံများကိုလည်း ထပ်ဆင့် ရိုက်ကူး တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် နှစ်ပေါင်း (၁၄၀)ကျော် ကြာ (၁၈၆၅ ခုနှစ်)က တည်ဆောက်ခဲ့ သည့် မူလ တောင်လေးလုံးကျောင်း အတက်အုတ်လှေကား။ ပင်မကျောင်း ဆောင်၊ တောင်ဘက်အဝင် စောင်း တန်းနှင့် အပိုးထက်ခိုနန်းချိုး တန်ဆာ ဆင်ပုံ၊ ကျိုက်သန်လန် ဘုရားစောင်း တန်းမှ တောင်ဘက်အဝင်မှစ် စသည် တို့ကို လေ့လာသည်။

နှစ်ပေါင်း ဤမျှကြာပြီ ဖြစ်သော် လည်း မူလလက်ရာအတိုင်း လေ့လာ နိုင်သေးသဖြင့် တန်ဖိုးကြီးမားသော ရှေးအထောက်အထားများ ဖြစ်ကြ သည်။ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ် ကိုလိုနီအစိုးရ လက်ထက် ဖြစ်သော်လည်း မြန်မာမှု ဗိသုကာဟန် သီးသန့်သာ မြင်တွေ့ရ သည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်း မြောက်ဘက် ကုန်းမြင့်တွင် ဆရာတော်ရှိစဉ်က စကြို လျှောက် ရှုမှတ်တော်မူခဲ့သည့် စကြို ကျောင်းကို တွေ့ရသည်။ စကြိုကျောင်း ၏ လက်ဝဲဘက်တွင်ကား စာချဆရာ တော် ကျောင်းဆောင်ကို ခေတ်လက် ရာဖြင့် တွေ့ရသည်။

တောင်လေးလုံး ကျောင်းဝင်း အတွင်း နှောင်းခေတ်လက်ရာဟူ၍ ထိုကျောင်းတစ်ဆောင်သာ တွေ့ရပေ သည်။

ကျောင်းဝင်းမြေနှင့် ဂူသင်္ချိုင်း

ဘုရားဝင်း၊ ကျောင်းဝင်း မြေအတွင်း ၌ ပျံလွန်တော်မူသွားသော နာယက ဆရာတော်၏ အရိုးဂူ ကျောင်းဘုရား ဒါယကာများ၏ ဂူသင်္ချိုင်းတို့ ထားလေ့ ရှိသည်ကို မော်လမြိုင်နယ်ဘက်တွင် တွေ့ရတတ်သည်။

(အတွေ့ရများသည်ဟုသာ ဆိုလို ပါသည်။ အခြားဒေသများ၌လည်း တွေ့ရတတ်သည်။ ဥပမာ စစ်ကိုင်း တောင်ရိုး၊ ဥမင်သုံးဆယ် အနီးရှိ အနောက် ပရတ္တမချောင် ကျောင်း ဝင်းအတွင်း အဝင်၌ ညောင်လွန် ဆရာတော် ဦးမေဓာဝီ၏ အရိုးအိုး စေတီတစ်ဆူကိုလည်းကောင်း၊ ပုံရွာ ခြို့ မဟာလယ်တီတိုက် ကျောက်စာ ရုံးအနီးတွင် လယ်တီဆရာတော်၏ အရိုးဂူစေတီကိုလည်းကောင်း တည် ထားခဲ့သည်ကို တွေ့ရပေပါသည်။ လယ်တီဆရာတော် အရိုးဂူစေတီ ကား ယခု မရှိတော့ပါ။)

အလားတူပင် မော်လမြိုင် တောင် လေးလုံးကျောင်း ဒကာအဆက်အနွယ် ဦးဖန်၊ ဒေါ်ရင်တို့ ကွယ်လွန်သောအခါ ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဤကုန်းမြေ ဝန်းကျင်နေရာတွင် ဂူသွင်း သင်္ချိုတ်ခွဲ ကြသည်။

တောင်လေးလုံးကျောင်း မူလ ဒါယကာ ဦးရွှေဂန်၊ ဒေါ်မဲမ တို့နောက် သားဖြစ်သူ ဦးဖန်၊ ဒေါ်ရင်တို့က မိဘ အစဉ်အလာ အမွေဆက်ခံ၍ ကိုးကွယ် ခဲ့ကြရာ ဦးဖန်၊ ဒေါ်ရင်တို့ ကွယ်လွန် သောအခါ သားသမီးများ ဖြစ်ကြသော ဦးသွင်(ဆာဦးသွင်)၊ ဒေါ်နုဒ်ဒေါ၊ ဦးအုန်းဖေ (မော်လမြိုင်မြို့တွက် လျှပ်စစ်မီး စတင်ပေးခဲ့သူ)တို့က ဤ ကျောင်းဝင်းအတွင်း မြှုပ်နှံခဲ့ကြသည်။

ထို့ပြင် နှစ်စဉ် မြန်မာနှစ်ဆန်း တစ်ရက်နေ့နှင့် သီတင်းကျွတ်လပြည့် နေ့တို့တွင် အုတ်ဂူများ ဆေးကြောသန့် ရှင်းခြင်း၊ ပန်း၊ ဆီမီး၊ ရေချင်း ကပ်လှူ ခြင်း၊ အမျှအတန်း ပေးဝေခြင်းတို့ကို မပျက်မကွက် ပြုလုပ်ခဲ့ကြလေသည်။

၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် တောင်လေးလုံး ကျောင်း သက်တမ်း နှစ် (၁၂၀) ရှိပြီ ဖြစ်၍ ကျောင်း အစိတ်အပိုင်းအချို့ကို အချိန်အခါ အခြေအနေနှင့် လိုက်လျော့ ညီထွေဖြစ်စေရန် တိုးချဲ့ခဲ့ကြသည်။

ထိုအခါ အုတ်ဂူနှစ်လုံးက အဟန့် အတား ဖြစ်နေသောကြောင့် ဒါယကာ များက ဆရာတော် ဦးနာဂသေနထံ လျှောက်၍ ဖြိုဖျက်လိုက်ကြသည်။

ဤတွင် ဒါယကာ မျိုးနွယ်ဆက် အဖြစ် ကျန်ရစ်သော ဦးအုန်းဖေ၏ ချွေးမ ဒေါ်ကြီးရှိန်က ဆရာတော်အား လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်က ကျောင်းဝင်းမြေအတွင်း နာယက ဆရာတော်၏ အလောင်းကိုဖြစ်စေ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ၏ အလောင်းကို ဖြစ်စေ ဂူသွင်း သင်္ချိုတ်ခြင်း မပြုသင့် ကြောင်း ရှေးဖြစ်စဉ် အကိုးအကား များဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူသည်။

၂-၂-၁၉၆၆ နေ့တွင် ဦးဖန် ဒေါ်ရင်တို့၏ သားကြီးဖြစ်သူ သတိ သီရိသုဗ္ဗေ ဆာဦးသွင်သည် ရန်ကုန် ကုက္ကိုင်းရှိ မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာ တွင်းရှိ နေအိမ်တွင် ကွယ်လွန်သည်။ (မဟာစည် သာသနာ့မြေမှာ ၁၉ ၀၈ ကျယ်၍ ဦးသွင်ကပင် လှူဒါန်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။)

ထိုအခါ တူဖြစ်သူ (ဦးအုန်းဖေ၏ သား) ဦးစိုးတင် လာရောက်ကာ စုား ကျင်းပ၍ ရုပ်ကလာပ်ကို ရိပ်သာဝင်း အတွင်း ဂူသွင်းသင်္ချိုတ်ရန် မဟာစည် ဆရာတော်ထံ လျှောက်သည်။ ဆရာ

တော်က ရှေးထုံးစဉ်လာ တရား နှင့်ယှဉ်၍ စိတ်ရှည်လက်ရှည် မိန့်ကြားကာ ခွင့်မပြုခဲ့ချေ။

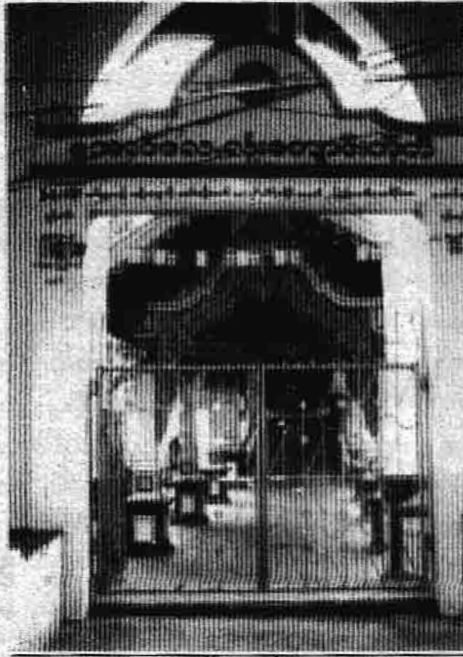
ထိုအပြင်လည်း ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ် တွင် ဆရာတော် ဦးဝိစာရ၏ မှတ်တမ်းတော်ကို ရွှေတိဂုံ ဘုရား အနောက်မှန် ဝတ္တကမြေ တွင် မီးသင်္ဂြိုဟ်ရန် သင့်မတင့် အငြင်းပွားကြသည်။ ဦးသွင်က အမတ်လာကိစ္စဖြစ်၍ ဦးဝိစာရ အလောင်းကို ဝတ္တကမြေပေါ် မီးသင်္ဂြိုဟ်ရန် ခွင့်မပြုသင့်ကြောင်း အဆိုဘက်မှ ရပ်တည်ခဲ့သည်။

ဦးသွင်တင်ပြသောရှေးအထောက် အထားမှာ မန္တလေး အနောက် ပြင် အိမ်တော်ရာစေတီ အနီး မိုးကောင်း မဟာဝေယံ ဘုံကျော်

ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် အရှင် "နာဂိန္ဒာဘိဝေ သီရိပဝရ မဟာ ဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု" ဘွဲ့တံဆိပ် တော် နှစ်ထပ်ခတ်နိုင် ပူဇော်ခံရသော မိုးကောင်းဆရာတော်ကြီး ပုံလွန်တော် မူသောအခါ အလောင်းတော်ကို မိုးကောင်း ကျောင်းဝင်းအတွင်း အရိုးအိုးစေတီ တည်ထားကြရန် ဆရာတော်ကြီးများ နှစ်ပက္ခ သဘော တွဲလွဲကြသည်။

ထိုစည်းဝေးပွဲကြီး၏ သဘာပတိ ဖြစ်သော အကောက်ဝန်တိုက် ဆရာ တော်ကြီးက...

'အလောင်းတော်ကို မိုးကောင်း ကျောင်း ဝင်းအတွင်း အရိုးအိုးစေတီ ဟည်ထားရ အခြား လွတ်ရာ၌တည်ကြ၊ မိုးကောင်း ကျောင်းဝင်းအတွင်း အရိုးအိုးစေတီ တည် ထားပါက မိုးကောင်းတိုက်ကြီး စည်ပင် သာယာခြင်းမှ ကင်းသိက်မည်' ဟု အမိန့်တော်ရှိသဖြင့် အိမ်တော်

ဘုရားတောင်တန်ဆာ တောင်ဘက်အထိန်

ရာစေတီ မြောက်ဘက်တွင် မိုးကောင်း ဆရာတော် အရိုးအိုးစေတီ တည်ကြရာ ယခုတိုင် တွေ့မြင်နိုင်သည် ဆို၏။

ထိုအကြောင်းများကြောင့် "ဘုရား ပရိဂုဏ်၊ ကျောင်းပရိဂုဏ်များ အတွင်း အရိုးအိုးစေတီတည်ခြင်း၊ ဂူသွင်း၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းများ ပြုသင့် မပြုသင့် အလေးအနက်ထား စဉ်း စားကြပါ" ဟု တောင်လေးလုံး ဆရာ တော်က ဒါယကာများကို မိန့်ကြား တော်မူသည်။

လောကီဆိုင်ရာ အယူအဆ ဖြစ် သော်လည်း သဒ္ဓါလွန်၍ တဏှာမကျွံ ကြစေရန် သတိပေး ဆုံးမတော်မူခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

နှုတ်ဆက်ဂါရဝ

ဤတွင် တောင်လေးလုံး ကျောင်း တိုက်နှင့် ကျော်လေးကျော် ဆရာတော် အရှင်နာဂသေဇာဘိဝံသ၏ ဘဝဖြစ်စဉ် အချို့ကို လေ့လာ ပူဇော်မှု ပြီးသုံးပြု

ဖြစ်၍ လက်ရှိ ဆရာတော်အား နှုတ်ဆက်ကန်တော့ကာ ကျောင်း မှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

ကျော်လေးကျော် ဆရာတော် အဘိုးအရင်းတော်သည် "ပေါင်း တောင်ကူ" ဆရာတော်ကြီးကဲ့ သို့ပင် ဘွဲ့တံဆိပ် (၃)တန် ရရှိခဲ့သည်။ အဘိုးဖြစ်သူ ပေါင်း တော်ကူဆရာတော် အရှင် ပညာသာမိသည် မြန်မာမင်းများ လက်ထက် နောက်ဆုံး သာသနာ ပိုင်ဖြစ်သော တောင်တော် ဆရာတော်၏ တပည့်အရင်းဖြစ် ကာ "ပညာ လင်္ကာရ သီရိဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု" ဘွဲ့တံဆိပ်တော် "ပညာသာမိဓဇ

မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု" ဘွဲ့တံဆိပ် တော်နှင့် "အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ" ဘွဲ့တံဆိပ်တော် သုံးခု အလျှင်ရရှိတော် မူခဲ့သည်။

ဆရာတော် အရှင် နာဂသေဇာ ဘိဝံသသည်လည်း "အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ"၊ "အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု"၊ "အဘိဓဇ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိ က" ဘွဲ့တံဆိပ်တော် သုံးခု ဆက်ကပ် ခြင်းခံရသည်။ နောက်ဆုံး ဘွဲ့တံဆိပ် အလျှင်ရသောအခါ ဆရာတော်က...

'ရလို့သာ ရလိုက်တယ် တို့များတော့ ဒီဘွဲ့ တွေကို ဓမ္မစကြာလောက် ယက်ပေါင်' ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ဘွဲ့တံဆိပ် ဆက်ကပ်ခံရခြင်းမှ ရရှိသော ပူဇော်ဋ္ဌေ သိန်းပေါင်းများစွာကိုလည်း ဘာသာ ရေး လူမှုရေး အသင်းအဖွဲ့များ၊ စာသင်ကျောင်းများ၊ သုသာန်၊ ရေခဲ တိုက် စသည်တို့သို့ ပြန်လည် စွန့်လှူ ခဲ့သည်။

ရရှိသမျှ ပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်း မှုတော်ရောင်ခြည်မင်းလင်း ၁၂၃

သိုဦးထားလေ့မရှိဘဲ ဣဿာ မစ္ဆရိယ ကင်းပါးစွာဖြင့် ရက်ရက်ရောရော စွန့် လှူသည်။ မိမိပြုစေသော ကျမ်းများကို လည်း လှူသင့် လှူထိုက်သူများအား ပေးလှူခဲ့သည်။ အလှူနှင့် ပတ်သက်၍ မဃဒေဝလင်္ကာကို ညွှန်းတော်မူလေ့ ရှိသည်။

‘ပုရုတ်ယု၊ လောကလူတွင် အလှူပေးခြင်း၊ စစ်ထိုးခြင်းကား၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဟူကုန်စွ တည့် အလောတဟိတ၊ ကြောက်စိတ်ကင်းစွာ၊ စွန့်ကြဲရာ၌၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဝိလိယန္တရုံ၊ စစ်ကပ်ရိယ၊ လုံ့လအထူး၊ ရံခေါင်ကြီးသား၊ ဝိလိယုဉ္ဇေဇာဏ်၊ ဆုတ်ပလ္လင်္ကာ၊ စိတ်သန် ဝိုင်းကျွန်း၊ စွဲယုပုန်းလော့’

(မဃဒေဝလင်္ကာ စာပိုဒ်-၂၀၈)

အလှူ၌ ရဲရင့်သကဲ့သို့ ပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူမြတ်တို့ ထုံးအတိုင်း သေခြင်းတရားကိုလည်း ရဲဝံ့စွာ ရင်ဆိုင်

သွားခဲ့သည်။ ပျံ့လွန်တော်မူမည့်နေ့တွင် နေ့ဆွမ်းကပ်သောအခါ အလှူရှင်များ ကျေနပ်မှုရှိစေရန် ဟင်းတစ်ခွက် စီမံ အနည်းငယ်စီယူ၍ အမှတ်ဖြင့် ဘုဉ်းပေးသည်။

ထိုည သံဃာတော်များ ဝတ်တက်သောအခါ ဆရာတော် နေ့စဉ်ပြုနေကျ ဝတ်အတိုင်း အာဂုံဆောင်ထားသော သုတ်ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်သည်။ ထိုနောက် စကားတစ်ခွန်းမျှ မဆိုတော့ဘဲ အိပ်ရာထက်တွင် လျောင်းလျက် ရှုမတ်ကာ ညသန်းခေါင်ကျော် (၅)မိနစ်တွင် တည်ငြိမ်စွာ ခန္ဓာဝန် ချတော်မူခဲ့သည်။

မူလအစ တောင်လေးလုံး ဆရာတော်ကြီး အရှင်မေတဝိကဲ့သို့ပင် ထွေထွေထူးထူး အမှာစကား မှာကြားလှစ်ခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ ဗျာဒိလက္ခဏာ ပြသဖြင့်

မကြာမီတင် အချိန်အတွင်း ပျံ့လွန်တော်မူတော့မည်ဟု ကြိုတင် မှန်းနိုင်ခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံးကာလများတွင် ညည့်ည့် မရှိ၊ သတိမပေး၊ မျက်လန်ကြော့မရှိဘဲ တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ ပျံ့လွန်တော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျော်လေးကျော် တောင်လေးဆင့် ဆရာတော် အရှင်နာဂသေနာဘိဝံသ အရှင်မြတ်ကား ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်သကဲ့သို့ သီလ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

[ဆရာ ဦးအံ့ကျော်နှင့် ဆရာ ဦးမျိုးသိန်း (အရှင်ပဏ္ဍိတ)တို့အား ကျေးဇူးတင် ဂါရဝပြုလျက်...]

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ဘူးနွားမောင်း

အဆင်းအဝတ်ကောင်းအောင်

ဘူးကို ရာသီအလိုက် လယ်ထဲ၊ ကိုင်းထဲနှင့်

မိမိတို့နေအိမ်ခြံဝင်းအတွင်း မြေကွက်လပ်တွင် စားသုံးရန်နှင့်ရောင်းချရန်အတွက် စိုက်ပျိုးကြသည်။ ယခုကဲ့သို့ မိုးအားနည်းသောအချိန်မှစ၍ နွေရာသီတိုင်အောင် ပြုပြင် စိုက်ပျိုးကြသည်။

ဘူးသီး၊ ဘူးညွန့်၊ ဘူးရွက်တို့ကို ဟင်းလျာအဖြစ် စားသုံးကြသည်။ ဘူးရွက်ကို ဆေးဝါးအဖြစ်လည်း အသုံးပြုနိုင်သည်။ ရောင်ရမ်းနေသော အနာ၊ မန်းဝင်နေသော အနာတို့ကို ဘူးရွက်သတ္တုရည်ဖြင့် လိမ်းခြင်း၊ ဘူးရွက်ကို ကပ်ခြင်း၊ အုံခြင်းဖြင့်လည်း အနာကို သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်။

ယခု စာရေးသူ တင်ပြလိုသည်မှာ ဂန္ဓိရုပ်ညာတစ်ရပ်အနေဖြင့် ဘူးနွားမောင်းကို အပွင့်အလန်းအဖြစ် စီရင်အသုံးပြုနိုင်ရန် တင်ပြလိုပါသည်။

စီရင်ပုံ

လူတစ်ရပ်ထက် မကျော်လွန်သော ဘူးပင်ဖြစ်ရပါမည်။ ဘူးပင်အညွန့်ထိပ်တွင် သဘာဝအလျောက် နွယ်တက်ရန် နွားမောင်းကလေးနှစ်ခု သုံးခုခန့် ပါရှိတတ်ပါသည်။ ယင်းကို ဘူးနွားမောင်းဟု ခေါ်ကြသည်။

ယင်းဘူးနွားမောင်းကို စီရင်သူ၏ လက်ညှိုးကို အောက်မှန်၍ အောက်ပါ ဂါထာဖြင့် (၁၀၈)အုပ်စုတ်ပါ။

‘ဗြူဣတ္ထိယပတော အာပစ္စယော ဣဿ ဝိဿောစက်ပတိ သွားဟ’

ဤကဲ့သို့ ဂါထာရွတ်နေရင်းနှင့် ဘူးနွားမောင်းကို စီရင်သူ၏ လက်ညှိုးနှင့် တဖြည်းဖြည်း ရစ်ပတ်ပါ။ ဂါထာကို ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ရွတ်ဆိုပါ။ လက်ညှိုးကို ပတ်မိသည်နှင့် ဖြတ်ယူလိုက်ပါ။ အချို့ နှစ်ပတ်၊ သုံးပတ်ထိ ရစ်ပတ်ပါသည်။ အပွင့်အလန်းအဆောင် ဖြစ်ပါပြီ။

သင့်လျော်ရာ ပုလင်း၊ ဘူးစသည် တွင် ထည့်၍ အမွှေးနံ့သာဖြင့် စိမ်ထားပါ။ မိမိနှင့် အမြဲဆောင်ထားပြီး နုပူဆံ့စပ်၊ နှုတ်ခမ်းတို့ကို လိမ်းကျံပါက အပွင့်အလန်း၊ အပြောအဆို ကောင်းလှပါသည်။ ဈေးရောင်းဈေးဝယ်လည်း ကောင်းပါသည်။ ယုံကြည်စွာ လှူဆောင်ကြည့်ပါ။

ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ ဆရာဦးဘုန်းမြင့် (တိုင်းရင်းရေး)

www.burmeseclassic.com

စုန်တုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ လှိုင်မြို့နယ် ပုဂ္ဂိုလ်ထုစောသင်တိုက် နာယက စာချ
သာသနာပြု နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်စာရေးဆရာတော်

ဘန္တု ပညာဝံသ

၏ လက္ခဏာတော်

ဒေါက်တာ ဦးသိန်းလင်း (B.Sc ခွင့်တံဆိပ်)
လက္ခဏာမဟာတုတ်သုတေသီ

ပုဂ္ဂိုလ်တောင်မှ ဆရာတော်ကြီး
ချီးမြှင့်သဖြင့် စကားဝါခြေဆရာတော်
ဘန္တုပညာဝံသ အမြဲ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်
သော ဂါထာတော်ကို ဦးစွာ တင်ပြပါ
မယ်။

စ.ခ.ဗ.ဝ ဂါထာတော်ကြီး

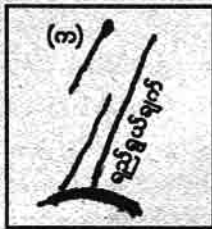
- စ = စက္ခုမာ စရ ဖာစိတ္တော
- ဝ = ဝမ္မည ဝမ္မသာဝိကော။
- ဗ = ဗလူပေတော ဗလဝေရာ
- ဝ = ဝရဒေါ ဒေတု မေ ဝရံ

စက္ခုမာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ပညာစက္ခု၊
ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု ဟူသော
စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။
ဝရမာစိတ္တော၊ အကုသိုလ်အဖို့မှ ဝေး
ကွာအောင် ကျင့်အပ်ပြီးထသော။
ဝမ္မည၊ သီစရာမှန်သမျှ တရားအဖုံဖုံ
အလုံးစုံကို သိတော်မူထသော။
ဝမ္မသာဝိကော၊ ဓမ္မခန္ဓာပေါင်း
ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော တရား
တို့၏ ပိုင်ရှင် ဖြစ်တော်မူပေထသော။
ဗလူပေတော၊ ကိုယ်အား ဉာဏ်
အားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ **ဗလ**
ဝေရာ၊ အားဆယ်ပါးကို ဆောင်တော်
မူပြီးထသော။ **ဝရဒေါ၊** နိဗ္ဗာန်တည်း
ဟူသော ဆုမြတ်ကြီးကိုလည်း ပေး
တော်မူနိုင်ထသော။ **ဗုဒ္ဓေါ၊** မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ **မေ၊** တပည့်တော်အား။

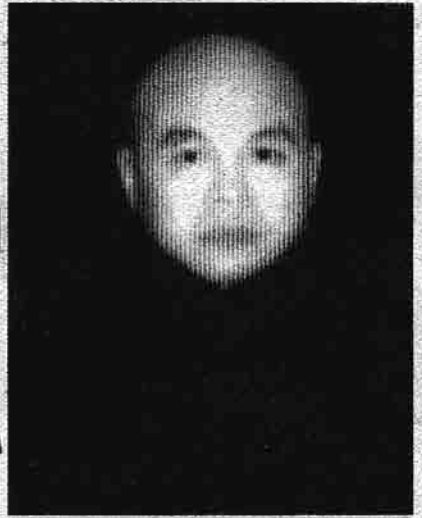
ဝရံ၊ ဆုထူးဆုမြတ်ကို။ ဒေတု၊
ရွှင်ပြုံး ကြည်စွာ ပေးတော်မူပါ
အရှင်မြတ်ကြီး ဘုရား။

လက္ခဏာတော် လေ့လာဈာန်
ဆရာတော်မှာ နယ်လှည့်
ဓမ္မကထိက သာသနာပြုဆရာတော်
ဖြစ်တဲ့အတွက် ဓမ္မကထိက သာသနာ
ပြု အမှတ်အသားပုံရိပ်များကိုသာ
အထူး အလေးထား၍ ပူဇော်ရေးသား
လိုက်ပါတယ်။

★ ကြာသပတေးဂြိုဟ်နံတွင် ရည်
ရွယ်ချက်လမ်း၊ မျဉ်းမတ်ငယ်
များ ပါသဖြင့် ကြာသပတေး
ဂြိုဟ်နံကို အားကောင်းစေပါ
တယ်။ (က)

ဒါကတော့ ရည်ရွယ်ထားသမျှ
ပြည့်စုံစေခြင်း၊ ဘဝအဆင့်အတန်း
တိုးတက်မြှင့်မားစေခြင်း၊ ကံအခွင့်
အလမ်းကောင်းကြံခြင်း၊ ပရဟိတ
လုပ်ငန်း၊ လှူမှုဝန်ထမ်း ဘာသာရေး

◆ ပုဂ္ဂိုလ်စာရေးဆရာတော်
ဘန္တု ပညာဝံသ
ပုဂ္ဂိုလ်ထုစောသင်တိုက် နာယက၊
စာချ သာသနာပြု နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက

ဆိုင်ရာလုပ်ငန်း၊ ပညာရေးဆိုင်ရာ
လုပ်ငန်းများနှင့် အကျိုးပေးပါတယ်။
အကြီးအကဲ ဖြစ်ခြင်း၊ ဦးဆောင်
မှုပေးနိုင်ခြင်း၊ ဂုဏ်သိက္ခာကို အလေး
ထားခြင်း၊ ပညာပဟုသုတ ပြည့်စုံစေ
ခြင်းတို့ရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

★ စနေဂြိုဟ်နံမှာ သစ်ပင်သတ္တန်
တွေ့ရပါတယ်။ (ခ)

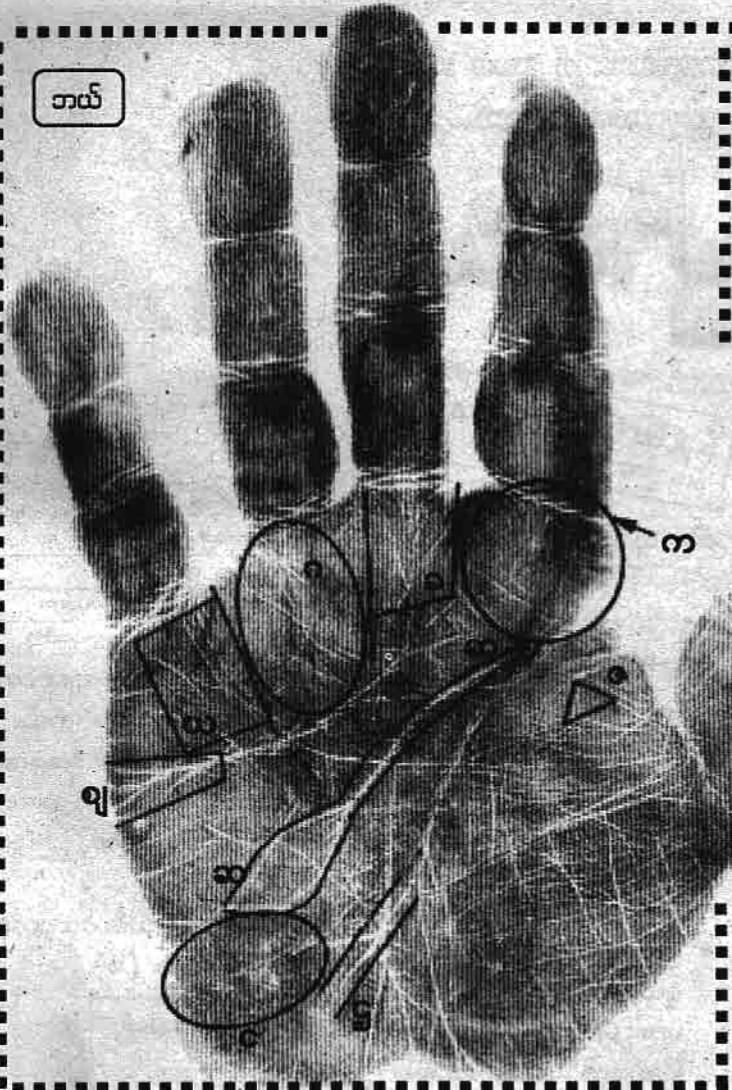

ဒါကတော့ မှီခိုသူများစေတတ်ပါ
တယ်။ သစ်တစ်ပင်ကောင်း ငှက်တစ်
သောင်းဆိုတဲ့ စကားဥပမာလိုပါပဲ။
ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်သူများရဲ့ ပူပင်
သောက ငြိမ်းစေနိုင်ခြင်းပါပဲ။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အလှူကြီး
ပေးခြင်း၊ တပည့်တပန်း ပေါများ
စေခြင်း၊ ကြည်ညိုသူ ဒကာ၊ ဒကာမများ
ခြင်း၊ (ဂ)ရက်သားသမီးများအား အပူ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၅

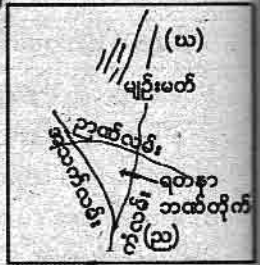
ဘယ်

ရခြင်း၊ နေဥစ္စာ ပြည့်စုံစေခြင်း၊ ဘွဲ့ထူး
ဂုဏ်ထူး ရရှိစေခြင်း၊ နာမည်ကျော်
လူသိများစေခြင်း၊ ထင်ရှားစေခြင်း
အောင်မြင်ရစေခြင်း၊ အဆောက်အအုံ
ကောင်းကို ပိုင်ဆိုင်ရခြင်းတို့ရဲ့
ပြယုဂ်ပါ။

[စတုဂံလွင်ပြင်တွင် လေးထောင့်
ကွက် ရှိသောကြောင့် တိုက်တာ
အဆောက်အအုံကောင်းကို ပိုင်
ဆိုင်ရခြင်းကို သုံးသပ်တင်ပြလိုက်
ပါတယ်။ (၈)]

★ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံတွင်
မျဉ်းမတ်များ
တွေ့ရပါတယ်။ (ဃ)

ဒါကတော့ ငွေကြေးရလွယ်ခြင်း၊
လာဘ်ရွှင်ခြင်း၊ ဝတ္ထုကြေးငွေ အလှူခံ
ရလွယ်ခြင်း၊ ငွေကြေး စုဆောင်းမိခြင်း
များရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။ [ညာဘက်တွင်
ရတနာဘက်တိုက် ပါသဖြင့် ယခုလို
သုံးသပ်လိုက်ပါတယ်။] (ည)

★ တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံမှာ ကြိုးမွေတစ်
ခု တွေ့ရတယ်။ (င)

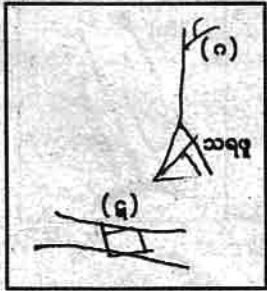
ဒါကတော့ ရေအခက်ဒဏ် မကြုံ
တတ်ခြင်း၊ ငွေကြေးဥစ္စာ ကြွယ်ဝစေ

ခပ်သိမ်း ငြိမ်းအေးအောင် တရားရေ
အေး အမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးနိုင်ခြင်း
တို့ရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။ [နုလုံးလမ်းကြောင်း
အရင်း၌ မြားပြီးသဏ္ဍာန် ပါရှိတဲ့
အတွက် ယခုလို သုံးသပ်လိုက်ရပါ
တယ်။ (ဈ)]

★ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံမှာ သရဖူထွန်း
သော အောင်မြင်ရေးလမ်းကို
တွေ့ရတယ်။ (ဂ)

၁၂၆ နက္ခတ္တဗေဒဗိမ္ဗိသိပ္ပံ

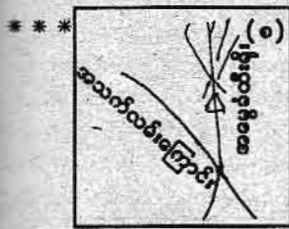

ဒါကတော့ ဘုရားစေတီ တည်ထား
ကိုးကွယ်ရခြင်း၊ သာသနိက
အဆောက်အအုံများကို ပြုပြင်မွမ်းမံ

ညာ

ခြင်းအပြင် ရေလမ်းခရီးသွားခြင်း၊
ရပ်ဝေးရပ်နီးခရီး ကြွခြင်း၊ နိုင်ငံရပ်
ခြားခရီးများ၊ ရပ်ဝေးဒေသများ၊ ရေခြား
မြေခြားခရီးများနှင့် အကျိုးပေးခြင်း၊
လူမျိုးခြားများရဲ့ ထောက်ပံ့မှုရတတ်
ခြင်း၊ အကျိုးပေးခြင်း၊ မွေးရပ်မြေနှင့်
အကျိုးပေးခြင်းတို့ရဲ့ ပြယုဂ်ပါပဲ။ [ခရီး
သွားလမ်းကြောင်း(၅)နဲ့ ညာဘက်
အသက်လမ်းကြောင်း ကျယ်ခြင်း၊

ညာဘက်၌
ရေလှိုင်း
သဏ္ဍာန်များ
တွေ့ရခြင်း(၃)
ကြောင့် ယခုလို
သုံးသပ်ပါတယ်။]
★ ညာဘက်တွင်
အမွေခံထီးရိုး
ပါပါတယ်။ (စ)

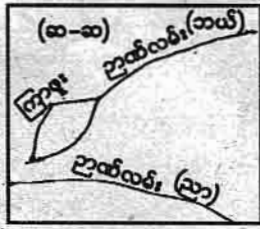

ဒါကတော့ ဆရာသမား မိဘတွေမျိုး
ရဲ့ အထောက်အပံ့ခြင်း၊ ဆရာသမား
များရဲ့ အမွေဆက်ခံခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေ
ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဘာသာ၊ သာသနာ
စိတ်၊ မျိုးချစ်စိတ် ထက်သန်ကြောင်း
ပြတဲ့ ပြယုဂ်ပါပဲ။ ထိလဲ ပေါက်တတ်ပါ
တယ်။ ငွေအလုံးအရင်းနဲ့ ဝင်တတ်ပါ
တယ်။

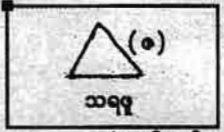
★ ညာဘက်လမ်းကြောင်းမှာ ဘယ်
ဘက်တွင် ကြားဖူးသဏ္ဍာန်ဖြင့်
အဆုံးသတ်ပြီး ညာဘက်တွင်
တနလာဂြိုဟ်ခုံသို့ ကွေးညွတ်
ဆင်းသွားပါတယ်။ (ဆ-ဆ)

ဒါကတော့ စိတ်ကူးစိတ်သန်း
ကောင်းခြင်း၊ ပညာထူးချွန်ခြင်း၊ စာပေ
ကို ဝါသနာပါခြင်း၊ အသိပညာ ကြွယ်ဝ
ခြင်း၊ အပြောအဟော ကောင်းခြင်း၊
ဆန်းကြယ်သော အတွေးစိတ်ကူးများ
ရှိခြင်း၊ အသိပညာ အထူးဖွံ့ဖြိုးစေခြင်း
တို့ရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

★ အင်္ဂါဂြိုဟ်ခုံတွင်
သရဖူပါတယ်။ (စ)

ဒါကတော့ ဘာပဲလုပ်လုပ် အတိုက်
အခံ အနှောင့်အယှက် ကြုံပြီးမှ
အောင်မြင် ပြီးမြောက်တတ်သော
သင်္ကေတပါ။ တိုက်တိုင်းအောင်
သင်္ကေတပါပဲ။

သင်၏ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ။

ဦးခင်မောင်လင်း
(B.Sc. ရွှေဘို)
လက္ခဏာမဟာဘုတ်သူလေသီ

နက္ခတ္တဓာတ်ခြုံညှိပုဂ္ဂလိက

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားပပိုတဲ့ သမားတို့စေးတိုက်

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာစံ(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှာ)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ၏မြေး။ သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဇိုင်လ်ကြီး)၊ ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းသိသာစု(သမားတို့ ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားတို့အမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

မှထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ဆေးဖြား၊ ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယာနုရောဂါသောက်ဆေး၊ အခြေကျော်လေဆေးလျက်အား အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဦးစိန်ကောင်း၏ သမားတို့ ဆေးစွမ်းထက် သက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး ၀၉၀၀ ၂၀၀၉၀၀၉၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ရွေးတွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးခံ နှာစေးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင် ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါင်းခင်းစေ့ခေါ်

သမားတို့ အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၉၀၀ ၂၀၀၉၀၀၉၅ လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မမှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အခန့် စသည့် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်ခဲ့သော အစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခဲ့သော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ လေထိုလေအောင်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ်အေးစေးမွှေခေါ်

သမားတို့ အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းထိုးပျောက်ဆေး ၀၉၀၂ ၂၀၀၉၀၉၀၈

ဤဆေးသည် ရာသီအကျိုးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ရွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်း၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှေ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တရွှံရွှံမြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ရွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၂၈ နဂဏ္ဍာရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

ခေါ်နှင်းနှင်းခြည်ခေါ်

သမားတို့ အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး ၀၉၀၀ ၂၀၀၉၀၀၉၂

ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို့အဆိပ် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနှုန်းမြင့်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနွှဲအပြားမှာ ဝဲကွဲသို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိပ်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးသန်းစော်၏

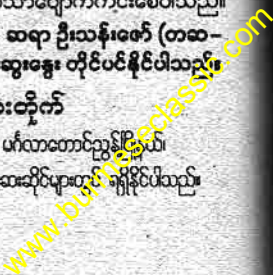
သမားတို့ အမှတ်တံဆိပ် အခြေကျော်လေဆေးလျက်ဆေး ၀၉၀၀ ၂၀၀၉၀၀၉၃

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းဗီးနုရာမှ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားမှာ၍ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးခံ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လည် ပူတစ်လည်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေးနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းစော် (တဆ- ၀၂၉၁၇) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားတို့စေးတိုက်

အမှတ်(၄၄) (၁၀၈)ယမ်း မင်္ဂလာဈေးအနီး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာဆေးဆိုင်များတွင် ချိန်နိုင်ပါသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး တောင်ငူခရိုင်၊ ထန်းတပင်မြို့နယ်၊ ကြိမ်တောမြောင်ကျေးရွာ သိမ်ကျောင်း
ဝဓာန နာယကဆရာတော်ကြီး

ဘဒ္ဒန္တ အာဒိစ္စဝံသ

၏ ဥတုရေဝံကလာပ်တော်မှ

မြမြဝင်း
(တောင်ငူ)

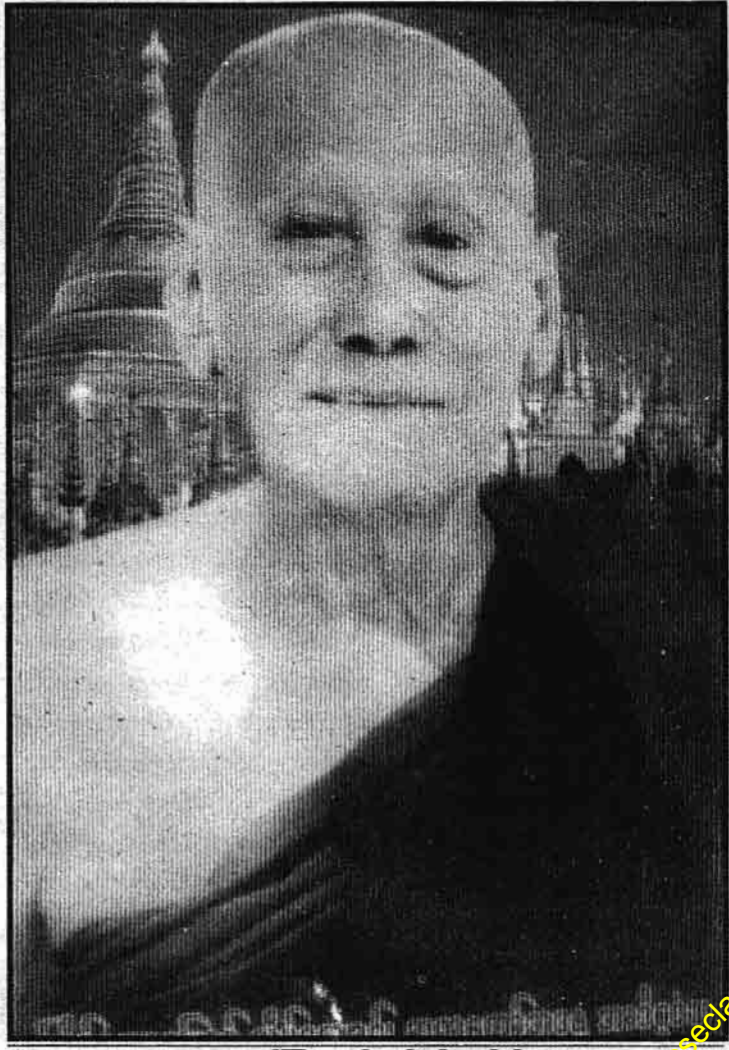
ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ

၁။ သိရှိသွားရောက်ပုံ

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ငူခရိုင်၊ ထန်းတပင်မြို့နယ်၊ ကြိမ်တောမြောင်ကျေးရွာရှိ သိမ်ကျောင်း ဝဓာန နာယက ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တအာဒိစ္စဝံသ သက်တော် (၉၅) နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၇၅)ဝါသည် ဘဝနာယက ပုံလွန်တော်မူရာ ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ ကျောက်ဖြစ်သွားသည်ဟု ပါးစပ်သတင်း ရရှိပါသည်။

သို့နှင့် ချက်ချင်းပင် ထန်းတပင်မြို့နယ်ရှိ မိတ်ဆွေတစ်ဦးအား ဖုန်းဖြင့် ဆေးပြန်ကြည့်ရာ သတင်းအမှန်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ထန်းတပင်မြို့သည် စာရေးသူ အာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသော နယ်မြေဒေသဖြစ်သောကြောင့် ကြိမ်တောမြောင်ရွာဟု ကြားသိရုံမျှနှင့် ဤမြေကိုနင်း၍ ဤမြစ်ကို ဖြတ်၍ နေချင်းပြန်ခရီး သွားရောက်ခဲ့ပုံများအား မြန်လည် အမှတ်ရနေရင်း ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်အား ဖူးမြော်ကြည့်လို ပူဇော်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

◆ ဆရာတော်ကြီး သက်တော်ထမ်းရှင်က

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်အား ဦးခေါင်တော်တော်မှ ကြည့်နေခြင်း

တော်ဘေးတွင် ဖူးမြော်လာသူ ပရိသတ် အပေါင်းတို့အား ဆရာတော်ကြီး၏ လက်တွေ့ဖြစ်စဉ်များကို ရှင်းပြနေ သဖြင့် စာရေးသူမှ ဝင်ရောက်နား ထောင်ပြီး သိလိုသမျှကို မေးမြန်းခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

ကြိမ်တောမြောင် ကျေးရွာသည် စစ်တောင်းမြစ်ရေစီးနှင့်အတူ မြောက် မှတောင်သို့ တန်းနေသော ကျေးရွာ အုပ်စုကြီးဖြစ်သည်။ နေထိုင်ကြသော လူအများစုမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြပြီး လယ်ယာကိုင်ကျွန်းဖြင့် အသက်မွေးကြသည်။

စခန်း သိမ်းချိန်များ၌ပင် ကျေးရွာ ဘာသာ၊ သာသနာ တိုးတက်ရေး ဆောင်ရွက်ရန်ရှိသည့် ကိစ္စများအား ဆရာတော်ကြီး၏ အဆုံးအမကို နာယူ၍ ဆွေးနွေးကြရကြောင်း သိရှိရ ပါသည်။

၃။ ကျောင်းဝင်းအနေအထားနှင့် ကျေးရွာအခြေအနေ

မိုးအခါ စပါးစိုက်၍ ဆောင်းအခါ နမ်း၊ မြေပဲ၊ ပြောင်း၊ မတ်ပဲ၊ ပဲတောင့် ရှည်၊ ရုံးပတီ၊ ဖရဲ၊ နေကြာ၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်နီ စသည့် သီးနှံတို့ကို သဲသောင်ပြင်တွင် တစ်ပိုင်တစ်နိုင် စိုက်ပျိုးကြပါသည်။

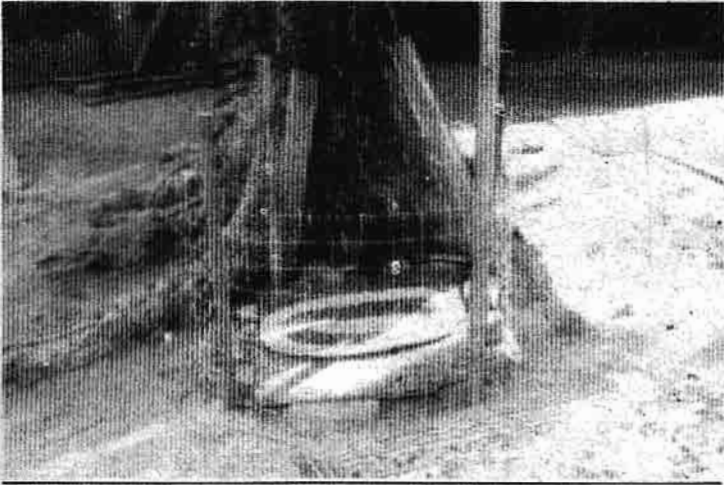
၄။ ဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

၈။ ဖွားမြင်တော်မူခြင်း
ဆရာတော်လောင်းလျှာကို ပဲခူးတိုင်း ဒေသကြီး၊ တောင်ငူခရိုင်၊ ထန်းတပင် မြို့နယ်၊ ကြိမ်တောမြောင်ကျေးရွာနေ ခမည်းတော် ဦးခိုင်လေး၊ မယ်တော် ဒေါ်ထွေးညိုတို့မှ ၁၂၇၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်း လဆန်း(၅)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

ရွာရှိ မူလတန်းကျောင်းမှ အောင် မြင်ကာ မြို့ကျောင်းဆက်တက်ပြီး ဘွဲ့ရ သည့် ကျောင်း ဆရာ ဆရာမ ပညာရေး ဝန်ထမ်းများလည်းရှိပြီး ယခုအခါ ထိုရွာမှပင် ရပ်ရွာအကျိုး သယ်ဝိုး နေပြီဖြစ်ကြောင်း...

၉။ ရှင်သာမဏေ ပြုတော်မူခြင်း
ဆရာတော် လောင်းလျှာသည် ၁၂၈၉ ခုနှစ်တွင် ကြိမ်တောမြောင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း ၁၃၁

ရွာသူရွာသားများသည် အလုပ်

◆ ဆရာတော်ကြီး တရားဆိုသည့်နေရာ

◆ ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့သည့် နား

သိမ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးသုဇာတထံ၌ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့၏ ပစ္စယာ နုဂ္ဂဟကို ခံယူကာ ရှင်သာမဏေ ဖြစ်တော်မူခဲ့သည်။

၈။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူခြင်း
ဆရာတော်လောင်းလျာသည် ကြိမ်တောမြောင်သိမ်ကျောင်းရှိ ခဏ္ဍာသိမ်တော်မြတ်၌ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၈)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် (၉)နာရီ (၂၀)မိနစ် အချိန်တွင် သိမ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးသုဇာတကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ကြိမ်တောမြောင်ကျေးရွာ ဘုရား ၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒကာ ဦးသိုက်စွန်း၊ ဒေါ်ငွေဆုံတို့၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကို ခံယူကာ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့ပါသည်။
ရန်ကုန်မြို့၊ လသာမြို့နယ်၊ လမ်း (၂၀)၊ အမှတ်(၂၃)နေ ရဟန်းဒါယကာ ဦးမျိုးညွန့်၊ ဒါယိကာမ ဒေါ်တင်တင်မြင့်၊ သား မောင်အောင်ကျော်၊ သမီး မချမ်းမြင့်စိုး(ဖိုးယံရွှေလမင်းနှင့် မြတ်ဆုကုဋေထိဆိုင်)မှ သိမ်ထပ်မက်လာပြု၍ သိမ်ကျောင်းအသစ် တစ်ဆောင်ကိုလည်း ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းပါသည်။

ထန်းတပင်မြို့နယ်၊ မြို့စိုးကျေးရွာ

နေ(ဦးကျော်တင့်)+ ဒေါ်ငယ် မိသားစုတို့မှလည်း ထပ်မံ၍ သိမ်ထပ်မက်လာပြုပါသည်။

၉။ ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ကြားဆည်းပူးတော်မူခြင်း

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် သာသနာတော် (၇)နှစ်သားအရွယ်တွင် သိမ်ကျောင်းဆရာတော်ကြီး ဦးသုဇာတထံ၌ သင်ပုန်းကြီးမှအစ ပိဋကတ်အခြေကျမ်းစာတို့ကို သင်ယူသည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် အုတ်တွင်းမြို့နယ်၊ ကွဲပွဲမြို့ ဝံသာရုံကျောင်းတိုက် ရန်ကုန်မြို့ ဝါးကျောင်း၊ ဗားကရာတိုက်တို့တွင် ပိဋကတ်စာပေများကို သင်ပေးပို့ပေးအောင် သင်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ဝါးကျောင်း ဗားကရာတိုက်တို့တွင် ဒေသနာနယ၊ ဘေသနနယ၊ နက္ခတ္တဗေဒနယ စသော တိုက်ရင်းမြန်မာ ဆေးပညာများကို သင်ပေးအောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၀။ သာသနာပြုတော်မူခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့တွင် နှစ်ပေါင်း(၅၀)နီးပါး ပရိယတ္တိသာသနာပြုခြင်း၊ ဘိုးဘွားများအား စောင့်ရှောက်ရန် နှင်းဆီကုန်း ဘိုးဘွားရိပ်သာတွင် ဆရာတော်ကြီး၏ မွေးတိုင်း ရာသက်ပန် လှူဒါန်းမှု ပြုခဲ့သည်။ မိမိကိုယ်တိုင် သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့သော ဆေးပညာများကို ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အင်တိုက်ဖြန့်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် သင်တန်းများ ပို့ချပေးခဲ့သည်။

ကြိမ်တောမြောင်ကျေးရွာရှိ နေတော်အရင်းဖြစ်သော သိမ်ကျောင်းကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ဦးသာမိပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ၁၃၆၁ ခုနှစ်တွင် ကြိမ်တောမြောင်ကျေးရွာ၊ သိမ်

ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ကျောင်း
ထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် သီတင်းသုံး
တော်မူသည်။

ထို့နောက် ကျေးရွာအတွင်း ဘာသာ
သာသနာ တိုးတက်ရေးအတွက် ဒကာ၊
ဒကာမများအား တရားဓမ္မ ဟောကြား
ခြင်း၊ တရားပြခြင်း၊ အသံမစဲ မဟာ
ပဋ္ဌာန်းပွဲ၊ ကဆုန်ညောင်ရေသွန်းပွဲ၊
ငါးလွှတ်ပွဲ၊ ကထိန်ပွဲ စသည်တို့ ကျင်းပ
ပြုလုပ်ကာ တပည့်သာဝကများကို
လည်း အဘက်ဘက် ပြည့်စုံအောင်
လမ်းညွှန်ပြသ ဆုံးမတော်မူခဲ့ပါသည်။

၅။ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဂုဏ်အင်္ဂါများ

ဆရာတော်ကြီးသည် ရန်ကုန်မြို့၊
စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ဗားကရာကျောင်း
တိုက်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်က
ရွှေတိဂုံဘုရား အနောက်တောင်ဘက်
ရှိ စနေထောင့်တွင် တရားထိုင်လေ့
ရှိသည်။

ထို့နောက် သိမ်ကျောင်း၌ သီတင်း
သုံး တောရဆောက်တည်ရသောအခါ
ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ သစ်ပင်ရိပ်
အောက်တွင် အုတ်ခဲကျိုးများစီ၍ နီးဖျာ
စုတ်လေးအပေါ်၌ နေရာထိုင် ကော်ဇော
သေးကလေးခင်းကာ တရားထိုင်လေ့
ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ အနေအေးပြီး
သတ္တဝါများအပေါ် မေတ္တာဓာတ်ပြည့်ဝ
ပုံမှာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခါနီး၌ ဆွမ်းစားပွဲ
ကို အုပ်ဆောင်း မအုပ်စေရပါ။

‘ခြင်၊ ယင်တက်ရင် တက်ပါစေ၊ ခါရ၌
ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ် စတဲ့ ပိုးမွှားတွေ စားချင်ရင်
စားပါစေဟဲ့၊ တို့ချည်းပဲ ဝိုက်ပါတာ ယဟုတ်
ဘူး၊ တိရစ္ဆာန်မှာပဲ ဝိုက်ပါတယ်ဗျာ’

ဟု ပြောပါသည်။ ကျောင်းဘေးရှိ
သစ်ပင်မှ ကျောင်းဝရန်တာသို့ ပိုးမွှား
ကောင်လေးများ ကူးလာ၍ စားသောက်

ဆရာတော်ကြီး ဘန္တု၊ အာဒိဋ္ဌင်သင်္ခါ ဥတုဇရိန်ကလောင်တော်

လတ္တံ့ကျောင်းတော်နှင့် ဝှုဇြေသူများ

ကြစေရန် ဝါးတန်းလေးတစ်ခုလည်း
ထိုးပေးထားပါသည်။

ကိတ်မုန့်များ မှိုနှင့် ပုရွက်ဆိတ်
များ တက်နေ၍ တပည့်များက လွှင့်ပစ်
မည် ဆိုလျှင်လည်း ဆရာတော်ကြီး
က...

‘လွှင့်မပစ်နဲ့ဟဲ့ ထားလိုက်’

ဟု ဆိုကာ မှိုနှင့် ပုရွက်ဆိတ်
မရောက်သေးသော နေရာလေးရှိ မုန့်
သားကို ရွေး၍ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ပြီး
သောအခါ ထို ကိတ်မုန့်ပန်းကန်အား
ပုရွက်ဆိတ်စား၍ မကုန်မချင်း မဆေး
ကြောရပါ။ သည်အတိုင်းသာ ထား

လိုက်ရပါသည်။

ဆွမ်းခဲဖွယ်များ ဘုဉ်းပေးပြီးတိုင်း
လည်း ကြွင်းကျန်သည်များကို မိမိ
သက်န်းထဲထည့်၍ ကျောင်းဝင်းရှိ
သတ္တဝါများကို ကိုယ်တိုင်လိုက်လံ
ကျွေးမွေးတတ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကိုရင်ဘဝ
ကတည်းက အသက်သတ်လွတ်ဟင်း
ဖြင့်သာ ဘုဉ်းပေးခဲ့သည်။ သက်တော်
(၈၀)နှစ်ခန့်က ကျန်းမာရေး ယိုယွင်း
လာသောအခါ အာဟာရ ဖြစ်စေရန်
အသားစွပ်ပြုတ် ကပ်သောအခါ
“ငါ သေရင် သေပါစေ။ မသုံးဦးပေး

www.burmeseclassic.com

နိုင်ဘူး" ဟု မိန့်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် စကားပြော ဆိုရာဝယ် သိမ်မွေ့တော်မူခြင်း၊ မေတ္တာ တတ် ပြည့်ဝစွာရှိတော်မူခြင်း၊ ပေးကမ်း စွန့်ကြဲမှု ရက်ရောတော်မူခြင်း၊ ခန္တီပါရမီ ရှိတော်မူခြင်း၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာ သုံးရပ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ အားကောင်းခြင်း စသော ဂုဏ်အင်္ဂါများနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ သည်။

၆။ ဘဝနုတ်ထံ ပျံ့လွန်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ အာဒိစ္စဝံသ သည် ဇရာဗျာဓိ ဖိစီးနှိပ်စက်သဖြင့် မြို့နယ်ပြည်သူ့ဆေးရုံ၌ (၂)ရက်၊ တောင်ငူ ကေတုဆေးရုံ၌ (၅)ရက်ခန့် ဆေးကုသမှု ခံယူခဲ့သော်လည်း ပြန်လည်ထူထောင်လာခြင်း မရှိပါ။ မည်သည်ကိုမျှ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင် ခြင်းလည်း မရှိပါ။

အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာဖြင့် သတိ မလွတ်ဘဲ အာနာပါန ရှုမှတ်ရင်း (၃၁-၁၀-၂၀၁၂) ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ သီတင်း ကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ (၆)နာရီ (၅၀)မိနစ်အချိန်တွင် တစ်ဘဝခန္ဓာ ချုပ်ငြိမ်း၍ ခန္ဓာဝန် သိမ်းတော်မူပါသည်။

၇။ ဆရာတော်ကြီး

ရုပ်ကလာပ်တော်၏ ထူးခြားမှုများ

ဆရာတော်ကြီး၏ ဥတုရုပ်ကလာပ် တော်အား သိမ်ကျောင်းတိုက်အတွင်း ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ သည့် ခုတင်ထက်တွင် (၅)ရက်ခန့် ထားသော်လည်း အနံ့ထွက်ခြင်း၊ ပုပ်ပွ ခြင်း မရှိဘဲ ခန္ဓာကိုယ် ပျော့ပျောင်းနေ ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် ဆရာတော်၏ တပည့်ဒါယကာများက ထန်းတပင်မြို့ နယ်ရှိ သံဃနာယကဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်

၁၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးနေသည့် မိုးယံကျောင်းနှင့် မြတ်ဆရာတော်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် သီတင်းကျောင်းအသစ် လှူဒါန်းထားသော သီတင်းကျောင်းအသစ်

ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့သည့် သီတင်းကျောင်းဟောင်း

ကြီး ဦးအာစိတ္ထ(စာသင်တိုက်)ထံ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို အန္တိမအဂ္ဂိဈာပန ပြုလုပ်ရန် ကိစ္စအား အကြောင်းကြား လျှောက်တင်ကြပါသည်။

မြို့နယ် သံဃနာယကဥက္ကဋ္ဌ ဆရာ တော်ကြီးမှ ကြိမ်တောမြောင်ရွာ သိမ် ကျောင်းသို့ လာရောက်ကြည့်ရှုပါ သည်။ ထိုနောက်...

“မိယဂြိုဟ်နို့၊ စံကျောင်းဆော်ပာယာ၊ ပြီး ဒီအတိုင်း စောင့်ကြည့်ပူဇော်ကြ” ဟု မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။ နာယကဆရာတော်ကြီး၏ အမိန့်

အရ ချက်ချင်းပင် ယာယီစံကျောင်း တော် ဆောက်လုပ်ကြပြီး ရုပ်ကလာပ် တော်ကို မှန်အခေါင်းဖြင့်ထည့်၍ အကျိုးတော်ဆောင် အဖွဲ့ဝင်များက အလှည့်ကျ စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုပူဇော် ကြရာ စံကျောင်း၌ (၇)ရက် ကြာသော အခါ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးတော်မှာ အဖြူရောင် ဖြစ်လာသည်။

နောက်(၁၀)ရက် ကြာသောအခါ ညာဘက်မျက်လုံး ဖြူလာသည်။ ထိုမှ တစ်ဆင့် တဖြည်းဖြည်း ဦးခေါင်းတော် မျက်နှာတော်မှ ခြေဖဝါးတော်အထိ

ဆောက်လုပ်ဆဲ ထာရစ် ဝူကျောင်း

ဆက်ကိုယ်လုံး ကူးစက်ပြီး ဖြူဖွေးနေ
သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

(၉-၁၂-၂၀၁၂)နေ့ နံနက်(၆)နာရီ
အိန်ဒြ် မှန်ခေါင်းတော် (၃)ဘက်တို့မှ
ဆူညံနေသောများက ရုပ်ကလာပ်တော်
ကို ဖုံးလွှမ်းနေသဖြင့် ထိုနေ့နံနက်က
ဆာရောက် ဖူးမြော်ကြသူများမှာ
ဆတ်ပုံရိုက်ကြသောအခါ မထင်ရှား၍
ဆက်အခဲဖြစ်၍ ပြန်လာခဲ့ကြရသည်။
မှန်လွှဲပိုင်းရောက်မှသာ ယင်းရေမှန်
အများများ ပျောက်ကွယ်သွားကြောင်း
သိရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်ချပြီး
ဆစ်လပြည့်သောနေ့တွင် ထန်းတပင်
မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ ကျေးရွာ
ဆစ်ချုပ်ရေးမှူးတို့ ဦးဆောင်ပြီး
မြို့နယ်သံဃနာယကဥက္ကဋ္ဌ ဆရာ
ဆာကြီး ဦးအာစိဏ္ဍ(စာသင်တိုက်)နှင့်
ဆံသာတော်များ၊ ခရိုင်နှင့် မြို့နယ်
ကျန်းမာရေးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ၊
ဆစ်ပွဲဝင်များ စုပေါင်းအဖွဲ့သည်
ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်
အခြားမှဖြစ်စဉ်အား လာရောက်
ကြည့်၍ စစ်ဆေးကြပါသည်။

မှန်ခေါင်းတော်ကို လုပ်ပြသောအခါ

ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းများသည် ဖြူဖွေး
နေသော နှာခေါင်းတော်ကို ခြစ်၍
စစ်ဆေးသဖြင့် နှာခေါင်းတော်မှာ
အနည်းငယ်နိမ့်နေပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ် အခြားအစိတ်အပိုင်းများ
ကို ကျန်းမာရေးဌာနမှ ကိရိယာများဖြင့်
အထပ်ထပ် စစ်ဆေးကြည့်ရာ အပုပ်နံ့
မထွက်ဘဲ မာတင်းနေကြောင်း တွေ့ရ
သဖြင့် စိတ်ကျေနပ်မှုရှိအောင် စစ်ဆေး
ပြီးသောအခါ စောင့်ကြည့်ပူဇော်ရန်
ထပ်မံ မိန့်ခဲ့ပါသည်။

(၁-၁-၂၀၁၃)နေ့တွင် သိမ်ကျောင်း
အသစ် ဒါယကာဖြစ်သော မိုးယံ
ရွှေလမင်းနှင့် မြတ်ဆုကုဋေ ထီဆိုင်
ပိုင်ရှင်မှ လာရောက်ပူဇော်သောအခါ
ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်
မှန်အခေါင်းတော်ကို ထပ်မံဖွင့်ပေးရ
ပါသည်။

ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ ပုပ်ဖွခြင်း၊ အနံ့
ထွက်ခြင်း အလျှင်းမရှိဘဲ မာတင်းနေ
သည်ကို လက်တွေ့သိရှိသောကြောင့်
ထာဝရစံ ဝူကျောင်း ဆောက်လုပ်ရန်
လိုအပ်နေသော ကုန်ကျစရိတ်အားလုံး
ကို လှူဒါန်းသွားပါသည်။

စာရေးသူတို့ သွားရောက်ဖူးမြော်

သောအခါ (၅-၁-၂၀၁၃)နေ့၌ ဆရာ
တော်ကြီး ခန္ဓာဝန်ချသည်မှာ (၆၇)ရက်
ရှိပြီ ဖြစ်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်အနံ့ ဖြူဖွေး
နေရာ ခြေဖဝါးတော်များမှာ ဆံပင်
အနည်းငယ် ကပ်နေသည်ကို လူတစ်ဦး
က သံသယရှိသဖြင့် စာရေးသူက
အကျိုးဆောင် ဦးအောင်မြင့်ကြည်
အား မေးကြည့်ရာ ဦးအောင်မြင့်ကြည်
က...

ဒီလိုပါ အစ်မ ဆရာတော်ကြီး ခန္ဓာဝန်ချ
တုန်းက ရွာရဲလှေအရ ခြေပတ်နှစ်ခုကို
ကြိုချယ်ပယ်လို စီစဉ်ကြတော့ ပရိသတ်ထံ
က အနိုးသိအချို့က ဆံပင်ကို သူတက်ပါ
လျှင်ကြတယ်။ တစ်ယောက်ချင်းက နည်း
နည်းစီ လှူကြလို့ ဆရာတော်ရဲ့ ခြေပတ်နှစ်ဖက်
ကို ပူးပြီး ချည်ခဲ့ရတာ။

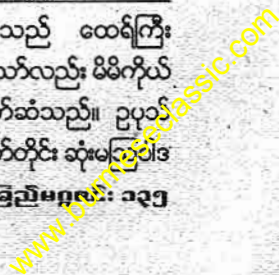
ကျန်းမာရေးဌာနနဲ့ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ
လာရောက်စစ်ဆေးတုန်းက အိမ်ဆံပင်ချည်
ကိုဖြတ်ပြီး စွန်းပစ်ရလို့ ကြွင်းကျန်နေတဲ့
ဆံပင်အနည်းငယ်ဟာ ခြေဖဝါးတော်မှာ ပျံ့
နေပြီး ကပ်နေတာပါ။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဆေးကုသမှု ဝေယျာဝဏ္ဍ
နဲ့ ရုပ်ကလာပ်တော် မှန်ခေါင်းထဲထည့်တာ
တွေအားလုံးကို ရဟန်းသံဃာတော်တွေ
တာဝန်ယူကြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ အကျိုးဆောင်တွေက
ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ကိုင်ခွင့်ပေးရပါဘူး။
စောင့်ကြည့်တာဝန်ကိုသာ ယူရတာပါ။
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ရုပ်ပြောင်းလဲပူကတော့
အနုနတ်ရာပယ်
ဟူ၍ ရှင်းပြပါသည်။

၈။ ဆရာတော်ကြီး၏
ဆုံးမပြုဝါဒများ

ဆရာတော်ကြီးသည် ထေရ်ကြီး
ဝါကြီးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သော်လည်း မိမိကိုယ်
ကို အမြဲနှိမ်ချဆက်ဆံသည်။ ဥပုသ်
ဝါလ သီတင်းအပတ်တိုင်း ဆုံးမပြုဝါဒ

ပေးလေ့ရှိသည်။

(က) ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မံ သံယံသည် အားထား ကိုးကွယ် ရာအစစ် ဖြစ်တယ်။

(ခ) လူတိုင်း သရဏဂုံ မြဲကြရမယ်။ ဘဝ တစ်သက်လုံးကောင်း မှုတွေ ပြုလုပ်ပြီး သေခါနီးဆဲဆဲ သရဏဂုံ တည်သွား တဲ့ တံငါသည်ဟာ သေတော့ နတ်ပြည်

စာအုပ်နှင့် ဇာတိအင်္ဂါတို့ စိတ်ထားခြင်းကို ဖြစ်ကုန်

ရောက်တယ်။ သရဏဂုံသည် အပါယ်ဘေးကို တားဆီး ပိတ်ပင် တတ်သောကြောင့် သရဏဂုံ မည်တယ်။

(ဂ) လူ့ဘဝဆိုတာ ရခဲတယ်။ ဗြဟ္မာ့ ပြည်က အပ်တစ်စင်း လူ့ပြည်က အပ်တစ်စင်း အပ်ဖျားချင်း ထိချင်ထိမယ်။ လူ့ဘဝရဖို့ ခဲယဉ်း တယ်။ တန်ဖိုးရှိတဲ့ လူ့ဘဝကြီးကို ကျောက်ခဲ၊ အိုးခြမ်းကွဲတွေနဲ့ မလဲနဲ့။

(ဃ) ဘယ်တော့မှ မကောင်းမပြောနဲ့။ မကောင်းမကြံနဲ့။

(င) ဘယ်ဗေဒင်မှ မယုံကြည်နဲ့။ ခန္ဓာ က သူ့လမ်းသူပြေးနေတာ။ သေဖို့ တစ်ရက်နီးသွားပြီဆိုတာ ယုံ လိုက်ပါ။

(စ) ဘုန်းကြီးက ဘယ်နေ့ သေရမယ် မသိဘူး။ ဘုန်းကြီးမသေခင် ကျောင်းတိုက်အတွက် လိုအပ် တာတွေ လုပ်သွားမယ်။

(ဆ) ဘုန်းကြီးက ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ရဲ့ အပြစ်တွေကို ခွင့်လွှတ်တယ်။ ဘုန်းကြီးမှာ အပြစ်တွေရှိရင်လဲ ခွင့်လွှတ်ကြပါ။

ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်

တော်အား ရပ်ဝေးရပ်နီး လာရောက် ကြည့်ညိုကြသော ဧည့်ပရိသတ်များမှာ နံနက် မိုးလင်းသည်မှ တဖွဲဖွဲ ရောက် လာကြ၊ အလှူငွေ ထည့်ဝင်လှူဒါန်း ပူဇော်ပြီး ပြန်သွားကြနှင့် အချို့ ညအိပ် ဧည့်သည်များလည်း ရှိပါသည်။

ဧည့်ပရိသတ်အပေါင်းအား ကျေးရွာ ရှိ အလှူရှင်များက လှူဒါန်းသော ဆန် အစရှိသည် စားနပ်ရိက္ခာများကို တပည့်သာဝကများက မမောနိုင် မနန်းနိုင် အသက်သတ်လွတ်ဟင်းလျာ များ ချက်ပြုတ်ကာ လှူဒါန်းကျွေးမွေး ဧည့်ခံကြပါသည်။

သိမ်ကျောင်းတော်ရှေ့ မြေကွက် လပ်တွင်လည်း ဧည့်သည်များ လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူစားသောက် နိုင်ရန် ဈေးဆိုင်တန်းများဖြင့် စည်ကား လျက် ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် (၉၅)နှစ်၊ သိက္ခာတော် (၇၅)ဝါ၌ ခန္ဓာ ဝန်ချသဖြင့် ရုပ်ကလာပ်တော်အား ယာယီစံကျောင်းတွင် (၉၅)ရက်ခန့် ပူဇော်ပြီးပါက နောင်လာနောက်သား များပါ ဖူးတွေ့ပူဇော်နိုင်ကြရန်နှင့် သာသနာတော် တိုးတက်ပြန့်ပွား အခွင့် ရှည်စေရေးအတွက် ရည်ရွယ်၍ ယခု

ဆောက်လုပ်ဆဲ ဖြစ် သော ထာဝရစံဂူကျောင်း တော်သို့ (၁-၂-၂၀၁၃) ပြာသို့ လပြည့်ကျော် (၆)ရက် သောကြာနေ့ တွင် ပင့်ဆောင်ထားရှိ ကာ ပူဇော်မည် ဖြစ်ပါ သည်။

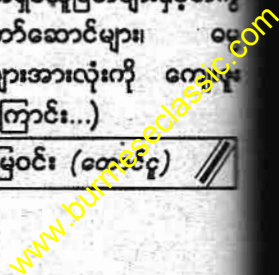
စာရှုသူ မွေမိတ်ဆွေ အပေါင်းတို့ အနေဖြင့် သိမ်ကျောင်း ပဓာန နာယက ဆရာတော်ကြီး

ဘဒ္ဒန္တ အာဒိစ္စဝံသ၏ မပုပ်မသို၊ အနံ့မရှိဘဲ ဦးသန်းရင်း ကျောက်ဖြစ်စ ပြုပြီဟု ထင်မြင်ယူဆမိသော ဥက္ကဋ္ဌရုပ် ကလာပ်တော်အား ဖူးထိုက်ခွင့် ရလို ပါက ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ငူ ခရိုင်၊ ထန်းတပင်မြို့နယ်၊ ကြိမ်တော မြောင်ကျေးရွာ သိမ်ကျောင်းဝင်း အပြင်ရှိ ထာဝရစံဂူကျောင်းတော် သို့ သွားရောက် ဖူးမြော် ကြည့်ညို ပူဇော်နိုင်ပါကြောင်း ဖိတ်ခေါ်နှိုးဆော် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ဤဖြစ်စဉ်အား စိတ်ဝင်စားသဖြင့် ထပ်မံ သိရှိလိုပါက ကြိမ်တောမြောင် ကျေးရွာ သိမ်ကျောင်း ဖုန်းနံပါတ် (၀၉-၄၂၈၁၅၁၁၈၇)အား ဆက်သွယ် ၍ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတဝံသ (သို့မဟုတ်) အကျိုးတော်ဆောင် တစ်ဦးဦးအား မေးမြန်းစုံစမ်းနိုင်ပါသည်။

(ဤစာစု ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အဘက်ဘက်မှ ကူညီပေးကြသော ကြိမ်တောမြောင်ကျေးရွာမှ သံဃာ တော် အရှင်သူမြတ်များနှင့်တကွ အကျိုးတော်ဆောင်များ၊ ဝေ မိတ်ဆွေများအားလုံးကို ကျေးဇူး တင်ရှိပါကြောင်း...)

မြမြဝင်း (တေးသံဌ)

သော့တံနှင့် တွဲနေသော သော့ချိတ်ကို လူတိုင်းသိကြသည်။ လူတိုင်းလိုလိုလည်း အသုံးပြုကြသည်။ သော့ချိတ်ဟူသည်မှာ သော့တံကလေးကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရသော ပစ္စည်း ဖြစ်သည်။

သော့ချိတ်ကြောင့် သော့တံမှာ မပျက်စီး မပျောက်ရှုဘဲ ကိုင်တွယ်အသုံးပြုခွင့်ရသည်။ သော့ချိတ်မရှိလျှင် သော့တံပျောက်တတ်ကြောင်း လူတိုင်းသိကြသည်။

သော့တံမှာ သော့ခလောက်ဟူသော သော့အိမ်ကြီးကို ဖွင့်လှစ်ပေးရသော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ သော့တံနှင့် ဖွင့်မှ သော့အိမ်ပွင့်မည်။

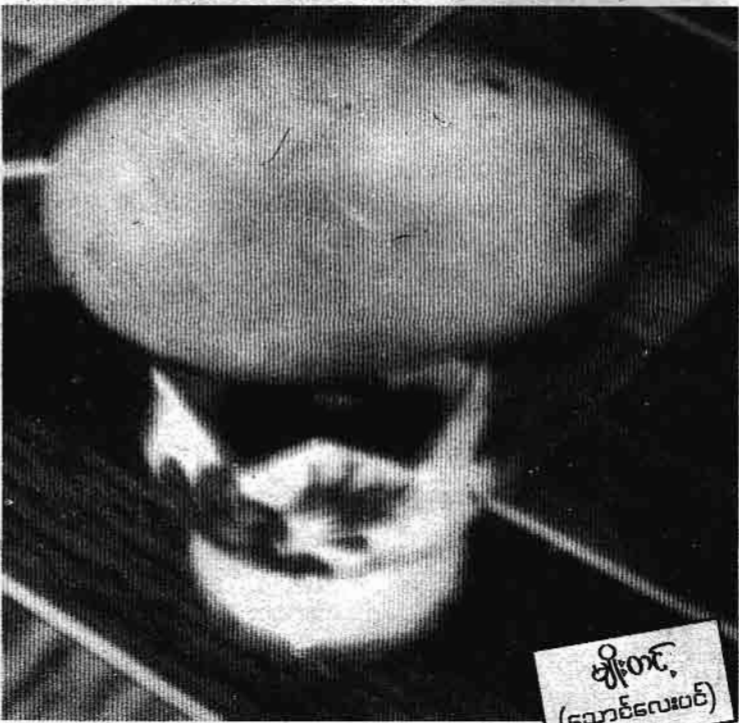
ထိုအခါ လိုအပ်သော ရွှေတိုက်၊ ငွေတိုက် စသော ရတနာတိုက်ကြီးများနှင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုဟူသော ရတနာသုံးပါးတိုက်ကြီးများပါပွင့်၍ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာအထိ ကောင်းကျိုးတရားများ ခံစားရနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ သော့တံကလေးကို ထိန်းသိမ်းရသော သော့ချိတ်မှာ အရေးပါအရာကျလှသည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ ဤသို့ နိဒါန်းသွယ်၍ ရေးသားနေခြင်းမှာ ထူးခြားသော ကျောက်သော့ချိတ်ကလေးနှင့် ပတ်သက်နေသော လူတစ်ယောက်အကြောင်းကို တင်ပြလို၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်စဉ်မှာ စိတ်ကူးမယဉ်သော လက်တွေ့ဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်လက် ဖတ်ရှုကြည့်တော်မူကြပါ။

* * *

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊ မဒေါက်မြို့ကလေးတွင် စိတ်ကုန်းမာရေးနှင့် မပြည့်စုံသော လူတစ်ယောက်ရှိသည်။

F.18A. May, 2013.

သော့တံပျောက်သောချိတ်

ကျောက်သော့ချိတ်

တစ်နေ့သောအခါတွင် သူသည် အလျား (၃)လက်မခန့်ရှိပြီး အလယ်ပိုင်း ဗြဲကံအကျယ်(၂)လက်မခန့်ရှိသည့် ဘဲဥပိုင်းပုံသဏ္ဍာန် ကျောက်ပြားကလေးတစ်ခုကို လက်၌ ကိုင်ထားသည်။ ပြီးလျှင် စက်လှေမောင်း၍ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုသူ ကိုရိုးကို ပေးလေသည်။

'ဟေ့ ဟေ့ရိုး ဖင်းအတွက် ကျောက်သော့ချိတ်ကလေးကွ့ ကျောက်ခံပုံထံက ဝါကောက်လာခဲ့တာ ရှေ့ ယူပေတော့ ဖင်းအခု ကျောက်သော့ချိတ်ပြီ၊ သော့တံကိုတော့ ဖင်းဘာသာရှာပြီး ဖင်းလိုချင်တာ ဖွင့်ပေါ့ကွာ' ဟု ပြောဆိုပြီး ကျောက်သော့ချိတ်

ကလေး ကိုရိုးလက်တွင်းသို့ ထည့်ပေးပြီး ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ထူးဆန်းသော ကိစ္စရသဘောများကို လမ်းညွှန်ပြသပေးမည့် ကျောက်သော့ချိတ်ကလေးသည် မမျှော်လင့်ပါဘဲ ကိုရိုးထံသို့ ရောက်လာခဲ့လေသည်။

ကိုရိုးသည် ကျောက်တင် စက်လှေမောင်းခြင်း၊ ကုန်တင်စက်လှေမောင်းခြင်းတို့ကို အလျဉ်းသင့်သလို လုပ်ကိုင်ရင်း စစ်တောင်းမြစ်ကြောင်း တစ်လျှောက် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေသူ ဖြစ်သည်။

ကိုရိုးသည် မဒေါက်မြို့၊ ငွေသောင်ယံရပ်ကွက် စစ်တောင်းမြစ်ကမ်းနဖူး

နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေည့်ပျံ့စင်း ၁၃၇

www.burmeseclassic.com

တွင်နေထိုင်သည်။ ဇနီးမယား သမီး သားနှင့် ဘဝကို ပင်ပန်းစွာ အသက် မွေးနေရသူဖြစ်သည်။

သူ၏ စက်လှေသည် စစ်တောင်း မြစ်ကြီးအတွင်း ရွှေကျင်ဘက် ရိုးမ တောင်များရှိရာသို့ ဆန်တက်ရသည်။ ဘုရားလေး၊ ခတက်ဝ စသော ဒေသ များသို့ မိုးကာလများတွင် ကျောက်ကျုံး ကုန်ပို့လုပ်ရသည်။ လှေထိုး၊ လွှတ်တိုက် လူပိုက်အားကိုးဆိုသော စကားကဲ့သို့ စွန့်စွန့်စားစား လှိုင်းကြား၊ ရေကြား၊ ကျောက်ဆောင် ဝဲဂယက်ကြား အတွေ့အကြုံနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုကို အရင်းပြု လှုပ်ရှားရသည်။

သူနှင့်အတူ ကျောက်ကျုံးရာတွင် အလုပ်သမားများလည်း ပါကြရသည်။ ရေထဲငုပ်၍ ကျောက်များကို ဆယ်ယူ ရသည်။ နေပူစို၊ မိုးရွာစိုဖြင့် အအေး၊ အပူကို စိန်ခေါ်၍ အသက်မွေးရသည်။ သူတို့အုပ်စုများသည် အလုပ်ကြမ်း သမားတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ယစ်ရွှေ့ရည် ကို လူတိုင်းလိုလို ဆေးဝါးသဖွယ်မှီဝဲ ကြသည်။ ဆေးဖြစ်ဝါးဖြစ်မှ အရက် သည် မသောက်မဖြစ်သော ထာဝရ ဆေးတော်ကြီး ဖြစ်လာသည်။

ကိုစိုး၏ မျက်လုံးများမှာ အရက်ခိုး ကြောင့် နီရဲနေတတ်သည်။ မည်း ပြောင်သော ကြေးနီရောင်အသားနှင့် အဝတ်ဗလာကျင်းသည့် ခန္ဓာကိုယ်မှာ မိုးရွာခြင်း၊ နေပူခြင်းတို့နှင့် ထုသားပေ သားကျနေသည့်အလား ကြံ့ခိုင်မှု ရှိသည်။

အသက်(၅၀)ခန့်အရွယ် ကိုစိုးသည် အရက်နှင့် မျက်နှာသစ်၍ အရက်နှင့် အိပ်တန်းတက်သော အရက်သမား တစ်ဦးဘဝနှင့် အသားကျလျက်ရှိပေ သည်။

* * *

နံနက် အရှုထ်ကျင်း၍ လင်းရောင် ပျိုးစ ကျောက်လှေထွက်ရန် ရှိနေ သည်။

ထိုအချိန်၌ သူ၏လက်သို့ အမှတ် မထင်ရောက်လာခဲ့သော ကျောက် သော့ချိတ်ကလေးကို သတိရပြီး ကြည့်လိုက်သည်။

ကျောက်ပြား သော့ချိတ်ကလေး၏ ထိပ်တွင် အပေါက်ကလေးနှစ်ဖက်ပါ သည်။ အပေါက်မှာ တစ်ဖက်၌ကျယ်၍ အတွင်းဘက်သို့ ကျဉ်းသွားသည်။ အခြားတစ်ဖက်မှာလည်း ထိုသို့ပင် ဖြစ်သည်။

တိုးလျှိုးပေါက် တစ်ပြေးညီ ပေါက် နေခြင်း မဟုတ်၍ ထူးဆန်းသော သဘာဝတရားက ဖောက်ထွင်းထား သော အပေါက်များဖြစ်ကြောင်း သတိ ပြုမိသည်။

ကိုစိုးသည် အမှတ်မထင် ကျောက် ပြားအပေါက်ကလေးကို မျက်စိ တစ်ဖက်မှိတ်၍ ကပ်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“အလိုဘာတွေ့ဖြစ်ကုန်တာလဲ” ဟု သူ့ရင်ထဲက ပြောလိုက်သည်။ သူ့ မျက်လုံးထဲက မြင်ကွင်းများသည် ရှင်းလင်း ပီပြင်ပြတ်သားသွား၍ ဖြစ် သည်။

သူ၏ အိမ်ကလေးပေါ်မှ ရွှေကျင် မြစ်ကမ်းဘက်ရှိ ဘုရားကြီးစေတီ တော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ မူလအမြင် အာရုံများကို နှစ်ဆမက ချဲ့ပေးလိုက် သော ကျောက်သော့ချိတ်ပေါက် ကလေးမှ ရွှေသားရောင်ဝင်းအိ၍ သပြေလှစွာသော ဘုရားကြီးစေတီ တော်မှာ ကြည်ညိုဖွယ်အထိပါလား။

သူ့လက်ထဲသို့ ကျောက်သော့ချိတ် ကလေး ရောက်လာသောနေ့က စိတ် မကျန်းမာသူ၏ စကားအဆန်းကို သူ ပြန်တွေးမိသည်။

‘သော့တံကို မင်းဘာသာရှာပြီး မင်းလိုခွင် ထာကို ဖွင့်’

တဲ့။ ဤအသံသည် ကိုစိုး၏ နားထဲတွင် ပဲ့တင်သံဖြစ်နေသည်။

သို့သော်ငြားလည်း ထုံးစံက ရှိနေ သည်။ လှေမထွက်မီ တစ်ပိုင်းလောက် မှ မသောက်ရလျှင် သူ့အတွက် မပြည့်စုံ။ ဤသို့ဖြင့် လုပ်နေကျအလုပ်ကို လုပ် ရန် အရက်ဖြူဆိုင်ရှိရာသို့ ထွက်ခဲ့ သည်။

ထုံးစံအတိုင်း ဆိုင်တွင်း၌ ထိုင်မိ သည်နှင့် အရက်တစ်ပုလင်းကို မှာ လိုက်သည်။ ဖန်ခွက်ထဲသို့ အရက်ကို လောင်းထည့်လိုက်သည်။ ပလံစီ၍ ထ နေသော အရက်ဖြူခွက်ကို မက်မော စွာနှင့် တစ်ကျိုက် မော့သောက်လိုက် သည်။

‘ငှား မင်းတို့ဟာ အရက်မှမဟုတ် တာ ရေပုလင်းကြီးပဲ’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

‘မဟုတ်ဘူး ကိုစိုး အရက်ပါပဲဗျာ’ ဟု ဆိုင်ရှင်က ပြောသည်။

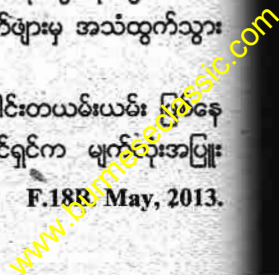
‘မဟုတ်ဘူး နောက်တစ်ပုလင်း ငါ့ ကို လဲပေးစမ်း’

ဟု ကိုစိုးက ပြောသည်။ သူ့ အကြောင်းကို သိနေသော ဆိုင်ရှင် သည် ကိုစိုး စိတ်တိုင်းကျ ပုလင်း တစ်လုံးကို လာချပေးလေသည်။

အရက်ပုလင်းသစ်ကို ဖွင့်ပြီး ထပ်ငဲ့ သည်။ နှုတ်ခမ်းတွင် တွေ့၍ စုပ် သောက်လိုက်သည်။

‘ဟေ ခက်ကုန်ပြီ။ အရက်တွေ မဟုတ်ဘူး။ ရေတွေရေတွေ’ သူ၏ နှုတ်ဖျားမှ အသံထွက်သွား သည်။

ကိုစိုး ခေါင်းတယမ်းယမ်း ဖြစ်နေ သည်ကို ဆိုင်ရှင်က မျက်လုံးအပြုံး

သားနှင့် ကြည့်နေသည်။

ကိုစိုးသည် ဆိုင်ရှင်ကို အရက်ဖိုး ရှင်းပေးပြီး အရက်ဖြူပုလင်းကို ခါးမှာ ထိုးရင်း စိတ်ပျက်လက်ပျက် ထွက် လာခဲ့သည်။

သူ၏အပေါင်းအသင်း ကျောက် ကျုံး အလုပ်သမားများ စက်လှေပေါ် တွင် သူ့ကို စောင့်နေကြသည်။ ကိုစိုး သည် သူ၏ခါးတွင် ထိုးထားသော အရက်ပုလင်းကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး စက် လှေနံရံနှင့် “ဝွမ်း”ခနဲ ရိုက်ခွဲလိုက် လေသည်။

‘ဟာ ဆရာစိုး ဘာဖြစ်တာလဲဗျ’
‘ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး အရက်သောက် တိုင်း ရေတွေချည်းဖြစ်ကုန်လို့’

‘ဟာ မဟုတ်တာဗျာ ဒီမှာ အရက် စစ်စစ်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့တော့ ကိုက် နေပြီ ဆရာစိုး ချလိုက်ပေတော့’

‘ဟုတ်လား ပေးစမ်းပါဦး’
ကိုစိုး အရက်ပုလင်းကို လှမ်းယူ ရင်း ပုလင်းလိုက် မော့သောက်လိုက် သည်။

“ဟင်”ခနဲ အာမေဇိုတ်သံ ထွက် သွားသည်။

‘ဒါလဲ ရေတွေပဲ’
ဟု ကိုစိုးက ပြောလိုက်သည်။ ထိုနေ့ မှစ၍ ကိုစိုးအတွက် အရက်မရှိ။ အရက် ဟူသမျှ ရေဖြစ်နေသည်။

တော်တော်တော့ ဆန်းနေပါလား။ ထိုသတင်းသည် စက်လှေလောက သားများနှင့် ငွေသောင်ယံ ရပ်ကွက် တလေးတွင် ပျံ့နှံ့သွားတော့သည်။

* * *

ညက အိပ်မက်ထဲတွင် ပုဆိုးကွက် ထောက် ကုပ်ထောက်ဆံပင်နှင့် ဇင်အင်္ကျီတိုက်ပုံရှင် အဘိုးကို တွေ့ရ သည်။

‘လူလေး မင်းကို အဘိုး သော့ချိတ်

တစ်ခု ပေးခိုင်းလိုက်တာ ရရဲ့မဟုတ် လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ် အဘိုး’
‘အေး... မင်း အရက်ပသောက်နေတော့ သောက်လို့မရအောင် ဝါ စိပ်ထားတယ်။ မင်း အရက်သောက်ရင် သေလိမ့်မယ်။ မင်း သာသနာပြုပို့ ရှိတယ်ကွယ်။ ဘုရား ပုန်ပုန် ရှိမို့ အရက်ပုလင်းတော်ကို ပုတီးစိပ် အဘိုးပြောတာ နားလည်ရဲ့လား လူပိုက်ကြီး ရဲ့’

အဘိုးအသံက ပြတ်သွားသည်။ ဩဇာရှိသည်။ အမိန့်ပေးသံ၊ ခြိမ်း ခြောက်သံနှင့် ကရုဏာသံများ ပါဝင် ပေါင်းစပ်ထားသံ ဖြစ်သည်။ အိပ်မက် ထဲတွင် ကိုစိုး ဇောချွေးများ ပြန်လာ သည်။ ကတုန်ကယင် ဖြစ်နေသည်။

‘အေး မင်းကိုပေးတဲ့ ကျောက်သော့ချိတ် ဆိုတာက မင်းကို ကြောက်ခိုင်းတာကွ ပကောင်မှုကို ကြောက် ပကောင်မှုကိုရှောင် မင်း ဆက်ပိုက်နေရင်တော့ ချိတ်က မင်းကို ဆွဲလိမ့်မယ်။ ဒါ့ကို ဆွဲယာသိလား။ အဒီသော့ချိတ်မှာ အကျဉ်းကနေပြီး အကျယ်ချဲ့ပြင်ဆင်တဲ့ နှစ်ဖက်ပေါက်ပါတယ်။ မင်း အပြင်မကျဉ်းနဲ့ အပြင်ကျယ်ကျယ် ထား။ အမှန်ကို ပြင်ပါ။ အမှားကို ပြင်ပါ။ သော့ချိတ်ဆိုတာ သူ့ချည်သက်သက် တာမှ အသုံးမဝင်ဘူး။ သော့ချိတ်မှာ သော့တံ ရှိလို့တယ်။ အဲဒါက ရတနာသုံးပါး ကြည့်ညို

ပြီး သီလလုံခြုံတဲ့ မင်းရဲ့ စိတ်ဓာတ်ဆိုတဲ့ သော့တံပဲ။

အဒီသော့နဲ့ ဖွင့်ရင် ဘယ်အရာမဆို ဖွင့်နိုင် တယ်။ မင်း နားလည်လား။ ဒီနေ့ကစပြီး ကံငါးပါးလုံ ရတနာသုံးပါးအနိပ်ကို ခိုလှုံ ကြားလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘိုး’
‘ဒါမှ ငါ့သားကွ သာဓု... သာဓု... သာဓု...’
အိပ်မက်မှာ ရှင်းလင်းပြတ်သားလှ ပါ၏။

* * *

တစ်နေ့သ၌ စာရေးသူထံသို့ ကျောက်သော့ချိတ်ပိုင်ရှင် ကိုစိုး ရောက်လာသည်။ သူ၏ ကျောက် သော့ချိတ်ကလေးကိုပါ ယူလာခဲ့သော ကြောင့် စာရေးသူလည်း လေ့လာ ကြည့်ရှုခွင့် ရခဲ့ပါသည်။

ကျောက်သော့ချိတ်ကလေးမှာ ဘဲဥ ပုံချောမွတ်သော အဖြူရောင် သဘာဝ ကျောက်ပြားကလေးဖြစ်ပြီး အဖျား တစ်ဖက်တွင် ကျယ်ရာမှ ကျဉ်းသော အပေါက်များ တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် ပါဝင်နေသည်။ ဖန်တီးတုပ၍ မရသော သဘာဝက ပေးထားသော လက်ရွေး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကျောက်ပြားကလေးကို ကိုစိုး နားထောင်ဖော်ပြချက်များ ၁၃၉

သည် သူ၏ ဘုရားဆောင်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ထိုကျောက်ပြားကလေးရောက်သောနေ့မှစ၍ ကိုစိုးတစ်ယောက် အရက်ပြတ်သွားခဲ့သည်။

ဘုရားရှိခိုး ပုတီးမှန်မှန်စိပ်သည်။ ရပ်ကွက်ထဲတွင် ကိုစိုး၏ ပြောင်းလဲသွားသော နေထိုင်မှုကို လူအများ အံ့ဩကြသည်။

ငွေသောင်ယံရပ်ကွက် စက်လှေသမားများနှင့် ကျောက်လုပ်ငန်းလောကတွင် ကိုစိုးသည် "ဘိုးတော်စိုး" ဖြစ်လာသည်။

အဖေကြီး ဘိုးမင်းခေါင်က ဓာတ်စီး၍ ဟောကိန်းများ ထုတ်တတ်သည်။

ရွာသားများနှင့် စိတ်ဝင်စားသူများ သူ့ထံ ရောက်လာကြသည်။ ဒေးစွန်ပါ တောင်တော်ကြီးမှ ရသေ့ယောက်နှင့် ဘိုးတော်များ ကြွရောက်တော်မူလာကြသည်။

စာရေးသူသည် ကိုစိုး ပြောပြသော ထူးဆန်းသော ကျောက်သော့ချိတ်နှင့် သူ့အကြောင်းကို မှတ်တမ်းတင် စာရေးချင်စိတ် ပေါ်လာသည်။

ကိုစိုးကို ခွင့်တောင်းရာ လိုလိုလားလား ခွင့်ပြုသောကြောင့် သူ၏ ကျောက်သော့ချိတ်ကလေးကို မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူထားလိုက်သည်။ (ကိုစိုး၏ လက်ထဲတွင်

ကျောက်သော့ချိတ်ကလေး ရှိနေပါသည်။)

ထူးဆန်းသော ကျောက်သော့ချိတ်ကလေး၏ သော့တံကို ကိုစိုး ရရှိခဲ့ပြီး ကြာရှည်စွာ ထိန်းသိမ်းအသုံးပြုနိုင်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုမိပါသည်။

(လှေလာလိုသူများ စက်လှေဆရာကိုစိုး ငွေသောင်ယံရပ်ကွက်၊ မဒေါက်မြို့၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးထဲတွင် လှေလာနိုင်ပါသည်။)

မေတ္တာရည်လျက်...

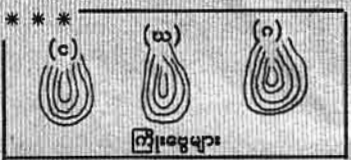
စာမျက်နှာ (၁၄၁) မှ အဆက်

လက္ခဏာပစ္စည်း အခြေများ

၁။ ဘဝတစ်လျှောက်မှာ ပုံ(၁) လက္ခဏာရှင်က ပိုပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ ကြီးပွားပါမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့...

လက်သန်းနဲ့ လက်သူကြွယ်ကြား လက်သူကြွယ်နဲ့ လက်ခလယ်ကြား လက်ခလယ်နဲ့ လက်ညှိုးကြားတို့မှာ ကြိုးမွေတစ်လုံးစီရှိကြောင်း ပုံ(၁) မှာ တွေ့ရတယ်။ (ဂ)၊ (ဃ)၊ (င) အက္ခရာများနဲ့ ညွှန်ပြထားပါတယ်။

ပုံ(၂) လက်ဝါးမှာတော့ အဲဒီမွေမျိုးတွေ လုံးဝ မရှိပါဘူး။ (စ)၊ (စု)၊ (ည) အက္ခရာများနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့ နေရာကို ကြည့်ပါ။

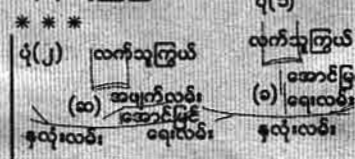

အဲဒီမွေ (၃) လုံးလုံးပျောက် ဘာမှာ သူ့မွေ အခေါင်းရလောက်အောင် ချမ်းသာကြွယ်ဝပျို အများအားဖြင့် ရှိတတ်ကြပါတယ်။
၂။ ယခု အသက်လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်အတွင်း အလုပ်အကိုင်

နဲ့ စီးပွားရေးမှာ ပုံ(၁) လက္ခဏာရှင်က ပိုပြီး အောင်မြင်တိုးတက်အဆင်ပြေနေမယ်။ ပုံ(၂) လက္ခဏာရှင်ကတော့ အဆင်မပြေဘူးအခက်အခဲတွေကြုံနေမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့...

ပုံ(၁)ရဲ့ လက်သူကြွယ်အောက် တနက်နွေဗြဲဟန်မှာ အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း ထင်ရှားအားကောင်းပြီး အဖျက်သင်္ကေတ ကင်းရှင်းနေတယ်။ (ခ) အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့ နေရာကို ကြည့်ပါ။

ပုံ(၂) လက်သူကြွယ်အောက် တနက်နွေဗြဲဟန်မှာတော့ အောင်မြင်ရေးလမ်းတိုလေးရဲ့အပေါ်က တစောင်းကန့်လန့် အဖျက်လမ်း အုပ်စိုးထားတယ်။ (ဆ) အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့ နေရာကို ကြည့်ပါ။

၃။ အသက် သုံးဆယ်ခန့်မှ လေးဆယ်ခန့်အတွင်း အလုပ်အကိုင်မှာ ပုံစံ(၂) လက္ခဏာရှင်က အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်မယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့... အဲဒီ အသက်ပိုင်းမှာ ကံလမ်းကြောင်း အပြောင်းအလဲ ဖြစ်နေလို့ပါ။ (စ) အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့ နေရာကို ကြည့်ပါ။

ပုံစံ(၁) လက္ခဏာရှင်ကတော့ အလုပ်အကိုင် ခိုင်မြဲတည်ငြိမ် အေးချမ်းနေမယ်။

အဲဒီ အသက်ပိုင်း ကံလမ်းကြောင်း အပြောင်းအပြတ်မရှိဘဲ တဖြောင့်တည်း ထင်ရှား အားကောင်းနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ (က) အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတဲ့ နေရာကို ကြည့်ပါ။

(လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ) အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြင် (ဥပဒေအဖွဲ့) လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသင်တန်း

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ညာထက်ဖဝါး ပုံ(၁)၊ ပုံ(၂) တို့ရဲ့ပိုင်ရှင်ဟာ အမျိုးသား အင်ဂျင်နီယာ (၂)ဦး ဖြစ်ကြတယ်။ အသက် လေးဆယ်ကျော် အရွယ်များ ဖြစ်ကြပါတယ်။
အဲဒီထက်ဖဝါး ပုံစံများကို ဆေးချာကြည့်ရှု စစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါ

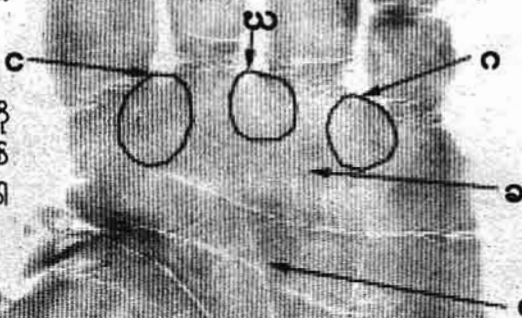
ဆွန်းများ

တို့ကို ဖြေကြည့်ပါ။

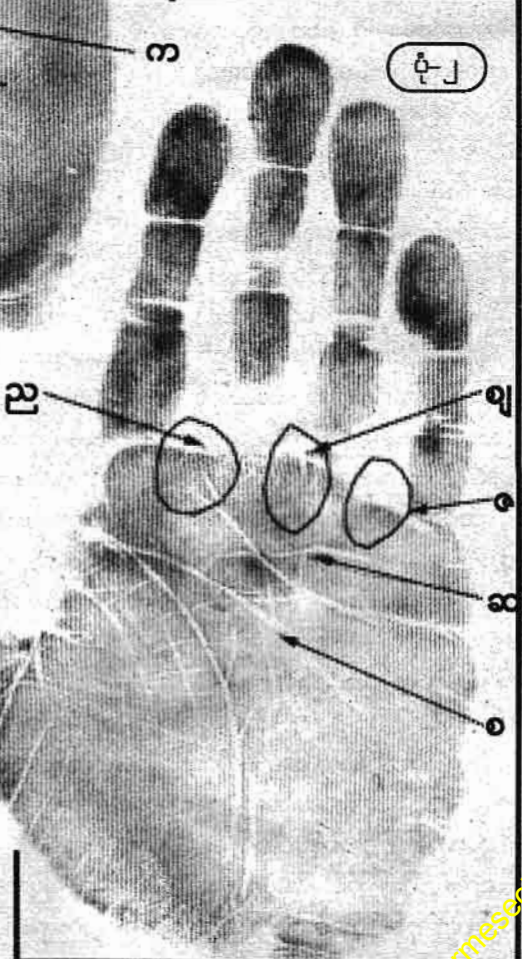
- ၁။ ဘဝတစ်လျှောက်မှာ ဘယ်သူက ပိုပြီး ခုမ်းသာကြွယ်ဝ ဖြည့်စုံကြီးပွားမလဲ ဘာကြောင့်လဲ။
- ၂။ ယခု အသက်လေးဆယ်ကျော် ငါ့ဆယ်အတွင်းမှာ ဘယ်သူက ပိုပြီး အလုပ်အကိုင်နဲ့ စီးပွားရေး အောင်မြင်တိုးတက် အဆင်ပြေနေမလဲ ဘာကြောင့်လဲ။
- ၃။ အသက် သုံးဆယ်ခန့်မှ လေးဆယ်ခန့်အတွင်း အလုပ်အကိုင်မှာ ဘယ်သူက အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်နိုင်လဲ ဘယ်သူက ခိုင်မြဲမလဲ ဘာကြောင့်လဲ။

မိမိတို့ရဲ့အဖြေကို သီးခြားစာရွက်လွတ်မှာ ရေးမှတ်ပြီးမှ လက္ခဏာပဟေဠိအဖြေများနဲ့ ညှိနှိုင်းကြည့်မယ် ဆိုရင် လက္ခဏာပညာသုတ ပိုပြီး တိုးပွားရရှိနိုင်ပါမယ်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ (၁၄၀) တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

အဖြေညိုကြစို့
ဆရာကြီးဖိုးအောင်မြင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာပေအင်ပညာသုတေသီ

သခင်လှမှ အဆက်

ပြီးရေနစ်လုံး

“ပြီးရေနစ်လုံး”ဆိုသော စကားလေးမှာ ကျွန်တော်၏ ချစ်ခင်လှစွာသော ရခိုင်ပြည်နယ်မှ သိုင်းဆရာ ဦးအောင်ကျော်သိန်း၏ ရခိုင်သံဝဲဝဲဖြင့် ပြောသွားသော မမေ့နိုင်သော စကားလုံးလေးများသာ ဖြစ်ပါသည်။

စာဖတ်သူလည်း ထိုစကားလုံးလေးလုံး၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို တိတိကျကျ သိချင်လည်း သိပါလိမ့်မည်။ သိချင်မှလည်း သိပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူလည်း ထိုစကားလုံးလေးများ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို အစက သိသည်ဟု ထင်ခဲ့ပါသည်။ နောက်မှ စာရေးသူ သိသော အဓိပ္ပာယ်နှင့် လုံးဝလွဲနေမှန်း သိလိုက်ရပါသည်။ ထိုစကားလုံး လေးလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှန်မှာ...

ဆရာအောင်ကျော်သိန်းနှင့် ရေစက်ဆုံခဲရပုံလေးကို အလျင်တင်ပြချင်ပါသည်။ စာရေးသူသည် ထိုစဉ်ကာလက ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး သိုင်းဆပ်ကော်မတီ၏ ကော်မတီဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်သလို မြန်မာနိုင်ငံသိုင်းအဖွဲ့၏ အမှုဆောင် ပညာရှင်ဆရာကြီး၊ မြန်မာ့သိုင်း သင်တန်းကျောင်း၏ အုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့ဝင်၊ မြန်မာနိုင်ငံ သိုင်းအဖွဲ့ချုပ်၊ မြန်မာ့သိုင်းပညာစဉ်ကော်မတီအတွင်းရေးမှူး(၂)နှင့် ပြပွဲ၊ ပြိုင်ပွဲများကော်မတီဝင်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူမှာ ထိုစဉ်က ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး သိုင်းအားကစားအသင်း၏ အုပ်ချုပ်သူအဖြစ် တာဝန်ပေးခြင်း ခံခဲ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပြိုင်ပွဲကာလအတွင်း ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး သိုင်း

သိုင်းပညာရှင်

ဆရာကြီး မင်းယုကျွ (တိုက်ပွဲဝင်)

ဆရာကြီး မင်းယုကျွ

၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ (၁၆)

အားကစားအသင်း၏ လက်ရွေးစင် သိုင်းသမားများနှင့်အတူ သုဝဏ္ဏအားကစားကွင်းအတွင်းရှိ အားကစားအဆောင်တွင် နေထိုင်ရပါသည်။

အခြားအခြားသော အသင်းအုပ်ချုပ်သူ အဆက်ဆက်တို့ ပြောစကားကြောင့် ရခိုင်ပြည်နယ် သိုင်းအားကစားအသင်းနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲ နေထိုင်ရမှာ စိုးရိမ်လျက်ရှိပါသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ် အားကစားသမားများသည် ညဉ့်နက်သည်အထိ (တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ညလုံး) အားကစားနည်းစနစ်များကို လေ့ကျင့်ခြင်း၊ ညဘက်တွင် စကားကို ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပြောတတ်ခြင်း စသော အကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဆုတောင်း မပြည့်ခဲ့ပါလေပြီး အဆောင်ကြီးထဲတွင် ရခိုင်ပြည်နယ် အသင်းနှင့် ဘေးချင်းကပ်လျက် နေရပါသည်။ အဆောင် ခန်းမကျယ်ကြီးထဲတွင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအသင်းနှင့် ရခိုင် ပြည်နယ်အသင်း နှစ်သင်းတည်း ပူးတွဲ နေထိုင်ရပါသည်။

ကွပ်မျက်အမြင့်ကြီးများကို ခင်းထားပါသည်။ ကြားတွင် သုံးထပ်သား ပါတေးရှင် တစ်ချပ်သာ ကာထားဖိသည်။ ရှေ့ပိုင်းက ဟာလာဟင်းလင်းပါ။ ထို့ကြောင့် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပြောသမျှ ဆိုသမျှ အတိုင်သား ကြားနေရပါသည်။

ရခိုင်တိုင်းရင်းသားလို မြှောသည် စကားသံတို့ကို နားမလည်သော

ကြောင့် ပို၍ နာကြားရခက်ကာ နာဦးနေခြင်း ဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ် အားကစားသမားများက ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပြောတတ်၍ အဆောင်တစ်ခုလုံးမှာ ဆူညံနေပါ တော့သည်။

အတူနေထိုင်ကာစ၌ အတော်ပင် ဖိတ်ဒုက္ခရောက်ပါသည်။ မတတ်နိုင်။ ခြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချည်း ဟူသာ သဘောထားရပါတော့သည်။

ရခိုင်ပြည်နယ် သိုင်းအသင်းမှ နည်းပြဆရာကြီး စောလှမောင်သည် “မေမိုးအောင်ထွန်း” ရှမ်းကြီးသိုင်း အနွယ်ဝင် ဆရာကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်၍ “မေမိုးအောင်ညွန့်” အနွယ်ဝင် ဖြစ်သော စာရေးသူ (ဆရာ မင်းယက္ခ) တို့မှာ ရှမ်းကြီးသိုင်း အနွယ်တူသူချင်း ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုသို့ အနွယ်တူသူချင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်မှာလည်း စာရေးသူ၏ နန်းစဉ်စာရေး(၃၇)ချင်းကို ဖတ်ရှု လေ့လာသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အနွယ်တူသူချင်းဖြစ်သော စာရေးသူအား မိတ်ဆက်ပါသည်။

ထိုမှ ဆရာကြီးစောလှမောင်၏ တပည့်ကြီး အိမ်ထွန်းအောင်(ခေါ်) ဆရာဆန်ရှားမောင်နှင့် ခင်မင် ရင်းနှီး ခဲ့ရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသိုင်းအဖွဲ့ချုပ် နိုင်ငံလူကြီးအဖွဲ့ဝင် ဆရာဦးထွန်းစောနှင့် သည်း နဂိုတည်းက ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာဦးထွန်းစော မြန်မာ့သိုင်းသင် နေ့ ရန်ကုန်သို့ လွန်ခဲ့သော အနှစ် လေးဆယ်ခန့်က လာရောက်စဉ်က စာရေးသူ၏ တိုက်ပွဲဝင် သိုင်းသင်တန်း သာရောက်ခဲ့ဖူးသည်။

စာရေးသူ မအားလပ်သည့်အချိန် နယ်သင်တန်းသို့ သွားနေရသည့်

အချိန်နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ လိုင်းတိုင်း ဟောင်း(သိုင်းမဟာ) သိုင်းအဖွဲ့ ဆရာကြီးဦးဘစိန်ထံ သွားရောက် သင် ယူဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဆရာဦးထွန်းစောက စကားစပ်တိုင်း ပြောဖြစ်ပါသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ် သိုင်းအသင်း နား နေရာဘက်သို့ ခေါ်သွားပြီး အကျွေး အမွေး၊ အစားအသောက်များနှင့် ဧည့်ခံပါသည်။ သည်လိုနှင့် ရခိုင်ပြည်နယ် သိုင်းအသင်းအုပ်ချုပ်သူ ဆရာ ဦးအောင်ကျော်သိန်းမှစ၍ ရခိုင်ပြည် နယ် သိုင်းသမားများနှင့် ခင်မင် ရင်းနှီး ခဲ့ရပါသည်။

ထိုသို့ စားသောက်ပြီးလျှင် ဆန်ရှား မောင်က သူ၏ စားနှစ်လက်သိုင်း ကစားကွက်၊ လုံရှည်ကစားကွက်၊ တုတ်ရှည်ကစားကွက်တို့ကို ဝေဖန် သုံးသပ်ပေးပါဆို၍ ကြည့်ရှုပေးရပါ သေးသည်။

စာရေးသူကလည်း ရှမ်းကြီးစား နှစ်လက်သိုင်း၊ ရှမ်းကြီးတုတ်ရှည်သိုင်း၊ လုံရှည်သိုင်း ကစားကွက်တို့ကို ပြန် လည် ကစားပြခဲ့ပါသည်။

ဆရာ ဦးအောင်ကျော်သိန်း ကလည်း ခင်မင်မင် လေးလေးစားစား ဆက်ဆံပါသည်။ သူတို့ဝင် ဝါလာသော ပန်းသီး၊ စပျစ်သီးများကို ကျွေးမွေး၍

အချို့ရည်ဘူးများ တိုက်ပါသည်။ ထိုသို့ ဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ် သိုင်းအသင်းသား များနှင့် ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုနှစ်က ဖြစ်ချင်တော့ ရခိုင်ပြည် နယ်သိုင်းအသင်းသည် သူတို့ ပြိုင်ပွဲ ရမှတ်များကို တွက်ချက်ကြည့်ကြပြီး မြန်မာ့သိုင်းစွယ်စုံ တံခွန်စိုက် ပထမ ဒိုင်းဆုကြီးကို ရရှိသည်ဟု ယုံကြည် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

သူတို့တွက်ချက်မှု သေချာသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ တာဝန် ရှိသူများထံသို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့်ဆက်ပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အကြောင်းကြား လိုက်ပါသည်။

တာဝန်ရှိသူ လူကြီးများကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ ပြန်လာ မည့် သိုင်းအသင်းအား သိုက်မြိုက်စွာ ကြိုဆို၍ ဂုဏ်ပြုပွဲများ ပြုလုပ်ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြန်လည် အကြောင်းကြား ခဲ့ပါသည်။

အောင်ပွဲရ အားကစားသမားများ ပျော်မဆုံးမော်မဆုံး တပြုံးပြုံး ဖြစ်နေ ကြပါသည်။ စွယ်စုံတံခွန်စိုက် ပထမ ဒိုင်းဆုကြီးမှာ ပြိုင်ပွဲဝင် ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးကိုယ်စားပြု အသင်း တိုင်း အလိုချင်ဆုံးဆုပင် ဖြစ်ပါသည်။

“သိုင်းစွယ်စုံ တံခွန်စိုက်ဒိုင်း ပထမ ဆုကြီး ရရှိကြောင်း သတင်းပို့ပြီး နောက်” ရမှတ်များကို ပြန်လည် စိစစ်သောအခါ ရခိုင်ပြည်နယ် သိုင်း အသင်းအနေဖြင့် စွယ်စုံတံခွန်စိုက်ဒိုင်း ဆုကြီးကို ပထမ မရရှိဘဲ ဒုတိယဆု သာ ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဒုတိယဆုကိုလည်း စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီးနှင့် တွဲဖက်ရရှိခဲ့၍ ခေါင်းပန်း လှန်ရာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးက “ပထမ(၆)လတွင် ဆင့်ပွား ဒိုင်းအသင်း ကို ဦးစွာ ယူဆောင်သွားမည် ဖြစ်၍

www.burmeseclassic.com

ရခိုင်ပြည်နယ်အသင်းအနေဖြင့် စွယ်စုံ တံခွန်စိုက်မရသည့်အပြင် ဒုတိယဒိုင်း အသေးကိုလည်း စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးသို့ ပေးလိုက်ရမည်ဖြစ်ရာ ဒုတိယ ရရှိကြောင်း လက်ဆုပ်လက်ကိုင် မပြနိုင်တော့ပေ။ ပြည်တော်ပြန် မျက်နှာပန်း မလှတော့ပေ။ ဆုပေးပွဲက မနက်ဖြန်။

ရခိုင်ပြည်နယ် အသင်းခေါင်းဆောင် ဆရာအောင်ကျော်သိန်းမှာလည်း စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြစ်ကာ မျက်ရည်လေး တလည်လည်နှင့် ကျန်အသင်း သားများလည်း တပိုင်ပိုင် တတွေတွေ မျက်ရည်တလည်လည်နှင့် ဖြစ်နေကြသည်။

သူတို့ ရခိုင်ကို မပြန်ကြတော့ဟု ပြောပါသည်။ “ဆုမရတာနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ မပြန်တာလဲ” ဟုမေးသောအခါ သူတို့က ဖြေသည်မှာ သူတို့ပြည်နယ်က... သည် အလွန်စည်းကမ်းကြီးပြီး တိကျပြတ်သားသူဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်နယ်ဂုဏ်ဆောင် အားကစားသမားများကို ထိုက်ထိုင်တန်တန် ဂုဏ်ပြုချီးကျူးတတ်သော်လည်း ဆုမရဘဲ ရှုံးပြီး ပြန်လာသူများကို ဒဏ်ပေးတတ်ကြောင်း။

ယခု သူတို့အနေဖြင့် ပထမဆုရသည်ဟု မှားယွင်းပြီး သတင်းပို့သည့်အပြင် ရရှိသော ဒုတိယဆုကိုပင် မပြနိုင်သောကြောင့် ကျိန်းသေ သူတို့အား အကြီးအကျယ် စိတ်ဆိုးဒေါသဖြစ်မည်ဖြစ်ကြောင်း။

လေယာဉ်ပျံပေါ်မှ အဆင်းတွင် ဆုဖလားကိုလည်း ကိုင်ဆောင်ပြီး ဆင်းနိုင်မည် မဟုတ်သဖြင့် ကြိုဆိုသောသူများကြားတွင် သူတို့မှာ အပြစ်တင်ခံရမည် ဖြစ်ကြောင်း။

အသက်အရွယ်ရမ လူကြားသူကြား ၁၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထဲတွင် အရှက်ကွဲမခံနိုင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အခြေအနေအေးချမ်းမှု ဒိုင်းဆုရပြီး ပြသနိုင်သည့် ကာလကျမှ ရခိုင်သို့ ပြန်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် ရှင်းလင်းပြောပြကြပါသည်။

ထိုစဉ်က စာရေးသူမှာ မြန်မာနိုင်ငံ သိုင်းအဖွဲ့ချုပ် ပြပွဲ-ပြိုင်ပွဲနှင့် သိုင်းပညာစစ်စစ်ရေး ကော်မတီဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်၍ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ဆရာကြီး ဦးမြသိန်း(ဘီ၊ အေ၊ ဘီ၊ အယ်၊ နိုတြီ ဗွလစ်၊ ဌာနဆိုင်ရာများ၊ ကုမ္ပဏီများ၏ ဥပဒေအကြံပေး)မှာလည်း စာရေးသူ၏ ဆရာအရင်း (ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်၊ ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းတို့၏ ပညာအမွေခံတပည့်ကြီး)ဖြစ်၍ ရခိုင်ပြည်နယ် သိုင်းအသင်းက အကူအညီပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းပန်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် လက်ရှိပြပွဲပြိုင်ပွဲနှင့် ပညာစဉ်စစ်စစ်ရေး ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ ဆရာကြီး ဦးမြသိန်းထံသို့ ဆရာဦးအောင်ကျော်သိန်း၊ ဆရာဦးစောလှမောင်တို့နှင့်အတူ သွားရောက်ပြီး အကျိုးအကြောင်းကို ရှင်းလင်း တင်ပြသောအခါ ဆရာကြီးက ထိုစဉ်က

မြန်မာနိုင်ငံ သိုင်းအဖွဲ့ချုပ် အတွင်းရေးဦးလှဦး(မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်၊ အားကစားအရာရှိ)အား ဖုန်းဆက်ခေါ်၍ သိုင်းစွယ်စုံတံခွန်စိုက် ဒုတိယဆုကို ခိုင်းသို့မဟုတ် ကလပ် ဘာကြောင့် မပေးခြင်းအကြောင်းကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းပါသည်။

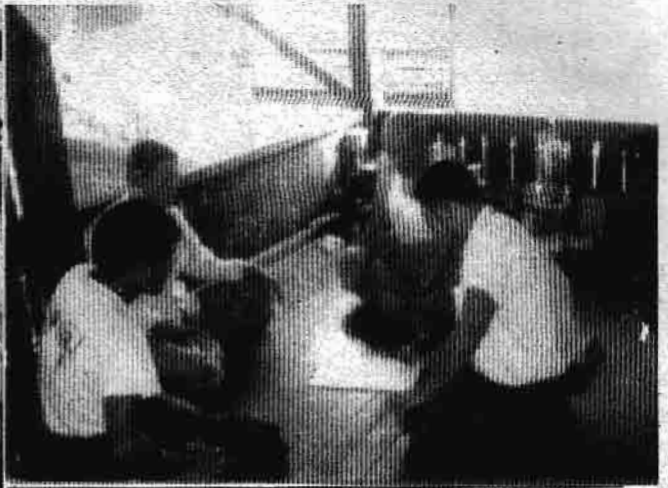
ထိုအခါ ငွေကြေးကျန်ကျစဉ်ကြောင့် ဒိုင်းမပေးကြောင်း၊ ဆင့်ပွားဒိုင်းအသေးသာပေးကြောင်း၊ ဖြေကြား၍ ဒါဖြင့် ကိုယ့်စရိတ်နှင့်ကိုယ် ဒုတိယဆုအတွက် ဆုကို လုပ်၍ ရှေးမေးမြန်းသောအခါ ကိုယ့်စရိတ်နှင့်ကိုယ် လုပ်လိုက် လုပ်ခွင့်ပြုကြောင်း ပြောကြားကျန်တော်တို့တစ်သိုက်မှာ အားရွှင်လန်းစွာ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

ထိုနေ့က ရခိုင်ပြည်နယ် ဆုတံဆိပ်ကိစ္စကို လိုက်၍ လုပ်ဆောင်ပေးနေသောကြောင့် ပြိုင်ပွဲကိုလည်း မြဲမကြည့်နိုင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးလက်ရွေးစင် အားကစားသမားမောင်မြင့်နိုင်ကိုပဲ တာဝန်ပေးထားပါသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး လက်ရွေးစင် သိုင်း အားကစားသမားများကလည်း လှည့်မကြည့်ရလောက်အောင် ကိုယ်တာဝန် ကိုယ်ကျေအောင် လုပ်ဆောင်သွားခဲ့ကြပါသည်။

ထိုနေ့ တစ်မနက်လုံး ရခိုင်ပြည်နယ်ကိစ္စနှင့် အချိန်ကုန်သွားခဲ့ရပါသည့် ဆုဖလားအတွက် ဦးလှဒင်နှင့်သားများ ဆုတံဆိပ်လုပ်ငန်းဌာနသို့ ဆရာဦးစောလှအောင်နှင့် သွားခဲ့ရပါသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ဆရာကြီး မင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲဝင်)

◆ စာရေးသူမှ ဆရာဦးတင်ဦးကား သီးလိုသမျှ မေးနေပြင်(လောက်မှ ငွေဆိပ်ဟုခေါ်ရာသည့် မောင်သိန်းဇွဲ အောက်မှ ကိုတင်ဋွေး)

◆ ဆရာဦးတင်ဦး ဘုရားဆန်ကျွမ်း ထိုင်နေပုံ

မြတ် (မင်းကျိတ်)

မွေးအိပ်ချသကဲ့သို့ ပါပာအောက်မှ

မွေးအိပ်ချသကဲ့သို့ ထွေဆိုခြင်း

တစ်ခုသော တစ်မနက်ခင်းတွင် စာရေးသူနဲ့ အလွန်ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်း ကိုတင်ဋွေးနဲ့ လကမ္ဘာ တဖေးဆိုင်တွင် လက်ဖက်ရည် သောက်ရင်း စကားကောင်းနေကြပါတယ်။ ထိုအချိန်မှာ စာရေးသူတို့ ဝိုင်းထဲသို့ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပြီး ထိုင်ခုံအလွတ်မှာ ထိုင်လိုက်ပါတယ်။

ထိုသူကတော့ စာရေးသူနဲ့ တစ်ရပ်ကွက်တည်းနေတဲ့ ကျောင်းနေဖော် သူငယ်ချင်းမောင်သိန်းဇွဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့မျက်နှာက သိပ်တော့ ကောင်း။ စာရေးသူက လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်လှမ်း မှာလိုက်တယ်။ ထိုအခါ မောင်သိန်းဇွဲက...

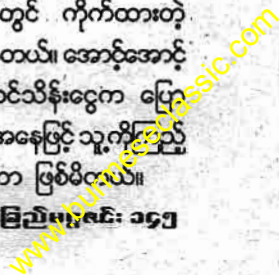
‘ငါ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာနေတာ ဆိုင်လဲ နဲ့နေတာပဲ။ နောက်တော့ ဒီဆိုင်ကို သတိရတာနဲ့ ရောက်ခဲ့တာလဲ’

F.19A. May, 2013.

မောင်သိန်းဇွဲက လက်ဖက်ရည်ကို တစ်ကျိတ်မော့ချပြီး စကားဦးသန်းလာတယ်။ ထိုအခါ ကိုတင်ဋွေးက...
‘သိန်းဇွဲ...မင်း ဒီနေ့ အလုပ်မသွားဘူးလား’
သိန်းဇွဲက...
‘အလုပ်မလုပ်နိုင်တာ တစ်ပတ်လောက်ရှိပြီ’
စာရေးသူက...
‘ဘာဖြစ်လို့တုန်း၊ သူ့ဌေးဖြစ်သွားပြီလား’
‘မဟုတ်ပါဘူး သူငယ်ချင်းရယ်၊ ငါ့ခြေထောက် ခွေးကိုက်ခံရပြီးကတည်း’

က အလုပ်မလုပ်နိုင်တာ ဒီနေ့ထိ ဆိုပါတော့။ ဆေးထိုးဖို့ဆိုတာ စားဖို့တောင် အနိုင်နိုင်’
မောင်သိန်းဇွဲက လက်ဖက်ရည်ကို နောက်တစ်ကျိတ်မော့ချပြီး စကားကို ရပ်လိုက်တယ်။
သူ့ခြေတွင် ခွေးကိုက်ထားသော ဒဏ်ရာကို ပြတယ်။ ခြေသလုံး ကြွက်သားနေရာတွင် ကိုက်ထားတဲ့ အတွက် ရောင်နေတယ်။ အောင့်အောင့်နေတယ်လို့ မောင်သိန်းဇွဲက ပြောတယ်။ စာရေးသူအနေဖြင့် သူ့ကိုကြည့်ပြီး သနားကရုဏာ ဖြစ်မိတယ်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၅

သူ့ဘဝကို တွေးကြည့်မိတယ်။ လက်ရှိ အလုပ်အကိုင်က မရေရာ။ သစ်ပင်ခုတ်၊ သစ်ပင်လှဲ၊ အုန်းပင်တက် အလုပ်သာ လုပ်ခဲ့သူ။ ကလေးက(၆) ယောက်။ မိသားစုဝမ်းရေးကို မနည်း ကြိုးစားရှာနေရတယ်။ ဒီကြားထဲ ခွေးက အကိုက်ခံရဆိုတော့ အလုပ်က မလုပ်နိုင်။ မိသားစု စားဝတ်နေရေး ဘယ်လိုဖြေရှင်းကြလဲ။

တွေးပြီး မောင်သိန်းငွေမျက်နှာကို စာရေးသူ ကြည့်လိုက်မိတယ်။ သူ့မျက်နှာသည် ညှိုးနေတာကို စာရေးသူ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ခွေးကိုက်ခံထားရတဲ့ ဒဏ်ရာကြောင့်လား၊ မိသားစု စားဝတ်နေရေးကြောင့်လား နှစ်ခုစလုံးကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ခွေးကိုက်ခံရတယ်ဆိုတာ သိပ်မကောင်း။ ခွေးက အကောင်းဆိုရင်တော့ တော်သေးတယ်။ ခွေးက ရူးနေရင်တော့ လူပါ ခွေးရှူးပြန်ရင် အသက်ပါ သေဆုံးရတယ်ဆိုတာ လူတိုင်း သိပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကိုတွေးပြီး မောင်သိန်းငွေတစ်ယောက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေတာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။

ထိုသို့ စဉ်းစားနေတုန်း စာရေးသူ ခေါင်းထဲသို့ အတွေးတစ်ခု ဝင်ရောက်လာပါတယ်။ လွန်ခဲ့သော (၈)နှစ်ကျော်လောက်က ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက စာရေးသူလဲ ခွေးကိုက်ခံခဲ့ရဖူးတယ်။ ဆရာတစ်ဦးရဲ့ ကုသပေးမှုကြောင့် သက်သာပျောက်ကင်းစေခဲ့တာ ယနေ့ထိတိုင် ဆိုပါတော့။

နောက်ပြီး စာရေးသူရဲ့ မိတ်ဆွေ နှစ်ဦးလဲ ခွေးကိုက်ခံရတယ်။ အဲဒီဆရာကြီးထံ သွားရောက်ပြီး ကုသခဲ့တာ ပျောက်ကင်းခဲ့ပြန်တယ်။ စာရေးသူက မောင်သိန်းငွေကို ကြည့်ပြီး...

'မင်း... ဘာမှစိတ်မပျက်မနေနဲ့။

၁၄၆ နက္ခတ္တရာဇာဓိဗြညီမဂ္ဂဇင်း

◀ ခွေးကိုက်ခံရသောနေရာကို ကျားမွှေးဖြင့် ငြိမ်းပကာင်းဆိုပါများကို ဖျော်စားရားတော်ရွတ်၍ ကုသနေမှ

ခလောက်အင်းက ဆရာဆီ သွားကြည့်ပါလား။ အဲဒီဆရာက ခွေးကိုက်တဲ့လူတွေကို ခွေးဆိပ်ချကုသပေးနေတာ နာမည်ရနေတယ်' ထိုအခါ ကိုတင်ဌေးက...

'ဟုတ်တယ်ကွ ငါလဲ အဲဒီဆရာ အကြောင်း တော်တော် ကြားဖူးထားတယ်။ ခွေးဆိပ်ချကုတာ အရမ်းတော်တယ် ဆိုပဲ'

သို့ဖြင့် စာရေးသူနဲ့ ကိုတင်ဌေး၊ မောင်သိန်းငွေ သုံးဦးသား ဆရာအိမ်သို့ စုံစမ်းပြီး ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ ဆရာကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ကြီး တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဆရာဆိုသူက စာရေးသူတို့ကို တွေ့တာနဲ့ ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်စွာဖြင့် ဆီးကြိုပါတယ်။ သုံးဦးသားထိုင်ချပြီး စာရေးသူက...

'ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း ခွေးကိုက်ခံရတာ (၇)ရက်လောက်ရှိပြီ ဆရာ။ အခု အကိုက်ခံထားရတဲ့နေရာက အောင့်ပြီး နာနေတယ်တဲ့'

ထိုသို့ ပြောလိုက်သောအခါ ဆရာက ခွေးကိုက်ထားတဲ့ ဒဏ်ရာကို ကြည့်

လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆရာက သူ့ရဲ့ ဆေးသေတ္တာကိုဖွင့်ပြီး လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းကို ယူထုတ်တယ်။ ပြီးနောက် အစွယ်နှစ်ချောင်းဖြင့် ခွေးကိုက်ဒဏ်ရာကို ခြေနေတယ်။

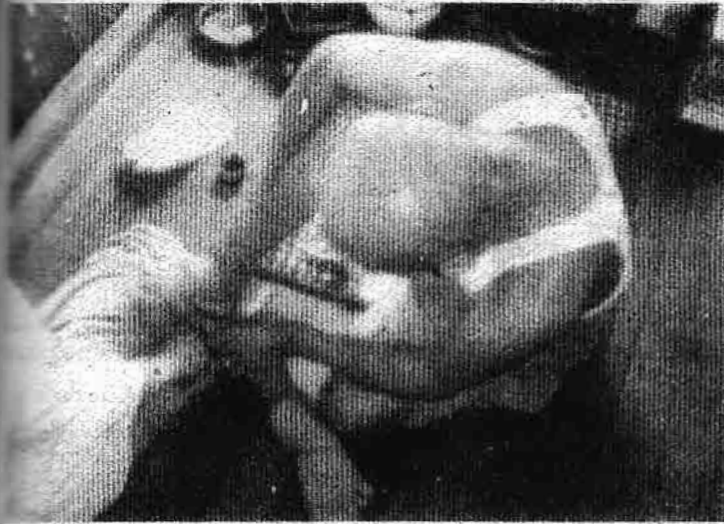
နှုတ်တလဲ တတွတ်တွတ်နဲ့ ရွတ်ဆိုနေရဲ့။ ခွေးကိုက်ထားတဲ့ဒဏ်ရာမှာ သွေးစိမ်းများ ထွက်လာတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီသွေးစိမ်းများကို ဆရာက ဝှမ်းစဖြင့် သုတ်လိုက်ပြီး...

'ဒဏ်ရာက ကုသရလွယ်တယ်' လို့ ပြောပြီးနောက် ယင်းအစွယ်နှစ်ချောင်းဖြင့် ဒဏ်ရာကို ထပ်မံခြေနေပြန်တယ်။

သွေးထွက်လာလိုက်၊ သုတ်လိုက်နဲ့ သုံးလေးခါလောက် ပြုလုပ်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ စာရေးသူမှာ ဆရာကုသနည်းကို အသေအချာ လေ့လာမှတ်သားနေမိတယ်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ပြီး သွားသောအခါ ဆရာက သူ့ရဲ့ ဖြေဖဝါးမှာပင် မွန်စာလိုလို အင်းစာလိုလို ရေးပြီး ခွေးကိုက်ထားတဲ့ ဒဏ်ရာကို နင်းပြန်တယ်။

မနင်းခင်ကတည်းက ဆရာက

www.burmeseclassic.com

ခွေးကိုက်ဒဏ်ရာကို ဂုဏ်ထူးပြု ဖုန်းကြီးတို့က နှစ်နှစ်ကုသနေပုံ

မောင်သိန်းငွေကို နင်းတဲ့အချိန်မှာ အသက်အောင့်ထားဖို့ ပြောတယ်။ ဆင်းဒဏ်ရာကို နင်းတဲ့အခါ ဆရာ့မှာ လူနာပါ အသက်အောင့်ထားဖို့ ထိုတယ်လို့ ဆရာက ပြောပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ပြီးစီးသွားသောအခါ ဆရာက ကောင်းသွားပြီလို့ ပြောပါတယ်။

ဆရာရဲ့ပညာဟာ အစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း ကြားသိခဲ့တာ ကြာနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် “ပညာကို သေရွာသို့ မယူသွားကြေး” စကားနဲ့ အညီ...

‘ဆရာရဲ့ပညာကို အများပြည်သူ အတွက် အကျိုးရှိအောင် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲ ရေးထည့်ချင် တယ်ဆရာ ခွင့်ပြုပေးပါလား’

လို့ စာရေးသူက ခွင့်တောင်းလိုက် ပါတယ်။

ထိုအခါ ဆရာက အားတက်သရော ဖြင့်...

‘ကောင်းတာပေါ့။ ဝါသနာထုံတဲ့ လူတွေအတွက်လဲ လေ့လာမှတ်သား

ပြီး ကုသလို့ရတာပေါ့။ လူ့အသက် တစ်ချောင်းကို ကယ်ခွင့်ရတာ အင်မတန်မှ ကုသိုလ်ထူးပါတယ်’ ဆရာက ဤသို့ပြောပြီး ပညာကို သူ ရရှိလာပုံအကြောင်း အောက်ပါ အတိုင်း ပြောပြပါတယ်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းလေးဆယ် ကျော်လောက်က ဆရာရဲ့အမျိုးသမီး မှာ ဟင်းသီးဟင်းရွက် လိုက်ရောင်း ရင်း အိမ်တစ်အိမ်ထဲ အဝင်ခွေးကိုက်ခံ လိုက်ရတယ်။ ဟိုခေတ်က ဆေးဝါး တွေ သိပ်မကျယ်ပြန့်သေးတော့ ဂါထာမန္တန်ဆရာကြီးများကိုသာ အားကိုး ရတယ်။

အဲသလိုမှ မဟုတ်ရင် တစ်နေ့နေ့၊ တစ်ချိန်ချိန် ခွေးရှူးပြန်ပြီး သေကြတာ အများကြီးရှိခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာ သမားကောင်းများကို လိုက်စုံစမ်းတဲ့ အခါ ဇင်းကျိုက်ကန်တော်ကြီး အနောက်ဘက်ရှိရုပ်ကွက်လေးထဲမှ ဆရာသမားကောင်းတစ်ဦးကို တွေ့ ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီဆရာထံမှာ ဆရာရဲ့အမျိုးသမီး

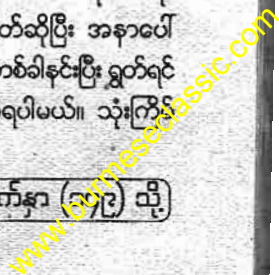
ခွေးကိုက်ဒဏ်ရာကို ကုသခဲ့တာ ပျောက်ကင်းခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က စပြီး ဒီပညာကို စိတ်ဝင်စားပြီး ဆရာ ကြီးထံမှ သင်ယူခဲ့တယ်။

ယခုဆို လူနာပေါင်း ရာချီပြီး ကုသခဲ့ တာ အကုန် ပျောက်ကင်းခဲ့ပါတယ်။ ခွေးကိုက်ခံရတဲ့ဒဏ်ရာကို ကြည့်ရှုဖြင့် ကုရမရ သိနိုင်ပါတယ်။ ဆရာရဲ့ကုသ နည်းကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ခွေးကိုက်ခံထားရသော ဒဏ်ရာကို ဦးစွာပထမ ကျားစွယ်နှစ်ချောင်းဖြင့် လိုက်ခြေရပါတယ်။ ထိုသို့ ကျားစွယ် ဖြင့် လိုက်ခြေတဲ့အခါ ဂါထာရွတ်ဆို ရပါတယ်။ အဲဒီဂါထာမှာ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်ထဲမှ ရတနာသုတ်ကို အသွားအပြန် ရွတ်ဆိုရင်း ဒဏ်ရာ ကို ကျားစွယ်နှစ်ချောင်းနဲ့ ချေပေးရ ပါမယ်။ အဆိပ်သွေးကုန်မှ ရပ်နားရ ပါတယ်။

ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းမှာ မကောင်း ဆိုးဝါးများကို မောင်းထုတ်တာဖြစ် ကြောင်း ဆရာမှ ရှင်းပြပါတယ်။ ပြီးရင် အဆိပ်ချဖို့ ပြုလုပ်ရပါမယ်။ ဆရာ လုပ်သူရဲ့ ခြေဖဝါးအလယ်တွင် “တက်၊ ကဉ္စ၊ ကက်၊ ကန်၊ ကပ်၊ မမ်၊ ကယ်၊ ကပ်၊ ကယ်၊ ကဒီ” ယင်းစာများကို တစ်နေရာတည်းတွင် ထပ်ရေးရပါမယ်။ အဲဒီစာကို ရေးရန် အတွက် ကျွန်းသားကို မီးသွေး ပြုလုပ် ထားရပါမယ်။

ထိုသို့ ပြုလုပ်ပြီးသောအခါ ခွေး အကိုက်ခံရသူနဲ့ ဆရာပါ အသက် ပြိုင်တူအောင်ပြီး ယင်းစာကို ဆရာ လုပ်သူမှ နှုတ်မှရွတ်ဆိုပြီး အနာပေါ် နင်းပေးရပါမယ်။ တစ်ခါနင်းပြီး ရွတ်ရင် နှစ်ခေါက် ရွတ်ဆိုရပါမယ်။ သုံးကြိမ် ပြည့်ရင် ရပါပြီ။

တိုက်ထွေကြေ

ရွှေဂါထာတော်၏ အစွမ်း

လောကီအာရုံ (မာန်အောင်)

ကျွန်တော်၏အမည်မှာ ဦးသန်းရွှေ ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်အမှတ်(၂၅)၊ ဗန္ဓုလ လမ်း၊ မြို့မရပ်ကွက်၊ မာန်အောင်မြို့၊ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် နေထိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော်အသက်မှာ (၆၈)နှစ်ရှိ ပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖေသားချစ်(မာန်အောင်) ကလောင် အမည်ဖြင့် ဆောင်းပါးရေးသားလျက် ရှိပါသည်။

၁၃၄၄ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း(၈)ရက်၊ ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၁၉)ရက်၊ စနေနေ့ဖြစ်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း အဟောင်းများကို ပြန်လည် ဖတ်ရှုပြီး အပျင်းဖြေပါသည်။ မဂ္ဂဇင်း တစ်နေရာတွင် မြင့်မောင် (ချေးဋ္ဌေ လုပ်ငန်း-မင်းဘူး)၏ “ရွှေဂါထာ တော်”ဆောင်းပါးကို ဖတ်မိပါတော့ သည်။ ထိုနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မှာ ၂၀၀၉ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ အမှတ်(၂၈၁)၊ စာမျက်နှာ(၁၉၇)၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ရွှေဂါထာတော်သည် လူချစ်လူခင် ပေါများခြင်း၊ ဈေးအရောင်းအဝယ် ကောင်းခြင်း၊ လာဘ်လာဘပေါများ ခြင်း၊ မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်ပြီး ကူညီ မည့်သူ ပေါများခြင်း၊ ဌာနဆိုင်ရာ လူကြီးများမှလည်း ချစ်ခင်လေးစား ခြင်း၊ မိသားစု အိမ်ဆိုင်တွင်လည်း အရောင်းအဝယ် အဆင်ပြေခြင်း စသည်များကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ထို့ပြင် ရွှေဂါထာတော်၏အစွမ်း

ထက်မှုကြောင့် ယခင်မြေဆိုးပေါသော အိမ်ခိုင်းအတွင်းတွင် မြွေဆိုးများ လုံးဝ မလာတော့ကြောင်း ပါရှိပါသည်။ ဌာနတွင်း အလုပ်လုပ်ကိုင်ကြ သော ဝန်ထမ်းများ၊ ကုန်သည်ပွဲစား၊ ဈေးသည်များ၊ တောထဲတောင်ထဲတွင် သွားလာလှုပ်ရှားနေကြသော တောင် သူကြီးများပါမကျန် ပွားများအားထုတ် နိုင်ရန် စေတနာဖြန့်ချိ၍ ဆောင်းပါး ရှင်က နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ဖော်ပြထားသည်။ ဂါထာ တော်ကို အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ရွှ ရပါသည်။

ရွှေဂါထာတော်

နယော ဗုဒ္ဓိန်
နယော ဓမ္မာန်
နယော သံဃာန်
နယော သဗ္ဗ ဒေဝိန်
နယော ဟာတာပိတုန်
နယော အာစရိယာန်
ဪဝေါ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ ဘဂ္ဂဗ္ဗ ဖေ ဇယမင်္ဂလံ။
ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

အနက်

ဗုဒ္ဓါနံ။ ဘုရားရှင်တို့အား။ **နယော**
ရိရိုးပါ၏။
ဓမ္မာနံ။ တရားတော်တို့အား။ **နယော**
ရိရိုးပါ၏။
သံဃာနံ။ သံဃာတော်တို့အား။
နယော ရိရိုးပါ၏။
သဗ္ဗဒေဝါနံ။ အားလုံးသော နတ် တို့အား။ **နယော** ရိရိုးပါ၏။

ဟာတာပိတုနံ။ အမိအဖတို့အား။ **နယော** ရိရိုးပါ၏။
အာစရိယာနံ။ ဆရာတို့အား။ **နယော** ရိရိုးပါ၏။
ဪဝေါ။ အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ် ရှင်းစေသည်။ **ဖေ** အကျွန်ုပ်အား သဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ အလိုရှိရာ အားလုံးပြည့်စုံ ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ **ဇယမင်္ဂလံ။** အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်လည်းကောင်း။ **ဘဂ္ဂဗ္ဗ။** ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

(နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရီ မဂ္ဂဇင်း၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံတင့် (စတုနိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယ ဝေ ဝေဗ္ဗာစရိယ)မှ ပါဠိအနက် ပြန်ဆို ပေးပါသည်။)

ဂါထာတော်မှာ ကျက်မှတ်ရန် အလွန်လွယ်ကူပြီး ကျွန်တော်မိသားစု လုပ်ငန်းနှင့်လည်း အကျိုးဝင်ခြင်း၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြို့နယ် စာရေး ဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌတာဝန် ထမ်းဆောင် နေရ၍ အစစအရာရာ အဆင်ပြေ ချောမွေ့စေရန် ရွှေဂါထာတော်အား ယုံကြည်အားကိုးကာ ကျွန်တော် မိသားစုလုပ်ငန်း လမ်းဆေးပြင်းလိပ် များကို ပလပ်စတစ်အိတ်တွင်း ထည့် ရင်း ဂါထာတော်ကို ရွတ်ပွားပါသည်။ ခေတ္တမေ့သွားလျှင် စာအုပ်ကို ကြည့်၍ ရွတ်ပွားပါသည်။ ရွတ်ပွား၍ အလုပ်လုပ်နေစဉ် ကဗျာဆရာ သန်းနိုင်အောင် ကျွန်တော်ထံရောက်

ထားပါသည်။ သူနှင့်စကားပြောရင်း ဆေးလိပ်များကို ထုပ်ပါသည်။ စိတ်ထဲမှလည်း ရွှေဂါထာတော်ကို နှလုံးသွင်းထားသည်။ သန်းခိုင်အောင် ပြန်သွားပြီးနောက် ကျွန်တော် ဆေးလိပ်ထုပ်ခင်း ဂါထာကို ရွတ်ပွားပြန်ပါသည်။ ဆေးလိပ်ထုပ်ခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးသော အခါ အညောင်းပြေ ပံက်လက် လှန် ထုလားထိုင်မှာ ထိုင်ရင်း ရွှေဂါထာတော်ကို မမေ့စေရန် ရွတ်ဆိုကြည့်နေပါသည်။

ညဉ့်အိပ်ရာဝင်သောအခါ ယခင် ရွတ်ပွားနေကျဖြစ်သော ဘုရားရှိခိုး၊ ငါးပါးသီလခံခြင်း၊ မေတ္တာသုတ်၊ သိင်္ဃိတ္တဇာလသုတ်များကို ရွတ်ပွားပြီး ရွှေဂါထာတော်ကိုလည်း (၅)ခေါက် ရွတ်ပွားသရဏ္ဍာယ်ပါသည်။ ညဉ့် သန်းခေါင်ကျော် (၁:၃၀) နာရီတွင် အိပ်ရာမှနိုး၍ အပေါ့အပါးသွားပါသည်။ ခြင်ထောင်(အိပ်ရာ)ထဲသို့ ပြန်ဝင်ချိန်တွင်လည်း ရွှေဂါထာတော်ကို ပါးစပ်မှ တစ်ခေါက်ရွတ်ပွားပြီး အိပ်စက်ပါသည်။

မကြာမီ ကျွန်တော်အား ခေါ်သံကြားရပါသည်။ ငအင်းကျေးရွာမှ မူလတန်း ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးစန်းတင်နှင့် အဖော်တစ်ယောက် ဖြစ်နေပါသည်။ ယင်းနေ့ ငအင်းကျေးရွာ ပျော်ပွဲ ရွှင်ပွဲကျင်းပသော ညဉ့်တွင် အ.မ.ကကျောင်း ရံပုံငွေ ကံစမ်းမဲ ဖောက်ပါသည်။

ကျွန်တော် ပထမဆု မော်တော်ဆိုင်ကယ် ပေါက်ကြောင်းနှင့် စင်ပေါ်ထက်တွင်ဆုလာယူရန်၊ ဓာတ်ပုံပါအရိုက်ခံအဖြစ်ဖြစ်ပါသည်။

နာရီကြည့်လိုက်သောအခါ နာရီပြန် နှစ်ချက်ထိုးနေပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ပေါက်မဲနံပါတ်မှာ (၂၈၈) ဖြစ်ပါသည်။

ရာသီဥတုအလွန်အေးလွန်း၍ မလိုက်ပါနိုင်တော့ကြောင်း တောင်းပန်လွှတ်လိုက်ပါသည်။

ထိုကံစမ်းမဲကို အငြိမ်းစားဆရာကြီး ဦးစောသိန်း အိမ်တိုင်ယာရောက်လာရောင်း၍ ငွေတစ်ထောင်ကျပ်ဖြင့် ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက ကံစမ်းမဲ ရံပုံငွေ ထည့်လိုက်ပါသည်။ ယခု ရွှေဂါထာတော်ကို ရွတ်ပွား၍ တစ်ရက်ပင်မပြည့်သေးပါ။

ငါးသိန်းမျှတန်သော မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို ပထမဆုမဲ ပေါက်ပါသည်။ တခြားဆုများ ပေါက်သွားကြပြီး ကျွန်တော်ပေါက်သော ပထမဆုမှာ မဲနံပါတ်စရာပင်မလိုဘဲ နောက်ဆုံးပေါက်ပါသည်။

၁၃၇၄ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း(၉)ရက် နံနက်ချိန်တွင် ငအင်းကျေးရွာသို့သွားရောက်ကာ ဆုဆိုင်ကယ်ကို ထုတ်ယူပါသည်။ ကျောင်းရံပုံငွေအတွက် ငွေနှစ်သောင်းလည်း လှူခဲ့ပါသည်။

ညကြီးမင်းကြီးအချိန် လာရောက်အကြောင်းကြားသော ဆရာကြီး ဦးစန်းတင်နှင့် လက်မှတ်လာရောင်းသော ဆရာကြီး(ငြိမ်း)ဦးစောသိန်း တို့အားလည်း ထိုက်သင့်သော ကျေးဇူးတင် လက်ဆောင်များ ပေးလှူခဲ့ပါသည်။

ရွှေဂါထာတော်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဖော်ပြသော မြင့်မောင် (ချေးငွေလုပ်ငန်း-မင်းဘူး) အားလည်း ကျေးဇူးအထူးတင်၍ မုဒိတာပွားနိုင်ပါစေရန် ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ရွှေဂါထာတော်အား ယုံကြည်စွာ ရွတ်ပွား၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ရရှိနိုင်ကြပါစေ။

ဖေသားချစ် (မာန်အောင်)

စာမျက်နှာ (၁၄၇)မှ အဆက်

ခွေးကိုက်ထားတဲ့ ဒဏ်ရာကို ကြည့်ရင် နိမြန်းပြီး ခြောက်သွေ့လာမယ်။ ဒီလိုဖြစ်လာရင်တော့ ဘာမှ ပြောစရာ မလိုတော့ပေ။ ပျောက်သွားပြီလို့သာ မှတ်ယူပေလိုက်တော့။

ဤကုသနည်းကို ကုသပေမယ့် ဆရာမှာ လူနာရှင်ထံမှ အခကြေးငွေ တောင်းခံ၍ မရပါ။ ဆရာမှာ ပွဲသာပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရှိပါတယ်။ ယင်းပွဲပြိုင်သော အခါ ကွမ်းရွက်ငါးရွက်၊ ကွမ်းသီးငါးလုံး၊ ဆေးရွက်တစ်ထုပ်၊ အမွှေးတိုင်တစ်ထုပ်၊ ဖယောင်းတိုင်တစ်ထုပ်၊ ငွေတစ်ကျပ် တစ်မတ်သာ ဖြစ်ပါတယ်။

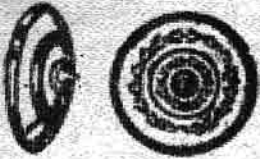
ဆေးကုသတော့မယ်ဆိုပါက ဆရာလုပ်သူမှ ဦးစွာ ဘုရားကန်တော့ပြီး ငါးပါးသီလ ခံယူရပါတယ်။ ပွဲကို ဘုရားခန်းရှေ့မှာ ပြင်ပြီး ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင် စီးညှိထွန်းထားပါ။ ပြီးမှ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့တဲ့အတိုင်း ကုသပါလေတော့။

ခွေးကောင်းပဲ ကိုက်ကိုက်၊ ခွေးရှူးပဲ ကိုက်ကိုက် ဘယ်တော့မှ ခွေးရှူးပြန်ခြင်းမရှိတဲ့ အစွမ်းထက်မြက်လှတဲ့ ဂါထာဖြစ်ပါတယ်။ ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ခွေးကိုက်ခံထားရသူများ ကိုယ်တိုင် မကချင်ရင် ဆရာအိမ်လာပြီး ကုသနိုင်ပါတယ်။ ဆရာကတော့ ဝေဒနာရှင်များကို ကြိုဆိုနေလျက်ပါ။

ဆရာရဲ့အိမ်ကို လာလိုရင် ငင်းကျိုက်ဖြူ၊ ခလောက်အင်း၊ ရွှေလာသာလမ်းသို့ ဝင်လိုက်တာနဲ့ ဘယ်ကလေး၊ လူကြီးကိုမေးမေး ခွေးအသိပ်ချဆရာ ဦးတင်ဦးအိမ် ပြပေးပါဆိုရင် လိုက်ပြပေးမယ့်လူတွေက အများကြီးပါပဲ။ ဆရာဦးတင်ဦးမှာ ဤခွေးသိပ်ချဂါထာတော်ကို ဆရာကြီးဦးလယ်(ဇင်းကျိုက် ကန်တော်ကြီးသောစားနေ) ထံမှ သင်ယူခဲ့ကြောင်း ပြောပြပါတယ်။

မြင့်(ဇင်းကျိုက်)
[စိတ်ရှည်စွာ နှင်းပြပေးခဲ့သော ဆရာ ဦးတင်ဦးအား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။] (လ-ရေးသူ)

ဒိုင်းလွှား

စစ်မြေပြင်တွင် သူ့ရဲကောင်းတို့ အသုံးပြုသော ဒိုင်း၊ လွှား တိုက်ခိုက် ရေး အဆင်တန်ဆာဖြစ်သည်။ ကာကွယ်ပေးခြင်း၊ ဘေးကင်းလုံခြုံခြင်း ကို ကိုယ်စားပြုသော သင်္ကေတ ဖြစ် သည်။

ဒိုင်းလွှားဆိုရာ မျက်နှာစာတွင် လည်း အေးချမ်းလုံခြုံခြင်း၊ ဆောက် တည်ရာအခြေတို့၏ သင်္ကေတအဖြစ် သတ်မှတ်ကြသည်။

သို့သော် ဒိုင်းလွှားသည် စစ်မြေပြင် တွင်ရှိမှ အသုံးဝင်သည်။ စစ်မြေပြင်၌ ရှိသော်လည်း မြေထက်၊ ဝပ်လျောင်း နေသော ဒိုင်းသည် အသုံးမဝင်ပါ။

ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ အားမာန်အပြည့်နှင့် ရဲပုံ စွန့်စားသည့် စစ်သူရဲကောင်း လက် တွင်းရှိ ဒိုင်းသည်သာ အသုံးဝင် အဖိုး တန်လေသည်။

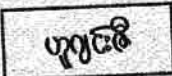
ထို့ကြောင့် ဒိုင်းလွှားသည် အထောက်အပံ့ပေးခြင်း၊ ကာကွယ်ပေး ခြင်းအနက် ဆောင်သော်လည်း မိမိ ကာယကံရှင်၏ လုံ့လ စီရိယ သူရ သတ္တိအပေါ် အခြေခံ၍ အသုံးဝင်မှု၊ တန်ဖိုးရှိမှုများ ကွာခြားသွားနိုင်သည်။

ငွေကြေးအကျပ်အတည်း ကြုံနေရ ချိန်တွင် နှမ်းပါးသောမိတ်ဆွေက ဒိုင်း လွှားကို ပေးသော်လည်း ပြေလည်မှု ကြီးမားနိုင်သည်ကို သတိချပ်သင့် သည်။ အထူးသဖြင့် ကိုးကွယ်ယုံကြည် မှုဆိုင်ရာ ဘာသာရေးမျက်နှာစာတွင် အားကိုးရာအစစ်အမှန်ကို ရှာဖွေ စိစဉ် ရန် သတိပေးခြင်းဖြစ်သည်။

အလားတူပင် အခြား အခြားသော ၁၅၀ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သင်္ကေတများ၏

ဘာသာစကား (၂)

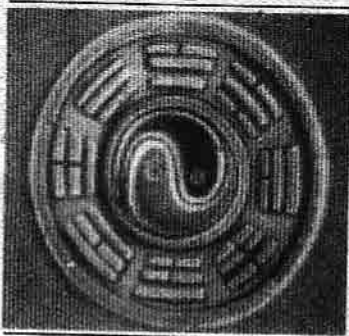
မျက်နှာစာများတွင်လည်း အားကိုး အားထားပြုနိုင်မည်။ အရည်အချင်း အင်အား လုံလောက်ကြွယ်ဝခြင်း ရှိမရှိ ကို ဆန်းစစ်ရန် လိုအပ်ပေသည်။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ရေနစ်သူ အတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်သည် အား ထားရန် မလုံလောက်သော်လည်း စိတ် ဓာတ်အင်အားကို ပေးသည်သာ ဖြစ် သည်။

ဒိုင်းလွှားသည်လည်း လုံလောက် ထားအင်အား အခြေနေမရှိစေကာမူ အကာအကွယ် လိုအပ်ချိန်တွင် စိတ်ဓာတ် အင်အားကို ထောက်ပံ့သော ခိုင်ခိတ်ကောင်း ဆောင်သင်္ကေတ ဖြစ်လေသည်။

ငွေအား၊ လူအားဖြင့် မကူညီနိုင် သော်လည်း စိတ်အားဖြင့် ကူညီ သကဲ့သို့ရှိ၏။

မြေ

တရုတ်စလေ ယင်းယန်၊ တရုတ်အား

ပင်ကို စွမ်းအင်၏သင်္ကေတ ဖြစ် သည်။ ရိုးစင်းသော မျက်မြင် အရှိ အတိုင်းဖြစ်သော ပင်ကို စွမ်းအင် နိုင်မှု အရည်အချင်းကို ဖော်ပြသည်။ မြေ၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော သဘာဝအရ တမလွန်လောက၏

ဆန်းကြယ်သော ပုံဖော်မှုအဖြစ်လည်း တင်စားတတ်ကြသည်။

မြေ၏သဘာဝအရ မြေတွင် တွင်း တူး၍ အောင်းသော တွင်းအောင်း မြေတို့မှာ တီကောင်၊ ပိုးမွှား စသည် မြေအောင်းသတ္တဝါငယ်များ ဖမ်းယူစား သောက်လေ့ရှိကာ သူတို့၏ဦးခေါင်းမှာ မြေအား တူးယက် ထိုးဖောက်နိုင်စေရန် သေးသေးချွန်ချွန် ရှိတတ်သည်။

ဟိမဝန္တာရှိ တွင်းအောင်းမြေတစ်မျိုး မှာ မျက်စိမပါ။ ဦးခေါင်းနှစ်လုံးမြေဟု တင်စားကြသည်။ တွင်းတူးရသော ဦးခေါင်းမှာ သေးငယ်၍ အမြီးမှာ အနည်းငယ်ပို၍ တုတ်သည်။

မျက်စိမပါသဖြင့် အမြီးဘက်၊ ခေါင်း ဘက် နှစ်ဖက်စလုံးသို့ သွားလာနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းနှစ်လုံးမြေဟု ဆိုကြ ခြင်း ဖြစ်သည်။

အချို့ကား သစ်ပင်ပေါ်တွင် နေကြ သည်။ အမြီးဖွံ့ဖြိုးသန်မာ၍ သွားဖြင့် သစ်ခေါက်တွင် စိုက်တွယ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်လုံးဖြင့် သစ်ပင် သစ်ကိုင်းကို လိမ်ပတ်ထားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း နေတတ်ကြသည်။ တစ်ပင်မှ တစ်ပင်သို့ ကူးနိုင်သည်။

အလားတူပင် ရေငယ်(မြစ်ချောင်း) နေ မြေ၊ ပင်လယ်နေ ဂျပ်မြေ၊ ကုန်းရေ နှစ်ရပ်စလုံး ကျက်စားသောမြေ စသည် ဖြင့် အမျိုးမျိုး ဆန်းကြယ်သော သဘာဝအသီးသီး ရှိကြသည်။ ယင်း ကို ရည်၍ မြေကို လျှို့ဝှက်သော စွမ်းအင်များနှင့်လည်း လိပ်တူပြု

ဆင်စားတတ်ကြ၏။

အထူးသဖြင့် အိန္ဒိယတိုက်တွင် မြွေကို တစ်လျှောက်လျှောက် တွင်ကုသမှုအဖြစ် အကုသိတတ်၍ ယူဆချေမှုတတ်ကြသည်။ မြွေရုပ်နှင့် ရုပ်တူ ဖန်ဆင်းမှုများသည် ယင်းပင်ပင်သို့ မပတ်သက်ဘဲ အတိအကျဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်လေ့ရှိကြသည်။

အိဂျစ်တွင်လည်း မြွေကို လျှို့ဝှက်နက်နဲသော အယူအဆများတွင် ကျယ်ပြန့်စွာ အသုံးပြုကြသည်။ ရှေးလက်တင်အက္ခရာဖြစ်သော နောက်ဆုံးပျဉ်း(Z)သည် မြွေ၏ပုံသဏ္ဍာန်ကို တိုယ်စားပြု ရေးမှတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည် ဆို၏။

အရှေ့တိုင်း တရုတ်လေ့တွင်လည်း မြွေသည်များစွာ အရေးပါဝင်သည်။ လောကဖြစ်တည် မဟာအင်အားနှစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ယင်း (Yin) နှင့် ယန် (Yang) တို့ကို မြွေဖြူနှင့် မြွေနက် သို့မဟုတ် ကွဲပြားသော အရောင်အဆင်းရှိသည်။ မြွေနှစ်ကောင် အပြီးခေါင်းဆိုင်နေပုံနှင့် သရုပ်ဖော်တတ်ကြသည်။

ရှူးရှမ်း (Shù Xiāng) ခေါ် ဇာတိပုံရိပ် (၁၂)ပါးတွင် မြွေကို ထည့်သွင်းထားကြသည်။ မြွေသည် တရုတ်လေ့တွင် အထွတ်အမြတ်ထားသော နဂါးနှင့် နှိုင်းယှဉ် နေရာပေးခြင်းခံရကာ မြွေကို ရှောင်လုံး (Xiǎo Lóng) နဂါးငယ်ဟု တင်စား ခေါ်ဝေါ်တတ်ကြလေသည်။

မြွေသည် မျက်စိပိတ်၍မရ (မျက်ခွံမရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။) နားမပါရှိချေ။ မြွေအနီးတွင် ဆူညံစွာ တီးခတ်အသံပြုသော်လည်း မလှုပ်ရှားပါ။ သို့သော် ကြမ်းပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လှုပ်ရှားမှုများကိုမူ တုန်ခါမှုဖြင့် သိရှိနိုင်ကြသည်။

ဤသဘာဝကြောင့် မြွေသင်္ကေတ

သည် နားလည်ရန် ခက်ခဲသည်။ ပင်ကိုသဘာဝစွမ်းအင်အဖြစ် ဖွင့်ဆိုကြလေသည်။

အင်္ဂလိပ်စာပေတွင်ကား ကတိသစ္စာ မတည်ကြည်၊ မစောင့်သိသူ Treacherous Person ဟု လည်းကောင်း၊ ဖျက်ဆီး နှောင့်ယှက်တတ်သော မာရ်နတ် (The old serpent) ဟုလည်းကောင်း မြွေကို တင်စား သုံးနှုန်းကြလေသည်။

တရုတ်စာပေတွင်မူ အဆိပ်အတောက်ပြင်းသူ၊ ကွေ့ဝိုက် လှည့်ပတ်တတ်သူဟု တင်စားသုံး၍ ဆိုရိုးအနေဖြင့်...

Shè Yòu Duō, Cū Dòng Yòu Duō Dà.

ရှယ် ယို တွော ဆူး၊ တုန့် ယို တွော တား။

မြွေအကောင်တုတ် (ကိုယ်လုံးကြီး) သလောက် တွင်းလည်း ကြီးမည်ဟု ပြောလေ့ရှိကြသည်။ (မြန်မာဆိုရိုး "ကျားကြီး ခြေရာကြီး" နှင့် သဘောချင်း တူညီပေသည်။)

မျိုးစေ့ (ကောက်ပဲသီးနှံတို့၏ အပင်ပေါက်နိုင်စွမ်းရှိသော အစေ့)

အသိဉာဏ်၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။ မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်စွမ်းရှိသော အင်အားစုများ သို့မဟုတ် အတွင်းသတ္တန် အတွင်းကိန်းအောင်းနေသော သဘာဝစွမ်းအားစုကို ရည်ညွှန်းသည်။

အရေးအကြောင်းကိစ္စ ကြီးမားစွာ ကြုံတွေ့လာသောအခါ ထွက်ပေါ်အသုံးပြုနိုင်သည့် စွမ်းအင်ဖြစ်သည်။ ဥပမာ သေဘေးကြုံစဉ် ကြီးမားစွာ အားအင်စိုက်ထုတ်နိုင်ခြင်း၊ မီးလောင်သောအခါ မနိုင်ဝန်ထမ်း၍ ပြေးနိုင်ခြင်း ကဲ့သို့ပင် တကယ်ရှိသည့် စွမ်းအင်

ဖြစ်သည်။ အခြားအဓိပ္ပာယ်အဖြစ် မူလအရင်းအမြစ်စွမ်းအင်၊ ရေသောက်မြစ် စသည်အတွက်လည်း ကိုယ်စားပြု ဖော်ပြတတ်ကြလေသည်။

အင်္ဂလိပ်စာပေတွင်မူ သားမြေမြစ်မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်တို့ကို "မျိုးစေ့" ဟူ၍ တင်စား သုံးနှုန်းတတ်ကြကာ တရုတ်စာပေတွင် (种) ကျွန် Zhǒng မျိုးစေ့ကို "ရဲစွမ်းသတ္တိ" ဟုလည်း တင်စား သုံးစွဲကြလေသည်။

မြေဥ

(သင်္ကေတအဘိဓာန်ညွှန်းမှာ Sea-urchin ဖြစ်သည်။ ပင်လယ်မြူကောင်ဟု မြန်မာပြန် အဓိပ္ပာယ်ရှိသော်လည်း သင်္ကေတ အဘိဓာန်မူလ ဖော်ပြချက်တွင်ပင် Callid "serpent's egg" မြေဥကို ရည်ညွှန်းကြောင်း ထပ်ဆင့် ရှင်းပြထားသည်။)

မြေဥသည် ဘဝအသက်ရှင်နေထိုင်မှုဆိုင်ရာ အင်အားစုနှင့် မူလကနဦးကတည်းက ရှိနှင့်ပြီးဖြစ်သော မျိုးရိုးဗီဇစွမ်းအင်ကို ညွှန်းဆိုပေသည်။

စင်္ကော်ပီယန် (Scorpion)

ကင်းမလက်မည်းဖြင့် သရုပ်ဖော်လေ့ရှိသော ဆယ့်နှစ်ရာသီခွင်မှ (၈)ရာမြောက် ဗြိစ္ဆာရာသီ၏ သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကားတွင်မူ လူ့ဘဝသက်တမ်း အနားစွန်းဖြစ်သော မရဏမင်းထံမှ ဆင့်ခေါ်လွှာဟု ဖွင့်ဆိုသည်။

လိင်မှုဆိုင်ရာ သင်္ကေတအဖြစ်လည်း အသုံးပြုလေ့ရှိကြသည်။

www.burmeseclassic.com

အလယ်ခေတ် ကာလတစ်လျှောက်တွင် ဟေဗြဲ သို့မဟုတ် ဂျူးဒီဇေါဂျူး(Jew)လူမျိုးတို့ကို ကိုယ်စားပြုခဲ့သည်။

အထူးပြု အသုံးအနှုန်းတွင် အရေးကြီးက အကူအညီပေးတတ်သော မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေကောင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် အဓိပ္ပာယ်ဆောင်ရာ၌ သုံးနှုန်းတတ်သည်။

နောက်ဆုံး အသိအမှတ်ပြုထားကြသည်ကား ဤသင်္ကေတသည် ကြီးပေးသမားနှင့် အလားသဏ္ဍာန် တူညီသည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဆက်ဂျစ်တားနီးယပ် (Sagittarius)

ဆယ့်နှစ်ရာသီခွင်မှ နဝပြောက် ဓနုရာသီ၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။ ရုပ်ပုံအားဖြင့် မြင်းကိုယ်နောက်ပိုင်း၊ လူ့ကိုယ်ရှေ့ပိုင်းရှိကာ လူက လေးနှင့်မြားကို ကိုင်ထားပုံဖြစ်သည်။

နက္ခတ်အနေဖြင့် မိဂသီနက္ခတ်ကို ညွှန်းသည်။ သင်္ကေတတို့၏ ဘာသာစကားတွင် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော လူသားဟု ဖွင့်ဆိုသည်။

တစ်ချိန်က တိရစ္ဆာန်ဘာ၊ ထို့နောက် ဝိညာဉ်ဘဝနှင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ အဖြစ် အမျိုးမျိုး ကျင့်လည်ခဲ့ပြီးသူ ဖြစ်သည်။

ဤသင်္ကေတကိုပင် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးအကြားက ကွင်းဆက်အဖြစ်လည်း ဖွင့်ဆိုတတ်ကြသည်။ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းသို့မဟုတ် သက်တံကိုလည်း တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်စားပြုသည်။

ရုပ်ပုံအနေဖြင့် မြင်းကိုယ်နောက်

ပိုင်းကား ခွန်အား ပြည့်ဝခြင်း၊ အတိတ်တစ်ချိန်က တောင့်တင်းသော နောက်ခံအင်အားရှိခြင်းကို ညွှန်း၍ လူ့ရုပ်ပုံကား ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော အင်အားဂုဏ်ဒြပ်ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်ကာ လေးနှင့်မြားက ကောင်းကင်ဘုံကိုယ်စား မြင့်မြတ်သန်စင်ခြင်းတို့ကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်ဆို၏။

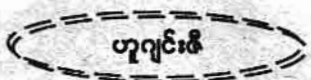
ရွက်(ပျော့) သင်္ဘောတွင် တပ်ဆင်သောရွက်)

အီဂျစ်တို့၏ အရုပ်သင်္ကေတရေးရာတွင် ရွက်ကို လေအတွက် ကိုယ်စားပြုရေးသားကြသည်။

စတင်ရှုသွင်းလိုက်သော လေဖြစ်၍ လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုခုအတွက် တွန်းအားဖြစ်စေသော လေဖြစ်သည်။ လေနှင့်ဆက်စပ်၍ သုံးစွဲသော သင်္ကေတဖြစ်ကာ သက်ဝင်လှုပ်ရှားခြင်း ခရီးရောက်ခြင်းကို ညွှန်းသည်။

အချို့နေရာများတွင် ကောင်းကင်ဘုံမှ နတ်ဒေဝတာများ မြင့်မြတ်သော ဝိညာဉ်တော် ထွက်ပေါ်လာခြင်း အဓိပ္ပာယ်အနေနှင့်လည်း "ရွက်" ကို သင်္ကေတပြုကြလေသည်။

တရုတ်ခေလေ အယူအဆတွင်မူ အလိုက်အလျားသင့် အဆင်ပြေလွယ်ကူခြင်း အမှတ်အသားအဖြစ် "ရွက်" ကို နိမိတ်ကောင်းယူ၍ တန်ဆာဆင် သုံးစွဲတတ်ကြသည်။ "ယီပန်းပုန်းရွန်" Yi Bāng Fēng Shùn ဟူသော မင်္ဂလာဆုတောင်းစာသည် "ရွက်အလွင့် လေလည်း အသင့်"ဟု တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပာယ်ရရှိ၏။

စာရွှေသူ၊ သူတေသီနှင့်

စာရေးသူ

ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါးများမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေနေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းသို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင် ပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကိုမိ သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါက သင့်လျော်သောစာပေနှင့် စာအုပ်လက်ဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပါရမီမဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း

ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့

ဂူဂျာလီဂျာလီဂျာလီ

ပုတီးစိပ်နည်း နှင့်

အဓိပ္ပာယ်အဓိအာမများ

မောင်လှိုင်
(အင်းတော်)

နေသည် စောစွာ ထွက်သော်လည်း နှင်းများ ပြန်အံ့ဆိုင်လာသည်။ ကျန်းမာ ရေးအရ လမ်းလျှောက်ခြင်းဖြင့် နားနှောင် သို့ စာရေးသူ ခြေကျင့်လျှောက်လာပါ သည်။

တောရိပ် တောင်ရိပ်များကြောင့် အေးစိမ့်သော်လည်း လမ်းလျှောက် ခြင်းကြောင့် နွေးထွေးမှု ရှိပါသည်။ ဝတ်ထားသော အနွေးအကျီကြောင့် ချွေးစေးများပင် ထွက်လာသည်။ အကျီ ခုတ်တရက်မချွတ်ရဲ။ ချွေးခြောက်ပြီး ပြန်အအေးပတ်လာမည် စိုးသဖြင့် ဝတ်မြဲဝတ်လာခဲ့ပါသည်။

ကြိုးကြာလွင်ပြင် အရောက်တွင်မူ ကြက်တူရွှေငှက်များ အုပ်လိုက်ပုံသန်း လိုက်သဖြင့် စိတ်ကူးဖြင့် လာခဲ့သော အတွေးများ ရပ်သွားရသည်။

နားနှောင်ဆရာတော် ဦးကလျာဏ ၏ ကျောင်းမှာ နှင်းမှုန်တွေထဲမှာ မပီ နိုးပါး ဖြစ်နေရပါသည်။

စာရေးသူ ကျောင်းထဲအဝင်တွင် ဆရာတော် ဦးကလျာဏမှာ မီးပုံဘေး နှင့် နရသုခိကျမ်းကို ကိုင်ပြီး ကြည့်နေ သည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

စာရေးသူသည် ရောက်သည်နှင့် ဆရာတော် ဦးကလျာဏအား ဝတ်ချ

ပြီး သင့်ရာနေရာ၌ မီးပုံဘေးတွင် မီးလုံနေလိုက်ပါသည်။ စာရေးသူရောက်သည်နှင့် ဆရာတော် ဦးကလျာဏသည် လက်ထဲမှ နရသုခိကျမ်းကို ဘေးတွင်ချပြီး စားပွဲငယ်ရှိ မီးဖုတ်ပြီး ပေါင်းသင်းနှင့် ငါးခြောက်ပုတ်ပန်းကန်ပြားကိုစာရေးသူ အား ချပေးပါသည်။

‘စားလိုက်ဦး ဒကာ၊ ပူပူနွေးနွေး လေး’

စာရေးသူသည် (၂)မိုင် မရှိတရှိ ခရီးကို လျှောက်ခဲ့ရသဖြင့် ဆာလောင် မွတ်သိပ်သည်က တစ်ကြောင်း၊ ဆောင်းကာလ၏ အင်းတော်ဒေသမို့ နံနက်အစောစာ ဖြစ်၍လည်းတစ် ကြောင်းကြောင့် ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ ဘဲ အားမနာ လျှာမကျိုး တဝကြီး စားလိုက်ပါသည်။

ရေနွေးပူပူ နှစ်ခွက်မျှ သောက်လိုက် ပြီးသည့်အခါမှ မဟာဝမ်းမိုက်မှာ နေသာထိုင်သာ ရှိသွားပါသည်။

‘ဆရာတော်ဘုရား နှစ်ခွက်မှာ မွေးနံ

ရောက်နေရင် ဘယ်လို ယတြာချေမလဲ ဘုရား’

ဆရာတော်သည် မီးလုံရင်း စာရေး သူအား ပြန်ကြည့်ကာ...

‘အကောင်းဆုံးက ဗုဒ္ဓယတြာပါ။ ဗုဒ္ဓ ယတြာလို ခေါင်းစဉ်တပ်လိုက်တာ၊ ဗုဒ္ဓက တော့ ယတြာပပေပါတူ။ ဒေဝင်္ဂယုတ်ရင် များကပဲ ဗုဒ္ဓရဲ့ဂုဏ်တော်တွေနဲ့ ပွမ်းပြီး လောကီယားတွေရဲ့ အနိမ့်အပြင်းအရ ကျေပျက်စေမယ့် အနိမ့်ဘေးတွေအတွက် ပုတီးစိပ်ယတြာကို ပေးတာပါ’

‘တင်ပါ့ဘုရား’

ဆရာတော်က ဆက်ပြီး မိန့်ပါသည်။

‘ဒေဝင်္ဂကိန်းခန်းတွေ ကျမ်းတွေမှာ မပါပေမယ့် ဆရာတော်ကြီးတွေက လက်ဆင့်ကမ်း ဘုရားဂုဏ်တော်များ နည်းနိသရည်း ကျနစွာ ပေးခဲ့ကြ တယ် လိုက်မှတ်ပါ’

စာရေးသူသည် ဆရာတော် မိန့်ကြား မည့် ဘုရားဂုဏ်တော်ကို မှတ်ရန် အသင့် စောင့်ဆိုင်းနေလိုက်ပါသည်။

‘ပရိတ်အရ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း ဦးစွာရေးပါ။ မွေးနေ့ကစရမယ်။ အချိန် က မနက်(၄)နာရီမှ (၈)နာရီအတွင်း အချိန်မှာပဲ ပွားများအားထုတ်ရမယ်။

ပုတီးမစိပ်မီ ပထမအဆင့်အနေနဲ့ ဝါးပါးသီလ ဦးစွာခံယူရမယ်။ မေတ္တာ သုတ်ရွတ်ရမယ်။ မေတ္တာပို့ရမယ်။ ပါဠိ လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မြန်မာလိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပို့နိုင် တယ်။ အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာပြုရမယ်။ အဓိဋ္ဌာန် သစ္စာကိုလဲ (၃)ကြိမ် ဆိုရမယ်။

“ကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့မှစပြီး မြတ်စွာဘုရား ၏ ဂုဏ်တော် (၉)ပါးကို တစ်ပါးချင်းအလိုက် ပုတီးတစ်ပတ်စီဖြင့် (၉)ပတ်ကို နံနက်တိုင်း နေ့စဉ် (၉)ရက် ယုဂ်ဟက္ခက် စိပ်ပါယ်ဟု သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုပါသည်”

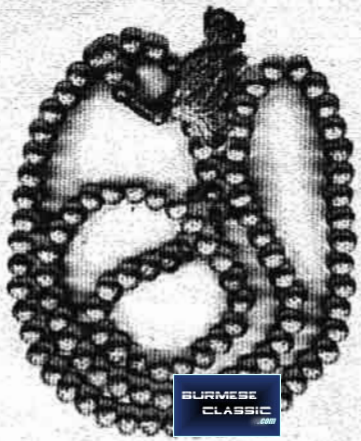
ဤလို သစ္စာဆိုပြီး သမ္ပဒေ နတ်ကောင်း နတ်ပြတ်များနဲ့ နတ်အပေါင်းကိုလဲ အလှို သက်သေအဖြစ်ထားပြီး သစ္စာဆိုရပါမယ်။ “အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့မှစပြီး ဘုရားရှင် ၏ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို တစ်ပါးလျှင် တစ်ပတ်ကျစီဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါယ်ဟု သစ္စာပြု တိုင်တည်အပ်ပါသည်။

သမ္ပဒေ နတ်ကောင်းနတ်ပြတ်များနှင့် တကွ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ မြေစောင့်နတ်၊ ကမ္ဘာ စောင့်နတ်၊ သာသနာတော်စောင့်နတ်၊ စတု လောကပါလနတ်၊ သိကြား၊ မြဟ္မာ နတ်စိတ္တ တို့အား ပန်ကြားကာ အသိသက်သေထား ပါသည်”

ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို တစ်ပါးချင်း အလိုက် အောက်ပါအတိုင်း စိပ်ပါ။

*** _____ (၉)ပတ်ပြည့်သွားရင် တစ်ရက် အတွက် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်မှု ပြီးသွားပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ဤသို့ စိပ်ပြီးပါက (၃၁)တံ့ရှိ ရှိရှိသမျှ ဝေနေယျများစွာ သံတွဲဝါအပေါင်းကို အမျှပေးဝေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၅၄ နက္ခတ္တဓမ္မစာအုပ်

ထားနဲ့လည်အတိုင်း (၉)ရက် ယုဂ်ဟက္ခက် အားထုတ်ခဲ့သည်ဟု ပန်ကြားကြောင်း အင် အမှတ် ပြကြပါကန်လော့၊ ကျွန်ုပ်၏ လိုအင် ဆန္ဒဖြစ်သော (.....)ကို အပြည့်အစ ရရှိခံစားရပါစေ”

[ကွက်လပ်မှာ လိုအင်ဆန္ဒတစ်ခုကို ဆန္ဒအတိုင်း တောင်းဆိုပါ။]

နေ့သားအလိုက် အမြစ်၊ အပင်၊ အညွန့်ပါသော ပန်းများကို (၃)ညွန့်ခို သုရားလှူပါ။

၁။ တနင်္ဂနွေသားဆိုရင်	→	အနံး	အနံး	ကံ့ဘက်
၂။ တနင်္လာသားဆိုရင်	→	အနံး	ကံ့ဘက်	ဇွန်
၃။ အင်္ဂါသားဆိုရင်	→	ကံ့ဘက်	ဇွန်	ခဏ
၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသားဆိုရင်	→	ဇွန်	ခဏ	သဇြ
၅။ ကြာသပတေးသားဆိုရင်	→	ခဏ	သဇြ	သီး
၆။ သောကြာသားဆိုရင်	→	သဇြ	သီး	အနံး
၇။ စနေသားဆိုရင်	→	သီး	အနံး	အနံး

(၉)ရက်အဓိဋ္ဌာန် ပြည့်သွားတဲ့နေ့ တွင် ပြန်ပြီးဆုတောင်းဆိုရမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။

“အကျွန်ုပ်တို့သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို တစ်ပါးလျှင် ပုတီး တစ်ပတ်ကျ (၉)ပတ်ဖြင့် နံနက်တိုင်း (၉) ရက် ယုဂ်ဟက္ခက် ပုတီးစိပ်ပါယ်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြောင်းကို နတ်အပေါင်းတို့အား လည်း ပန်ကြားကာ အသိသက်သေ ထားနဲ့ ပါမိ။

ဤကဲ့သို့ သစ္စာပြုကာ အသိသက်သေ

တို့ဖြစ်တယ်’ မွန်းတည့်ခါနီးပြီ ဖြစ်သလို အံ့ဆိုင်း နေသော နှင်းမှုန်များသည်လည်း နေရောင်ကြောင့် လွင့်စဉ်သွားပြီဖြစ် ပါသည်။ စာရေးသူလည်း ဆရာတော် အား ကန်တော့ပြီး ပြန်လည်ထွက်လာ ခဲ့ပါတော့သည်။

အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ မဟံး

မောင်ဗဟိန်း (အင်းတော်)

၁။ အရဟံ နမောဗုဒ္ဓိယ သိဒ္ဓိအရဟံ	၀ပတ်
၂။ အရဟံ နမောဗုဒ္ဓိယ သိဒ္ဓိသမ္ပာသမ္ပုဇ္ဈိ	၀ပတ်
၃။ အရဟံ နမောဗုဒ္ဓိယ သိဒ္ဓိစိတ္တစရဏသပ္ပန္နော	၀ပတ်
၄။ အရဟံ နမောဗုဒ္ဓိယ သိဒ္ဓိသုဂတော	၀ပတ်
၅။ အရဟံ နမောဗုဒ္ဓိယ သိဒ္ဓိလောကဝိဒု	၀ပတ်
၆။ အရဟံ နမောဗုဒ္ဓိယ သိဒ္ဓိအနတ္တရောပုရိသဒ္ဓမ္မသာရဏိ	၀ပတ်
၇။ အရဟံ နမောဗုဒ္ဓိယ သိဒ္ဓိသတ္တာဒေဝနုဿာနံ	၀ပတ်
၈။ အရဟံ နမောဗုဒ္ဓိယ သိဒ္ဓိဗုဒ္ဓေါ	၀ပတ်
၉။ အရဟံ နမောဗုဒ္ဓိယ သိဒ္ဓိဘဝဝါ	၀ပတ်

www.burmeseclassic.com

အိမ်ဆောက်၊
ကျောင်းဆောက်
နက္ခတ် တွက်
နည်းကို ရခိုင်
မြည်နယ်ရသေ့

တောင်မြို့နယ်ကျောက်ထရံကျောင်း
တိုက်ဆရာတော်ကြီး ဦးကောဝိဒဓမ္မ
ထံက ငယ်စဉ်ကပင် သင်ယူခဲ့ပါသည်။
ဝါသနာအရ သင်ယူခဲ့သော်လည်း
ဤတွက်နည်းကို စာရေးသူအနေဖြင့်
ဋ္ဌာနဆိုင်ရာအလုပ်တွေကြောင့် မေ့မေ့
ပျောက်ပျောက် ရှိနေခဲ့သည်။
အလုပ်မှအနားယူပြီးနောက် မင်းလှ
မြို့တွင် အခြေချနေထိုင်ပြီး ဘာသာ
ရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စများကို တတ်စွမ်း
သမျှ ပါဝင် ကူညီဆောင်ရွက်ပါသည်။
တစ်နေ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သူ
ဦးကျော်ညွန့် (ရဲတပ်ဖွဲ့အငြိမ်းစား)က
အိမ်သစ်ဆောက်ရန် ရက်ကောင်းရက်
မြတ်၊ မြေခံတွက်ပေးပါရန် အကူအညီ
တောင်းခံလာသည်။

စာရေးသူက...
'ကိုကျော်ညွန့် အိမ်သစ်ဆောက်တော့မယ်
ဆိုရင် လဆန်း၊ လဆုတ် မြေခံ ပြုသအံ့။
ရက်ရာဇာရွှေတာထက် ပိုပြီး အရှေ့ကြီးတဲ့
အချက်တစ်ချို့ကလေး အဲဒါက "နက္ခတ်တွက်
နည်း" ဟု
ကိုကျော်ညွန့်က...
'ဆရာငိုလ်ပြောတာ ကျွန်တော်နား
မလည်တော့ဘူး။ ရှင်းပြပါဦးဗျာ'
'ဟုတ်ကဲ့ပါ... ကျုပ် ရှင်းပြပေးပါ

အိမ်ဆောက် ကျောင်းဆောက် နက္ခတ်တွက်နည်း

ပိုမိုမင်း (မင်းကျ)

မယ်။ အိမ်ဖြစ်
ဖြစ် ကျောင်းဖြစ်
ဖြစ် အဆောက်
အအုံ တစ်ခု
ဆောက်လုပ်တော့
မယ်ဆိုရင်နက္ခတ်
ကို အရင်ဆုံး တွက်ချက်ရမယ်။
နက္ခတ်မှာ "အဝင်နက္ခတ်"
အထွက်နက္ခတ်" (၂)မျိုးရှိတယ်။
အိမ်၊ ကျောင်းဆောက်တဲ့အခါ အဝင်
နက္ခတ်က ကြီးရမယ်။ အထွက်နက္ခတ်
ငယ်ရမယ်။
ဥပမာ... အထွက်နက္ခတ်ကြီးပြီး
အဝင်နက္ခတ်ငယ်တဲ့အိမ်ကို ဆောက်ပြီး
နေထိုင်ပါက စီးပွားမဖြစ်ဘူး။ အထွက်
များမယ်။ အဝင်နည်းတဲ့သဘော။
အဝင်နက္ခတ်ကကြီးပြီး အထွက်
နက္ခတ်ငယ်တဲ့အိမ်ဆောက် နေထိုင်ပါ
က စီးပွားဖြစ်မယ်။ စီးပွားတက်မယ်။
ဒါက အိမ်၊ ကျောင်းဆောက်တဲ့အခါ
ပထမဆုံး တွက်ချက်ပြီးမှ မြေခံ ရက်

ကောင်း ရွေးချယ်ပြီး ဆောက်ရမယ်'
ကိုကျော်ညွန့်က...
'ကျွန်တော် အခုဆောက်မယ့် အိမ်
ကို တွက်ချက်ကြည့်ပေးပါဦးဗျာ'
စာရေးသူက...
'ကဲ...ခင်ဗျားအိမ် ထုပ်၊ လျောက်
ပတ်ပတ်လည်ကို ခင်ဗျားအတောင်နဲ့
တိုင်းထွားပြီး ပြောပါ'
'ထုပ်(၁၀)တောင်၊ လျောက်(၁၁)
တောင်ပါ'
ဤအိမ်မှာ နေထိုင်မည့်သူ၏ တိုင်း
ထွာသော(အတောင်)ရေကို ယူရမည်။
အဝင်နက္ခတ်တွက်နည်း...
ထုပ်(၂)ဖက် ဖြစ်သည့်အတွက်
(၁၀)တောင်ကို (၂)နှင့် မြှောက်ရမည်။
လျောက်(၂)ဖက် ဖြစ်သည့်အတွက်
(၁၁)တောင်ကို (၂)နှင့် မြှောက်ရမည်။
ပြီးလျှင် မြှောက်လဒ်(၂)ခုကို ပေါင်း
ပါ။ ယင်းပေါင်းလဒ်ကို (၈)နှင့် မြှောက်
(၁၀)နှင့်စား အကြွင်းသည် အဝင်
နက္ခတ် ဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင်
စားလဒ်ကို မယူရပါ။
* * *

ထုပ် ၁၀ တောင်	× ၂	=	၂၀ တောင်
လျောက် ၁၁ တောင်	× ၂	= +	၂၂ တောင်
			၄၂ ပတ်လည်တောင်
ပတ်လည်အတောင်ရေ ၄၂ × ၈			= ၃၃၆ = မိတ်ပုံဖြစ်သည်။

၃၃	၃၃၆	၃၆
၃၀		
၃၀		
၆		

၆ ကြွင်း
အဝင်နက္ခတ် (၆) ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

အထွက်နက္ခတ်တွက်နည်း...

ပတ်လည်အတောင်ရေ (၄၂)ကို (၃)နှင့် မြှောက်၊ ယင်းမြှောက်၍ရသော အတောင်ကို (၇)နှင့်စား အကြွင်းသည် အထွက်နက္ခတ်ဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် စားလဒ်ကို မယူရပါ။

ထုပ်၊ လျောက် ပတ်လည်တောင်
 $၄၂ \times ၃ = ၁၂၆ =$ မိတ်ပုံ

$$\begin{array}{r} ၁၈ \\ ၇ \overline{) 126} \\ \underline{7} \\ ၅၆ \\ \underline{56} \\ 0 \end{array}$$

အထွက်နက္ခတ် (၀)ကြွင်းဖြစ်သည်။
 'ကိုကျော်ညွန့် ရက်ကောင်းရက် မြတ်နဲ့ မြေခံရွေးချယ်ပြီးရင် ခင်ဗျား အမြန်သာ ဒီအိမ်ကို ဆောက်လုပ်တော့ ဗျာ။ စီးပွားဖြစ်မယ့်အိမ်၊ စီးပွားတက် မယ့်အိမ် ဖြစ်တယ်'

ဟု စာရေးသူမှာ ပြောလိုက်သည်။
 ကိုကျော်ညွန့် အိမ်သစ်ဆောက်ပြီး သည့်နောက် စီးပွားရေးကောင်းလာ သည်။ အရောင်းအဝယ်ကောင်းလာ သည်။ အလှူဒါနပြုနိုင်သည်ဟု သိရ သဖြင့် အများပြည်သူ သိရှိကြစေရန်နှင့် ဝါသနာရှင် သူတော်သီများအတွက် လက်ကားနှင့်တကွ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အိမ်ဆောက်၊ ကျောင်းဆောက် နက္ခတ်တွက်နည်းလင်္ကာ...

'တထေဝမှန် မိတ်ပုံကျန်ကို မြှောက်ပြန်အဋ္ဌ ဒသတံဟာ ကြွင်းရာပစ္စုတ် ဝင်နက္ခတ်ဟု မှတ်လောမလွဲ အထွက်နည်းစေ ဝင်စေအများ ရှိတုန်းငြားက စီးပွားကြွယ်ဝ ချမ်းသာရ၏'

လူသားအားလုံး ကြီးပွားချမ်းသာကြ ပါစေ။

ဗိုလ်မင်း (မင်းလှ)

ရုံးအားရက် တနင်္ဂနွေနေ့တစ်နေ့ နံနက် ကိုးနာရီခန့်တွင် မိတ်ဆွေ ကိုကောင်းမွန်အိမ်သို့ အလည်သွား ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ အလည်ဆိုသော် လည်း ကိုကောင်းမွန်ထံမှ ရှေးဟောင်း ကျမ်းဂန်စာအုပ်တစ်အုပ် ငှားလိုခြင်းက အဓိကဖြစ်ပါသည်။

ကိုကောင်းမွန်မှာ နေအိမ် ရပ်ကွက် တွင်း အိမ်ဈေးဆိုင်နှင့် စာအုပ်အငှားဆိုင် ဖွင့်ထားပြီး သူ၏ဇနီးနှင့် သမီးက ကုန်စုံများ ရောင်းချပြီးသူက စာအုပ်ဝယ်၊ ရောင်း၊ ငှား ထိုင်ပါသည်။ ဝတ္ထု၊ ကဗျာ၊ ဆောင်းပါး စာအုပ်ရေးသူ လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ရောက်သွားချိန်တွင် ကိုကောင်းမွန်မှ သူ့အိမ်နောက်ကျော ဘက် မြေတလင်းတွင် အိမ်မွေးကြက် များကို အစာပက်ကျွေးနေပါသည်။

ကျွန်တော်မှ လှမ်းခေါ်သောအခါ ဝယ် လက်ကာပြုပြီး ကြက်များကို သူ့လက်ထဲမှ ဆန်ကုန်အောင် ကျွေး ပြီးမှ စကားပြောပါသည်။

BURMESE CLASSIC

ကြက်ထွန် လာဘ်ခေါ် ဆန်မန်းမိတ်

'ဘာအကြောင်းထူး ပါသေးလဲ ကိုလှမြင့်သစ်' သိပ်မထူးပါဘူးဗျာ၊ စာအုပ်တစ် အုပ်လိုလိုဗျာ 'ရပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်မှာရှိတဲ့ စာအုပ်မှန်ရင် ရ၊ ရမှာပေါ့'

'ဒါနဲ့ဗျာ ခုန ကြက်စာကျွေးရင်း ကျွန်တော့်ကို လက်ကာပြတာ အဲဒါ ဘာလို့တုန်း ရှင်းစမ်းပါဦး'

'လာဘ်ခေါ် ဆန်မန်းလုပ်ပြီး ကျွေး နေတာမို့ပါ'

'ဆိုစမ်းပါဦး ဘယ်လိုလာဘ်ခေါ် ဆန်မန်းလဲ'

'ဒီလိုဗျာ ကြက်ကျွေးမယ့် အစာ ဆန်၊ ပြောင်းဖူး တစ်မျိုးမျိုးကို မန်းရ မယ်။ မန်းရမယ့် မန္တန်က...

'ဥုံ စေမ စေဟုံဟုံ သွားဟ၊ စေပွန္တ ကပ် ကာလံယ'

အဲသလို (၇)အုပ်မန်းပြီး ပက်ကျွေး ပေး။ ကျွေးနေရင်းလဲ အဲဒီမန္တန်ကို စိတ်ထဲက ရွတ်နေ၊ မန်းနေရတယ်'

'အကျိုးကျေးဇူးက...'

'အကျိုးကျေးဇူးက ကြက်ပျက်နာပြုတုန်းတဲ့ အရပ်ကနေ လာဘ်ဆွေ ဝင်လာရောက်လာ မယ်။ ကြက်တွန်တိုင်း တွန်တိုင်း လာဘ်ထံ နေမယ်။ ကြက်တွန်လာဘ်ခေါ် ဆန်မန်းအစီ အရင်ပေါ့ဗျာ ဟား ဟား ဟား'

ကိုကောင်းမွန်မှ ပြောရင်း တဟား ဟား ရယ်ပါသည်။

'ယုံရင် လုပ်ပေါ့ဗျာ၊ လက်တွေ့ အကျိုးထူးမှာပါ'

ဟု ပြောပြပါသဖြင့် ရေးသားလိုက် ပါသည်။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

အစွမ်းထက်သော

အဆိပ်ချက်ထာနှင့်

အစီအရင်

စုံပုံ
(ဂါထာမန္တန်လူတေသီ)

ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်သားမိ၏။ ဂါထာ
ဆစ်ပုဒ်ကို ခေါက်ရေ(၉)သောင်း ပြည့်
အောင် ရွတ်လျှင် အကျိုးရ၏။

သို့ကြောင့် ယခုဂါထာကိုလည်း
(၉)သောင်းပြည့်အောင် ရွတ်ကြကုန်
ဟု ကျွန်ုပ် မပြောတော့ပါ။ ယုံကြည်စွာ
ကြိုးစားလျှင်ဖြင့် အကြောင်းသိ၍
အကျိုးပြီးအံ့။

ဘိယာတော်

- ဥ ပုထုရဿ နစ ဗုဒ္ဓေါ
- ပဝရဿ နစ ဗုဒ္ဓေါ
- ပဝရဿ နစ ဗုဒ္ဓေါ
- ယဟပဝရဿ နစ ဗုဒ္ဓေါ
- ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ
- ဇေ စက္ကပါကာရော။

အနက်

ယောဗုဒ္ဓေါ။ အကြင်ဝိပဿီ
ထည်တွင် ဘုရားရှင်သည်။ ဥပဝရော။
အလွန် မြတ်တော်မူပါပေ၏။ အဿ။
အိုဝိပဿီမည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးအား။ နစ နမော။ ရှိခိုး
အိတ်ဘုရား။

ယောဗုဒ္ဓေါ။ အကြင် သိဒ္ဓိမည်တွင်
ဘုရားရှင်သည်။ ပဝရော။ အပြားအား
ဖြင့် ကောင်းစွာမြတ်တော်မူပါပေ၏။
အဿ။ ထိုသိဒ္ဓိမည်တွင် ဘုရားရှင်
အား။ နစ နမော။ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ယောဗုဒ္ဓေါ။ အကြင် ဝေဿဘူ
ထည်တွင် ဘုရားရှင်သည်။ ပဝရော။

အပြားအားဖြင့် အလွန်မြတ်တော်မူပါ
ပေ၏။ အဿ။ ထိုဝေဿဘူမြတ်စွာ
ဘုရားအား။ နစ နမော။ ရှိခိုးပါ၏
ဘုရား။

ယောဗုဒ္ဓေါ။ အကြင် ကကုသန်
မည်တွင် ဘုရားရှင်သည်။ မဟာ

ပဝရော။ အလွန်အပြားအားဖြင့်
အလွန်မြတ်တော်မူပါပေ၏။ အဿ။
ထို ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားအား။

နစ နမော။ ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

ဗုဒ္ဓေါ။ ကောဏဂုံမြတ်စွာဘုရား
သည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓေါ။ ကဿပ
ဘုရားရှင်သည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓေါ။
ဂေါတမဘုရားရှင်သည် လည်းကောင်း။

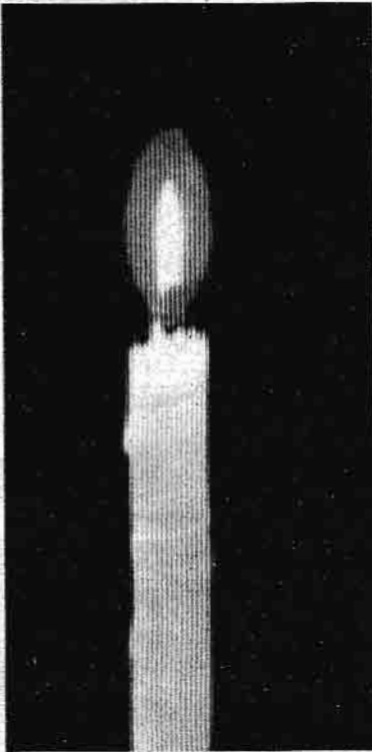
မေ။ အကျွန်ုပ်အား။ စက္ကပါကာရော။
စကြာရစ်ဝိုင်း တံတိုင်းပုံလား ကြီးမား
သော အရံအတားသည်။

ဟောတု။ ထင်ရှားမသွေ
ဖြစ်တော် မူပါစေ
သတည်း။

* * *

ဂါထာအရင်း အင်း
အဖျားဖြစ်၍ အဖျားကစ၍
လိပ်ရမည်။

စီရင်ဆောင်ရွက်နည်း
အထက် ဖော်ပြပါ
အင်းကို (၄၉)အင်းချပြီး

မွေးနေ့က စတင်လျက် ဖယောင်း
တိုင်(၁)တိုင်ကို အင်း(၇)အင်းကို
ပတ်၍ မီးထွန်းပါ။

ဆွမ်းတော်ပွဲ (၇)ပွဲပြင်ပြီး တစ်နေ့
(၇)အင်း (၇)ရက်မပျက်အောင်
ဆောင်ရွက်ရမည်။

မီးထွန်း၍ မငြိမ်းမချင်း ထိုဂါထာ
(အဆိပ်ချက်ထာ)ကို မပြတ်ရွတ်ဖတ်
သရဏ္ဍာယ်နေရမည်။ (၇)ရက်ထိ
အင်း(၄၉)အင်းကို သွင်းပြီးလျှင် ခွေးရှူး

အင်းပုံစံ

အရင်း	ပါ	ပါ	န	သာ	ပ	စ	ပ	အဖျား
	၁	၆	၂	၃	၃	၃	၁	
သာ	၇	၃	၂	၇	၅	၃	၀	၄
က	၄	၄	၃	၀	၂	၃	၁	၃
၀	၃	၇	၄	၅	၅	၇	၅	၆
၃	၃	၄	၃	၀	၄	၁	၇	၃
၀	၂	၅	၃	၀	၅	၅	၃	၆
မေ	၄	၃	၅	၇	၃	၃	၃	၃

www.burmeseclassic.com

ဆိပ်၊ မြွေဆိပ်၊ အဆိပ်ဟူသမျှ နိုင်နင်း
တော့၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်

ထိုအစီအရင်ကို အောင်မြင်ထား
သောသူသည်...

- * ခွေးတောက်ရွက် (၃)နှစ် မစားရ။
- * ဘုန်းကြီးပွဲ၊ မယ်တော်ပွဲ၊ ဖတော်ပွဲ
မသွားရ။

စကားချပ်

ထိုနည်းစဉ်ကို အောင်မြင်၍ အောင်
မြင်စွာ ကုသလျက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ
ရသည်။ တတ်မြောက်လိုသူများကို
စေတနာဖြင့် ပညာဒါနပြုနေသည်။
ယနေ့တိုင် သက်ရှိထင်ရှားရှိပါသည်။
အကျိုးကိုငဲ့၍ အကြောင်းရင်းကို ဖော်
ထုတ်ခြင်း မပြုရခြင်းကို နားလည်ပေး
ရန် တောင်းပန်ပါသည်။

ဇယားကျဉ်းချုပ်

အင်းဆန်သွင်းရာ၌ လွယ်ကူချော
မွေ့စေရန် အင်းဆန်သွင်းပုံ နမူနာကို
ဖော်ပြလိုက်သည်။

* * *

၁	၄၆	၂၃	၃၂	၃	၃၄	၁၁
၂၂	၃၁	၂	၄၅	၁၀	၂၅	၄
၄၅	၄၈	၉	၂၄	၃၃	၁၂	၃၅
၃၀	၂၁	၄၀	နံ	၃၆	၅	၂၆
၃၉	၄၄	၃၇	၈	၄၁	၁၆	၁၃
၂၀	၂၉	၄၂	၁၅	၁၈	၂၇	၆
၄၃	၃၈	၁၉	၂၈	၇	၁၄	၁၇

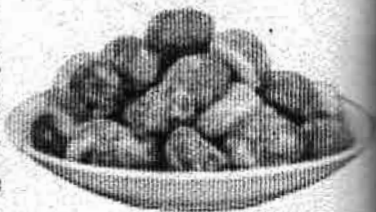
၁-ခွေး၊ ၂-လာ၊ ၃-ဂီ၊ ၄-ဟူး၊
၅-တေး၊ ၆-ကြာ၊ ၇-နေး။

အုပ် (ဂါထာမန္တန်သုတေသီ)

အချိုးသမီးများ

မီးယပ်ကွက်ကုနည်း

နတ်မောက်ဖြူ၏ အနောက်
မြောက်ယွန်းယွန်း ပိုင်နှစ်ဆယ်ခန့်
ဝေးကွာသည့် သမုန်းပင်ရွာသို့
ရောက်ရှိစဉ် အရပ်လက်သည် အမေ
သိန်းဆိုသူနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရပြီး အမျိုး
သမီးများ မီးယပ်ကွက်ကုနည်းနှင့်
ပတ်သက်ပြီး ကြားခဲ့ရသမျှ ဗဟုသုတ
ကို အသံဖမ်းယူ တင်ပြ
ရေးသားအပ်ပါသည်။

‘အမေတို့ မိန်းမတွေမှာ
အာဝေဇာဏိက ဒုက္ခဆိုတာ
ရှိတယ်လေ။ တစ်လတစ်ခါ
ရာသီပန်းပွင့်ရတယ်။ ကိုယ်ဝန်
ဆောင် သားမွေးရတယ်။ ထူးခြားတဲ့
အာဝေဇာဏိက ဒုက္ခပေါ့ကွယ်။ ဘုရားရှင်
ကလဲ ဟောခဲ့တာပါပဲ။

ရာသီပန်းပွင့် သွေးဆင်းပြီး သွေးဟောင်းသွေးသစ် ပြောင်းတယ်။ လဲတယ်
ကွယ်။ အဲဒီမှာ သွေးဟောင်းသွေးပုပ်ကျန်ရင် မီးယပ်အဖြူကွက်၊ အနီကွက်
တွေ ထမယ်။ ယားယံမယ်။ စားမဝင် အိပ်မပျော်ဖြစ်မယ်။

အမေသိန်းကတော့ ဘာဆေးဝါးမှလဲ မကိုင်ပါဘူး။ မြန်မာ့ရိုးရာ ရွက်၊ ခေါက်၊
မြစ်၊ သီးနှံ ဆေးဖက်ပြီး ရတာပါပဲ။ ပျောက်ပါတယ်ကွယ်။ အမေသိန်း အခု
အသက်ခုနစ်ဆယ်ကျော်ပြီ။ ပျောက်ပါ။

ထန်းလျက်သုံးလုံးလောက် ထုခြေထည့်၊ ချင်းအစို လက်မလောက် ထောင်းထည့်၊ ဇေ
ယာဆွက်နှစ်ခွက်နဲ့ တစ်ခွက်ကျန်အောင် ကျိုချက်သောက်စေတယ်။

‘လိမ်းဆေးကတော့ အညာကုန်းတယာပင်တွေ ပေါ့ပေါ့။ အရွက်စိမ်းစိမ်းစိုစိုတွေ ခူး ကြိတ်
ခြေပြီး အနည်ညစ်ယူပြီး လိမ်းပေး။ ငါ့ရက် တစ်ပတ် ဂရုစိုက်ရင် သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာ
လက်တွေ့ပါပဲ’

အရပ်လက်သည် အမေသိန်းထံမှ လက်တွေ့အသုံးပြု ပျောက်ကင်းသော
နည်းကို ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

မြေမိုးချစ် (နတ်မောက်)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ

ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ

နံပါတ်	ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့	အာရုံ
၁	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	ကျွေးအာရုံ
၂	ဆီဒါမ်	အဖြူ	၁	ပဲအပျိုးနို့	မြောက်	နဂါး၊ ကြက်၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	သောတာရုံ
၃	ကျောက်ကပ်	အဖြူ	၁	ပဲအပျိုးနို့	မြောက်	နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက်	အင်္ဂါသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	သောတာရုံ
၄	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အနောက်မြောက်	ဝက်၊ ယုန်၊ ဆိတ်	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂွဗ္ဗာရုံ
၅	အူပ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ မြို့၊ နွား	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့	ဂွဗ္ဗာရုံ
၆	အူပ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ မြို့၊ နွား	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့	ဂွဗ္ဗာရုံ
၇	သရက်ရွက်	ပြောင်	၂	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့	သဒ္ဓါရုံ
၈	သည်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	မြို့၊ ကြက်၊ နွား	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	ကျွေးအာရုံ
၉	သည်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့	ကျွေးအာရုံ
၁၀	နံလုံး	အနီ	၉	မြေပြင်း	တောင်	မျောက်၊ ကြက်၊ နဂါး	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့	သဒ္ဓါရုံ
၁၁	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	ငှက်၊ မြင်း၊ ကျား	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့	ရသာရုံ
၁၂	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	နွား၊ မြို့၊ ကြက်	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့	ရသာရုံ

မေလတွင် ကြွက်ပုံရိပ်ရှင်း၊ နွားပုံရိပ်ရှင်းနှင့် ကြွက်ပုံရိပ်ရှင်းတို့မှာ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းနိုင်ကြသဖြင့် ကြွက်ပုံရိပ်ရှင်းတို့ကို စံပြုကာ ယေးတို့ ရှင်းပြပါမည်။

ကြွက်ပုံရိပ်ရှင်းတို့သည် အသည်းနှင့် ယတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ သတိပြု ကာကွယ်ကုသပါ။ အစိမ်းနုရောင် (၃)ဂဏန်းတို့ ကံလာတ်ပွင့်လင်းစေပါသည်။

ဂျုံနှင့် ပြုလုပ်ထားသော စားဖွယ်များက ကျန်းမာရေး အထောက်အကူပေးနိုင်သည်။ အရှေ့အရပ်သို့ သွားရောက်၍ အနားယူခြင်း၊ အရှေ့အရပ်မှ

ဆေးဝါးသမားကောင်းနှင့် တွေ့ရှိခြင်း တို့ကြောင့် ရောဂါဝေဒနာများ သက်သာ ပျောက်ကင်းနိုင်သည်။

ယုန်ပုံရိပ်ရှင်း၊ ဆိတ်ပုံရိပ်ရှင်း၊ ဝက်ပုံရိပ်ရှင်းတို့မှာ ကောင်းကျိုးပြုသည့်

မိတ်ဖက်များဖြစ်ကြလျက် အကြောင်းကိစ္စရှိပါက သောကြာသားသမီးက ကူညီပေးနိုင်လိမ့်မည်။

ကြာသပတေးနေ့ နေ့ကောင်းနေ့ မြတ်ဖြစ်သည်။ စက္ခုအာရုံကြောင့် ကျန်းမာရေး တိုးတက် ကောင်းမွန်တတ်ပါသည်။

ကျန်နစ်ဖွား ပုံရိပ်ရှင်းတို့လည်း အထက်ပါအတိုင်း ကောက်ချက်ချကြပါ။

အာရောဂျဆုလာတ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဟူဂျင်းစီ
(Hu Jin Zhi)

ငရုတ်ကောင်း
အသက်ရှည်ဆေး

မိခင်ကျင့်ဖို့

အသက်ရှည်ဖျား

ပြာသိုရောက်ငြား ဆီးနှင်း
ရောယှက် နှံ့ပုံပျက်။

ကျွန်တော်၏ နေထိုင်မှု ဘဝပုံစံတွင် နံ့နက်ခင်း တစ်ပိုင်သာသာ အကွာ အဝေးကို လမ်းလျှောက်သည့် အလေ့ အကျင့် ရှိပါသည်။

‘အပြင်ခြေသလုံးနှစ်ခု ကောင်းပါ မှ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ နှလုံး သန်မာ မည်’ဟူသော ကျန်းမာရေးအဆိုကို လိုက်နာရပါမည်။

သို့ပါသော်လည်း ထိုနေ့နံနက်က လျှောက်လမ်းပေါ်၌ ကျနေသော ဆီးနှင်းထုကို ဖောက်ထွင်း၍ လမ်း လျှောက်ရန် ကာယကိုယ်အကြည်က လက်မခံဘဲ တွန့်ဆုတ်နေပါသဖြင့် ကျွန်တော် လမ်းမလျှောက်ဖြစ်ပါ။

ထို့ကြောင့် တူမလေး ကြော်ထား သော ထမင်းကြော်နှင့် ရေခွေးကြမ်း ကို ဖိုးလင်းစာ သုံးဆောင်ပြီး ပက်လက် ကုလားထိုင်ပေါ် ထိုင်လျက် နှစ်(၆၀) ကျော်ကထုတ်သော ဆေးကျမ်းတစ် စောင်ကို ဖတ်ရှုမိပါသည်။ စာအုပ် ကလေးကား ပောင်းခွမ်းဝါကြန့်နေပါ ပြီ။

ထိုဆေးကျမ်း၌ ရသာယနဆေး အသွင်ကဲ့သို့ အသွေးအသား ဓာတ် (၇)ပါး စင်ကြယ်၍ အင်အားတိုးပွားစေ သော အသက်ရှည် ဆေးနည်းတစ် နည်းကို တွေ့ရပါ၏။ ထိုဆေးနည်း မှာ...

- ၁။ မြင်းခွာရွက်ပုန်း(သဘာဝမြင်းခွာရွက်) (၁)ယာ(တစ်ပဲသား တီတီ)
- ၂။ ငရုတ်ကောင်းပုန်း (၁၂)ကျပ်သား (တစ်ဆယ့်နှစ်ကျပ်သားတီတီ)

၁၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုဆေးဖက် နှစ် မျိုးကို ရော၍ ရေ အနည်းငယ် ဖျန်း ကြိတ်ပြီး စစ်ယူ သော သတ္တုအရည် ကို နေ့စဉ် အနည်း ငယ် သောက်သုံးပါ သည်ဟု တွေ့ရပါ သည်။

ကျွန်တော် ငရုတ် ကောင်း၏ ဓာတ် ပြုပုံကို ကျေနပ် နှစ်မြိုက်ပါသည်။ ငရုတ်ကောင်းသည် သွေးအတွင်းရှိ အညစ်အကြေးနှင့် အပူဓာတ်ကို နိုင်နင်းစွာ ဆီးအဖြစ် ထုတ်ပေးသည်ဟု ဆေးကျမ်း၌ ဖတ် ရပါသည်။

သို့သော် ဆေးနည်းပါ ဆေးဖွဲ့စည်း ပုံ အချိုး၌ ဘာကြောင့် မြင်းခွာရွက် (၁-ပဲသား)တစ်ပဲသားနှင့် ငရုတ် ကောင်း (၁၂-ကျပ်သား)တစ်ဆယ့်နှစ် ကျပ်သားကို အချိုးချ၍ ဖွဲ့စည်းထားပါ သနည်း။

ထိုဖွဲ့စည်းပုံကို ကျွန်တော် မကျေ မလည် အတွေးမမီ ဉာဏ်နှင့်မရှင်းနိုင် ဖြစ်နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ကန်ရှည်ရွာ နေ ဆရာဦးမြင့်လှိုင်(ယခင် ရွာမကုန်း တောရကျောင်း ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်)ကို သွားရောက်တွေ့ဆုံ၍ မေးမြန်းကြည့်ရာ ဆရာ ဦးမြင့်လှိုင်

မှ...

‘ဤ အနိတ်ဓာတ်ရော့ ဓာတ်ဆရာရည် စိန်တစ်ရွက်ကို ချင်း(ရှင်း) တစ်တက်က နိုင်သလို ငရုတ်ကောင်း (၁၂)ကျပ်သား နှင့် မြင်းခွာရွက် (၁)ပဲသားနဲ့ အိုးအကင်း သတ်ပြီး စားသုံးမှ ရသာယနဆေးထိ ငရုတ်ကောင်း အသက်ရှည်ဆေး ဖြစ်တော့ မှာပေါ့’

ဟု ရှင်းပြပါသဖြင့် ကျွန်တော်၌ မြက်ဖျားနှင်းသီးကဲ့သို့ မကျေမလည် တင်ရှိနေသော အတွေးတစ်စသည် နေရောင်ဖြာ၍ နှင်းပျောက်သကဲ့သို့ ပါ။

ကျွန်တော်လည်း ရသာယနဆေး ကဲ့သို့ ငရုတ်ကောင်း အသက်ရှည်ဆေး ကို ဦးစွာ ရရှိထားသော ဝဋ်ခန္ဓာရုပ်ကြီး ကို စောင့်ရှောက်ရပေတော့မည် တည်း။

အောင်လှသန်း (မင်္ဂလာ)

သက်တော်ရှစ်ဆယ်

သက်တော်ရှစ်ဆယ် ဟောကိန်း
 ဒီသည်မှာ နက္ခတ်ပေဒင်ပညာကို
 နားမလည်သူတွေအတွက်
 အလွယ်တကူ ကောက်ယူ သိရှိနိုင်
 သော ပေဒင်တွက်နည်း တစ်နည်း
 ဖြစ်ပါသည်။

ပေဒင်ကို ဝါသနာပါ၍ အလွယ်
 ဆူကောက်ယူတွက်ကြည့်လိုသူများ
 အတွက် ရေးသားလိုက်ခြင်းပင်...

သက်တော်ရှစ်ဆယ်ကိန်းကို တွက်
 ကြည့်လိုလျှင် ပထမဦးစွာ **အင်းကွက်
 ဆင်း(၈၁)ကွက်**ပါရှိသော (၉)ကွက်
 ဖတ်လည်အင်းကွက်ကို အရင်ရေးဆွဲ
 ခေါ်မည်။

ထိုအင်းကွက်တွေထဲတွင် ၁၊ ၂၊ ၃၊
 ၄ စသဖြင့် ဂဏန်းစဉ်ပေါင်း (၈၀)ပြည့်
 အောင် လက်ယာရစ် ရေးထည့်ရပါ
 မည်။

အောက်တွင် ရေးဆွဲ အင်းဆန်
 ထည့်ပြီး အင်းကွက်ကို ကြည့်ပါ။

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၃၂	၃၃	၃၄	၃၅	၃၆	၃၇	၃၈	၃၉	၄၀
၃၁	၅၆	၅၇	၅၈	၅၉	၆၀	၆၁	၆၂	၆၃
၃၀	၅၅	၇၂	၇၃	၇၄	၇၅	၇၆	၇၇	၇၈
၂၉	၅၄	၇၁	၈၀	၈၁	၈၂	၈၃	၈၄	၈၅
၂၈	၅၃	၇၀	၇၉	၈၀	၈၁	၈၂	၈၃	၈၄
၂၇	၅၂	၆၉	၆၈	၆၇	၆၆	၆၅	၆၄	၆၃
၂၆	၅၁	၅၀	၄၉	၄၈	၄၇	၄၆	၄၅	၄၄
၂၅	၅၀	၄၉	၄၈	၄၇	၄၆	၄၅	၄၄	၄၃

ထိုအင်းကွက်ထဲမှ ၁၊ ၂၊
 ၃၊ ၄ စသည့် အင်းဆန်
 တို့သည် တွက်လိုသူ
 မိမိ၏ သက်ရောက်
 နှစ်မျိုးပင် ဖြစ်ပါ
 သည်။

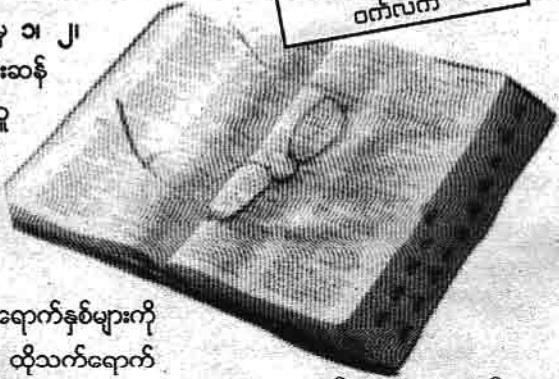
ထိုအင်းကွက်
 အင်းဆန် သက်ရောက်နှစ်များကို
 လေ့လာပြီးလျှင် ထိုသက်ရောက်
 အဟောလင်္ကာတို့ကို ဆက်လက်
 ရေးသားပါမည်။

သက်ရောက်အဟောလင်္ကာ...

※ ထောင်ကြက်ခြေ သက်ရောက်ကာ

ဟောကိန်း

၆၈၆:၁၆ (သခွတ်ခြေ)
 ဝက်လက်

ဖူးနာဂ၊ ဒုက္ခနှင့်ပ၊ များအူငွေ့ ဆောင်လေ
 သူခိုး ထိပ်ကြီးနှောင်အိမ်နှင့် ပူပြိုင်ရာပါ
 ထပ်တယ်၊ ဘေးကပ်လို့သို့။

※ ကိန်းအနေအထားပြုလို့ ကူးပင်လယ်နဒီကျ
 ရင်လ၊ ဟောပသေရာ၊ ချစ်ပယားရယ်နှင့်
 ချစ်သားမိတ်ဆွဲပွန်းတို့ကြောင့် ကျွမ်းရရာပါ
 စိတ်ပယား ကုဋ္ဌနှင့်လွန်းစေ၊ စီးပွားချွတ်ချော်
 လို့ ကြံပတော် ဖျာပိတယ်၊ နှမ်းရိပ်ဆွေ။

※ ထောင်ကြက်ခြေ ပင်လယ်လွတ်ရင်လ၊
 ပစ္ဆိမရသေရာ၊ စီးပွားရွှေငွေနှင့် ချောင်း
 နှစ်ခြေပကာ ထပ်အောင် လာဘ်ကပက္ခ၊
 ကြံလေရာ ပြုပါပြီလွှဲ၊ စိတ်ချမ်းသာလို့
 လန်းရွှေကြာပမာ တင့်တယ် ကြီးပြင်းဆက်၊
 အထက်ပါ လင်္ကာအဟောကို

ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ထောင့်ကြက်ခြေ
 ကျသော သက်ပိုင်းနှစ်များနှင့် မြစ်
 နဒီပင်လယ်ကျသော နှစ်ပိုင်းများ
 သည် မိမိအတွက် မကောင်းသော
 အကျိုးတို့ကို ပေးစေတတ်၍...

ထောင့်ကြက်ခြေနှင့် မြစ်နဒီ
 ပင်လယ်လွတ်သော နှစ်ပိုင်းများသည်

www.burmeseclassic.com

စိုက်ပျိုးရေးဟုပင်စိုက်နည်း

အကျိုးပေး စီးပွားဖြစ်နိုင်လော့

ညာ

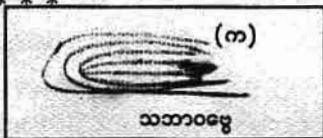
ဆရာကြီး ဦးကျော်မြင့်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဓမ္မဒေဝညာသုတေသီ

အသက် (၅၀)အရွယ် အမျိုးသား တစ်ဦးရဲ့ ညာလက်ဖဝါးပြင်ပုံစံကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေး စီးပွားဖြစ်နိုင် မလား ဆိုတဲ့မေးခွန်းကို အဓိကထားပြီး မေးမြန်းသူ ဖြစ်ပါတယ်။

သဘာဝကို ချစ်မြတ်နိုးသော သစ်ပင်ပန်းမန်တွေနဲ့ ထူးခြားစွာ ဆက် သွယ်နိုင်သော ပင်ကိုဗီဇ အရည် အချင်းတွေ ရှိ မရှိ ဆိုတာကို အရင်ဆုံး ကြည့်ဖို့ လိုပါတယ်။

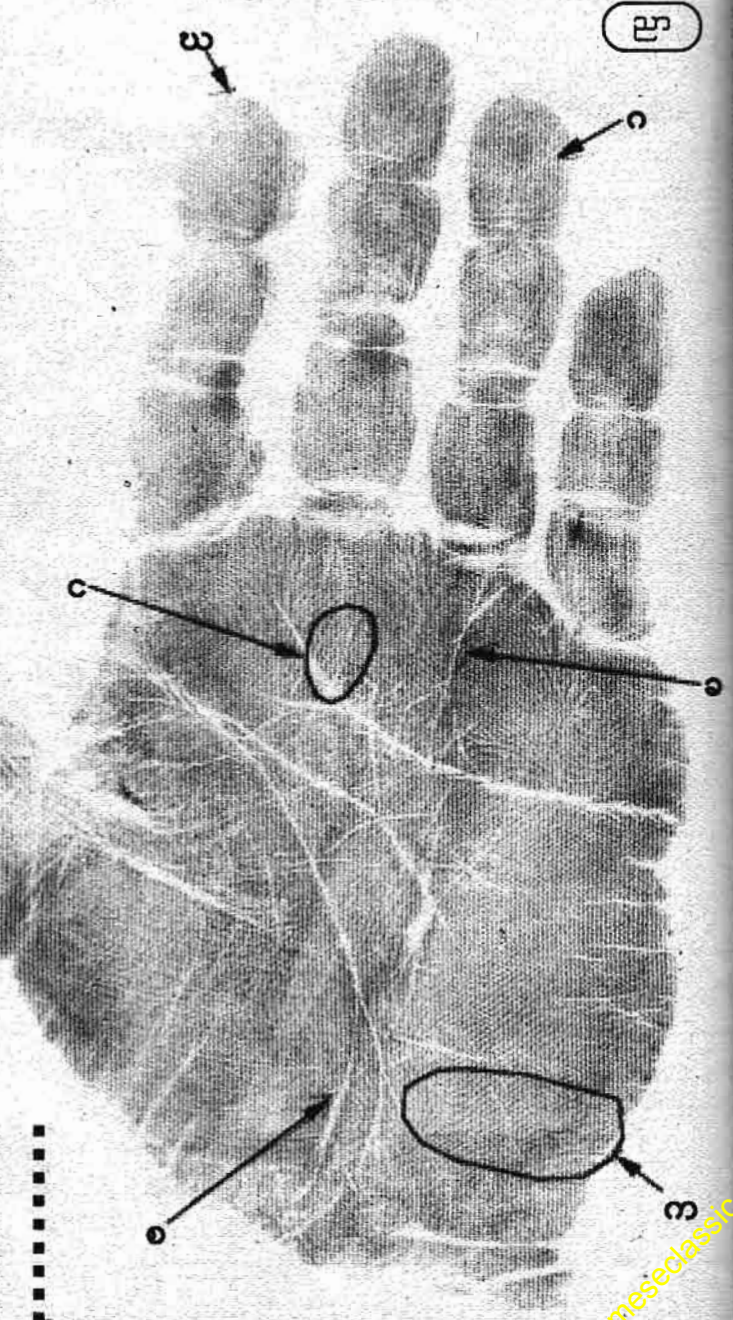
“က”

အကွေ့ရာနဲ့ ညွှန်ပြထား တာကတော့ လက်ဖနှောင့်စွန်း၊ တနလာ်ပြိုဟ်ခွင် နေရာမှာ ထင်ရှားရှိနေတဲ့ “သဘာဝဓမ္မ” ကို တွေ့မြင်ရရုံနဲ့ အဲဒီ ပင်ကိုဗီဇ အရည်အချင်း တွေရှိကြောင်း သိနိုင်ပါတယ်။

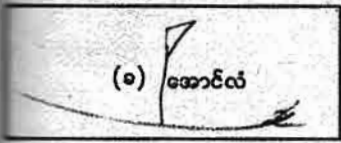
ဘာအလုပ်လုပ်လုပ် အောင်မြင်ဖို့ဆိုတာ တနင်္ဂနွေပြည်နဲ့ပာ အောင်မြင်ရေးလမ်း ကြောင်း (သို့မဟုတ်) အောင်မြင်နိုင်တဲ့ သင်္ကေတ ဖက်လာအခြံအနံ တစ်ခုခုတော့

၁၆၂ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

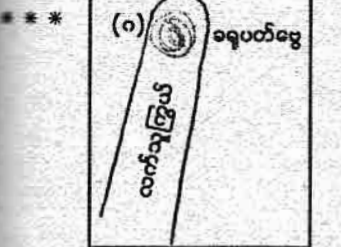
www.burmeseclassic.com

နည်း
“**ခ**”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာက
ဘော့တနက်နေပြီဟန်မှာ “**အောင်လံ**”
သင်္ကေတရှိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
သင်္ကေတကြောင့် အောင်မြင်မယ်လို့
ဘောနိုင်တယ်။

တွေကြေး စီးပွားညွှာ ရှာဖွေရလွယ်ကူခြင်း
အထိုက်အလျောက် ကြယ်ဝန်းသောခြင်း
ဖြစ်နိုင်ဖို့ဆိုတာ လက်သူကြွယ် လက်ချောင်း
ကောင်းဖို့ “**သု**ကြွယ်ယုဂ်” ရှိဖို့ လိုပါတယ်။

“**ဂ**”အက္ခရာနဲ့ညွှန်ပြထားတာဟာ
ထက်သူကြွယ်ထိပ်မှာ ခရုပတ်ဗွေ
နဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်။ ကျန်တဲ့ လက်ချောင်း
ထိပ်တွေမှာ ခရုပတ်ဗွေ မရှိဘူး။ ဒီ
သင်္ကေတဟာ “**သု**ကြွယ်ယုဂ်” ရရှိပါ
တယ်။

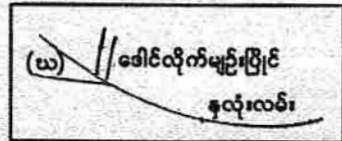

စိုက်ပျိုးရေးအလုပ်ဆိုတာ အနုရော
အကြမ်းပါ စွယ်စုံရဖို့ လိုပါတယ်။ အဲဒီ
အတွက် လက်ချောင်းထိပ်ဖျားတွေဟာ
အပိုင်းခြမ်းပုံစံ ရှိနေရပါမယ်။ “**ဃ**”
အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာပါ။ လက်
ချောင်းထိပ်

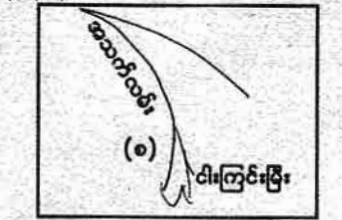
စိုက်ပျိုးရေးအလုပ်ဟာ ပြည့် ဖတ်သက်
တယ်။ အပယ်ပန်း အဆင်းရဲခိုင်ရမယ်။
ပြီးတော့ ကံကောင်းရဦးမယ်။ လက္ခဏာ
ပညာအနုရီရင် စနေပြီဟန်ကောင်းရမယ်။

“**င**”အက္ခရာနဲ့ညွှန်ပြထားတာဟာ
လက်ခလယ်အောက် စနေပြီဟန်မှာ
နှလုံးလမ်းအဖျားမှ ထွက်တဲ့ **ဒေါင်**
လိုက်မျဉ်းပြိုင် ရှိတယ်။ စနေယုဂ်ရသူ
ဖြစ်ပါတယ်။

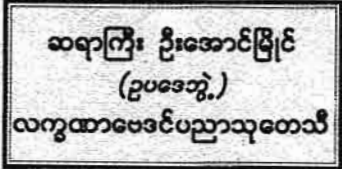

စိုက်ပျိုးရေးက ထွက်ရှိတဲ့ ပစ္စည်း
တွေကို သယ်ယူပို့ဆောင် ဖြန့်ဖြူး
ရောင်းချနိုင်တဲ့ ဈေးကွက်ကြီးနဲ့ နီးဖို့
လိုအပ်ပြန်တယ်။

“**စ**”အက္ခရာနဲ့ညွှန်ပြထားတာဟာ
အသက်လမ်းကြောင်း အရင်းပိုင်းမှာ
ငါးကြင်းခြီးသင်္ကေတ ရှိတယ်။ ဒါဟာ
မြို့ကြီးပြကြီး အနီးဝန်းကျင်မှာ နေထိုင်
လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ဖြစ်စေပါတယ်။

(လက္ခဏာပညာသုတ... တိုးပွားကြ
ပါစေ)
အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး
ပွားအောင်...

စာမျက်နှာ (၁၆၁)မှ အဆက်

မိမိအတွက် ကောင်းကျိုးပြုသော နှစ်
အသက်အပိုင်းများ ဖြစ်ပါသည်။

အောက်တွင် ကောက်နုတ်ပြထား
သော ထောင့်ကြက်ခြေနှစ်ပိုင်းများနှင့်
မြစ်နဒီပင်လယ်ကျသော နှစ်ပိုင်းတို့ကို
ကြည့်ပါ...

ထောင့်ကြက်ခြေကျသော နှစ်
များ ၁၊ ၉၊ ၁၇၊ ၂၅၊ ၃၃၊ ၃၉၊ ၄၅၊
၅၁၊ ၅၇၊ ၆၁၊ ၆၅၊ ၆၉၊ ၇၃၊ ၇၅၊ ၇၇၊
၇၉ နှစ်များ ထိုနှစ်ပိုင်းတို့သည် ထောင့်
ကြက်ခြေကျသော နှစ်ပိုင်းများ ဖြစ်ပါ
သည်။

မြစ်နဒီပင်လယ်ကျသော နှစ်များ
၅၊ ၁၃၊ ၂၁၊ ၂၉၊ ၃၆၊ ၄၂၊ ၄၈၊ ၅၄၊
၅၉၊ ၆၃၊ ၆၇၊ ၇၁၊ ၇၄၊ ၇၆၊ ၇၈၊ ၈၀
နှစ်များ ထိုနှစ်ပိုင်းများသည် မြစ်နဒီ
ပင်လယ်ကျသောနှစ်ပိုင်းများ ဖြစ်ပါ
သည်။

အထူးသဖြင့် ၁၊ ၉၊ ၁၇၊ ၂၅ နှစ်
ပိုင်းများသည် အခြားထောင့်ကြက်ခြေ
ကျသောနှစ်များထက် ပို၍ ညံ့သက်
သို့...

၅၊ ၁၃၊ ၂၁၊ ၂၉ မြစ်နဒီပင်လယ်
အလယ်ဗဟိုကျသော နှစ်ပိုင်းများက
အခြားအလယ်နှစ်ပိုင်းများထက် ပို၍
ညံ့တတ်ပါသည်။

ထို ထောင့်ပင်လယ်မှ လွတ်သော
နှစ်ပိုင်းများသည် မိမိအတွက် အကောင်း
ဆုံးနှစ်ပိုင်းများ ဖြစ်သည်ဟု ရှေးပညာရှိ
တို့ ဆိုထားပါကြောင်း...

“လောက သုတစုနကျမ်း” မှ
ကောက်နုတ်၍ ရေးသားတင်ပြထား
ပါသည်။

သုနက္ခတ္တံ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့်
ကြည့် ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြပါစေ

ကောင်းခန့် (သဒ္ဒတိမြေ)
ဝက်လက်

www.burmeseclassic.com

အစိန္တေယျဘုရားရှိခိုးကို သိသူများ ပါသည်။ အမှန်အပြည့်အစုံမှာ 'အစိန္တေယျကြီးလေးပါး ဘုရားရှိခိုး' ဖြစ်ပါသည်။ အလွယ်အားဖြင့် အစိန္တေယျဘုရားရှိခိုးဟုသာ သိကြ၊ ပြောဆို နေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အမှားကြော အမှန်ဖြစ်မည်စိုး၍ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

'အစိန္တေယျကြီးလေးပါး ဘုရားရှိခိုး' ၏ ထူးခြားချက်မှာ နေ့စဉ် သွားလာ လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်ရင်းလည်း မိမိ၏ သက်စေ့ရွတ်ပွား ပူဇော်ပေးနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ရွတ်ပွားရာတွင် မိမိဖူးမြော် ဖူးသော ရွှေတိဂုံ၊ ရွှေဆံတော်၊ ကျိုက် ထီးရိုး၊ မဟာမုနိ စသည်ဖြင့် ဘုရား အဆူဆူ၊ ဘုရားရှင်တို့ ရည်မှန်း၍ စိတ်မျက်စိတွင် မြင်အောင်ရှု၍ ရွတ် ပွားလျှင် စည်းစိမ်တန်ခိုး နေ့စဉ်တိုး၍ လိုရာပြည့်စုံ ဗုလုံကြွယ်ဝစေပါသည်။ လက်တွေ့မျက်မြင်များ များစွာရှိပါ သည်။

ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေ ဦးကောင်းဇော် မှာ ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါကြောင့် (...)ဋ္ဌာနမှ လုပ်သက် (၂၃)နှစ်တွင် ဆေးပင်စင်ယူခဲ့ရပါသည်။ ဇနီးမောင်နှံ စုပြီး၊ ဆောင်းပြီး အရင်းအနှီးလေးနှင့် အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း လုပ်ခဲ့ရာ သိန်းဆယ်ဂဏန်း သောငွေ အလိမ်ခံခဲ့ရပြီး လက်ပိုင်ချ ဝိုင်တွေ နေခဲ့ရပါသည်။ ရောဂါလည်း စိတ်ဆင်းရဲ

ပင်ပန်းမှုဒဏ်နှင့် ပိုမိုတိုးခဲ့ရပြီး ဆေးရုံ တက်ရပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ မိတ်ဆွေ ရင်းတို့ ဝတ္တရားနှင့်အညီ ဆေးရုံသို့ လူမမာမေး သွားရောက်ခဲ့သည်။ သူကြည့်ရသည်မှာ (အမှန်ဆိုရလျှင်) အားမရ အားမရှိပါ။ ဒီတောင်က ကျော်ပါလားဟုပင် ထင်မိရပါသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲမှာသာ ကြိတ် မျိုထားရပါသည်။

ဆီးချို၊ သွေးချို ဖြစ်သဖြင့် ပန်းသီး၊ စပျစ်သီး၊ မိုင်လို၊ ဟောလစ် ဘာမှ သူနှင့်သင့်သည်ဟူ၍ မရှိသလောက် ဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ် အမည်မခေါ်ဘတ်သော၊ အချိုဓာတ် လုံးဝမပါဝင်သော မုန့်တစ်မျိုးသာ ဝယ် သွားပြီး ပေးဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ပြန်ခါနီးတွင် သူ့အား အစိန္တေယျ

ကြီးလေးပါးဘုရားရှိခိုးကို နေ့စဉ် ထူး ခုတင်ပေါ်မှာ အိပ်နေရင်းဖြစ်စေ၊ ဘုရား ရှင်အား ရည်စူးရည်မှန်းပြီး သက်စေ့ ရွတ်ပွားနေရန် တောင်တောင်ကြည့် များ တွေးနေမည့်အစား ဘုရားရှင်အား ကြည့်ညှိပူဇော်နေခြင်းက လက်တွေ့ အကျိုးထူးများဖြစ်ကြောင်း အကြံ အားပေးခဲ့ပါသည်။

သူ ဆေးရုံပေါ်မှာ သုံးပတ်လောက် အတွင်းလူနာအဖြစ် တက်ရောက် ကုသမှုခံယူပြီး အတော်ကြီး ထသွား ထလာ ကျန်းမာလာသဖြင့် နေအိမ်သို့ ပြန်ဆင်းခွင့်ရခဲ့သည်။

ဆေးရုံမှဆင်းပြီး သူ့အိမ်သို့ ကျွန်ုပ် တစ်ခေါက် ရောက်သေးသည်။ အမှန် တကယ်ပင် သူသည် ထူထူထောင် ထောင် တက်တက်ကြွကြွ ရွှင်ရွှင်လန်း

စည်းစိမ်တန်ခိုး နေ့စဉ်တိုး

အစိန္တေယျ ဘုရားရှိခိုး

နတ်အာဂ် ကောလိန္ဒာမြင်

လန်း ကျန်းမာနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့်
ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်မိခဲ့ရပါသည်။

'မင်း အကြံပေးတာ ကောင်းသွားတယ်ကွ၊
ငါ ဆေးရုံတစ်ခါမှ မတက်ဖူးဘူး။ မင်း သိပါ
တယ် လှပြီကွ၊ ဆေးရုံတက်ရမယ်၊ ဒီလို
ကုနေလို့ မရဘူးနဲ့ ကြားလိုက်ရတော့ လူက
ပိုပြီး အားငယ်ဝမ်းနည်း စိတ်ပျက်သွား
တယ်ကွ။

ဒါ အမှန်ပြောတာပါ လှပြီ။ ဆေးရုံပေါ်
ရောက်တော့လဲ လူနာတွေချိန်ကိုယ် မျှော်နေ
ပြီး မိတ်ဆွေတွေအကြောင်း စဉ်းစားလိုက်၊
လိပ်သွားတဲ့ ငွေတွေအကြောင်း တွေးပြီး
စိတ်ဆင်းရဲ ပုယန်လိုက်၊ သားတွေ သမီးတွေ
အကြောင်း ရောက်သွားလိုက်နဲ့ လူက ပိုပြီး
နဲ့သည့်သွားရတယ်။

မင်း အကြံပြုပြောလိုက်မှ ငါလဲ သတိရ
သွားပြီး ဘာမှ မတွေးတော့ဘူး။ အစိန္တယျ
ဘုရားရှိခိုးချင်း ရွတ်ပွားနေလိုက်တာ တစ်နေ့
ထက်တစ်နေ့ ထူးထူးခြားခြား အေးပြုကြည်
လင်လာတယ်ကွ။ အခုဆိုရင် ဆုပတ်တိုက်
ရင်တော်ပွဲ အစိန္တယျလို ယောင်ပိပါ
တယ်ကွ။ ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ'

အဟုတ်ပင် ကိုကောင်းဇော်သည်
ရယ်မောပျော်ရွှင်စွာ ပြောဆိုနေခဲ့ပါ
သည်။ ထိုမှ နောက် သူနှင့်မတွေ့ဖြစ်၊
သူ့ထံ မရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ (၇)လ
ခန့် ကြာခဲ့ပြီ။ ပြီးခဲ့သည့် ရုံးပိတ်ရက်
တနင်္ဂနွေနေ့တွင် သူ ကျွန်တော်အိမ်
ရောက်လာပါသည်။

'လှမြင့်ရာ မင်းဆိုတဲ့ကောင် နေနိုင်
ချက်ကွ။ တစ်ခေါက်မှကို မလာတော့
ဘူး'

'စိတ်မရှိပါနဲ့ သူငယ်ချင်းရာ၊ ငါ့မှာ
လဲ ငါ့အပူနဲ့ငါ၊ ငါ့အလုပ်နဲ့ငါ ယားလို့
မှ မကုတ်အားဆိုတာလို ဖြစ်နေလို့ပါ။
နယ်ခရီးထွက်ရတယ်ကွ။ ပြန်လာ
တော့ သားအငယ်ကောင် ဖျားနေလို့

ဆေးကုလိုက်ရတာ လူကို ဖားသွား
တာပဲ။

သားကြီးနဲ့ သမီးကြီး အဝေးသင်
တက္ကသိုလ် စာမေးပွဲဖြေဖို့ကလဲ ငွေ
ရှာရသေးသကွ။ အဲ အဲ ပြီးတော့ မင်း
ကျန်းမာနေတာလဲ မြင်ခဲ့၊ သိခဲ့ရပြီးပြီ
ဆိုပြီး မရောက်ဖြစ်တာပါကွာ'

'အေးပါကွာ၊ အေးပါ၊ အေးပါ။
အခု ငါလာခဲ့တာကလဲ မင်းကို ကျေးဇူး
တင်စကား ပြောချင်လို့ပါ။ မိတ်ကောင်း
ဆွေကောင်းပီသတဲ့ မင်းကို ဂုဏ်ပြု
ချင်လို့ပါကွာ'

'ဟ ဘာတုံးကွ။ မင်းစကားက
အထူးအဆန်းပဲ။ ဘာများပါလိမ့်။ ဆို
စမ်းဦး'

'ဒီလိုလေကွာ၊ ငါ ဆေးရုံတက်နေ
တော့ မင်း ရောက်လာတယ်'

'အေးလေ ရောက်တယ်လေ၊ မင်း
ဆေးရုံက ဆင်းတော့လဲ မင်းအိမ် ငါ
ရောက်ပါတယ်'

'အေးပါ ဟုတ်ပါတယ်။ ငါ ဆေးရုံ
ရောက်နေတဲ့အချိန်မှာ မိတ်ဆွေ
အပေါင်းအသင်းတွေ တော်တော်စုံစုံ
လာကြပါတယ်။ ပန်းသီးတွေ၊ မုန့်ထုပ်
တွေဟာ ရောင်းတောင်စားရမလား
မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် တစ်ခုမှ ငါ စား
မဖြစ်ဘူး။ မိတ်ဆွေတွေကို ကျေးဇူး
တင် ပီတိဖြစ်ရပါတယ်။ အေး မင်း

ကတော့ အကောင်းဆုံးဆေး ငါ့ကို
ပေးသွားခဲ့တာပဲ'

'ဟောဗျာ ဖြစ်ရပြန်ပြီ။ ငါက ဆရာ
ဝန်လဲ မဟုတ်။ ဘာမှလဲ အဲဒီဆေး
တွေ နားမလည်ပါဘူး။ ဘာဆေးပေး
လို့လဲ'

'ဟဲ ဟဲ ဟဲ မင်းပေးတဲ့ဆေး မင်း
မသိဘူး မဟုတ်လား။ အစိန္တယျ
ဘုရားရှိခိုး ရွတ်ပွားနေကွာ။ တောင်
တောင်ဤဤတွေ တွေးနေမယ့်အစား
ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုပူဇော်နေတာ
ဟာ အကျိုးထူးပါတယ်ဆိုတာလေ။

တကယ်တော့ ငါသိတယ်။ ဒါပေ
မယ့် ပူဆွေးသောကတွေနဲ့ မေ့နေ
တယ်။ အမှတ်မရဘူး။ မင်း သတိပေး
ပြောပြလိုက်မှ ငါ့မှာ ရေငတ်နေသူ
ရေဘူးကောက်ရသလို အဆင်ပြေ
အေးချမ်းသွားတယ်ကွာ။

ကိုးကွယ်အားထားရာ အစစ်ဟာ
ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်
သုံးပါးပါပဲကွာ။ အခု မင်း မြင်တဲ့အတိုင်း
ငါ့ကျန်းမာရေး ဒေါင်ဒေါင်မြည်နေပြီ။
ဝမ်းသာစရာ မင်္ဂလာသတင်း ပြောရရင်
ငါ့သားလတ် ဟို ဂျီတီစီကျောင်းဆင်း
လေ'

'အောင်မျိုးဇော် ပြောတာလား'

'အေး အဲဒီသား အလုပ်ဝင်ရတော့
မယ်။ နေပြည်တော်ပျဉ်းမနားဘက်
တာဝန်ကျတယ်ကွ'

'ဟာကွာ၊ မင်းသား အလုပ်ရတာ
တောင် ငါ့ကို ဘာမှ မကျွေးသေးဘူး။
မင်းကမှ နေနိုင်ရက်တာ'

'ဟား ဟား ဟား ဟား မင်း ခုထိ
ဆန္ဒစော၊ အလောကြီးတဲ့စိတ် မပျောက်
သေးဘူး။ တကယ်ပါပဲကွာ လှမြင့်
ကတော့။ ဟေ့ သားရေ ယူခဲ့ကွာ
ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်နေအိမ် ခြံဝင်း

www.burmeseclassic.com

အပြင်ဘက်တွင် လေးဆင့်စတီးချိုင့် ကိုင်ဆွဲစောင့်နေဟန်တူသော သူ၏ သား အင်ဂျင်နီယာ မောင်အောင်မျိုး ဇော် အိမ်ထဲဝင်လာပါသည်။

'ကောင်းဇော်ရာ သားကို တစ်ခါ တည်းခေါ်ပြီး ဝင်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ သားလေး မင်း ရပ်စောင့်နေတာပေါ့'

'ရပါတယ် ဦးဦး၊ ဖေဖေက ငါ သူငယ်ချင်းကို စမ်းချင်လို့ မင်း ဒီက ရပ်စောင့်နေ၊ သူ မမြင်စေနဲ့။ ဖေဖေ ဝင်ခဲ့၊ လာခဲ့လို့ခေါ်မှ ဝင်လာခဲ့လို့ ပြော လို့ပါ'

'ဟား ဟား ဟား ဟား၊ မင်းစိတ်ကို စမ်းချင်လို့ပါ လှမြင့်ရာ၊ ဟား ဟား ဟား ဟား'

ထိုနေ့က သူငယ်ချင်း ကောင်းဇော် မှ သူ၏သားကြီး အောင်မျိုးဇော် အလုပ်ဝင်ရမည့် အထိမ်းအမှတ်ပေးပို့ လာသော မုန့်ဟင်းခါးချိုင့် လေးချိုင့် ကို ကျွန်ုပ်၏ တစ်မိသားစုလုံး အဝ အအီ စားသောက်လိုက်ရပါတော့ သည်။

* * *

သို့အတွက် ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းကြီး ကိုကောင်းဇော်၏ ဘဝ တွင် လက်တွေ့အဆင်ပြေ အေးချမ်း ခဲ့ရသည့် (ပုပုဇွေးဇွေးဖြစ်ရပ်၊ တစ် နှစ်အတွင်း ဖြစ်ရပ်မှန်) အစိန္တေယျ ကြီးဘုရားရှိခိုးကို နေ့စဉ် သက်စေ့ ရွတ်ပွားပူဇော်ပေးနိုင်ကြရန် သတိပေး နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

နောက်ဆက်တွဲအနေဖြင့် အစိန္တေ ယျကြီးဘုရားရှိခိုးကို လူတိုင်းနီးပါး သိ ပြီးရပြီး ဖြစ်မည်မှန်သော်လည်း မသိ သေးသူများ ရှိနိုင်ကောင်းသည်ဟု ထင် မြင်ယူဆမိသဖြင့် အနက်မြန်မာပြန်ပါ ကူးယူတင်ပြအပ်ပါသည်။

အစိန္တေယျကြီးလေးပါး ဘုရားရှိခိုး

- ၁။ ဝါစာ ဝါစာ ဝိလာသဂ္ဂ ဝါစာစိန္တေယျ သံယုတ္တံ။ ဝန္ဓေ သာရဂုဏောပေတံ၊ တေနမှာ တုလဝါစကော။
- ၂။ ရူပ ရူပ ဝိလာသဂ္ဂ ရူပစိန္တေယျ သံယုတ္တံ။ ဝန္ဓေ သာရဂုဏောပေတံ၊ တေနမှာ တုလရူပစိ။
- ၃။ ဉာဏ ဉာဏ ဝိလာသဂ္ဂ ဉာဏစိန္တေယျ သံယုတ္တံ။ ဝန္ဓေ သာရဂုဏောပေတံ၊ တေနမှာ တုလဉာဏစိ။
- ၄။ ဣဒ္ဓိ ဣဒ္ဓိ ဝိလာသဂ္ဂ ဣဒ္ဓိ စိန္တေယျ သံယုတ္တံ။ ဝန္ဓေ သာရဂုဏောပေတံ၊ တေနမှာ တုလဣဒ္ဓိမာ။

အနက်

- ၁။ ဝါစာဝါစာဝိလာသဂ္ဂ ဝါစာစိန္တေယျ သံယုတ္တံ။ ပကတိသော စကား၊ အလွန်တင့်တယ်သော စကား၊ မြတ်သောစကား၊ မကြံ စည်နိုင်သောစကားနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသော။ သာရဂုဏောပေ တံ၊ ကျေးဇူးတော်စစ် ဂုဏ်တော် အနှစ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) ဝန္ဓေ၊ ရှိခိုးပါ၏။ တေန၊ ထိုသို့ရှိခိုးရသော ကောင်း မှုကြောင့်။ အတုလဝါစကော၊ အတုမရှိသောစကားနှင့် ပြည့်စုံ သည်။ အဓိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။
- ၂။ ရူပရူပဝိလာသဂ္ဂ ရူပစိန္တေယျ သံယုတ္တံ။ ပကတိသော အဆင်း၊ အလွန်တင့်တယ်သော အဆင်း၊ မြတ်သောအဆင်း၊ မကြံစည်နိုင် သောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော။ သာရဂုဏောပေတံ၊ ကျေးဇူးတော်စစ် ဂုဏ်တော်အနှစ် နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားကို။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်

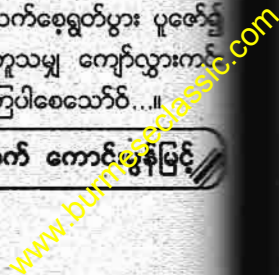
သည်။) ဝန္ဓေ၊ ရှိခိုးပါ၏။ တေန၊ ထိုသို့ ရှိခိုးရသော ကောင်းမှု ကြောင့်။ အတုလရူပစိ။ အတုမရှိ သော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၃။ ဉာဏဉာဏဝိလာသဂ္ဂ ဉာဏ စိန္တေယျ သံယုတ္တံ။ ပကတိသော ဉာဏ်၊ အလွန်တင့်တယ်သော ဉာဏ်၊ မြတ်သောဉာဏ်၊ မကြံစည် နိုင်သော ဉာဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသော။ သာရဂုဏောပေ တံ၊ ကျေးဇူးတော်စစ် ဂုဏ်တော် အနှစ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။) ဝန္ဓေ၊ ရှိခိုးပါ၏။ တေန၊ ထိုသို့ ရှိခိုးရသော ကောင်းမှုကြောင့်။ အတုလဉာဏ ဝါ။ အတုမရှိသော ဉာဏ်နှင့် ပြည့် စုံသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

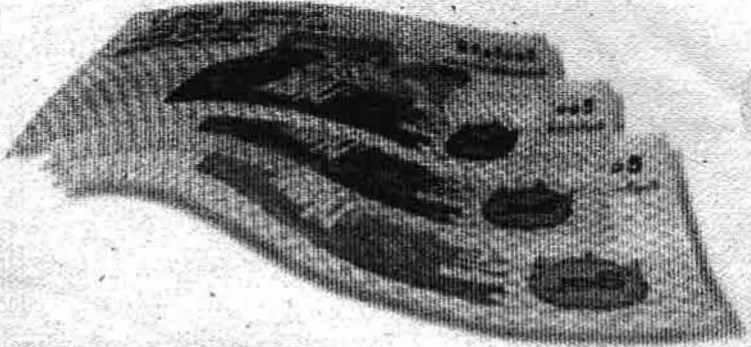
၄။ ဣဒ္ဓိဣဒ္ဓိဝိလာသဂ္ဂ ဣဒ္ဓိစိန္တေ ယျ သံယုတ္တံ။ ပကတိသော တန် ခိုး၊ အလွန်တင့်တယ်သော တန်ခိုး၊ မြတ်သောတန်ခိုး၊ မကြံစည်နိုင် သော တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော။ သာရဂုဏောပေတံ၊ ကျေးဇူးတော်စစ် ဂုဏ်တော်အနှစ် နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားကို။ (အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။) ဝန္ဓေ၊ ရှိခိုးပါ၏။ တေန၊ ထိုသို့ ရှိခိုးရသော ကောင်းမှု ကြောင့်။ အတုလဣဒ္ဓိမာ၊ အတု မရှိသော တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

နေ့စဉ် သက်စေ့ရွတ်ပွား ပူဇော်၍ အခက်အခဲဟူသမျှ ကျော်လွှားကင်း ပျောက်နိုင်ကြပါစေသော်...။

နတ်မောက် ကောင်မွန်မြင့်

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ မေလအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးမိုးမှုနှင့်
အောင်ဘာလေ

ထိ

ဆုငွေ

မေလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် ထိဖွင့်ပွဲတွင် ဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်နိုင်ရန် ၄၊ ၈၊ ၆၊ ၁ ဂဏန်းခြေများကို က၊ ဃ၊ ဗ၊ ဘ အက္ခရာဝလီတို့နှင့် တွဲဖက်ကံစမ်းပါ။ မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ ကံအခွင့်အလမ်းများကို အသုံးပြုလိုပါက အောက်ပါ အတိုင်း ရွေးချယ်ပါ။

ထား၍ တွဲဖက် ရွေးချယ်ပါ။ ကံပွင့်စေသည့် အနောက်တောင် ထောင့်အရပ်ရှိ ထိဆိုင်တွင် တနင်္လာနေ့၌ ကံစမ်းရန်ဖြစ်သည်။ ပူးတွဲစပ်တူ ထိုးလိုပါက စနေသားသမီးနှင့် ပေါင်းစပ်ပါ။ ဆိုင်တည်ရာ ဌာနဗလအင်အား ရယူလိုပါက မျက်ကြော့ကျောင်း၊ မူလတန်း

မွေးနှစ်	လားဘိပွင့်အရောင်	ကံပွင့်ဂဏန်း	ကံပွင့်အရပ်	စပ်တူထိုးလျှင်	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	အစိမ်းနု	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေး
ခွေး ကျား	အပြာ	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူး
ယုန်	အဖြူ	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေ
နဂါး မြွေ	ရွှေဝါ	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာ
မြင်း	မြေဝါ	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာ
ဆိတ် မျောက်	အစိမ်းရင့်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေး
ကြက်	အနီ	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါ
မွှေး ဝက်	အညို	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေ

မျက်နှာပြုထားသော ထိဆိုင်၊ ကမ်းနားပိုင်း၊ ကမ်းနားလမ်းတို့ရှိ ထိဆိုင်များတွင် ကံစမ်းသင့်သည်။

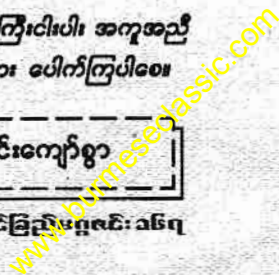
ထိကံပွင့် ယတြာပြုလိုပါက လက်ဖက်မွှေးရွက် ပါဝင်သော လက်ဖက်ရည်ကြမ်း(၄)ခွက်ကို ဘုရားရှင်အား ကြာသပတေးနေ့ ညနေခင်း အချိန်တွင် ကပ်လှူကာ လိုရာဆုတောင်းနိုင်ပါသည်။ [လက်ဖက်မွှေးရွက်၊ ကွမ်းမွှေးရွက်(ဆွမ်းမွှေးရွက်) တို့သည် တရုတ်ထုံးစံလေ့အရ ကြွယ်ဝခြင်း နိမိတ်ဆောင်ပါသည်။]

ဥပမာ။ ။ မြင်းနှစ်ဖွားတို့သည် သောတံပွင့်စေရန် မြေဝါရောင်ကို အဆောင်ပြုပါ။ အထက်ဖော်ပြပါ ဂဏန်းအက္ခရာတို့နှင့် တူ ကံပွင့်ဂဏန်း (၂)ကို ထိပ်စီး သို့မဟုတ် နောက်ပိတ်

ကျောင်းများအနီး ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ထိဆိုင်၊ စိမ်းစိုသော သစ်ပင်ရိပ်အောက်ရှိ ထိဆိုင်၊ ချစ်မှုရေးရာ သီချင်းများဖွင့်ထားသော ထိဆိုင်၊ ရေကန်ကျယ်၊ ပင်လယ်ပြစ်ချောင်းရှိရာသို့

ရုယင်း ဓာတ်ကြီးငါးပါး၊ အကူအညီဖြင့် ထိဆိုင်များ ပေါက်ကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

အကြောင်းနှင့် ဆရာ

ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာ ဖျောက်ကင်းမှု

ခြေသလုံး ကြွက်တက်သော်

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ (၈၂) x (၈၃) ကြား (၃၈) လမ်းတွင် ဆေးခန်းဖွင့်လှက် ရှိရာ ကျွန်တော်၏ ဆေးခန်းသို့ အသက် (၃၀) ကျော်ခန့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး...

'ဆရာ... ကျွန်မ ခြေသလုံး ကြွက် ခဏခဏတက်နေတယ်။ ကျွန်မ ကိုယ်ဝန်ကြီးနဲ့ဆိုတော့ အကြောပြုပြင် လို့ ရပါ့မလား'

လို့ မေးတော့...

'ကိုယ်ဝန်နဲ့ဆိုပေမယ့် အကြော ပြုပြင်လို့ ရပါတယ်'

ဆိုပြီး အကြောပြုပြင်ပေးလိုက်ပါ တယ်။

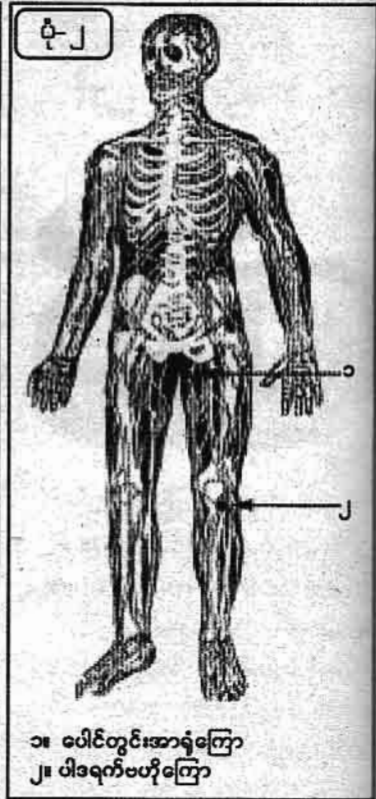
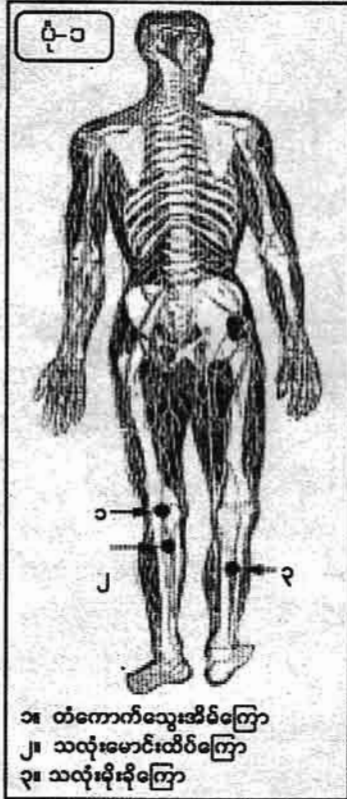
'ဒီကနေ့ည ကြွက်တက်တာ မသက်သာရင် လုံးဝ ဆရာဆီကို မလာနဲ့နဲ့၊ ဆရာလိုလဲ မခေါ်နဲ့။ ကြွက် မတက်ရင် မနက်ဖြန်တစ်ခါ လာပြ လှည့်ဦး'

လို့ ပြောပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့ မနက် (၉) နာရီ အချိန်ခန့်တွင် ယင်းအမျိုးသမီး ရောက် လာပြီး...

'ဆရာ... ကျွန်မ မနေ့ညက လုံးဝ ကြွက်မတက်ပါဘူး။ ဆရာက လုံးဝ ကြွက်မတက်ရင် လာခဲ့လို့ ကျွန်မလာရ ခြင်း ဖြစ်တယ်'

လို့ ပြောတော့ ကျွန်တော်မှ ထပ်မံပြီး

၁၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြေဗဟိုစာအုပ်

အကြောပြုပြင်ပေးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ အမျိုးသမီးမှ...

'ဆရာ... ကိုယ်ဝန်ရှိရင် ဒီလိုပဲ ကြွက်ခဏခဏ တက်တတ်ပါသလား'

လို့ မေးတော့ ကျွန်တော်က...

'များသောအားဖြင့် ကိုယ်ဝန်ရင့်လာ လေ ကြွက်တက်တတ်တာ များလေပဲ။

ကြွက်တက်ခြင်းရဲ့ အကြောင်း ကတော့ တံကောက်ကြော တင်းခြင်း

ကြောင့် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ တံကောက်

ကြောကိုသာ ပျော့ပျောင်းအောင် ပြုလုပ်ပေးရင် အမှန်တကယ် ကြွက်

တက်ခြင်းမှ ကင်းဝေးလိမ့်မယ်။ အခု အကြောပြင် နှိပ်ကွက်များကတော့

ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်များနဲ့ အထူး သင့်လျော်ပါတယ်။

၁။ သလုံးမောင်းထိပ်ကြောကို ဖြည်း ညင်းစွာ ဖိဖိပြီး ဖွဖွပေးရမယ်။ (၁၀) မိနစ်ခန့်။

၂။ တံကောက် သွေးအိမ်ကြောကိုလဲ ဖြည်းညင်းစွာ ဆွဲပြီး ဆွဲပြီး ဖြေပေး ရမယ်။

၃။ ပါဒရက်ဗဟိုကြောမကြီးကို လှိမ့် လှိမ့်ပြီး ဖိဖိပေးရမယ်။

၄။ သလုံး မိုးခိုကြောကိုလဲ ဖိဖိပြီး ဖွ ပေးရမယ်။

၅။ ပေါင်တွင်းအာရုံကြောကိုလဲ ဖိဖိပြီး ဖွပေးရမယ်။

အဲဒီအတိုင်း ပြုပြင်ပေးရင် ကြွက် တက်ရောဂါ အမှန်တကယ် ဖျောက်ကင်း

သက်သာကြောင်း ဝါသနာရှင်များ၊

ဝေဒနာရှင်များ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် နက္ခတ္တရောင်ခြေဗဟိုစာအုပ်မှ တစ်ဆင့်

ရုပ်ပုံကားချုပ်နဲ့တကွ အကြောပြင် နှိပ် ကွက်များကို တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဦးလှညိမ်း(တံတားဦး၊ အိမ်) [အကြောပညာရှင်]

အိမ်ခါးပတ်နှင့်

နို့သုတ်ကော်

အထွေအကြံ

ဖော့ဒါဆန်လင်း

နေထိုင်သူကို ခိုက်တတ်သော အိမ်ခါးပတ်အကြောင်း ဆောင်းပါးများ တို့ မကြာမကြာ အမှတ်ထင်ထင် တွေ့ကြုံ ဖတ်ရှုနေရပါသည်။ ပြဿနာ နို့လျှင် အဖြေရှိစမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

မလွဲမရှောင်သာ၍ အိမ်ခါးပတ်တွင် နေထိုင်ကြလျှင်လည်း အန္တရာယ်မကျ ရောက်နိုင်အောင် သီတင်းသီလ ဆောက်တည်ခြင်း၊ အဆောင်လက် ခွဲယကြာများ သုံးစွဲ၍ ကြိုတင်ပြင် ဆင်ခြင်းတို့သည်လည်း အကြွင်းမဲ့ ထက်ခံထိုက်သော အကြောင်းပြချက် များ ဖြစ်ကြပါသည်။

“ရှေးထုံးကိုလဲ မပယ်နဲ့ ဈေးသုံးကို ထဲ မလွယ်နဲ့” ဟူသော ရှေးဟောင်း ဆီခိုးသည် ခေတ်ကာလ မည်သို့ပင် ပြောင်းပြောင်း၊ ယနေ့ တိုးတက် တွင်ကျယ်နေသော အိုင်တီသိပ္ပံနည်း သောများ အလျင်အမြန် တိုးတက်နေ သော ခေတ်ကြီးထဲတွင် မှန်ကန်နေဆဲ ဆီခိုးစကားအဖြစ် ရပ်တည်နေပါ သည်။

၂၀၁၂ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ နက္ခတ္တ ဆောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် **ပစ်တိုင်းထောင် (ချောင်းနက်)က** လည်းကောင်း၊

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ နက္ခတ္တ ဆောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် **ခင်နန်းထွေး (ခမ်း/ မြောက်)က** လည်းကောင်း အိမ်ခါးပတ်နှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာနှင့် အတွေ့အကြုံတို့ ကို ရေးသားထား၍ ဖတ်ရှုရပါသည်။

ထိုဆောင်းပါးများကို ဖတ်ရှုပြီးမှ ကျွန်တော်သည် အညာမြေတွင် ဆည်ရှိသော ကျွန်တော်မိဘများပိုင် နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးကို မျက်စိထဲပြင် ထောင်မိပါတော့သည်။

မိဘများသည် နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးကို ထွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)က ဆောက်

လုပ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အိမ် စတင် ဆောက်လုပ်စဉ်ကတည်းက အထက်ပိုင်း ပျဉ်ကာ၊ အောက်ပိုင်း ထရံကာဖြင့် ဆောက်လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ယခုတိုင် ဤပုံစံအတိုင်း ရှိနေပါသည်။

[ရှေ့မျက်နှာစာကား အထက်၊ အောက် ပျဉ်ကာကိုသာ သုံးစွဲပါ သည်။]

အိမ်ဆောက်စဉ် ကာလက ကျွန်တော်တို့အိမ်တွင် ညီအစ်ကို မောင်နှမသားချင်း (၉)ယောက်၊ မိဘ နှစ်ပါးဖြင့် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် စည်စည် ကားကား အိမ်ကြီးတစ်အိမ် ဖြစ်ခဲ့ပါ သည်။

နှစ်ကာလ ကြာညောင်းလာသည် နှင့်အမျှ ကျွန်တော်အပါအဝင် မိသားစုဝင် ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ အသီးသီး အိမ်ထောင်ကျပြီး မိဘ အိမ်ကြီးမှ တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး ခွဲခွာလာခဲ့ ကြပါသည်။

မိသားစုဝင်ထဲမှ ဖခင်ကြီးနှင့် ညီငယ်

နှစ်ယောက်မှာ ယခုအခါ ကွယ်လွန် သွားကြပြီ ဖြစ်သည်။

ဤအိမ်ကြီးတွင် နောက်ဆုံးတစ်ဦး တည်း ကျန်ခဲ့သူကား အသက်အားဖြင့် (၈၈)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော မိခင်ကြီး ဖြစ်ပါ တော့သည်။

မိမိဘာသာ ချက်ပြုတ်စားသောက် နေထိုင်နေရသော မိခင်အိုကြီးအတွက် မိုင်ပေါင်း(၃၀၀)ကျော် အကွာအဝေးမှ ကျွန်တော်မှာ စိတ်မဖြောင့်နိုင်ဖြစ်နေပါ သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော် မိသားစုဘဝနှင့်ဖြစ်၍ မိခင်ကြီး အတွက် အထွေအထူး မတတ်နိုင်ပါ။ မကြာမကြာ တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး မာကြောင်း သာကြောင်း မေးမြန်းခြင်း၊ တစ်နှစ်လျှင် တစ်ခေါက်၊နှစ်ခေါက် ပြန်ပြီး ကန်တော့ခြင်းသာ တတ်နိုင်ပါ တော့သည်။

အခြား ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ လည်း ကျွန်တော်နှင့် အလားတူပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဤသည်တို့ကား ကျွန်တော်မိဘ

များအိမ် (အိမ်ခါးပတ်)အကြောင်းတည်း။ ကျွန်တော်မိဘများနှင့် ကပ်လျက်တွင် နေထိုင်သော မေမေအစ်မကြီးများထံမှ နှစ်ဦးတို့၏ အိမ်ခါးပတ်များလည်းရှိနေ ပါသေးသည်။

မေမေအစ်မကြီးများ ကျွန်တော် ကြီးတော်များကတော့ သက်ရှိထင်ရှား မရှိကြတော့ပါ။ ကြီးတော်တစ်ဦး၏ နှစ်ထပ်အိမ်(အိမ်ခါးပတ်)သည် နွေဦး ရာသီတစ်ခုတွင် ရပ်ကွက်မီးသင့် လောင်ရာ အိမ်ခြေ(၅၀)ကျော် မီးဘေး သင့်ရာတွင် ကြီးတော်အိမ်မှစတင်၍ မီးလောင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ကျွန်ကြီးတော် တစ်ဦးသည်လည်း ကျွန်တော်တို့မိသားစုနည်းတူ မိသားစု ဝင်(၁၀)ဦးကျော်ရှိခဲ့ရာ အချိန်ကာလ (၂)နှစ်ခန့်အတွင်း ကြီးတော်အပါ အဝင် အိမ်သား(၆)ဦး အကြောင်း အမျိုးမျိုးဖြင့် တစ်ယောက်ပြီးတစ် ယောက် သီးခြားသေဆုံးခဲ့ပါသည်။

ဤသည်တို့ကား ကျွန်တော် မြင် တွေ့ခဲ့ရသော ဘဝထံမှ အိမ်ခါးပတ် နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အတွေ့အကြုံတချို့

ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်ခုကား 'နီညှပ်အိမ်ကို မနေအပ်' ဟု ဆိုရိုးရှိထားသည်ကို အများသိနားလည်ထားကြပြီး ဖြစ်မည် ဟု ထင်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ညီမ တစ်ယောက်သည် မန္တလေးမြို့သစ် တွင် နေထိုင်ပါသည်။

ညီမ၏ ယောက်မသည်လည်း ဆွေမျိုးချင်း နီးနီးနေလို၍ တစ်အိမ် ကျော်တွင် အိမ်ဝယ်ပြီး နေထိုင်ပါ သည်။

ညီမ၏ ယောက်ျားနှင့် ယောက်မ သည် မောင်နှမအရင်း ဖြစ်ကြပါသည်။ သူတို့ အိမ်နှစ်အိမ်ကြားတွင် မြေ ကွက်အလွတ်တစ်ခုဖြစ်ရာ မကြာမီ မြေကွက်အလွတ်လည်း အရောင်း အဝယ် တည်သွားကြသဖြင့် အိမ်သုံး အိမ် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း ဖြစ် သွားကြကာ နေထိုင်ကြပါသည်။

ထိုလူသစ်မိသားစုသည် မောင်နှမ နှစ်ယောက်ပိုင်ဆိုင်သော အိမ်နှစ်လုံး ကြား မိမိရောက်ရှိသွားသည်ကို မသိလေသလား။ နီညှပ်အိမ်ကြား

မနေအပ်ကြောင်း သဘောမပေါ် သလား။ ယုံကြည်မှု မရှိလေသလား ကျွန်တော် မဝေခွဲတတ်ပါ။

ဤနေရာ ရောက်ရှိနေထိုင် မကြာမီပင် ထိုအိမ်မှလူသည် ဝန်ထမ်း အလုပ်မှ ပြုတ်ပါသည်။ ထို့နောက် လင်မယားချင်းပါ ကွဲသွားပြန်ပါသည်။ ဤသည်ကား လူမနေအပ်သော နီညှပ် အိမ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်တိုင် မြင် တွေ့ခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံပင် ဖြစ် တော့သည်။

(စာကြွင်း။ ။ နီညှပ်အိမ် သည်လည်း လှည့်ဦးတိုက်၊ လှည့် တိုက် အိမ်ကဲ့သို့ပင် တရားဘာဝမ အားထုတ်ခြင်း၊ သီတင်းသီ ခောက်တည်ခြင်း၊ အဆား လက်ခွဲ ယတြာများ ပြုလုပ်ဆုံး ခြင်းဖြင့် ရောင်ရွားနိုင်၍ အန္တရာယ် ကင်းနိုင်ကောင်းသည့် ထင်မြင်မိပါကြောင်း...)

အောင်ဆန်းလင်း

ခိုင်းကျွဲ၊ ခိုင်းနွားများသည် မိုးဦးကျ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးချိန်တွင် ပခုံးပေါက်၊ ပခုံးအနာ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ဂရုစိုက် မကုသလျှင် မိုးလောက်တက်ပြီး ပျက်စီးတတ်ပါသည်။

ကျွဲ၊ နွားများ မိုးရာသီ ပခုံးပေါက်ရ ခြင်းမှာ နွေအခါကာလက ထမ်းပိုး အနားရထားသဖြင့် ပခုံး အရေနုနေ ခြင်း၊ မိုးအခါ မိုးရေစိုသဖြင့် ပခုံး နူး နေခြင်း၊ ထမ်းပိုး အလိုက်မကောင်း ခြင်း၊ တွဲဖက်ရသော တစ်ဖက် ကျွဲ၊ နွားနှင့် အလိုက်မညီ၊ ဘက်မညီခြင်း စသော အကြောင်းများကြောင့် ပခုံး ပေါက် အနာဖြစ်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အခြားအကြောင်းများလည်း ရှိနိုင်ပါ သေးသည်။

ကျွဲ၊ နွားများ ပခုံးပေါက် အနာ

ပခုံးပေါက် လက်တွေ့ပျောက်

အတွက် လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းသည့် ကျေးလက်ဆေးနည်းကို နတ်မောက် မြို့နယ်၊ ရွှေပုံရွာမှ အဘ ဦးကျမ်း၏ လက်တွေ့ ပြောပြချက်အရ ရေးသား တင်ပြပါသည်။

- ❖ ပရဆောဆိုင်မှ ဆေးဒန်း ဝါးပူးသား အပူနီပြုကိတ်ပါ။
- ❖ ဂျုံနှင့် (ဖျိုလျှင်) ဆန်မှုန့် ဝါးပူးသား။
- ❖ ခေါင်းလိပ်အုန်းဆီ (ဖျိုလျှင်) နှမ်းဆီ တစ်ကျပ်သာ။

ဆေးအမည် သုံးမျိုး သမအောင် ကြော့ပန်းကန်ထဲ ထည့်မွှေပါ။ ပခုံး ပေါက်ဒဏ်ရာကို လက်ဖက်ခြောက်

ဖန်ရည် (သို့မဟုတ်) နဘူးရွက်ပြုတ် ရည် (သို့မဟုတ်) တမာရွက်ပြုတ်ရည် နှင့် သေချာဆေးပြီး ခြောက်သွေ့ ဆေးကို မိမိရရ လိမ်းပေးပါ။ သုံးရက် တစ်ပတ်ခန့်အတွင်း ပခုံးပေါက် ပျောက် ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

လက်တွေ့ကုထုံး အသုံးပြုနေကြ ဖြစ်ပြီး မည်သည့် ဘေးထွက်ဆိုးရွား လည်း မရှိ၍ တင်ပြ ရေးသားခဲ့ သည်။

နတ်မောက် မင်္ဂလာနော်

www.burmeseclassic.com

မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးတန်း အမှတ်(၂)မှ တူးဖော်တွေ့ရှိသည့်

ယဉ်ကျေးမှု ရှေးဟောင်းရာဇဝင် (၁၄)

ဖန်ခွံ ဖုလ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ယခင်လူအသက်

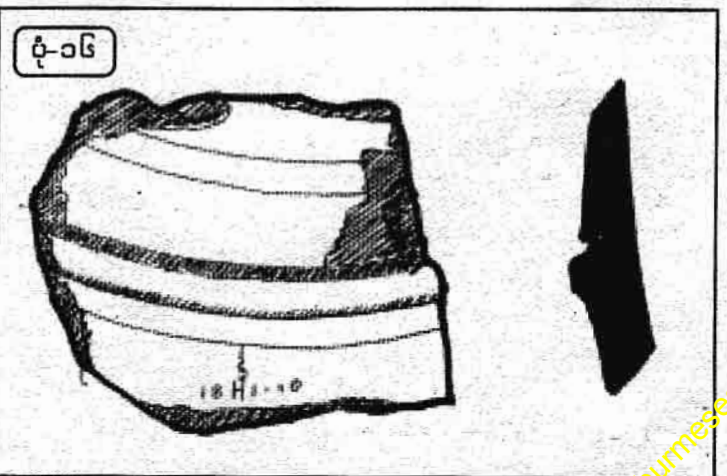
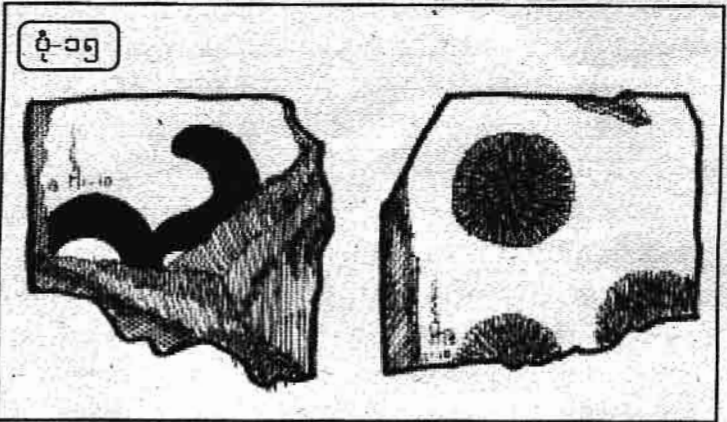
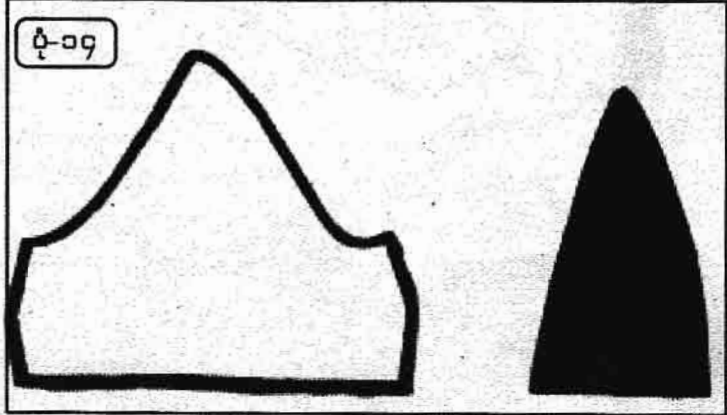
*** ပုံ (၁၄)

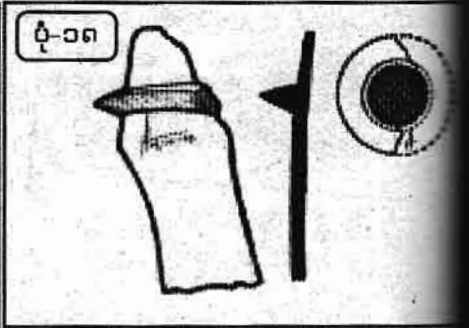
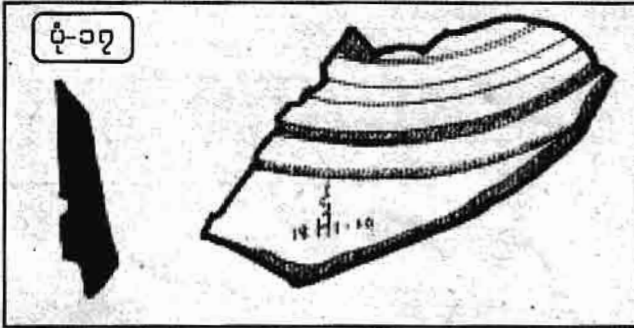
ပိရမစ်ပုံစံမျိုး အောက်ခြေ လေး
ဆာင့်သဏ္ဍာန်ဖြင့် အဖျားချွန်သွား
ပါသည်။ ဤမြေမီးဖုတ် စဉ်လက်ရာ
တွင် လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ကျိုးပဲ့နေသည့်
သဏ္ဍာန်လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ C1
ကျင်း အရှေ့တောင်ဘက် ကျင်းပေါင်
(၁)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက်
၂ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော
မြေမီးဖုတ် စဉ်လက်ရာကို ပုံ (၁၄)
ကျင်းလက်ရာအဖြစ် ရေးဆွဲ ဖော်ပြ
ထားပါသည်။

ဖုလ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီး
ဖုတ် စဉ်လက်ရာ အမြင့် (၂၄)လက်မ
ခန့် အကျယ် (၂၅)လက်မခန့်နှင့်
အောက်ခြေ အထူ (၁၄) လက်မခန့်
ပါသည်။ အဖျားလည်း ချွန်သွားပါ
သည်။

ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ လက်ယာဘက်
တွင် မြေမီးဖုတ် စဉ်လက်ရာ အထူ
အထက်ကို အနက်ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြ
ထားပါသည်။ စဉ်ရောင်မှာ အပြာနက်
ရောင် တစ်ရောင်တည်းသာ တွေ့ရှိရပါ
သည်။

A2ကျင်းတွင်လည်း ဤပုံ(၁၄)ကဲ့သို့
မြေမီးဖုတ် စဉ်လက်ရာ အပိုင်းအစများ
တွေ့ရှိရပါသေးသည်။

*** ပုံ (၁၇)

ပုံ (၁၅) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ F3ကျင်းမြောက်ဘက်ကျင်းပေါင်မှ (၃)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၁)ပေကျော်ခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် စဉ့်ပြား အပိုင်းအစ လက်ရာတစ်ခုကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤမြေမီးဖုတ် စဉ့်ပြားလက်ရာကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံနှိပ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မူလ မြေမီးဖုတ်စဉ့်ပြား အမြင့် (၈)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၉)စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၂၂)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ ပုံ (၁၅)၏ လက်ဝဲဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ်စဉ့်ပြား ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ ကျောဘက်မျက်နှာကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

စဉ့် အဖြူရောင်ပေါ်တွင် စဉ့်အပြာရင့်ရောင်ဖြင့် ပန်းဒီဇိုင်းလက်ရာ ရေးဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုံ (၁၅) လက်ယာဘက် ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ပြား၏ အတွင်းဘက် မျက်နှာပြင်ကို ရေးဆွဲဖော်ပြထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤမျက်နှာပြင်တွင် မြေမီးဖုတ်ရောင်တောက်ပနေပါသည်။ တွင်းအချင်း

၁၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(၃)စင်တီမီတာခန့်နှင့် အနက် (၁၁)စင်တီမီတာခန့်ရှိသော တွင်းကလေးတစ်တွင်းနှင့် နှစ်ခြမ်းကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

*** ပုံ (၁၆)

မြေမီးဖုတ် စဉ့်လက်ရာ လင်ပန်းအပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရပါသည်။ မြေမီးဖုတ် စဉ့်လင်ပန်း အပိုင်းအစ အတွင်းရောအပြင်ပါ အနီသွေးပါသော စဉ့်လိမ္မော်ရောင် တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤစဉ့်ရောင်မျိုး ရှေးခေတ် စဉ့်လက်ရာများတွင် ရှားပါးစွာ တွေ့ရှိရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤပုံ(၁၆) မူလ မြေမီးဖုတ်စဉ့်လင်ပန်း အပိုင်းအစကို A4 ကျင်းအနောက်တောင်ထောင့် ကျင်းပေါင်မှ (၂)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၁၁)ပေကျော်ခန့်မှ တူးဖော် တွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုတူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ်စဉ့်လက်ရာ လင်ပန်း အပိုင်းအစကို ပုံ (၁၆) ဒီဇိုင်းလက်ရာတွင် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။ မူလလက်ရာအမြင့် (၅၂)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၇၂)စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူဆုံးနေရာ (၁၂)စင်တီမီတာခန့်၊ အောက်ပိုင်း (၁)စင်တီမီတာခန့်၊ အထက်ပိုင်း (၆)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ (၁၆)၏ လက်ယာဘက်တွင်

မြေမီးဖုတ် စဉ့်လင်ပန်း အပိုင်းအစ အထူပမာဏကို လိုင်းအနက်ဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။

*** ပုံ (၁၇)

ပုံ (၁၅) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ A4ကျင်းအနောက်တောင်ထောင့် ကျင်းပေါင် (၃)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၁)ပေကျော်ခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် စဉ့်လက်ရာကို ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ လင်ပန်း အပွဲအစ တစ်ခုဖြစ်မည်ဟု ယူဆရပါ၏။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မူလ မြေမီးဖုတ် စဉ့်လက်ရာ အမြင့် (၅၂)စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၉)စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၁၁)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ အောက်ပိုင်းထက် အပေါ်ပိုင်းပါးပါသည်။

ပုံ (၁၅) လက်ဝဲဘက်တွင် မြေမီးဖုတ် စဉ့်လက်ရာ၏ အထူပမာဏကို အနက်ပြောင်ဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။ စဉ့်ရောင်မှာ လိမ္မော်ရောင်ဖြစ်ပြီး အပြင်ထက် အတွင်း ပိုရင့်သော ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုံ (၁၆)မှ မူလလက်ရာ အရောင်ထက် ဤ ပုံ (၁၇) စဉ့်လက်ရာအရောင် ပိုရင့်ပါသည်။

*** ပုံ (၁၈)

မြေမီးဖုတ် ပန်းအပိုင်းအစ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် ပန်းအိုး အစိတ်အပိုင်းကို အရောင်ဖျော့သာ တွေ့ရှိရပါသည်။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော နေရာမှာ AIကျင်း မြောက်ဘက် ကျင်းပေါင်မှ ကပ်လျက် ကျင်းအနက် (၂)ပေခန့်မှ တူးဖော် တွေ့ရှိရပါသည်။ အမြင့် (၆၂) လက်မခန့်၊ အတွင်းအချင်း (၃၂) လက်မခန့်နှင့် အထူ (၁)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

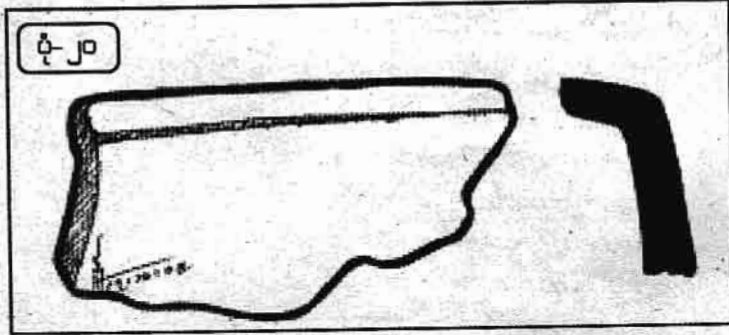
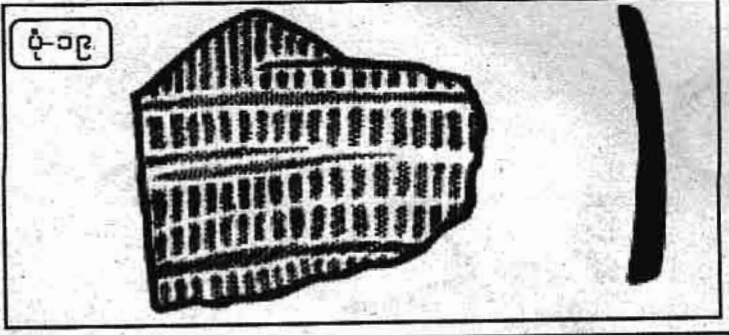
ပြန့်ကားနေသော အနားရစ် အကျယ် (၁)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ ဤ ပုံ (၁၈)ကဲ့သို့ ပန်းအိုး အပိုင်းအစများ AIကျင်း နောက်ထပ် လေး၊ ငါးခု တွေ့ရှိရပါသေးသည်။

ပုံ (၁၈) ဒီဇိုင်းလက်ရာကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပုံစံနှစ်မျိုးဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ လက်ဝဲဘက်ပုံမှာ ပန်းအိုး အစိတ်အပိုင်း၏ ဘေးအမြင်ကို ရေးဆွဲထားသော လက်ရာဖြစ်ပြီး လက်ယာဘက်ပုံမှာ ပန်းအိုး အစိတ်အပိုင်း၏ အပေါ်စီးမှအမြင်ကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျုံးပဲနေသော နေရာများကို အစက် ကလေးများဖြင့် ခန့်မှန်း ရေးဆွဲထား ပါသည်။ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ဒီဇိုင်းပုံ နှစ်ခုကြားတွင် ပန်းအိုး အထူပမာဏ ကို အနက်ပြောင်ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြ ထားပါသည်။

*** ပုံ (၁၉)

ပုံ (၁၉) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ AI ကျင်း အလယ်ကျင်းအနက် (၂၂)ပေ ခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် အိုးခြမ်းကဲ့ အပိုင်းအစကို ကူးယူ ရေးဆွဲ ထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါ သည်။

မူလ မြေမီးဖုတ် အိုးခြမ်းကဲ့ အမြင့် (၂၄)လက်မခန့်၊ အကျယ် (၃၄) လက်မခန့်နှင့် အထူ (၁)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ မူလအရောင်မှာ မြေမီးဖုတ် အရောင်ဖျော့ တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံ(၁၉) လက်ယာဘက်တွင် အိုးခြမ်း ကဲ့ အထူပမာဏကို အနက်ပြောင်ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။ အိုးခြမ်း ကဲ့ ဒီဇိုင်းကွက်များမှာ ကန့်လန့်ဖြတ် အလျားလိုက် အစင်းကြောင်းများပေါ် တွင် ဒေါင်လိုက် အစင်းကြောင်း အတိုကလေးများဖြင့် အားဖြည့် စာန် ဆာဆင်ထားပါသည်။

*** ပုံ (၂၀)

ခေါင်မိုးပြား အုတ်ကြွပ် အပိုင်းအစ တစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။ အရောင်မှာ မြေမီးဖုတ် အရောင်ဖျော့ သာ တွေ့ရှိရပါသည်။ AIကျင်း အလယ်ကျင်း အနက် (၂)ပေခန့်မှ တူးဖော် တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုံ (၂၀)မှာ တူးဖော် တွေ့ရှိရသော

ခေါင်မိုး အုတ်ကြွပ်ပြား အပိုင်းအစကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ မူလ အုတ်ကြွပ်ပြား အပိုင်းအစ အမြင့် (၂၂)လက်မခန့်၊ အလျား (၆)လက်မခန့်နှင့် အထူ (၁)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

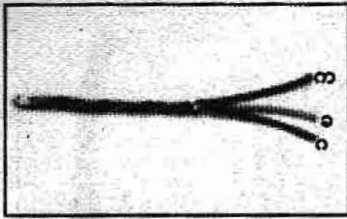
အုတ်ကြွပ်ပြား ဂေါက်ဂျိတ်မှာ ခပ် ကွေးကွေးကလေးသာ တွေ့ရှိရပြီး ထောင့်မှန် အနေအထားမျိုး မတွေ့ရှိ ရပေ။

အုတ်ကြွပ်ပြား အပုံလိုက်ထဲမှ ကောင်းနိုးရာရာရေးဆွဲဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပုံ(၂၀) လက်ယာဘက် တွင်လည်း အုတ်ကြွပ်ပြား အထူအပါး အကွေးကို အနက်ပြောင်ဖြင့် ရေးဆွဲ ဖော်ပြထားပါသည်။

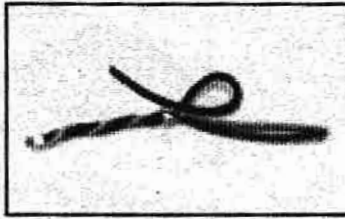
ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ပန်းချီထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

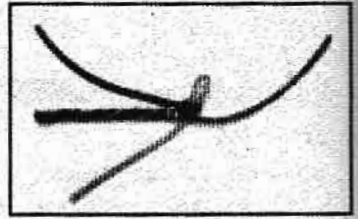
www.burmeseclassic.com

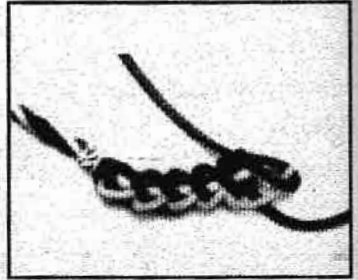
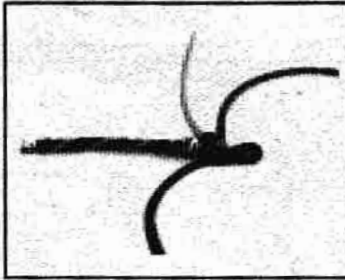
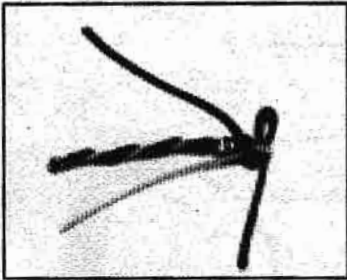
◀ ဝဲ-၁ ▶ ဝဲ-၄

◀ ဝဲ-၂ ▶ ဝဲ-၅

◀ ဝဲ-၃ ▶ ဝဲ-၆

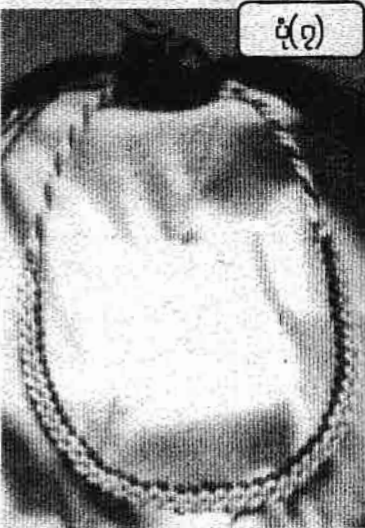
လည်လှေ့ အဆက်
 အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း(၇၈)
 凤尾结项链
 Feng Wèi Jié Xiàng Liàn
 ဖွန့် ၆၀ ကျ ရှုန့် လျန့်
 ဇာမဏီငှက်ခြီး ကြိုးထုံးလည်ဆွဲ

ဇာမဏီငှက်ခြီးပုံစံ ကြိုးထုံးနည်းဖြင့် ချည်ထုံးထားသော လည်ဆွဲတန်ဆာ ဖြစ်သည်။ တရုတ်အယူအဆတွင် ဇာမဏီသည် ကူတ္တိလိင်၊ အမျိုးသမီးထု ကို ကိုယ်စားပြု၍ နဂါးသည် ပုလ္လိင်၊ အမျိုးသားထု ကိုယ်စားဖြစ်သည်။ ကိုယ်လေးလက်ဝန်ရှိနေသည့် မိခင် လောင်းတစ်ဦး မီးနေ၊ မျက်နှာမြင်သော အခါ “နဂါးလား၊ ဇာမဏီလား” ဟု မေးလေ့ရှိကြသည်။ “သားလေးလား၊ သမီးလေးလား” ဟု မေးမြန်းခြင်းဖြစ် သည်။ ဇာမဏီငှက်ခြီးသည် လှပဆန်း ကြယ်သော ပုံသဏ္ဍာန်ရှိလေရာ ဤ ကြိုးထုံးပုံစံ လည်ဆွဲသည် မိန်းကလေး ၁၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြေမျှစင်း

ဇာမုတ် ကြိုးထုံးပညာ (၇၈)

ယုဂဇာမုတ်

များ၏ မေတ္တာရေးဆိုင်ရာ ဆန်းကြယ် နက်နဲသော ခံစားချက်၊ နှလုံးသား ပုံဖော်မှုများကို ကိုယ်စားပြုလေသည်။ ဤလည်ဆွဲကို ပေးပို့သူ လက်ဆောင် ပါးသူနှင့် လက်ခံရရှိသူတို့အကြား ဆက်စပ်တည်ရှိနေသော နှလုံးသား ကွန်ရက်ကိုလည်း ဖော်ကျူးပါသည်။ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးအား ဆံဖြူသွား ကျိုးသည်အထိ အိုအောင်မင်းအောင် ပေါင်းသင်းနိုင်ကြပါစေဟု ဆုမွန်ကောင်း တောင်းပေးလေ့ရှိသည့်အတိုင်း ပေး သောဆုနှင့် ပြည့်စုံကြသော၊ နေဝင်ချိန် ၌ ဖြတ်သန်းလာခဲ့သော ပုံရိပ်မှတ်တိုင် အဖြစ် ပြန်လည် တွေးတော ကြည်နူး နိုင်ကြသည့် လက်ဆောင်လည်း ဖြစ် သည်။ ကြိုးထုံးပုံကို ကြည့်ကြပါစို့...

ပုံ(၅)

ပုံ(၁) အရောင်ကွဲ ကြိုးစ သုံးစကို Fancy ဟု ခေါ်သည့် ကော်ပုတ်၊ စေတစ်လုံးဖြင့် ထိန်းကာ (သို့) စင်တီမီတာ အရှည်ခန့်အထိ

ပုံ(၈)

ကျစ်ထုံးပါ။ အဆုံးတွင် Fancy တစ်လုံးဖြင့် သတ်ပါ။

ပုံ(၂) ကြိုးစ(က)ကို ကွင်းပြုလုပ်ပါ။

ပုံ(၃) ကြိုးစ(ခ)ကို ခေါက်လျှိုပါ။

ပုံ(၄) ကြိုးစ(ဂ)ကို (ခ)ကွင်းတွင်း ထပ်၍ ခေါက်လျှိုပါ။

ပုံ(၅) ကြိုးစ(က)ကွင်းအဖြစ် ထပ်မံ ရရှိပါမည်။ ထိုသို့ အစီအစဉ် အတိုင်း အဆင့်ဆင့် လျှိုသွား ပါ...

ပုံ(၆) ခြောက်ကြိမ်မြောက် ကွင်းလျှို ပြီးသော အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိပါမည်။

မိမိ အလိုရှိသော အလျားရအောင်

ဆက်လက်ပြုလုပ်ကာ “ဖန်စီ” ကော် စေ့ဖြင့် ကြိုးစသတ်ခြင်းဖြင့် ဇာမဏီ ငှက်မြီးကြိုးထုံး လည်ဆွဲတစ်ကုံးကို ရပါပြီ ပုံ(၇)။ နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် တရုတ်ကြိုးထုံးပညာ(၇၇) ဆံညပ်ပုံ ကြိုးထုံးကို အသုံးပြုထားသော ခါး စည်း၊ ခါးပတ် ပုံ(၈)ကို ဖော်ပြလိုက်ပါ သည်။ ဆံညပ်ပုံကို အရှည်ထုံးထား ခြင်းဖြစ်ရာ အလွယ်တကူ ဖန်တီးနိုင်ပါ လိမ့်မည်။

စာမျက်နှာ (၁၇၆)မှ အဆက်

ရှားစောင်းလက်ပပ်လက်ခါ တစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် လွှဲသွားကဲ့သို့ ဆူးကလေး များအား ဖယ်ရှားပစ်ပါ။ ပြီးလျှင် ရှားစောင်းလက်ပပ်အား အတွင်းဘက် မှ ဝားဖြင့် အခွံခွာပါ။ အခွံခွာပြီးလျှင် အတွင်းမှအနှစ် ဂျယ်ရီများကို ဟင်းစား ဖွန်းဖြင့် ခြစ်ယူပါ။

ရှားစောင်းလက်ပပ်အနှစ် ဂျယ်ရီများ (၅၀)ကျပ်သားခန့်ရရှိလျှင် ရေစင်စင် ဆေးပါ။ ရေဆေးပြီး မြေအိုး(သို့မဟုတ်) ဒန်အိုးသန့်သန့်ထဲမှာ ထည့်ပါ။ မန်ကျည်းအနှစ်ထည့်ပါ။ ထန်းလျက် ကို ကျိုချက်ပြီး အအေးခံပါ။ ပြီးလျှင် ရေစစ်ဖြင့် စစ်ပြီးမှ ထည့်ပါ။ စမုန်မျိုး ငါးပါးကို အမုန်ကြိတ်ပြီး ထည့်ပါ။

ထို့နောက် ပွေးကိုင်းထည့်ပြီး သပ အောင် ရောမွှေပါ။ ရေနှင့် ဆားကို သင့်တင့်ရုံ ထည့်ပါ။ ပြီးလျှင် ကျိုချက် ပါ။ ညောင်စေးကျ၍ လက်ဖြင့် ကော် ရပြီး ချက်ဆေးဖြစ်လာလျှင် အအေးခံ ထားပါ။ ပြီးလျှင် ပုလင်းထဲထည့်ပြီး လေလုံအောင်ထားပါ။

ယင်းချက်ဆေးအား ဟင်းစားဖွန်း နှင့် တစ်ဖွန်းခန့် ညအိပ်ရာဝင်ခါနီးတိုင်း ရေအေးနှင့် တစ်နေ့ တစ်ကြိမ် မုန်မုန် စားသုံးပါက မီးယပ်ရောဂါပျောက်ကင်း ပါသည်။

ယင်းချက်ဆေးသည် မီးယပ်ရောဂါ အပြင် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ခြင်း၊ သွေးချို ဆီးချိုရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း ခြင်း၊ အပူငြိမ်းခြင်း၊ သွေးသားစင်ကြယ် ခြင်း၊ အစားအသောက်ကောင်းခြင်း၊ မျက်စိအပြင် ကြည်လင်လာခြင်း စသည့် အကျိုးကျေးဇူးများလည်း ရရှိစေပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပေ သတည်း။

မောင်မောင်ကျောက်

www.burmeseclassic.com

ရှားစောင်းလက်ပပ် ချက်ဆေး

အထင်မသေးနှင့်

အောင်မြင်ကျွက်

ကျွန်ုပ်တို့၏ အမေဖြစ်သော ကျွန်ုပ်၏ အမေကြီး သို့မဟုတ် အဘွား၏ နာမည်မှာ ဒေါ်ဌေးညွန့် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အများစုက “အမေညွန့်” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ဆရာမကြီး” ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့က တစ်ရွာလုံးကတော့ “အမေညွန့်” ဟုသာ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။ အမေညွန့်၏ဖခင် ဦးထုံးသည် တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

အမေညွန့်သည် ဖခင်တိုင်းရင်း သမားတော်ကြီးဦးထုံး၏ မြန်မာ့ရိုးရာ ဗိဇ္ဇာပညာကို အပြည့်အဝလိုက်နာ ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်တော့ မဟုတ်ပါ။ အမျိုးသမီးများအတွက် ဖော်စပ်ပြီး ရောင်းချခဲ့သည့် “ရှားစောင်းလက်ပပ် ချက်ဆေး” တစ်မျိုးတည်းသာ မှတ်သားပြီး ဖခင်ကြီး၏ပညာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။

အမေညွန့်သည် ဤချက်ဆေး တစ်မျိုးတည်းနှင့်ပင် “ဆရာမကြီး” ဖြစ်ခဲ့ရာသူဟု ဆိုရပေမည် ဖြစ်သည်။

အမေညွန့်သည် အသက်(၄၂)နှစ် အရွယ်ကပင် ခင်ပွန်းဦးချစ်ထွန်း ကွယ်လွန်သွားခဲ့သဖြင့် မုဆိုးမဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရသော်လည်း ယင်း ချက်ဆေး တစ်မျိုးတည်းသာ ဖော်စပ် ရောင်းချပြီး သားသမီး(၈)ယောက်တို့အား ကျွေးမွေးခဲ့ရာပေသည်။

အသက်(၄၂)နှစ်အရွယ်မှ အသက်(၉၀)ကျော်သည်အထိ ချက်ဆေး ဖော်စပ်ပေးရင်းချခဲ့ပြီး အသက် (၁၀၂)နှစ် ပြည့်ခါနီးအရွယ်ရောက်မှ ကွယ်လွန် သွားခဲ့ရာပေသည်။

အမေညွန့်၏ ချက်ဆေးသည် ထိုခေတ်က မိတ္ထီလာမြို့နှင့် မိတ္ထီလာကန်အောက် တစ်ခွင်တွင် နာမည်ကြီးခဲ့ပါသည်။

အမေညွန့် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေစဉ် အချိန်နှင့် အမေညွန့် ကွယ်လွန်သွားပြီး နောက်ပိုင်း အချိန်များတွင် အမေညွန့်၏ သားသမီးများနှင့် မြေးမြစ်တို့သည် ယင်းချက်ဆေးအား ဖော်စပ် ရောင်းချခြင်း မရှိတော့ပေ။

ယခုအချိန်တွင် အမေညွန့်၏ သားသမီး(၈)ယောက်အနက် သတ္တမမြောက် သမီးဖြစ်သူ အသက်(၈၀)အရွယ်ရှိ ဒေါ်လေးဒေါ်ခင်တင့် တစ်ယောက်သာ ကျန်ရစ်တော့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ငယ်ငယ်ကတည်းမှ အသက်(၄၀)အရွယ်အချိန်ခန့်အထိ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏အစ်မများဖြစ်သော ဒေါ်သိန်းနှင့် ဒေါ်သိန်းရှင်တို့သည် အမေညွန့်နှင့် ဒေါ်လေးဒေါ်ခင်တင့်တို့ ချက်ဆေးချက်ရာတွင် အမြဲတမ်းလိုလို ဝိုင်းဝန်း ကူညီလုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးပါသည်။

သို့ရာတွင် ချက်ဆေး ဖော်စပ်ပုံနည်း အပြည့်အစုံကို အတိအကျ မသိရှိခဲ့ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ယခုထက်တိုင် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေသေးသော ဒေါ်လေးဒေါ်ခင်တင့်၊ အစ်မဒေါ်သိန်းနှင့် ဒေါ်သိန်းရှင်တို့ထံမှ ချက်ဆေး ဖော်စပ်နည်း အပြည့်အစုံအား မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။

နက္ခတ္တရာဇင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသည် မြန်မာ့ရိုးရာ ဗိဇ္ဇာဆေးပညာရပ်များကို ပြန်လည် ဖော်ထုတ် တင်ပြပေးနေပါ

သဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် အမေညွန့်၏ မြေးအရင်း တစ်ယောက်အနေဖြင့် ရှားစောင်းလက်ပပ်ချက်ဆေး ဖော်စပ်ပုံဆေးနည်းအား အလိုရှိကြသူများ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် ဆေးဒါနအဖြစ် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

တစောင်းလက်ပပ်(ခေါ်)
ရှားစောင်းလက်ပပ်ချက်ဆေး
တစ်ဖုံစာ

- ရှားစောင်းလက်ပပ် (၅၀) ကျပ်သား
- ဖန်ကျည်အနှစ် (၂၀) ကျပ်သား
- ထန်းလျက် (၁) ပိသား
- ပွေကိုင်း (၁၅) ကျပ်သား
- စပုန်ဖိုဝါးပါး (၁၀) ကျပ်သား

ရှားစောင်းလက်ပပ်ပင်တွင် အလက်(၁၂)လက်မှ (၁၄)လက်အထိ ရှိပါသည်။ ရှားစောင်းလက်ပပ်တစ်လက်၏ အရှည်သည် (၁ ဒသမ ၃)ပေခန့်ရှိပြီး အောက်ခြေမျက်နှာမှာ (၂ ဒသမ ၄) လက်မခန့်အရွယ်ရှိ ရှားစောင်းလက်ပပ်များကိုသာ ချိုးယူပါ။

စာမျက်နှာ (၁၇၅) သို့

စိုက်၊ မွေး ပညာရှင်တစ်ဦး၏

ယခုဆောင်းပါးနှင့်အတူ ဖော်ပြပေး
သိုက်သော ညာလက်ဖဝါးပြင်ပုံစံပိုင်
ဆိုင်ရာ အသက်(၃၂)နှစ်အရွယ် မြန်မာ
အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
သို့သော် သူ့ကို သူ့မိဘများက ဥရောပ
နိုင်ငံတစ်ခုတွင် မွေးဖွားခဲ့ခြင်းဖြစ်
ကြောင်း သိရသည်။

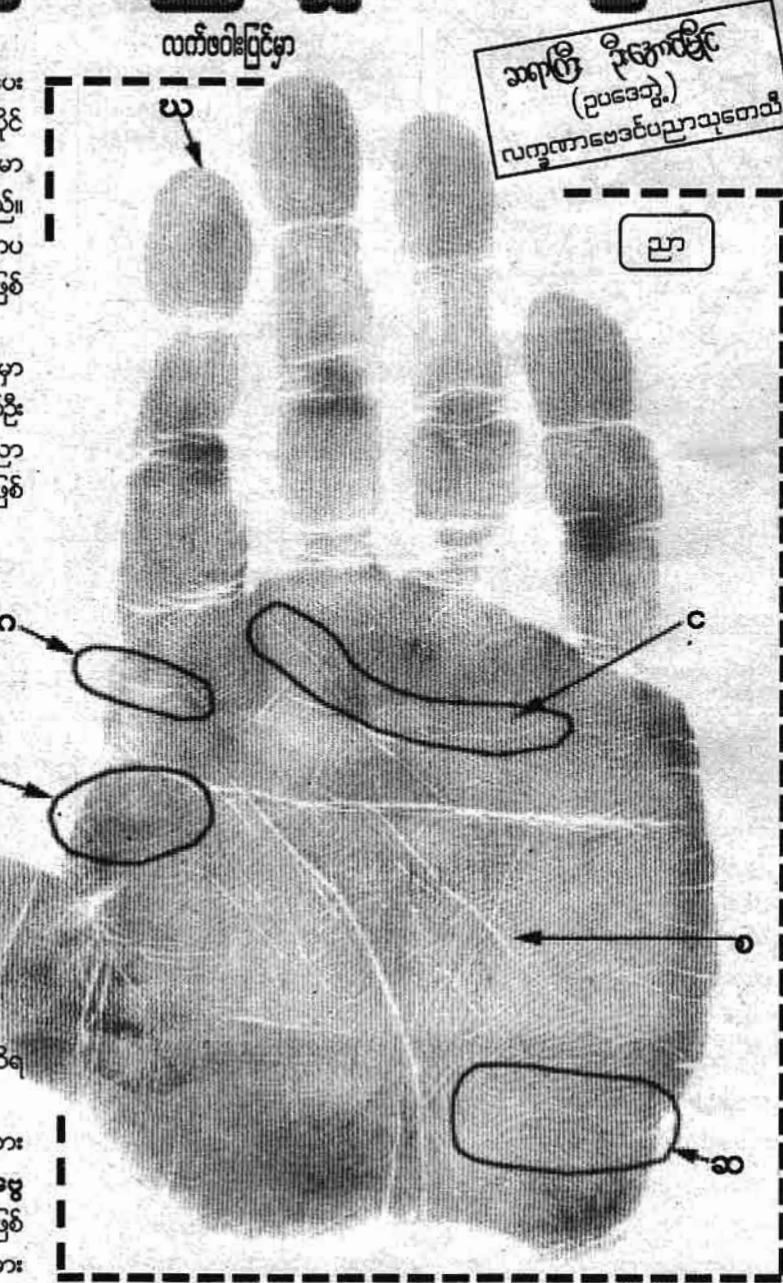
သူ့အနေဖြင့် စိုက်/မွေးပညာရပ်မှာ
ခေါက်တာဘွဲ့ရရှိပြီးပင် ပညာရှင်တစ်ဦး
ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ ပညာ
သွားသင်ရန် စီစဉ်နေသူလည်းဖြစ်
သည်။

စိုက်/မွေးပညာရပ်များကို
သင်ကြား သုတေသန
ပြုရသောဌာနမှ
အရာထမ်း
တစ်ဦး က
သည်း

ဖြစ်သည်။
စိုက်/မွေး လုပ်ငန်းကို
တိုက်ပိုင်တည်ထောင်
ဆောင်ရွက်နေသူဖြစ်ကြောင်းလည်း သိရ
သည်။

“က”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သည့်နေရာမှာ လက်မထိပ်၌ ဓမ္မ
အက္ခေး (ခေါ်) လခြမ်းဓမ္မရှိခြင်းဖြစ်
သည်။ လက်ချောင်းထိပ်ဖျားများအား
ထုံးနီးပါး ထိုဓမ္မမျိုးဖြစ်ကြသည်။

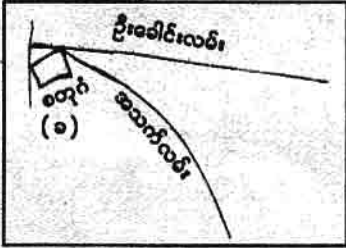
*** →

ထိုဓမ္မာ ဖွဲ့ကောင်းခြင်း တာလုပ်လုပ်
ပြီးဆုံးအောင် လုပ်တာကြောင့် လက်တွေ့အခွင့်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရလင့် ခရုရ

ခြင်းဆိုသော ပတ်ကိုပေးဖို့ရှိသည်။

“ခ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ အင်္ဂါဂြိုဟ်ခွင် အဝိုနေရာမှာ စတုဂံကွက် ထင်ရှားရှိခြင်းဖြစ်သည်။

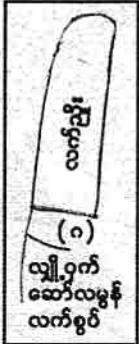
အိန္ဒိယ လက္ခဏာပညာရှင်များက ထိုနေရာကို သတ္တရဋ္ဌာန(ရန်သူဋ္ဌာန)ဟု သတ်မှတ်ထားသည်။

စတုဂံမှာ ကာကွယ်ခြင်းဟု ဆိုသဖြင့် ခိုက်ရန်ပြုသော သွေးထွက်သံပို ဒေါသများမှ အကာအကွယ်ပေးခြင်းဟု အဟောထုတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဒေါသကြောင့် ဖြစ်ရသော ခိုက်ရန် ပြဿနာ၊ သွေးထွက်သံယို၊ ထိခိုက်အန္တရာယ်များမှ အကာအကွယ်ပေးမည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

“ဂ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်နေရာမှာ လက်ညှိုးအောက်ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခွင်၌ လျှို့ဝှက်ဆော်လမ္မန်လက်စွပ်သဏ္ဍာန် ရှိခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ အတွေ့အကြုံအရ ထိုသင်္ကေတ ရှိသူမှာ သူတစ်ပါး အပေါ်ဆရာ လုပ်ရခြင်း၊ စီမံခန့်ခွဲ ဦးဆောင်ရခြင်း ဖြစ်စေသည်။ ဆရာ လမ်းကြောင်း တစ်ခုလုံး ဖြစ်သည်။

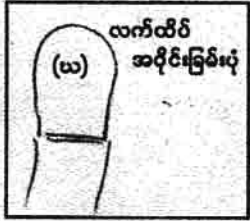

ပိတ်တတ်ကျွမ်းသော ပညာရှင်ကို သူတစ်ပါး

အား ပြန်လည် သင်ကြားပေးရတတ်သည်။

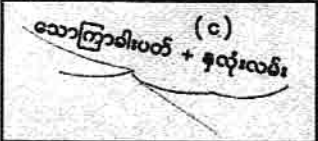
အကြံပေးလုပ်ညွှန်များ ပြုပေးတတ်သည်။

“ယ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်ညှိုးထိပ်ဖျား အပါအဝင် လက်ချောင်းထိပ်ဖျားများ အပိုင်းခြမ်းပုံ ရှိခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသင်္ကေတရှိသူတို့မှာ အလုပ်အမျိုးမျိုးကို လုပ်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ အလုပ်ပစ္စည်းတတ်သူ ဖြစ်ကြသည်။

“င”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ သောကြာခါးပတ်လိုလို၊ နှလုံးလမ်းကြောင်းလိုလို ဝေခွဲမရ ဖြစ်စေနိုင်သောလမ်းကြောင်း ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းပြောရလျှင် သောကြာခါးပတ်နှင့် နှလုံးလမ်း ရောထွေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

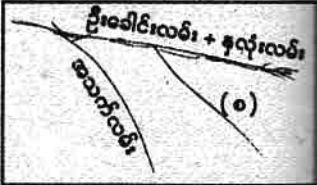

ဤသင်္ကေတကြောင့် အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စများတွင် ကံမကောင်းတတ်ပါ။ အိမ်ထောင်ပျက်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်ဆက်ဖြစ်ခြင်းတို့ ကြုံနိုင်သည်။

သို့သော် မိမိတတ်ကျွမ်းသော (စိုက်မွေး)ပညာများနှင့် ပတ်သက်၍ သုတေသနပြုခြင်း၊ စာပေရေးသားဖော်ထုတ်ခြင်းမျိုးတွင် ပါရဂူမြောက်အောင်မြင်နိုင်မည်။ ထိုပညာရပ်နှင့် ပတ်သက်သော သင်ကြားမှုလုပ်ငန်း မျိုးတွင် ပါမောက္ခရာထူးမျိုးအထိ

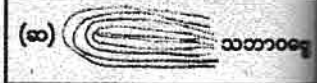
တိုးတက်ရရှိသူမျိုးတွင် တွေ့ရှိရပေသည်။

“စ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ တနင်္လာဂြိုဟ်ခွင် လက်ဖက်စောင်းမှထွက်သော ကံလမ်းနှင့် တနင်္လာဂြိုဟ်ခွင်ဘက်သို့ ကွေးဆင်သော ဦးခေါင်းလမ်း မကွဲပြားခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသင်္ကေတကြောင့် ပြည်ပနိုင်ငံများ အကျိုးပေးခြင်း၊ စိတ်ကုစိတ်သန်း ဆန်ခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်သည်။

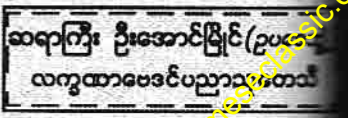
“ဆ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ တနင်္လာဂြိုဟ်ခွင်တွင်ရှိသော သဘာဝဓမ္မ အမျိုးအစားဖြစ်သည့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို နှစ်သက်ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း၊ သစ်ပင်ပန်း၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် ထူးခြားစွာ ဆက်သွယ်နိုင်သော အရည်အချင်းရှိခြင်း၊ အဟောထုတ်ကြသည်။

စိုက်မွေးပညာရှင်ကို သင်ယူထုချွန်ပေးသော အဓိကသင်္ကေတဟု ဤသဘာဝဓမ္မကြောင့် ဟု ယူဆပါသည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာခြင်း ပွားအောင်...

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်စိုးရာ

လက်ခံကျေခွာ

အိပ်မက်ရှင်တစ်ပါး

(၆၈)

❖ သော့ကောက်ရသည် (လှိုပဟုတ်) သော့ နှုတ်တွေသည်ဟု မြင်မက်လျှင် ဝမ်းမြောက် စွယ်ကိစ္စများ ဆက်ကာမပြတ် ကြံ့တွေ့မည် ဝိုင်းဝန်းဖြစ်သည်။

❖ အိမ်ထောင်ရှိ အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...

ငွေကြေး၊ အလုပ်ကိုင် တိုးတက်ဖြစ် ထွန်းမည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

နေအိမ် လူနေမှုအဆင့်အတန်း မြင့် မားလာမည်။

❖ လူမျိုးလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်...

ယုယမြတ်နိုးသည့် ကြင်ရာတွေ့မည်။

❖ အမျိုးလူလွတ်က မြင်မက် လျှင်...

မိဘများထံသို့ လက်ဆောင်ပစ္စည်း များရောက်လာမည်။ (လာရောက် တမ်းလှမ်းတောင်းရမ်းသူ ပေါ်ပေါက် မည်ဟု ဆိုလိုသည်။)

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ကုန်စည် သွက်လက်၍ အမြတ် အစွန်း များပြားမည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

သီးထပ်သီးညှပ်များ စိုက်ပျိုးဖြစ် ထွန်း ကောက်ပဲသီးနှံ တိုးပွားကာ ငွေကြေးဝင်လမ်း များပြားဝေဆာမည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသား စာသင် သားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲများ၌ အခက်အခဲမရှိ ဖြေဆို နိုင်၍ သတင်းကောင်း ကြားသိရမည်။

❖ နာမကျန်းဖြစ်နေသူက မြင်မက် လျှင်...

ဆေးဝါးကောင်း၊ သမားကောင်း တွေ့၍ ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်း မည်။

❖ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သူက မြင်မက်လျှင်...

သက်ရှည်ကျန်းမာ၍ နေအိမ် မိသားစု အတွင်း သုမင်္ဂလကိစ္စ ပေါ်ပေါက်မည်။

❖ ခရီးသွားလာစဉ် မြင် မက်က...

ကူညီ ထောက်ပံ့သူ မိတ်ဆွေ၊ ခရီးဖော်ကောင်းတွေ့၍ ခရီးလမ်း ချောမွေ့ အဆင်ပြေမည်။

❖ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

မကြာမီ သတင်းကောင်းကြား၍ ဝမ်းမြောက်မည်။

❖ လူပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

သူ့အလိုအလျောက် ပြန်လည် ရောက်ရှိလာမည်။

❖ အချုပ်ကျစဉ် မြင်မက်ပါက...

လွတ်ရက် မဝေးတော့ပြီ။

❖ သော့ ပျောက်ဆုံးသည် ကျပျောက်သည်ဟု မြင်မက်ပါက တွေးသမျှ ကြံ့သမျှ အလုံးစုံ စုံစုံပြု ပျက်သည်မည့် သတိပေးချက် ဖြစ်သည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားလုပ်ငန်း၊ ရာထူးဌာနအတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုများ ပျက်စီးဆုံးရှုံး မည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ဆုံးဖြတ်ချက် မှားယွင်းသဖြင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားလိမ့် မည်။

❖ လူလင်ဖျိုက မြင်မက်လျှင်...

မလွတ်မကင်း ကာမပိုင်ရှိသူနှင့် ဖောက်ပြားနိုင်သည်။

❖ လုံမပျိုက မြင်မက်လျှင်...

နာတာရှည်ရောဂါသည် ခင်ပွန်းနှင့် လက်ဆက်ရက်နီးရှိသည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

တွက်ချက်မှန်းဆမှု မှားယွင်းချွတ် ချော်ကာ ကုန်ရှုံးလိမ့်မည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် ကောက်ပဲသီးနှံ ဆုံးရှုံးပျက်စီးမည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင် မက်လျှင်...

ရွေးချယ်ဖြတ်တောက် ကျက်မှတ် မိသဖြင့် စာမေးပွဲတွင် မရှုမလှ ကျရှုံး နိုင်သည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

မတော်တဆဖြစ်မှုဘေး သတိ ဝီရိယပြုရန် လိုသည်။

❖ အချုပ်ကျစဉ် မြင်မက်ပါက...

နာမကျန်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

❖ နာတာရှည် ဝေဒနာရှင်က မြင်မက်လျှင်...
ဆေးဝါးကုသမှု မှားယွင်းခြင်း၊ ဆေး ခဲစိပ်သင့်ခြင်းတို့ ကြုံရတတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ်မြင်မက်ပါက...

ရလမ်းမရှိတော့ပါ။ ပုံစံပြောင်းသွား
ပြီဖြစ်သည်။

✦ လူပျောက်ရှာစဉ်မြင်မက်ပါက...

တစ်နယ်ရပ်ဝေးတွင် အတိဒုက္ခ
ရောက်နေတတ်သည်။

✦ သက်ကြီးရွယ်အိုက မြင်မက်

လျှင်...

နေအိမ်မိသားစုအတွင်း ဒုမင်္ဂလာ
ကိစ္စ ကြုံရမည်။

⊙ ဆော့လက်ဆောင်ရည်ဟု မြင်မက်လျှင် ဆုံးရှုံး

နှစ်နာမှု ကြုံရမည်ဖြစ်သည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်

လျှင်...

စီးပွားအလုပ်ကိုင် ကျဆင်းမည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

နေအိမ်တွင် သူခိုးစားပြဘေး ကျ
ရောက်တတ်သည်။

✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ချစ်သူ၏ စွန့်ခွာခြင်း ခံရကိန်းရှိ
သည်။

✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ဣန္ဒြေသိက္ခာ ကျဆင်းညှိုးနွမ်းဖွယ်
ကိစ္စ ကြုံရတတ်သည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်

မက်လျှင်...

စာမေးပွဲ ကျနိုင်သည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

အရောင်းအဝယ်ကုန်စည် ဆုံးရှုံး
လိမ့်မည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်

မက်လျှင်...

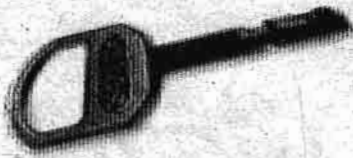
ရောဂါဘေး၊ ပိုးမွှားဘေးကြောင့်
သီးနှံပျက်စီးမည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ရည်းမှန်းချက် မအောင်မြင်ဘဲ
လှည့်ပြန်လာရမည်။

✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါ

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

က...

လုံးဝ ဆုံးရှုံးသွားပြီ။

✦ လူပျောက်ရှာစဉ်မြင်မက်ပါက...

မည်သို့ ကြိုးစားရှာဖွေစေကာမူ
တွေ့ဖို့မလွယ်ပါ။

✦ ဆေးသမားတော်က မြင်မက်

လျှင်...

ထိုအရပ်ဒေသတွင် ကူးစက်ရောဂါ
ဘေး ကျရောက်ဖွယ် ရှိသည်။

✦ အချုပ်ကျနေစဉ် မြင်မက်ပါ

က...

ပြင်းထန်သောဝေဒနာ ခံစားရကိန်း
ရှိသည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်နေစဉ် မြင်မက်

ပါက...

ရက်မကြာမီ သက်သာပျောက်ကင်း
နိုင်သည်။

✦ သက်ကြီးရွယ်အိုက မြင်မက်

လျှင်...

ခံပြင်းဒေါသထွက်ဖွယ် ကိစ္စများ
ကြုံရတတ်သည်။

⊙ ဆော့လက်ဆောင်ရည်ဟု မြင်မက်ပါက

ဆုံးရှုံးနှစ်နာမှုများ ပြေပျောက်မည်။

✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်ပါ

က...

စီးပွားလုပ်ငန်း အခက်အခဲများ ပြေ
လည်သွားမည်။

✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်ပါက...

အိမ်တွင်း ပစ္စည်းဥစ္စာများ တည်မြဲ
မည်။

✦ လူပျိုလူလွတ်က မြင်မက်

လျှင်...

ချစ်မှုရေးရာကိစ္စများ အဆင်ပြေ

သွားမည်။

✦ အပျိုလူလွတ်က မြင်မက်

လျှင်...

ခွင့်ပန်း၊ ချစ်ရေးဆိုခြင်းခံရမည်။

✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

တုံ့နှေးငြိမ်သက်နေသော ကုန်စည်
များ သွက်လက်လာမည်။

✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်

မက်လျှင်...

အထွက်တိုးသီးနှံမျိုးစေ့များ စိုက်
ပျိုးအကျိုးရှိမည်။

✦ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ခရီးအဆုံး၌ ရလဒ်ကောင်း ကြံ
တွေ့မည်။

✦ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်

မက်လျှင်...

ကြိုးစားထားသမျှ အရာထင်မြင်
ကြည်နူးရမည်။

✦ အချုပ်အကျဉ်း ကျစဉ် မြင်မက်

ပါက...

အားပေးသူ၊ ကူညီသူ ပေါ်ပေါက်
မည်။

✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင်

မက်လျှင်...

ချောမောစွာ မျက်နှာမြင်လိမ့်မည်။

✦ နာမကျန်းဖြစ်နေသူက မြင်မက်

လျှင်...

ဆေးဝါး၊ ဓာတ်စာများရရှိ၍ ကျန်းမာ
လာမည်။

✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ်မြင်မက်ပါက...

သတင်းကောင်းကြားရမည်။ ပစ္စည်း
အစားပြန်ရမည်။

✦ လူပျောက်ရှာစဉ် မြင်မက်

လျှင်...

မျှော်လင့်ချက် သဲလွန်စများ ရနိုင်
မည်။

✦ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သူက

မြင်မက်လျှင်...

- အပူအဖော်ခံရကိန်း ရှိသည်။
- ❖ ဆရာဝန် ဆေးသမားက မြင်မက်လျှင်...
ကုထုံးသစ်၊ ဆေးဝါးသစ်များ ထုတ်ဖော်ဖြစ်မည်။
- ❖ ထိမ်းမြားလက်ထက်ရန် စီစဉ်နေရိုက် မြင်မက်ပါက...
ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ အောင်မြင်မည်။
- ❖ သော့ကျိုးသွားသည်ဟု ပြင်မက်ပါက ကောင်းသောနိမိတ် ဖဟုတ်ပါ။
- ❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်ပါက...
စီးပွားလုပ်ငန်း အခက်အခဲတွေ့က ကျဆင်းနိုင်သည်။
- ❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
အိမ်မှုကိစ္စအသွယ်သွယ် ဖင်နွဲကြန့်ကြာ၍ စားဖိုဆောင်လိုအပ်ချက်များ များပြားနေနိုင်သည်။
- ❖ လူပျို အိမ်ထောင်မရှိသူက မြင်မက်လျှင်...
ချစ်ကံခေတ္တ အထီးကျန်နေရကိန်း ရှိသည်။
- ❖ မိန်းမပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ချစ်သူ လျစ်လျူပြုခြင်းခံရဖွယ် ရှိသည်။
- ❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...
ပြင်ပကိစ္စအရုံများ၍ ပညာရေး လစ်ဟင်းနေတတ်သည်။
- ❖ ကုန်သည်ရောင်းဝယ်သူက မြင်မက်လျှင်...
အရောင်းအဝယ်ဈေးကွက် ထိုင်းမှိုင်း နေလိမ့်မည်။
- ❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...
သီးနှံ အထွက်လျော့၍ ဈေးကောင်းမရ ဖြစ်တတ်သည်။

- ❖ နာမကျန်းဖြစ်နေသူက မြင်မက်လျှင်...
ဆေးဝါး အခက်အခဲဖြစ်၍ ဝေဒနာ တိုးနိုင်သည်။
- ❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...
ပစ္စည်းပျောက်ဆုံးလိမ့်မည်။
- ❖ ပစ္စည်းပျောက်ရှာစဉ် မြင်မက်ပါက...
ပြန်ရရန် မလွယ်တော့ပါ။
- ❖ လူပျောက်ရှာစဉ် မြင်မက်လျှင်...
ရှာလေဝေးလေ ဖြစ်နေမည်။
- ❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်က မြင်မက်လျှင်...
မွေးရဖွားရ ခက်ခဲတတ်သည်။
- ❖ ရွှေနေရွှေဖတ်က မြင်မက်လျှင်...
လိုက်ပါဆောင်ရွက်သောအမှု ရှုံးလိမ့်မည်။
- ❖ ဝမ်းပြု ထိန်းပေးသည့် ရန်သူက သော့ရှာတွေ့သည်ဟု ပြင်မက်လျှင် အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း ကြုံရဖွယ်ရှိသည်။
- ❖ အမျိုးသားက မြင်မက်လျှင်...
အချုပ်အကျဉ်း ကျတတ်သည်။
- ❖ အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...
ကာယိန္တေထိခိုက်ပျက်ပြားနိုင်သည်။
သော့နှင့် ပတ်သက်သော အိမ်မက် နိမိတ်၊ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးများသည် ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်လ စသည်ဖြင့် (၇)ဂဏန်းခြေဆိုင်ရာ အချိန်ကာလ တွင် ခံစားရတတ်သည်။
သော့ ရှိန်(Shi)စာလုံးသည် ဖြစ်သည်။ မှန်သည်။ 是 ရှိန်(Shi)နှင့် ခုနစ်ဂဏန်း 七 ချီ(qi)တို့ ပေါင်းစည်းထားခြင်း 是七 ရှိန်(Shi) ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

စာမျက်နှာ (၁၈၇)မှ အဆက်

သည်။
ကျွန်တော်လည်း ထိုဘကြီး ပြောဆိုလိုက်သော “နံနက်သင်္ဘော၊ ညဌက်ပျော” စာတံစာဆေးနည်းဖြင့် တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်လောက် နံနက်သင်္ဘောသီးမှည့် စားသုံးခဲ့သလို ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး၌ စီးကြမ်းငှက်ပျောသီးမှည့်ကို ပုံမှန် စားသုံးခဲ့ပါသည်။
သို့နှင့် ကျွန်တော်၏ ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေတို့ ညီညွတ်မျှတကာ ကျွန်တော်ခံစားနေရသော နာမွန်း၊ ခေါင်းကိုက်၊ သွေးပေါင်ချိန်တို၊ အကြောတက်၊ အသားအရေပူခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်းမမှန်သော ဝေဒနာတို့သည် တစ်နေ့တခြား ဒီရေအလားကဲ့သို့ တိုးတက် ပျောက်ကင်းခဲ့ပါတော့သည်။
ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော်ခံစားနေရသော ဝေဒနာတွေကို အစာအာဟာရဓာတ်စာ စားသုံးရန် တိုက်တွန်းခဲ့သူ အသက်(၈၀)အရွယ်ခန့် အဘကြီးကို ကျေးဇူးတင်မဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။
ထို့ကြောင့် လူတို့အတွက် လက်တွေ့အကျိုးရှိစေသော ရှေးလူကြီးတို့၏ “နံနက်သင်္ဘော၊ ညဌက်ပျော” ဆိုသည့် အာဟာရဓာတ်စာပေး ဆိုရိုးစကားကို ကျန်းမာလိုသူတိုင်းသည် လိုက်နာကာ စားသောက်နည်းအတိုင်း နေထိုင် စားသောက်ကြမည်ဆိုလျှင် ကျန်းမာသက်ရှည်၍ အနာမဲ့ကြမည် ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြ ရေးသားလိုက်ပါသည်။
“အစာသည် ဆေးဖြစ်သည်၊ ဆေးသည်လည်း အစာဖြစ်သည်။”

ထက်မင်းကျော်စွာ

မောင်ရင်ထွေး(မအုတ်)

တနင်္ဂနွေ

စီးပွားရေး။ ။ မြေယာကိစ္စများ အရောင်းအဝယ်ကောင်း၍ အမြတ်များမည်။ ရွှေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း၊ ရွှေထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ငန်းကောင်းမည်။ ယာဉ်ကားထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ ခေတ္တ ရောင်းအားဝယ်အားကျမည်။

ဇနီးမောင်နှမ။ ။ တာဝန်ယူထားသောကိစ္စများ အောင်မြင်ပြီးစီး၍ တာဝန်ရှိသူများ၏ ချီးကျူးခြင်းကိုခံရမည်။ လုပ်ငန်းတာဝန်သစ်များ ထပ်မံချထားပေးလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးများ၏ ဘဝင်မြင့်မှု၊ စကားပြော မောက်မာမှုကြောင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ မိဘများ (အထူးသဖြင့်ဖခင်)ကြောင့် အချစ်ရေးတွင် စိတ်မအေးဖွယ်ရာ ဖြစ်ရတတ်သည်။ မိမိဖခင်ကြောင့် ချစ်သူနှင့် ခွဲခွာရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ စီးပွားရေးဆိုင်ရာပညာရပ်များ၊ ဘဏ်လုပ်ငန်းဆိုင်ရာပညာရပ်များ၊ ရွှေရောင်းရွှေဝယ်ပညာရပ်များကို သင်ယူနိုင်သည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ သွေးတိုး၊ သွေးကျရောဂါဖြစ်တတ်၍ အင်နီများ လျော့စားပါ။ အဆီအအိမ်များကို ရှောင်ပါ။ စိတ်ရောဂါကပ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ထောင်စုနဂါးများ။ ။ ၁ ၄ ၆ ၁၀ ၁၃ ၁၅ ၁၉ ၂၂ ၂၄ ၂၇ ၃၀။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထီထီနဂါးများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီထီနဂါးများ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ မိခင်ဖခင်တို့အား ပန်းထီးတစ်လုံးစီ ကျွေးပြီး နွားနို့တစ်ဖွဲ့ခွက်စီ တိုက်ပါ။

တနင်္လာ

စီးပွားရေး။ ။ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ လူလိမ်ခံရတတ်၍ အထူးသတိထား လုပ်ကိုင်ပါ။ ငွေများများပါလျှင် အဖော်များများနှင့်သွားပါ။

ဇနီးမောင်နှမ။ ။ မိမိ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၊ မိမိထက် အဆင့်နိမ့်သူများက လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အပြစ်ပြောကြလိမ့်မည်။ စွပ်စွဲလိမ့်မည်။ မိမိက ရိုးရိုးသားသား မှန်မှန်လုပ်ဖို့တော့လိုသည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ မိသားစုအတွင်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စွပ်စွဲပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ မိခင်နှင့်ဖခင်တို့၏ အဆုံးအမကို နာယူပါ။ သားသမီးထံမှ ကျန်းမာရေး အထူးညီညွတ်ပါ။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူပတ်လည်ပိုင်းနေသောကာလ ဖြစ်သည်။ ဘဝတစ်သက်တာအတွက် ရွေးချယ်ရမည့်ဖြစ်၍ နှလုံးသားဖြင့် မရွေးချယ်ဘဲ ဦးနှောက်ဖြင့် ရွေးချယ်ပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကတော့ အကောင်းအဆိုးမျှနေသော ကာလဖြစ်သည်။ ကံချင်းညီမျှနေလျှင် မိမိဘက်က ဉာဏ်နှင့်စိရိယာကို စိုက်ထုတ်ပေးလိုက်ပါက အကောင်းဘက်သို့ အားသာသွားမည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ လေထိုးလေအောင့်၊ လေနာရောဂါ စွဲကပ်တတ်၍ အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ပါ။

ထောင်စုနဂါးများ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထီထီနဂါးများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထီထီနဂါးများ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ဖခင် သို့မဟုတ် ဖခင်အရွယ်ရှိ ပျိုလှပတစ်ယောက်အားကို ၁၅၅ နှစ်ရွာရောင်ခြည်ပမုရင်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ဟောစာတမ်း

ဆရာတော်မြတ်

သရက်ပွင့်နှစ်ပြားလှပါ။ ကျွေးပါ။ ဝိဝိပစာပါနှင့်။

အင်္ဂါ

စီးပွားရေး။ ။ ငွေထည်လုပ်ငန်း၊ ငွေပန်းထိမ်အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ငွေကြေး လဲလှယ်ရေးလုပ်ငန်းသမားများ အမြတ်များမည်။ မိနိမ အသုံးအဆောင်၊ အလှကုန်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ မြေအရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။

ဇနီးမောင်နှမ။ ။ လုပ်ငန်းတာဝန်များ အချိန်မီ ပြီးစီးရန် အတော်ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ လိုအပ်သော ထောက်ပံ့ရေးပစ္စည်းများ မရောက်ရှိ၍ အခက်တွေ့မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ သားသမီးကြောင့် ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းခြင်း ငွေကုန် ကြေးကျများခြင်း ဖြစ်မည်။ ခရီးထွက်ပေးနိုင်လျှင် ကောင်းမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ ပညာပါမက ကြင်ရာပါရမည့်ကိန်းဖြစ်နေသည်။ အစစအရာရာအဆင်ပြေမည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကံစာတာတက်နေသောကာလ ဖြစ်သည်။ သင်ချင်သည့်ပညာကိုသင် တက်ချင်သည့် သင်တန်းကိုတက် အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ အရိုးအဆစ်များ နာကျင်ကုန်ခံရတတ်သည်။ ညဘက် ရေချိုးလျှင် ရေခွေးဖြင့် စပ်ချိုးပါ။

ထောင်စုနဂါးများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၉။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၃၀။

ထီထီနဂါးများ။ ။ ၃၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၈။

ထီထီနဂါးများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ဆွမ်းခံတန်းတော်ကြီးအား ကြက်သားလုံး(ကြော်)(၈)လုံးလှူပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

စီးပွားရေး။ ။ စက်ရုံအလုပ်ရုံများ အရှိန်အဟုန်မပျက် သွားနေမည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေး အကျိုးအမြတ်များမည်။ ရွှေတူးဖော်ခြင်း၊ ရွှေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ မျှော်လင့်သည်ထက် အမြတ်ပိုမည်။

ဇနီးမောင်နှမ။ ။ လုပ်ငန်းခွင်အတွင်း စာရင်းပေး၊ မှားယွင်းမှုကြောင့် ပြဿနာပေါ်တတ်သည်။ ခေါင်းအေးအေးထား၍ ဖြေရှင်းပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးများကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်သည်။ ရပ်ဝေးရှိ သားသမီးများ၏ ထောက်ပံ့မှုကြောင့် ငွေကြေးအဆင်ပြေမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် အဆင်မပြေ ဖြစ်နေတတ်သည်။ ကြားလူကို သတိထားပါ။ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ ဆိုင်းငံ့ထားပါဦး။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကို စိတ်မဝင်စားဘဲ စိတ်လေနေတတ်သည်။ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး ပညာရေးကိုသာ ဦးစိုက်ပါ။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းမာတူ။ ။ ဝမ်းမိုက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရောဂါရတတ်သည်။
 ဝမ်းလျှော့ ဝမ်းပျက်ဖြစ်တတ်၍ ဝမ်းနူးစားများကို မစားပါနှင့်။
ဆောင်ရန်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊
 ၂၇၊ ၂၉။
သွင်ရန်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊
 ၂၈၊ ၃၀။
ထိခိုက်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၃၊
 ၂၆၊ ၂၉။
ထိခိုက်ကုသရန်များ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင်
 ရွေးချယ်ပါ။
အဆောင်ယာကြား။ ။ ဘံသာဆေးပြုတ် ပြုတ်၍ ကလေးရောလျက်ပါ
 ကျွေးမွေး ဒါနပြုပါ။ မွေးများကိုလည်း ခွက်ဖြင့်ထည့်၍ ကျွေးပါ။

မည်။ သားသမီးပညာရေးကို ဂရုစိုက်ပေးပါ။
အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် အဆင်ပြေနေသော်လည်း
 ဂုဏ်မက်သူ၊ ငွေမက်သူတို့ကြောင့် အဆင်မပြေလွှဲစရာများ
 ပြဿနာများ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ သို့သော် ကြားလူကြောင့်အဆင်
 ပြေသွားလိမ့်မည်။
ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် ကံဇာတာ ထိပ်ဆုံးရောက်နေသော
 ကာလ ဖြစ်ပါသည်။ သာမန်ပညာရေး၊ အဆင့်လွန် ပညာရေး
 တို့ကို သင်ကြားခွင့်ရလိမ့်မည်။
ကျွန်းမာတူ။ ။ လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ ကြိုတင်
 ကာကွယ် ကုသပါ။

ဆောင်ရန်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊
 ၃၀။
သွင်ရန်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။
ထိခိုက်ရက်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။
ထိခိုက်ကုသရန်များ။ ။ ၅၊ ၆၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်
 ရွေးချယ်ပါ။
အဆောင်ယာကြား။ ။ ပေါပြန့်(၁၅)ပွင့်၊ ဒေါနပန်း(၁၀)ခက်တို့ကို (မွေးနေ့
 တစ်ရက်ရက်တွင်) နံနက်(၉)ခွဲမှည့်အချိန်၌ အိမ်ရှိ ဗုဒ္ဓအရှင်တော်မြတ်အား ကပ်လျှ
 ပူတော်ပါ။

မေဇု

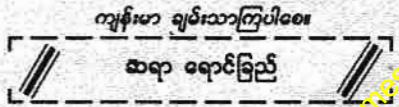
ဇိဗ္ဗာတေ။ ။ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ အလုပ်ရုံဆောက်လုပ်ခြင်း။
 သို့လျှောက်(ရုံအိမ်)ဆောက်လုပ်ခြင်း လုပ်ငန်းများ တိုးတက် အောင်မြင်
 မည်။ အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင် ရောင်းဝယ်ထုတ်လုပ်သူများ စီးပွား
 တိုးမည်။
ဇနိထိတေ။ ။ မိမိအထက်မှ လူကြီးများ၏ အားပေးကူညီမှုဖြင့်
 ပေးအပ်သောတာဝန်များ အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်မည်။ ဆုကြေး
 သို့မဟုတ် အပိုဆောင်းငွေများ ရရှိမည်။
အိန္ဒိယတေ။ ။ အိမ်ထောင်ရေးသာယာမည်။ ငွေကြေးလည်း အဆင်
 ပြေမည်။ အမွေကိုသို့သော ပစ္စည်း၊ ငွေကြေးရရှိမည်။ သားသမီးတို့၏
 ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်ပါ။
အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးအဆင်မပြေတာနှင့် စိတ်လေမနေပါနှင့်။
 ကြားလူ၏ အကူအညီယူပြီး ကြိုးစားပါ။
ပညာရေး။ ။ ပြည်ပတွင် ပညာသင်ယူလိုပါသလား။ ယခုကာလမှ
 စတင်လုပ်ဆောင်ပါ။ ပညာရေး ကံကောင်းသောကာလဖြစ်သည်။
ကျွန်းမာတူ။ ။ ခြေထောက်အောက်ပိုင်းတွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်
 သည်။ အသွားအလာ သတိထား ဆင်ခြင်ပါ။
ဆောင်ရန်ရက်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊
 ၂၈၊ ၃၀။
သွင်ရန်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊
 ၂၉။
ထိခိုက်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊
 ၃၀။
ထိခိုက်ကုသရန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင်
 ရွေးချယ်ပါ။
အဆောင်ယာကြား။ ။ ဆွမ်းကြွန်းတော်ကြီးအား (သို့မဟုတ်)ကျောင်းထိုင်
 ဘုန်းတော်ကြီးအား ကော်ဖီဖစ်(၁)ထုပ် လှူဒါန်းပါ။ လိုရာဆွဲတောင်းပါ။

သောကြာ

ဇိဗ္ဗာတေ။ ။ အလှကုန်ပစ္စည်းများ၊ အသင့်ချုပ်ပြီး အဝတ်အထည်များ၊
 အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်များ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ကက်
 ဆက်၊ တီဗွီ၊ အိမ်စီစသည် ဖိမ်ခံပစ္စည်းများ အရောင်းရသွက်မည်။
 အမြတ်များမည်။
ဇနိထိတေ။ ။ ငွေကြေးကိုင်တွယ် သုံးစွဲရမည့်လုပ်ငန်းများ ရရှိ
 လိမ့်မည်။ ယင်းငွေကြေးကို မှန်မှန်ကန်ကန် သုံးစွဲပါက လုပ်ငန်းများ
 ပြီးစီးအောင်မြင်၍ နာမည်ကောင်းရမည်။
အိန္ဒိယတေ။ ။ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့၏ ကူညီထောက်ပံ့မှုကို ရရှိမည်။
 မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေကြေး သို့မဟုတ် အမွေကိုသို့သော ဝေပုံစုကို ရရှိ

မည်။ သားသမီးပညာရေးကို ဂရုစိုက်ပေးပါ။
အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် အဆင်ပြေနေသော်လည်း
 ဂုဏ်မက်သူ၊ ငွေမက်သူတို့ကြောင့် အဆင်မပြေလွှဲစရာများ
 ပြဿနာများ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ သို့သော် ကြားလူကြောင့်အဆင်
 ပြေသွားလိမ့်မည်။
ပညာရေး။ ။ ပညာရေးတွင် ကံဇာတာ ထိပ်ဆုံးရောက်နေသော
 ကာလ ဖြစ်ပါသည်။ သာမန်ပညာရေး၊ အဆင့်လွန် ပညာရေး
 တို့ကို သင်ကြားခွင့်ရလိမ့်မည်။
ကျွန်းမာတူ။ ။ လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ ကြိုတင်
 ကာကွယ် ကုသပါ။
ဆောင်ရန်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊
 ၃၀။
သွင်ရန်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။
ထိခိုက်ရက်များ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။
ထိခိုက်ကုသရန်များ။ ။ ၅၊ ၆၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်
 ရွေးချယ်ပါ။
အဆောင်ယာကြား။ ။ ပေါပြန့်(၁၅)ပွင့်၊ ဒေါနပန်း(၁၀)ခက်တို့ကို (မွေးနေ့
 တစ်ရက်ရက်တွင်) နံနက်(၉)ခွဲမှည့်အချိန်၌ အိမ်ရှိ ဗုဒ္ဓအရှင်တော်မြတ်အား ကပ်လျှ
 ပူတော်ပါ။

ဇိဗ္ဗာတေ။ ။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ၊ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ အရောင်း
 အဝယ်ကောင်းမည်။ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လိုက် တိုးချဲ့နိုင်သလို လုပ်ငန်း
 သစ်များကို စတင်နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်
 မည်။
ဇနိထိတေ။ ။ လုပ်ငန်းတာဝန်များ အချိန်စောပြီးစီးမည်။ ဂုဏ်ပြုခံ
 ရမည်။ ငွေကြေးဝင်လာလျှင် သတိထားပါ။
အိန္ဒိယတေ။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ သားသမီးများ၏ ပညာ
 ရေး၊ စီးပွားရေး အလုပ်တာဝန်များ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ ငွေကြေး
 များရရန် နေ့နှင့်နေ့နေတတ်သည်။
အချစ်ရေး။ ။ ငွေရေးကြေးရေး မင်္ဂလာကိစ္စတို့ကြောင့် ချစ်သူများ
 အကြား အထစ်အငေါ့လေး ဖြစ်တတ်သည်။ ငွေကြေးပြည့်စုံသည်နှင့်
 ပြဿနာများအားလုံး ပြေလည်သွားပါမည်။
ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကိစ္စ၊ သင်တန်းကိစ္စများတွင် ကြိုးစားရလိမ့်
 မည်။ ကံအားနည်းလျှင် ဉာဏ်စိမ့်ယကူပါ။ အောင်မြင်မှုရရှိပါလိမ့်မည်။
ကျွန်းမာတူ။ ။ အကြောအဆစ်များနာခြင်း၊ ခါးနာခြင်း၊ ခြေထောက်
 နာခြင်း၊ ခေါက်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်၍ သွားသတိ၊ လာသတိ၊ စားသတိ
 သတိမလွတ်ပါနှင့်။
ဆောင်ရန်ရက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊
 ၃၀။
သွင်ရန်ရက်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။
ထိခိုက်ရက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊
 ၂၉။
ထိခိုက်ကုသရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင်
 ရွေးချယ်ပါ။
အဆောင်ယာကြား။ ။ ဝက်သား သို့မဟုတ် ဘံသာယာမိဖြင့် ဆွမ်းလောင်းပါ။
 (ယိပတားပါနှင့်)။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သည် ဆံပင်ညှပ်သော အလုပ်နှင့် အသက်မွေးနေသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ဆံသအလုပ် လုပ်ကိုင်နေ ၍ ဆံပင်လာ အညှပ်ခံသူ လူမျိုးစုံနှင့် တွေ့နေရပါသည်။

ယခုရက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်၏ ကျန်းမာရေးသည် နှာမွှန်း၊ ခေါင်းကိုက်၊ သွေးပေါင်ချိန်တို၊ ချောင်းဆိုး၊ အကြောတက်၊ အသားအရေ ပူခြင်း၊ ဆီး၊ဝမ်းမမှန်ခြင်း စသည် ဝေဒနာတွေ တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး ခံစားနေရပါသည်။

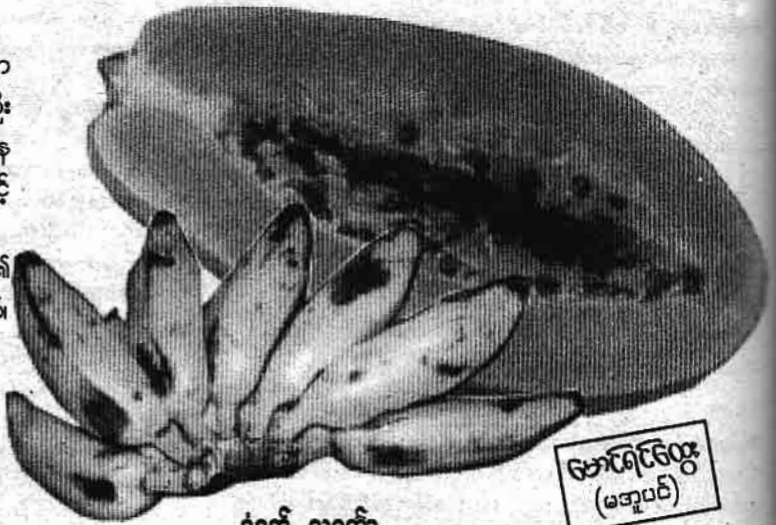
ကျွန်တော်က ဆံပင်လာညှပ်သူတို့ ကို ကျွန်တော်၏ ဝေဒနာတို့ကို ပြောပြ ဖြစ်၍ တချို့လူတွေက အနောက်တိုင်း ဆေးအမျိုးမျိုး၊ ဗမာဆေးအမျိုးမျိုး သောက်သုံးရန် အကြံပေးကြပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ထိုလူတွေပြော သည့်ဆေးများကို ဝယ်ယူသောက်သုံး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ဝေဒနာက သက်သာမှု အနည်းငယ် သာရရှိပြီး မပျောက်ကင်းဘဲ ဖြစ်ခဲ့ပါ သည်။

တစ်နေ့ ကျွန်တော်လူငယ်တစ်ဦး ကို ဆံပင်ညှပ်ပေးနေရင်း ထိုလူငယ်နှင့် ကျန်းမာရေးအကြောင်းများ စကား ပြောမိကာ ကျွန်တော် ခံစားနေရသော ဝေဒနာတွေအကြောင်းကိုပါ ပြောနေမိ ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ဝေဒနာတွေ အကြောင်း ပြောဆိုနေခြင်းကို ထို လူငယ် ဆံပင်ညှပ်အပြီးတွင် ဆံပင် အညှပ်ခံရန် ထိုင်စောင့်နေသူ အသက် (၈၀)ခန့် ဘကြီးက နားထောင်နေပြီး ကျွန်တော့်ကို...

'ကောင်လေး... ရောဂါဝေဒနာ ဆိုတာ ဖြစ်လာမှ ကုသတဲ့နည်းက ၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မောရ်ဂျီလွှာ (မအူပင်)

နံနက် သင်္ဘော

ည ငှက်ပျော

မကောင်းဘူးကွ။ မဖြစ်ခင်က ကြိုတင် ကာကွယ်တဲ့နည်းစနစ်က အကောင်း ဆုံးပဲ။ တို့ ရှေးမြန်မာသမားတော်တွေ က "အစာလဲဆေး၊ ဆေးလဲအစာ" ဆိုတဲ့အတိုင်း လူနာနဲ့ သင့်တော်တဲ့ ဓာတ်စာကိုလဲ ကျွေးခဲ့ကြတယ်။

အဘတို့ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဘိုး ဘွားတွေက အသက်ရှည်ကျန်းမာဖို့ အတွက် "နံနက် သင်္ဘော၊ ည ငှက်ပျော" ဆိုတဲ့ အာဟာရဓာတ်စာ ကို စားခဲ့တယ်ကွ။

အဘကတော့ အခုအရွယ်အထိ အဲဒီဓာတ်စာကို စားနေလို့ ကျန်းမာရေး က ကောင်းနေတုန်းပဲ ကောင်လေး။ မင်းလဲအဘပြောတဲ့ အာဟာရဓာတ်စာ ကို စားသုံးကြည့်ပါလား'

ထိုအဘကြီး ပြောလိုက်သည့် ဆေး နည်း "နံနက် သင်္ဘော၊ ည ငှက်ပျော" ဆိုသည့် ဓာတ်စာပေး ရှေးဆီရိုးစကား ကို ကျွန်တော်က သဘောကျမိကာ... 'ဘကြီးပြောတဲ့ "နံနက်သင်္ဘော၊

ညငှက်ပျော" ဆိုတဲ့ ဓာတ်စာကို ကျွန်တော်က ဘယ်လို သုံးစွဲရမလဲ 'နံနက်သင်္ဘော၊ ညငှက်ပျော' ဆိုထား တော့ ပုနက်စောစောမှာ သင်္ဘောသီးပျဉ် ပျော်ပျော်ကို စားရမယ်။ ညငှက်ပျော' ဆိုတဲ့အတွက် ညအိပ်ရာဝင်ခါနီးမှာ ဖြေပြီး သီးပျဉ်ကို စားရမှာကွ။

ဒီဓာတ်စာရဲ့အာနိသင်က သင်္ဘောသီးကို ပုနက်စောစောတော့ လူကိုလန်းဆန်းတက်ကြွ ပြီး ရင်ကို အေးပြေစေတယ်ကွ။ ခွန်အားလဲ တိုးပေးပြီး အစာလဲ စားလို့ ဝင်တယ်ကွ။ ညပိုင်းမှာ လူက ဝမ်းမီးတောက်လာရင် အိပ်လို့ မပျော်နိုင်ဘူးကွ။ ဖြေပြီးသီးပျဉ်ကို ညအိပ်ရာဝင်ခါနီး စားသုံးထားတော့ ဝမ်းမီး တောက်အား လျော့နည်းပြီး အိပ်ပျော်စာ ပေါ့။ လူဆိုတာက စာဝင်ပြီး အိပ်ပျော်မှ ကျန်းမာသက်ရှည်လာမှာကွ'

ကျွန်တော်၏ အမေးစကားကြောင့် ထိုဘကြီးက "နံနက်သင်္ဘော၊ ည ငှက်ပျော" ဆိုသည့် ဓာတ်စာသုံးစွဲပုံနှင့် ဓာတ်စာအာနိသင်ကို ပြောဆို ရှင်းပြပါ

စာမျက်နှာ (၁၈၄) သို့

မဟူရာကျောက် လက်စွယ်

အစီအရင်

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

(၂၃-၁၂-၂၀၁၂) တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဆရာဦးမင်းသန့် ကျွန်တော့်အိမ်သို့ အထည်ရောက်လာပါသည်။ အမှတ်ထင် ဆရာမှ ဆေးလိပ် မီးညှိသောက်ရာ ဆရာ၏ ညာဘက်လက်တွင် ဘုန်းခြားစွာ ဝတ်ဆင်ထားသော ဆက်စွပ်ကို ကြည့်မြင်မိသဖြင့်...

'ဆရာ ခဏလေးနော်၊ ဒါ မဟူရာကျောက်လားလို့'

ကျွန်တော် ထိုသို့ တအံ့တဩ မေးရာ ဆရာမှ ပြုံးပြုံးကြီး လုပ်နေပါသည်။ ကျွန်တော့်အား ပြုံးကြည့်နေရင်းမှ...

'ဟုတ်တယ် ကိုလှမြင့်သစ် ခဲ့၊ ခင်ဗျား ကျောက်ကို နားလည်သလား'

'မလည်ပါဘူး ဆရာရယ်... အထင်မကြီးလိုက်ပါနဲ့။ အမည်းရောင် ပြောင်ပြောင်လက်လက် မှီ မဟူရာကျောက်ပဲလို့ ရမ်းသန်းမှန်းသန်း ပြောလိုက်တာပါ'

'ရမ်းမှန်းပြောပေမယ့် အမှန်ပဲဗျာ။ ဒါ မဟူရာကျောက်ပါပဲ။ အစီအရင် လုပ်နေလို့ အခုမှပြီးစီးတာ တစ်ပတ် ဆယ်ရက် လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်'

'ဟုတ်လားဆရာ ဒါနဲ့ ဒီ မဟူရာကျောက် ဆရာ ဘယ်တ ဘယ်လို ဝယ်ရတာလဲ'

'မဝယ်နိုင်ပါဘူးဗျာ။ ကလောင်မိတ်ဆွေ မောင်ထွန်းဦး(မိုးကုတ်)က စာပေညီလာခံမှာ လက်ဆောင်ပေးလို့ ရခဲ့ပြီး စီရင်ဝတ်တာပါ'

'ဟုတ်ကဲ့ဆရာ... ဒါနဲ့ ဆရာပြောလို့ရရင် ပြောပေးစေချင်ပါတယ်။ ဒီ မဟူရာကျောက်ကို ဘယ်လိုစီရင်ပြီး ဘယ်လိုဝတ်ရတာလဲ ဆိုတာလေး'

'ဘာလဲ...ကိုလှမြင့်သစ် ရေးချင်လို့

လား။ ရေးချင်လဲ ရေးလေ။ ကျွန်တော် တောင် ရေးမယ်မှန်းထားတာ။ ခင်ဗျား ရေးတော့လဲ ပြီးတာပါပဲ။ စီရင်ရတာက ဒီလိုဗျာ...'

ဟု ဆိုကာ ဆရာဦးမင်းသန့်မှ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဂဗနဏရှင်းပြသဖြင့် မဟူရာကျောက်လက်စွပ် အစီအရင်ကို ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

❖ ဦးစွာပထမ မဟူရာကျောက်စစ်စစ်ဖြစ်ဖို့ ရရှိလိုပါသည်။

❖ မဟူရာကျောက် အစစ်ရပြီဆိုလျှင် နေအိမ် ဘုရားစင်တွင် လည်းကောင်း၊ မိမိဒေသ ဘုရားတစ်ဆူဆူရှေ့တွင် လည်းကောင်း ရက်ရာဇာကျသောနေ့ နံနက် (၇)နာရီမှ (၁၀:၄၅) နာရီအတွင်း မဟူရာကျောက်ကို ဖန်ကလပ်ပေါ်တွင် ထည့်လှူပြီး အလင်းတိုက်အမွှေးတိုင်း ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ သစ်သီးများ (မိမိတတ်စွမ်းသလို) ကပ်လှူပူဇော်၍ ဝမ်းလျှင် ခံယူကာ သဗ္ဗဒွေတစ်ထောင် ဂုဏ်တော်တစ်ထောင် ရွတ်ပွားပြီး ဘုရားရှင်အား ပူဇော် ကန်တော့ပါ။

ထို့နောက် နေ့ကောင်းရက်မြတ်နက္ခတ် ကမ္မတ် ကောင်းသော အချိန်အခါတွင် ဘုရားထံမှောက်မှ မဟူရာကျောက်ကို ပြန်လည်စွန့်ယူပါ။

ပေါ့ပါးလွတ်လပ်သော အဝတ်အထည် ရွေးချယ်ထားပြီး ရေခိုးချိုးသန့်စင်ပြီး ဝတ်ဆင်ပါ။ မဟူရာကျောက်ကိုလည်း "နဲ့သာဖြူ၊ နဲ့သာနီ၊ ကရမက်၊ တောင်တန်ကတို့၊ သနပ်ခါး" နဲ့သာရည်ငါးမျိုးသွေးရည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရင်း ၁၈၅

နှင့် ဆေး၍ ဘုရားရှေ့မှာပင် အောက်ပါ ဂါထာဖြင့် (၁၀၀၀)စုတ်ပါ။

‘ဥုံ ကုဒ္ဓိပုဏ္ဏာ ယာသတ္တာ ကုဟုတ်’
အထက်ပါ မန္တန်ဖြင့် တစ်ထောင် စုတ်ပြီးပြီဆိုလျှင် ရွှေ(သို့မဟုတ်)ငွေဖြင့် မိမိတတ်နိုင်သလို လက်စွပ်ပြုလုပ်စေ ပြီး နံ့သာငါးပါးရည်တွင် (၃)ရက်၊ ရေဆူပရိတ်ရေတွင် (၃)ရက် စိမ်ပြီးမှ ဆောင်ယူ ဝတ်ဆင်ရပါမည်။

မဟူရာကျောက်လက်စွပ် အစီ အရင် ဂန္ထိရလက်စွပ်ကို ဝတ်ဆင်ထား ခြင်းဖြင့်...

- ရောက်လေရာဒေသတွင် မျက်နှာ ပွင့်လန်း၍ ကူညီမစမည့်သူ ပေါများ ခြင်း။
- သိသာထင်ရှား မြင်သာသော အကျိုးတရားထူး အောင်မြင်မှု အထူးများ ရရှိလာစေခြင်း။
- ကျန်းမာရေး အထူးကောင်းမွန်ခြင်း။
- အများသူငါ၏ ယုံကြည်လေးစား အားကိုးမှု ခံယူရရှိစေနိုင်ခြင်း။
- ရန်ကင်း၍ ကြံစည်ဆောင်ရွက်သမျှ အမှုကိစ္စများ အောင်မြင်မှု ရရှိစေ ခြင်း။
- ပါရမီအလိုက် (၃)လ၊ (၃)နှစ် အတွင်း သင်နှင့် သင့်မိသားစုတွင် ထင်သာမြင်သာ တိုးတက် အောင် မြင်မှုများ ရရှိလာစေပါသည်။

အထူးမှာ ဝတ်ဆင်ဆောင်ယူသူ သည် ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံနှင့် သုရာမေရိယကံ အထူးလုံဖို့ လိုပါ သည်။ သို့မှသာ အောင်မြင်မှု တိုးတက် မှု ကြံစည်သမျှတို့သည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထပ်ဆင့်၊ ထပ်ဆင့်၊ ထပ်ဆင့်ကာ ရရှိလာစေပါမည်။

တိုးတက် ကြီးပွားကြပါစေ။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

၁၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကလေးများ အတွက် နဂါးပျဉ်းစွတ်

ကလေးများအတွက် နဂါးပျဉ်း(ခေါ်) ရှားစောင်းလက်ခွက်

လောင်းလုံမြို့နယ်အတွင်း အမြင့် ဆုံးသော တောင်မိုးတောင်သို့ တက် ရောက်စဉ် ကိုခင်မောင်ဝင်း (မောင်း မကန်)၏ ညွှန်ပြမှုကြောင့် ရှားစောင်း ပင် တစ်ပင်ကို ဂရုပြုပါသည်။ သူက ယင်းအပင်အား နဂါးပါးပျဉ်း (နဂါး ပျဉ်း)ဟု ခေါ်ကြောင်းနှင့် သူငယ်နာ ချောင်းဆိုးရောဂါ ဖြစ်ပွားသောအခါ အရွက်အား မီးကင်၍ အခွံကို ဖယ် ရှားကာ အတွင်းသားအား နယ်ဖတ်

၍ အဝတ်(ပိတ်စစ်)ဖြင့် စစ်ယူရ သည်။

ယင်း စစ်ယူရရှိသော အနည်အား သကြားသင့်ရုံ ရောစပ်ကာ လက်ဖက် စားဖွန်း တစ်ဖွန်း ကလေးများအား တိုက်ကျွေးပါက သူငယ်နာနှင့် ကလေး ချောင်းဆိုးရောဂါမှန်သမျှ သက်သာ ပျောက်ကင်းကြောင်း သိရှိရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

လေ့လာကြည့်ပါဦး။
❖ လက်သန်းသည် တိုပြီး အပြင်ဘက်
ကားထွက်နေတယ်။ (၁.၁)
ဒါကတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်

နေချင်တဲ့ သဘောပါ။ ဒါကို တစ်မျိုး
ပြောကြည့်ရင် ချုပ်ချယ်တာကို မကြိုက်
ဘူးလို့လဲ ပြောရမယ်။
❖ လက်မက ခါးသိပ်ပြီ။ လက်မရဲ့

ထိပ်ပိုင်းက ပြားပြီး နောက်ဘက်
သို့ ကော့လန်ပြီး ကွေးညွတ်လွန်း
တယ်။ (၂.၂)

ဒါကတော့ အားနာတတ်တာ၊
အသုံးအဖြုန်းကြီးတာတွေကို ပြတယ်။
တစ်နည်းပြောရင် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ
ပျော့ပျောင်းတဲ့ သဘောပါ။

❖ ဉာဏ်လမ်းက ကွေးညွတ်လွန်း
တယ်။ (၃.၃)

ဒါကတော့ အတွေးလွန်တဲ့ သဘော
ပါ။ စိတ်ကူးနဲ့ ပျော်နေတတ်တဲ့ သဘော
မျိုးပါပဲ။

ဒါတွေကို ခြုံငုံသုံးသပ်
လိုက်ရင်...

စိတ်ကူးသာယာပြီး
ဖြစ်အောင် စနစ်တကျ

လုပ်နိုင်မယ့်သူမျိုး
မဟုတ်ဘူးဆိုရင် သူ

ဘယ်လိုလူစားလဲ ဆိုတာ
သိလောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သူ့ ဘယ်လိုလူစားလဲ

ဘယ်

(၁.၁)

သန်းပညာ

(၂.၂)

(၃.၃)

စာရေးသူသည် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလအတွင်းက မင်းတုန်းမြို့ တောင်ခြမ်း၊ လွှာချောင်းဘေးနားမှာ ရှိတဲ့ ဒေါင်းသမားလေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကိုရောက်ခဲ့ပါတယ်။

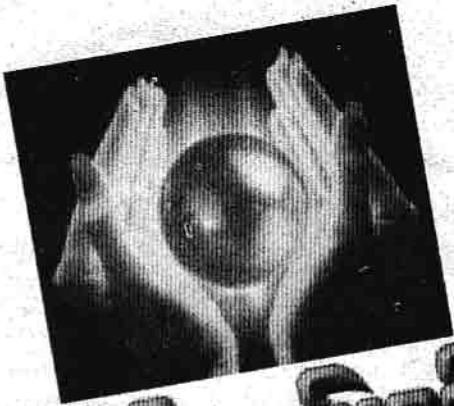
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို ရောက်တော့ ပြည်မြို့က လက်ယာလမ်း ပြဒါးလမ်းစဉ်ကို ဓာတ်ကစားနေတဲ့ ဦးပွင့်တစ်ပါးကို ဆုံစည်းခဲ့ရပါတယ်။ ဦးပွင့်က ထွက်ရပ်လမ်း ပြဒါးလမ်းစဉ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

ပြဒါးကို မူလဆိုတာ ဓာတ်ကျမ်းမှာ ဓာတ်စကားအနေနဲ့ ပြောရရင် လူတွေ အနေနဲ့ တော်တော်များ အင်္ဂုရတ်သမားတွေက ရုက္ခမူနဲ့ဖမ်းတာတို့ သစ်ညသစ်ဖုနဲ့ ဖမ်းတာတို့ ပြဒါးကို အရည်ကနေ အခဲရအောင် လုပ်တာတို့ ဒါကို မူလ၊ မူလလို့ ပြောနေကြတယ်။

ဦးပွင့်အနေနဲ့ကတော့ ဒါမျိုးတွေကို လုံးဝ မနှစ်သက်ပါဘူး။ မူလဆိုတာ ဓာတ်စကားနဲ့ပြောရရင် မူက ချ လက ငှ သူတို့နှစ်လုံးပေါင်း (၉)နဝင်း တစ်လုံး မိနေတဲ့ ပြဒါးတစ်လုံး ဖြစ်ရမယ်။ ဒါသေတဲ့ ပြဒါးတစ်လုံးဖြစ်မှ မူလသေတဲ့ ပြဒါးတစ်လုံး အစစ်အမှန် ဖြစ်နေရမယ်။

ဒီလို ပြဒါးမှသာ သိဒ္ဓိကိုပေးနိုင်တယ်။ ဦးပွင့်အနေနဲ့ ပြဒါးတစ်လုံးကို ဖမ်းတယ်ဆိုရင် (၃၅)နှစ် ဘုရားဖြစ်သလို ဓာတ်ဘုရားဖြစ်ဖို့အတွက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက်၊ စနေဂြိုဟ်သက်၊ ကြာသပတေးဂြိုဟ်သက် ဒီဂြိုဟ်သက်တွေကို ပေါင်းရင် (၃၅)နှစ်ဖြစ်တယ်။ အဲသလို (၃၅)နှစ် ဖြစ်သလိုပဲ ဓာတ်ဘုရားဖြစ်ဖို့အတွက် နာရယ်၊ ပြဒါးရယ် နှစ်ခုပေါင်းရတယ်။

ပေါင်းပြီးတဲ့အခါမှာ အပေါ်က ကြေးပြားနဲ့ အုပ်ဖိပေးပြီးတော့ လူတွေ

ပြဒါးလမ်းစဉ်

၇၅၀ ဝိဂျီတိလေး (တီအေ)

မှာ ကိုးလလွယ် ဆယ်လဖွားသလို ဓာတ်မှာလဲ ကိုးလလွယ် ဆယ်လဖွားရတယ်။ ဆယ်လမီးပေးရတယ်။ အဲဒီလို မီးပေးပြီးတော့မှ ဒီအောက်မှာရလာတဲ့ ဓာတ်ပြာတွေကို ထိုးယူရတယ်။

အဲဒီလို ရလာတဲ့ပြဒါးမှ ရှေ့ကို တက်လို့ရတယ်။ ဓာတ်လမ်းအဖြစ် အဲဒီလိုရလာတဲ့ ပြဒါးဟာ ဘယ်လိုသိဒ္ဓိ မြောက်တယ်ဆိုရင် လမ်းစဉ်တွေကတော့ အဆင့်ဆင့်ပေါ့နော်။ ပြောရရင် အရှည်ကြီးပေါ့။

အကျဉ်းချုပ်ပြောရရင် အဲဒီလိုရလာတဲ့ ပြဒါးဟာ (၃၅)နှစ်ရလာတဲ့ ပြဒါးကို တစ်ခါတည်း အောက်က ပြာတွေဖြစ်သွားတယ်။ ကမ္ဘာကြီး ခြေဖျက်သလို ဓာတ်ကိုလဲ ခြေဖျက်ရတယ်။

ကမ္ဘာကြီးကို နေခုနစ်စင်းနဲ့ လောင်မြိုက်နေလို့ ကမ္ဘာကြီးဟာ မုန့်မုန့်ညက်ညက်ကြေသွားသလို ဒီဓာတ်ဘုရားဖြစ်ဖို့အတွက် ဒီဓာတ်ပြဒါးကို ခြေဖျက်ရတယ်။ ကမ္ဘာကြေသလို ပြဒါးကို ခြေဖျက်ရတယ်။

ဒီအပေါ်က အန္တောဆိုတဲ့ ကြေးပြားနဲ့ မီးအပူပေးတဲ့အခါ ပြဒါးနဲ့ နာတွဲထား

တာ အကုန်လုံးကြေပြီး အမှုန်တွေ ဖြစ်ကုန်ကြတယ်။ ဒီဟာကိုမှ ပြန်ထိုးချလိုက်တဲ့အခါ အသားပြန်ရတယ်။

အောက်က အသားက နဂါးအပေါ်ကဟာက ဖား ချော်၊ ဒီချော်က နောက်ဆုံး အနေနဲ့ ပြန်သုံးလို့ရတယ်။ အဲဒီလို ပြဒါးကို ထိုးလို့ရှိရင် ဒုတိယအဆင့်ပေါ့နော်။ “ကြွတ်နဲ့ ဟိုင်းမင်း အတူသွင်း” ဆိုတဲ့အတိုင်း ထွက်လာတဲ့

ပြဒါးဟာ ကြွတ်နဲ့ဟိုင်းမင်းအတူ သွင်းဓာတ်ခင်း၍ထား အတူတူပဲ။

ကြာသပတေးဂြိုဟ် တစ်လုံးကို ဖမ်းပြီး သတ်ပြီးတဲ့အခါ ရာဟုဂြိုဟ်ကို အလိုလိုရောက်သွားတယ်။ ရှင်မထီဆိုတဲ့စကားအရဆိုရင် “တစ်နှစ်သုံးလေးလေးစာမထွေးနဲ့ ငါ့မှာ ဆေးထူးအထူးမရှိဘူး” (၁)ဆေးပုံ၊ (၂)ဆေးပုံ၊ (၃)ဆေးပုံ၊ (၄)ဆေးပုံ ဆေးလေးနဲ့ ရှိတယ်။ အဲဒီဆေးပုံမှာ (၂)ဆေးပုံနဲ့ (၃)ဆေးပုံဟာ အတူတူ အလုပ်လုပ်တယ်။ အဲဒီ (၂)ဆေးပုံနဲ့ (၃)ဆေးပုံဟာ အတူတူ အလုပ်လုပ်ခြင်းကြောင့် ဓာတ်ဘုရားဖြစ်ဖို့ ထိုးချလိုက်တဲ့ ပြဒါးက ရာဟုဂြိုဟ်ကို အလိုလို ရောက်သွားပြီး ကြွတ်နဲ့ဟိုင်းမင်း အတူတူ ဖြစ်သွားပြီ။

ခြင်သွေ့နဲ့ကျား ပေါင်း၍ထား ဆိုတဲ့အတိုင်း ခြင်သွေ့နဲ့ကျား အတူတူဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကြွတ်နဲ့ဟိုင်းမင်း အတူသွင်း ရာဟုဂြိုဟ်ကိုရောက်နေတဲ့ ပြဒါးသံနင်းလိုက်တဲ့အခါမှာ ခြင်သွေ့နဲ့ကျား အတူတူထား ဆိုတဲ့စကားအရ ပြဒါးနဲ့ ဟိုင်းမင်း အတူဖြစ်သွားပြီး ဝေဟစကားလဲ အတူတူဖြစ်သွားပြီ။ (၂)ဆေးပုံ

(၃)ဆေးပုံ အလုပ်၊ လုပ်တာပြီးသွားပြီ။
ပထမ(၁)ဆေးပုံက ပြဒါးကို မုန့်မုန့်ညက်ကြေအောင် ကမ္ဘာကြီး ကြေသလို ဓာတ်ကို ခြေပစ်လိုက် တယ်။ သံနင်းပြီးတဲ့ အဆင့်ကတော့ သောတာပတ္တိမဂ်ဆိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ သောတာပတ္တိမဂ်ရောက်တဲ့ အဆင့်လို ဖြစ်သွားတယ်။

(၄)ဆေးပုံဆိုတာ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခွင် မှာ ၁...၂...၃...၄ ဓာတ်ပိုပေါ်နေော်။ (၄)ဆေးပုံဖြစ်ဖို့အတွက် (၄)ရဲ့ သမသတ် သောကြာ။ ဒီသောကြာရဲ့ သမသတ် တနင်္လာ နဝင်းတစ်လုံး ဖြစ်တယ်။ နဝင်းနဲ့ ဒီပြဒါးကို သတ်မှ ပြဒါးသေမှာကိုး။ (၄)ဆေးပုံအတွက် နေဂြိုဟ်နဲ့ လဂြိုဟ် အလုပ်အစိုးရတဲ့ ဓာတ်နှစ်လုံးပဲ ရှိတယ်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မှာနေရင် နာ၊ တနင်္လာမှာဂြိုဟ်ရောက်ရင် ခဲ၊ စနေ ဂြိုဟ်မှာနေရင် ဒန်၊ တနင်္လာဂြိုဟ် ရောက်ရင် ကြေး။ နေဂြိုဟ်နဲ့ လဂြိုဟ် အစိုးရတဲ့ ဓာတ်နှစ်လုံးတည်း ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနှစ်လုံးက စတင် တော့လဲ ဒီဓာတ်နှစ်ပါး၊ အဆုံးသတ် တော့လဲ ဒီဓာတ်နှစ်ပါးနဲ့ သတ်ရတယ်။ အရှင် ဣန္ဒာစရိယက “**ဤသည်အစ ဤသည်အဆုံး**” လို့ ပြောကြားခဲ့ တယ်။

အဲဒီတော့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မှာနေတဲ့ နာဟာ နေဂြိုဟ်အလုပ်ကို လုပ်တယ်။ ပူပြင်းတဲ့အလုပ်ကို လုပ်တယ်။ တနင်္လာဂြိုဟ်မှာ ခဲဆိုတဲ့ဘဝမှာ နေရင် လဂြိုဟ်အလုပ်ကို လုပ်တယ်။ အေးတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်တယ်။

ဒါကြောင့် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မှာ နောက် ဆုံးသတ်တဲ့ ဆေးတစ်ဖုံလိုတာကို တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မှာနေတဲ့ နာကို တနင်္လာ ဂြိုဟ်ကို ပို့ပေးတယ်။ ဘယ်လိုပို့ပေးရ

သလဲဆိုတော့ တနင်္ဂနွေမှာနေတဲ့ နာ ကို ပြဒါးတစ်ကျပ်သားကို တစ်မူးသား နှုန်း သွင်းပြီးတော့ လက်ချားချော် ချက်ပြီးလက်ချားချော်ထဲမှာ နှစ်ရတယ်။

လက်ချားဆိုတဲ့အတိုင်း လက်က (၄) ဗုဒ္ဓဟူး၊ ချားက တနင်္လာဓာတ် ဂြိုဟ်နှစ်ပါးပေါ့။ ကြက်၊ ဆင်၊ ကျား၊ ပူး ဂုဏ်ရောင်မြူး ကျေးဇူး နေသို့လင်း ဖြစ်တည်းဆိုတဲ့ စကားရှိတယ်။

တနင်္လာဂြိုဟ်ရောက်အောင် လက် ချားချော် နှစ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ခဲဆိုတဲ့ ဘဝကို ရောက်သွားတယ်။ နာဆိုတဲ့ ဂြိုဟ်အလုပ်ကို မလုပ်တော့ဘူး။ လ၊ ဆို တဲ့ ခဲအလုပ်ကို လုပ်တော့တယ်။ သွင်နဲ့ ခဲ တွဲပြီး ချော်လုပ်ရတယ်။

ဒီချော်နဲ့ ပြဒါးကို အုပ်ထိုးရတယ်။ ပထမဆုံး ထိုးလို့ရလာခဲ့တဲ့ အန္တော့ချော် နဲ့ သွင်ချော်နဲ့ ပေါင်းပြီး ပြဒါးလုံးကို ထိုးသွားတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ပြဒါးလုံးဟာ အလိုလိုကျောက်နဂါးလုံးဖြစ်လာတယ်။

နီရဲနေတဲ့ ကျောက်နဂါးလုံး ဖြစ်လာ တယ်။ ရောင်လေးတွေ ထွက်လာတဲ့ ကျောက်နဂါးလုံး ဖြစ်လာတဲ့အခါမှ သိဒ္ဓိအဖုံဖုံကို ပေးစွမ်းတယ်။ ဒီထက် အဆင့်ကို လွန်မြောက်သွားလို့ရှိရင် သူက ရလာတဲ့ ပြာကို စားလာတဲ့အခါ မှ အထက်သိဒ္ဓိ(၅)ပါး၊ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးကို ရရှိနိုင်တယ်။

ကျောက်နဂါး ပြဒါးလုံးအဆင့်ကို ရောက်သွားတဲ့ ပြဒါးသေလုံးက ဘယ် လိုစွမ်းသလဲဆိုတော့ သူ့ကို အုပ်ထိုး သွားတဲ့ လက်ချားချော်နဲ့ ကြေးတွေကို ကျိုပြီး အုပ်ထိုးလိုက်တဲ့အခါမှာ ကြေး တွေဟာ အလိုလို ကိတ်ဖြစ်သွားတယ်။

ကိတ်ဆိုတာ ရိုးရိုးသာမန်(၁၆)ပဲ ရည်ဖြစ်တဲ့ ရွှေလို မဟုတ်ဘူး။ ပဲ(၂၀) ရည်ဖြစ်တဲ့ကိတ်၊ ပျော့အိနေတဲ့ ခဲသား လို ပဲ(၂၀)ရွှေသား ဖြစ်သွားတယ်။

အဲဒီရွှေဟာကိတ်အရှင်၊ ဒီကိတ်အရှင် က တစ်မူးသားယူ၊ ကြေးတစ်ပိဿာ ကျိုပြီးပစ်လိုက်၊ အဲသလို ပစ်နေတော့ ရွှေတွေအများကြီး အနန္တောအနန္တ အဆုံးမသတ်နိုင်ဘူး။ ကျောက်နဂါး ပြဒါးလုံးက တန်ခိုးအစွမ်းဟာ အဲသလို အလုပ်လုပ်တယ်။ (၁၂)ဆင့်ကျအောင် ကူးလို့ရတယ်။

ဒါကြောင့် သူတို့က မြင်းမိုရ်တောင်နဲ့ ဝိဇ္ဇာကျမ်းအရ မြင်းမိုရ်တောင်နဲ့ ပုံတူ တုနိုင်၊ လုပ်နိုင်တဲ့လူ တတ်စေတော့ ဆိုတဲ့စကားအရပေါ်နေော် အဲဒီလို လုပ် လို့ရတယ်တဲ့။

သာမန်အနေအထားဖြင့် အင်္ဂါရတ် စားလမ်း လုပ်တယ်ဆိုတာဟာ ဘယ် တော့မှ အနန္တပေးတယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ ဓာတ်သား တစ်ကျပ်သားကို အခေါက် ရွှေ တစ်ကျပ်သားနဲ့ပေါင်းမှ (၂)ကျပ် သားဖြစ်တယ်။ (၂)ကျပ်သား ဖြစ်သော် လဲ အခေါက်မဖြစ်ပါဘူး။ (၁၃)ပဲ၊ (၁၄) ပဲ၊ (၁၅)ပဲရည် ဒီလောက်ပဲ ဖြစ်ကြ တယ်။

ဦးပွင်းကတော့ ကျောက်နဂါး ပြဒါး လုံးဖြစ်တဲ့ ပြဒါးလမ်းစဉ်ကို ပေါက် မြောက်အောင် ကြိုးစားနေတယ်။ ဦးပွင်းကိုယ်တိုင်တော့ ဒီပြဒါးလမ်း စဉ်ကို အစအဆုံး သိနေတယ်။

ဦးပွင်းတို့လဲ ပေါက်မြောက်အောင် အခုလုပ်ဆဲပေါ့။ မပြီးဆုံးသေးဘူးလို့ ပြောရမှာပေါ့။ ပါရမီဖြည့်နေရဆဲပေါ့။ ဒီဘဝမရသေးလဲ နောက်ဘဝပေါ့။

စာရေးသူအား ဘွဲ့အမည် မဖော်ပြ လိုသူ ဦးပွင်းမှ ပြောကြားတဲ့ “ပြဒါး လမ်းစဉ်” ကို ဖော်ပြ ရေးသားလိုက်ရပါ သည်။ ပါရမီရင့်သန်သူများ ကြိုးစား အားထုတ် ပေါက်မြောက်နိုင်ကြပါလေ။

ဘုမ္မဝတီကိုကိုလေး (ဘီအေ)

❖ ကြွက်နှစ်ဖွား

မတော်တဆ ထိခိုက်
ဒဏ်ရာရကိန်း ရှိသည်။ မီး၊ ရေနွေးပူနှင့်
လျှပ်စစ် ပစ္စည်းအန္တရာယ်ဆိုးများ သတိ
ထား ရှောင်ရှားပါ။

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ကဟ
များအတွင်း သဘောထားကွဲလွဲကာ
ရန်များနိုင်သည်။ ပြောဆိုသော စကား
များကို သူတစ်ပါး နာသာခံခက် မဖြစ်
ရလေအောင် ဆင်ခြင်ပါ။ နှလုံးနှင့်
အူသိပ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ ကြိုတင်
ကာကွယ်သင့်သည်။

❖ နွားနှစ်ဖွား

မိမိနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိသော
ကိစ္စများတွင် 'ပါဝင်စပ်စု ပတ်သက်မိ
ခြင်းကြောင့် မလိုလားအပ်သော
ဆိုးကျိုးများ ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။

တတ်သိပညာနှင့် ပတ်သက်၍
ထိပါးပုတ်ခတ် ပြောဆိုခြင်း ခံရတတ်
သည်။ သစ်ချွန်ပါးစ ထိရှမှုဘေး သတိ
ပြုကာကွယ်ပါ။ အထည်အလိပ်များနှင့်
ပတ်သက်၍ ငွေကြေးဆုံးရှုံးရကိန်း ရှိ
သည်။

❖ ကျားနှစ်ဖွား

သံယောဇဉ်ကြီး တိုးတက်ရစ်ပတ်
နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ ရွယ်လူးတို့
အချစ်ရေးကိစ္စ အမှတ်တရဖြစ်ဖွယ်
ကြုံဆုံရတတ်သည်။

အိမ်ရှင်မတို့မှာ သားသမီး တိုးပွား
နိုင်၍ အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့ကား သမက်
ရနိုင်သည်။ လွင်ပြင်ကျယ်ဒေသများသို့
အလည်အပတ် သွားရကိန်းရှိသည်။
ကြွေထည်မြေထည်ပစ္စည်း ဝင်တတ်ပါ
သည်။

❖ ယုန်နှစ်ဖွား

ချစ်သံယောဇဉ်ရှိသူနှင့် ဆုံစည်းရ
တတ်သည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမား

၁၉၈ နဂျေရာင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ဟူဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)

တို့ မျက်နှာပွင့်လန်းကာ ဘဝအဖော်
ရနိုင်သည်။

အိုးအိမ်ခြံမြေ ဝင်ကိန်းရှိ၍ အလှူ
အတန်းများလည်း ပေးရဖွယ်ရှိသည်။
(မောင်နှမသားချင်းတို့၏ သားသမီး)
တူ၊ တူမများ ပူဇော်ဂါရဝပြုခြင်း ခံရ
တတ်သည်။ စိတ်ကူးအကြံအစည်
များ အောင်မြင်နိုင်သောကာလ ဖြစ်
သည်။

❖ နဂါးနှစ်ဖွား

ပညာရဲရင့် ပွဲလယ်တင့်သောကာလ
ဖြစ်သည်။ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ကဟများ၏
လိုအပ်ချက်များကို ဆည်းပူးလေ့လာ
ထားသည့် အတတ်၊ အသိပညာများ
ဖြင့် ကူညီဖြည့်ဆည်းပေးဖြစ်မည်။

သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုး
ပေးသန်သောအချိန် ဖြစ်သည်။ စိတ်
ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ဖွယ် ဣဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်း
များ တွေ့ကြုံရတတ်သည်။

❖ မြွေနှစ်ဖွား

လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးကိစ္စ အခက်
အခဲပြဿနာများ ပြေလည်အောင်
ချောစွာဖြင့် ဘဝအမောအပန်းများ
ပြေလျော့နိုင်သည့်ကာလ ဖြစ်သည်။

စားဖိုဆောင်သုံးပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်း
ရှိသည်။ မိတ်ဆွေသားချင်းတို့အတွင်း
ပညာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ အလုပ်
များရတတ်သည်။

❖ မြင်းနှစ်ဖွား

ကောင်းသောစကား
ဆိုရတတ်သည်။ ဝတ်ကောင်းစားလှ
ဝတ်စားဆင်ယင်ကာ ပွဲနေပွဲတိုင်သွား
ရလိမ့်မည်။ လက်ကိုင်ဖုန်းဝင်နိုင်သည်။

အိမ်တွင်းရေး သာယာ၍ ဆွေမျိုး
မိတ်သင်္ကဟများ စည်စည်ကားကား
ရှိနေတတ်သည်။ ရှေးဟောင်းစေတီ
ပုထိုးများ သမိုင်းဝင်နေရာများသို့
လေ့လာလည်ပတ်မှုခရီး သွားရဖွယ်ရှိ
သည်။

❖ ဆိတ်နှစ်ဖွား

မရောက်ဘူးသော အရပ်ဒေသများ
သို့ ရောက်ရှိ၍ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ
တိုးပွားရတတ်သည်။

ခါးဝတ်တန်ဆာ ဝင်ကိန်းရှိသည်။
သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ်ထည်ပရိဘောဂများနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်
ရရှိနိုင်သည်။ မိခင်ဘက်မှ ဆွေမျိုးသား
ချင်းများ၏ အကူအညီများ ခံစားရဖွယ်
ရှိသည်။

❖ မျောက်နှစ်ဖွား

လုပ်ငန်းရာထူး တိုးတက်ရန် အလား
အလာကောင်းများ ကြုံတွေ့ရဖွယ်ရှိ
သည်။ ချီးမြှောက်ပူဇော်ခြင်း ခံရတတ်
သည်။ ရွှေငွေကြေးသတ္တုထည်ပစ္စည်း
များကြောင့် ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်
တိုးပွားနိုင်သည်။

မျောက်နှစ်ဖွား အမျိုးသမီးဇာတာ

ရှင်(အိမ်ထောင်ပွဲ)တို့မှာ ပိုမိုအားထားရလောက်သော ခင်ပွန်းကောင်း တွေ့ရတိုက်ရုံပါ။

✦ ကြက်နှစ်ဖွား
နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း လျော့ပါးနိုင်သည်။ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် သတင်းကောင်း အနိဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်းများ မြင်တွေ့ရတတ်သည်။

ဆိုးဆေးနှင့် အဖျော်ယမကာတို့ကြောင့် ကျန်းမာရေး ထိခိုက်ကျဆင်းနိုင်သဖြင့် ဆင်ခြင်သင့်သည်။ ရေလမ်းဆိုး မြစ်ကူးချောင်းခြားခရီးများ သွားလာရပါက ဘေးအန္တရာယ်ကင်းအောင် ဂရုစိုက်ပါ။

✦ ခွေးနှစ်ဖွား
အသိပညာ သင်ခန်းစာ ရရှိနိုင်သော အဖြစ်အပျက်များ ကြုံဆိုရတတ်

သည်။ စက္ကူစာအုပ်စာတမ်းများ အကျိုးပေးသန်သောကာလ ဖြစ်သည်။

မျက်မှန် လက်ဆောင်ရနိုင်သည်။ မိတ်ဆွေသားချင်းများ၏ အရေးကိစ္စများတွင် ခုံသမာဓိလူကြီးအဖြစ် ဦးဆောင်ဦးရွက် ပြုလုပ်ပေးရကိန်းရှိသည်။

✦ ဝက်နှစ်ဖွား
ငွေကြေးအစုအပုံလိုက် ရကိန်းရှိသည်။ တွေးတောကြံစည်သမျှ အောင်မြင်နိုင်ခြေ များသောကာလ ဖြစ်သည်။ ယာဉ်ရထား စက်ကိရိယာများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးထက်သန်သည်။

စည်သူတ်ပစ္စည်းများ ဝင်နိုင်သည်။ တစ်ကိုယ်တော် အမျိုးသားဇာတာရှင်တို့မှာ ကြင်ရာဇနီးပါ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

ဤလတွင် ကံဇာတာ နိဗ္ဗာန်ပေးနေသော ပုံရိပ်ရှင်တို့သည် ကျောင်းကန်ဘုရား (သို့မဟုတ်) အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်အတွက် သော့တစ်စုံ လှူဒါန်းပါ။ ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲအကျပ်အတည်းတို့ (၇)ရက်အတွင်း ပြေလည်သွားပါလိမ့်မည်။

သော့သည် တရုတ်စာရေးထုံးအရ ဖြစ်သည်။ မှန်သည် ဟူသော စာလုံး (是) နှင့် ခုနစ်ဟူသော ဂဏန်းခြေ (七) တို့ ပေါင်းစပ်ထားခြင်း(是七) ဖြစ်လေသည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။
// ဟူဂျင်းစီ (Hu Jin Zhi) //

ကျွန်မသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်(၂၀)ခန့်မှ ခြေဖဝါးပူသော ဝေဒနာကို ခံစားခဲ့ရပါသည်။ အမြဲတမ်းတော့ မဟုတ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ခြေဖဝါးများ ပူတတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မနေနိုင်အောင် ပူပါက ခြေဖဝါးများကို ရေစိမ်ခြင်း၊ အဝတ်ရေစိုဖြင့် ကပ်ထားခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ သက်ကြီးဝါကြီးများက ဤသို့ မပြုရန် တားမြစ်ကြပါသည်။ ဤသို့ပြုပါက အပူခိုးများ အထက်သို့ ရိုက်၍ မျက်လုံးကို ထိခိုက်နိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ခြေဖဝါးပူပါက ကျွန်မ အလွန်စိတ်ညစ်ရပါသည်။ ဘောင်းရာသီဖြစ်စေကာမူ ခြေဖဝါးများကို စောင်အပြင်သို့ ထုတ်ထားပါသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ချမ်းအေးသော အရသာကို ခံစားနေရသော်လည်း ခြေဖဝါးများက ပူလောင်နေပါသည်။ နေအခါတွင် ဒူးဆစ်အထက်မှ ရေကို လောင်းချမိပါသည်။ ဘဝဇာ ရေလောင်းသော်လည်း ခြေဖဝါးပူခြင်းမှာ မသက်သာပါ။ ညီမဖြစ်သူက သူ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးပေးသောနည်းကို ပြောပြပါသည်။ ခြေဖဝါးပူပါက မန်ကျည်းသီးမှည့်အနှစ်ကို ခြေဖဝါးတွင် လိမ်းကျွတ်သပ်ပေးရမည်ဟု ဆိုပါသည်။ ကျွန်မလည်း ချက်ချင်းပင် မန်ကျည်းသီးမှည့်ကို ရေစိမ်ပြီး အနှစ်များရသောအခါ နေသော ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်ကို ပွတ်သပ် လိမ်းပေးပါသည်။ အနည်းငယ် သက်သာသွားပါသည်။ သုံးလေးခါ လုပ်ပြီးသောအခါ အတော်အတန် သက်သာသွားပါသည်။ သက်သာ

ခြေဖဝါးပူကျောက်

ပျောက်ကင်းကြစေရာ

သလို ခိုသော်လည်း ခြေဖဝါးများ စေးကပ်နေခြင်း၊ မန်ကျည်းနှစ်က လုံးဝခြောက်ခြင်း မရှိ၍ လမ်းသွားသောအခါ ဖုန်ပွဲများ ကပ်ငြိ ညစ်ပတ်နေခြင်းကို ကျွန်မ လုံးဝမနှစ် သက်ပါ။ ခြေဖဝါးများကို ဆေးကြောပစ်နေရပါသည်။

မန်ကျည်းနှစ်အစား မန်ကျည်းခေါက်ကို သွေးပြီး လိမ်းပါက ပို၍ အဆင်ပြေမည်ဟု ကျွန်မ စဉ်းစားမိပါသည်။ ကျွန်မတို့ ခြံထဲမှာ မန်ကျည်းပင်များရှိသဖြင့် အဆင်ပြေပါသည်။ မန်ကျည်းခေါက်ခွာပြီး ရေစင်စင်ဆေး သွေး၍ လိမ်းပါသည်။

လိမ်ပြီးသောနောက် ခြေဖဝါးများ ဆေးကြောသွားပါသည်။ ညီမတို့ မန်ကျည်းခေါက်ကို သွေး၍ လိမ်းခဲ့ရာ ခြေဖဝါးများ ကျန်းမာတတ်ပူလောင်နေရာက လုံးဝ သက်သာသွားပါသည်။

ယခုအခါ ကျွန်မ၏ ခြေဖဝါးများ အေး၍ နေပါပြီ။ ကျွန်မကဲ့သို့ ခြေဖဝါးပူသောဝေဒနာကို ခံစားကြရသူများ ရှိပါက သက်သာပျောက်ကင်းကြစေရန် ဤဆေးနည်းကို ရေးသားပေးပို့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဒေါ်ခင်ဝင်းမွန်
[B.A (သမိုင်း)]

ကျွန်တော်သည် တောင်တွင်းကြီး ဖြို့မှ ရန်ကုန်သို့ အရောင်းအဝယ်ဖြင့် သွားလာ လှုပ်ရှားနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏အဖေမှာ စအိုဝတွင် အပူနာ (ခေါ်) ဂရင်ဂျီနာလို အနာများ ပေါက်နေပါသည်။

ဆေးပြီးတိုများဖြင့် 'စုံအောင်ကုပါ သော်လည်း ပျောက်လိုက်၊ ပေါ်လိုက် နှင့် ဖခင်ဖြစ်သူလည်း တော်တော် စိတ်ညစ်နေပါသည်။

ခရီးက ပြန်လာတိုင်း ဖခင်ကိုမေး ကြည့်သည်။ မပျောက်သေး။ ဆေးထိုး ဆေးစား ဆေးနည်းလည်းစုံ မပျောက် ဘဲ ဖြစ်နေ၍ ထိုင်ရ ထရ မလွယ်ကူဘဲ နာတာရှည်ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်နေပါ ၏။ မိသားတစ်စုလုံးလည်း ကြာလာ တော့ စိတ်မရှည်ချင်ကြတော့ဘဲ ဖြစ် နေကြပါသည်။

ကျွန်တော်အဖေ ကံကောင်းသည်ဟုဆိုရမည်။ တောင်ကြီးမြို့မှ ချောင်းနက်ရွာကို အလှူလုပ်ပြီးပြန်လာသော ဒေါ်ခင်ကြီး ဆိုသည့် တစ်ရွာတည်းသားလည်းဖြစ်၊ အဖေ သူငယ်ချင်းလည်း ဖြစ်သူသည် အိမ်လည်လာရာ...

'အဖေ အနာပေါက်နေတယ်ပြောလို့ လာမေးတာ၊ ဘာ အနာလဲ ပြောပါဦး'

'သွေးစုနာလဲ မဟုတ်၊ ဂရင်ဂျီနာဆန်ဆန် အနာစအိုဝမှာ ဖြစ်တာ'

ဟု ပြောပြတော့...

'ဒါဆို လွယ်လွယ်လေးရယ်၊ ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ကြီး ဘက်မှာတော့ ဒီဆေးနည်းသုံးပြီး သက်သာပျောက်ကင်းကြ တယ်'

ဟု အဖေအား ပြောပြ၍ လက်တွေ့လုပ်ပေးခဲ့ရာတွင် စအိုမှာ ဖြစ်နေသော အနာအား (၅)ရက်ခန့်ပြုလုပ်ပေးရာတွင် သက်သာပျောက်ကင်းလာတာ တွေ့ရပါသည်။ ယခုဆိုလျှင် (၃)လ၊(၄)လအတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

ဤဆေးနည်းမှာ လိမ်းဆေး၊ စားဆေး သောက်ဆေး မဟုတ်ပါ။ ခါး၏ အောက်ပိုင်း အပူကြောင့် ဖြစ်စေတတ် သော သွေးစုနာ၊ ဂရင်ဂျီနာ အနာမှန်သမျှ သက်သာပျောက် သဖြင့် နာဂြုဏ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အပူနာမှန်သမျှ ပြေးချွေးကုစမ်း

ကင်းစေသော ကုထုံးမှာ မိုင်းချွေးခံပြီး ချွေးအောင်းပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေးဦးစွာ ပြင်း၏ရွာ တစ်စုံ နှစ်စုံကိုရှာပါ။ ထိုနောက် ပြေးအိုးက ထည့်ပြီးပြတ်၊ ကျက်အောင်ပြတ်ပြီးသည်နှင့် အတွေ့ထောင် ထောင်း ထွက်နေသည့်အိုးကို ကုလားထိုင်ကို အပေါက်ဟောက်ပြီး အောက်မှ ထားပေးပါ။

ထိုနောက် ကုလားထိုင်ကို ခြေထောက်ဘက်မှ အဝတ်များပတ်သ ပါ။ ပြီးသည်နှင့် လူနာ၏ စအိုဝကို ထိုင်ပေးပြီး မိုင်းချွေးခံပေးရမှာ ဖြစ်ပါ၏။ တစ်နေ့တစ်ကြိမ်ဖြင့် (၅)ရက်ခန့် ပြုလုပ်ပေးသွားခြင်းဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းသောကုထုံး ဖြစ်ပါသည်။

[မြင်းရွာ အသုံးဝင်နည်းပြောပြပေးသောဒေါ်ခင်ကြီး အား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။] မှတ်ချက် ။ ပြုတ်အိုးတွင် ဆားသင့်ရုံထည့်ပြုတ် ပေးရန်။

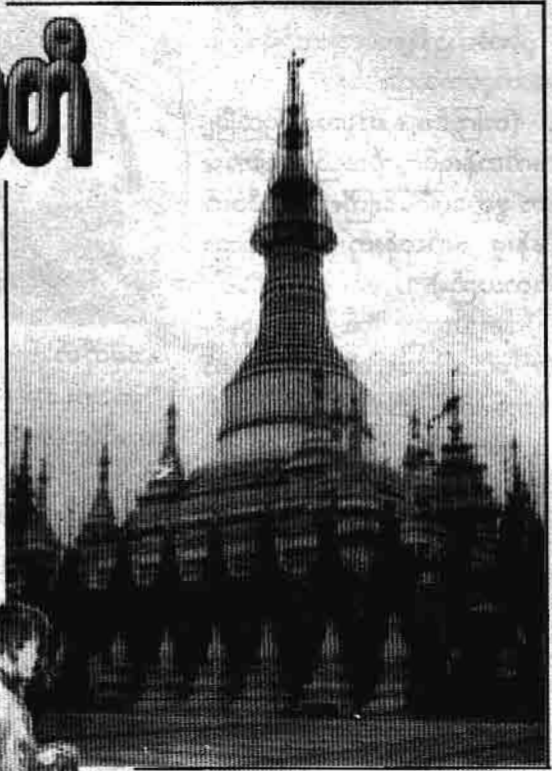
ကျန်းမာသူနှင့် ပြည့်စုံနိုင်ပါစေ။
ချောင်းနက်သား

ပြည်လူ့ဆံတောက်လေတံ

နှင့်

ရဟန္တာဝါထာတော်

ဗြာဟ္မဗျူဟ
(စီးကုန်း)

ဣသိနဂရ ရသေ့မြို့ ခေါ် သရေ
ဆတ္တရာပြည်သို့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်
ထင်ရောက်လာသော အကြောင်းမှာ
ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီး လက်ထက်တွင်
ထွန်းတောက်စည်ပင် ပြန့်ပွားလာ
သည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီး
၏ သားတော်များဖြစ်ကြသည့် အရှင်
နန္ဒာသီရိနှင့် အရှင်စန္ဒာရောင် ရဟန္တာ
ခွင်မြတ်နှစ်ပါးတို့သည် မိမိတို့၏
အတိတ်ဘဝအား ဉာဏ်စက္ခုတွင်
ထင်ရှားစွာ ပေါ်လာသည်။

အရှင်မြတ်နှစ်ပါးတို့သည် အတိတ်
ဘဝဟောင်းကို မြင်လေသော် သုဒဿန
တောင်တော်တွင် မိမိတို့အနေဖြင့်
ယာယီမျှ တည်ထားခဲ့သော ရွှေဆံတော်
စေတီငယ်ကို သာသနာတော်၏
အကျိုးကို မျှော်ကိုး၍ ကြီးမားတင့်တယ်
သော စေတီတော်မြတ်ကြီးဖြစ်အောင်
အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည် တည်တော်မူ
ရန် ခမည်းတော် ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးအား
မိန့်ကြားတော်မူကြလေသည်။

ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် သားတော်
ရဟန္တာတို့၏ အမိန့်ရသည်ကို ရွှင်လန်း
အားရ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၍ ဒုတ္တပေါင်
မင်းကြီးသည် မိမိကိုယ်တော်တိုင်
မျှမတ်ဗိုလ်ပါ အခြံအရံများနှင့်တကွ
ချွန်နှယ်ပိတ်ပေါင်းများအား ရှင်းလင်း
ဧဇာဖွေသည်။

ထိုစဉ် တစ်ခုသော တောင်ထိပ်တွင်

အနှောင့်အယှက် ဘေးကင်းစေရန်
ဖန်တီးထားသကဲ့သို့ ဆူးချွေးများ ထူထပ်
စွာ ဖုံးလျက်ရှိသော သုဒဿနတောင်
နှင့် ရွှေဆံတော်စေတီငယ်ကို တွေ့ရှိ
ကြလေသည်။

စေတီငယ်အား မင်းကြီး တွေ့ရှိရ
သောအခါ အားရဝမ်းမြောက်စွာဖြင့်
အကြိမ်ကြိမ် ဦးချလျက် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်
ပြုသည်မှာ...

“ထိုသည် ကြွမြက်စွာ၏ သာသနာတော်ကြီး
ကို စည်ပင်ပြန့်ပွားစေရန် ကြိုးပမ်းလျက်
ရှိပါသည်။ သာသနာတော်ကြီးကို နှိုးမြှောက်
ထိုက်လှပွန်ပါက ထင်ရှားစွာ တစ်စုံတစ်ရာ
ပြတော်မူပါစေတည်း”
ဟု သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုလေသည်။
ထိုသို့ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုသည်နှင့်

တစ်ပြိုင်တည်း စေတီတော်ဦးဆီမှ
ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်တို့သည်
ကွန်မြူးလျက် အထက်ကောင်းကင်
ထန်းခုနစ်ဆင့်မြင့်သော အရပ်တိုင်
အောင် တက်တော်မူပြီး နိဗ္ဗိတရုပ်ပွား
တော်တစ်ဆူ ပေါ်လာလေသည်။

ထို့နောက် (၁၂)ဆူအထိ ဖြစ်လာပြီး
ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့်
ကွန်မြူးလျက်ရှိရာ ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီး
နှင့်တကွ မှူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိ၊
နတ်၊ နဂါး၊ ဘီလူးတို့သည် သောင်း
သောင်းဖြဖြ ပူဇော်ကြလေသည်။

ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် သားတော်
နှစ်ပါးမှ ကုန်သည်ညီနောင်ဘဝက
တည်ထားခဲ့သော ရွှေဆံတော်စေတီ
ငယ်ကို အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်တည်
ထားရန် ဝေယျာဝစ္စ ကိစ္စအဝဝတို့ကို
ဆောင်ရွက်ရန် အလို့ငှာ သုဒဿန

ကုန်းတော်၏ တောင်ဘက်ခပ်ယွန်း
ယွန်းအရပ်၌ မြို့ကလေးတည်၍ ဝံမြန်း
တော်မူလေသည်။

(တကြွင်း။ ။ ယခုအခါ ပြည်မြို့
ဖက်တန်းရပ်ကွက်သည် ယခင်အခါ
က ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီး ယာယီဖက်
နန်းမှ ဖက်တန်းဟု ခေါ်တွင်လာ
လေသည်။)

သာသနာတော်နှစ် ၁၂၆ ခုနှစ်၊
တပို့တွဲလပြည့်နေ့၊ ထိုနေ့သည် ရွှေဆံ
တော် စေတီမြတ်ကြီး၏ သမိုင်းစဉ်တွင်
အထူးတလည် မှတ်တမ်းတင်အပ်
သော နေ့ထူးနေ့မြတ်ကြီးပင် ဖြစ်လေ
သည်။

ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် ရွှေဆံတော်
စေတီမြတ်ကို မူလစေတီငယ်လေး
အဖြစ်မှ ထည်ဝါကြီးမားတင့်တယ်
သော စေတီတော်မြတ်ကြီးအဖြစ်သို့
ပြန်လည် တည်ထားတော်မူသောနေ့
ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ကျက်သရေအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ
သော ထိုနေ့တွင် ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီး
သည် ရွှေအုတ်သုံးထောင်၊ ငွေအုတ်
ငါးထောင်၊ ပတ္တမြားအုတ်ငါးရာ၊ ပုလဲ
အုတ်တစ်ရာတို့ကို လည်းကောင်း...

မိဖုရားကြီး လေးပါးတို့ကလည်း
ရတနာအုတ်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ သားတော်သမီးတော် များမတ်
ဗိုလ်ခြေနှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့သည်
အုတ်မြစ်တော်ချပွဲ အခမ်းအနားကို
ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ကျင်းပတော်မူ
ကြလေသည်။

ဌာပနာတိုက်တော်

ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် စေတီတော်
ဌာပနာတိုက်တော်အား စေတီတော်
အတွင်း၌ပင် အလျားအနံ (၁၂)တောင်၊
ဒု (၃)တောင်ရှိသော ကျောက်ချပ်ကို
၁၉၄ နဂျဏ္ဍဓရာင်ခြင်မဂ္ဂဇင်း

ပထမတိုက် ပြုလုပ်၏။

အလျားအနံ (၈)တောင်၊ ဒု (၂)
တောင်ရှိသော ကျောက်ချပ်ကို ဒုတိယ
တိုက် ပြုလုပ်၏။ အလျားအနံ (၇)
တောင်၊ ဒု (၁)တောင်ရှိသော ကျောက်
ချပ်ကို တတိယတိုက် ပြုလုပ်၏။ အရပ်
ရှစ်မျက်နှာ၌ ဌာပနာတိုက်ဖွဲ့၏။

ဒုကုဋ်တော်၊ အံသကီကံတော်၊
ခါးပန်းတော်၊ နိသီဒိုင်တော်တို့ကို
တတိယတိုက်တွင် ပတ္တမြားပြာသား
လေးဆူ ရွှေအုတ်နှင့် ထား၏။

ကကုသန်၊ ကောထဂုံ၊ ကသပ၊
ဂေါတမ ဘုရားလေးဆူကို ပတ္တမြား
ဆင်းတုတော်လေးဆူ ထုလုပ်၍ ထို
ပြာသားတို့၌ တစ်ဆူစီ ထားကုန်၏။

ဒုတိယတိုက်တွင် ရတနာတို့ဖြင့်
ပြီးသော ပြာသားလေးဆူတို့၌
ပတ္တမြားကြုတ်တို့ဖြင့် ဆံတော်တစ်ဆူစီ
ထား၏။

ပိဋကတ်သုံးပုံ၊ နိကာယ်ငါးကျမ်း၊
အင်္ဂါကိုးပါး၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာ ရှစ်သောင်း
လေးထောင်တို့ကို ဇမ္ဗူရာဇ်ရွှေပေတွင်
ရေး၍ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူနှင့် တကွ
ပထမတိုက်တွင် ထားသည်။

အလယ်တိုက်၌ မွေရှင်တော်ရှစ်ဆူ
ကို ပြာသားရှစ်ဆူတွင် ရွှေကြုတ်
တစ်ဆူစီ၌ ထည့်သွင်း၍ ထားသည်။

အရှေ့အရပ်၌ အသီးသီး ရှစ်ကျိပ်
ထား၏။ **အရှေ့တောင်ထောင့်တိုက်၌**

သတ္တဌာနံထား၏။
တောင်ဘက်တိုက်တွင် သုဒဿ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အမှူးရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
ရုပ်တုတော်ငါးရာ ထား၏။

အနောက်တောင်ထောင့် တိုက်
တွင် တောထွက်တော်မူသည်နှင့်
ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်သည်အထိ ရွှေရုပ်တု
များ သွန်းပြု၍ထား၏။

အနောက်ဘက်တိုက်၌ ဒွတ္တပေါင်
မင်းကြီးအရပ်၊ သီရိစန္ဒာမိဖုရား၊ ဥဋ္ဌာ
ဒေဝတီမိဖုရား၊ ဗိဿနိုးမိဖုရား၊
ဘေစန္ဒီမိဖုရား၊ သားတော်ဒွတ္တဇံ
ဒွတ္တဇံ၊ ဒွတ္တရာဇံ၊ သမီးတော် သုဏ္ဍ
မာလာ၊ ဟေမမာလာ၊ ကဉ္စနမာလာ၊
သီရိမာလာတို့၏ ရုပ်တုတော်တို့ကို
ထား၏။

ထို့ပြင် ခမည်းတော် စူဠာသန္ဓေ
မဟာသမ္ဘဝ၊ မယ်တော် ဗေဒါရီမိဖုရား၊
သီရိစန္ဒာမိဖုရား၏ မယ်တော် မာလာ
စနီမိဖုရား၊ ဦးရီးတော် ကန္ဓ၊ မျူးတော်
မတ်တော်တို့၏ အရုပ်များကိုလည်း
ထား၏။

အနောက်မြောက်ထောင့် တိုက်၌
အဖိုးက၊ ဘလ္လိကညီနောင်၊ ရောပဉ္စ
နဂါးမင်း၊ သမ္ဘူလဘီလူးမင်း၊ ဝေသာ
မိတ္တာဘီလူးမင်း၊ ဣဒ္ဓိမန္တဘီလူးမင်း၊
ဝေဠုကန္တဘီလူးမင်းတို့၏ အရုပ်တို့နှင့်
ဇနီးတို့အရုပ်များကိုလည်း ထည့်သွင်း
ထား၏။

မြောက်ဘက်တိုက်၌ မြတ်စွာဘုရား
၏ မယ်တော်၊ ခမည်းတော်၊ မိထွေး
တော်၊ ညီတော်၊ ဖွားဖက်တော်များ
ကိုလည်း ထည့်သွင်းထား၏။

အရှေ့မြောက်ထောင့် တိုက်၌
မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ လက်ဝဲနှင့်
လက်ယာရံ ရဟန်းမိန်းမ၊ ရဟန်း
ယောက်ျား၊ အလုပ်အကျွေး ရဟန်း
ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အရုပ်တို့ကိုလည်း

ထည့်သွင်းထားလေသည်။

တတိယတိုက်တွင် အရှေ့ဘက်၌ ဒီပက်ရာအစ နှစ်ကျိပ်ငါးဆူထား၏။

ဌာပနာတိုက်ပိတ်ခြင်း

ရဟန္တာညီနောင် အရှင်မြတ်နှစ်ပါး တို့သည် ရွှေဆံတော်စေတီတော်မြတ်ကြီး တည်ထားမှုကို ပြီးမြောက်သော အခါ ဌာပနာတိုက်အားလုံး ပိတ်တော်မူလေသည်။

ထိုအခါ (၁၆)ဆူသော နိဗ္ဗိတဘုရား ရှင်တို့သည် ထန်း(၇)ဆင့် မြင့်သော အရပ်၌ (၇)ရက်တိုင်တိုင် တည်နေတော်မူကာ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူလေသည်။

ရွှေဆံတော် စေတီမြတ်ကြီးအား ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတို့မှ (၃)လမျှ အချိန်ကြာညောင်းခဲ့သော်လည်း ဘုရားတည်ထားသည်မှာ (၇)ရက်နှင့် ပြီးစီးလေသည်။

(စကားချမ်း ။ နေ့ဘက်တွင် လူတို့တည်၍ ညဘက်တွင် နတ်၊ နဂါးတို့ တည်ကြသည်ဟု သမိုင်းဟောင်းများတွင် ဆိုထားလေသည်။)

ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီး တည်ထားတော်မူသော ရွှေဆံတော်စေတီပမာဏမှာ စေတီတော်၏ ပထမတိုက်မြေမှ (၇)တောင်၊ ဒုတိယတိုက်မြေမှ (၁၄)တောင်၊ တတိယတိုက်မြေမှ (၂၂)တောင်၊ စေတီဖိနပ်တော်(၅၄)တောင် စတုရန်းလေးထောင့် ဉာဏ်တော်(၆၂)တောင် တစ်မိုက်လက်ငါးသစ် ၎င်းပျောဖူးထိရှိ၏။

ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်

ရွှေဆံတော် စေတီတော်တည်ထားစဉ် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မင်းနှင့်တကွ ပြည်သူအပေါင်းတို့ ဆုတောင်းဆုယူ

ပြုတော်မူရာ ညီတော်နောင်တော် ဆုတောင်းပြည့် မြတ်ရှင်ပင်(၂)ဆူတို့ ကိန်းဝပ်တော်မူသည့် လိုဏ်ဂူစေတီတော်တစ်ဆူကိုလည်း ရွှေဆံတော် ရင်ပြင်တော်၏ အရှေ့ယွန်းယွန်း၌ တည်ထားတော်မူလေသည်။

ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် သရေခေတ္တရာမြို့အား တည်ထောင်ရာတွင် ဘုရားကိုးဆူ၊ သိမ်ကိုးသိမ်၊ ကန်ကိုးကန်၊ ကုန်းကိုးကုန်း စေတီတော်တို့အား တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့ရာ သရေခေတ္တရာမြို့ကြီးသည် နဝင်းကျေမြို့ကြီးဖြစ်သည်။

မိမိတို့၏ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးတို့တွင် အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများမှ ကျော်လွှားနိုင်ပြီး မိမိတို့ လိုရာတောင်းဆုများနှင့် ပြည့်စုံစေရန်...

မြ-၅ + သီ-၆ + တ-၇ = ၁၈ = ၁ + ၈ = ၉ နဝင်းကျေ မြသီတင်ခေါ် ရွှေဆံတော်စေတီတော်မြတ်ကြီးတွင်လည်းကောင်း၊ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်တွင် လည်းကောင်း၊ နဝင်သီလ ဆောက်တည်ပြီး (၉)ရက်၊ (၁၈)ရက်၊ (၂၇)ရက် အစရှိသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ အဓိဋ္ဌာန်သည့်အတိုင်း ခေတ္တရာရဟန္တာများ၏ ဂါထာတော်

မြတ်အား ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပြီး ဆုတောင်းဆုယူ ပြုကြမည်ဆိုလျှင် မိမိတို့လိုချင်သော ဆုများနှင့် ကေန အမှန် ပြည့်ဝမည်မှာ မုချပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဣသိန်ဂရုရသေ့မြို့ ခေါ် သီရိသရေခေတ္တရာ မြို့တည်နန်းတည် ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီး၏သားတော်ရဟန္တာများသည် ဘုရားပွင့်တော်မူရာ အနောက်မဇ္ဈိမဒေသ ဗုဒ္ဓဂါယာမှ ပင့်ဆောင်လာသော ဓာတ်တော်မွေတော်များကို ခမည်းတော် ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးအား ပေးအပ်ပြီး စေတီတော်များ တည်ထားစေကာ ဂါထာသုံးပုဒ် ပေးအပ်သဖြင့် သားတော် ရဟန္တာများ ပေးအပ်သော ဂါထာကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်သဖြင့် ရဟန္တာဂါထာတော်ဟု အမည်တွင်ခဲ့လေသည်။

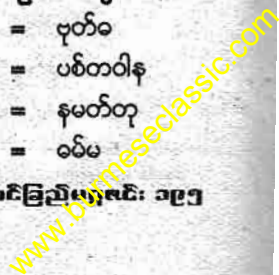
သီရိခေတ္တရာပြည်

ရဟန္တာဂါထာတော်

- ၁။ အတိတ် ဗုဒ္ဓဂုဏ်နံ၊
ဗုဒ္ဓဝံသ မနာဂတံ၊
ဃ သီသေ ထ ပေတ္တာန၊
ယာဝဇီဝံ နုပတ္တ ဝေ။
- ၂။ အတိတ် ဝပ္ပဂုဏ်နံ၊
ဝပ္ပဝံသ မနာဂတံ၊
ဃ သီသေ ထ ပေတ္တာန၊
ယာဝဇီဝံ နုပတ္တ ဝေ။
- ၃။ အတိတ် သံဃဂုဏ်နံ၊
သံဃဝံသ မနာဂတံ၊
ဃ သီသေ ထ ပေတ္တာန၊
ယာဝဇီဝံ နုပတ္တ ဝေ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဗုဒ္ဓ = ပုတ်ဝ
- ပေတ္တာန = ပစ်တဝါန
- နုပတ္တ = နမတ်တု
- ဝေ = ဝပ်ပ

အနက်

၁။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ ဗုဒ္ဓ
ရတနံ၊ ဘုရားရတနာကို
လည်းကောင်း။ အနာဂတံ၊
လာလတ္တံ့ အနာဂတ်ဖြစ်သော။
ဗုဒ္ဓဝံသံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အနွယ်
တော်ကို လည်းကောင်း။ မမ၊ ငါ၏။
သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌ ထ ပေတွာန၊
ထား၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ် ၏။
ယာဝတီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။
နမော၊ ရိုနှိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ ဓမ္မ
ရတနံ၊ တရားရတနာကို
လည်းကောင်း။ အနာဂတံ၊
လာလတ္တံ့ အနာဂတ်ဖြစ်သော။
ဓမ္မဝံသံ၊ တရားတော်၏ အနွယ်
တော်ကို လည်းကောင်း။ မမ၊ ငါ၏။
သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌ ထ ပေတွာန၊
ထား၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ် ၏။
ယာဝတီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။
နမော၊ ရိုနှိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ သံဃ
ရတနံ၊ သံဃရတနာကို
လည်းကောင်း။ အနာဂတံ၊
လာလတ္တံ့ အနာဂတ်ဖြစ်သော။
သံဃဝံသံ၊ သံဃာတော်၏ အနွယ်
တော်ကို လည်းကောင်း။ မမ၊ ငါ၏။
သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌ ထ ပေတွာန၊
ထား၍။ မေ၊ အကျွန်ုပ် ၏။
ယာဝတီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။
နမော၊ ရိုနှိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

(ဤဂါထာတော် ပါဠိ အနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံတင့်
(ဗောဓရိယ၊ ဝိနယဓရ၊ စတုနိကာယ
ကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

ဂါထာသုံးပုဒ်ဆုံးမှ ပုတီးတစ်လုံး
ချပါ။

ဤဂါထာတော်မြတ်အား နေ့စဉ်
ရွတ်ဖတ်သော် ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံ၏။ မရဘူးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ

ရတနာများကို ရရှိနိုင်၏။ မိမိ၏ အဖို့
အဝါ ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံ၏။ အမြဲမပြတ် သီတင်းသင်
ဆောက်တည်နိုင်သော အခွင့်အရေး
များ ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များ၊ ဓာတ်တော်များ
နှင့် မေတ္တာများ ကိန်းဝပ်တော်မူရာ
ဖြစ်သော မြသီတင် ခေါ် ရွှေဆံတော်
ဘုရားကြီးနှင့် မင်းနှင့်ပြည့်သူတို့
ဆုတောင်းကြသော ဆုတောင်းပြည်
စေတီတော်တို့အား ဖူးမြော်၍ လောကီ
လောကုတ္တရာ အကျိုးတရားနှစ်ပါး
အား ပြည့်ဝအောင်မြင်၍ ကုသိုလ်
တရား ပွားများနိုင်ကြစေရန် ရေးသား
တင်ပြအပ်ပါသည်။

ကြည်ကြည် (ဝီကုန်း)

နိဗ္ဗာန်
ပြည်ရွှေဆံတော်သမိုင်း။

စားစရာတွေထဲမှာ ခါးတဲ့နေရာမှာ
တမာဟာ ထိပ်ဆုံးက ဖြစ်ပါတယ်။
ဒါကြောင့်မို့ “ချစ်သောအခါ ပျား
သကာ၊ မုန်းသောအခါ ခါးတမာရယ်”
လို့ အမုန်းနဲ့ ခိုင်းနှိုင်းပြောဆိုခြင်း ခံရသလို “တမာတစ်ခက် သွားတစ်သက်”
ဆိုတဲ့ စကားနဲ့အညီ ဆေးဖက်ဝင်တဲ့ တမာပါ။

တမာဟာ ခါးတယ်ဆိုပေမယ့် အခါကြိုက်သူများမှာတော့ တမာရွက်ပြုတ်
ကို ထမင်းပွဲမှာ အတိုအမြုပ် လုပ်လို့ဖြစ်စေ၊ အမွမ်းအမံ အစုံထည်ပြီး သုပ်လို့
ဖြစ်စေ ခုံမင်စွာ စားသုံးလေ့ ရှိကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အလွန်အကျွံ ခါးတာမျိုးကိုတော့ မစားလိုကြတာ အမှန်ပါ။ ဒီ
အတွက် အခါသက်သာအောင် ပြုတ်နည်း တင်ပြလိုပါတယ်။

တမာရွက်
အခါသက်သာစေဖို့

နည်းကတော့...
တမာရွက်ပြုတ်တဲ့အခါ တမာရွက် အနည်းအများလိုက်ပြီး ဆီဆီးခြောက် နို့ဆီဘူး (၁)ဘူးမှ (၂)ဘူးခန့်အထိ ထည့်ပြုတ်ပါ။
အဲဒီနောက် ပြုတ်ရည်ကို သွန်းဖိပြီး နေအပူထည့်ဖိုထားပါ။ နေကြာ၊ မကြာ လဲပြီ စိမ်းပန်းလေ အခါသက်သာကာ စားကောင်လေဖြစ်ကောင်
တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

တင်ထွန်းလှိုင် (မြစ်သာ)

လခင်လမ္မ အာဆတ်

ဖိုးဟန် မြောတယ်ဆိုတာ ကြားဖူးပါ
တယ်။ အသေကြီး၊ အသေလေးဆို
တာလဲ ကြားဖူးတာပဲ။ ကိုယ်တွေ့တော့
မဟုတ်ဘူး။ မေးရပြန်ဦးမယ်။

‘ဘာပြုလို့လဲ ဘုရား’

‘ဟ မင်းက မင့်ဓာတ်ကို သေပြီလို့
ထင်မယ်။ ဓာတ်က သေချင်ယောင်
ဆောင်နေရင် ကိစ္စမပြီးဘူး။ နောက်က
လိုက်ပေတော့ မီးခိုးမဆုံး မိုးမဆုံး’

‘အဲဒါက...’

‘ဓာတ်သေလို့ မင်းကထင်ပြီး ထင်
ရာတွေ လျှောက်လုပ်မယ်။ လောဘ
ဇောတိုက်ပြီး ကျွေးချင်တာတွေ ကျွေး
မယ်ဆိုပါတော့ ဓာတ်ပျက်ပြီ။ လမ်း
တစ်ဝက်မှာ မင့်ရည်မှန်းချက် နှမ်းထွက်
နဲ့ မကိုက်တော့ဘူး။ ဘယ်လိုလဲ
မောင်ဖိုးဟန်’

‘ဒီလိုဆို မင်းလေးပါးအုပ်ပြီး ထိုးပုံ
လေး...’

ဖိုးဟန်က လူပါး။ ပြုံးပြုံးလေး
မေးတာ။ ဆရာတော်ကလဲ သိလိုက်
တာမှ ပြုံးပြုံးကြီး မိန့်ကြားပြန်တယ်။

‘ဇောက်လုံ နံပါတ်(၂) အကြီးထဲမှာ
အခေါက်ရွှေ တစ်ကျပ်သားကိုထည့်၊
သူ့အပေါ်က မှုန်ညှက်နေအောင်
ထောင်းပြီး ရောမွှေထားတဲ့ မင်းလေး
ပါးကိုတင်’

‘မင်းလေးပါးက ဘယ်လောက်သား
ထည့်ရမှာလဲဘုရား’

‘တစ်မူးသား၊ တစ်ပဲသား မထည့်ရ
ဘူး။ ရွှေးလေး(ရွှေးမျက်နှာခွံ) တစ်ခြမ်း
သားလောက်ပဲ ထည့်ရမယ်’

ဖိုးဟန် တွေးပြီး တွက်တယ်။ လုံ
တစ်လုံကို ရွှေးမျက်နှာခွံတစ်ခြမ်း။
တစ်ကျပ်သားကို ရွှေးကြီး(၃၂)ရွှေး။
ရွှေးလေးက (၆၄)ရွှေး။ ရွှေးလေး

အဂ္ဂိဂုဏ် ပိဒါတတ်နဲ့

ထိတ်ဓာတ်မြုတ်ဖော (၂)

ရွှေဟောဏ် သင်္ဃမာဏ်ဂြာဟ်

တစ်ခြမ်းကို တစ်လုံ။ (၁၂၈)လုံ ထိုးရမှာ
ပါလား။

မီးသွေးဖိုး၊ လုံဖိုး ဓာတ်ဖိုး ဓာတ်ထိုး
နေတဲ့အချိန် စားစရိတ် နေ့တွက်
လုပ်အားခ စတဲ့ ကုန်ကျစရိတ်တွေ။
အချိန်ကာလနဲ့ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုအဆုံး
ရှေ့ခရီးကို မျှော်လို့ ဓာတ်ထိုးမယ်ဆိုရင်
အင်း...

ငြိမ်ချက်သား ကောင်းသွားတဲ့
ဖိုးဟန်ကို ဆရာတော်ဦးသုဇာတက
ကြည့်တယ်။ သိလဲ သိတယ်။ ဖိုးဟန်
တော့...

‘မောင်ဖိုးဟန် သိပ်ပြီး တွက်မနေနဲ့။
(၆၄)ကို (၄)နဲ့ စားလိုက် စားလဒ်
(၁၆)ရတယ်။ အဲဒါရွှေးလေး(၁၆)ရွှေး
ပြန်ဖွဲ့ကွာ ရွှေးကြီး(၈)ရွှေးပဲဖွဲ့ကွာ (၄)
ပဲ’

‘ဆရာတော်ဉာဏ် ဖိုးဟန် မနည်း
လိုက်နေရတယ်။ မြန်လွန်းလို့ မမိတမိ
မို့တမိ။ လက်တစ်ကမ်းအလို။ မိပြီလဲ
ဆိုရော သိလိုက်ရော။ အဟောဝတ
ကောင်းလေစွ။

‘ဆရာတော် စိန် ဆေး ကန့် ဟင်း
မြွေလေးစင်း တစ်စင်း(၄)ပဲစီ’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဆရာတော် ပထမ မိန့်ကြားတုန်း
က ဓာတ်တစ်ပါးကို တစ်ကျပ်သားစီဆို
ဘုရား’

‘အဲဒါက အဖြစ်ပြောတာ၊ နားလည်
အောင်လို့၊ ရှင်းအောင်လို့၊ ကျပ်နဲ့
ထည့်ပြလိုက်တော့ ဓာတ်လေးမျိုးမှ
တစ်ကျပ်သား ရှင်းပလား’

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၁၉၇၇

‘မှန်ပါဘုရား... ရွှေသတ်ဆေး အလေးချိန်ကိုတော့ သိပါပြီ။ တစ်နေ့ တစ်လုံလား ဘုရား’

‘မနက်(၆)နာရီက ညနေ(၆)နာရီ တစ်နေ့တစ်လုံ လေဖိုတင်’

‘လေဖိုနဲ့လား ဘုရား။ ဖားဖိုနဲ့ မရဘူး လား’

‘ဖားဖိုကို မင်းဆွဲနိုင်ရင် (၃)နာရီ၊ (၄)နာရီပါ။ ဒီထက်မပိုဘူး။ မဆွဲနိုင်ဘူး။ လေဖိုနဲ့က မီးစုံတယ်။ ဓာတ်ပြုမီး။ ဓာတ်ငြိမ်မီး။ ဓာတ်သတ်မီး... မီးစုံ’

‘ဖားဖိုနဲ့လေဖို အဲဒီလို ကွာသလား ဘုရား’

‘အေးအေးဆေးဆေး သတ်မယ်၊ ဖြည်းဖြည်းလေး သတ်မယ်၊ အတင်း တရကြမ်း သတ်မယ်၊ အချောအခြောက် အဖိအမြှောက်တွေနဲ့ သတ်မယ်။ သေ ရော...’

‘အဖြစ်နဲ့အပျက်ကို တေဇော ချုပ် တယ်ဆို ဘုရား’

‘ဥဏှာတေဇော မီးအေးလေး တငွေ့ငွေ့ပေးပြီး ရွှေကို သတ်မှာ။ ပါစကတေဇောက အတွင်းတေဇော အားကို မြှင့်ပေးမှာ။ အတွင်းရော အပြင်ပါ အပူဓာတ်သွင်းပေးမှာက မီးပြင်းဒါဟတေဇော။ သဘာဝလေက ဥဏှာရော၊ ပါစကရော၊ ဒါဟရော ပေး သွားရင် မီးစုံကောလီတေဇောပဲ’

မလွယ်ပါလား... နှစ်တစ်ဝက်နီးနီး (၁၂၈)ရက် နားနေတဲ့ရက်။ မီးမဆင် တဲ့ရက်။ မအားလပ်တဲ့ရက်။ ဟိုရက် ဒီရက် နှစ်တစ်ဝက် ကျော်သွားမယ်။ ရက်ပျက်မရှိ မီးဆက်မှကောင်းမယ်။ ရက်ပျက်ရင် မီးခွင် အဆက်ပြတ်မယ်။ ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်း ဓာတ် မကောင်းနိုင်တော့ဘူး။

‘ဖိုးဟန် ဓာတ်ထိုးရက် တွက်ပြီး စိတ် မပျက်ပါနဲ့ကွာ။ တြင်းကျော သတ္တဝါသ

ကျော နဝင်းကျော ရှိမဟုတ်လား။ (၃) ရက်ဆက်တိုက်၊ (၄)ရက်ဆက်တိုက်၊ (၅)ရက်ဆက်တိုက် နားလိုက် ထိုးလိုက် လိုချင်တာ ခေါင်ခိုက်သွားမယ်။

ဒီအထဲ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ထူး တွေကသာ လက်ဆွဲခေါ်ပြီဆိုရင် မင်း လုံ(၅၀)မကျော်ဘူး။ သာမန်ဆိုရင် (၁၀၈)လုံ ထိုးပြီးတာနဲ့ သိဒ္ဓိမြောက်ပြီ။ (၅)မူးသားတင်မယ်။ ကျင်းလုံး အဆင့်ရောက်ပြီ။ လုံကျင်းလို့ရပြီ’

ကျင်းလုံးဆိုတဲ့စကား ဖိုးဟန် ကြားလိုက်တော့ မြောက်တက်သွား တယ်။ သွေးနားထင်ရောက်တာတော့ မဟုတ် ပါဘူး။ ကြားခဲ့ဖူးတဲ့ မိန့်စကား အသားပါးလွန်းလို့ ရင်ထဲမှာလဲ နာလွန်းလို့။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် လောက်က ဖိုးဟန်မှာ ရောဂါတစ်ခု စွဲကပ်နေတယ်။ သေလောက်တဲ့ရောဂါ တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် တစ်မုံ စိမ့်တော့ ခံစားရတဲ့ဝေဒနာ၊ အထက် တန်းပြဆရာ ဖြစ်ချင်တဲ့ ရောဂါ...

ဖိုးဟန် ကိုယ့်ရောဂါ ကိုယ်ကုပါ တယ်။ မရဘူး။ ဆေးချက် မဝင်ဘူး။ ရောဂါမစင်ဘူး။ ကုရာနတ္ထိ ဆေးမရှိ။ ဘီအီးဒီဝင်ခွင့် ဝင်ပြေတယ်။ ဖိုးဟန်က မြို့နယ်တတိယ ခေါ်သွားတာက ပထမနဲ့ ဒုတိယ...

နောက်နှစ် ထပ်ဖြေတယ်။ မြို့နယ် မှာ ပထမ ခေါ်တာကလဲ တစ်ယောက် တည်း။ ဆရာမပဲ ခေါ်တယ်။ ခွဲတမ်းအရ ဆိုပဲ။ ဖိုးဟန် ကျန်ခဲ့ရော။ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ ခဲလေသမျှ သဲရေကျ။ အရာ မထင်။

ရောဂါက ကြီးကြီးလာတယ်။ မန်း လဲ ပြုလေ။ နောက်တော့ လာလေရော “စေလိုရာစေ” ရောက်ပြီလေ ကချင် ပြည်နယ်၊ ပူတာအိုခရိုင်၊ နောင်မွန်းမြို့

အ.ထ.က ဖြစ်ရလေပြီ အထက်တန်း ပြီ။

မသက်သာတာက စိတ်။ မိခင်ကြီး က အသက်(၇၅)နှစ်။ ဖိုးဟန်နဲ့ ဇနီး သည် ဒေါ်မြရွှေတို့မှာက သားမယ့် သမီးမရှိ။ ပြေးကြည့်မှ (၂)ယောက် တည်း။ ဥသျှစ်ပင်ကျောင်း ဆရာတော် ကြီး ဦးကလျာဏကလဲ သက်တော် (၈၀) ကျော်ပြီ။

စနေတနင်္ဂနွေမှာ ဖိုးဟန် လုပ်ကိုင် ပေးနေကျ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဝေယျာဝစ္စ။ သင်္ကန်းလျှော်တာကအစ ကျောင်းသန့်ရှင်းရေးအဆုံး ဘယ်မှာ တုန်း။ လုပ်ကိုင်ပေးမယ့်လူစား။ အစား ထိုးဖို့ လူမမြင်။ ဘယ်လိုလုပ်မှာတုန်း။ သွားလို့ကလဲ မဖြစ်။ မသွားလို့ကလဲ မရ။ တကယ့်သောက...

ဒီတော့ ဖိုးဟန် လျှောက်ရပြီ။

‘တပည့်တော် မသွားချင်တော့ဘူး ဘုရား။ အမေကလဲ အသက်ကြီးပြီ။ ဆရာတော်အတွက်လဲ တပည့်တော် ငဲ့ကွက်ရတယ်။ အိမ်လဲ စိတ်မချဘူး ဆရာတော်ကြီး ဦးကလျာဏက... ‘မသွားချင် မသွားနဲ့ကွာ’ တဲ့။

မောင်ဖိုးဟန် ဆုပ်ရင်လဲစူး စားရင် လဲရှူး ဖြစ်ပြီ။ မသွားရင် လက်ရှိနေရာ က မရှိတော့။ လစ်လပ်။ လူစားခန့် တော့မယ်။ ဖိုးဟန်မှာ ဘုံပျောက်တဲ့ နတ်ပမာ။ ဗလာ နေရာမရှိ။

‘မသွားလို့လဲ မဖြစ်ဘူးဘုရား သွား မှဖြစ်မှာ’

‘သွားလိုက်ကွာ၊ ဒီတစ်နှစ် ကိစ္စပြီး သွား ဓာတ်လုံးတစ်လုံး ပေးမယ်။ မင်းကိုမှ မပေးရင် ဘယ်သူ ပေးမလဲ’ ဖိုးဟန် ဝမ်းသာလိုက်တာ မပြောလို တော့ ရှေ့ခရီးကိုမျှော်ပြီး ချမ်းမြေ့ လိုက်တာ။

'ဘာဇာတ်လုံးလဲ ဘုရား'
'ကျင်းလုံး ကဲ... လက်အုပ်ချီလိုက် ဆိုကွာ'

'တပည့်တော်သည်၊ တပည့်တော် သည်...ကျင်းလုံးကို၊ ကျင်းလုံးကို... တစ်ခါကျင်းရင်၊ တစ်ခါကျင်းရင်... တစ်မတ်သာ။ တစ်မတ်သာ... ကျင်း ပျံမယ်ဘုရား၊ ကျင်းပျံမယ်ဘုရား' တစ်လ တစ်လ ဘယ်နှစ်ကြိမ် ကျင်းပျံမယ်ဆိုတဲ့ စကား ဘယ်ပါလို့ လဲ။

ဆရာတော် ရှေ့ကနေ တိုင်ပေးတဲ့ သစ္စာစကား နောက်ပါးကနေ လိုက်ဆို လို့ ဖိုးဟန် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင် ကြီးသွားတယ်။

'ငါ ကျင်းလုံးတော့မယ်' ဒါပေမယ့် ဆရာတော် ချီးမြှင့်မယ့် ကျင်းလုံးကို ဖိုးဟန် မြင်တောင် မမြင် ဖူးဘူး။ မြင်လဲ မမြင်လိုက်ရဘူး ထကယ့်ကို...

ဆရာတော်ပေးမယ် ပြောတာက နောင်နှစ်ခါ။ အခုရတာ မဟုတ်။ လက်ထဲ ဘယ်ဆုပ်မိလို့လဲ အဟုတ်ပဲ။

နောင်မွန်းမြို့ကို ရောက်တာက ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ(၁၅) ရက်။ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်အပြန် ရန်ကုန်လေယာဉ်ကွင်းကနေ ဗဟန်း အလယ်ရွှေဂုံတိုင်မှာနေတဲ့ အစ်ကို ဝမ်းကွဲ သိပ္ပံလက္ခဏာ ဆရာအေး နောင်တို့အိမ်အရောက် သိလိုက်ရပြီ။ မောင်ဖိုးဟန် ဆိုဆိုနှစ်နှစ် သိလိုက် ရပြီ။

တရုတ်မော်ရွာ ဥသျှစ်ပင်ကျောင်း ဆရာတော်ဦးကလျာဏ ပျံလွန်တော် မူပါပြီကော။ သတင်းစာဖတ်ပြီး မတ် တတ်က မေ့တော့မလို။

နောက်နေ့ တရုတ်မော်ကို ပြန်ရ မယ်။ ကမန်းကတန်း စီစဉ်ရပြီ။

ဖိုးဟန် တရုတ်မော်ကို ရောက်တဲ့ နေ့ ဆရာတော်ကြီး ဦးကလျာဏ အန္တိမဈာပန ပြာကျတဲ့နေ့။ ကဲ... ကောင်းကြရာ ဆိုးလိုက်တဲ့ကံ။

ဆရာတော်ကြီး နာမကျန်းဖြစ်နေ တဲ့အချိန် ဥသျှစ်ပင်ကျောင်းရဲ့ ဂေါ်စရဂါမ် ရွာတွေက ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးတွေ လာရောက်အားပေး သတင်းမေးကြ တယ်။ လှူကြတန်းကြတယ်။ ကျောင်း ထဲကို ဝင်လာလိုက်ကြ ထွက်လိုက်ကြ ကြိတ်ကြိတ်တိုးမှု။

ဖိုးဟန်ရဲ့ ညီတွေ၊ အစ်ကိုတွေ သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်း ရောင်း ရင်း မိတ်ဆွေတွေကလဲ တာဝန်ကိုယ်စီ ခွဲကြလို့အလှည့်နဲ့ ပြုစုကြ။ နှစ်ယောက် တစ်တွဲ။ သုံးယောက်တစ်တွဲ အားခဲ ပါလို့ မညည်းမညူ။

ဖိုးဟန်မှာ ပြန်လာနိုင်ဖို့ဝေးလို့၊ ပူတာအိုမှာ ရက်တွေကြာ။ လေယာဉ် လက်မှတ် စောင့်လိုက်ရတာ။ အားမတန် မာန်ကိုချ ကံကိုပ အပြစ် တင်။

နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်သွားပြီဆို တာ ဆရာတော်ကြီးက သိတယ်။

အဲဒီမှာ...
'ဖိုးဟန် မပြန်သေးဘူးလား' လို့ ဆရာတော်ကြီးက ခဏခဏ မေးတယ်တဲ့။ ကျင်းလုံးပေးမလို့ ထင်ပါ ရဲ့။ မောင်ဖိုးဟန် မပြန်နိုင်သေး။ ဝေးပြီ ထင်ပါရဲ့။ ကျင်းလုံးလေး...

ဆရာတော်ဈာပန ပြာကျတဲ့နေ့ ရောက်လာတဲ့ ဖိုးဟန်ကို အကြောင်းစုံ ပြန်လည်ပြောပြတာ ကြားရတော့ ဖိုးဟန်ဆိုတာ ရင်ထဲမှာ ဆိုဆိုတက်လာ တယ်။ အဲဒီအထဲ...

'ဖိုးဟန် မပြန်သေးဘူးလား' ဆရာတော်ရဲ့ တမ်းတမ်းတတ သံယောဇဉ်စကား ပြန်ပြန်ကြားလိုက်ရ တော့ ဖိုးဟန်မှာ ကြေကြေကွဲကွဲ ခံစား ရပြီ။ ပြာပုံကိုသာ အကြိမ်ကြိမ် ဦးတိုက်လို့...

ရိုပါစေတော့၊ ရိုစေတော့ ဘာတတ် နိုင်မှာတုံး။ စံသင့်တော့ စံ၊ ခံသင့်တော ခံရပြီကော။ မချီတရီ။ တွေးမိတိုင်း စိတ်မကောင်းစရာ ဖြစ်ရလေခြင်း။

ဒါပေမယ့် လွတ်တဲ့ငါးက အကြီး ကြီး။ ရောနန္ဒာ ပြေသိမ့်စရာမရှိ။

ကျင်းလုံးကြောင့် နေမထီထိုင်မသာ ဖြစ်ခဲ့ရရှာတဲ့ မောင်ဖိုးဟန်။ ခု တစ်ဖန် ပြန်လို့ ကြားရပြန်ပြီ။ ကျင်းလုံး...

ဆရာတော်ကြီးဦးကလျာဏ ပေး မှာက ကိစ္စပြီးပြီသား ကျင်းလုံး။

ဆရာတော် ဦးသုဇာတကတော့ ကိုယ်တိုင် အားမန်ကိုးလို့ ကြိုးစားထိုး ယူရမယ့် ကျင်းလုံး။

ကျင်းလုံး အသာလင့် အသင့်နဲ့ ဇောချွေး(၇)တန် ပြန်အောင် ထိုးယူရ မယ့် ကျင်းလုံး။

ဖိုးဟန် တသိကြီးတွေ့ပြီး ငြိမ်ချက် သား ကောင်းနေလိုက်တာ။ အကြာ ကြီး ဆရာတော်ဦးသုဇာတ စကား ပြန်စ မိန့်ပြန်တော့မှ အတွေးတွေ

ပျောက်၊ အသိကလဲ ပြန်ပြီး ရောက်လာတယ်။ ထောင်နားစိုက်လိုက်ပြီ။

'လုံကျင်းရင် လုံက (၁)လုံ၊ မီးက (၂)မီး သိတယ် မဟုတ်လား'

'မှန်ပို'

'အေး (၁)လုံ (၁)မီးထဲ ထိုးချင်လို့ တော့ မရဘူး။ (၁)လုံ (၂)မီးတော့ ထိုးကို ထိုးရမယ်။ အခု (၂)လုံ (၂)မီးထိုးရမယ့် ပျဉ်းကြိတ်ကြေနည်းလေးလဲ ပေးလိုက်ဦးမယ်'

မောင်ဖိုးဟန် ဟန်ကျပြီ။ တစ်ထိုင်တည်းနဲ့ နည်း(၂) နည်း။ အပြီးတိုင်စေမယ့်ဓာတ်။ လူတိုင်းမတတ်။ သူ့မြတ်တို့အတတ် အင်္ဂါရတ်။ ကိတ်ဓာတ်မြတ်မဟာ ထွက်ပေါ်လို့လာမယ့် မီးအတတ်။ ထွတ်ထွတ်မြတ်မြတ် လောကီပညာရပ်။

'ပြဒါးကြိတ်ကြေ လုပ်မယ့်နည်း စနစ်ကတော့ ပြဒါးကိုသန့်၊ နာကိုသန့်၊ ပြဒါးသန့်သန့်၊ နာသန့်သန့်ကို ဆတူတွဲပြီး ရောနှောလိုက် လုံကျင်းဓာတ်လုံးရဲ့ (၃)ဆ (၁)ဆကိုယူ သပ်သပ်ဖယ်ထား'

'(၃)ဆ(၁)ဆဆိုတာက...'

'ဓာတ်လုံးက (၃)မူးသားရှိရင် နာပြဒါးတွဲက (၁)မူးသားပေါ့'

'လုံသစ်တစ်လုံထဲမှာ ကျင်းလုံးကို ထည့်၊ လုံငှားဖုံး ဖုံးပြီး ဖိခွင်မှာ မီးတင်ပြီး ထိုးပေတော့'

လုံဆိုပေမယ့် ဇောက်လုံလား။ လုံပက်လား ခွဲပြီးတော့ မေးဦးမှလို့ ဖိုးဟန် တွေးတယ်။

'လုံက ဇောက်လုံလား။ လုံပက်လား ဘုရား'

'ကိုယ်သန်ရာ သန်ရာရတယ်။ မင်းသန်တာနဲ့ မင်းထို။ ဇောက်လုံသန်ရင် ဇောက်လုံနဲ့ထိုး၊ လုံပက်သန်ရင် လုံပက်နဲ့ထိုး'

'အတူတူပဲလား ဘုရား'

မောင်ဖိုးဟန် မသိလို့ဘဲ မေးလေသလား။ သိသိကြီးနဲ့ပဲ မေးလေသလား ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ ဆရာတော်ဦးသုဇာတဖိုးဟန်ကို ကြည့်တယ်။

'လုံပက်နဲ့ ထိုးတာ ပိုကောင်းတယ်။ မီးပိုနာတာပေါ့။ ဖားဖိုး၊ မော်တာဖိုး၊ လေဖိုး ကြိုက်တဲ့ဖိုးနဲ့ မီးတင် ကျွမ်းကျင်ရာ လိမ္မာ'

မောင်ဖိုးဟန် နားလည်လိုက်ပြီ။ သဘောခွေသွားတယ်။ ဖိုးဟန်က လုံပက်သမား၊ လေဖိုးသမား။

'ဖိခွင်မှာ မီးတင်လို့လုံထဲက ဓာတ်လုံး အရည်ပျော်ပြီး တော်တော်ကြီး အရည်လင်ပြီဆိုရင် လုံငှားဖုံးကိုဖွင့်လုံကို ဖိခွင်ထဲက ထုတ် သဲခွက်ထဲမှာ ငြိမ်အောင်တည်ထား။ နောက်(၅)မိနစ် လောက်ကြာတော့ လုံထဲက လုံကျင်းဓာတ်လုံးအပေါ်ကို နှီးစလေးနဲ့ ထိုးကြည့် မီးလိုက်ရင် ဘာမှ မလုပ်လေနဲ့'

'ဒီလိုဆိုရင်...'

'နှီးစလေးကို မီးမလိုက်တော့မှ နာပြဒါးတွဲထားတဲ့ ဓာတ်သား(၃)ဆ (၁)ဆကို ပူတံလေးပေးပြီး ထည့်လိုက်၊ ချက်ချင်း လုံငှားဖုံးကို ဖုံးလိုက်။ နာပြဒါးတွဲဓာတ်သား ကျိုးကြေသွားမယ်။ ကြိတ်ကြေ ဖြစ်သွားမယ်'

ဖိုးဟန် တွေးတယ်။ ကြိတ်ကြေတော့ရပြီ။ ကြိတ်ကြေက ရွှေမှ မဖြစ်သေးတာဘဲ။ ဒီတော့...

'အဲဒီကြိတ်ကြေကို ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ ဘုရား'

'နာပြဒါးတွဲ အကျိုးအကြေကို ယူဇောက်လုံအသစ် နံပါတ်(၁)အကြီးတစ်လုံးထဲကို ထည့်။ အဲဒီအပေါ်က လုံကျင်းဓာတ်လုံးထိုးထားတဲ့ လက်ချားချော်ကို အမှုန့်ထောင်းပြီး အုပ်ထိုး။ လုံကျင်းဓာတ်လုံးရဲ့ မူလ အခေါက်ရွှေ

အရောင်အတိုင်း ဝင်းမှည့်အိနေတဲ့ ဓာတ်သားကို ရမယ်။ ကိတ်ဖြစ်ပြီ'

ဆရာတော်ဦးသုဇာတ မိန့်ကြားတဲ့ စကား ဖိုးဟန်ကြားတော့ သဘောတွေ ကျသွားတယ်။ ကိတ်ဖြစ်ဖို့ လွယ်မှတ်လို့။ ခက်ခက်ခဲခဲ မနည်းကြုံရ။

'လုံ(၂)လုံ မီး(၂)မီးဆိုတာ ဒါလား ဘုရား'

'အမှန်ပေါ့ မောင်ဖိုးဟန် ပြဒါးနဲ့ မတွဲဘဲ နာချည်းလဲရတယ်။ ဒါပေမယ့် နာချည်းပဲဆိုရင် ပြဒါးဓာတ်နည်းလို့ ပြဒါးတွဲပေးရတာလဲ'

'ဪ... ဒီလိုလား ဘုရား'

'ဖိခွင်မှာ မီးတင်ပြီးထိုးကြည့် မင်း သိလိမ့်မယ်'

'လုံကျင်းဓာတ်လုံးကို ရွှေကျွေးစရာ လိုသလား ဘုရား'

'ဟာ သွားမလုပ်နဲ့ အခေါက်ရွှေက ဖြစ်လာတဲ့ လုံကျင်းဓာတ်လုံး ရွှေကျွေးစရာ မလိုဘူး။ ဒါပေမယ့် လုံကျင်းမယ်ဆိုရင်တော့ ရွှေကျွေးဖို့လိုတယ်'

'အတော်ဟန်ကျတာပဲ ဘုရား'

'ဟ...ဖိုးဟန်ရ ဟန်ကျဆို ဓာတ်အခြေခံကိုက အခေါက်ရွှေ မိတူဖတု လိုက်တယ်လေ'

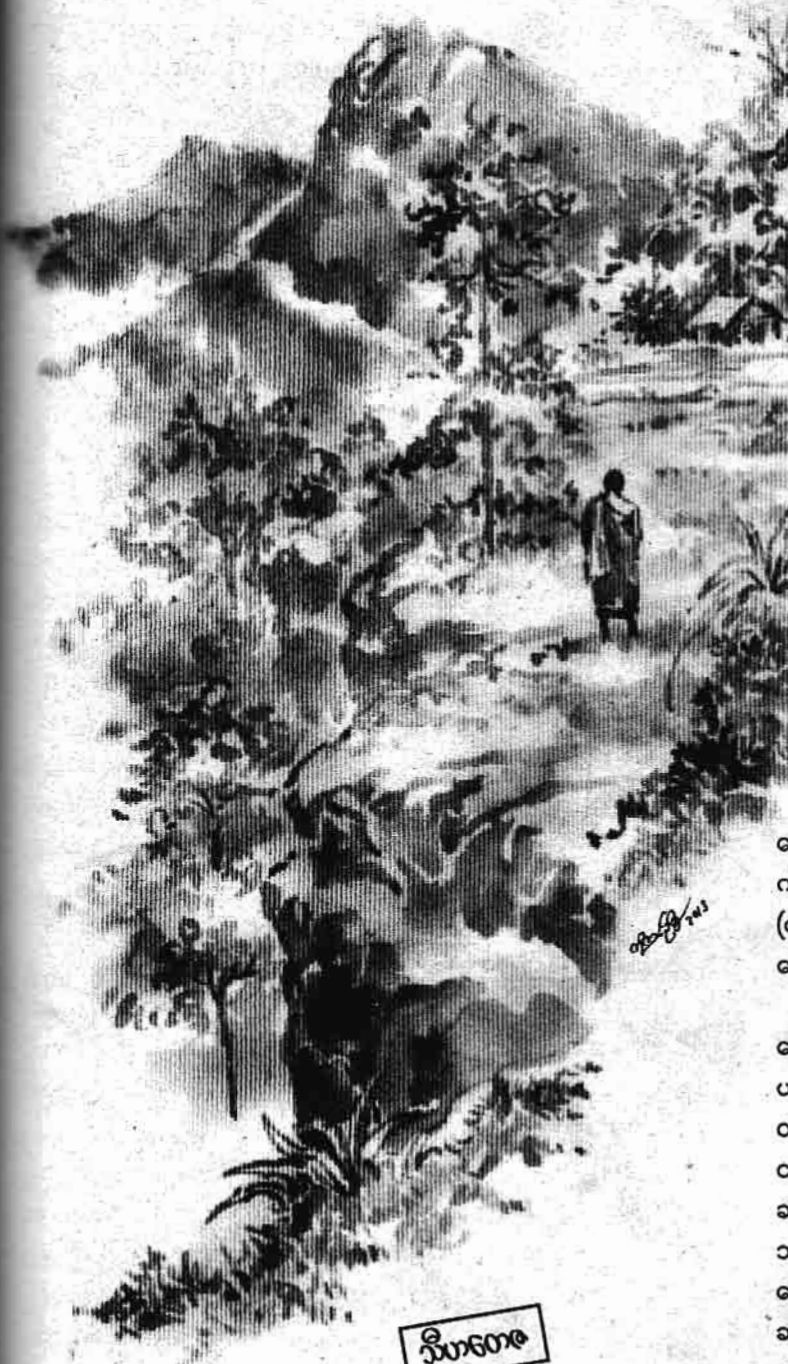
ဖိုးဟန် ဝက်ထီးကန် ပြန်ရောက်ရင် တော့ ရသလောက်အချိန်ယူပြီး ဓာတ်ကစားတော့မယ်။

ရွှေကအခေါက် အခေါက်ရွှေ အခေါက်ရွှေ တစ်ကျပ်သားကို (၉၀၀၀) ကျပ်။ ဖိခွင်ဝင် ဓာတ်ကစားချင်လွန်းလို့ ဆေးလိပ်တောင် ဖြတ်ရတဲ့ မောင်ဖိုးဟန်။ ကိုးထောင်တန် ရွှေအခေါက် ဖြစ်မြောက်အောင် ဘယ်လိုကြံမလဲ။

'က... ကြံလိုက်စမ်း'

ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

လွန်ခဲ့သည့်လက
 နံနက်စောစော နံနက်ခင်း
 အရက်တွင် စာရေးသူ
 သည် ကမ္ဘာပနီတံတား
 ကို ဖြတ်ကျော်၍
 သေလာဂီရိမောရပဗ္ဗတ
 တောင်ခြေ အရှေ့ဘက်ရှိ
 လမ္မတော်ရွာသို့ သွားသော
 မြေနီလမ်းအတိုင်း
 လျှောက်လာခဲ့သည်။
 'ကျောက်တော်တောင်ရဲ့
 အရှောက်တောင်ခြေကို
 ရောက်ရင်
 တောရကျောင်း
 ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကဝိန္ဒကို
 သွားဖူးပါ'
 ဟူသော ကျောက်တော်
 ဈေးမှ နာရီ ဆရာ
 ကိုမောင်စောခိုင်၏ တိုက်တွန်း
 စေ့ဆော်ချက်ကြောင့် တောရကျောင်း
 ကို စာရေးဆရာ ထက်မြက်နွယ်
 (ကျောက်တော်)နှင့်အတူ ရောက်ခဲ့ရပါ
 တော့သည်။

တောင်တော်အရှေ့ဘက် တောင်
 ခြေ၌ ကျယ်ဝန်းလှစွာသော ကျောင်း
 ပရိဝုဏ်ကြီး၏ အတွင်းဝယ် ခုံညား
 ထည်ဝါလှစွာသော ကျောင်းသင်ခန်း
 ငယ်ဘေး သစ်ပင်ပန်းပင်များ မြိုင်မြိုင်
 ဆိုင်ဆိုင် ပေါက်ရောက်လျက် ရှိနေ
 သဖြင့် ကျက်သရေ ရှိလှပါသည်။
 တောရဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကဝိန္ဒကို
 ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ သစ်သား
 ကျောင်းငယ်လေးအတွင်းတွင် အခန့်
 သင့် ဖူးခွင့်ကြုံရပါ၏။

ဆရာတော်ကြီးကို ဦးစိုက်
 ကန်တော့ပြီးနောက် သီလှိုသမ္ဗုဒ္ဓ
 မေးမြန်းလျှောက်ထားကြပြီး တေးငါးပါး
 နုဗ္ဗရာဇာဓိဗြညီမဂ္ဂဇာတ် ၂၀၁

သီဟလော

ပာမုပာမကရားဘုရား၌

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုလျှင်

ရေးသားပူဇော်မှုပြုပါက ခွင့်ပြုပါရန် တောင်းပန်လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်ကြီးက ခွင့်ပြုသဖြင့် ဝမ်းသာကြရလေသည်။

ဘဒ္ဒန္တကဝိန္ဒကို ၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း (၅)ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် မိဘများဖြစ်သော ခမည်းတော် ဦးပျော၊ မယ်တော် ဒေါ်ညိုမီးတို့မှ ကျောက်တော်မြို့နယ်၊ လမ္မတော်ကျေးရွာတွင် ဖွားသန့်စင်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ဆရာတော်ကြီးက ကျန်းမာရေးကောင်းသဖြင့် ဒေသအသီးသီးသို့ ကြွရောက် သီတင်းသုံးနေတော်မူကာ နံနက်အရှုတ်ဆွမ်းမသုံးဘဲ နေ့ဆွမ်းကိုသာ ဘုဉ်းပေးပြီး သမထဝိပဿနာတရားကို တစ်ပါးတည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်လျက် ရှိပါသည်။

[မှတ်ချက်။ ။ ယခု ဆောင်းပါးရေးပို့စဉ် ၁၃၆၂ ခုနှစ်က သက်တော် (၈၂)နှစ် ရှိနေပါပြီ။]

ဤသို့ သေလာဂီရိမောရပဗ္ဗတကျောက်တော်တောင်တွင် သမထဝိပဿနာတရားပွားများ အားထုတ်ခြင်း သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ရက်ရှည်ကျင့်ကြံ အားထုတ်လိုသည့် သူတော်စင်များအတွက် အထူးသင့်လျော်သော တရားစခန်းဌာနတစ်ခုမှာ တောင်ပေါ်တက်သည့် ကတ္တရာလမ်းဆုံး ပဉ္စဝင်္ဂါးပါးကို တရားဦးဟောခန်း သိမ်တော်၏ အရှေ့ဘက်တည့်တည့်ရှိ အမတ်ကြီးတက်လမ်းဟုခေါ်သော လမ်းအတိုင်း အရှေ့ဘက်တောင်ခြေခါးပတ်အောက်သို့ ဆင်းလာခဲ့လျှင် ယခင် တောရကျောင်းတိုက်နေရာဟောင်းအနီးရှိ သီးသန့် သိမ်တော်နှင့်

တည့်ထားရှိသော ရှေးဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ် ဗားမဲဗားကရားဘုရားသုံးဆူကို ဖူးမြော်တွေ့ရှိရမည်။

ယင်းသိမ်တော်အနီးရှိ တရားစခန်းနေရာသည် သစ်ပင်များလည်း အုပ်ဆိုင်း၍ အရိပ်လည်း ကောင်းပြီး အေးမြဆိတ်ငြိမ်လှ၏။ သမာဓိရလွယ်သော နေရာလည်း ဖြစ်ပေသည်။ ရက်ရှည်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသည့် ယောဂီများအဖို့ အနီးရှိ ရေတွင်းရေကန်များ ရှိနေသဖြင့် သောက်သုံးရေအတွက် အဆင်လည်း ပြေပါသည်။

'ဘုန်းကြီး မှတ်ပိသလောက်ကို ပြောရရင် ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၇၀)ကျော်ခန့်က ဒီးားမှဲတားကရားဘုရား သိမ်တော်ရုံမျောက်ဘက်အနီးမှာ တောကျောင်းဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူခဲ့တယ်။

အဲဒီဘုန်းက ဘုန်းကြီးအသက်ဟာ (၁၀)နှစ်အရွယ် ကိုရင်လေတာ တောရကျောင်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ တပည့်အဖြစ်နဲ့ နေခဲ့ဖူးတယ်။ ဆရာတော်ကြီးဟာ အဲဒီအချိန်က ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ ဟော်တော်နာယု ကျော်ကြားတယ်။

တပည့်အကတွေအပေါ်မှာလဲ မေတ္တာစေတနာထားပြီး အလွန်ပဲ ဩဇာညောင်းပါတယ်။ အနီးအနားကျေးရွာတွေက ဒကာ၊ ဒကာမတွေကလဲ အလွန်ကြည်ညိုလေးစားဆည်းကပ်ကြတယ်။ ဘုန်းကြီးရဲ့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဆိုလဲ ယှားပါတူး'

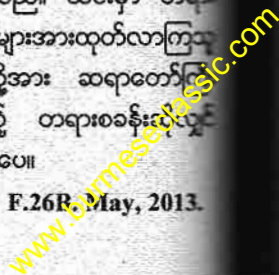
တောရကျောင်း ဆရာတော်ကြီးဘဒ္ဒန္တကဝိန္ဒမှ ရှင်းပြပေးခြင်းဖြစ်သည်။ 'အရှင်ဘုရား ဒီကျောက်တော်တောင်မှာ ရဟန်းဘဝနဲ့ အခုလို တစ်ပါးတည်း သီတင်းမသုံးမီ အခြားဘယ်အရပ်ဒေသတွေမှာ သာသနာပြုပြီး သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူပါသလဲ ဘုရား'

စာရေးသူက ဆက်လက် လျှောက်ထားရာ...

'ဘုန်းကြီးအနေနဲ့ ရန်ကုန် ကြွလာပြီး နောက် ပထမတော့ သဲအင်ဂူဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တပုဂ္ဂလိယမှာ ရဟန်းဖြစ်တယ်။ အဲဒီ သဲအင်ဂူတရားစခန်းမှာ (၂)နှစ်ခန့် ကြာပြီးတော့ ဟောတိုက်တောင်(ကျိုက်ယို) ကျောက်တစ်လုံး(ပေါ်လပြိုင်ဒေသ) ရေမြို့ပြီဟုတ်ဆင့် ဖိုဝင်းတောင်(စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး) မင်းကွန်းနဲ့ (၂)ဝိုင်းအကွာ ရေတွက်စခန်းမှာ (၃)နှစ် ပြီးတော့ ယာနိုးပန္နလေးတိုင်းဒေသကြီး ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ် ကျောက်မီးရွာ တရားစခန်းမှာ (၃)နှစ်ကြာတယ်။

အဲဒီ တရားစခန်းတွေမှာ သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးမှာတော့ ဘုန်းကြီး ဖွဲ့ရပ်တတ်လဲဖြစ်ပြန် တောကျောင်းနေ ဒေသဟာ ထူးခြားတဲ့ အောင်မြေအနုပီပီလို့ ခံယူပိုပြီး ဖွဲ့ရပ်တတ်မြေ ကျောက်တော်ဒေသကို ပြန်ကြွလာခဲ့တယ်'

ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းခြံဝင်း၌ သီတင်းသုံးသည့် သစ်သားကျောင်းငယ်အပြင် ယောဂီများ အချိန်ပိုင်းနှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းပီပဿနာ တရားအားထုတ်ကြသည့် သီးခြား အဆောက်အအုံငယ်တစ်ခု ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ တရားဘာဝနာ ပွားများအားထုတ်လာကြသူ ယောဂီများတို့အား ဆရာတော်ကြီး တရားပြသည့် တရားစခန်းသို့လွှင့်လည်း မများပေ။

အဆိုပါ တောကျောင်းနေရာမှာ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်း၍ သမထဝိပဿနာ တရားကျင့်ကြံအားထုတ်ရန် အထူး သင့်လျော်သော နေရာထူးပင် ဖြစ်ပါ တော့သည်။

'လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၇၀)ကျော်ခန့် ကပဲ ကျောက်တော်တောင်ရဲ့ အနောက်ခြမ်းဘက်မှာ လက္ခဏာကျိုင် လို့ ခေါ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ တောကျောင်း ဟောင်းနေရာတစ်ခု ရှိခဲ့သေးတယ်။ အဲဒီကျောင်းသစ်မီးမှာ ဒီတောကျောင်း ဆရာတော်ကြီးနဲ့ တစ်ချိန်တည်း အပြိုင် ဦးလက္ခဏာဆိုတဲ့ ဆရာတော် တစ်ပါးလဲ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူ ခဲ့တာကြောင့် အဲဒီနေရာကို လက္ခဏ တောကျောင်းလို့ အခုထိ ခေါ်ကြ တုန်းပါပဲ'

ဆရာတော်ကြီးက ထပ်မံ၍ အကြောင်းစုံကို ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

သေလာဂီရိမောရပဗ္ဗတ ကျောက် တော်တောင်ကြီးသည် တောင်မြောက် သွယ်တန်းလျက် တည်ရှိနေပြီး တောင် ခြေရဲ့ အရှေ့အရပ်မှာ ညီညာစီတန်း စွာဖြင့် အရှေ့မှ အနောက်သို့ ကန့်လန့် ဖြတ် သွယ်တန်းကာ တောင်ငယ်ကိုး လုံးက ကျောက်တော်တောင်ကြီးကို ဝယ်တွားဦးခိုက်လျက် တည်ရှိနေသည် ကို ရောက်ရှိလာကြသူများ သတိထား မိလျှင် မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။

ဤသို့ ရှိနေခြင်းသည် တောင်တော် ကြီး၏ အလွန် အံ့ဩစရာကောင်းပြီး ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် လက္ခဏာ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

'အရှင်ဘုရား ဒီတောင်နဲ့ ပတ်သက် ပြီး ထူးခြားတာလေးတွေရှိခဲ့ရင်လဲ တပည့်တော်တို့အား သနားသောအား ဖြင့် အမိန့်ရှိပါဘုရား'

'ဘုန်းကြီးဟာ ဒီနယ်မြေဒေသရဲ့

ဇာတိဖြစ်ပြီးတော့ ကျောက်တော်မြို့ ရဲ့ သမိုင်းဝင်ဗျာဒိတ်ရ သေလာ ဂီရိမောရပဗ္ဗတ တောင်ထူးတောင် မြတ်မှာ ရဟန်းဘဝနဲ့ လာပြီး ကျင့်ကြံ အားထုတ်နေရတာဟာ ရှေးဘဝက ပဋ္ဌာန်းဆက် ပါရမီရှိလို့ပါပဲ။

ဘုန်းကြီးအနေနဲ့လဲ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ ကြွရောက်ခဲ့ဖူးပါပြီ။ သမထဝိပဿနာ တရားကို ကျောင်းသစ်မီးမရှိဘဲ သစ် တစ်ပင်၊ ဝါးတစ်ပင်အောက်တွေမှာလဲ အားထုတ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဂူတွေထဲမှာလဲ အကြိမ်ကြိမ် ကျင့်ကြံအားထုတ်ဖူးပါ တယ်။

ဒီတောင်ဟာ တောင်ထူးတောင် မြတ် ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို အခုလက် တွေ့ သိရှိခွင့်ရခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ဒီနေ ရာတွေမှာ ရှေးကလဲ ရဟန်း၊ ရသေ့၊ ဇော်ဂျီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဘိုးသူတော်လို ပုဂ္ဂိုလ် များ တရားအားထုတ်ခဲ့ကြတဲ့ အောင် မြေနေရာထူးလဲ ဖြစ်တယ်။

ကိုယ့်ဘက်က အကျင့်သီလ မမှန် ဘူးဆိုရင် ဒီနေရာတွေမှာ ကြာရှည် သီတင်းသုံးလို့ မနေနိုင်ပါဘူး။ သတိ

မလွတ်ရအောင် အထူးဆင်ခြင်ပြီး သီလကို လုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်းနိုင်မှ အေးချမ်းစွာ နေရလို့ရမယ်။

တစ်ခါတစ်ခါမှာလဲ ဘုန်းကြီးရဲ့ ပနောအာရုံ မှာ ထူးဆန်းတဲ့ဥစ္စာ မြင်တွေ့ရတာကတော့ ဟမ္မဲဟးကရားပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ဆရာကြီးဖြစ် တဲ့ အရှင်ရသေ့ကြီးကို ထပ်ရှားစွာ မကြာ သေး မြင်တွေ့ရဖူးတယ်။ အဲဒါ သိပ်ထူးဆန်း တာပါပဲ'

ဆရာတော်ကြီးမှ သမိုင်းနောက်ခံ နှင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ဆက်စပ်ပြီး စာရေးသူတို့ကို မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဗားမဲ့ဗားကရားဘုရားမှာ ဉာဏ် တော် လေးတောင်တစ်ထွာရှိပြီး ရှေး ဟောင်းကျောက်ဆစ်လက်ရာ ဖြစ် သည်။ ဤရုပ်ပွားတော်၏ ထူးခြား ချက်မှာ မျက်နှာတော်ပြုံးနေဟန် ဖြစ် သည်။ အလွန်ကျက်သရေရှိသော အပြုံး၊ ကရုဏာ မေတ္တာ ပြည့်ဝသော ဘုရားရှင်၏ တည်ကြည်သော ပြုံး တော်မှုကို အသက်ဝင်အောင် ထုဆန်း ထားပါသည်။

ဗားမဲ့ဗားကရားဘုရား၌ အဓိဋ္ဌာန်

ဝင်လိုသူသည် ဘုရားရှေ့တွင်...

- (၁) ဖိစွန်းပန်း (၉)ပွင့်
- (၂) ဆီခဲ (၉)တိုင်
- (၃) အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်
- (၄) သစ်သီး (၉)လုံး
- (၅) ဇာ (၉)ခွက်

စသည် အလှူပစ္စည်း(၅)မျိုးတို့ကို ကပ်လှူပူဇော်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ ကိုးပါးသီလ ခံယူရပါမည်။

ထို့နောက် မိမိအသက်နှင့် ကိုယ်ကို ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းရပါမည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ပြီးပါက ပုတီးစိပ်ခြင်းကို စတင်ရပါမည်။ **ပုတီးစိပ်ရန် ဂါထာ မှာ...**

ယသတောဂါစ ပညာစ
 ယသန္တိ သဗ္ဗဒ္ဓါနံ၊
 ယစိတ္တာ ဝဗ္ဗံ သံယဉ္ဇ
 ယသန္တိ အပတံ ပဒံ၊
 ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်

- ပညာ = ပင်ညာ
- ယသန္တိ = ယသန်တိ
- သဗ္ဗ = သပ်ဗ
- ဗုဒ္ဓါ = ဗုတ်ခါ
- ယစိတ္တာ = ယစိတ်တာဝါ
- ဝဗ္ဗံ = ဝမ်ခံ
- သံယဉ္ဇ = သံယင်စ
- ယသန္တိ = ယသန်တိ

ဂါထာတစ်ခေါက်ဆိုပြီးလျှင် ပုတီး တစ်လုံးချပါ။ တစ်နေ့ ပုတီး (၉)ပတ် စိပ်ပါ။ ဤသို့ (၉)ရက်တိုင်တိုင် သက်သတ်လွတ်စားသုံးပြီး မှန်မှန် စိပ်ရပါသည်။ (၉)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး စိပ်ပြီးပါက ပုတီးပတ်ရေ (၈၁)ပတ်ရရှိ ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ နဝင်းကျေ ဖြစ်ပါသည်။

ဂါထာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ...
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘုရား

ရှင်တို့အား။ **ယသတောဂါစ၊** အခြံ အရံ စည်းစိမ်တို့သည် လည်းကောင်း။ **ပညာစ၊** ပညာသည် လည်းကောင်း။ **ယသန္တိ၊** ရောက်ကုန်၏။ **ဓမ္မသံယဉ္ဇ၊** တရားနှင့် သံဃာကိုလည်း။ **ယစိတ္တာ၊** ပူဇော်၍။ **အပတံ၊** သေခြင်းကင်း သော။ **ပဒံ၊** နိဗ္ဗာန်သို့။ **ယသန္တိ၊** ရောက်ကုန်၏။

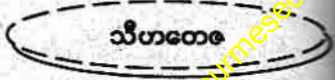
နောက်ဆုံး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပြီး သောအခါ မိမိ ပြုလုပ်သော ကုသိုလ် ကောင်းမှု အစုစုတို့အတွက် သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား အမျှပေးဝေပါ။ ဤ တောင်တော်မြတ်ရှိ ဗားမဲ့ဗားကရား ဘုရား၌ အဓိဋ္ဌာန်ကို ယုံကြည်စွာဖြင့် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါက အကျိုးထူးကို အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူတိုင်း ခံစားသိရှိရပါလိမ့်မည်။

“ပြုတော်မူနေဟန် ဘူဝိဒဿပြုရာ ရုပ်ပွား တော်ဟာ ရှေးဟောင်းဘုရားပဲ။ သိဒ္ဓိပေါက် မြတ်စွာဘုရားလိုလဲ ဘွဲ့အမည်ရှိပါတယ်။ ဒီ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရင် ကြားနာ ဖြင့်နင် အာရုံထူး၊ နိမိတ်ထူး ရလွယ်တယ်။ ဟိုရှေးယခင်က ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဒီဘုရားကို အစီအရည်ပြုလုပ်ပြီး တည်ထားခဲ့တာမို့ တန်ခိုးကြီးပါတယ်”

အဆိုပါ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် သက် လွတ်ဆွမ်း၊ သစ်သီးဆွမ်း၊ ရေချင်း၊ ပန်းများ၊ အမွှေးနံ့သာများ လှူဒါန်း ပူဇော်ပြီး သစ္စာပြု အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းဖြင့် ထိုသူတို့မှာ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ လာဘ်လာဘာပေါများခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမားခြင်း၊ နေအိမ်၊ ခြံမြေ၊ တိုက် တာ၊ ယာဉ်ကား စသည်တို့အတွက် ရရှိစေအောင် ဆုတောင်းပြည့်စေ ကြောင်းကိုလည်း ကိုယ်တိုင် ကုသိုလ် ပွားကာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သူ လမ္မတော်ရွာမှ ကားပိုင်ရှင် ဦးကျော် စိန်လှက ယုံကြည်စွာဖြင့် ပြောပြခဲ့ သည်။

ယင်းအလှူရှင်မှာ ဤဘုရားကြီးကို ဆက်လက် ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်း၊ ရုပ်ပွား တော်သုံးဆူအား ရွှေသင်္ကန်းများ ကပ်လှူခြင်း၊ ဘုရားသိမ်တော်၌ တရား ကျင့်ကြံအားထုတ်သည့် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် အား ပစ္စည်းလေးပါး လှူဒါန်းခြင်း၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များတို့အား ဝေယျာဝစ္စ ပြုလုပ်ပေးခြင်း စသည်ဖြင့် သဒ္ဓါ ကြည်လင်စွာ လှူဒါန်းကာ ကုသိုလ် ပွားများခြင်းတို့ကြောင့်လည်း မိမိဘဝ၌ မရရှိခဲ့ဘူးသော အကျိုးထူးများတို့ကို ခံစားရရှိပါကြောင်း စာရေးသူအား ဝမ်းမြောက်စွာ ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

ကျောက်တော်မြို့သို့ ရောက်ရှိလျှင် သမိုင်းဝင်ဗျာဒိတ်ရ သေလာကီရိ မောရပဗ္ဗတ ကျောက်တော်တောင်သို့ ဝင်ရောက်ဖူးမြော် လေ့လာရင်း တောင်ခြေ အရှေ့ဘက် ယခင်တောရ ကျောင်းဟောင်းနေရာအနီးရှိ **ဗားမဲ့ ဗားကရားဘုရား အဓိဋ္ဌာန်စခန်း** နေရာထူးသို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြစေရန် လမ်းညွှန်လိုက်ပါသည်။

ဘယ်လုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေးမလဲ

လေ့လာကြည့်ပါ။

○ လက်မရဲ့ ဒုတိယအဆစ်မှာ အရစ်ပိုများပါတယ်။ (က.က) စတိုးဆိုင်လုပ်ငန်း၊ ဈေးဆိုင် ထုပ်ငန်းများနဲ့ အကျိုးပေးတဲ့ အမှတ်အသားပါ။

○ လက်မရဲ့ ပထမအဆစ်မှာ ဒေါင်းမျက်စိပါတယ်။ (ခ.ခ) ခိုကွာပြည့်စုံခြင်းနဲ့ စားသောက်ဖွယ်ရာ ပေါများစေခြင်းအပြင် အစားကောင်းကောင်း စားရခြင်းရဲ့ အမှတ်အသားပါ။

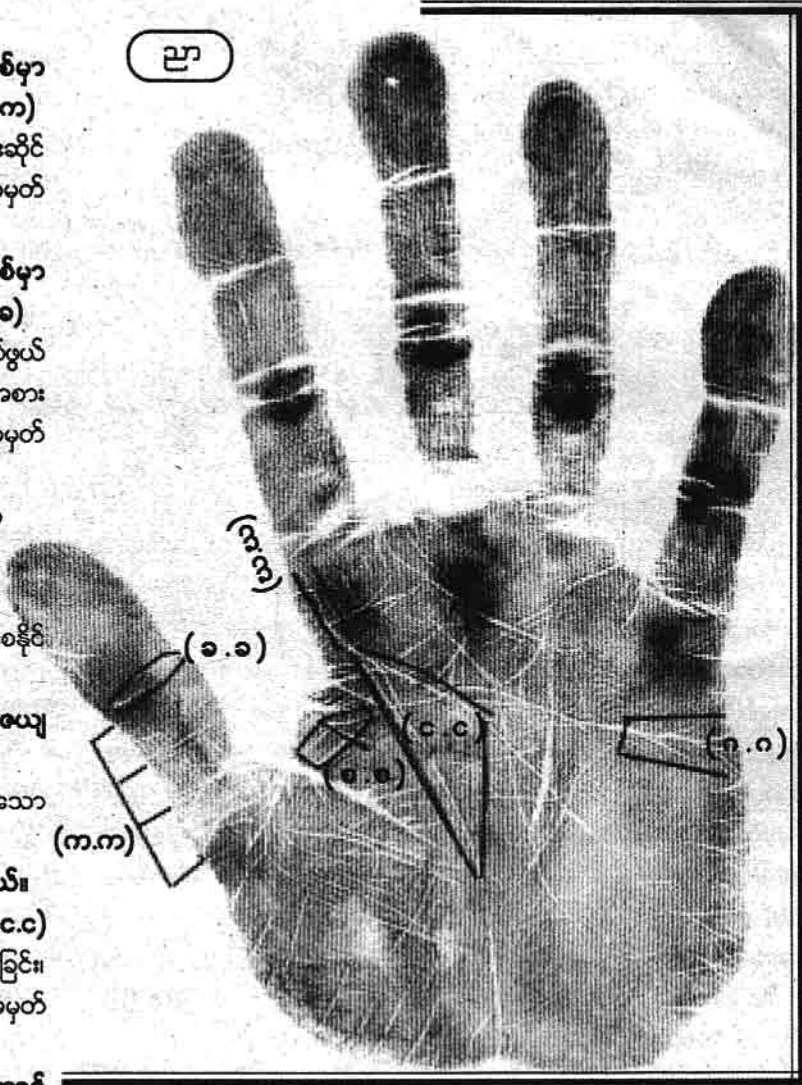
○ နှလုံးလမ်းကြောင်းရင်းမှာ မြားပြီးသဏ္ဍာန်တွေ့ရတယ်။ (ဂ.ဂ) ကူညီထောက်ပံ့သူ ပေါများစေနိုင်တဲ့ အမှတ်အသားပါ။

○ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံမှာ ဇေယျထီးရိုးပါတယ်။ (ဃ.ဃ) ရည်ရွယ်တိုင်း ပြီးမြောက်စေသော ဆန္ဒပြည့်အမှတ်အသားပါ။

○ ရတနာဘဏ်တိုက် ပါတယ်။ (င.င) ငွေကြေးများ စုဆောင်းမိခြင်း၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝစေခြင်းရဲ့ အမှတ်အသားပါ။

○ အင်္ဂါဂြိုဟ်ခုံတွင် လေးထောင့်ကွက် သရဖူကို တွေ့ရတယ်။ (စ.စ) ဒါကတော့ အင်္ဂါနံဖြစ်တဲ့လုပ်ငန်းများနဲ့ အကျိုးပေးပါတယ်။ အင်္ဂါနံသင့်လုပ်ငန်းများဖြစ်တဲ့ စက်မှု၊ လျှပ်စစ်၊ ဆေးဝါး၊ စစ်ဘက်၊ စက္ကူ၊ ဆန်စပါး၊ ဆီ ဆား ရောင်းဝယ်ရေးတို့ကို စဉ်းစား

ဉာ

ရပေမယ်။ ထိုအခါတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော အချက်များမှ အချက်(ခ.ခ)အရ စားသောက်ကုန်လုပ်ငန်းကို ရွေးချယ်ရပါမယ်။ ဒီတော့ ဆန်ရောင်းဝယ်ရေး၊ ဆီရောင်းဝယ်ရေး၊ ဆားရောင်းဝယ်ရေး၊

စားသောက်ဆိုင် (ထမင်းဆိုင်လုပ်ငန်း) လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါတယ်။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္ထာနံ ရက္ခတိ။

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

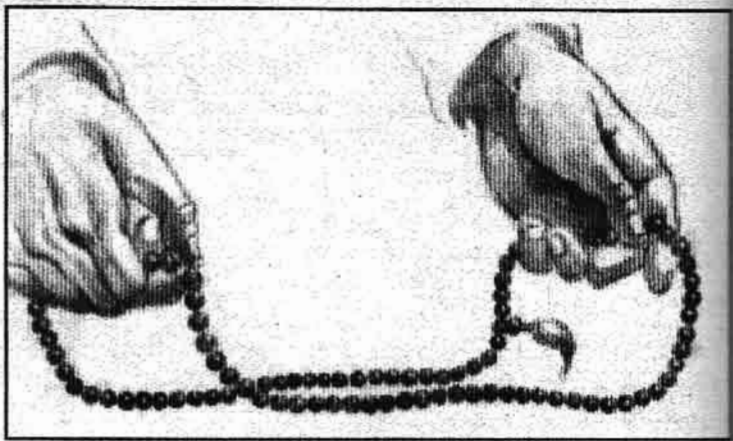
သန်းပုဏ

(၃-ကြွင်း သိုက်ဖွား ကြာသပတေး သားသမီးများအတွက်)

ရန်ပြေချမ်းသာကျင့်စဉ်သည် (၃) ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် ကြာသပတေး သားသမီးများအတွက် အထူးယတြာ ဖြစ်ပါတယ်။
ကြည့်ပါ။

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

မဟာဘုတ်အရ (၃)ကြွင်း သိုက်ဖွား ကြာသပတေး သားသမီးများသည်...
အမြစ်ဂြိုဟ်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သည် (ပုတီး) အပုပ်အိမ်မှာရှိတဲ့အတွက် ဟင်စည်ကြီး ရှင်သန်ကြီးထွားရန်အတွက် မျှော်လင့်စရာ နည်းပါးနေတဲ့ အခြေအနေမျိုးပါ။
နောက်ပြီးတော့...
အညွန့်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ သောကြာဂြိုဟ်ကလည်း (မရဏ)အသေအိမ်မှာရှိတဲ့ အတွက် ရှင်သန်တိုးတက်မှုများ ဆုတ်ယုတ်နေကြောင်းကို ပြောပြနေသလိုပါ။
ဒါပြင်...
မူလဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ **ကြာသပတေး** (သိုက်ဂြိုဟ်)နဲ့ **တနင်္ဂနွေ**(ရာဇဂြိုဟ်) တို့ကလည်း ပကတိနေတော့ (၁၊ ၅) အောင်ပမိတ်ဓာတ်မို့...
* ပြင်ပ လုပ်ငန်းကိစ္စများ အဆင်မပြေခြင်း
၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

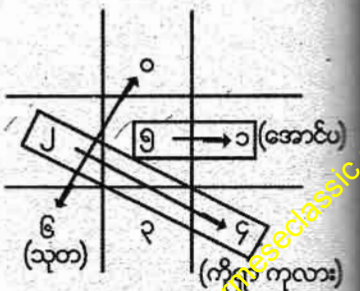

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

ရန်ပြေချမ်းသာကျင့်စဉ်

* မိတ်ဆွေကောင်းများ ဆုံးရှုံးခြင်း
* အလုပ်များ ရပ်ဆိုင်းခြင်း
* အိမ်ထောင်ရေး ပျက်ပြားစာတ်ခြင်း တို့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။
တစ်ဖန်...
အမြစ်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ ဗုဒ္ဓဟူး(ပုတီး)နဲ့ တနင်္လာ(အထွန်း)သည် ပကတိနေတဲ့ အတွက် ငွေကြေးကိစ္စများ၊ ချစ်မှုရေးရာကိစ္စများ အဆင်မပြေ မချောမွေ့ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်လို့ပါ။
တစ်ဖန်...
အညွန့်ဂြိုဟ်ဖြစ်တဲ့ သောကြာဂြိုဟ်(မရဏ)နှင့် စနေဂြိုဟ် (အဓိပတိ) သည် ပကတိနေတဲ့အတွက် သုတဓာတ်ဖြစ်တဲ့အတွက် ညံ့စိမ်ဆိုတဲ့အတိုင်း ရန်မကင်း၊ အနှောင့်အယှက်မကင်း ဖြစ်နေမှာပါ။
ယခု ရန်ပြေချမ်းသာကျင့်စဉ်ကို ပြောပြပါမယ်။
ကြည့်ပါ။

ကြည့်ပါဦး။
❖ မြေပန်းအိုးတွင် ရေသန့်သန့်ကြည်ကြည် ထည့်ပါ။
ပြီးလျှင်...
❖ ခရေညွန့် (၆)ညွန့်
❖ ထီးအညို (၁)လက် ရောထိုးပြီး လျှပ်ပါ။
ပြီးလျှင်...
❖ အောင်မြေနှင်းပါ။ ဆုတောင်းပါ။
❖ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်မှာ ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။
ဤကျင့်စဉ်ကို ဂန္တီရအမြင်ဖြင့် ကြည့်ရင်...

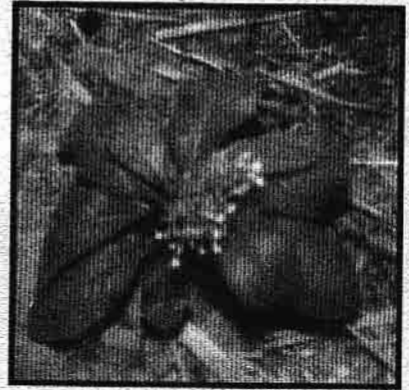

ဓုတ်တရုတ်

လေဖြန်း ဘူးခဲလှေ

ဤဆေးနှည်းလေး သုံးကြည့်စေချင်

မောင်နှိုက် (ဂ်)
(မြစ်သား)

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၃၀)ခန့် ကျွန်တော် အလယ်တန်းကျောင်းသား ဘဝအရွယ်က ဖြစ်ပါသည်။ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ပြီး ပြန်ဖွင့်ခဲ့သည့် စာသင် နှစ် (၂)လကျော်ခန့် ရှိလာသော် လည်း ကျွန်တော်တို့၏ အထက်အညာ ဒေသ၏ ထုံးစံအရ ရာသီဥတုမှာ အလွန်ပူအိုက်နေချိန် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မိဘ၊ ဆရာ၊ ဆရာမ များမှ ကျွန်တော်တို့အား နေပူကျကျ ထံသို့ မထွက်ရန်၊ ရေချိုးချိန်အား သတိ ထား၍ အပူလျော့ချိန်များ၌သာချိုးရန် အမြဲမပြတ် ဆုံးမစကားများ ပြောဆို ပေးနေကြပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော် နှင့် အတန်းတူ တစ်ခုံတည်း 'အတူ ထိုင်သည့် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူသည် ခွင့်မတိုင်ဘဲ တစ်နေကုန် ကျောင်းပျက် နေသဖြင့် ညနေ ကျောင်းဆင်းသည့် အခါ သူ၏အိမ်သို့ စက်ဘီးဖြင့် သွားခဲ့ ပါသည်။

ကျွန်တော် ရောက်သွားသည့်အခါ သူ့အား သေချာကြည့်ရှုရာ ပါးစပ် တစ်ခြမ်း၊ ယာဘက်သို့ ရွှံ့စောင်းနေပြီး ယာဘက်မျက်လုံးမှာလည်း အနည်း ငယ် မှေးနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းကြည့်လိုက် ပါသည်။

သူငယ်ချင်းမှ မနေ့ညပိုင်းက အလွန် ပူအိုက်နေ၍ မနေနိုင်သဖြင့် လူကြီး များကို အသိမပေးဘဲ ည (၉)နာရီခွဲ လောက်၌ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်အနီး ရှိ မြစ်သားမြို့၏ အသက်သွေးကြော တျက်သရေဆောင်ဖြစ်သည့် ပန်း လောင်မြစ်အတွင်းသို့ အချိန်ကြာကြာ တစ်ဦးတည်း ရေသွားချိုးနေခဲ့ပြီး နောက် ရေစိတ် လဲလှယ်လိုက်သည့် ဖုဆိုးဖြင့် အိပ်မိခဲ့ခြင်း၊ ခေါင်းပြောင်

အောင် မသုတ်မိခဲ့ခြင်း...
ထို့ကြောင့် နံနက်အိပ်ရာမှထသည့် အခါ မျက်နှာတစ်ခုလုံး တင်းနေသဖြင့် မှန်ကြည့်ရာ ပါးစပ်မှာ ယာဘက်သို့ ရွှံ့စောင်းနေသည်ကို တွေ့ရကြောင်း...

မျက်နှာသစ် သွားတိုက်သည့်အခါ ရေများ ဝှံ့မရဘဲ ထွက်ကျနေကြောင်း၊ ထမင်းစားရာတွင်လည်း အဆင်မပြေ တော့ကြောင်း၊ ကျောင်းမတက်သည် မှာလည်း သူငယ်ချင်းများ ပြောင် လှောင်ကြမည်ကို ရှက်ရွံ့အားငယ်၍ ဖြစ်ကြောင်း သူ၏ဖြစ်စဉ်ကို ဝမ်းနည်း စွာဖြင့် မျက်ရည်များဝဲလျက် ပြောပြ ပါသည်။

သူ၏မိဘများမှ နေ့လယ်ပိုင်းက မြို့ထဲရှိ ဆရာဝန်တစ်ဦးထံ သွားရောက် ပြသရာ ဆရာဝန်မှ...

'နားနောက်က အာရုံကြော ညှပ် သွားတာ၊ နေရာအတိအကျ သိရ အောင် မန္တလေးသွားပြီး ဓာတ်မှန်ရိုက်ဖို့ လိုပါတယ်'

ဟု ပြောပြီး ဆေး(၂)လုံး ထိုးပေး လိုက်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်မှ သူ့အား စက်ဘီးဖြင့် တင်ခေါ်ခဲ့ပြီး ကျွန်တော် ၏ ငယ်ဆရာတော်ဖြစ်သော မြစ်သား မြို့၊ ဘူတာရပ်ကွက်၊ ရွှေဘုံသာ

ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးကေသဝ ထံ ခေါ်သွားပြီး ဆရာတော်အား ပြသလျှောက်ထားပါသည်။

ဆရာတော်မှ သူ့အား...
'မင်းက အချိန်ပတ် ရေချိုးပြီး ခေါင်းလဲ ပြောင်အောင် ယုတ်ဘူး၊ ပုဆိုးပခြောက် တာနဲ့လဲ အိပ်တယ်၊ ဒီကြောင့် အအေးပတ် ပြီး လေဖြန်းသွားတာ၊ ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေ သွားတာ ကံကောင်းတာပေါ့၊ ဘာမှ မပူပါ နဲ့၊ ငါ ပျောက်အောင် ဆေးဖော်ပေးလိုက်ပါ ယယ်'

ဟု ပြောပြီး ကျွန်တော်အား...
'မင်းက ဘုမ္မရာဇာနဲ့ ပျားရည်သွားဝယ်' ဟု ပြောသဖြင့် မြစ်သားဈေးထဲရှိ မြန်မာဘယဆေးဆိုင်သို့ သွားရောက် ဝယ်ယူခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော် ပြန်ရောက်သည့်အခါ ဆရာတော်မှ ဘုမ္မရာဇာများအား မုန့်ညက်နေအောင် ထောင်းခိုင်းသဖြင့် ထောင်းရပါသည်။ ဘုမ္မရာဇာများအား မုန့်ညက်သွားသည့်အခါ သံဆုထဲမှ

www.burmeseclassic.com

ယူ၍ လေ့ထဲတွင် ပျားရည်နှင့် သမ အောင် ရောမွှေပြီး ကြော့မွှေသွားနိုင် သည့် အနေအထားရောက်မှ ကုလား ပဲနီလုံးခန့်ရှိ အလုံးလေးများ လုံးပေး လိုက်ပြီးနောက် အိမ်တွင် နေပူလှန်း ခိုင်းကာ ခြောက်သွားပါက နံနက် (၅)လုံး၊ ည (၅)လုံး စားခိုင်းပါသည်။

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူသည် ဆရာတော် မှာသည့်အတိုင်း စားသည့်အတွက် နောက် (၇)ရက်ခန့်အကြာ သူ၏ ပါးစပ် ရွှေစောင်းမှုမှာ သက်သာသွားခဲ့ ပါသည်။

သူ့မှာ ဝမ်းသာလွန်း၍ ပိုနေသော ဆေးလုံးများကို ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး နှင့် အလွန်ခင်မင်သည့် ဆိုက်ကား ဆရာတစ်ဦးနှင့် မြင်းလှည်းဆရာ တစ်ဦးတို့အား သူ၏ဖြစ်စဉ်ကို ပြောပြ ပြီးနောက် အညီအမျှ ခွဲဝေပေးလိုက် ကြပါသည်။

သူတို့ (၂)ဦးစလုံးမှာလည်း ကျွန်တော်တို့ပေးသော ဆေးများ စားပြီး မကြာမီ ရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားကြသဖြင့် ကျောင်းသို့ လိုက်လာပြီး မုန့်ဖိုးများ ဇွတ်အတင်း ပေးကြပါသည်။

ထိုစဉ်က သူတို့ထံမှ မုန့်ဖိုးများ ရ၍

ဝမ်းသာရသည်ထက် ကျွန်တော် တို့ စေတနာဖြင့် ပေးလိုက်သော ဆေး များစား၍ ရောဂါ ပျောက်ကင်းသွား ကြောင်း တွေ့မြင်ရ၍ ဝမ်းသာရသည် က အတိုင်းထက်အလွန် ခံစားခဲ့ရပါ သည်။

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့်သူငယ် ချင်းအတွက် ဆရာတော် ဦးကေသဝ ဖော်စပ်ပေးလိုက်သော ဆေးနည်း လွယ်လွယ်လေးကိုသာ ရေးသားတင် ပြမှုသက်သက်မဟုတ်ဘဲ အသေးစိတ် တင်ပြရေးသားရခြင်းမှာ ဆရာတော်မှ စေတနာအပြည့်ဖြင့် သူ၏ ရှေ့မှောက် ၌ သေသေချာချာ ဂဃနဏ စေခိုင်းပြီး လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်ခိုင်းခဲ့မှုကြောင့် သာ ယနေ့အထိ အမှတ်တရ ရှိနေဆဲ ဖြစ်၍ အကျယ်တဝင့် ရေးသားတင်ပြ ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့ပါ၍ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ တစ်ခုခုတို့ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ မိမိ၏ နေ၊ ထိုင်း၊ စားသောက်မှု၊ ပေါ့ဆမှုဖြစ်သည့် ကျန်းမာရေးသတိ ဆင်ခြင်မှုတရား အားနည်း၍ဖြစ်စေ ရုတ်တရက် လေဖြန်းသွားခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားခဲ့ ရပါက (လက်ကပ်ခြင်း၊ ခြေကပ်ခြင်း၊ စကားမပီမသ ဖြစ်သွားခြင်းတို့ အပါ

အဝင်) အထက်ပါ ငွေကုန်သက်သာပြီး ကိုယ်တိုင်ဖော်စပ် စားသုံးနိုင်သော ဆေးနည်းအတိုင်း ဖော်စပ်သုံးစွဲကြည့် ပါ။

သုံးစွဲ၍ ခံစားရသော ရောဂါဝေဒနာ များသည် အချိန်တိုအတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းမည် ဖြစ်ပါကြောင်း လွန်ခဲ့ သော နှစ်များက ဘဝနတ်ကျောင်း ရွှေ့ပြောင်းသွားတော်မူသွားခဲ့ပြီ ဖြစ် သော ကျွန်တော်၏ ငယ်ဆရာတော် ဖြစ်သည့် မြစ်သာ၊မြို့၊ ဘုတားရင် ကွက်၊ ရွှေဘုံသာကျောင်းတိုက်ဆရာ တော် ဦးကေသဝ၏ နှုတ်မှ မြွက်ထ ပြောကြားချက် အရင်းအတိုင်း စေတနာရှေ့ထားကာ ကျေးဇူးဆင် သည့် ဤစာစုအား ရေးသားတင်ပြ လိုက်ရပါတော့သည်။

[ရှင်းလင်းချက် ။ ဘုမ္မရာဇာနှင့် ပျားရည်စစ်စစ်တို့ကို မိမိတို့ ရောင်း ဖြစ်သည့် အခြေအနေအလိုက် ချင့်ချိန်၍ သုံးစွဲနိုင်အောင် ဝယ်ယူ ဖော်စပ်သုံးစွဲကြပါရန်။]

၆ = = = = =
| မောင်နီဘယ်(လိ)
| (မြစ်သာ)
၆ = = = = =

စာမျက်နှာ (၂၀၆)မှ အဆက်

မြေ ပန်း အိုး = ၅ ၁ [ကတ်ကင်း]

အောင် မြေ = ၁ ၅

၁ ရေ
↓ ↓ [စိတ်ဓာတ်]

၂ ၄

ထီး အညို
↓ ↓ [သုတဓာတ်ကို ချေထားသည်]

၇ ၆

ဆောင်ရွက်ကြည့်ဖို့သာ လိုပါထင် ကြာသပတေးသားသမီး ဖြစ်တဲ့အသွယ် သီတာပုဂံနှင့် “သတ္တာစေတမုဿ” ဂုဏ်တော်ကို ပုတီးစိပ်ပါ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ
သန်းပညာ

ယာဉ်ပျံနှင့် ဘိဉ္ဇူ... ကို (၃)

ရွှေတောင် ကြာပန်အောင်ရေး

ရွှေတောင်

ယာဉ်ပျံ အဆက်

ကမ္ဘာ့အဆင့်မီ နိုင်ငံတကာပြိုင်ပွဲကြီး စပါပြီ။

အဘိုးကြီးပြေးပုံက ခြေလှမ်း (၃) လှမ်း၊ (၄) လှမ်းလောက်ပဲ ပြေးတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ နောက်ခြေလှမ်းတွေက မြန်လွန်းတော့ မြေပြင်မှာ ရုပ်တိုက်ပြေးနေသလား အောက်မေ့ရတယ်။ မြေပြင်ကို ခြေမတင်သလိုပဲ။ ခဏလေးမှ ခဏလေး ပန်းဝင်ပြီ။ ပန်းဝင်တော့မှ ခုန်ပြီး ခြေချတာ တွေ့ရတယ်။ အဘိုးကြီးကိုပြိုင် အနိုင်ကြကြမယ့် ကလေးတွေက တစ်ဝက်တောင် မကျိုးသေး

ဘူး။ ကဲ... ဆရာတော် ကျောင်းဘက်ကို ဆက်ကြသွားတော့ အပြေးပြိုင်ကြတဲ့ သူတွေရော ကြည့်ရှု အားပေးကြတဲ့သူတွေပါ အဘိုးကြီးဘေးမှာ ပြောဆိုရယ် မောနေကြတယ်။ မြေးအဘိုးလို ခင်မင်နေကြပြီ။ မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်ပါစေဆိုတဲ့ဆု ပြည့်လေပြီလား။ အပြန်အလှန် သံယောဇဉ် တွယ်နေကြပြီကော။

အဘိုးကြီး ကျောင်းကိုရောက်ပြီး

(၇)ရက်ပြည့်တဲ့နေ့မှာ ဝက်ထီးကန်က ဆရာတော်ကို အလှူလာပင့်တယ်။ အလှူရေစက်ချ တရားချီးမြှင့်ဖို့ပါ လျှောက်ထားတယ်။ အလှူကို ကြွရမယ်။ မကြွလို့ မဖြစ်ဘူး။ လှည်းတစ်တန်၊ လှေတစ်တန် ကြွရမယ့်ခရီး။

အလှူလုပ်မယ့်ကျောင်း ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က ဦးစန္ဒောဘာသပွင်းတက်ပြီး စာလိုက်ခဲ့တုန်းက စာသင်ဖက် ရဟန်းပျိုမိတ်ဆွေ။ အိမ်ရာချင်း ဘေးချင်းယှဉ်လို့ အလွန်ခင်ကြ။

www.burmeseclassic.com

သွားအတူ၊ စားအတူ၊ စာသင်ရာတူ၊ စာဝါတူ၊ မန္တလေး၊ ရန်ကုန် မော်လမြိုင် မြို့ကြီးတွေမှာ ဘုန်းကြီးစာမေးပွဲတွေ ဝင်ဖြေကြတော့လဲ အတူတူ၊ အောင်ကြတော့လဲ အတူတူ။

အလှူက သားရှင်ပြုနဲ့ ရဟန်းခံ။ ရဟန်းခံရှင်ပြု။ သားကို ရှင်ပြုမယ်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို သိက္ခာထပ်မယ့်အလှူ။ ကြွကို ကြွရမယ့်အလှူ။ လက်ထောက်လက်ပင့် ဦးပွင့်တွေကို ကိုယ်စားကြွခိုင်းလို့လဲ မဖြစ်ဘူး။ ကိုယ်တိုင်ကြွမှ။ စာသင်ဖက်မနိုင်ရင်ကန့် ရဟန်းမိတ်ဆွေ။ အလှူအစနေအရောက် ကြိုကြွမယ်လို့ တွေးတယ်။

ဆရာတော် အလှူကြွမှာကို အဘိုးကြီးက သိတယ်။ အလှူကို သူပါလို့က်ပါရစေလို့ လျှောက်တယ်။ ဆရာတော်ကလဲ ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။ ဆရာတော် အလှူကြွမယ့် မနက်မှာတော့ အဘိုးကြီးက ဆရာတော်ကို ကြွနှင့်ပါဘုရား။ တပည့်တော်နောက်က လိုက်ခဲ့ပါမယ်လို့ လျှောက်တယ်။ ဆရာတော်နဲ့ လိုက်မသွားဘူး။

အလှူလုပ်တဲ့ကျောင်းကို ဆရာတော် ရောက်သွားတော့ ကျောင်းအဝင်ဝမှာ အဘိုးကြီးက ကြိုနေတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး စောရောက်နေပါလိမ့်လို့တော့ ဆရာတော် တွေးမိတယ်။ အလှူကို ရောက်နေကြတဲ့ သက်ကြီးရွယ်အို အဘိုးကြီးတွေနဲ့ အဘိုးကြီးက စကားလက်ဆုံ ပြောမကုန် ဖြစ်နေတာလဲ တွေ့ရတယ်။

နောက်နေ့ညနေ အလှူအပြီး ဆရာတော် ပြန်ကြွတော့ အဘိုးကြီးက သူ့မိတ်ဆွေကြီးများနဲ့ စကားပြောလို့ ကောင်းတုန်း။ အမျှင်မပြတ်နိုင်ဘူး။

ဆရာတော်ကို ကြွနှင့်ပါဘုရားလို့ လျှောက်တယ်။ ဆရာတော်နဲ့အတူ မလိုက်ဘဲ နေရစ်ခဲ့တယ်။

ဆရာတော် ကျောင်းကို ပြန်ရောက်တော့ အဘိုးကြီးက ကျောင်းကို ပြန်ရောက်နေပြီ။ ခရီးဦးကြို ဂါရဝပြုတယ်။

အဘိုးကြီး ကျောင်းကိုရောက်လို့ (၁၀)ရက်ပြည့်တဲ့နေ့မှာတော့ ဆရာတော် သီတင်းသုံးတဲ့ ကျောင်းမကြီး အောက်ထပ်ကို အဘိုးကြီး ရောက်လာတယ်။ မနက်ဖြန် တပည့်တော် ခရီးဆက်တော့မယ် ဘုရားလို့ လျှောက်တယ်။ တစ်ဆက်တည်းပဲ ဆရာတော်ကို မေးလျှောက်၊ လျှောက်တယ်။ အဂ္ဂိရတ် ထိုးပါသလား ဘုရားတဲ့။ သိသိကြီးနဲ့မေးတာ။ ဆရာတော်က ထိုးတယ်လို့ အမိန့်ရှိတော့...

တပည့်တော် ပစ္စည်းတစ်ခု လှူပါရစေဘုရားဆိုပြီး အကျီအိတ်ထဲမှာ အသင့်ပါလာတဲ့ အရှုပ်ကလေးတစ်ရုပ် ဆရာတော်ကို ကပ်တယ်။ ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေး။ ဆေးတောင်ငွေကို ထမ်းလို့။ အာကာယံမှာ ခုန့်ပျံနေတဲ့ ဟန်ပုနံ။ မျက်နှာတော်က အပေါ်ကို မော့နေတယ်။

တောင်ရှည်ပုဆိုးကို အောက်ပိုးကျိုက်ထားတယ်။ သိုရင်းအကျီအနီရောင် ခေါင်းပေါင်းဖော့လုံး အနီရောင်

ညာဒူးက ထောင်ပြီး ဘယ်ဒူးက အောက်ကို နည်းနည်းကျတယ်။ အရောင်တွေ ထည့်ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် ဇာတ်ပွဲထဲက ဇော်ဂျီရုပ်ကလေးနဲ့ တထေရာတည်းပဲ။ ဒါပေမယ့် ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေးက...

ရွှေရောင်ဝင်းလက် တောက်ပနေတယ်။ အညစ်အကြေးမရှိ။ ရွှေပုကတီးမနက် အုန်းမောင်းခေါက်ကြန့်ကိုရင်တွေ၊ ကျောင်းသားတွေ အိပ်ရာက ထကြတော့ အဘိုးကြီးမရှိတော့ဘူး။ ဘယ်အချိန် ခရီးဆက်ထွက်သွားသလဲဆိုတာ မသိကြဘူး။ ကိုရင်တွေ ကျောင်းသားတွေ အဘိုးကြီးကို သတိရကြတယ်။

အဲဒီနေ့ကတော့ အရုဏ်ဆွမ်း နေ့ဆွမ်း အစားပျက်သွားကြတယ်။ ဆွမ်းမဘုဉ်းပေးနိုင်ကြဘူး။ အဘိုးကြီး ရှိတုန်းက အကြောင်းတွေ တွေးတွေးပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရတယ်။

အဘိုးကြီး ရေခပ်တာ၊ ထင်းခွဲတာ၊ ကျည်းသားရိုက်တာ၊ သရက်သီဆာတာ၊ အပြေးပြိုင်တာတွေက ကိုရင်တွေ၊ ကျောင်းသားတွေရဲ့ မျက်စိထဲမှာ တစ်ခိုက်ခိုက်ပေါ်လာတယ်။ တချို့က မျက်ရည်တွေလည်လို့ တချို့က မျက်ရည်တောက်တောက် ကူတို့ တချို့များမှာတော့ ရှိုက်ကြီးတယ်။ အသံထွက်အောင် ငိုလို့။

ဆရာတော်လဲ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတယ်။ အဘိုးကြီးရဲ့ လုပ်ဟန်နဲ့ ဟန် သွားဟန်လာဟန် လှုပ်ရှားပုံတွေကို အခုမှ တွေးကြည့်မိတယ်။ စေ့စေ့တွေးတော့ ရေးရေးပေါ်လာတယ်။ ထူးဆန်းတယ်။ ဖြစ်လာတာ ဆက်လိုက်တော့ သာမန်မဟုတ်လား။ ထူးခြားတဲ့ဖြစ်ရပ်တွေ... ဘယ်

www.burmeseclassic.com

ကြီးလဲ။

အဘိုးကြီးကို သတိရတံ့စိတ်နဲ့ ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေးကို ထုတ်ကြည့်တယ်။ လက်နဲ့ ဆ၊ဆကြည့်တယ်။ တစ်နေတာပဲ။ ရွှေရောင်ဝင်းပြီး ပြောင်နေတာ။ အရောင်မညှိုးဘူး။ အညိုမသန်းဘူး။ ကောင်းလိုက်တဲ့ ဓာတ်သား။ ဝိဇ္ဇာဖြစ်ချင်တဲ့ ဆရာတော် အတော်လေး သဘောကျသွားတယ်။ လက်ကကို မချတော့ဘူး။ အင်း...

ဓာတ်ကစားလေမှပဲလို့ ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချတယ်။ ဖိုရုံတံခါးကိုဖွင့်တယ်။ စောက်လုံနံပါတ်(၄)ထဲကို ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေးထည့်၊ ဇော်မံ၊ အန္တောပိတ် ဖိုခွင်မှာ နှိပ်ထည့်ပြီး ထိုးတယ်။

ခါးတိုက်မီး မီးပြင်း လုံကိုလှည့်လိုက်၊ မီးသွေးထည့်လိုက်၊ ပြာတွေခါလိုက်၊ မီးသွေးကြပ်လိုက်၊ ဂေါက်ချလိုက်နဲ့ (၂)နာရီကျော်ကျော် မီးနာသွားတယ်။ လုံကို ဖိုတိုက်ထဲမှာပဲ အလိုချမ်းထားလိုက်တယ်။ ဖိုရုံကို သော့ခတ်လို့ အပိုရတ်မီးအတတ်ကို ရပ်လိုက်တယ်။

နောက်တစ်နေ့ အရုဏ်ဆွမ်းစားပြီး တော့ ဖိုရုံကို သော့ဖွင့် ဖိုတိုက်ထဲက လုံကိုယူပြီး လုံဖုံးကို ရိုက်ဖွင့်လိုက်တယ်။ လုံကို ခေါက်ချလိုက်တော့ မကြုံစဖူး... ထူးလှချည့်။

ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေးက အရည်မပျော်ဘူး။ ကောင်းကင်ယံ အာကာသကို ပျံကြွတော့မယ့်ဟန်။

ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေးကို ကြည့်ကြည့်ပြီး ဆရာတော်တွေ့တယ်။ တစ်မျိုးကြီးပဲ။ အဘိုးကြီး နှစ်ကိုယ်ကြား လျှောက်ထားသွားတာရှိတယ်။

ဆရာတော် လုံခြောက် မီးကစား ကြည့်ပါဘုရား။

၂ လက်ချားချော်နဲ့ ထိုးကြည့်ပါတော့။
၃ ရေနံခံရည်လောင်းဖြစ်အောင် လောင်းပါဘုရား။

သုံးခွန်းသောစကား။ နောက်ဆုံး လျှောက်တဲ့ စကားက အကျိုးခံစားရပါလိမ့်မယ်ဘုရားတဲ့။

ပထမတစ်ချက်ကတော့ ထူးခြားနေပြီ။ နာလိုက်တဲ့မီး၊ မီးကြီးနဲ့ ထိုးတာ အရည်မပျော်ဘူး။ လုံခြောက်ထိုးတာ မဟုတ်လား ကောင်းပြီ။

ဝိဇ္ဇာရုပ် အရည်မပျော်တာ ချော်မပါလို့ ထင်ပါရဲ့။ ဝိဇ္ဇာရုပ်ကို စောက်လုံနံပါတ်(၅)ထဲကိုထည့်၊ အပေါ်က လက်ချားမီးပေါက်သိပ်၊ လုံငှားဖုံး ဖုံးပြီး မီးလှုံထိုးချတယ်။

မီး(၅)အုပ်အကျမှာ ခါးတိုက်ထိုးတယ်။ မီး(၁၀)အုပ်အကျမှာတော့ လက်ချားချော်တွေကတော့ ပျော်နေပြီ အရည်ကိုလည်လို့ ချော်ကြည့်။ ချော်ကို ဖောက်မြင်နေရတယ်။ ချော်ထဲက ဝိဇ္ဇာရုပ် အပြင်လောကမှာလိပ်။

ဝိဇ္ဇာရုပ်ဓာတ်သား သန့်လိုက်ပုံများ မပြောပါနဲ့တော့။ ချော်နည်းတယ် အထင်နဲ့ လက်ချားမီးပေါက် ထပ်ပစ်တယ်၊ ပျော်တယ်၊ ပစ်တယ်၊ ပျော်တယ်၊ ပစ်ဟယ်... ပစ်ဟယ်နဲ့ လုံနှုတ်ခမ်းအောက် စပါးလုံးတစ်ထောက် လောက် ရောက်လာတယ်။ မီး(၅)အုပ် လောက် ဆက်တိုက် ထပ်ထိုးတယ်။

မီးအကျမှာ လုံဖုံးဖွင့်လိုက်တော့ ချော်ထဲက မျက်နှာမော့ပြီး ကြည့်နေတဲ့ ဝိဇ္ဇာရဲ့ မျက်လုံးဒဏ် ဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသ မခံနိုင်ဘူး။ စိမ့်...စိမ့်ပြီး ကြောက်လာတယ်။ ခေါင်းနားပန်းတွေကြီး၊ ကြက်သီးမွေးညင်းတွေထ၊ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်နေတယ် တဆတ်ဆတ်။

မဖြစ်ချေဘူးဆိုပြီး လုံငှားဖုံးကို အမြန်ဖုံး၊ မီးသွေးနည်းနည်းအုပ် ဖိုကို တော့ ဆက်မဆွဲဝဲတော့ဘူး။ နှပ်ထားလိုက်တယ်။ ဖိုရုံတံခါးကို သော့ပိတ်ကျောင်းပေါ်က အိပ်ရာမှာ ခဏတာ ကျိန်းစက်တော်မူတယ်။

စိတ်တထင်ထင်နဲ့ဆိုတော့ နောက်နေ့အထိ မဆိုင်းနိုင်တော့ဘူး။ ည(၈)နာရီလောက်မှာ ဖိုရုံတံခါးကိုဖွင့် ဖိုခွင်ထဲက လုံကို ယူတယ်။ ကျောင်းပေါ်ကို ရောက်တော့ ပန်းကန်ပြား တစ်ချပ် အောက်ကခံပြီး လုံဖုံးကို ရိုက်ဖွင့်တယ်။

ချော်ထဲက ဝိဇ္ဇာရုပ်ကို အတိုင်းသား မြင်နေရတယ်။ ကြွေလင်ပန်းထဲမှာ လုံကို အမှတ်တမဲ့ ခေါက်ချလိုက်မိတယ်။ လုံထဲက ချော်တွေ အတိုးလိုက် ထွက်ကျလာတယ်။ ချော်ကြည့်၊ ချော်ဖြူ၊ ချော်သန့်၊ ချော်ကတိုးတွေ။ ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေးကတော့ မူလအတိုင်း အရည်မပျော်ဘူး။ အဲဒီအထိ ဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသ ဘာမှန်းမသိသေးဘူး။

နောက်နေ့ အရုဏ်ဆွမ်းစားအပြီး ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေးကိုယူ ဖိုရုံကိုဖွင့် ရေနံခံရည် လောင်းဖို့လုပ်တယ်။ ဒီနေ့မှာ ထူးခြားတာက မီးပျိုးပြီး မီးတစ်အုပ်ထိုးတယ်။ လက်ချားတောင် မချူရသေးဘူး။ ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေးက အရည်ပျော်

www.burmeseclassic.com

နေပြီ။

မဖြစ်ချေဘူးဆိုပြီး လက်ချားစိမ်း တစ်ဖူးသားစီလောက် (၃)ခါထပ်ထည့် လိုက်တယ်။ လက်ချားတွေ ပျော်သွား တဲ့အခါ မီးတစ်အုပ် ပြင်းပြင်းဆွဲပြီး ရေနံခံရည်ခွက်ထဲကို လောင်းထည့် လိုက်တယ်။ စွတ်ခနဲ ဝင်သွားတယ်။

ရေနံခံရည် လောင်းတဲ့ခွက်ထဲက ရေနံတွေကို တခြားခွက်တစ်လုံးထဲကို လောင်းချလိုက်တော့ ခံရည်ခွက်ထဲမှာ အတုံးကလေးတွေ တွေ့ရတယ်။ အရုပ် ကလေးတွေ ခံရည်ခွက်ကို မှောက်ပြီး ပန်ကန်ပြားတစ်ချပ်ထဲကို သွန်လိုက် တော့ အရုပ်ကလေး (၁၀)ရုပ်ထွက် လာတယ်။ ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေးတွေချည်း ပဲ။ (၁၀)ရုပ်စလုံး မူလဝိဇ္ဇာရုပ်ကြီး အတိုင်းပဲ။ တူလိုက်တာ။ တစ်လဝေ မတိမ်း... ချွတ်စွပ်။ ခွဲမရဘူး။

ဓာတ်သားက မီးထိုးခံနေတော့ ချက်ချင်းပဲ လုံခြောက်ထိုးဖို့အတွက် ဆရာတော်ဦးစန္ဒောဘာသ ပြင်ဆင် တယ်။ စောက်လုံနံပါတ်(၅)ထဲကို ဝိဇ္ဇာ ရုပ်ကလေး (၁၀)ရုပ်စလုံးကို ထည့်ပြီး ဇော်မံတယ်။ အန္တောပိတ်တယ်။ မီးပြင်း ထိုးချတယ်။

တစ်နာရီသာသာလောက် ထိုးပြီး တော့ ဖိခွင်ထဲက လုံကို ညှပ်နဲ့ကိုင်ပြီး သဲခွက်ထဲကို ထည့်လိုက်တယ်။ အဲဒီ လုံ အေးသွားလို့ ဖွင့်လိုက်တဲ့အခါ ဝိဇ္ဇာရုပ်ကြီး တစ်ရုပ်တည်း မူလပြန်နေ တာ တွေ့ရတယ်။

ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေး (၁၀)ရုပ်က ဝိဇ္ဇာ ရုပ်ကြီး တစ်ရုပ်တည်း ပြန်ဖြစ်သွားပြီ။ ဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသ တအံ့ တကြဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ဖိခွင်ဝင်တဲ့ အချိန်တိုင်း ဝိဇ္ဇာရုပ်ဓာတ်သားက ဆန်းဆန်းပြားပြား တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး

အမျိုးမျိုးပြနေတယ်။ ဘယ်လိုနားလည် ရမှန်းမသိဘူး ဖြစ်နေပြီ။

အဲဒီနေ့ ဖိုလုပ်ငန်းကို အဆုံးသတ် ပြီး ကျောင်းပေါ်ရောက်တော့ ဝိဇ္ဇာရုပ် ကို ချိန်ကြည့်တယ်။ ချိန်ခွင်လျှာ ဘယ်ညာမတိမ်းဘူး။

(၂)ကျပ် (၁)မတ်။ ကွတ်တီ။ ရွေး မျက်နှာမည်း တစ်ခြမ်းမရောဘူး။

ည မကျိန်းခင် ဆရာတော် စဉ်းစား တယ်။ လုံကျင်းကြည့်ရင် ဘယ်လို နေမလဲ။ သိထားတာလေးကလဲ “နိဗ္ဗာန်အစ ဒန်ကိုပြီ” ဆိုတော့ မနက်ဖြန်မှာ ဒန်ကို လုံကျင်းကြည့် မယ်။ ရွှေဖြစ်ချင်နေတယ်။ အင်္ဂါရတ် ကိတ်ဓာတ်ကို ထွတ်ထွတ်မြတ်မြတ် ရချင်တယ်။ အရမ်း အရမ်းကို လိုချင် နေတယ်။

နောက်နေ့မနက်ပိုင်းမှာ ဆရာတော် ဖိခွင်ဝင်တယ်။ ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေးကို လုံခြောက် ထိုးထားတဲ့ စောက်လုံ နံပါတ် (၄)ထဲမှာ ဒန်တစ်ကျပ်သားကို ထည့်တယ်။ ဇော်မံတယ်။ လုံငှားဖုံးနဲ့ ခါးတိုက်ထိုးချတယ်။ မီး(၃)အုပ်မှာ လုံဖုံး ဖွင့်ကြည့်တော့ ဒန်အရည်ပျော် နေပြီ။

နောက်ထပ် မီး (၂)အုပ်ထိုးတယ်။

လုံငှားဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်ပြန်တယ်။ အရည်ပျော်နေတဲ့ ဒန်က ဆရာတော် ကို မျက်လုံးကြီးပြူးပြီး ကြည့်နေသလို ပဲ။ ရွဲနေတာပဲ။

ဓာတ်ရဲ့ အလင်းဟိတ်က လုံ နှုတ်ခမ်းကိုတောင် လှုံတက်နေတယ်။ နောက်မီး(၅)အုပ် ဆက်တိုက်ထိုးပြီး လုံကို သဲခွက်ထဲ ထည့်လိုက်တယ်။ အအေးခံထားလိုက်ပြီ။

ဖိခွင်အားသွားတော့ ဆရာတော် တွေးတယ်။ ကျင်းလုံ(၂)လုံလောက် ရှိရင် ဟန်မယ်။ အလှည့်နဲ့ ဆူလည် လိုက်ပြီး ကျင်းချင်လာတယ်။ ဒါနဲ့ စောက်လုံနံပါတ်(၅) တစ်လုံးကိုယူ တယ်။

ပထမတုန်းက နံပါတ်(၄)လုံ စောက် နဲ့ မတူအောင်ယူတာ။ အဲဒါမှ လုံ တစ်လုံးနဲ့ တစ်လုံး ခွဲခြားနိုင်မယ်။ တစ်လုံပြီး တစ်လုံ ဆက်တိုက် လုံကျင်း တော့မှာကိုး။ စောက်လုံနံပါတ်(၅)ကို ဇော်မံ ဝိဇ္ဇာရုပ်ကလေးကိုထည့် လုံငှား ဖုံးတင်ပြီး ခါးတိုက်ထိုးပြန်တယ်။

ဖားဖိုက လေးထပ်ဖို၊ ဖိုတိုက်က စကြာခွင်၊ ဖိုဆွဲချက်က တင်းတယ်။ မီးကလဲ ပြင်းတယ်။ မီး(၃)အုပ် ကျခါနီး မှာတော့ ဖိခွင်မီးရောင် ပြောင်းသွားပြီ။ အဝါပျော့ပျော့ မီးရောင်က အခေါက် ရွှေရောင် ပြောင်းသွားတယ်။ မီး တောက်က ဖိုတိုက်အပေါ် တစ်ဖိုက် ကျော်တက်လာတယ်။

သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တော့ လုံထဲကလာတဲ့ အငွေ့တွေပဲ။ ကြည့် နေရင်းက အဲဒီအငွေ့ထဲမှာ ဝိဇ္ဇာရုပ် ကလေးကို မြင်နေရတယ်။

ဒါပေမယ့် ဓာတ်သားတော့ မဟာ... ဘူး။ အခိုးအငွေ့တွေပဲ။ အာဂဟာယံ... တက်တော့မယ့် ဝိဇ္ဇာဟာ ဖိခွင်ထဲက

www.burmeseclassic.com

နေ ဖိခွင်နှုတ်ခမ်းနားကို မြင့်မြင့်တက်လာတယ်။

ဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသလဲ ကြည့်မော့၊ မော့နေတယ်။ မေ့နေသလိုပဲ မလှုပ်ရှားနိုင်ဘူး။ အံ့အားကြီးသင့်လို့။ သတိဝင်လာတဲ့အချိန်မှာ ဝိဇ္ဇာက ဖိခွင်နှုတ်ခမ်းမှာ လှည့်ပြီး ပျံ့ကာဝဲနေပြီ။ တစ်ရစ်... နှစ်ရစ်... သုံးရစ်... လက်ယာရစ် လှည့်ပြီးတာနဲ့ ဖိခွင် မီးတောက်အဆုံးမှာ မြန်းခနဲ ပျောက်သွားတယ်။

ဆရာတော် ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်သွားတယ်။ ညှပ်ကို ညှာလက်ကကိုင်၊ ဖိခွင်ထဲကလုံကို ညှပ်နဲ့ဆွဲ၊ သဲခွက်ထဲကို ထည့်လိုက်တယ်။ လုံက ခါတိုင်းလို တစ်မနေဘူး။ ဝေါရွတ်ရွတ်ကြီး။ သွားပြီ။ ဒုက္ခပါပဲ။ စိတ်ထဲတွေးတယ်။

စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကြီးစွာ ခံစားရတယ်။ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ ဖိရုံတံခါးကို ပိတ်။ ကျောင်းပေါ်တက်ပြီး အိပ်လိုက်တယ်။ နေ့ဆွမ်းတောင် မစားနိုင်ဘူး။ တစ်လုတ်တစ်ဆုပ်ပဲ။

ဆွမ်းစားပြီးတာနဲ့ ဖိရုံကိုဖွင့် အထဲကိုဝင် လုံတွေကိုင်ကြည့်တော့ အေးနေပြီ။ ကျင်းလုံကို အရင်ဖွင့်တယ်။ ကြည့်လိုက်ပါလေတော့ လုံထဲက ဓာတ်သားက အခေါက်ရွေ့ဖြစ်နေတယ်။ ဖိတ်ဖိတ်တောက်လို့။ ဓာတ်ဟိတ် အဝါရောင်က လုံခါးလောက်အထိ တက်ပြီးရစ်နေတယ်။

ခေါက်ချလိုက်တော့ အပေါ်ဖောင်း၊ အောက်ဖောင်းကလေး။ ရောင်စုံရောယှက် ကြိုးတွေ ခက်နေတယ်။ ကြိုး (၃)ထပ် ဝန်းရံပတ်ထားတယ်။ ခပေါင်း ရေကြည်စေ့လေး အတိုင်းပဲ။

တစ်ခါတည်း ပါးစပ်ထဲထည့် ငုံလိုက်တယ်။

ဝိဇ္ဇာရုပ်ကို လုံခြောက်ထိုးထားတဲ့ လုံကို ဖွင့်လိုက်တော့ အထဲမှာ ဘာမှ မရှိတော့ဘူး။ လုံခွဲချည်းပဲ။ ဟာလာဟင်းလင်း။

ဆရာတော်ဦးစန္ဒောဘာသ ဒေါသဦးစီးသွားတယ်။ ကံဟာ ကံဟာနဲ့ လုံကို ရိုက်ခွဲလိုက်တယ်။ လုံအကွဲမှာ သံချောင်းရိုက်တံက လက်ထဲက လွတ်ပြီးတော့ ကျင်းလုံအပေါ်ကို ကျသွားတယ်။ ကျင်းလုံ ကွဲပါလေရော။

ဒီလောက်တောင် ရှိလှတာ ကွဲဦးဟာ ကွဲဦးဟာဆိုပြီး လုံကွဲတွေကို အစိတ်စိတ် ထပ်ခွဲတယ်။ သတိရလိုက်တဲ့အချိန်မှာ နောက်ကျသွားပြီ။ လက်လွန်သွားပြီ။

မှားပြီ မှားသွားပြီ။ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ရလေပြီ။ ဘဝတစ်ခုလုံး ဆုံးရှုံးရလေပြီ။

အိပ်ညှပ်ပဲ ဆရာတော် အိပ်ပက်ပက်တယ်။ အိပ်ပက်ထဲမှာ အကြီးကြီးကို တွေ့တယ်။ အကြီးကြီးက သူ့ဘာ ပြီးနေကြတာပြီ ကျုပ်ကို ရှေးကနဲ့တူ ဆရာတော် လောကီ သိပ္ပံပညာရှိကျမ်းထဲက ကုန်စာရိယဩဝါဒ ကျုပ်ကို ရှေးကနဲ့တူ ဆရာတော် အရှင်ကုန်စာရိယ ဖြစ်ကြောင်း။

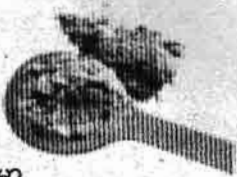
ကျုပ်ရင်းပါ လုပ်ရတ်တွေဟာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဉာဏ်မီလို့ မသိနိုင် မဖော်နိုင်တာကို တလွဲထင်သင်ကြောင်း ကျုပ်စာကိုဖတ် ဆရာကပ်ပု လုပ်ရတ် အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း ဆုံးမစကား ပြန်ကြားတော်မူတယ်။

နောက်နေ့မနက်ကစပြီး ဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသ သက်ဒေါသနဲ့အတူ ပျံ့လွန်တော်မူတဲ့အထိ ခံစားသွားရတာက...

မဟိဒ္ဓိရင် သိဒ္ဓိရင်ကို...
ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး

ပျားနား၊ ပျားရိုက်

သက်သာပျောက်တင်းတဲ့ဆေး

သွားနား၊ သွားကိုက်ခြင်း၊ သည် အမျိုးသားများထက် ကျွန်မတို့ အမျိုးသမီးများမှာ အများဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မ၏ သွားများသည် သွားခြေရင်းတွင် ပိုးစားပြီး၊ သွားများတွင် အခေါင်းဖြစ်ပြီး သွားများ အမာစားမိလျှင် ပျံ့ခြင်း၊ သွားဖုံးရောင်ပြီး သွားကိုက်ဝေဒနာကို ခံစားရရုံတင်မက ပါးချိတ်များပါ ရောင်ရမ်းနေပါသည်။

တစ်နေ့ ကျွန်မတို့အိမ်သို့ ဆေးဆရာ ဦးထွေး အလည်လာရင်း ကျွန်မပါးချိတ်များ ရောင်နေသည်ကို မေးတော့ ကျွန်မ သွားကိုက်နေကြောင်း ပြောရာ...

'လွယ်လွယ်လေးပါအေ။ ငါ အခု ဆေးဖော်ပေးမယ်။ သက်သာပျောက်ကင်းစေရမယ်' ဟု ပြောပြီး ကျွန်မကို ဆေးဖော်ပေးပါသည်။

သူပေးသော ဆေးမှုန့်ကလေးကို သွားဖုံးရင်းသို့ သိပ်၍ ငုံထားပါသည်။ သိပ်မထူးခြား၍ ဆရာမှ ကိုက်နေသည့် သွား၏ သွားဖုံးရင်းကို သိပ်ပြီး ထပ်ငုံထားပါဆို၍ ထပ်ငုံထားပါသည်။

ဆရာ မပြန်မီ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်ငုံပြီး ကိုက်နေသည့်သွားမှာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

ဤဆေးနည်းမှာ... လေညှင်းဖွင့်နှင့် ကွမ်းစားဆေးရွက်ကြီးကို ဆတူကြိတ်၍ အမှုန့်ကို ကိုက်နေသည့် သွားဖုံးရင်းကို သိပ်ပေးရပါသည်။ ထိုဆေးနှစ်ပျိုးကို ကြိတ်လိုက်သောအခါ ဆေးရွက်ကြီးနုလည်းပျောက်၊ လေညှင်းအနံ့လည်း ပျောက်ပြီး သင်ဖွဲ့သော အနံ့တစ်မျိုး ဖြစ်နေပါသည်။

ဤ ဆေးနည်းကိုပေးသော ကသာမှ ဆေးဆရာဦးထွေးအား နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း...

ဒေါ်တင်အေး

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များ အကြောင်း

၁။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ **မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၄ ခုနှစ်၊ နယုန်လ၊ အင်္ဂါနေ့**မှာ တွဲ အမျိုးသားလူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

ဝိတ်များကပေးထားတဲ့ **“ကြည့်စေ”** ဆိုတဲ့ နာမည်ကို နှစ်လုံးတွဲလက်မှတ် ထိုးထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရပါတယ်။ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် တို့ ချကြည့်ရင်...

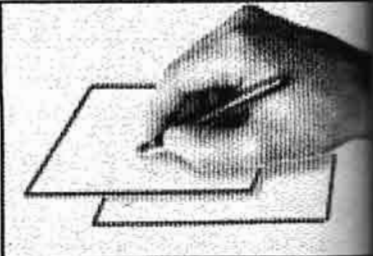
သရာဇ်ဒီဂျစ်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

ဘယ်ကိစ္စမဆိုအစကောင်း၊ အနှောင်း ပျက် ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒီနာမည်မျိုးကို အင်္ဂါအစ၊ ကြာသပတေးအဆုံး ဖြစ်စေ၊ အင်္ဂါအစ၊ စနေအဆုံးဖြစ်စေ နာမည် ပြုပြင်ပေးသင့်ပါတယ်။

ဒီနာမည်နဲ့ပဲ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပြုပြင် ဆိုရင်တော့ နာမည်အစစာလုံး၊ အတွန်း ဌာနက **“ကြည့်”** ကိုသာ တစ်လုံးတည်း လက်မှတ်ထိုးစေသင့်ပါတယ်။

(ထိုးသင့်တဲ့လက်မှတ်နမူနာ)

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ **မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၉ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလမှူးတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးသင်္ဂါ** ဖြစ်ပါတယ်။ မိဘများပေး ထားတဲ့ **“ဝင်းဝင်း”** ဆိုတဲ့ နာမည်ကို အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ်ရွေးထိုးထား ကြောင်း သိရပါတယ်။

မူလမဟာဘုတ်ခွင် ချကြည့်ရင်...

နံပါတ်-၁

	အဓိပတိ	
အတွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

မူလမဟာဘုတ်

	ဝ	
၂	၅	၁
၆	၃*	၄

နာမက္ခရာတိုင်စဉ်

အင်္ဂါ၊ ဘင်(အပျက်ဌာန)ဖွားဖြစ်သူ ကို တနင်္လာအစ၊ အင်္ဂါအဆုံး နာမည် ပေးထားတဲ့အတွက် **အတွန်း + ဘင် = ကုဋ + အနိဋ** နာမည်ညွှန်ဖြစ်သလို နာမက္ခရာတိုင်စဉ်လဲ မှားပါတယ်။

၂၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂။

နံပါတ်-၂

	အဓိပတိ	
အတွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၃	
၅	၁	၄*
၂	၆	၀

ဗုဒ္ဓဟူးရာဇဗွား ဖြစ်တယ်။ ရာဇဌာန မှ ဗုဒ္ဓဟူးနံအက္ခရာ နှစ်လုံးဆင့် နာမည် ပေးထားတဲ့အတွက် နာမည်ပေးကောင်း ပါတယ်။ နေပူခံအကျော်အစော နာမည် ပေးနည်း ဖြစ်သလို သောမ+သောမ၊ ရာဇ+ရာဇ၊ ဣဋ္ဌ+ဣဋ္ဌ ဖြစ်လို့ပါပဲ။

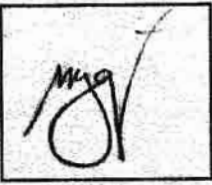
ဒါပေမယ့် ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံ သဏ္ဍာန်ကတော့ မကောင်းပါဘူး။ အပေါ်ပြိုင်သင်္ကေတတွေများလို့ ဘာ လုပ်လုပ် အယှဉ်အပြိုင်များနိုင်တယ်။ နောက်ပြီး လက်မှတ်နောက်ဆုံး အညွန့်ထုတ်ထားတာ ရှည်လွန်းတယ်။ ဘယ်အလုပ်ဖြစ်ဖြစ် အစပိုင်းတော့ ဆင်ဖမ်းမယ်၊ ကျားဖမ်းမယ်နဲ့ လေထွား သလောက် နောက်ပိုင်း အဖျားရှူး သွားတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် လက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန် ကောင်းအောင် ပြုပြင်သင့် ပါတယ်။

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားနဲ့။ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၄)ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်သင်္ကေတထည့်ပါ။

ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ချမ်းသာပြီး လိုရာ ဆန္ဒပြည့်ဝ အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်။

၃။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဗွေးတဲ့

ကြာသပတေးသား အမျိုးသား တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

မိဘများပေးထားတဲ့ “မောင်မြတ်” ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံးရဲ့ နောက်ဆုံး စာလုံးဖြစ်တဲ့ “မြတ်”ကို အင်္ဂလိပ် စာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုးထားကြောင်း သိရပါတယ်။ မူလမဟာဘုတ်ခွင့် ချ ကြည့်ရင်...

နံပါတ်-၃					
	အမိပတိ			၃	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	* ၅	၁	၄
မရဏ	ဘင်	ပုတိ	J	၆	၀

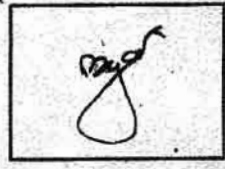
ကြာသပတေးအထွန်းဖွားကို အထွန်း ဌာန ကြာသပတေးနံသင့်အက္ခရာနဲ့ နာမည်ပေးထားလို့ နာမည်ပေး ကောင်းပါတယ်။ အသားကလဲ ညိုညို မည်းမည်းဆိုတော့ အမည်းရောင် နှစ်သက်တဲ့ “မ” အက္ခရာစာလုံးဟာ သင့်တော်ပါတယ်။

သင်္ချာဗေဒင်ပညာအရ “မြတ်” ဆိုတဲ့ စာလုံးရဲ့ပေါင်းလဒ်ဟာ (၁၀) ဂဏန်းတဲ့ဖြစ်လို့ ဘာလုပ်လုပ် ထိပ်ဆုံး ရောက်နိုင်တဲ့ အကျိုးထူးမျိုး ရနိုင် တယ်။

ဒါပေမယ့် ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် က မကောင်းပါဘူး။ လက်မှတ်အောက် ခြေမှာ ထောင်လိုက်မျဉ်း(၂)ကြောင်းရဲ့ ကြားက အလုံးသဏ္ဍာန်တစ်ခုရှိနေခြင်း ဟာ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ မှာ နှစ်ယောက်ကြား ဗျာများရတတ် တယ်။

အညွန့်နေရာမှာ ထိပ်ဖျားက

ကန့်လန့်မျဉ်းကြောင့် မိမိရဲ့ တိုးတက် အောင်မြင်မှုတွေကို အနှောင့်အယှက် ပေါ်ပေါက် ပျက်ပြားစေတတ်တယ်။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် ပြင်သင့်တယ်။

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသား ရပါ။

၄။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဗွေးတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဟူးသမီးပါပဲ။ မိဘများပေးထား တဲ့ “လွင်လွင်ကြည်” ဆိုတဲ့ နာမည် ကို လက်မှတ်ထိုးထားတာပါ။ အင်္ဂလိပ် အက္ခရာစာလုံးဖြစ်ပါတယ်။ မူလမဟာ ဘုတ်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်၊ ဝဒ္ဒိတို့ နှု ကြည့်ရင်...

နံပါတ်-၄

	အိပ်ပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ

	၆	
၁	၄*	၀
	၂	
၅	၂	၃

၀	၆
၅	၄
၃	၂

၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၀

နာမက္ခရာတိုင် **ဝိဒ္ဓိ**

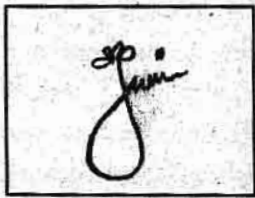
ဗုဒ္ဓဟူး သိုက်ဌာနဖွားဖြစ်သူကို ဗုဒ္ဓဟူး+ဗုဒ္ဓဟူး+တနင်္လာ မိတ်ဇာတ် နာမည်မျိုး ပေးထားပေမယ့် သိုက်+ သိုက်+ဘက် = ကုဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ နာမည် မျိုးဖြစ်ခြင်း၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှားခြင်း၊ ဝုဒ္ဓိအစဉ်မှားခြင်းတို့ကြောင့် နာမည်ညွှံ ပါတယ်။

လက်မှတ်က ဘယ်ဘက်ကို စောင်း လွန်းခြင်း၊ လက်မှတ်အောက်မှာ သင်္ကေတတူ အမြိုင်ရှိခြင်း၊ လက်မှတ် ပေါ်မှာ “ကြယ်” သင်္ကေတပါခြင်းတို့ ဟာ မကောင်းပါဘူး။

ကြိုးစားသလောက် ခရီးမရောက် ခြင်း၊ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်ရှုပ်ထွေးမှုများ ကြုံခြင်း၊ နာမည်ပျက်၊ သိက္ခာကျ၊ ပူဆွေးဝမ်း နည်း ကြေကွဲခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ “လွင်” တစ်လုံးတည်းကိုပဲ အင်္ဂလိပ် အက္ခရာနဲ့ ပြုပြင် လက်မှတ်ထိုးသင့် တယ်။

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားပါ နဲ့၊ ဖွင့်ဖတ်(၄)ခုပါတဲ့ ပန်းဖွင့်သင်္ကေတ ထည့်ပါ။

* * *

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချစ်သော ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

စာရေးသူ ရေးသားတင်ပြမည့် ဆေးနည်းမှာ **၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ထီးချိုင့် သွားစဉ်က** စာရေးသူ၏ဘကြီး ဦးဘကြည်ထံမှ ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဘကြီး သည် အင်္ဂိုလ်ထိုးခြင်း၊ မြန်မာ့ရိုးရာ ဆေးမြီးတိုများ ဖော်စပ်ခြင်း ဝါသနာ အထူးရှိသူဖြစ်မည်။

စာရေးသူအား ဦးလာဘမှတ်စု လက်ရေးမူစာအုပ်ကို လက်ဆောင် အဖြစ် ပေးခဲ့ပါသည်။ ဦးလာဘ မှတ်စု စာအုပ်ထဲမှ ဆေးမြီးတိုလေးတစ်ခုကို စာဖတ်သူများထံ ရေးသားတင်ပြလိုပါ သည်။

ရှားပါးသည့် ပစ္စည်းမဟုတ်ခြင်း၊ ဈေးနှုန်းချိုသာခြင်း၊ ဆေးဖော်စပ်ရာ တွင်လည်း အလွယ်တကူဖြစ်ပြီး အခက်အခဲများ မရှိခြင်းတို့ကြောင့်

ဓာတ်ချုပ်ချုပ်ချုပ်

ဖြစ်ပါသည်။
ယခု ဖော်ပြမည့်ဆေးသည် **ဓာတ် ချုပ်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ ခြေလက် ဖောရောင်ခြင်း၊ ခြေလက်အေးခြင်း၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဖောအပြင် အဆစ် အပျက်ကိုက်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ဖောပန်း သည့်ဝေဒနာများပါ** သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆေးနည်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

၂၁၆ နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

- ၁။ ထန်းလျက် (၅၀) ကျပ်သား
- ၂။ ယန်ကျည်းသီးပွည့် (၂၅) ကျပ်သား
- ၃။ သကြား (၂၅) ကျပ်သား
- ၄။ ဖျားရည် (၂၅) ကျပ်သား
- ၅။ ဇရ (၄၀) ကျပ်သား

တို့ကို အိုးသစ်တွင် ရောချက်ပြီး ညောင်စေးကျအောင်ကျိုပါ။ လက် ကော်ဆိုလျှင်လည်း လက်ဖက်ရည် ဇွန်းတစ်ဇွန်းစာ သုံးဆောင်ပါ။ စာရေး သူ အမြဲသုံးဆောင်သောဆေးနည်း ဖြစ်ပါသည်။

(မှတ်ချက် ။ ။ ခေါင်းစဉ်တို့ ဦးလာဘ မှတ်စုထဲကအတိုင်း ဖော် ပြပါသည်။)

အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ
မောင်ဗဟိန်း (အင်းထောင်)

ပြုတ်စားနှင့် သက်ရောက်ကို သတိထားပါက မိမိ၏ ကံကြမ္မာ အပြောင်းအလဲနှင့် ဆိုးကျိုး ကောင်းကျိုးများ ကြိုတင်ခန့်မှန်းလာနိုင်ခြင်း၊ မိမိဘဝ ဖြတ်သန်းနေစဉ် မိမိဘဝ အတက်၊ အကျ၊ အနိမ့်၊ အမြင့် သုခနှင့် ဒုက္ခများ က အလှည့်ကျ လွှမ်းမိုးစေဆော်မှု ပေးနေတတ်ကြောင်းကို လက်တွေ့ဘဝတွင် သိရှိလာပါတော့သည်။

*** * * ဇယားတွင်ကြည့်ပါ။**

ကြာသပတေးသား ကျွန်တော်မှာ မွေးစမှသည် (၁၉)နှစ်အထိ ကြာသပတေးဂြိုဟ်စား။ အသက် (၂၀)မှ (၃၁)နှစ်အထိ ရာဟုဂြိုဟ်စား။ အသက် (၃၂)မှ (၅၂)နှစ်အထိ သောကြာဂြိုဟ်စား။ အသက် (၅၃)မှ (၅၈)နှစ်အထိ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်စား (ဘုမ္မိကာလ)။ အသက် (၅၉)မှ (၇၃)နှစ်အထိ တနင်္လာဂြိုဟ်စား။ အသက် (၇၄)မှ (၈၁)နှစ်အထိ အင်္ဂါဂြိုဟ်စား။ အသက် (၈၂)မှ (၉၈)နှစ်အထိ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်စားပြီး အသက် (၉၉)မှ (၁၀၈)နှစ်အထိ စနေဂြိုဟ်စားနေကြောင်း တွက်ကြည့်မိပါတော့သည်။

အသက် (၂၀)မှ (၃၁)နှစ်အထိ ရာဟုဂြိုဟ်စား ကာလအတွင်း လူမှုရေးဒုက္ခများ အမျိုးမျိုး ကြုံခဲ့ရခြင်း၊ အသက် (၃၂)နှစ်မှ (၅၂)နှစ်အထိ သောကြာဂြိုဟ်စား ကာလအတွင်း လက်ထောက်ကထိကမှသည် ပါမောက္ခအထိ ရာထူးများ အဆင့်ဆင့်တက်ကာ တက္ကသိုလ်အသီးသီးသို့ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရခြင်းများကို ရိပ်စားမိလာပါတော့သည်။

အသက် (၅၂)နှစ်ထဲ ရောက်ချိန်တွင် မြင်းခြံဒီဂရီကောလိပ်မှ မုံရွာတက္ကသိုလ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရပြန်ပါသည်။ မုံရွာ

တက္ကသိုလ်မှာ ကျောင်းသားများသဖြင့် နံနက်ပိုင်းနှင့် ညနေပိုင်း နှစ်သုတ်ခွဲကာ ပညာသင်ကြားရပါသည်။ သင်ကြားရေး လုပ်ငန်းများအပြင် လုံခြုံရေးကိစ္စများ၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲပထဝီဝင်ဘာသာရပ်အတွက် မေးခွန်းပါ ထုတ်ပေးရသဖြင့် တာဝန်များစွာ ကြီးခဲ့ပါသည်။

“အောင်စံအဝင်”၊ “သာပင်အလယ်”၊ “ထွန်းကြွယ်အဆုံး”၊ “ရွှေဝတစ်သက်လုံး” ဟူ၍ အဆိုရှိပါသည်။ ပြုတ်သက်များကို သုံးပုံပုံပါ။ ပထမတစ်ပုံကို အဝင်၊ ဒုတိယတစ်ပုံကို အလယ်၊ တတိယတစ်ပုံအဆုံးဟု သတ်မှတ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ရာဟုဂြိုဟ်တို့မှာ ပြုတ်သက် ရှိသလောက် စ, လယ်, ဆုံးကံဆိုးတတ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက် (၆)နှစ်အား သုံးပုံပုံရာတွင် (၅၃)နှင့် (၅၄)နှစ်ကို အဝင်၊ (၅၅)နှင့် (၅၆)နှစ်ကို အလယ်နှင့် (၅၇)နှင့် (၅၈)နှစ်တို့ကို အဆုံးဟု ယူပါသည်။

မုံရွာတက္ကသိုလ်တွင် တစ်နှစ်တာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီးနောက် (၅၃)နှစ်ထဲ အရောက်တွင် ဘုမ္မိဂြိုဟ်ဖြစ်သော တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် (ပါပဂြိုဟ်၊ မီးခဲဂြိုဟ်) ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ “အောင်စံအဝင်”ဟု ဆိုထားသဖြင့် “(၅၃)နှင့် (၅၄)နှစ်များအတွင်း ဌာနဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများအတွက် သတိကြီးစွာထားကာ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်

ရမည့်နှစ်များ”ဟု ကြိုတင် တွက်ထားမိပါတော့သည်။

နေ့စဉ်နံနက်တိုင်း ကျွန်တော် နေထိုင်ရာ အိမ်တွင် မြတ်စွာဘုရားအား သောက်တော်ရေနှင့် ဆွမ်းကပ်လှူခြင်း၊ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ မာသုတ်၊ မေတ္တသုတ်၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်၊ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်များ ရွတ်ဆတ်ပူဇော်ခြင်း၊ ဂုဏ်တော် (၁၀၀၀) ပုဒ်စီမိခြင်း၊ ဝိပဿနာရှုခြင်း၊ မေတ္တာအမျှဝေခြင်းများ ပြုလုပ်ပါသည်။

ဌာနသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မြတ်စွာဘုရားအား သောက်တော်ရေ ကပ်လှူပြီး အရပ်ရှစ်မျက်နှာသညာ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ဆည်းကကွယ်ပါသည်။ နေ့စဉ် လုပ်ငန်းသမျှ သတိကြီးစွာထားကာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ တက္ကသိုလ်ဆရာများအတွက် အလုပ်ပြုတ်စေနိုင်သော အရာများတွင် “ငွေကြေးကိစ္စ” “အမျိုးသမီးကိစ္စ” နှင့် “မေးခွန်းထုတ်ဖော်ခြင်း” တို့ ပါဝင်နေရာ သတိထားဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ပြဿနာများ မတက်ခဲ့ပါ။

ညနေ အိမ်ပြန်ရောက်သည်မှာ တစ်ပြိုင်နက် သရဏဂုံတစ်ထောင်ပုတီးစိပ် ပြန်ပါသည်။ ညအိပ်ရာဝင်နီးတွင် မြတ်စွာဘုရားအား သောက်တော်ရေနှင့် ဆီမီးကပ်လှူခြင်း၊ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ မေတ္တသုတ်၊ မေဗ္ဗကြာ ဇာတ်ပူဇော်ခြင်း သရဏဂုံ၊ ဂုဏ်တော်နှင့် ပဋ္ဌာန်းတို့ပေါင်းကာ ပုတီးစိပ်ခြင်း မေတ္တာပို့ အမျှဝေခြင်းတို့ကို နေ့မပျက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ကျရောက်လာမည့် အန္တရာယ်အပေါင်းတို့အား ရတနာသုံး

...ကံကိုးကွယ်ရန် ကြိုတင်
...ကွယ်ခဲ့ပါသည်။

...တက္ကသိုလ် ပထဝီဝင်ဌာနတွင်
...နစ်တာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး
...သက်(၅၃)နှစ် ပြည့်သွားသည်အထိ
...ညီညည့်အန္တရာယ်မှ မကျရောက်ခဲ့
...စုံစမ်းစစ်ဆေးခံရမှုများလည်း
...အသက်(၅၄)နှစ်ထဲ ဝင်ရောက်
...နောက်ပိုင်း ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်
... (၃၁)ရက်နေ့မှာတော့ မည်သို့မှ
...လင့်မထားပါဘဲ ပြောင်းရွှေ့မိန့်
...လွှာလာပါတော့သည်။

...အမြဲတမ်း ကံကောင်းခဲ့လေသော
...တော်မှာ “အောင်စံအောင်” ဟု
...ထားသော ဘုမ္မိဂြိုဟ်ထဲအောင်
...ယနစ်မှာပင် အိပ်မက်တောင်
...ခဲ့ဘူးသောနေရာ၊ လျှောက်
...ခြင်း လုံးဝမရှိခဲ့လေသော နေရာ
...ညီညည့် နှစ်စားပေးတက္ကသိုလ်

ပထဝီဝင်ဌာနသို့ ပါမောက္ခဌာနမှူး
ရာထူးဖြင့်ပင် ဗုံရွာတက္ကသိုလ်မှ
ခြံစည်းရိုးကျော်ကာ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း
ခံရပါတော့သည်။

အထက်မြန်မာနိုင်ငံရှိ တက္ကသိုလ်
ဒီဂရီကောလိပ် ပထဝီဝင်ဌာနများ
တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြသော
ပါမောက္ခများ၊ ဌာနမှူးများ တစ်ဦး
တစ်ယောက်မှ မပြောင်းရွှေ့ရပါဘဲနှင့်
ကျွန်တော် တစ်ဦးတည်းသာ ပြောင်း
ရွှေ့ခဲ့ခြင်းမှာ “အောင်စံအောင်” တွင်
ဘုမ္မိဂြိုဟ် (ပါပဂြိုဟ်) နှင့်
သက်ရောက် အင်္ဂါဂြိုဟ် (ပါပဂြိုဟ်)
တို့၏ လုပ်ငန်းအတွက်၊ နေရာအတွက်
ဆိုးကျိုးတွေ ပေးခံခြင်းပဲလားဆိုတာ
အထပ်ထပ်အခါခါ စဉ်းစားအဖြေရှာ
ရင်း...

‘သဗ္ဗ သင်္ခါရာ အနိစ္စ’၊
‘သဗ္ဗ သင်္ခါရာ ဒုက္ခာ’

‘သဗ္ဗ ဝဗ္ဗ အနတ္တာ’
ဟု နှလုံးသားထက်တွင် သံဝေဂ
တရားများပွားများရင်း...

‘ငါ့နှလုံးသား မြတ်ဘုရား ဂုဏ်များ
တည်၍ အေးချမ်းစေ’

‘ငါ့နှလုံးသား မြတ်တရား ဂုဏ်များ
တည်၍ အေးချမ်းစေ’

‘ငါ့နှလုံးသား သံဃာတော်များ
ဂုဏ်များတည်၍ အေးချမ်းစေ’

‘ငါ့နှလုံးသား မိဘနှစ်ပါး ဂုဏ်များ
တည်၍ အေးချမ်းစေ’

‘ငါ့နှလုံးသား ဆရာအရှင်မြတ်များ
ဂုဏ်များတည်၍ အေးချမ်းစေ’

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ

ပါမောက္ခ
ဒေါက်တာ မောင်မောင်သန်း
(ပထဝီဝင်)

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မေလ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ (၁)ရက်နေ့တွင်
...အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင်
...ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား
...အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါ

အကြိမ် ၂၉၂
မေလ ၅
ခုနှစ် ၂၀၁၃
၂၃၁၀ = ၆

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် ဂဏန်းများအား
...လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၆)
...ရသည်။ သို့ဖြစ်၍

၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများ
...အောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထူးသဖြင့် ရွှေဂဏန်းများကို
၄၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများအား ရွေးဆုံမှထား၍

ကံစမ်းနိုင်ကြပါသည်။
ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၁...၁	၄...၁	၆...၁	၉...၁
၁...၂	၄...၂	၆...၂	၉...၂
၁...၄	၄...၄	၆...၄	၉...၄
၁...၆	၄...၆	၆...၆	၉...၆
၁...၉	၄...၉	၆...၉	၉...၉

မှတ်ချက်။ ။ (...) ကွင်းအတွင်း ပြထား
သော အလယ်ဂဏန်းများကို ၄၊ ၆၊ ၉
ဂဏန်း များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်” ဂဏန်း မပါဘဲ “လ” ဂဏန်း
နှင့် “နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက
(၅ + ၂ + ၀ + ၁ + ၁ + ၃) = ၁၁ = ၂ ဂဏန်း
ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ‘၂’ ဂဏန်းလည်း
အားကောင်းပါသည်။

သို့ဖြစ်၍...

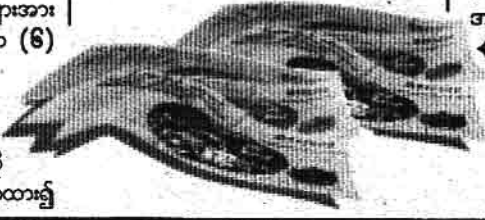
စ... ဆုံး
၁... ၁ ၂ ၄ ၆ ၉
၄... ၄ ၆ ၉ ၁ ၂
၆... ၆ ၉ ၁ ၂ ၄
၉... ၉ ၁ ၂ ၄ ၆

ဤလတွင် တနင်္လာသားသမီးနှင့်
သောကြာသားသမီးများ ထိက်ပွင့်နေ
ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရိပ်သာတစ်ခုသို့ သွားရောက်၍
(၃)ရက်တိတိ (၁)နာရီတိတိ အာနာပါန
ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ပါ။

မိမိတို့နှင့် နီးစပ်ရာ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်း
ကို သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ပြီး အိမ်သားများကို
ဆေးကြောကုသိုလ်ယူပါ။ အထက်ပါများ
ဆောင်ရွက်ပြီးက နီးစပ်ရာဆိုင်တွင် ထိက်စမ်း
နိုင်ပါပြီ။

အထူးဂဏန်း
◆ ၁၂၄၄၆၆ ◆ ၆၄၂၄၁၂ ◆ ၄၆၄၂၁၆

ထိက် ပွင့်ပါစေ။

ဆရာရဲထက် (သုတေသီ)

ကျေးဇူးတင်ပါသည် နက္ခတ္တကျောင်းကြီး

ဒီးဂျော့ဂ်
(မောင်အောင်မြင့်သူ၏ ကလေး)

အတက်ရောက်မှု အောင်မြင်စွာ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီ

နက္ခတ္တကျောင်းကြီးသည် မဂ္ဂဇင်းရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် မောင်အောင်မြင့်သူ အတက်ရောက်မှု အောင်မြင်စွာ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီဖြစ်လို့ ဦးသန်းဖေမြင့်နှင့် ဆရာဦးမြသန်းတို့အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း နက္ခတ္တကျောင်းကြီး မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ပြောပြလိုက်ပါရစေ ခင်ဗျား။

မောင်အောင်မြင့်သူဟာ (၅)နှစ်သား အရွယ်လောက်ကစပြီး အိပ်ချိန်မှာ တက်တတ်တဲ့ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ အိပ်ချိန်မှာဆိုတာက တစ်ခြားတက်တတ်တဲ့သူတွေလို အချိန်မရွေး တက်တာမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ ည (၇-၈)နာရီလောက်အချိန် ကလေးများအိပ်ချိန်ပေါင်ဗျား။ အဲဒီလို အိပ်ချိန်နဲ့ အိပ်ပြီးဆိုတာနဲ့ အိပ်လဲပျော်ရော တက်တာပါပဲ။

အဲဒီလိုတက်တတ်သူပါ။ ဆရာဝန်ရော တိုင်းရင်းဆရာပါ ဆရာလဲနဲ့ ဆေးလဲစုံခဲ့ပါပြီ။ တစ်ခါတစ်လေ တစ်ပတ်လောက်လဲ ခြားတတ်ပါတယ်။ နေ့စဉ်လဲ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မမှန်

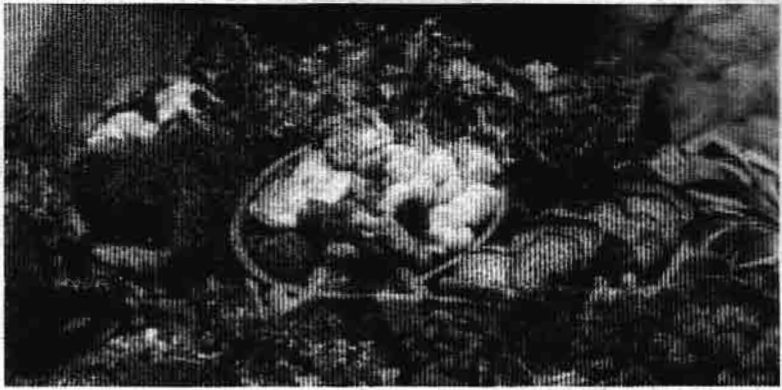
ပါဘူး။
ယခု အသက်(၁၂)နှစ် ကျော်လာပါပြီ။ အတက်ရောဂါရဲ့ သက်တမ်းလဲ မနည်းတော့ပါဘူး။ ကျောင်းထားချိန်မှာ အတက်ရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှုကြောင့် ဦးနှောက်ဉာဏ်ရည် မမီလောက်အောင် ရှိနေတာကို တွေ့ရတာကြောင့် သူ့ဘဝလမ်းကြောင်းအတွက် အထူး စိတ်မချမ်းမြေ့ခဲ့ရပါဘူး။

အခုလို အခက်အခဲကြုံချိန်မှာ နက္ခတ္တကျောင်းကြီးမဂ္ဂဇင်း ၁၉၉၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလထုတ်၊ အမှတ် (၁၄၉)ကို ဖတ်မိပါတယ်။ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကလေး၊ လူကြီး အတက်ရောဂါများအတွက် ဆေးမခက်ဆိုသော ရေး

သားမူကို ဖတ်ရသဖြင့် သေချာစွာ မှတ်သားထားပါတယ်။

အဲဒီနောက် တစ်ပတ်အတွင်း မောင်အောင်မြင့်သူကို ရွှေတိဂုံဘုရားခေါ်သွားပြီး ပထမ ဝိပိတဒါန လွှတ်ပါတယ်။ နောက် ဘုရားရှိခိုး ထမ်းအလှူတက်စောင်းတန်းက ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်အနက် တောင်ဘက်က ခြင်္သေ့မှာ ဆရာဦးမြင့်သန်း ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း မောင်အောင်မြင့်သူကို ခြင်္သေ့အောက်ကို ဝင်စေပါတယ်။ ညာဘက်ပြန်ထွက် တစ်ခါပြန်ဝင် အဲဒီလို (၇)ခါ ဝင်ထွက် ပြုလုပ်ပါတယ်။ ခြင်္သေ့အောက်မှာ ယွတ်ပါဘူး။

စန်းပွင့်စာအုပ် (အငှား)ဆိုင်ကို ဒီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း လာရင် ဘယ်မှ လက်မလွန်လိုက်ပါနဲ့ မောင်ယဉ်မွှေး(ဇေယျာမြေ)ဆီကို ပေးထားလိုက်ပါလို့ မှာခဲ့တဲ့အတွက် မောင်ယဉ်မွှေး(ဇေယျာမြေ)က စာအုပ် တန်းပေးပါတယ်။ စန်းပွင့်စာအုပ်ဆိုင်က မနေ့ကညနေ လာပို့ထားတဲ့ အကြောင်းလဲ ပြောပါတယ်။

‘အဲဒီ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း [၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ်]စာအုပ်ရဲ့ စာမျက်နှာ (၂၆၄)မှာ “သိဒ္ဓိမြောက် တဲ့ဆေးသိသူများမှဖော်ပြပေးစေချင်” ဆိုတဲ့ အမှာစကား ဆောင်းပါးလေး တစ်ပုဒ်ကို တွေ့ရှိဖတ်လိုက်ရပါတယ်။ စာရေးသူကတော့ “လက်ပံနီ” လို့ ဆိုပါတယ်။

ဆောင်းပါးရှင်က အဲဒီဆေးနဲ့ပတ်သက်လို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်ခင်စေတဲ့ဆေးဖြစ်ကြောင်း၊ ၅၂၈ ကော၊ ၁၅၀၀ ကောပြောလို့ရကြောင်း ဆေးကို ဆောင်ထားရင်လဲ လာဘ်လာဘာ ရှင်ပြီး၊ ဥစ္စာရွှေငွေလဲ တိုးတက်စေကြောင်း၊ ဓနသိဒ္ဓိဆေးလို့ ပြောလို့ရကြောင်း။

ဆေးကို ကျောက်ပျဉ်မှာ ရေခဲခွေးနဲ့ သွေး၊ လက်ညှိုးသို့မဟုတ်လက်ခလယ်နဲ့ နဖူးဆံစမှာ (မှန်ကျ)လိမ်းကာ ပြောဆိုလုပ်ကိုင်စရာရှိသည်များကို ယုံယုံကြည်ကြည် ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ကြပါက အဆင်ပြေ ချောမွေ့ အောင်မြင်စေကြောင်း။

ယင်းဆေးကို အိမ်ရောင်းလိုသူနဲ့ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေဖြစ်နေသော အရာရှိတစ်ဦးကတောင်းသဖြင့် ပေးလိုက်ရာ အားလုံးအဆင်ပြေသွားကြကြောင်း ကိုယ်တွေ့ တွေ့ရှိချက်များကိုလဲ တင်ပြထားပါတယ်။

၂၀၁၃ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပါ

သိဒ္ဓိမြောက်တဲ့ဆေး

သိသူများမှ ဖော်ပြပေးစေချင် ဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်၍

၆၀၁၆၅ (စီးကုန်း)

ဆေးဝါးဖော်စပ်ပုံနဲ့ ပတ်သက်၍ တော့ ဆောင်းပါးရှင်က သူမသိသည့် အကြောင်း သူ၏ဖခင် ဦးမြအောင် (၈၅)နှစ်မှ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်(၄၀)လောက် ကတည်းက ဝဲဒေါင့်ဆရာထွန်းဆီမှ ရရှိပြီး ဆောင်းပါးရှင်ကို ပေးခဲ့ကြောင်း မိသားစုအဖြစ် ယခုတိုင် ဆောင်ထားကြောင်း။

ဝဲဒေါင့်ဆရာထွန်းကလဲ ထိုဆေးကို သူဖော်တာမဟုတ်ကြောင်း၊ သူ့ဆရာ ဝဲဒေါင့်ဆေးကျောင်း ဆရာတော်ဆီမှရကြောင်း၊ ထိုဆရာတော်ကလဲ သူ့အထက် ဆရာတော်ကြီး ဖော်စပ်သွားတဲ့ဆေးဖြစ်ကြောင်း။

ဆေးရရှိပုံအဆင့်ဆင့်နဲ့ ဆေးမှာ ရာသီအလိုက်ပွင့်သည့် ပန်းများအား နှစ်အတော်ကြာတဲ့အထိ စုဆောင်းပြီး တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ညမှာ ကြိတ်၍ စီမံဖော်ရကြောင်း။

သို့သော် တိကျရေရာသော မှတ်တမ်းမှတ်ရာများ မရှိကြောင်း။

ဆေး၏ အရောင်မှာ ရေညှိရောင်ဖြစ်ပြီး အနံ့သင်းသင်းလေးမွှေးကြောင်းဂိုးသားစွာ တင်ပြထားတာ တွေ့ရှိဖတ်ရှုရပါတယ်။

ဆောင်းပါးရဲ့အောက်မှာမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာတည်းချုပ် စာရှုသူဝါသနာရှင်များသို့ အထက်ပါ ဆေးနည်းနဲ့ ပတ်သက်၍ သိရှိသူများမှ မှတ်တမ်းပြုနိုင်ပါရန်အတွက် ဆေးနည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ရေးသားပေးပို့ လှူဒါန်းပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်ဆိုတဲ့ မေတ္တာရပ်ခံချက် စကားချပ်တစ်ကိုလဲ တွေ့ရှိရပါတယ်။

သို့အတွက်... ဆောင်းပါးရှင်လက်ပံနီရဲ့ “သိဒ္ဓိမြောက်တဲ့ဆေး” ဆိုတဲ့ ဆေးနည်းတော့ ဖြစ်ချင်လဲ ဖြစ်ပါမည်။ ဖြစ်နိုင်ကောင်းမှလဲ ဖြစ်နိုင်ပါမည်။

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူ လောလာဆည်းပူးထားတဲ့ နည်းနိသျှတွေ၊ အဘိုးကြီးရေးသားခဲ့တဲ့ ပေမူတွေထဲက ဆောင်းပါးရှင်လက်ပံနီ ရဲ့ဆေးနဲ့ အာနိသင် တန်ခိုးသိဒ္ဓိ တူမျှတဲ့ ဆေးနည်းတစ်နည်းလို့ ယူဆတဲ့ ဆေး နည်းတစ်နည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းနဲ့ နက္ခတ္တရဲ့ စာဖတ်ပရိသတ် တွေအတွက် ရေးသားပေးဖို့ ပညာဒါန ပြုလိုက်ပါတယ်။

သို့(၃)ပါးနှင့် အရာအားလုံးကို အောင်မြင်စေနိုင်သော သိဒ္ဓိဝင်ဆေးတော်ဖော်စပ်နည်း

- ၀၁ သရဖီဝတ်ဆံ
 - ၂ ကုံကော်ဝတ်ဆံ
 - ၃ ကြာမျိုးငါးပါးဝတ်ဆံ
 - ၄ အကျော်
 - ၅ ကုံကုပုံ
 - ၆ မြတ်လေးပွင့်
 - ၇ နံ့သာဖြူ
 - ၈ ကရုဏာ
 - ၉ ကန်ဘလူ
 - ၁၀ ကတိုး
 - ၁၁ နန္ဒင်နက်
 - ၁၂ ကာလကဏ္ဍီ
- ယင်း(၁၂)မျိုးကို...
- တနင်္ဂနွေဆန်းသောလ၌-**
သရဖီ ဝတ်ဆံကိုယူ။
- တနင်္လာဆန်းသောလ၌-**
ကုံကော်ဝတ်ဆံနဲ့ ကြာမျိုးငါးပါး ဝတ်ဆံကိုယူ။
- အင်္ဂါဆန်းသောလ၌-**
အကျော်နဲ့ ကုံကုပုံကိုယူ။
- ဗုဒ္ဓဟူးဆန်းသောလ၌-**
မြတ်လေးပွင့်ကိုယူ။
- ကြာသပတေးဆန်းသောလ၌-**
နံ့သာဖြူနဲ့ နန္ဒင်နက်ကိုယူ။
- သောကြာဆန်းသောလ၌-**
ကရုဏာနဲ့ ကတိုးကိုယူ။
- ၂၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**

စနေဆန်းသောလ၌-
ကန်ဘလူနဲ့ ကာလကဏ္ဍီကိုယူ။
(အမျှစီ-၅)ထား။
ထို့နောက်...
တနင်္ဂနွေနေ့ နေဝန်းပေါ်စ အချိန်၌- အရှေ့မြောက်ထောင့်သို့ သွား ပထမဆုံး တွေ့ရသည့် ပန်း(၇)ပွင့်ကို အောက်ဖော်ပြမည့် ဂါထာမန္တန် ရွတ်ဆို၍ယူ...
တနင်္လာနေ့ နေဝန်းပေါ်ချိန်၌- အရှေ့အရပ်သွား၊ ပထမဆုံး တွေ့ရှိ သည့် ပန်း(၇)ပွင့်ကို အောက်ဖော်ပြပါ ဂါထာမန္တန်ရွတ်၍ ခူးယူ...
အင်္ဂါနေ့ နေဝန်းပေါ်ချိန်၌- အရှေ့တောင်ထောင့်ကိုသွား။ ပထမ ဆုံးတွေ့ရသည့် ပန်း(၇)ပွင့်ကို အောက် ပါမန္တန်ဖြင့်ပင် ရွတ်၍ယူ...
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေဝန်းပေါ်ချိန်၌- တောင်အရပ်သို့သွား။ အထက်နည်း အတိုင်းယူ...
ကြာသပတေးနေ့ နေဝန်းပေါ်ချိန် ၌- အနောက်အရပ်သို့သွား။ အထက် နည်းအတိုင်းယူ...
သောကြာနေ့ နေဝန်းပေါ်ချိန်၌- မြောက်အရပ်သို့သွား။ အထက်နည်း အတိုင်းယူ...
စနေနေ့ နေဝန်းပေါ်ချိန်၌- အနောက်တောင်ထောင့်သို့ သွား။ အထက်နည်းအတိုင်းယူ...
အားလုံးရသောပန်းများကို အရိပ်၌ ခြောက်အောင်လှန်းထား...

ပန်းနှုမ်းစဉ် ရွတ်ရမည့်ဂါထာ

* ဗုဒ္ဓေါ စ မင်္ဂလော လောကော
သပ္ပန္နောဓိပိ လောကဂ္ဂေါ
ဗုဒ္ဓံ သရဏ မာဂမ္ပ
သဗ္ဗဒုက္ခာ ယုတ္တရော
* ဓမ္မော စ မင်္ဂလော လောကော
ဣဒ္ဓိရော မောတိ ဒုဒ္ဓဿော
ဓမ္မံ သရဏ မာဂမ္ပ
သဗ္ဗဒုက္ခာ ယုတ္တရော
* သံဃော စ မင်္ဂလော လောကော
ဒက္ခိဏေယျော သဒ္ဓါ မောတိ
သံဃံ သရဏ မာဂမ္ပ
သဗ္ဗဒုက္ခာ ယုတ္တရော

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ခေါ
မင်္ဂလော = မင်ဂလော
သပ္ပန္နော = သမ်ဗုတ်ခေါ
လောကဂ္ဂေါ = လောကက်ဂေါ
ဗုဒ္ဓံ = ဗုတ်ဝံ
မာဂမ္ပ = မာဂမ်ပ
သဗ္ဗဒုက္ခာ = သပ်ဗဒုတ်ခါ
ယုတ္တရော = ယုတ်စရေ
ဓမ္မော = ဓမ်မော
ဂဣဒ္ဓိရော = ဂမ်ဘီရော
ဒုဒ္ဓဿော = ဒုတ်ဒသော
သဗ္ဗဒုက္ခာ = သပ်ဗဒုတ်ခါ
ဒက္ခိဏေယျော = ဒက်ခိနေယော
မှတ်ချက်။ ။ ဂါထာအစ ခရေပွင့် နေရာများတွင် “ဉ္စ” ဝည့်၍ ရွတ်ဆို လိုက ရွတ်ဆိုနိုင်ပါသည်။
ထို့နောက် တန်ဆောင်ပန်းလှပြည့်

ညကြယ်လနက္ခတ်တာရာနံသည့်ကာလ၌ သန့်ရှင်းသောကျောက်ပျဉ်၌ ထိုတန်ဆောင်မှန်းလပြည့်နေ့ည၌ ကျရောက်မည့် နေ့အလိုက် “နံပေါ်အင်း” ကိုချကာ အောက်ပါမန္တန်ရွတ်ဆို၍ အတက်ပါဆေးအားလုံးကို စုပေါင်းပြီး ညက်အောင်ကြိတ်၍ အတောင့်လုပ်ထား။

ဆေးကြော်စာစဉ် ရွတ်ဆိုရမည့်

ဂါထာမန္တန်

‘အင်္ဂါရသဿနမတ္ထု သပ္ပာဏော ရုညော ပနဿဒေဝါနံ ပီယံဟောန္တု ပြိဿောဂ္ဂိဏိ’

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

အင်္ဂါရသဿ = အင်္ဂါရတ်သတ်သ

နမတ္ထု = နမတ်တု

သပ္ပာဏော = သပ်ပင်ညော

ရုညော = ရင်ညော

မနုဿဒေဝါနံ = မနုတ်သဒေဝါနံ

ပီယံဟောန္တု = ပီယံဟွန်တု

ဆေးကြိတ်အတောင့်ပြုပြီးပါက ထိုဂါထာဖြင့်ပင် (၁၀၀၀)ထပ်၍ စုတ်ရပါမည်။

ဆေးတောင့်ရဲ့အရောင်မှာ ရေညှိရောင်ဖြစ်၍ အနံ့မှာ သင်းသင်းလေးမွှေးပါတယ်။ ဆေးနည်းအမည်တွေ တူမတူမပြောတတ်ပေမယ့်တန်ဆောင်မှန်းလပြည့်နေ့ည စီမံတာချင်းနဲ့ အရောင်အဆင်း အမွှေးနံ့သာချင်းတော့ တူနေတာအမှန်ပါပဲ။

အဲဒီဆေးကလဲ တောင်ပံနီရဲ့ ဆောင်းပါးပါဆေးလို့ပဲ သုံးရပါတယ်။

ဆေးကို ဆောင်ထားရင် အပွင့်အလန်းကောင်းပါတယ်။ စီးပွား လာဘ်လာဘ တိုးတက်ပါတယ်။ ဈေးရောင်းဈေးဝယ်လဲ ကောင်းပါတယ်။ အမှောင့်ပယောဂနဲ့တကွ အပရန်မှန်သမျှလဲ ကာကွယ်ပါတယ်။

နဖူးဆံစမှာ မှန်ကူရင် မိမိကို မြင်သူအားလုံး မြတ်နိုးကြင်နာချစ်ခင်ပြီး မေတ္တာထားကြပါတယ်။ ပြောသမျှဆိုသမျှ အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်။

အဲဒီဆေးကို ဆောင်ထားရင် ကာမေသုမိစ္ဆာစာရက်ကို အထူးစောင့်ထိန်းရပါတယ်။ ဣတ္ထိယနဲ့ ပတ်သက်လို့လဲ အတည်မယူဘဲ မကြံဖို့ အထူးအမှာအထားရှိပါတယ်။

အဲဒီဆေးကို “သဗ္ဗကရဏီယ-ပီယသိဒ္ဓိဆေးကြီး” လို့လဲ တွေ့ရပါတယ်။ အသုံးကတော့ အနန္တပါ။ ဉာဏ်ရှိသလို သုံးနိုင်ကြောင်း ကျယ်ဝန်းကြောင်း ရေးထားပါတယ်။ ဤသည်တို့မှာ စာရေးသူ လေ့လာဖူးတဲ့ နည်းတွေထဲက (အဘိုးရဲ့နည်းကို) တူညီတာလေး ထုတ်နှုတ်တင်ပြ ပညာဒါန ပြုလိုက်တာပါ။

အားထူး လိုအပ်တဲ့ဆန္ဒမှန်သမျှ တစ်လုံးတစ်ဝတည်းပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေ...

အေးရွှေ (စီးကုန်း)

စာရွှသုသုတေသီများသို့

ပန်ကြားလွှာ

ဆေးနည်းတွင်ပါသော နေ့အလိုက် “နံပေါ်အင်း” ကို သိရှိသူအင်းပညာရှင်များမှ ဖော်ပြပေးပါရန်၊ ကတိုးနှင့် ကာလကဏ္ဍီတို့ကို သုတေသီ ဝါသနာရှင်များမှ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာမျက်နှာ (၂၂၀)မှ အဆက်

အဲဒီအချိန်ကစပြီး အခုအချိန်ထိ တစ်နှစ်ခွဲကာလ ရှိခဲ့ပါပြီ။ လုံးဝအတက်ရောက်မြစ်ခြင်း ပေါ်ခြင်း (လုံးဝ)မရှိခဲ့ပါဘူး။

ကလေးရဲ့ ဉာဏ်ရည်၊ ဉာဏ်သွေးလဲ အပြောအဆိုကအဝ တက်လာပါတယ်။ လက်ရှိ ကလေးအခြေအနေကို ကြည့်ပြီး မောင်အောင်မြင့်သူရဲ့ တစ်မိသားစုလုံးဟာ ဝမ်းသာလိုက်တဲ့ မြစ်ခြင်း စကားနဲ့တောင် ပြောမပြ တတ်အောင်ပါပဲဗျာ။

ဒီနည်းကလေးကို ဖော်ပြပေးခဲ့တဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကိုရော၊ ရေးသားခဲ့တဲ့ ဦးသန်းပေမြင့်ကိုရော၊ နည်းပေးပြောပြခဲ့တဲ့ ဆရာဦးမြသန်းကိုရော ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ဒီအတက်ရောက်ကြီးကို ခံစားခဲ့ရတဲ့ မောင်အောင်မြင့်သူနှင့် မိဘဆွေမျိုးအားလုံးက ဘဝတစ်သက်တာတိုင် အောင် ကျေးဇူးကမ္ဘာအဖြစ် အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မောင်အောင်မြင့်သူ ခံစားခဲ့ရသလို ဒီရောဂါမျိုးခံစားနေရသူများ ရှိခဲ့ကြလျှင်လဲ၊ ဒီလိုပဲ လုပ်ကြည့်ကြပါ။ လက်တွေ့လုပ်မှလဲ လက်တွေ့ပျောက်ပါတယ်လို့ တိုက်တွန်းချင်ပါတယ်။

မသေရာ မသဲကွဲ နားမလည်ဘူးလို့ ဆိုလျှင်လဲ ကျွန်တော့်ကိုမေးပါ။ နားလည်အောင် ပြောပြ ရှင်းပြပါမယ်။ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်တွေ့ လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ကြည့်ကြဖို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ထည့်သွင်း ပြောပြပေးပါရန် တိုက်တွန်းပါရစေ ခင်ဗျား။

ဦးကျော်ညွန့်
(မောင်အောင်မြင့်သူ၏ ဘလော့)

မီးဖိုချောင်းသုံး ပစ္စည်းများသည် လူများအတွက် အလွန် အသုံးဝင်ပါသည်။

ဥပမာ ရေနွေးပူလောင်ပါက ငါးပိရည်ဖျော်ပြီး သုတ်လိမ်းပေးထားပါလျှင် အဖုမပေါက်ဘဲ သက်သာ ပျောက်ကင်းပါသည်။ ခရမ်းချဉ်သီး၊ သံပရာသီးတို့သည်လည်း အပူလောင်ပါက အရည်ညှစ်ပြီး သုတ်ပေးပါလျှင် ပျောက်ပါသည်။

နန္ဒင်းမှုန့်သည်လည်း ခေါင်းကိုက် ခေါင်းအုံပါက နန္ဒင်းပိုင်းရှုခြင်းဖြင့် သက်သာ ပျောက်ကင်းသဖြင့် လူတိုင်း သိပြီးဖြစ်ပါသည်။

မီးဖိုချောင်းအတွင်းမှ စွန့်ပစ်ပစ္စည်းဖြစ်သော ပြာသည်လည်း အလွန် အသုံးဝင်ပါသည်။ ပြာများကို စွန့်ပစ်ဘဲ သီးသန့်သိမ်းထားပြီး အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် မီးသွေးပြာ (သို့ မဟုတ်) ပြာနုက အသုံးဝင်ပါသည်။

စတီးသောက်ရေအိုးပုံးနှင့် ရေခွက်တို့ကို ပြာနုဖြင့် တိုက်ပေးပါက ပြောင်လက်လာပါသည်။ ရေချိုး ပါးပါးကပ်နေလျှင်လည်း ထပ်ကာထပ်ကာ ပွတ်တိုက်ပေးခြင်းဖြင့် ပြောင်သွားပါသည်။

ရေချိုး(ဂျိုး) ထုလျှင် သံပရာသီးနှင့် နာနာပွတ်တိုက်ပေးပြီးမှ ပြာနှင့်တိုက်ပါ။ စတီးအသုံးအဆောင်သာ မဟုတ် ကြော့ပန်းကန် ခွက်ယောက်များကိုလည်း ပြာဖြင့် တိုက်ပေးပါက ပြောင်လက်ပါသည်။

လက်ဖက်ရည်ဆီများ ကပ်နေသော ကြော့ပန်းကန်လုံးများကိုလည်း ပြာနုဖြင့် ခပ်ဖိစိလေး တိုက်ချွတ်ပေးပါက ပြောင်သွားပါသည်။

ပြာအသုံးဝင်မှု

တည်စ ရေနွေးအိုးရှိ ရေချိုးများကိုလည်း ပြာဖြင့် နာနာပွတ်တိုက်ပေးပါက ရေချိုးပြောင်ပါသည်။ လက်ကို ပြာရည်လောင်မည် ထင်ပါက အုန်းဆန်ကို ပြာနှင့်ရောပြီး ပွတ်တိုက်ပေးပါ။ ရေချိုးထူလျှင်တော့ မရပါ။

ဆီထည့်ထားသည့်အိုး ဆီချေးတက်နေလျှင် ပြာခပ်ထူထူထည့်ပြီး ပွတ်တိုက်ပေးပါ။ အုန်းဆန်နှင့်ပြာ ရောပြီး တိုက်ပေးပါက ဆီချေးတွေ အလိပ်လိုက်ပါလာပါမည်။ ထပ်ကာထပ်ကာ ပွတ်တိုက်ပေးခြင်းဖြင့် ဆီချေးများ ပြောင်သွားပါမည်။

ကြေးဘုရားပန်းအိုးများကို ပြာနှင့် ပွတ်တိုက်ပေးပါ။ ပန်းအိုးမှာ ရေစက်ကြောင့် အကွက်ဖြစ်နေသည့်နေရာများကို ပြာထူထူဖြင့် ဖိ၍ ပွတ်တိုက်ပေးပါ။ ပြောင်လက်သွားပါမည်။

လက်နီ၊ လက်သုတ်ပဝါတို့ကို ပြာအရည်ကြည်တွင် စိမ်းထားပြီး လျှော်ဖွပ်ပါက စေးထန်းခြင်းမရှိဘဲ

သန့်စင်သွားပါသည်။ ပြာရည်တွင် ဆပ်ပြာဓာတ်ပါသည်ဟု ထင်ပါသည်။ ဆပ်ပြာဖြင့် လျှော်သကဲ့သို့ သန့်စင်ပါသည်။

သံပရာချဉ် သံပရာသနပ် ပြုလုပ်မည်ဆိုပါက လိုအပ်သော သံပရာသီးများကို ပြာရည်ကြည်တွင် နာရီဝက်ခန့် စိမ်းထားပြီး လိုရာပြုလုပ်ပါက သံပရာသီးမခါးဘဲ စားကောင်းကြောင်းတွေ့ရပါမည်။

အိမ်ခြံနံရံများ ခြောက်ပါက ပြာများ ပတ်လည်ဖျန်းပေးခြင်းဖြင့် ခြောက်မှု ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။ ပြာရည်ဖျော်ပြီး ထုံးသုတ်သကဲ့သို့ ခြံဝင်းနံရံမှာ

သုတ်လိမ်း ထားပါက ခြေပတ်ကတ် ပြာရောင်ဖြင့် ပဏာရပါသည်။

သဘောပင်၊ ရှားစောင်းလက်ပုပ်ပင်တို့ကို ပြာပုံပေးခြင်းဖြင့် အပင်သန့်စွမ်းစေပါသည်။ တချို့အပင်ဖျက်ပိုးများကို ပြာဖြူးပေးခြင်းဖြင့် ပိုးကင်းသွားကြောင်းလည်း တွေ့ရပါသည်။

တချို့ ရေအိမ်တွင် ပြာမှုန့်ဖြူးပေးခြင်းဖြင့် အနံ့အသက်ကင်းစေပါသည်။

အညာဒေသမှ အိမ်သုံးရန် စွန့်တာနီပဲကြီး စသည် ပဲများ ပိုးမဖောက်ရန် ပြာခဲပြီး စဉ့်အိုးတွင် ထည့်ထားတတ်ကြပါသည်။ အသုံးပြုလိုသည့်အခါ လိုသလောက်ယူ ရေဆေးပြီး ပြုတ်၍ ဖြစ်စေ၊ ဖောက်၍ဖြစ်စေ ပြုလုပ်၍ စားသုံးကြပါသည်။

ပြာ အသုံးဝင်ပုံကို ကျွန်ုပ် သိသမျှ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ဒီထက်မက ပြာအသုံးဝင်မှု ရှိသေးပါလျှင် ဖော်ပြပေးကြပါရန်။

www.burmeseclassic.com

သို့တို့တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ပူတ္တလာပရိယာယ်၊ အောင်စည်တိုင်းရင်းသေးခန်း

ဆရာ ဦးကျော်ဖြူခြင်း

(တဆ-၀၀၇၇)နှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့သော

ဆီးချို သွေးချို ရောဂါ

သိထောင်းစရာများနှင့် ကုထုံး

မြောက်မြား မြေယာပိုင်

ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါ နှစ်စဉ် နှုတ်ပေါင်း (၂၄၆)သန်းရှိပြီး နှစ်စဉ် သူဦးရေ (၃ ဒသမ ၂ သန်း)ခန့်ဟာ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါကြောင့် ဒါမှ မဟုတ် ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါနဲ့ ဆက်စပ် နေတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေကြောင့် သေဆုံးကြတယ်လို့ ခန့်မှန်းကြပါ တယ်။

နည်းရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါနဲ့ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါတွေက အဓိက အသံတိတ် လူသတ်ရောဂါတွေ ဖြစ်ကြ ပါတယ်။ ကျန်းမာရေးကို အသံတိတ် ထိခိုက်စေတဲ့ အကြောင်းအချက်တွေ ဆိုမှာ ဆီးချိုရောဂါဟာ တတိယနေရာ မှာ ပါဝင်နေပါတယ်။

ဒါကြောင့် တောင်ပူတ္တလာပရိယာယ်၊ အမှတ်(၁၃၈/က)၊ (၄)လမ်း၊ (၁၅) ဆက်ကွက်ကို ရောက်တဲ့အခါ အဲဒီ အသံ တိတ် လူသတ်ရောဂါ တစ်မျိုးဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ သိကောင်းစရာ များနဲ့ ကုထုံးကို ဆွေးနွေးဖို့ ဆရာ ဦးကျော်လှိုင်ဦးနဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။

ဆရာ ဦးကျော်လှိုင်ဦးဟာ ဆင်ဖြူ ကျွန်းကျော်လှိုင်ဦး ကလောင်အမည်နဲ့

◆ ဆရာ ဦးကျော်ဖြူခြင်း(တဆ-၀၀၇၇)

တိုင်းရင်းသေး ဆောင်းပါးတွေ၊ ဘာသာရေးဆောင်းပါးတွေ၊ ထင်ရှား သော ဆရာတော်ကြီးများရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ လုံးချင်းစာအုပ်တွေ တည်းဖြတ် ထုတ် ဝေ ရေးသားနေတဲ့ စာရေးဆရာတစ်ဦး လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆေးကုသက် နှစ်(၄၀)ခန့်ရှိနေတဲ့ ဆရာဦးကျော်လှိုင်ဦးနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေး နွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြ လိုက်ပါတယ်။

▲ 'အိမ်ထောင် ဆရာနဲ့ ဆွေးနွေးတာက တကော့ သိချိန်ကတည်းက အကြောင်း

ကို ဆွေးနွေးချင်ပါတယ်။ ၃ ပထမ ဆီးချိုရောဂါနဲ့ သဘောတရားကို တိုင်းရင်းသေးပညာအခြေခံ ဖြောင့်တယ် ဆရာ'

○ 'ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါဟာ ဆီးထဲမှာ သကြားဓာတ် ပါဝင်လာမှုကြောင့် ဆီး သွားပြီးတဲ့အခါ အဲဒီဆီးကို ပုရွက်ဆိတ် တက်လောက်အောင် ချိုတဲ့ ရောဂါဖြစ် လို့ ဆီးချိုရောဂါလို့ ခေါ်ကြတာ ဖြစ်ပါ တယ်။ ဆီးချိုရောဂါဟာ သွေးထဲမှာ သကြားဓာတ်များပြီး ကျောက်ကပ်က မစစ်ထုတ်နိုင်တော့လို့ လျှို့ဝှက်တုမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရောင် ၂၂၁

ဆီးမှာ ချိုလာရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေးက တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်များက ဆီးကို ချက်ပြီး ကြည့်ဆီး (သို့မဟုတ်) သကြားဆီး(ဥစ္စမေဟ)၊ ပျားရည်ဆီး(မဂုမေဟ)လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ ဆီးချိုရောဂါဟာ ပမေဟခေါ်တဲ့ ဆီးပျက်ရောဂါ(၂၀)ထဲမှာ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်'

▲ 'ဆီးချိုရောဂါဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းကို မြေ-မြေပေါ် ထရာ'

○ 'ဆီးချိုရောဂါဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာ ဒေသနာနည်းအရ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ ဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါးအနက် ကံသမုဋ္ဌာန်၊ အာဟာရ သမုဋ္ဌာန်နှစ်ပါးကြောင့် ဆီးချိုရောဂါဖြစ်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကံသမုဋ္ဌာန်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုရောဂါအကြောင်းကို ပြောရရင် ဖိမ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းခြင်း အအိပ်အနေများခြင်း၊ အထိုင်ပျားခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်တွေကြောင့် ဆီးချိုရောဂါဖြစ်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အာဟာရသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုရောဂါအကြောင်းကို ပြောရရင် ချိုလွန်းသော အစားအစာများကို လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်း၊ အဆီအအိမ်များသော အစားအစာများကို လွန်ကျူးစွာ စားသောက်ခြင်းကြောင့် ဆီးချိုရောဂါ ဖြစ်လာခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အချို့အဆီခွံနဲ့ အဆီအစေးများတဲ့ အစာအာဟာရတွေ လွန်ကဲစွာစားသောက်ခြင်းကြောင့် ပထဝီဓာတ်နဲ့ အာပေါဓာတ်နှစ်ပါး လွန်ကဲလာပါတယ်။ ရသဓာတ်၊ အသားဓာတ် စသဖြင့် သရိုဂဓာတ် ခုနစ်ပါးအဆင့်ဆင့်မှာလဲ ဝမ်းမီးနဲ့ ဓာတ်မီးတို့ အား

နည်းကာ (မန္တဝင်းမီး)ဖြစ်ပြီး အချို့ဓာတ်ကို မကြေကျက်နိုင်တဲ့ အတွက် ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အသွေး၊ အသား၊ ဆီး၊ ခွေးတို့မှာ ချိုလာရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

သိပ္ပံဆေးပညာအမြင်အရ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ ဖြစ်လာခြင်းဟာ အင်ဆူလင်ဟိုမုန်းချိုတဲ့ခြင်း ဒါမှမဟုတ် အင်ဆူလင်ရဲ့ အာနိသင် အကျိုးသက်ရောက်မှုနည်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရတာပါ။ အင်ဆူလင်ဟိုမုန်းကို ပန်ကရိယ (Pancreas)က ထုတ်လုပ်ပါတယ်။

ဆီးချို၊ သွေးချို ရောဂါနှစ်မျိုး ရှိပါတယ်။ တစ်မျိုးကတော့ သွေးထဲမှာ သကြားဓာတ် အလွန်များနေတာကို ခြေဖျက်ပေးမယ့် အင်ဆူလင်ဟိုမုန်းက လုံးဝမထွက်လို့ ဖြစ်ရတာပါ။ အသက်ရှင်ဖို့အတွက် ပြင်ပက အင်ဆူလင်ကို လုံးဝ ခိုခိုနေရပါတယ်။

အဲဒီ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါကို (Insulin Dependent Diabetes Mellitus-IDD)လို့ ခေါ်ပါတယ်။ လူငယ် လူလတ်ပိုင်းတွေ အဖြစ်များပါတယ်။ ဖြစ်ပွားသူ (၁၀၀)မှာ (၅)ယောက်ကနေ (၁၀)ယောက်လောက်ထိ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

နောက်တစ်မျိုးကတော့ သွေးထဲမှာ သကြားဓာတ်တွေ များပြားနေခြင်းဟာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အင်ဆူလင်က ထွက်တော့ ထွက်တယ် ဒါပေမယ့် နည်းနေလို့ ဒါမှမဟုတ် ထွက်တဲ့ အင်ဆူလင်ရဲ့ အာနိသင်က နည်းနေလို့ ဖြစ်ရတာပါ။ လူကြီးပိုင်းတွေ အဖြစ်များပြီး ဖြစ်ပွားသူ (၁၀၀)မှာ (၉၀)လောက်ထိ ဖြစ်ပွားတတ်ပါတယ်'

▲ 'ဆီးချိုရောဂါဘယ်နှစ်မျိုးရှိသလဲထရာ သိပါစေ'

○ 'ဆီးချိုရောဂါ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိသလဲဆိုရင်...

(၁) သဟဇ = မိဘ (သို့မဟုတ်) ဘိုးဘွားတို့ထံမှတစ်ဆင့် အမွေဆက်ခံရရှိခြင်း။

(၂) ပတ္တိဇ = အသက်ကြီးမှ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ရောဂါခြင်းဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိတာ တွေ့ရပါတယ်။

မည်သည့်ဆီးချိုရောဂါမဆို အတိမ်အနက်၊ အနုအရင့်ဟူ၍ (၃)မျိုးရှိပြီး ဖြစ်ကြောင်း အာယုဗ္ဗေဒကျမ်းများက ပြဆိုထားပါတယ်။

(၁) ဒေါသပျက် ဆီးချိုရောဂါကတော့ ကုသဖို့ လွယ်ကူပါတယ်။ ပမေဟ ခေါ်တဲ့ ဆီးပျက်ရောဂါ(၂၀)အနက် တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်ပြီး နောက်ဖြစ်ပေါ်လာရတဲ့ ဆီးချိုရောဂါ ဖြစ်ပါတယ်။

(၂) ဓာတ်တိုး ဆီးချိုရောဂါဆိုတာကတော့ ထိုထက် နက်နဲပြီး ကုသဖို့ ခက်ခဲပါတယ်။

(၃) ဓာတုက္ခယ-ဓာတ်ကုန်ခန်းသော ဆီးချိုကတော့ အနက်ဆုံး၊ အရင့်ဆုံး၊ ကုသရ အခက်ဆုံး ဖြစ်ပါတယ်'

▲ 'ဆီးချိုသွေးချိုဖြစ်တာမယ့် လူငယ်လူရွယ်များကို သိပါစေ ထရာ'

○ 'ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ ဖြစ်တော့မယ့် ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေကတော့...

(၁) သွား၊ မျက်စိ၊ လည်ပင်း၊ နားအာ၊ လျှာတို့သည် ညစ်နွမ်းခြင်း၊ အညစ်အကြေးတင်ခြင်း။

(၂) လက်၊ ခြေ ပူခြင်း။

(၃) ခန္ဓာကိုယ်၌ စေးထိုင်းခြင်း။

(၄) ရေငတ်ခြင်း၊ အာခြောက်ခြင်း။

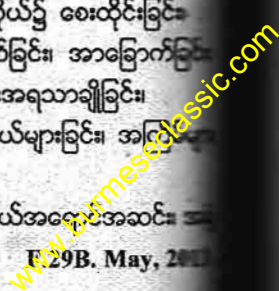
(၅) ခံတွင်းအရသာချိုခြင်း။

(၆) ကျင်ငယ်များခြင်း၊ အကြည့်ပျက်ခြင်း။

(၇) ကျင်ငယ်အရောင်အဆင်း အ...

(၈) ကျင်ငယ်အရောင်အဆင်း အ...

(၉) ကျင်ငယ်အရောင်အဆင်း အ...

ပြောင်းလဲခြင်း၊ ဆီး၌ အမြှုပ်ထခြင်း၊ ဆီးထဲ၌ တစ်စုံတစ်ရာ ပါလာခြင်း၊

- (၈) ချွေးထွက်များခြင်း၊
- (၉) ကိုယ်နံ့ အထွက်ဆိုးခြင်း၊
- (၁၀) ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ် လျော့ပါးခြင်း(အားနည်းခြင်း)၊
- (၁၁) အိပ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ထိုင်၍သော်လည်းကောင်း နေလိုခြင်း၊
- (၁၂) နှလုံးဝန်းကျင်၌ အညစ်အကြေးတင်ခြင်း၊
- (၁၃) ခန္ဓာကိုယ် ဝါဖျိုးလာခြင်း၊
- (၁၄) ဆံပင်နှင့် ခြေသည်းလက်သည်းများ ကြီးမားလာခြင်း၊
- (၁၅) အေးသော အစားအစာ၊ အေးသော အတွေ့အထိတို့ကို ပို၍ နှစ်သက်လာခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာများဟာ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်

▲*ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရဲ့ ခြစ်ဆဲလက္ခဏာများကို ဆက်ပြီး ဖြောင့်ပြီဦးဆရာ*

○*ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရဲ့ ဖြစ်ဆဲလက္ခဏာတွေကတော့...

- ၁။ ဆီးမကြာခဏသွားခြင်း၊ ဆီးသွားများခြင်း၊
- ၂။ ရေ အလွန်ငတ်ခြင်း၊
- ၃။ ကိုယ်အလေးချိန် ရုတ်တရက် ကျဆင်းသွားခြင်း၊
- ၄။ အားအင် ကုန်ခန်းခြင်း၊ မူးဝေမောဟိုက်ခြင်း၊
- ၅။ အနာပေါက်ခြင်း၊ အနာပေါက်လျှင်၊ ထိခိုက်ရှနာဖြစ်လျှင် ပျောက်ခဲကျက်ခဲခြင်း၊
- ၆။ ခန္ဓာကိုယ် ယားယံခြင်း၊ အထူးသဖြင့် ကျား/မလိင်အင်္ဂါတစ်စိုက်

ယားယံခြင်း၊

- ၇။ ဇက်ကြော၊ ကုပ်ကြောတက်ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊
- ၈။ အစားအစာ စားသော်လည်း အာဟာရ မဖြစ်ခြင်း၊
- ၉။ ခြေလက်ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးပူခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊
- ၁၀။ မျက်စိပူနီခြင်း၊ အမြင်အာရုံ ဝေဝါးခြင်း၊
- ၁၁။ အရေပြား၌ အဖုအပိမ့် အနီစက်များထွက်ခြင်း၊
- ၁၂။ အာရုံကြော အားနည်းခြင်း၊
- ၁၃။ ပန်းသေပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေဟာ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရဲ့ ဖြစ်ဆဲလက္ခဏာတွေ ဖြစ်ပါတယ်

▲*ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရဲ့ ကုသနဲ့ ဆေးချက်ချားကို ဆက်ပြီး ဖြောင့်ပြီဦးဆရာ*

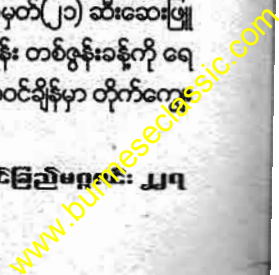
○*ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါကို မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့အခါ အာဟာရနဲ့ ကုသခြင်းနဲ့ ဆေးဝါးတွဲ၍ ကုသခြင်းတို့ဖြင့် ကုသပေးရပါတယ်။ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဟာ အမြစ်ပြတ်ပျောက်ကင်းအောင် ကုသနိုင်တဲ့ ရောဂါမဟုတ်တဲ့အတွက် ရောဂါရှင်နဲ့ ညှိနှိုင်းကုသမှသာ ဆီးချိုရောဂါကျအောင် ကုသပေးနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆီးချိုရောဂါကို ကုသတဲ့အခါ ရောဂါရှင်ဟာ အပူ(ဥဏှတေဇာ)ကြောင့် ဆီးချိုရောဂါ ဖြစ်တာလား၊ အအေး(သီတတေဇာ)ကြောင့် ဆီးချိုရောဂါ ဖြစ်နေတာလား ဆိုတာ သေသေချာချာ ဆန်းစစ်လေ့လာရပါတယ်။

အပူနာ(ဥဏှတေဇာ)ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုရောဂါဆိုရင် အချို့များတဲ့ အစားအစာ၊ အဆီများတဲ့အစားအစာ အပူစာမှန်သမျှ ရှောင်ကြဉ်စေပါတယ်။ အေးတဲ့ချဉ်စာ၊ အေးခါးအစားအစာ တွေကို စားသောက်စေပြီး အေးခါးဆေးများနဲ့ တိုက်ကျွေးကုသရပါတယ်။ အအေးနာ (သီတတေဇာ)ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုရောဂါဆိုရင် အချို့များတဲ့ အစာ၊ အဆီများတဲ့အစာ၊ အအေးစာမှန်သမျှ ရှောင်ကြဉ်စေပြီး ပူ၊ ခါး၊ စပ်တဲ့ အစားအစာ၊ ပူ၊ ခါးတဲ့ဆေးများနဲ့ တိုက်ကျွေးကုသရပါတယ်။

တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်များနဲ့ ကုသမယ်ဆိုရင် အပူ(ဥဏှတေဇာ)ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုရောဂါရှင်ကို မနက်သောက်ဆေးအဖြစ် မနက်(၈)နာရီခန့်မှာ တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးအမှတ်(၁၅)သည်းခြေဆေး လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့်ကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြက်ဟင်းခါးညွန့်ပြုတ်ရည်နဲ့ တိုက်ကျွေးရပါတယ်။

နွေလယ်ချိန်မှာ တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးအမှတ်(၂၇) ပြည်လုံးချမ်းသာ ဆေးကြီး လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့်ကို ကြက်ဟင်းခါးညွန့်ပြုတ်ရည် (သို့မဟုတ်) ကန့်ကလာပြုတ်ရည်နဲ့ တိုက်ကျွေးရပါတယ်။ ဆီးချိုပါ ဆီးနည်းရင် ဆေးအမှတ်(၂၁) ဆီးဆေးဖြူ လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့်ကို ရေအေးနဲ့ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ တိုက်ကျွေးရပါတယ်။

ဝမ်းချုပ်ရင် တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးအမှတ်(၉) ဆီးဒုလ္လာဆေးနဲ့ အမှတ်(၁၀) ဆီးရွှင်ဝမ်းနုတ်ဆေးကို ဆတူ ရောစပ်ပြီး ဆေး လက်ဖက်ရည် ဖွန်း တစ်ဖွန်းမောက်မောက်ကို ရေအေးနဲ့ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ တိုက်ကျွေးရပါတယ်။

အအေး (သီတတေဇာ)ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုရောဂါရှင်ကို မနက်ဆေး အဖြစ် မနက်(၈)နာရီခန့်မှာ တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးအမှတ်(၁၇) သွေးဆေးနီကြီး လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေခဲပူပူနဲ့ ဖြစ်စေ၊ တမာခေါက်ပြုတ်ရည်နဲ့ ဖြစ်စေ တိုက်ရပါမယ်။

နွေလယ်ချိန်မှာ တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးအမှတ်(၂၇)ပြည်လုံးချမ်းသာ ဆေးကြီး လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့်ကို ရေခဲပူပူ (သို့မဟုတ်) တမာရွက် ပြုတ်ရည်နဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

ဝမ်းချုပ်ရင် တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးအမှတ်(၉) ဆီးဒုလ္လာဆေးနဲ့ ဆေးအမှတ်(၁၀) ဆီးရွှင်ဝမ်းနုတ်ဆေးကို ဆတူရောစပ်ပြီး ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့် ရေအေးနဲ့ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ တိုက်ရပါမယ်။

သင့်လျော်တဲ့ အစားအစာ ဓာတ်စာ ဆေးများနဲ့ တိုက်ကျွေး ကုသသွားရင် ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါရှင်များအတွက် ကျွေးမြေစားသုံးမှု အစားအစာအတွက် စားသောက်ရမည့် အစားအစာအတွက် ဆက်ပြီး ပြောပြပေးမိဦး ဆရာ။

○ ဆီးချိုသွေးချို ရောဂါရှင်များအနေနဲ့ ရှောင်ကြဉ်ရမယ့် အစားအစာ၊ စားသောက်ရမယ့် အစားအစာတွေကို ပြောရရင် အပူ(ဥဏှတေဇာ)ကြောင့်

ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုရောဂါရှင်နဲ့ အအေး (သီတတေဇာ)ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရောဂါရှင်တွေအတွက် နှစ်မျိုးခွဲပြီး ပြောရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အပူ(ဥဏှတေဇာ)ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုရောဂါရှင်များ ရှောင်ကြဉ်ရမယ့် အစားအစာတွေကတော့ ကြက်သား၊ ဆိတ်သား၊ အမဲသား(ခွားသား)၊ ငါးသလောက်၊ ကဘီလူး၊ ငါးပုတ်သင်စတဲ့ သားငါးများနဲ့ ခွားနို့၊ ဆိတ်နို့၊ အုန်းနို့၊ ထောပတ်၊ ထန်းလျက်၊ ပျားရည်၊ အုန်းထမင်း၊ ဒံပေါက်ထမင်း၊ ထောပတ်ထမင်း၊ ကောက်ညှင်း စတဲ့ အဆီအစေးများသော အစားအစာများ။

ရခိုင်မုန့်တီ၊ ချင်းသုပ်၊ မုန့်ဟင်းခါး၊ မြေပဲ၊ နှမ်း၊ ပဲကြီး၊ ပဲကျား၊ စားတော်ပဲ၊ ကုလားပဲ၊ ခွေးတောက်ရွက်၊ ကြောင်လျှာသီး၊ ကြောင်လျှာရွက်၊ ဖန်ခါးသီး၊ မဲလီရွက်၊ မဲလီပူး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ ဒန့်သလွန်သီး၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ဆိတ်ပူး၊ လင်းနေ၊ ရွှေဖရုံသီး၊ တမာရွက်၊ ခရမ်းချိုသီး၊ ခရမ်းခါးသီး၊ ငရုတ်သီး၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချင်း၊ စပါးလင်၊ မှို၊ မျှစ်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အပူ(ဥဏှတေဇာ)ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှင်များ စားသောက်ရမယ့် အစားအစာတွေကတော့ ဘဲသား၊ ဝက်သားအသား၊ ငါးရံ၊ ငါးခူ၊ ငါးပတ်၊ ကကတစ်၊ ငါးပုလွေတို့ကို ချက်ပြုတ်စားသောက်ပြီး ကြက်ဟင်းခါးသီး၊ ကြက်ဟင်းခါးညှင်း၊ ကန့်ကလာခါး၊ ကန့်စွန်းရွက်၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်၊ ဂေါ်ဖိပန်း၊ ဂေါ်ဖိ၊ ခရမ်းချဉ်သီး၊ ပဲပင်ပေါက်၊ ပဲတောင့်ရည်၊ ဘူးသီး၊ ဘူးညှင်း၊ ဟင်းနုနယ်၊

မုန့်လာရွက်၊ မုန့်လာဥ၊ အာလူး၊ ဆီးဖြူသီး၊ ရှောက်သီး၊ သံပရာသီး၊ မန်ကျည်းသီး၊ သရက်သီးစိမ်း၊ မရမ်းသီး၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ ကျောက်ဖရုံသီး၊ သခွားသီးတို့ကို နှစ်သက်သလို ချက်ပြုတ် စားသောက်ရပါတယ်။

အထူးသဖြင့် လက်ဖက်သုပ်ရည်ခွင့် ငန်ငန်၊ ကြက်ဟင်းခါးသီး၊ ကြက်ဟင်းခါးညှင်း၊ ကန့်ကလာခါးတို့ကို များများ စားသုံးပေးရပါမယ်။

အအေး (သီတတေဇာ)ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှင်များ ရှောင်ကြဉ်ရမယ့် အစားအစာတွေကတော့ အမဲသား၊ ဝက်သား၊ ဘဲသား၊ ငါးရံ၊ ငါးခူ၊ ငါးပတ်၊ ငါးမြေထိုး၊ ငါးရည်၊ အဆီများသောငါးများ၊ အုန်းထမင်း၊ ဒံပေါက်ထမင်း။

ထောပတ်ထမင်း၊ ထန်းလျက်ပျားရည်၊ သကြား၊ ကျွဲကောသီး၊ နာနတ်သီး၊ ပန်းသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ရှောက်သီး၊ သံပရာသီး၊ ဖရုံသီး၊ ခရမ်းချဉ်သီး၊ သခွားသီး၊ ဆီးဖြူသီး၊ မုန့်လာဥ၊ မုန့်လာရွက်၊ မုန့်ညှင်းရွက်၊ အာလူး၊ ပြောင်းပူး၊ ခဲဝဲသီး၊ ကြက်ဟင်းခါးသီး၊ ကြက်ဟင်းခါးညှင်းတို့ကို ရှောင်ကြဉ်ဖို့ လိုပါတယ်။

အအေး (သီတတေဇာ)ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှင်များ စားသောက်ရမယ့် အစားအစာတွေကတော့ ကြက်သား၊ ဆိတ်သား၊ ကကတစ်၊ ကဘီလူး၊ အကြေးရိုသောပင်လယ်ငါး၊ ပုစွန်တို့ကို ချက်ပြုတ်စားသောက်ပြီး နုနွင်းခါး၊ နုနွင်းပူး၊ ဆိတ်ပူး၊ လင်းနေ၊ ခရမ်းချိုသီး၊ ခရမ်းခါးသီး။

ရွှေဖရုံသီး၊ ဒန့်သလွန်သီး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ တမာရွက်၊ ရှောက်ရွက်၊ ဥသွန်

ရွက်၊ ရင်းပြားရွက်၊ ကြောင်လျှာသီး၊
ကြောင်လျှာရွက်၊ ခွေးတောက်ရွက်၊
ရဲယိုရွက်တို့ကို နှစ်သက်သလို ချက်
ပြုတ်စားသောက်နိုင်ပါတယ်။ ရခိုင်
မှန်တီ၊ မုန့်ဟင်းခါးနှင့် ချင်းသုပ်တို့ကိုလဲ
စားသောက်နိုင်ပါတယ်'

▲ 'သီးချိုသွေးချိုကျားရင်းများ ဖြစ်တတ်
တဲ့ နောက်ထက်တွဲကျားများကိုလဲ
သိမ်းရစေ ဆရာ'

○ 'သီးချိုသွေးချို ရောဂါရှင်များ
နောက်ဆက်တွဲ ဆင့်ပွားဖြစ်တတ်တဲ့
ရောဂါတွေကတော့ သီးချိုသွေးချို
ကြောင့် သွေးကြောဆိုင်ရာရောဂါတွေ၊
အာရုံကြောဆိုင်ရာရောဂါတွေနဲ့ အခြား
ရောဂါမျိုးစုံဖြစ်ဖို့ အခွင့်အလမ်း များပါ
တယ်။

သီးချိုသွေးချိုကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်
တွင်း မကောင်းတဲ့အဆီဓာတ်
(Cholestrol)တွေ များလာပြီး သွေး
ကြောတွေ မာလာ၊ ကျဉ်းလာတတ်ပါ
တယ်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊
နှလုံး သွေးကြောပိတ်ရောဂါ၊ လေငန်း
လေဖြတ်ရောဂါ၊ လေသင်တုန်းရောဂါ
တွေ ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။

သီးချိုရောဂါရှိတဲ့သူဟာ သာမန်
လူတွေထက် သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်နိုင်
ခြေ ပိုရှိပါတယ်။ သွေးတိုးရောဂါ
ကြောင့် ဦးနှောက်သွေးကြောပိတ်၊
ဦးနှောက်သွေးကြောပေါက်ပြီး လေ
ဖြတ်နိုင်ပါတယ်။ သွေးတိုးရောဂါ
ကြောင့် နှလုံးကို ထိခိုက်ပြီး ကျောက်
ကပ်ကိုလဲ ထိခိုက်နိုင်ပါတယ်။

သီးချိုရောဂါကြောင့် မျက်စိသွေး
ကြောတွေ ခဏခဏပေါက်တာ၊
မျက်စိ အမြင်လွှာထိခိုက်ပြီး မျက်စိ
လုံးဝကွယ်တဲ့အထိ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။
ခြေထောက်ပိုင်၊ အာရုံကြောတွေ၊
သွေးကြောတွေ ထိခိုက်ပြီး ခြေချောင်း

ကလေးတွေ ဖြတ်ရတတ်ပါတယ်။
ခြေထောက်တစ်ဖက်လုံး ဖြတ်ရတဲ့
အထိလဲ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

သီးချိုရောဂါကြောင့် အမျိုးသားများ
အကြောက်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ပန်းသေရောဂါ
ဖြစ်တဲ့ ပန်းသေပန်းညှိုးရောဂါဟာ
ကုသရခက်ပါတယ်။ သီးချိုရောဂါ
ကြောင့် ကူးစက်ရောဂါအမျိုးမျိုးတွေ၊
အနာအမျိုးမျိုး၊ အဆုတ်နာ၊ ထုံကျဉ်
နာ၊ ဓာတ်ကုန်ခန်းနာများ ဆင့်ပွား
ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်'

▲ 'သီးချိုသွေးချို ကျားရင်းများအတွက်
သီးချိုသွေးချိုအဆေးနည်းကို ပညာဒါန
ပြုပေးမိဦး ဆရာ'

○ 'သီးချိုသွေးချို ရောဂါရှင်များ
အတွက် လွယ်ကူပြီး အစွမ်းထက်တဲ့
ဆေးနည်းနှစ်မျိုး ပညာဒါနပြုပေးပါ
မယ်။

သီးချိုသွေးချိုရောဂါသောက်ဆေး

- ၁။ ညွန့်ပြစ် (၅) ကျပ်သာ။
- ၂။ ဂုခေါက် (၅) ကျပ်သာ။
- ၃။ ဆင်တုံးပုရွယ် (၅) ကျပ်သာ။
- ၄။ နန္ဒင်ခါး (၁၅) ကျပ်သာ။

[ဆေး (၄)မျိုး။

ဆေးချိန်(၃၀)ကျပ်သာ]

အထက်ပါဆေးများ အမှုန်ပြု၍
တစ်ကြိမ်လျှင် လက်ဖက်ရည်ဖွန်း
တစ်ဖွန်းခန့် နံနက်၊ ညနေ တစ်နေ့

(၂)ကြိမ် ရေခွေးနဲ့ သောက်ပါ။

သီးချိုသွေးချိုကျဆေး

- ၁။ နန္ဒင်ခါး (၅) ကျပ်သာ။
- ၂။ ကျောက်ဆေးအုံး (၅) ကျပ်သာ။
- ၃။ ဆားလှော် (၅) ကျပ်သာ။
- ၄။ ကွပ်ရွက်ခြောက် (၅) ကျပ်သာ။

[ဆေး (၄)မျိုး။

ဆေးချိန်(၂၀)ကျပ်သာ၊တီတီ]

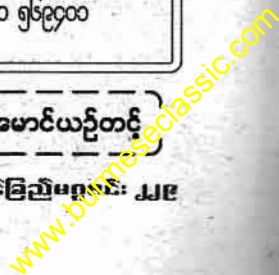
အထက်ပါဆေးများ အမှုန်ပြုလုပ်
ပြီး ရောစပ်ကာ ရွေးကြီးစေ(ဆီးစေ)ခန့်
လုံးပါ။ ပထမတစ်လမှာ တစ်နေ့ (၃)
လုံး၊ ဒုတိယတစ်လမှာ တစ်နေ့ (၄)
လုံး သောက်ရပါမယ်။ နန္ဒင်ခါး၊ ဆီးဖြူ
သီးရည်နဲ့ သောက်ရင် သီးချိုသွေးချို
ရောဂါသာမက၊ ဒူးလာ၊ သွေးဝမ်း၊
ထုံကျဉ်၊ ကိုက်ခဲ၊ လိပ်ခေါင်၊ ပန်းသေ
ပန်းညှိုးရောဂါ၊ စားမဝင်၊ အိပ်မပျော်
ရောဂါများ သက်သာပျောက်ကင်းပါ
စေနိုင်ပါတယ်'

▲ 'အခုလို သီးချိုသွေးချို ကျားရင်းများ
အတွက် သိကောင်းစရာများ၊ ကုသဆေး
ချက်များနဲ့ ဆေးနည်းများကို ပညာဒါနပြု
ပေးတဲ့အတွက် နတ္ထတ္ထကျေးဇူးပြုပေးဖို့
အလိမ္မာအဖွဲ့ရဲ့ကိုယ်စား တကျွေးတင်
ဖို့ကြောင်း ပြောပါရစေ ဆရာ'

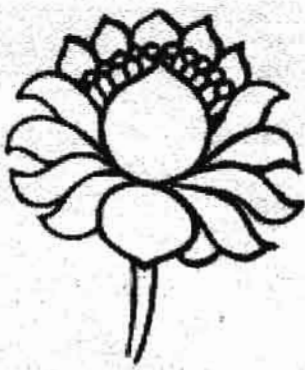
ဆရာဦးကျော်လှိုင်ဦးနဲ့ ဆက်သွယ်
နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာဦးကျော်လှိုင်ဦး
(တဆ-၀၀၅၀၅) ဓ.ဘ.ဗ)
အောင်စည်တိုင်းရင်းဆေးခန်း
အမှတ် (၁၇၈/က) (၄)လမ်း
(၁၅)ရပ်ကွက်၊ ပြင်သာဈေးအနီး၊
တောင်ဥက္ကလာမမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၀ ၅၆၅၀၀၀

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

- ဗလံ ဝိဝိတတိ ဒသ။
- ★ ကကာရံ ဝိရိယံ ဧညယျံ
ဝိရိယံ သဗ္ဗကာရကံ
ဝိရိယံ ပါရဂူ ဂဟေတွာ
ဂရာဗောဓိ သဝေ လဘိ။
- ★ နကာရံ နိက္ခယံ ဧညယျံ
နိက္ခိ ဝိတ္တာ နရာဓိပေါ
နတ္ထိ တုလော သဒေဝေသု
နရာ သဗ္ဗော ဘဝေ ဝိနော။
- ★ မကာရော မေတ္တာစိတ္တန္တိ
မေတ္တာ ဝုတ္တော တထာဂတော
မေတ္တာ ဒကေန သပ္ပိတ္တာ
မဟာဝနာ ပဏ္ဍိန္တိ။
- ★ ကကာရော ပုပ္ဖက္ခရာ
ကကာရော ဝဂ္ဂနာမကော။
ကကာရော ပုပ္ဖကပ္ပေါစ၊
ကကာရော ဗုဒ္ဓ ပုပ္ဖမော။
- ★ ယကာရော ထိနမိဒ္ဓန္တိ
ထိန မိဒ္ဓိ မဟာဝနံ
ထိန မိဒ္ဓိ ပရိတေတွာ
ထလာ ထိနမိ တာရယေ။
- ★ လကာရံ လက္ခဏံ ဧညယျံ
လက္ခဏံ စတုရက္ခနံ
လက္ခဏံ ဗုဒ္ဓနာ နုဗ္ဗ
လက္ခဏံ သိယာ ဝိနော။
- ★ မကာရော ပညာဝန္တောသိ
ပညာဝါစာ မဟာဝိနော
ပညာပါရမီတိ ကတ္တာ
ပဒီပေါ စ ဝိရောစတော။

စတုပုဂ္ဂလေန၊ သောတာပနံ၊
သကာဒါဂိမ်၊ အနာဂိမ်ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါးဖြင့်။ ဦတော၊ တင့်
တယ်စံပယ်တော်မူ၏။

အနက်
၁။ စရိယာတိသော၊ စရိယာသုံးပါး
တို့သည်။ စကာရော၊ စအက္ခရာ
မည်၏။ စရသီလော၊ စရိယ
သုံးပါးကို ကျင့်လေ့ရှိသော။
တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ သဗ္ဗဟိတတ္ထံ၊ နတ်၊ လူ၊
ဗြဟ္မာအားလုံးတို့၏ အကျိုးစီးပွား
အလို့ငှာ။ စရိတ္တာ၊ ကျင့်တော်မူ၍။

- ၂။ အဓိဋ္ဌာနာဒိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ခြင်း
စသည်သည်။ ကောရော၊ ဝ
အက္ခရာ မည်၏။ တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓိဋ္ဌာယ၊
အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်။ ဗောဓိသမ္မာရေ၊
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်တော်၏ အဆောက်အအုံ
တို့ကို။ ဓာရေတွာ၊ ဆောင်၍။
ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သဗ္ဗမိ၊
အားလုံးသော ကိလေသုပဓိ
စသည်မှ။ မုစ္စတိ၊ လွတ်တော်မူ
၏။
- ၃။ ဗကာရောစ၊ ဗအက္ခရာသည်
ကာ။ ဗလံ၊ အားတော်ကို။ ဧညယျံ
သိအပ်၏။ ဗလံ၊ အားသည်။
သတ္တဝိဝံ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသည်။
ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗလံသတ္တံ၊ အား
ခုနစ်ပါးသည်။ အရိယာဇနံ၊
အရိယာဥစ္စာမည်၏။ ဗလံ၊ အား
တော်သည်။ ဝိဝိတတိ၊ အထူးထူး
အပြားပြား ရှိသောကြောင့်။ ဒသ၊
ဆယ်ပါးအပြားရှိကုန်၏။
- ၄။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို။ ဝကာရံ၊ ဝ
အက္ခရာဟူ၍။ ဧညယျံ၊ သိအပ်၏။
ဝိရိယံ၊ ဝိရိယသည်။ သဗ္ဗကာရ

- ကံ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း အားလုံး
သော ပါရမီဆယ်ပါးကို ပြုလုပ်
အားထုတ်တတ်၏။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယ
ကို။ ပါရဂူ၊ ကမ်းတစ်ဖက်ရောက်
အောင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝရာ
ဗောဓိ၊ မြတ်သော သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ဗောဓိကို။ သဝေ၊ စင်စစ်။
လဘိ၊ ရတော်မူ၏။
- ၅။ နိက္ခယံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကို။
နကာရံ၊ နအက္ခရာဟူ၍။ ဧညယျံ၊
သိအပ်၏။ နရာဓိပေါ၊ လူတို့၏
အကြီးအမှူးဖြစ်သော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ နိက္ခိဝိတ္တာ၊ တော
ထွက်၍။ သဒေဝေသု၊ နတ်နှင့်
တကွသော လူတို့၏။ တုလော၊
တူသောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံ သော။ နရာ
လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာသတ္တဝါကို။ ဝိနော၊
အောင်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။
- ၆။ မကာရော၊ မအက္ခရာသည်။
မေတ္တာ စိတ္တန္တိမေတ္တာစိတ္တနာမ၊
မေတ္တာစိတ်မည်၏။ မေတ္တာ
ဝုတ္တော၊ မေတ္တာ၏ အကျိုးတရား
ကို ဟောတော်မူသော။ တထာ
ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
မေတ္တာဒကေန၊ မေတ္တာရေဖြင့်။
သပ္ပိတ္တာ၊ သွန်းလောင်း၍။ မဟာ
ဝနာ၊ များစွာသော လူတို့သည်။
ပဏ္ဍိန္တိ၊ အိပ်ရာမှ ချမ်းချမ်းသာ
သာ နိုးကြားကြကုန်၏။
- ၇။ ကကာရော၊ ငအက္ခရာသည်။
ပုပ္ဖက္ခရာ၊ ငါးလုံးမြောက်
အက္ခရာမည်၏။ ကကာရော၊ င
အက္ခရာသည်။ ဝဂ္ဂနာမကော၊
ဝဂ်အမည်ရှိ၏။ ကကာရော၊ င
အက္ခရာသည်။ ပုပ္ဖကပ္ပေါစ၊ ကပ်
ငါးပါးလည်း ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓပုပ္ဖမော၊
ဗုဒ္ဓပုပ္ဖမော။

ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ငါးဆူမြောက် ပွင့်
တော်မူလတ္တံ့သော မေတ္တေယျ ဗုဒ္ဓ
ဖြစ်၏။

၈။ ထကာရော၊ ထက္ခရာသည်။ ထိန
မိဒ္ဓန္တိ၊ ထိနမိဒ္ဓမည်၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊
ထိနမိဒ္ဓများသော။ မဟာဇနံ၊ လူ
များကို။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။
ပပေါတေတွာ၊ ခါတွက်၍။
ထလာ ထိနမိ၊ ထိနမိဒ္ဓကုန်းမြေ
မှ။ တာရယေ၊ ကယ်တင်စောင့်
ရှောက်တော်မူ၏။

၉။ လကာရံ၊ လအက္ခရာကို။
လက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်းဟူ၍။
ဧယျံ၊ သိအပ်၏။ စတုရက္ခနံ၊
ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ မေတ္တာ၊ အ၊ သုဘ၊
မရဏဿတိတည်းဟူသော လေး
ပါးသော အစောင့်အရှောက်
သည်။ လက္ခဏံ၊ မှတ်သားကြောင်း
လက္ခဏာမည်၏။ ဗျဉ္ဇနာနဉ္စ၊
သဒ္ဓါတို့၏လည်း။ လက္ခဏံ၊
မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာမည်၏။
ဖိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
လက္ခိတဗ္ဗံ၊ ထူးထူးခြားခြား မှတ်
သင့်သည်။ သီယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၀။ ပကာရော၊ ပအက္ခရာသည်။
ပညာဝန္တော၊ ပညာရှိသည်။
အသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာပီရော၊
ကြီးသော လုံ့လရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ပညာဝါစာ၊ မြတ်
သောပညာ၊ မြတ်သောစကား ရှိ
တော်မူ၏။ ပညာပါရမီတိ၊ ပညာ
ပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူခြင်းကို။
ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဒီပေါစ၊ ဆီမီး
သဖွယ် ဖြစ်၍လည်း။ ပီရော
စတေ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။

ဦးသီလာစာရ
(အလုံ့ကျောင်း ဆရာတော်)

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

* တိသော	= တိတ်သော	မိတ္တန္တိ	= မိတ်တန်တိ
စရိတွာ	= စရိတ်တဝါ	ဂုတ္တော	= ဂုတ်တော
သဗ္ဗဟိ	= သပ်ဗဟိ	မေတ္တော	= မစ်တော
တတ္ထံ	= တတ်ထံ	သဒ္ဓိတွာ	= သင်မိတ်တဝါ
ပုဂ္ဂလေန	= ပုတ်ဂလေန	ပဗုဇ္ဇန္တိ	= ပပုတ်ဗုန်တိ
ဋီတော	= လိတော	* ပဉ္စမက္ခရာ	= ပင်စမက်ခရာ
* အမိဋ္ဌာ	= အမိတ်တာ	ဝဂ္ဂန	= ဝက်ဂနာ
ဓာရေတွာ	= ဓာရစ်တဝါ	ပဉ္စကပ္ပေါစ	= ပင်စကပ်ပေါစ
သမ္မာရေ	= သမ်မာရေ	ဗုဒ္ဓ	= ဗုတ်ဇ
ဓမ္မဿ	= ဓမ်မတ်ဿ	ဗဉ္စမော	= ပင်စမော
သဗ္ဗမိ	= သပ်ဗမိ	* ထိနမိဒ္ဓန္တိ	= ထိနမိတ်ဇန်တိ
မုစ္စတိ	= မုတ်စတိ	မိဒ္ဓံ	= မိတ်ခံ
* သတ္ထ	= သတ်စာ	ပပေါတေတွာ	= ပပိဖောတစ်တဝါ
သတ္ထံ	= သတ်တံ	* လက္ခဏံ	= လက်ခဏံ
* ဂဟေတွာ	= ဂဟစ်တဝါ	စတုရက္ခနံ	= စတုရက်ခနံ
* နိက္ခမံ	= နိတ်ခမံ	ဗျဉ္ဇနာ	= ဗျင်ဇနာ
နိက္ခိ	= နိတ်ခိ	နဉ္စ	= နင်စ
မိတွာ	= မိတ်တဝါ	လက္ခိတဗ္ဗံ	= လက်ခိတပ်ခံ
နတ္ထိ	= နတ်ထိ	* ပညာဝန္တောသိ	= ပင်ညာဝန်တောသိ
သဗ္ဗော	= သပ်ဗော	ပညာဝါစာ	= ပင်ညာဝါစာ
* မေတ္တာ	= မစ်တာ	ကတွာ	= ကတ်တဝါ

ဖုတ်ဆို

အရှင်ကြီးနတ်

ဆုံးဖြင့် ခံခဲ့ရသူသော
ကျွန်ုပ်၏အဖေ

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး။ ဟုမ္မလင်း မြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျွန်ုပ်တို့ ရေလဲ (မြင်သာ)ရွာ၏ ရွာအလယ်တွင် နတ်စင်ကြီးတစ်ခုရှိပါသည်။ အဆိုပါ နတ်စင်ရှိသောနေရာတွင် ကြီးမားသော ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကလည်း ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်အခါက အရှင်ကြီးနတ်စင်တွင် နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း မုန့်ပဲသရေစား ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ပသ ဆုတောင်းနေကြစမြဲ ဖြစ်သည်။

မိမိတို့၏ အလိုဆန္ဒများ ပြည့်ဝခဲ့ကြ

၍ ယခုကဲ့သို့ အစဉ်အလာမပျက် ပူဇော်ပသ ဆုတောင်းခဲ့ကြသည်ဟု ကျွန်ုပ်က ထင်ပါသည်။ မိမိတို့၏ အလိုဆန္ဒဆိုသည်မှာလည်း ကောင်းမွန်မှန်ကန်သော အလိုဆန္ဒများကိုသာ ဆိုလိုပါသည်။

www.burmeseclassic.com

သူတစ်ပါး ထိခိုက်နစ်နာအောင် အစရှိသော ဆန္ဒများကိုကား ဤ အရှင်ကြီးက လိုက်လျောနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ထိုအကြောင်းအရာများကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ဦးအောင်ချယ်က သူ၏ အတွေ့အကြုံတစ်ခုဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

‘အဖေ ငယ်စဉ်အခါ လူမျိုးပေါက်အရွယ်မှာပေါ့။ အဲဒီတုန်းက တခြား တစ်နယ်တစ်ကျေးကနေပြီး အဖေတို့ဆီ လယ်သူရင်းငှား လာလုပ်တဲ့သူ တစ်ယောက်ရောက်လာတယ်။ အဖေခွဲက သက်တူရွယ်တူတွေ ဆိုတော့ မကြာခင် သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်သွားကြတယ်။

သူနဲ့က သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်သွား ကြပေမယ့် ဝါသနာချင်းကတော့ မတူဘူး။ အဖေက သိုင်းပညာကို ဝါသနာ ပါပြီး လေ့လာလိုက်စားနေသလို သူကတော့ အောက်လမ်းပညာကို လေ့လာလိုက်စားသူပါ။ အောက်လမ်း ပညာဆိုတာက သူတို့ရဲ့ ပညာရပ်နဲ့ သူတစ်ပါးကို ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ် တတ်တဲ့ ပညာရပ်ပါ။

အဲဒါထားတော့။ ညရောက်ပါပြီဆို တာနဲ့ အဖေတို့ရဲ့ တောရွာတောလေ့ အတိုင်း ရွာလည်ကြတာပေါ့။ ဘယ် အချိန်ထိ လည်သလဲဆိုတော့ ည(၁၀) နာရီ တစ်ခါတစ်ရံ (၁၁)နာရီ (၁၂)နာရီ ထိုးတဲ့ အထိပါပဲ။

အိမ်ရှင်ကတော့ ဧည့်သည်တွေ မပြန်မချင်း ရေခွေးကို မပြတ်တမ်း တည်ထားရတယ်။ လက်ဖက်သုပ်၊ မြေပဲဆန်ကြော် အစရှိသဖြင့် ကိုယ်နိုင် ရင်နိုင်သလို အစားအသောက်တွေနဲ့ ဧည့်ခံကြတယ်။

ရွာလည်တဲ့ နေရာမှာလဲ တစ်ခါ တစ်ရံ ကိုယ့်ရွာတစ်ရွာတည်းတင် မကဘူး။ နီးစပ်ရာ ရွာများအထိပါ သွားလည်တဲ့ သူတွေကလဲ ရှိတတ် သေးတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ အဖေတို့ အတွဲလဲ ပါတယ်။

တစ်ညမှာတော့ အဲဒီသူငယ်ချင်းနဲ့ အတူ အဖေတို့ရွာနဲ့ ကပ်နေတဲ့ ငိုးပင်း ရွာအထိ သွားလည်ကြတယ်။ အဲဒီရွာ မှာက အဖေရဲ့သူငယ်ချင်း ကြိုက်နေ တဲ့ ကောင်မလေး ရှိတယ်။

အဲဒါကြောင့် သွားကြတာပါ။ ဟိုကို ရောက်ပြီး အိမ်ထဲကို လှမ်းပြီး ကြည့် လိုက်ရော သူနဲ့ အပြိုင်ပိုးနေတဲ့ လူက သူ့ထက်အရင်ဦးပြီး ရောက်နှင့်နေတာ ကို မြင်တွေ့လိုက်ရတော့တယ်။

ဒီအခါ အိမ်ထဲကို မဝင်တော့ဘဲ ရွာကို ပြန်ခဲ့ကြတယ်။ ရွာရောက်တော့ သူ့ရဲ့ဆေးလွယ်အိတ်ထဲက ပစ္စည်း အချို့ကို ယူပြီး အခုအဖေတို့ရွာရဲ့ နတ်စင်ရှေ့ကို နှစ်ယောက်သား ထွက် ခဲ့ကြတယ်ဆိုပါတော့။

သူ့အကြံအစည်က သူနဲ့ ပြိုင်ပိုးနေ တဲ့ကောင်ကို သေအောင်လုပ်မယ်ပေါ့။ အဖေကလဲ မတားပါဘူး။ နတ်စင်ရှေ့ ကို ရောက်တော့ သူ့ဆီမှာ ပါလာတဲ့ ကြေးလင်ပန်းကြီးကိုထုတ်ပြီး အဲဒီ

အပေါ်မှာ အင်းကွက်တွေ ဆွဲတယ်။ သူ့အပြောအရ အင်းကွက်ဆွဲပြီးရင် သူ့ဆီမှာပါလာတဲ့ သစ်သားဓားမြှောင် ကို တင်မယ်။ ပြီးရင် အဲဒီ ဓားမြှောင်ကို သူ့ရဲ့ ရည်းစားလူတက်ဆီကို ပစ်လွှတ်မယ်ပေါ့။ အဲဒီလို ပစ်လွှတ်လိုက်လို့ သူ့ရဲ့ ဓားမြှောင်က ထွက်သွားပြီဆိုတာနဲ့ ရည်းစား လူတက်ရဲ့ ခိုက်ထဲက ကလီစာတွေ ပြတ်ထွက်ပြီး သေမယ်ပေါ့။ ဒီ အစီ အရင်ကို သူတို့အခေါ်အရ ‘ဓားမြှောင် သေလို့ ပြောတယ်’ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

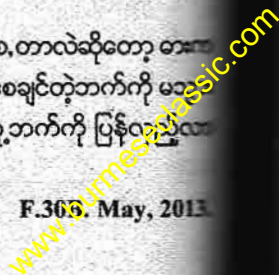
‘အဖေ ဒီဓားမြှောင်သေကြီးက လူ ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖောက်ဝင်သွားမှာ လား’

‘အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ ဒီဓားမြှောင် သေက ကောင်းကင်ပေါ်ကနေ ဖြတ် ပျံသွားမှာပါ။ ကိုယ်သေခိုင်းစေချင်တဲ့ လူရဲ့ အိမ်ပေါ်ကနေ ဖြတ်ပျံသွားတာနဲ့ အဲဒီလူရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲက အူတွေ ဖြတ် သွားမယ်လို့ဆိုတာပဲ။ ဟုတ်လား မဟုတ်လားတော့ မသိဘူး။ သူပြော တာပဲ။ အဲဒီဓားကလဲ ပြီးရင် ဒီကိုပြန် လာမှာပါ’

‘ဆက်ပြောပါဦး အဖေရဲ့’
‘အေး အဲဒီလို လင်ပန်းပေါ်မှာ အင်းကွက်တွေဆွဲပြီး ဓားကို မန်းမှတ် ဖိုလဲ တင်လိုက်ရော အဲဒီမှာ ပြဿနာက စ,တော့တာပါပဲ’

‘ဘယ်လို ပြဿနာ စ,တော့တာလဲ ပျ’

‘ဘယ်လို စ,တာလဲဆိုတော့ ဓားက သူ သွားခိုင်းစေချင်တဲ့ဘက်ကို မသွားဘဲ ဓားက သူ့ဘက်ကို ပြန်လှည့်လာ တယ်’

'ဒါဆို သူ့ကို ပြန်စိုက်မယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ ကိုယ်လုပ်ကြချင် တဲ့လူ့ဆီ မသွားဘဲ၊ လုပ်ကြတဲ့ ကိုယ့် ဆီကို ဓားသွားက ပြန်စိုက်ဝင်မယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့'

'ကြောက်စရာ ကောင်း လိုက်တာ အဖေရယ်... နောက် ဘာဆက်ဖြစ်သေးလဲ'

'ဘာ ဆက်ဖြစ်သေးလဲဆိုတော့ သူက ဓားကို အမြန်ဆုံးအောက်ကို ချပြီး သူ့ရဲ့အင်းကွက်ကို ပြန်ဖျက်တယ်။ အင်းပေါင်တားတာ မှားတာလား ဘာ လားတော့ အဖေလဲ မသိပါဘူး။ အဲဒီ လို အင်းကွက်တွေကို ဖျက်နေစဉ်မှာပဲ ဇီးကွက်တွေ အကောင်ပေါင်း တစ်ရာ ကျော်လောက် ရှိမယ်ထင်တယ်။ ညောင်ပင်ပေါ်ကနေ အောက်ကို ပျံသန်းရင်း ဆင်းလာခဲ့ကြတော့တာပါ ပဲ။

အဖေတို့ရွာမှာ ဇီးကွက်တွေ ဒီ လောက် မရှိပါဘူး။ အများဆုံးရှိမှ ဆယ်ကောင်၊ ဆယ်ငါးကောင်ပေါ့။ ဒါတောင် ညတိုင်းမြင်တွေ့ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ဟိုနားတစ်ကောင် ဒီနား တစ်ကောင် ဒါမျိုး မြင်တွေ့နေရတာပါ။ ခုလို အစုလိုက်အပြုံလိုက်ကြီး တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါဘူး။

ခုဟာက အကောင်ပေါင်း တစ်ရာ ကျော်မယ်။ အုပ်လိုက်သင်းလိုက်ချီပြီး အဖေတို့ဆီလဲ ရောက်လာရော အဖေ တို့နှစ်ယောက်ကို ဝိုင်းပြီး တွယ်လိုက် ကြတာ မပြောပါနဲ့တော့။ အဖေတို့နှစ် ယောက်လဲ ရွာလယ်လမ်းမအတိုင်း ပြေးပေါက်မှားမတတ် ထွက်ပြေးရ တော့တာပေါ့။

အပေါ်မှာက ဇီးကွက်တွေက ပျားအုံ လိုက်လာသလို လိုက်ပြီး တွယ်နေ

သလို၊ မြေပေါ်မှာလဲ ခွေးတွေက ဝိုင်း လိုက်ဆွဲလို့ ပုဆိုးတွေ ကျွတ်တဲ့အထိ ထွက်ပြေးနေရတယ်။ ဇီးကွက်တွေ ဝိုင်းတွယ်လို့ ကျောကုန်းပေါ်က အင်္ကျီ တွေပေါက်ပြဲ ခေါင်းမှာရော၊ လည်ပင်း တွေရော၊ မျက်နှာတွေပေါ်မှာရော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ ရနေကြရတာ ပေါ့။

ထွက်ပြေးရင်း ရွာအောက်က သင်္ချိုင်းကုန်းထဲကို ပြေးဝင်လိုက်မှ ခုနက ဇီးကွက်တွေ၊ ခွေးတွေက ဆက် လိုက်မလာကြတော့ဘူး။ အဖေတို့ နှစ်ယောက်ကို သင်္ချိုင်းကုန်းထဲ ပို့လိုက် သလိုကို ဖြစ်သွားတာ။

မနက် မိုးလင်းလာတော့ အဖေရဲ့ သူငယ်ချင်းလဲ ရွာကနေ ထွက်ပြေး သွားတယ်။ အဖေကတော့ ကိုယ့်ရွာ နဲ့ကိုယ်မို့ မပြေးပါဘူး။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဖေက ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပြခဲ့ပါဘူး။ ရှက်စရာ ကောင်း လွန်းလို့ပါ။

ဒါပေမယ့် သားကိုတော့ အခု အဖေ ပြောပြဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့် ပြောပြရ သလဲဆိုရင် ဒီလို... အရှင်ကြီးနတ်တွေ

ဆိုတာက မကောင်းမှုတွေကို အား ပေးတတ်ကြဘူး။

ခုပဲကြည့်လေ အဖေတို့က နတ်စင် ရှေ့ကိုသွားပြီး မကောင်းမှု တွေကို သွားလုပ်ကြတာ။ အဖေကိုယ်တိုင် မလုပ်ပေမယ့် သူများလုပ်တာကို ဝိုင်းပြီး အားပေးသလို ဖြစ်နေတော့ အဖေ လဲ အတူတူပဲပေါ့။ ဒါကြောင့် အဖေတို့ နှစ်ယောက်ကို အရှင်ကြီးနတ်က ချက်ချင်းဆုံးမလိုက်တာပဲလို့ နောက်မှ ဖေဖေ သဘောပေါက်ခဲ့ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် သားအခု ယ်စဉ်အခါမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကြီးလာတဲ့အခါမှာပဲဖြစ်ဖြစ် အရှင် ကြီးတွေရဲ့နတ်စင်ရှေ့တွေမှာ ပုဗ္ဗယ်မရာတွေ သွားမလုပ်မိအောင် နေရမယ်။

သူတစ်ပါး ထိုက်နှစ်နှာစေလိုတဲ့ ဆုတောင်း ပူတော့ မကောင်းမှုနဲ့ သူ့ဘာမှ သွားမလုပ် မိပါစေနဲ့ သွားလုပ်လို့ကတော့ အဖေတို့လို ဆုံးမခံရမှာပဲ၊ ပုတ်ထားနော်သား'

'ဟုတ်ကဲ့ပါအဖေ၊ သားမှတ်ထား ပါမယ်။ ဒါဆိုရင် အဖေပြောတဲ့ စကား အရ အဖေဟာ တစ်ချိန်သောအခါ ကာလက အရှင်ကြီးနတ်ရဲ့ ဆုံးမခြင်း ကို ခံခဲ့ရဖူးသူတစ်ယောက်လို့ပြောရင် ရနိုင်တာပေါ့နော်'

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ အဖေက ကျွန်ုပ်အား ပြုံးပြုံးကြီးကြည့်ကာ...

'ဟုတ်တာပေါ့သားရဲ့... သားရဲ့ အဖေဟာ အရှင်ကြီးနတ်ရဲ့ ဆုံးမခြင်း ကို ခံခဲ့ရဖူးသူ တစ်ယောက်ပါပဲ'

[ဖြစ်ရပ်မှန်ဖတ်လမ်းအား ပြော ပြခဲ့သော ဖခင်ဦးအောင်ချယ် (ကွယ်လွန်)အား ဤစာစုဖြင့် ဦးစိုက် ဝါဝရပြုအပ်ပါသည်။]

ရှင်လန်း၊ ချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

ချစ်ဆိုင်

စွေကတ် ကျောက်သမားခါဝ

၅)

စွေကတ်
(ကျောက်မျက်)

ထိုက်သူစံ

တဲကြီးကုန်း၊ ပင့်သာ၊ ပင်းဟဲ၊
ဘလူး ဆိုသော ရွာကြီးလေးရွာမှာ
တောင် မြောက် တန်းလျက်ရှိကြသော
ရွာကြီးများဖြစ်ပြီး မိုးညှင်းမြို့နယ်ပိုင်
ရွာများ ဖြစ်ကြပေတယ်။

၂၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အဲဒီရွာများအနက် ပင်းဟဲဆိုသော
ရွာကြီးမှာ အိမ်ခြေ ငါးရာခန့်ရှိပြီး ဥစ္စာ
ဆိုင်တောင်ရဲ့အနီးတွင် တည်ရှိသဖြင့်
ညိုညိုဆိုင်းဆိုင်း အုံ့အုံ့မိုင်းမိုင်း နေချင်

စဖွယ် ရွာကြီးဖြစ်ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ
ညနေပိုင်းများ၌ မြောက်အူသံ၊ ခေ
ဟောက်သံများ ရံဖန်ရံခါ ကြားရတာ
ပေတယ်။

ထိုရွာများတွင် နေထိုင်ကြသူများမှာ

ရှမ်း ဗမာများနဲ့ အနောက်မြစ်ရှမ်း(ခေါ်) တိုင်းလျှံ(ခေါ်) ရှမ်းနီတိုင်းရင်းသားများ အများဆုံးနေထိုင်ကြသော ရွာကြီးများ ဖြစ်ပါတယ်။

သာသာယာယာဖြင့် နေချင့်စဖွယ် ကောင်းသော ပင်းဟဲဆိုသော ရွာကြီး တွင် ကျော်နိုင်၊ ကျော်ခိုင်ဆိုသော ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ရယ်၊ သူတို့ သူငယ်ချင်း စိုင်းထွန်းကျာတို့မှာ အတွဲ များသော သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြပါ တယ်။

စိုင်းထွန်းကျာမှာ မိခင်ကြီး ဒေါ်နန်း ကျာနအား လုပ်ကိုင် ကျွေးလျက်ရှိ သော သားလိမ္မာလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။

ထွန်းကျာ ကိုယ်ဝန်ခြောက်လခန့် တွင် ခင်ပွန်းသည် ဆုံးပါးသွားသော် လည်း ဒေါ်နန်းကျာနမှာ အရွယ် ကောင်းတုန်းဖြစ်သော်လဲ နောက် အိမ်ထောင် မပြုတော့ဘဲ သားလေး ထွန်းကျာကိုသာ လူလားမြောက်တဲ့ထိ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာခဲ့ရာ ယခု ထွန်းကျာ လူလားမြောက်ချိန်တွင် ထွန်းကျာမှာ မိခင် ဒေါ်နန်းကျာန အား တစ်လှည့် လုပ်ကျွေးလျက်ရှိ သော သားလိမ္မာလေး ဖြစ်လာပေ တယ်။

ကျော်နိုင်၊ ကျော်ခိုင် ညီအစ်ကိုနဲ့ ထွန်းကျာတို့မှာ လယ်ယာအလုပ်များ ပါးချိန် ကျောက်စိမ်းများ ထွက်ရှိရာ ဖားကန်သို့ ကျောက်တူးသွားကြရန် တိုင်ပင်ကြပြီး ရိက္ခာများနဲ့ ကျောက် တူးရာတွင် အသုံးပြုရန် သံတိုင်များ အား ဝယ်ယူစုဆောင်းကြပြီး ကျောပိုး ဝလှိုင်းများတွင် ထည့်၍ ဝလှိုင်းကိုယ်စီ နှီးပြီး သုံးယောက်သား ကျောက်စိမ်း များ ထွက်ရှိရာ နယ်မြေကို ထွက်ခဲ့ကြ တယ်။

လူငယ်များပီပီ ရည်းစားကလဲ ကိုယ်စီရှိနေကြရာ ကျောက်ကောင်း ရပြီး ပွဲခွဲရင် ကိုယ့်ချစ်သူများနဲ့ လက်ထပ်ကြမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူး ကိုယ်စီဖြင့် ထွက်ခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီအချိန်က ယခုခေတ်လို မှော်ထဲ သွားဖို့ ဆိုင်ကယ်လမ်း၊ ကားလမ်းတွေ မပေါက်သေး၊ မကောင်းသေးတဲ့အချိန် ဖြစ်လို့ ကျောက်စိမ်းတွင်းသို့ ခြေကျင် သွားကြရတဲ့ အချိန်ပါ။

သူတို့နေထိုင်ရာ ပင်းဟဲရွာမှ ကျောက်စိမ်းတွင်းသို့ ရောက်ရန် နှစ်ရက်ပြင်းပြင်းလျှောက်မှ ဖားကန်သို့ ရောက်ရှိတာပါ။

ကျောက်စိမ်းထွက်ရှိရာ ရောက်ကြ တော့ သူလိုကိုယ်လို မြန်မာနိုင်ငံ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်ကလာပြီး တစ်ပိုင် တစ်နိုင် ကျောက်တူးနေကြသူများ တဲ နဲ့ မနီးမဝေးမှာ နေရာတစ်နေရာရှင်း ပြီး နေထိုင်စရာ ဝါးတဲလေးနဲ့ အိပ်စင် လေးထိုးကြပြီး ကျောက်စ၊ တူးကြပါ တယ်။

ကျောက်တူးတယ် ဆိုတာကလဲ

ပထမ ခေါင်းပေါင်း ကျင်းကြရပါတယ်။
ခေါင်းပေါင်းကျင်းတယ် ဆိုတာက ရှိ သမျှ ချုံနွယ်တွေကို ရှင်းပြီး အနှစ်နှစ် အလလက လေကြောင့်၊ ရေကြောင့် အပေါ်ယံမှာ ပို့နေတဲ့မြေများ ရှင်းပစ် ရခြင်းကို ခေါင်းပေါင်း ကျင်းတယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ခေါင်းပေါင်းကျင်းပြီး မြေမှန် ပေါ်ခဲ့မှ မြေမှန်ကို လေး၊ ဝါးပေလောက် တူးပြီးမှ ကျောက်ထွက်တဲ့ ကျောက်ကျော ခေါ် မြေသားကို ရောက်တာပါ။ သုံး၊ လေးရက်ခန့် တူးကြပြီးမှ ကျောက် ကျောက် ရောက်မှ ကျောက်ထွက်တာ ပါ။

အဲဒီအချိန်ကတော့ ယခုခေတ်လို လုပ်ကွက်တွေကို ငွေပေးပြီး ဆွဲရသော အချိန်မဟုတ်တော့ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ နေရာရွေးပြီး တစ်ပိုင်တစ်နိုင် တူးကြ တဲ့ အချိန်ပါ။ ကျောက်စိမ်းကလဲ ယခု ခေတ်လို ခေတ်မစားသေးလို့ ကြိုက်တဲ့ နေရာရွေးပြီး ကြိုက်သလောက် တူး၍ ရတဲ့ အချိန်ပါ။

သုံးယောက်သား သံတိုင်ကိုယ်စီ ကိုင်ပြီး အားကြိုးမာန်တက် တူးလာခဲ့ ရာ တစ်လခွဲ၊ နှစ်လနီးနီး တူးခဲ့ကြသော် လည်း ကျောက်ကောင်းက မထွက်ဘဲ (ဟင်းစား) ကျောက်လောက်သာ ရရှိ ကြပါသည်။

ထွက်လာသော ကျောက်က ကျောက်ကောင်း မဟုတ်တော့ ကျင်း စရိတ်၊ စားစရိတ်မျှသာ ရတဲ့ဈေးများနဲ့ သာ ရောင်းရသော ကျောက်များကို ကျောက်တွင်းအခေါ် “ဟင်းစား” ကျောက်လို့ ခေါ်ကြတယ်။

ကြိုးစားတူးလာကြရင်းက အချိန်

www.burmeseclassic.com

နှစ်လကျော်ကျော်မျှ ကြာခဲ့ရာ ကျောက်
ကောင်းမရတော့။ တစ်နေ့ ကျော်နိုင်
နဲ့ ကျော်နိုင်တို့က စိတ်ဓာတ်ကျပြီး
ရွာပြန်ဖို့ တိုင်ပင်ကြရာမှာ ထွန်းကျာ
က...

‘မင်းတို့ ပြန်ချင် ပြန်နှင့်ကြကွာ၊
ငါတော့ ရှိတဲ့ရိက္ခာလေးကုန်အောင်
ဆက်ပြီး တူးချင်းသေးတယ်’
လို့ ပြောတော့
ကျော်နိုင်တို့ ညီအစ်ကိုက...
‘သဘောပဲလေ။ မင်း

ဆန္ဒရှိရင်တော့ ဆက်ကြိုးစားကြည့်
ပေါ့ကွာ။ တို့မရှိပေမယ့် တဲနီးချင်းတွေ
ရှိနေတာပဲ’

လို့ ပြောပြီး ကျော်နိုင်နဲ့ ကျော်နိုင်တို့
နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာ ပြန်သွား
တော့တယ်။

ထွန်းကျာ ယခုလို နေရစ်ရတဲ့
အကြောင်းကလဲ သူတို့ ကျောက်တူး
လာကြမယ်ဆိုတော့ သူ့ချစ်သူ
အေးပွဲက “အစ်ကိုရယ်၊ သီတင်း
ကျွတ်ရင် အစ်ကိုနဲ့ အေးပွဲ နီးရအောင်
ကျောက်ကောင်းရအောင် ရှာခဲ့” ဖို့
မှာလိုက်တာကိုး။ သူ့ချစ်သူ အေးပွဲ
ဆိုတာကလဲ ကျော်နိုင်၊ ကျော်နိုင်တို့ရဲ့
ညီမလေး ဖြစ်ပါတယ်။

ထွန်းကျာကတော့ သူ့ချစ်သူ အေးပွဲ
အတွက်ဆိုဆို၊ သူ လုပ်ကျွေးနေရတဲ့
အမေအတွက်ပြောပြော ရောက်
လက်စနဲ့ တစ်နေ့ ကျောက်ကောင်း
ရနိုး၊ တစ်နေ့ ကျောက်ကောင်းကောင်း
ရနိုးဖြင့် တူးလာခဲ့ရာ ညတစ်ညမှာ
တော့ စိုင်းထွန်းကျာ မောမောနဲ့ အိပ်နေ
တုန်း အိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်တာက
နတ်နှစ်ပါး စကားအချေအတင် ပြောနေ
ကြတဲ့မြင်ကွင်းပါ။ နတ်တစ်ပါးက...

‘ကောင်လေး သနားပါတယ်ကွာ၊
ဟိုကျောက်လေး သူ့ပေးလိုက်ပါ’

ဆိုတော့ တခြား နတ်တစ်ပါးက...

‘ဟ... ဒီကျောက် သူ့ပေးလို့ မဖြစ်
ဘူးကွာ။ ဒါက ငပဲ့ပစ္စည်း’

လို့ ပြောပါသတဲ့။ ဒါနဲ့ အိပ်ရာက
လန့်နိုးခဲ့တော့ မိုးစင်စင်လင်းနေတာနဲ့
ရှိတဲ့ ဆန်လေးနဲ့ တစ်ယောက်စာ
ထမင်းချက်ပြီး တစ်နေ့တာ ကျောက်
တူးဖို့ ကျောက်တွင်းကို ဆင်းခဲ့တော့
တယ်။

နေ့ပိုင်း ထမင်းစားပြီး ခေတ္တနားစဉ်
မနေညကမက်တဲ့ အိပ်မက်ဆန်းကို
စဉ်းစားနေမိတယ်။ နတ်တစ်ပါးက ငါ
ကို ရှိတဲ့ကျောက်ကို ပေးချင်တယ်။
နောက်နတ်တစ်ပါးက ငပဲ့ပစ္စည်းဖြစ်လို့
မပေးနိုင်ဘူးတဲ့။ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ
အိပ်မက်ကတော့ ခပ်ဆန်းဆန်းပဲလို့
စိတ်ကူးမိရာက ငါလဲ ကျောက်ကောင်း
နဲ့ မထိုက်တန်ဘူးဆိုတဲ့ သဘောလား။

ဒီလိုဆိုရင်တော့ ကျောက်ကောင်း
နဲ့ မထိုက်တဲ့အတွက် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်
ဆို ငါလဲပြန်မှပဲ။ ကျော်နိုင်တို့ ပြန်သွား
တာတောင် တစ်လနီးနေပြီဆိုပြီး
ကျောက်တွင်းတူးရာတွင် ချန်သွား
သော မြေသားလှေကားထစ်များအား
စု၊ ဖြိုတော့တယ်။ ကျောက်တွင်းသိမ်း
တိုင်း မြေသားလှေကားထစ်များကို

ဖြိုရတာကိုး။

အဲဒီလို မြေသားလှေကားထစ်
တွေကို ဖြိုလာရာက အောက်ပိုင်း
ရောက်ခဲ့ရာ တစ်တုံးလုံး ဒုတ္တာပေး
အပြည့်နဲ့ နှစ်ပိသသာခန့် ကျောက်
ကောင်းတစ်တုံးကို ရခဲ့တော့တယ်။

‘ပွဲပြီဟေ့... ဒါဟာ လူကောင်း
နတ်ကောင်း စောင်မတာပဲ
အေးပွဲလေးနဲ့တော့
နီးရတာမယ်’

လို့ စိတ်ကူးယဉ်ပြီး နောက်နေ့တွင်
တဲနီးချင်းများအား ကျောက်ကောင်း
ကောင်းကလဲ မရလို့ မနက်ဖြန် ဖြစ်
တော့မယ်ပြောပြီး ပစ္စည်းတစ်ခုလိုလို
ဖားကန့်သွားဝယ်မယ် ပြောပြီး ရရှိသူ
ကျောက်တုံးကို လျှို့ဝှက်ယူပြီး ထွက်
တော့တယ်။

ဖားကန့်ရှိ ကုန်ရုံဆိုင်ပိုင်ရှင် တစ်
ကြီးက ထွန်းကျာ ရိက္ခာသွားဝယ်တိုင်း
“ကောင်လေး ကျောက်ကောင်းကောင်း
ရရင် ငါ့ရောင်းပေးနော်။ ငါ ဈေး
ကောင်းကောင်းပေးမယ်” လို့
ဖားကန့် ရိက္ခာလာဝယ်တိုင်း ပြော
စကား ရှိတယ်လေ။

ဖားကန့်က တာကောဆိုင်ရောက်
တော့ အရိပ်အခြည်ကြည့်ပြီး လူရင်း
နေတာနဲ့ ပါလာတဲ့ ကျောက်တုံး
တာကောကို ထုတ်ပြတော့ တာကော
က ကျောက်တုံးကို သေချာကြည့်
စိတ်တိုင်းကျတော့မှ...

‘ကောင်လေး နှင့်ကျောက် ဘာ
လောက်နဲ့ ရောင်းချင်လဲ’

ထွန်းကျာက ခပ်တည်တည်နဲ့

‘မများပါဘူး တကောရာ၊ ကျွန်ုပ်
ငါးသောင်းရရင် ရောင်းမယ်’

ပြောတော့ တာကောက...

‘များတယ်ဟ၊ တွေးသေးတာ
ငါးထောင်ပေးမယ်’

‘မရောင်းနိုင်ပါဘူး တကောရယ် ကျောက်တစ်တုံးရဖို့ မလွယ်ဘူးဗျ။ ကျွန်တော်တို့ ကျောက်တူးနေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ၊ တာကော သိပါတယ်’

ဒီလိုနဲ့ သူထက် ငါ လျှော့စေ့ညှိကြ ရင်း နှစ်သောင်းခြောက်ထောင်နဲ့ ရောင်းခဲ့တော့တယ်။ ရွှေတစ်ကျပ်သား ကျပ် ရှစ်ဆယ်၊ ကျပ်တစ်ရာပေါက်နေ သောခေတ်တွင် ငွေနှစ်သောင်းခြောက် ထောင်ဆိုတဲ့ ပမာဏမှာ စိုင်းထွန်းကျာ အဖို့တော့ ပီလျှံနာတစ်ယောက်ပေါ့။ လူ့ဘဝ ရတဲ့အချိန်ကစပြီး ယနေ့က ထွန်းကျာအတွက်တော့ အပျော်ဆုံး နေ့ပါ။

ဖားကန်မှ ကျောက်ရောင်းရငွေများ အား လျှို့ဝှက်ယူခဲ့ပြီး တဲကိုရောက် တော့ တဲအနီးရှိ မြင်းဝါးရုံမှ အဆစ်ရှည် ဝါးတစ်လုံးကိုခုတ်ပြီး ညရောက်တော့ ဝါးဆစ်ကိုဖောက် ငွေများကို စီထည့်ပြီး နံနက် ခရီးထွက်ရန် အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားတော့တယ်။

မနက်လင်းတော့ တဲနီးချင်းတွေကို နှုတ်ဆက်ပြီး ကချင်လွယ်အိတ်ထဲသို့ ခိုသမျှ အဝတ်ကလေးများထည့် စောင်လေးအပေါ်မှာ အုပ်ပြီး ရှိသော အိုးခွက်၊ ပန်းကန်များအား တဲနီးချင်း များပေးပြီး ဝါးလေး ထမ်းပိုးလုပ်ပြီး ရွာအပြန်လမ်းကို ထွက်ခဲ့တော့တယ်။

လမ်းလျှောက်ရင်း တစ်ယောက် ထည်း သီတင်းကျွတ်မယ့်ရက် လက် ချီးရေတွက်ပြီး နန်းအေးပွဲလေးနဲ့ နီးရ တော့မယ့်အရေး တွေးပျော်ရင်း လျှောက်လာလိုက်တာ နေတောင် ဝင် သွားပါပေါ့လား။

ဖားကန်ပြန်လမ်း တစ်လျှောက်မှာ သာယာဖွယ် တောတောင်များရဲ့ အလှ

အပကို ကြည့်ရှုခံစားခဲ့ရင်း လျှောက် လာခဲ့ရာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိထား လိုက်မှ နေဝင်ခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း သိရပေ တော့တယ်။

ဟိုတွေးဒီတွေးနဲ့ လျှောက်လာခဲ့ရာ အနည်းငယ် မှောင်လာတော့ လမ်းမှာ တစ်ညတာ တည်းဖို့အရေး တွေးမိ တော့တယ်။ ခဏကြာတော့ ဟို အတော်ဝေးဝေးမှာ မီးရောင်လေး မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်ကို လှမ်းပြီး မြင်ရ တယ်။ ဒါတော့ ရွာတစ်ရွာနဲ့တူတယ်။ ငါတော့ ဒီည ဒီရွာမှာ အိပ်မှဖြစ်မယ် စိတ်ကူးနဲ့ လျှောက်လာခဲ့ရာ အတော် လေးမှောင်မှ ရွာဘေးကို ရောက်ခဲ့ တော့တယ်။

ထွန်းကျာမှာ တစ်သက် မကိုင်ခဲ့ဘူး သော ငွေများရခဲ့၍ ခြေမကိုင်မိ လက် မကိုင်မိ ဥစ္စာခြောက်လျက်ရှိရာ ငွေပါ လာသော ဝါးထမ်းပိုးလေးအား ချုံစပ် မှာ ဝှက်ပြီး...

‘ဗျို...အိမ်ရှင်တို့၊ အိမ်ရှင်တို့’ လို့ ခေါ်လိုက်တော့ အသက် လေး

ဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက် နဲ့ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမတစ်ယောက် ထွက်လာခဲ့ပြီး “ဘာကိစ္စလဲ ဆရာကြီး” မေးတော့ စိုင်းထွန်းကျာ...

‘ကျွန်တော် ဖားကန်က ပြန်လာတဲ့ ခရီးသည်ပါ။ ဒီည အချိန်ကလဲ မရှိ တော့လို့ လူကြီးမင်းတို့အိမ်မှာ တစ်ည တည်းခိုပါရစေ’

ဆိုတော့ ဖားကန်လမ်းက သဘော ကောင်းတဲ့ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားရွာလေး တွေ ထုံးစံအတိုင်း တစ်ညတာ တည်းခို ခွင့်ရတော့တယ်။

ခဏနားပြီး အိမ်ရှင်များနဲ့ စပ်မိ စပ်ရာ ပြောဆို မိတ်ဆက်ပြီး အိပ်ကြ တော့မယ်ဆိုတော့ ထွန်းကျာ အခင်း လေးလုပ်သလိုနဲ့ ချုံစပ်က ဝါးလေး သွားယူပြီး အိမ်ရှင်များ မသိအောင် နောက်ဖေးမီးဖိုထဲမှ သံပြားနဲ့ ထရံကြား တွင် ဝှက်ထားခဲ့တော့တယ်။

မနက်လင်းတော့ စိုင်းထွန်းကျာမှာ အိမ်ရှင်များအား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောဆိုနှုတ်ဆက်ပြီး အမေနဲ့ ချစ်သူ ရှိရာ ပင်းဟဲရွာကို ပြန်ခဲ့တော့တယ်။

ထွန်းကျာမှာ လမ်းတစ်လျှောက် တောတောင်ရှုခင်းနဲ့ တောငှက်တော ကောင်လေးများရဲ့ သာသာယာယာ ရှိသော သဘာဝရဲ့ ဂီတသံလေးများကို ခံစားရင်းပြန်ခဲ့ရာ ဒီနေ့အဖို့ ထွန်းကျာ အတွက် အရာရာတိုင်းဟာ သာယာ ကြည်နူးစရာချည်း ဖြစ်နေပါတော့ တယ်။ သဘာဝရဲ့ သာယာကြည်နူး စရာလေးများကို ကြည့်ရှုခံစားရင်း ပြန် လာခဲ့ရာ ညနေမှောင်စပျိုးချိန်မှာ ပင်းဟဲရွာကို ရောက်ခဲ့တော့တယ်။

ထွန်းကျာ ရွာပြန်ရောက်ခဲ့လို့ တစ်ပတ်ခန့်အကြာမှာ သီတင်းကျွတ်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

ပြီမို့ ချစ်သူအေးပွဲနဲ့အတူ ရွာဘုန်းကြီး
ကျောင်း ဆရာတော်အား ရက်ကောင်း
ရက်သာ အရွေးခိုင်းပြီး မိမိတို့ရွာ ထုံးစံ
အရ တစ်ရွာလုံး
ထမင်းကျွေးပြီး
လက်ထပ်ခဲ့ကြတယ်။

ထွန်းကျာတို့သားအိမ်
နေခဲ့ကြသော နှစ်ခန်း၊ သုံးခန်း
ခူးထောက် အိမ်လေးကို
ဖျက်ပြီး အုတ်ခုံခံ
ပျဉ်ထောင်သွပ်မိုး အိမ်ကြီး
ဆောက်ပြီး ဒေါ်နန်းကျာနဲ့
စိုင်းထွန်းကျာနဲ့
နန်းအေးပွဲတို့

သုံးယောက်သားမှာ ရွာထဲတွင်
ပျော်တပြုံးပြီး မော်မဆုံးဖြင့် နေလာ
ခဲ့ကြရာ တစ်ညတွင် ကိုယ်ဝန် အရင့်
အမာ ရိုနေသော အေ့ပွဲ ဗိုက်နာလာပြီး
ထွန်းကျာက ရွာလည်မှ ဝမ်းဆွဲဆရာမ
ကြီး ဒေါ်အေးမိအား ပြေးခေါ်ပေးပြီး
အခန်းပြင်မှ မွေးဖွားလာမယ့် ကလေး
မှာ ယောက်ျားလေး ဖြစ်မလား၊
မိန်းကလေး ဖြစ်မလား ရင်ခုံခမ်းသာ
စွာဖြင့် မျှော်လင့်နေတယ်။

ထိုစဉ် မွေးစကလေးငိုသံနဲ့အတူ
“မွေးပဟေ့ ဖြူဖြူမွေးဖွေး ယောက်ျား
လေးဟဲ့” ဆိုသော ပြောဆိုသံနဲ့အတူ
ခရီးပန်းပြီး နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်
နေသော စိုင်းထွန်းကျာ လန့်နိုးခဲ့ရပေ
တော့တယ်။

ငါ စိတ်ကူးယဉ်ပြီး အိပ်မက်တွေ
မက်နေပါလားလို့ သတိရပြီး အပြင်သို့
ကြည့်လိုက်ရာ အရှင်တော်ခရီး ရောက်
နေပြီဖြစ်၍ မနက်ခရီးဆက်ရန် သတိ
ရပြီး စိုင်းထွန်းကျာ လူးလဲထ၍ မျက်နှာ
သစ် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး အိမ်ထဲသို့
ပြန်ဝင်လာစဉ် အိမ်ရှင်ယောက်ျားမှ...

‘ဆရာကြီး နီးလာပြီလား၊ အခါရည်

သောက်ရအောင် လာလေဗျာ’
အိမ်ရှင်ယောက်ျား၏ ခေါ်သံနှင့်
မီးဖိုထားသောနေရာသို့ ထွန်းကျာ
လျှောက်လာခဲ့ရာ ရုတ်တရက်
မျှော်လင့်မထားမိသော မြင်ကွင်း
ကြောင့် ထွန်းကျာ မူးမိုက်သွားပြီး
သတိလက်လွတ်တော့မလို ဖြစ်သွား
လို့ မနည်း သတိထားပြီးချိန်မှာ နှလုံး
ခုန်သံများ တဒိတ်ဒိတ်မြန်၍ လာရပေ
တော့သည်။

ထွန်းကျာ ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရ
သော မြင်ကွင်းမှာ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီး
ဗိုက်နာ၍ လက်သည် သွားခေါ်ကြရာ
တွင် ရေနံဝတ်ပတ်၍ မီးတုတ် လုပ်သွား
သော မီးသေနေပြီဖြစ်သည့် တစ်နေ့
ညနေကမှ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်
ထွန်းကျာ ခုတ်လာခဲ့ရသော ဝါးစိမ်း
ခြမ်းနှစ်ခု။

အိမ်ရှင်ယောက်ျားမှာ အိမ်ထောင်
သက် ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း ယခုမှ
မွေးလာသော သားလေးအား သန့်ရှင်း
ရေးလုပ်ပြီး တကိုင်ကိုင် တပွေ့ပွေ့ဖြင့်

သားရှူး ရှူးနေရာ သူ ပွေ့ချီထားသော
မွေးစကလေး၊ လေးရဲ့ မွေးရာပါ ပွဲနေ
သော အထက်နှုတ်ခမ်းလေး။

အိမ်ရှင်ယောက်ျားမှ...

‘ပညေက ယန်ရှင် ဗိုက်နာတယ်ဆိုတာ
လက်သည်သွားခေါ်တာ အဖော်ခေါ်ပို့သတ
ကြီး ကြည့်လိုက်တော့ ခရီးပန်းပြီး နှစ်နှစ်
ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေတာနဲ့ ယန်ရှင်
ဖြစ်နေတုန်း ကျွန်တော့်တူ လည်ရာက မြ
လာတာနဲ့ တူစီ
နှစ်ယောက် ပီတုတ်ကိုယ်ပီ
လက်သည်သွားခေါ်ရတယ်
စိုင်းထွန်းကျာမှာ

အိမ်ရှင်ယောက်ျား ပြောနေသော
စကားများကို သဲသဲကွဲကွဲ မကြားမိဘဲ
သူ့နားထဲမှာ ကြားနေမိတာက သူ
ကျောက်တွင်းမှာ ရှိစဉ်က သူ့အိပ်မက်
ထဲမှ နတ်တစ်ပါးရဲ့ “ဒီ ပစ္စည်း
သူ့ပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဒါက ငါ့
ပစ္စည်း” ဆိုသော စကား။

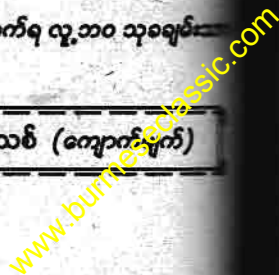
သူတို့တစ်တွေ ကျောက်တွင်းသို့
ထွက်မလာခင်ညက ရွာမှ ဘကြီးခွေး
က...

‘ရတနာဆိုတာ လိုချင်တိုင်း ရတာ ယာဉ်
ဘူးကွဲ၊ အစောင့်အရှောက်ရှိတယ်၊ ထိုက်
ရတာ၊ ထိုက်မှရတာ၊ ထိုက်မှရတာ’
ဆိုသော စကားများကိုသာ
စိုင်းထွန်းကျာ နားနဲ့မဆံ့အောင် ကြား
နေမိပါတော့တယ်။

(ကွယ်လွန်သွားပြီ ဖြစ်သော
သူငယ်ချင်း စိုင်းထွန်းကျာသို့ အမှတ်
တရ...)

ခထရောက်ရ လူ့ဘဝ သုခရပ်...
ပြည့်ပါစေ။

ရွှေကသစ် (ကျောက်မှတ်)

ခွီလေးယံ
(လယ်တော်)

ကျွန်တော်နှင့်

ဖူးဆန်းသော

ဂေါ်ကျီဆံပင်

ကျွန်တော်သည် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မေလ လယ်လောက်တွင် အစ်ကိုဖြစ်သူ နေထိုင်သော ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၊ လားရှိုးမြို့သို့ အလည်အပတ်ခရီး သွား ရောက်ခဲ့ပါသည်။

အစ်ကို၏အိမ်သို့ ရောက်ချိန်တွင် (၃)ရက်မျှ နားနေပြီးနောက် အစ်ကို ဖြစ်သူ ဆောက်လုပ်ရေး ကန်ထရိုက် ဆွဲထားသော ရပ်ကွက်(၈)မှ အိမ်တစ် အိမ်တွင် လက်သမား(အလုပ်ကြမ်း သမား)ဖြင့် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါ သည်။

F.31A. May, 2013.

ထိုအိမ်ကြီးကို အဆင့်မြင့် နှစ်ထပ်အိမ်ကြီး တည်ဆောက် ရသောကြောင့် အလုပ်သမား မြောက် မြားစွာ ခေါ်ယူ ဆောက်လုပ်ရပါသည်။ ထိုအလုပ်သမား မြောက်မြားစွာထဲ မှ ကိုအိုက်ယုံဟူသော အစ်ကိုကို ကျွန်တော် သတိပြုမိခဲ့သည်။ ကိုအိုက်ယုံသည် အသက်(၃၀)အရွယ် ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ် သည်။ အသားဖြူဖြူ၊ ဆံပင်နီကြန့်ကြန့် နှင့် တရုတ်ဘာသာစကားပါ လည်ဝယ် စွာ ပြောဆိုတတ်သူ ဖြစ်သည်။

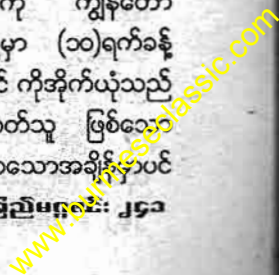
ကိုအိုက်ယုံကို ကျွန်တော် သတိပြု မိခဲ့ခြင်းမှာ ကိုအိုက်ယုံသည် သူ၏ အနီရောင် ပအိုဝ်းလွယ်အိတ်ငယ်လေး

ကို မချွတ်တမ်း အမြဲ လွယ်ထားတတ် ၍ဖြစ်သည်။ အလုပ် လုပ်နေစဉ်ဖြစ်စေ၊ ထမင်းစားနေစဉ်ဖြစ်စေ အမြဲလွယ် ထားတတ်သည်။

အကယ်၍ ချွတ်ခဲ့သည့်အခါတွင် လည်း ထိုလွယ်အိတ်လေးကို မျက်ခြည် မမြတ် အမြဲကြည့်နေတတ်သည်။ တခြားသူများ တစ်ယောက်ယောက်က ကိုင်ပါက ကမန်းကတန်း ပြန်လည် လွယ်ထားသည်။

ထိုအခြင်းအရာကို ကျွန်တော် သတိပြုမိနေသည်မှာ (၁၀)ရက်ခန့် ရှိပေပြီ။ ဤသို့လျှင် ကိုအိုက်ယုံသည် လည်း ခင်မင်တတ်သူ ဖြစ်သော ကြောင့် မကြာသောအချိန်မှာပင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၁

ကိုအိုက်ယုံနှင့် ကျွန်တော် ခင်မင်ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် ကိုအိုက်ယုံ တို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် လက်ဖက်ရည် သောက်ကြရင်း ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော် အလွန် အမင်း သိချင်နေသော ထိုလွယ်အိတ် လေးအကြောင်းကို ကရားရေလွှတ် မေးမိတော့သည်။

'ကိုအိုက်ယုံ အစ်ကို ဒီလွယ်အိတ် ကို မချွတ်တမ်း လွယ်ထားတာကို ကျွန်တော် သတိပြုမိတာကြာပြီ။ ဒီ လွယ်အိတ်ထဲမှာ ဘာများ တန်ဖိုးကြီး တာ ပါလို့လဲဗျ'

'ပါတာပေါ့ ငါ့ဥပုရား၊ ဒီလွယ်အိတ် ထဲမှာ သိပ်ကို တန်ဖိုးကြီးတဲ့ ဇော်ဂျီ ဆံပင်ပါတယ်'

ကိုအိုက်ယုံ စကားကြားသော ကြောင့် ကျွန်တော် အလွန်အမင်း အံ့ဩမှုနှင့်အတူ မယုံသလို ပြုံးစိစိ နေလိုက်သည်။ ဇော်ဂျီ၏ဆံပင်ဟူ သောကြောင့် ကျွန်တော် မယုံကြည်ခဲ့ ခြင်းပင်။ ထိုအခါ ကိုအိုက်ယုံသည် ရှမ်းတိုင်းရင်းသားသံ ဝဲဝဲဖြင့် ကျွန်တော့် အား မပီတပီ မေးတော့သည်။

'ဘာလဲ မင်း မယုံလို့လား'
'အေးဗျာ အစ်ကိုဟာက ဇော်ဂျီ ဆံပင်ဆိုတော့ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး'

ထို့ကြောင့် ကိုအိုက်ယုံသည်...

'အေး မင်းမယုံရင်ပြမယ်'

ဟု ဆိုကာ အသေအချာ ထုပ်ပိုး ထားသော အနီရောင်ပလတ်စတစ်တူး လေးထဲမှ လုံးပတ်လက်မအရွယ် တစ်ထွာခန့်ရှည်သော ဆံပင်ကျစ်နှစ်ခု ကို ကျွန်တော့်အား ထုတ်ပြသည်။ ထိုဆံပင်၏ ပုံစံမှာ မည်းနက်၍ အနည်း

ငယ်ကြမ်းသည်။ တချို့ ဆံပင်များမှာ တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ပူးကပ်နေသည်။

ကိုအိုက်ယုံသည် ထိုဆံပင်လုံးနှစ်ခု ကို ဆန်အနည်းငယ်နှင့် အတူ ထည့် ထားပါသည်။ ကိုအိုက်ယုံ၏ ပြောပြ ချက်များအရ ထိုဆံပင်ကို ဆန် အနည်း ငယ်ကျွေးပေးရကြောင်း၊ ဆန် အာနိသင် ကုန်သွားသည့်အခါ ဆန်စေ့ များ ကျိုးလာတတ်ကြောင်း၊ ထိုအခါ ဆန်အသစ်လဲပေးရကြောင်းနှင့် ထို ဆံပင်ကို ရေမွှေးများ ဖျန်းပေးရ ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။

ထို့ပြင် ထိုဆံပင်သည် မြင့်မြတ် သောနေရာတွင် ထားရသည်။ ထို့ ကြောင့် ကိုအိုက်ယုံသည် ထိုဆံပင် ထည့်ထားသော လွယ်အိတ်ကို အမြဲ မပြတ် လွယ်ထားပြီး အောက်သို့ မချခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထူးခြားလှသော ဇော်ဂျီဆံပင် အကြောင်းကို သိရပြီးသောအခါ ထို ဆံပင်၏ အစွမ်းထက်ပုံကိုလည်း ကျွန်တော် မေးကြည့်ခဲ့ပါသည်။

'ဒီ ဇော်ဂျီဆံပင်က ဘယ်လို အစွမ်း ထက်လဲဗျ'

ဟု ကျွန်တော် မေးလိုက်သောအခါ ကိုအိုက်ယုံက...

'အင်း အစွမ်းတော့ သိထက်တာပေါ့

ညီရာ၊ ဒီဆံပင်ကို ဆောင်ထားရင် များ တယ်။ လာဘ်ရွှင်တယ်။ နောက်ပြီတော့ ဒုက္ခရောက်တဲ့အခါ ဆံပင်ကို လက်ခုပ် ထည့်ပြီး ဆုတောင်းရင် အလိုပြည့်တယ် ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် စာရေး ဝီပီ စာရေးရန်အတွက် ကုန်ကြွင်း ရန် ထိုဇော်ဂျီဆံပင် ရရှိခဲ့ပုံနှင့် အဘယ် ကြောင့် ဇော်ဂျီဆံပင်ဟု ဆိုနိုင်ကြောင်း ကို ခရေစတိုင်းကျ မေးမြန်းခဲ့ပါတော့ သည်။

* * *

လွန်ခဲ့သော (၃)နှစ်ခန့်ကာလ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လလယ်လောက် တွင် ဖြစ်သည်။

တရုတ်သူဌေး (၃)ဦးသည် မိုင်ခွဲ ကျောက်ကျင်း၌ ကျောက်ဝယ်ခံ အတွက် တရုတ်စကား လည်ဝယ်မှု ပြောဆိုတတ်သော ကိုအိုက်ယုံအား စကားပြန်အဖြစ်ခေါ်ကာ လားရှိုး၌ မိုင်းရှူးမြို့သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ မိုင်းရှူးမြို့သို့ ရောက်သောအ သွားလိုသော ကျောက်ကျင်း ရောက်ရန် မိုင်(၅၀)ခန့်ကို ဂျစ်ကား ဆက်လက် မောင်းနှင်ကြရပြန်သည်။ လမ်းမှာ ကြမ်းတမ်းသော တောထဲ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ထိုကျောက်ကျင်း ရောက်ပြီး (၅)ရက်လောက်အကြာ တွင် ကိုအိုက်ယုံမှာ အပြင်မှာ များတော့သည်။ ကိုအိုက်ယုံသည် ကျန်းမာရေး မကောင်းသောကြောင့် အိမ်ပြန်ချင်စိတ်များ တဖွားဖွား ဖြစ် ခဲ့သည်။

သို့သော် မြို့သို့သွားရန် ကာ သောကြောင့် မပြန်ဖြစ်ခဲ့ပေ။ အ တွင် စီးလာသော ဂျစ်ကားမှာလည်း ကိုအိုက်ယုံတို့အား ဝှံ့ခွဲပြီး ပြန်သွား

www.burmeseclassic.com

ပျိုးချိန် ညီအစ်ကို မသဲကွဲချိန်လောက် တွင် ကိုအိုက်ယုံသည် ကားလမ်းမသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ တောထဲတွင် ညမအိပ် ရ၍ ကိုအိုက်ယုံ အလွန်အမင်း ပျော်ရွှင် ခဲ့ရသည်။

ကားလမ်းမသို့ ရောက်သောအခါ မိုင်းရှူးမှ လားရှိုးသို့သွားသော ကုန် ကားကြီးနှင့် ကြုံ၍ မိမိနေရပ်ဖြစ်သော လားရှိုးမြို့သို့ အလွယ်တကူ ရောက်ရှိ ခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကိုအိုက်ယုံသည် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ပြီး မိမိတွေ့လာသော ဆံပင် အား ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ရှေးလူကြီးများ အား ပြကြည့်ခဲ့သည်။

ထိုဆံပင်အား မြင်ရသောအခါ ရှေး လူကြီးများက ကိုအိုက်ယုံကို ဆံပင် အား တွေ့လာခဲ့ပုံ အလုံးစုံကို မေး၍ အပြီးတွင် ထိုဆံပင်သည် ဇော်ကျီဆံပင် ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ကြသည်။

ထို့ပြင် ထိုဆံပင်ကို ဆန်အနည်းငယ် ကျွေး၍ ရေမွှေးများ ဆွတ်ဖျန်းပေးရ ကြောင်းနှင့် မြင့်မြတ်သော နေရာ၌သာ ထားရကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။

ထူးခြားစွာ တစ်ရာမှာ ထိုဆံပင်အား တွေ့ထားသည့် ဆန်များသည် (၁၀)ရက် လောက်အကြာတွင် အလယ်၌ ကနီ၍ နှစ်ဖိုင်း မြင်းကန်ကြသည်။ ထိုအခါ ဆန် အားအိုင်ကန်ဆန်သွားသည့် သဘောဖြင့် ဆန်အသစ် လဲထရဖိသည့်။

ထိုဇော်ကျီဆံပင်သည် ပယောဂများ ကိုလည်း ကုသနိုင်သည်။ ထို့ပြင် စန်းပွင့် သည်။ (ပီယဓာတ် ကောင်းသည်။) လာဘ်ရွှင်သည်။ ထို့ပြင် ဒုက္ခတစ်ခုခု နှင့် ကြုံတိုင်း လက်ထဲထည့်၍ ဆုတောင်းပါက အဆင်ပြေ ချောမော ပါသည်။

ထိုအကြောင်းကို သိသောသူများက ကြေးကြီးပေး၍ ထိုဆံပင်အား ဝယ်ယူ

သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကိုအိုက်ယုံသည် (၁၀) ရက်ခန့်အကြာလောက်၌ နေပြန် တောင်းလာသောအခါ အိမ်သို့ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။ ထို့နောက် အရုတ်သူဌေးများထံ ခွင့်တောင်းကာ နံနက်စောစောထ၍ ပြန်လာခဲ့သည်။

ကားမရှိသောကြောင့် ကားလမ်းမ သို့ ရောက်ရန် ဖြတ်လမ်းဖြစ်သော တောနက်ကြီးကိုဖြတ်၍ တစ်ယောက် တည်း ခရီးခင်လာခဲ့သည်။ ဤတော၏ အလွန်တွင် လားရှိုး-မိုင်းရှူးကား ထမ်းမကြီးပေါ်သို့ ရောက်မည်ဖြစ် သည်။

တောမှာ တဖြည်းဖြည်း နက်လာ သည်နှင့်အမျှ ခရီးသိပ်မတွင်တော့။ ကိုအိုက်ယုံမှာ တောထဲတွင် အိပ်ရ ပြန်စိုး၍ မြေကုန်နှင့်ရပါသည်။ တစ် ယောက်တည်း တောနက်ထဲမှာပို့ အထီးကျန် ဆန်လှပါဘိ။

အိမ်ပြန်ချင်စေ အားကြီး၍သာ ပြန် ခဲ့ရပါသည်။ လမ်းလျှောက်ရလွန်း၍ မြေထောက်များပင် ကိုက်ခဲနာကျင် လာခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ပင်ပန်းဆင်းရဲ ခြင်းဒုက္ခကို ကိုအိုက်ယုံတံတံတွင် တစ်ခါ မှ မခံစားခဲ့ရဘူးပေ။

ကိုအိုက်ယုံသည် ခရီးဆက်ရင်း မောပန်းလွန်းသဖြင့် သစ်ပင်ကြီးတစ် ပင်အောက်၌ ခဏနားကာ အသင့်ပါ လာသော ထမင်းထုပ်အား ဖြေစား လိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် ရေသောက်ကာ ဆက် လက်ခရီးဆက်မည် အပြုတွင် သစ်ပင် ၌ လူတစ်ရပ်စာလောက် အမြင့်မှ သစ်ခေါင်းထဲတွင် သစ်ရပ်သစ်လွင် ထုသော ပိတ်ဖြူ၊ ပိတ်နီစကို သေသေ ချာချာ ခင်းထား၍ ထိုအပေါ်မှ

လုံးပတ်လက်မအရွယ် တစ်ထွာခန့် ရှည်သော ဆံပင်ကျစ်နှစ်ခုကို တွေ့ခဲ့ သည်။

ထိုအခါ ကိုအိုက်ယုံသည် အလွန် အမင်း အံ့ဩသွားရသည်။ ဤသို့ တောနက်ထဲဝယ် မည်သူတစ်ဦးတစ် ယောက်မှ မရောက်ရှိနိုင်။ ဘေးပတ် ဝန်းကျင်၌ ချုံနွယ်များ ထူထပ်နေ သည်။ လူရောက်ထားသည့် အနေ အထား လုံးဝမရှိပေ။

သို့ပါ၍ ဤသို့ သစ်ရပ်သစ်လွင်လှ သော ပိတ်စ အဖြူ အနီပေါ်တွင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်က လာ ရောက်ထားသွားခဲ့သနည်းဟု စဉ်းစား ၍ မရတော့ချေ။

ထိုအခါ ကိုအိုက်ယုံသည် ဖိတ်တိုရှမ်းတိုင်း ရင်းသားမျိုးနွယ်စုများ၏ အယူဖြစ်သော ပိတ်စ ဇော်ကျီများ တရားပေါက်သူများသည် တော ထဲတွင် တရားကျင့်ရင်း တရားပေါက်သော အခါ ထိုသို့ ဆံပင်များကို ဖြတ်တောက်၍ ထားခဲ့တတ်ကြောင်း ထိုဆံပင်များကို ထိုက် သူ့ဆာ ရရှိနိုင်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ရှမ်း တိုင်းရင်းသား ရှေးလူကြီးများ ပြောခဲ့သော စကားများကို ပြန်လည်အမှတ်ရလာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ကိုအိုက်ယုံသည်လည်း ဝမ်းသာအားရဖြင့် ထိုဆံပင်အား ယူကာ ခရီးဆက်နှင့်ခဲ့ပါသည်။ ဖြတ် လမ်းမှ ပြန်လာခဲ့သည်ဖြစ်၍ မှောင်စ

www.burmeseclassic.com

ကြသည်။ သို့သော်လည်း ကိုအိုက်ယုံ မရောင်းချခဲ့ပါ။ ရောင်းချကောင်းသော အရာမဟုတ်ဟု ကိုအိုက်ယုံ သိထား၍ ဖြစ်သည်။

လိုချင်၍ တောင်းသူများကိုမူ အနည်းငယ်စီ ခွဲပေးခဲ့သည်။ လိုချင် သည့်သူများ ယုံကြည်သည့် သူများ တောင်းပါက ကုသိုလ်ပြု ဝေငွေနိုင်ရန် ထိုလွယ်အိတ်ထဲ ထည့်ကာ အမြဲလွယ် ထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကိုအိုက်ယုံက ရှင်းပြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည်လည်း ထိုထူးဆန်း၍ အစွမ်းထက်လှသော ဇော်ဂျီဆံပင်အား ကိုအိုက်ယုံထံမှ အနည်းငယ် တောင်းယူခဲ့သည်။ ကိုအိုက်ယုံသည်လည်း ကျွန်တော့်အား ရက်ရောစွာ ပေးပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်၏ကိုယ်တွေ့ အကျိုးပြုခဲ့သော ဇော်ဂျီဆံပင်၏ အကြောင်းကို စာရှုသူများအား တင်ပြ ချင်ပါသည်။

လားရှိုးမြို့၌ပင် ကျွန်တော်သည် ဈေးမှအပြန်၌ ဆိုင်ကယ်ဓာတ်ဆီ ပြတ်တောက်သွားခဲ့ပါသည်။ လက်ထဲ ၌ ငွေက မရှိတော့သဖြင့် အကျပ်ရိုက် သွားခဲ့သည်။ ဓာတ်ဆီဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ အကြွေးယူထည့်မည် ဆိုသော်ငြား မြို့ခံ(ဒေသခံ) မဟုတ်သည့်အတွက် မည်သူနှင့်မှ မရင်းနှီးပေ။

ထိုသို့ အခက်တွေ့နေခိုက် ကျွန်တော်သည် ကိုအိုက်ယုံ ပေးစဉ်က အသင့်ဆောင်ထားသော ပိုက်ဆံအိတ် ထဲမှ ဇော်ဂျီဆံပင်ကို ထုတ်ကာ လက်ခုပ်ထဲထည့်၍ အခက်အခဲ တွေ့ နေသဖြင့် ကူညီပေးပါရန် ဆုတောင်း ခဲ့သည်။

ထိုနောက် ဓာတ်ဆီဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲ သို့ အရဲစွန့်၍ဝင်ကာ ဓာတ်ဆီကုန်

သွား၍ ထည့်ချင်ကြောင်း သို့သော် လည်း ငွေကုန်သွားသည့်အတွက် နောက်မှ လာပေးနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုလိုက်သည်။

ထိုအခါ ဆိုင်ရှင်ဖြစ်ဟန်တူသော အသက် (၅၀)အရွယ် အမျိုးသမီးကြီး က ကျွန်တော် ဓာတ်ဆီ (၁)ပုလင်းသာ လိုသော်လည်း (၂)ပုလင်းကို ရက်ရော စွာ ထည့်ပေးခဲ့သည်။ ထိုနောက် ဓာတ်ဆီဖိုးငွေကိုလည်း ကြုံမှသာ လာ ပေးပါကြောင်းနှင့် မကြုံဖြစ်လျှင်လည်း အလှူဟု သဘောထားပါမည်ဟု ပြော ပါသည်။

ဤသည်လည်း ဇော်ဂျီဆံပင်၏ အစွမ်းကြောင့်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည် ယူဆခဲ့ပါသည်။

ထိုမျှသာမက တခြားပယောဂ ကပ်ငြိနေသော သူများကိုလည်း ထို ဇော်ဂျီဆံပင်ဖြင့် ကျွန်တော် ကူညီပေး ခဲ့ဖူးပါပြီ။ ဤသို့လျှင် ထိုအစွမ်းထက် လှသော ဇော်ဂျီဆံပင်သည် ယနေ့ အချိန်ထိ ကျွန်တော့်အား ကူညီဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

(ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေး အတွက် သီလိုသမျှကို ပြောပြခဲ့ သော လားရှိုးမြို့၊ ဘောက်ထော် ရပ်ကွက်မှ ကိုအိုက်ယုံအား အထူး ကျေးဇူးတင်ပါသည်။)

မှတ်ချက်။ ဤဆောင်းပါးသည် လုပ်ကြံရေးဖွဲ့ထားခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကိုအိုက်ယုံ၏ ကိုယ်တွေ့အဖြစ် အပျက်အား ဆီလျော်အောင် ရေးဖွဲ့ ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပညာအလင်းဖြင့် အမှောင်ခွင်းနိုင် ကြပါစေ။

ညီလေးငယ် (လယ်တော်)

စာရှုသူ၊ သူတေသီနှင့် စာရေးသူ ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါမီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါးများမှ သင်လျော်သည်များကို ရွေးချယ်ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင်များမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါမီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရသော ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမည်ကို သဘောတူညီပြီဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ မှတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေးသူ ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းသို့ ဆောင်းပါးများကို မူလထုတ်ပေးလိုခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကို သဘောတူညီပြီဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတိုက်မှတ်ယူပါမည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရသည့် သင့်လျော်သောစာပေနှင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေဆောင်ပါ ပေးပို့ပေးပါမည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃ (၂၃)
မန်းသဲထန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်း

သရက်ဆည်တောင်တောရ
မွေရိပ်သာကား
တောင်ကုတ်မြို့မှ
(၂)မိုင်ခန့် အကွာ
တောင်ကုတ်-
ကျောက်ဖြူ
ကားလမ်း၏
အရှေ့ဘက်
သရက်ဆည်တောင်၏
ခြေရင်းတွင်
တည်ရှိသည်။

တောရဆရာတော်
အရှင်မာလိန္ဒ၏
တောရဂူတင်
ကျင့်ကြံ
အားထုတ်ရာ
နေရာပင်ဖြစ်သည်။
လူနေအရပ်နှင့်
ကုလငါးတာ
အပြန်ငါးရာ
ရှိမည့်နေရာကို
ရွေးချယ်၍
လွန်ခဲ့သော
(၁၀)နှစ်ကျော်
၁၉၉၁ ခုနှစ်ကပင်
စတင် သီတင်း

သုံးခဲ့သည့် တောရ
ကျောင်းနေရာပင် ဖြစ်သည်။
ယခင်က တောင်ပေါ်တွင် ကျောင်း
သစ်မီးငယ်ဖြင့် သီတင်းသုံးနေရာမှ
တောင်ခြေရင်းတွင် ကမ္ဘာ့ကျောင်း
ငယ်တစ်ခု ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြ
သည်။ တရားချစ်ခင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
များ တစ်စတစ်စ တိုးပွားလာကြကာ
တောင်ပေါ်တွင် သစ်မီးသုံးကျောင်း၊
တောင်ခြေတွင် ခဏ္ဍာသိမ်တော်အပါ
အဝင် ကျောင်း(၂)ကျောင်း ဖြစ်လာ

မောင်ဒီ
(စတုတ္ထနှစ်)

မိမိတို့ထိုင်

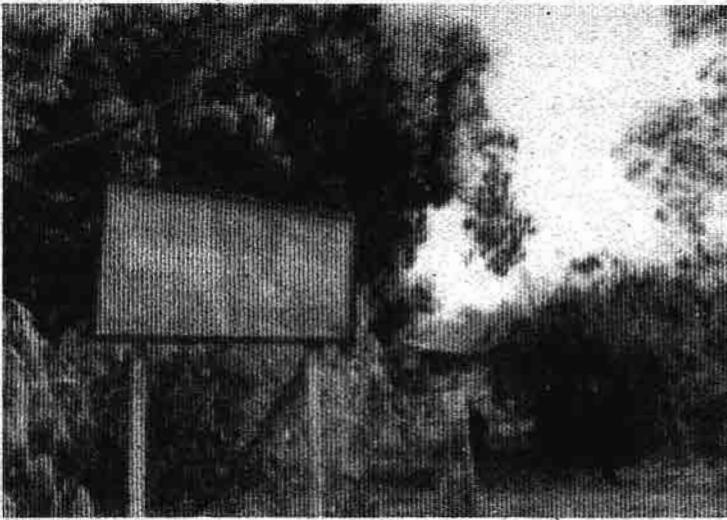
ကျောက်ဖြူ သာရဏေါသည့်

တောင်စောင့်ဂူကွမ်း

ကာ စာသင်စာချ ရဟန်းသံဃာတော်
များနှင့် တောရမွေရိပ်သာ၏ ခုနစ်ကြိမ်
မြောက် တရားစခန်းကိုပင် ဖွင့်လှစ်နိုင်
ခဲ့သည်အထိ တိုးတက်အောင်မြင်
လျက် ရှိပါသည်။
ဆရာတော်၏ အသိတစ်လုံးအမြတ်

ဆုံး အနတ္တ ခန္ဓာကိုယ်တွေ့တရားစခန်း
များ အောင်မြင်လာသည်နှင့်အမျှ ဆီမီး
ခွက်ဖြင့် အလင်းရောင်ပေးနေရာမှ
ယခုအခါ မီးစက်ငယ်ဖြင့် တရားဟော
တရားနာနေကြရာမှ ဆိုလာပြန်ပြန်
အလင်းရောင် ရရှိအောင် လှူဒါန်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၅

မည့် စေတနာရှင် အလှူရှင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါသည်။

နေရောင်ခြည် ရှိနေအတွက် စဉ်ပင်ကြီးနှစ်ပင်ကို ဒုတ်လှူရပြီ

ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်း၏ အရှေ့ဘက် စဉ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ခုတ်လှူရန် စီစဉ်ကြသည်။ ပထမအနောက်မြောက်ဘက်မှ စဉ်ပင်ကြီးကို ခုတ်လှူလိုက်ကြသည်။ ယခု ဒုတိယ ကျောင်းခေါင်းရင်း အရှေ့ဘက်မှ နေရောင်ကွယ်နေသည့် စဉ်ပင်ကြီးကို သစ်ခုတ်သမား ဦးပေါ်လာတို့အဖွဲ့က ခုတ်လှူရန် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်နေကြသည်။

မယိုင်မလဲ ရပ်တည်နေသည့် စဉ်ပင်ကြီး

စာရေးသူနှင့်အတူ ကျောင်းဒကာ ဦးကျော်ဝင်း(အလှူရှင်၏ဖခင်)တို့ နှစ်ဦး သွားရောက်အားပေးကြည့်နေကြသည်။ စဉ်ပင်ကြီးကား လွှဲဖြင့် ဖြတ်ပြီး သော်လည်း မယိုင်မလဲ ရပ်တည်မြဲရပ်တည်နေသည်ကို အံ့ဩဖွယ် တွေ့မြင်ကြရသည်။

၂၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျွန်တော်က ကြီးတစ်ခုရှာပြီး အပေါ်ကိုင်တွင် ကြိုးရစ်ပတ်စေပြီး ငုတ်တိုင်ဖြင့် ချည်နှောင်ဆွဲယူရန် စီစဉ်ရသည်။ စီစဉ်နေစဉ်မှာပင် ယိုင်လဲလာရာ နေရာမှ ရှောင်ရှားပေးရန် ဟစ်အော်ပြောလိုက်ရာ သစ်ပင်တစ်ကိုင်းသည် အပင်နှင့် ခုရိုက်ပြီး သစ်ခုတ်ခေါင်းဆောင် ကိုပေါ်လာကို ရိုက်လိုက်ရာ အရှောင်ကောင်း၍ ဒဏ်ရာအနည်းငယ်သာ ရရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ဦးပေါ်လာတို့အား...

‘မင်းတို့အယ်လဲခပ်က အယ်နေ အစောင့်အရှောက်တွေကို တိုင်ကြားခြင်း နေရာမှူးခြင်းတို့ကို မယုံကြည်ဘူးလား’

ဟု မေးကြည့်ရာ ယခင်အပင်တွေ လှဲစဉ်ကပင် ပြောပြီးသားပါဟု မယုံကြည် အလေးမထားသည့် သဘောမျိုး ပြောဆိုလာသည်။

တောတွေတောင်တွေ သစ်ပင်ကြီးတွေဆိုတာ ပရလောကသားတွေ မှီခိုနေထိုင် ကျက်စားရာတွေလည်းရှိကြောင်း စာပေအတွေ့အကြုံအရ ကျွန်တော်က ရှင်းပြခဲ့ရပါသေးသည်။ ဤသို့ဖြင့် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်

နေခဲ့ကြသည်။

အလှူရှင်တို့၏ ဆွမ်းကျွေးအလှူရေစက်ချဉ်

ဒီဇင်ဘာလ (၁၆)ရက်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှာတော့ အလှူရှင် ကိုသန်းလှိုင်နှင့် ဇနီး ဒေါ်ချိုချိုတို့ သမီးငယ်မွေးနေ့မှာ တိုက်ဆိုင်ပြီး မိမိတို့ ခြောက်သိန်းခွဲကျော် အကုန်အကျခံ လှူဒါန်းထားသည့် ဆိုလာပြားများနှင့် လျှပ်စစ်မီးအလင်းရောင် လှူဒါန်းဒါနအတွက် ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးပွဲ ပရိသတ်များအား ဆွမ်းအာဟာရများ ကျွေးမွေးခြင်း ပြုလုပ်ကြသည်။

အနုမောဒနာတရားနှင့် ရေစက်ချဉ်

နေ့လယ်(၂)နာရီမှာတော့ အားလုံးသောပရိသတ်များကို ဖိတ်ကြားပြီး အနုမောဒနာတရား နာကြားခြင်းနှင့် ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေခြင်း တရားပွဲစတော့ စာချဉ်ပွင့် အရှင်စာရိန္ဒက ရေစက်ချရန် တိုင်ပေး၍ လိုက်ဆိုနေကြစဉ် နောက်နားမှ အသံကြောင့် အားလုံး အံ့အားသင့်သွားကြရသည်။

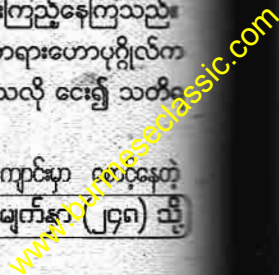
မိချေ (ခေါ်) မစန္ဒာက...

‘ဦးပွင့်ဘုရား ခဏ... ခဏနေပါဦး တယဉ်တော်ကိုလဲ ဘာမှ မပြောဘဲ သစ်ပင်တွေကို ခုတ်လှဲကြတယ်။ အခုလဲ အလိပ်ပေး ဖိတ်ကြားပွဲ ယဟုတ်လား။ ဝါမှာ ကလေးတစ်ယောက် နေမကောင်းဖြစ်နေတယ်’

စသည်ဖြင့် တသီတတန်း ရေရွတ်ပြောဆိုနေရာ အားလုံး သူမဆီသို့ မျက်နှာမူပြီး ငေးကြည့်နေကြသည်။ ပလ္လင်ပေါ်မှ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း အဋိကိမိသလို ငေး၍ သတိရှိပြီး...

‘ဖိတ်ပါတယ် ကျောင်းမှာ စောင့်နေတဲ့

စာမျက်နှာ (၂၄၈) ထို့

အမေသူရဿတီမယ်တော်နှင့်

ပတ်သက်သမျှ

ဒီရက်မြန်
(တစ်သီတ)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ် (၃၁၃)၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ စာမျက်နှာ (၂၅၅)တွင် ဆရာ မောင်မောင်မြင့် (ဥဒယာဗြူသစ်)၏ “ကျွန်တော့်ဘဝထဲက သူရဿတီမယ်တော်” ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရ၍ အမေ သူရဿတီမယ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် မှစ၍ အမေသူရဿတီရုပ်ပုံကို တွေ့မြင်ခဲ့ပြီးနောက် မိခင်တစ်ဦးပမာ စိတ်ဝယ်ခံစားမိခဲ့ပါသည်။ ဗေဒင်ပညာကိုလည်း ငယ်စဉ်ကပင် ဝါသနာပါသည့်အလျောက် ဖတ်မှတ်ကြည့်ရှုလေ့လာပြီး ဟောပြောရာတွင် အဆင်ပြေခဲ့ပါသည်။

ဓမ္မစာပေများကိုလည်း လေ့လာမှတ်သားပြောဆိုရာတွင် အဆင်ပြေခဲ့ပါသည်။ တစ်စုံတစ်ရာကို ပြောမည်ဆိုလျှင် သို့မဟုတ် သိချင်သည်ဆိုလျှင် ရင်ထဲ၌သာ တလုပ်လုပ် သဘောမျိုး ဖြစ်၍ လာပါသည်။

ဤလိုနှင့် စာရေးသူ အသက်(၂၀) ကျော်လောက်တွင် အသိမိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် ပတ်သက်၍ သူ၏ဆရာဖြစ်သူနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ထိုဆရာကြီး၏အမည်မှာ ဦးမောင်ငယ်ဖြစ်ပြီး ပထမသတ္တဝါဒီဂီထိန်း၏ ဦးစီးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ထိုဆရာကြီးသည် အသက်သတ်လွတ် ပါဏာပေတ်စားပြီး ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်ကြောင်း၊ ငယ်စဉ်ကပင် အဘ

ပထမဘိုးဘိုးအောင်နှင့် တိုက်ရိုက်တွေ့ဆုံပြီး ပညာများရခဲ့ကြောင်း၊ ဆရာကြီး၏ လက်ဖဝါးနှင့် လက်မောင်းတို့တွင် စမများ၊ ဆေးစက်များ အလိုအလျောက် ပေါ်နေကြောင်း စသည်ဖြင့် သိရှိခဲ့ရပါသည်။

အဆိုပါဆရာကြီးမှ စာရေးသူအား အဘပထမဘိုးဘိုးအောင်နှင့် မဟီဒွီသိဒ္ဓိရှင် ပုဂ္ဂိုလ်များ စောင့်ရှောက်ကြောင်း၊ အမေသူရဿတီမိခင်ကြီးမှာ အတိတ်ဘဝကပင် လိုက်ပါစောင့်ရှောက်နေကြောင်းကို ပြောပြပါသည်။ ထို့ပြင် ဆရာကြီးမှ...

‘မင်းကိုအထက်ပိုက်ထွက်စောင့်ရှောက်ပြီး ဖဋ္ဌာန်းဆက်အကျ အနားလာချင်ပေမယ့် မင်းက သာသေ ငါသေ စတဲ့ မယာစာတွေကို စားနေတော့ အနံ့မခံနိုင်ဘူး။’

အေး၊ မင်းလဲ အသက်သတ်လွတ်စားနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။ ဒါပေမယ့် သတ္တဝါတွေကို တကယ်ကြင်နာသနားတဲ့ညွှတ်စိတ်ကိုယ်ချင်းစာစိတ် ထားပြီတော့ အသားစားရှောင်ရမယ်။ သူများ အထုပ်ကြီးအောင် အကျွန်ုပ်အကျွန်ုပ်အောင်ဆိုပြီး မစားရဘူးပါရဘိလို့ ငါ ပြောနေတာ’

ဟု စာရေးသူအား ပြောပြပါသည်။ စာရေးသူလည်း အသက်သတ်လွတ်စားပြီး ဂုဏ်တော်ပုတီး စိပ်၍နေစဉ် ဆရာကြီးမှ ပိဋကတ်သုံးပုံစောင့်မိခင်နှင့် သူရဿတီမိခင်တို့မှာ တစ်ဦးစီဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော် တစ်ပါးကြွလျှင်

တစ်ပါးလည်း ကြွလာတတ်ကြောင်း၊ မသိလျှင် အတူတူပင် ထင်ရကြောင်း ပြောပြပါသည်။

အမေသူရဿတီအား တိုင်တည်၍ ပြောဆိုလုပ်ကိုင်လျှင် တစ်ခါတစ်ရံ အမွှေးနံ့များ ရတတ်ပါသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံစောင့် သူရဿတီမယ်တော်ဟုသာ အစက သိခဲ့ပါသည်။ ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဒွိဟဖြစ်နေပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ်နေ့တွင် မှတ်မှတ်ရရ ပြောရလျှင် ၁၃၃၈ ခုနှစ်လောက်တွင် စာရေးသူသည် ဘုရားဆောင်ရှေ့၌ အိပ်နေစဉ် ဤသို့ အိပ်မက်မျိုး မြင်မက်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ရင်ဘတ်ပေါ်၌ ဟင်္သာရုပ်စီးသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် ဒေါင်းယာဉ်ကိုစီးသော အမျိုးသမီးတို့ ဖြတ်သွားပြီး ပိဋကတ်သုံးပုံစောင့်နှင့် သူရဿတီဟု နှစ်ဦး ပြောသွားသည်ကို ကြားလိုက်ရပါသည်။

ဟင်္သာယာဉ်စီးသော မိခင်ကြီးမှာ ငှက်ပျောညွန့်ရောင် အဝတ်တန်ဆာတို့ကို ဝတ်ဆင်ပြီး ဦးခေါင်းတွင် ဟင်္သာအုပ်ဆောင်း ဆောင်းထားသော သို့မဟုတ် ကျန်တစ်ဦးမှာ ပန်းနုရောင် အဝတ်

တန်ဆာတို့ကို ဝတ်ဆင်ပြီး ဦးခေါင်းတွင် ဒေါင်းပုံအုပ်ဆောင်းကို ဆောင်းထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုသို့ မြင်တွေ့ပြီးနောက် စာရေးသူ၏ ကိုယ်လုံးမှာ အပေါ်သို့ ရုတ်တရက် မြောက်ကြွလာသလိုဖြစ်၍ လန့်နိုးခဲ့ပါသည်။

တစ်ခုရှိသည်မှာ အချို့သော စာရေးသူမှာ ပုဂ္ဂိုလ်များကဲ့သို့ တတ်စီးခြင်း၊ ပူးကပ်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ ရင်ထဲ၌ တလုပ်လုပ်ဖြစ်ပြီး အသိစိတ်မပျောက်ဘဲ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် ဘာသာသာသနာရေး လုပ်ငန်းများတွင်သာ အမေသူရဿတီမယ်တော်ကို တိုင်တည်ပြီး ဆောင်ရွက်လျက် ရှိပါသည်။

အမေသူရဿတီနှင့် ပတ်သက်၍ ဂါထာမန္တန်များကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ ပန်းပုဆရာကြီး ဦးထွန်းရွှေ ဆိုသူကလည်း စာရေးသူကို အမေသူရဿတီဆေးထိုးပေးခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် ဆရာကြီး ဦးထွန်းရွှေမှ သူရဿတီပြန်ဂါထာကို

လည်း ပေးခဲ့ပါသည်။

အမေသူရဿတီကို ကိုးကွယ်သူသည် အပြောအဆို ကြမ်းတမ်းခြင်း၊ သူတစ်ပါးအား ပျက်စီးစေလိုမှုရှိခြင်း၊ အမဲသား၊ ဝက်သား စားခြင်း အရက်သေစာသောက်စားခြင်း ကာမေသုဗိစ္စစာရက် လွန်ကျူးခြင်း၊ မသမာသော နည်းဖြင့် စီးပွားရှာခြင်း၊ မိဘဆရာနှင့် ရတနာသုံးပါးတို့အပေါ် ပြစ်မှားကျူးလွန်ခြင်း စသည်တို့ကို အထူးရှောင်ကြဉ်ရပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးထွန်းရွှေထံမှရသော ဂါထာပြန်ကို ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ဂါထာပြန်

သစ္စာဇီနာတေ၊ သစ္စာဗျူဟာတေ၊ သစ္စာသံဃာနာတေ၊ သစ္စာဒေဝီနာတေ၊ သစ္စာပာတိကရောနာတေ၊ သစ္စာအာရိယာနာတေ၊ တန်ခိုး စသည် လှုပ်ထွန်းပြောင် နေပင်ရောင်သို့ မှောင်ကိလေသာ ပယ်ခွာရှင်းတတ်၊ ဣဒ္ဓိပါတံ။

အကုန်ဆောင်တတ် ဆေးပြတ်နာပသရက္ခတ္ထာ တူပက္ခသည်၊ ဗြဟ္မစောဓိကြံပယ်တော်နတ်ဟု တူမြတ်တေတ၊ တန်ခိုးပြသည်...

ပညာကြီးကြောင်း၊ မြဲခိုင်ပေါင်းနှင့် သောင်းသောင်းညီညာ၊ စောင့်ပယ်ဟု ယဟကုက်သရေ အထွေထွေကို အောင်လေ့တူ တောင်ပန်ပြုသည်၊ ပျို့နယ်တော်ဘုံနှစ်ပေါ်က ကျူးကျော်ပန္နန် ဂါထာပြန်ဖြင့် ရင်းလျှံဖြယ် နတ်တံဆိပ်သို့...

ဆောင်ပြီးသော်မှ သားပုတ္တကို လေဝမေတ္တာ ကရုဏာဖြင့် ကျွမ်းကျင်အား၊ သနားကြပါပြီ၊ ဓာတ်ကုသည် ခုယုဒ္ဓိဗြူစေသော် ယဟသုဂြိုဟ်စေသော် ယဟလာဘကြီးစေသော်။

ကွယ်လွန်သူ ဆရာကြီး ဦးမောင်ငယ်နှင့် ဆရာကြီး ဦးထွန်းရွှေအား ဦးညွတ်ကန်တော့ပါ၏။

စာမျက်နှာ (၂၄၆)မှ အဆက်

နှစ်အပေါင်းနဲ့ အားလုံးသော သတ္တဝါတွေကို ဖိတ်ကြားတာပဲဟု မိန့်ကြားလိုက်ရာ...

'ဟေ... ဟေ... ဝါကို ရေကန်ခွက်ပေးစမ်း၊ ရေကန်ချယ်'ဟု ပြောပြီး ဦးပွင်း ဆက်လက် ရေကန်ချ တိုင်ပေးပြီးသည်နှင့် ထိုမိန်းကလေးမှာ အနောက်မြောက်ဘက်လှည့်ပြီး ပူးကပ်မှုမှ လွတ်ငြိမ်းသွားတော့သည်။

သူက... 'ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာတွေ ဖြစ်ကြတာလဲ'ဟု အနီးအနားမှ မိတ်ဆွေများကို မေးမြန်းပြီး ရယ်ရယ်မောမော ပြောဆိုရင်း အလှူပွဲကို ရုပ်သိမ်းလိုက်ကြရသည်။

တောင်စောင်းရွာစဉ်၊ ဖမ်းခြင်းပေလော

ဒီမတိုင်မီ တစ်နေ့ကလည်း ကျောင်းမှ ကိုရင်လေးများ တောင်ပေါ်ရှိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းအနီး သန်ရှင်းရေး လုပ်ကြ

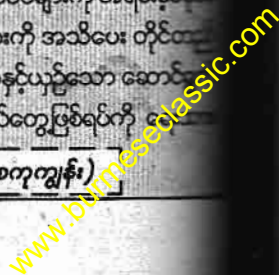
သစ်ပင်ငယ်များ ခုတ်ထွင် ရှင်းလင်းကြရင်း ကုမာရခေမောင်ရှင်ငယ်မှာ ဖျားပြီး မျက်စိမပွင့်နိုင်ဖြစ်သည်။

ညအချိန်တွင် ထထိုင်ပြီး "ငါ တောင်ပိုင်ကြီးကျွ မနုတ်ဖြန် အသားဟင်းခွဲ ကျောင်းအနီး သန့်ပွေးပင်ကြီးမှာ အစာကျွေးရမယ်" ဟု ပြော၍ ဆွမ်းချက်ဒကာမ သန်းအေးတို့အဖွဲ့ သွားရောက် ကျွေးမွေးပေးကြရသည်။

ဤသို့မြင့်ကား သူတော်ကောင်း တရားအားထုတ်ရာနေ့တို့တွင် ပရလောကသားများ ရှိသည်ကို ဘုရားရှင်ခေတ်ကပင် အသိအမှတ်ပြု ချေရွတ်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်တို့ကို စာကျမ်းဂန်များတွင် ဖတ်ရှုကြရလေသည်။

ထို့ကြောင့် နောက်နှောင် ဤသစ်ပင်များကို အရမ်းမဲ့ဆင်းလွဲကြရန်နှင့် အစောင့်အရှောက်များကို အသိပေး တိုင်ကြားခြင်း၊ ခွင့်ပြုချက်ရယူခြင်းဖြင့် မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို သတိပြုလိုက်ရပေသည်။

မောင်ဒီပ (စတုတ္ထနန်း)

‘မမလှ မမလှ’

အိမ်ရှေ့မှ ခေါ်သံကြောင့် ထွက်ကြည့်လိုက်ရာ ဝင်းပေါက်၌ ကြီးတော်ကြီး၏ ညီမဝမ်းကွဲ ဒေါ်လှမေ ဖြစ်နေပါ၏။

‘အိမ်ပေါ်တက်ပါ ဒေါ်ဒေါ်မေ ကြီးကြီး ဘုရားဝတ်ပြုလို့ ပြီးခါနီးပါပြီ’ ဒေါ်လှမေကို ဖိတ်ခေါ်ကာ အိမ်ပေါ်သို့တက်လာခဲ့ပါသည်။ ကြီးတော်ဖြစ်သူက နံနက်လေးနာရီမှာ ဘုရားဝတ်ပြုပြီး ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း တရားအားထုတ်နေပါသည်။

ပြီးလျှင် မြောက်နာရီကျော်ကျော်တွင် မြို့ပေါ်ရှိ ကျောင်းဆယ်ကျောင်းမှ ဆွမ်းခံကြွလာမည့် သံဃာတော်တို့ကို ဆွမ်းနှင့် ဆွမ်းဟင်းများ လောင်းလှူရန် တာလမ်းဘက် သွားစမြဲပါ။

ယခု ဧည့်သည်ရောက်လာ၍ ဒေါ်သီလ၏ ညီမဖြစ်သူ ဒေါ်သီရင်က ဆွမ်းဗန်းရွက်၍ ဆွမ်းလောင်းရန် သွားပါတော့သည်။

‘လှမေ စောစောစီးစီး ဘာကိုစွန့်လို့လဲ’

‘အထူးအဆန်းတွေ့လာလို့ မမလှကို လာပြောပြတာ’

‘ပြောစမ်းပါဦး’

‘မနက်က ကျွန်မတို့အိမ်ရှေ့မှာ ရဟန်းတစ်ပါး ဆွမ်းခံကြွလာတယ်။ တစ်ခါမှလဲ မမြင်ဖူးဘူး။ အရပ်က ပြတ်ပြတ် အသားညိုညိုနဲ့ မျက်နှာသွယ်တယ်’

‘လိုရင်း’ ပြောစမ်းပါ လှမေရယ်’

‘ပြောပါမယ် မမလှရဲ့၊ ဆွမ်းရပ်တာ (၇)အိမ်ပဲ။ (၇)အိမ် ပြည့်လို့ ဆွမ်းရမရ ပြန်လှည့်ကြွသွားတော့တာပဲ။ အဲဒါ မြဖေတို့ လိုက်ကြည့်ကြတော့ မြို့အထွက် နှစ်မိုင်လောက်မှာ ဝါးတဲလေးနဲ့ နေတာတဲ့။’

ရဟန္တာဒေဝီ

ထူးခြားသည့်

ဝိဇ္ဇာတိပုဒ်စုံ

တရားအားထုတ်နေပြီး ဘယ်ကကြွလာတာလဲ မသိရဘူး။ ဆွမ်းမရလဲ တောထဲပြန်ကြွပြီး ရေသောက်တယ်။ ပြီးရင် တရားထိုင်တော့တာတဲ့’

‘အေးဟဲ့ ထူးဆန်းလှပါလား’

ဤသို့ ထူးဆန်းသည့် ဆရာတော်အကြောင်း ကြားနေခဲ့ရာမှ လိုက်ကြည့်ကြသူများ ကျေးဇူးကြောင့် ဆရာတော် ဆွမ်းခံကြွလာသည့် လမ်း၌ သက်လွတ်ဟင်းနှင့် ဆွမ်းကို လောင်းလှူကြရပါသည်။

ဆွမ်းခံ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးသည်နှင့် သပိတ်ပိုက်ကာ တောထဲ ပြန်ကြွသွားပါတော့

သည်။ ဆွမ်းစားပြီး ဆွမ်းကျွန်များကို ငှက်ကလေးများအား စုပုံ၍ ဒါနပြုပါ၏။ ဆွမ်းကျွန်စားသည့် ငှက်ကလေးများကိုပစ်လျှင် မထိမှန်ကြဟု ပြောနေကြပါသေးသည်။

ဆွမ်းမရလျှင် သပိတ်ထဲ ရေထည့်ကာ နွယ်ကြီးတစ်ခုပေါ်တင်ပြီး လွှဲလိုက်ပါသည်။ နွယ်ကြီး ပြန်အလာ သပိတ်ကိုယူပြီး သပိတ်ထဲကရေကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပါ၏။

သပိတ်ကိုသုတ်ပြီး ခဏမျှနားကာ တရားသာ အားထုတ်တော်မူပါသည်။ နွယ်လွှဲ၍ သပိတ်တင်သည်မှာ ရုက္ခဗျူဟာ

ဆွမ်းကပ်နည်းဟု ခေါ်ပါ၏။

ကြာလာတော့ မင်းကုန်းရပ် မင်္ဂလာကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီး ဦးသောဘိတ (အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဇေ)က တောထဲသို့ပြန်မကြာဘဲ ဆွမ်းခံပြီး ခဏနား၊ ကျောင်းမှာ ဆွမ်းစားပြီးမှ ပြန်ကြွရန် လျှောက်ထားပါသည်။

ဆွမ်းခံပြန်လာသည်နှင့် အသင့်ခင်းထားသော စားပွဲပေါ်မှ ဟင်းခွက်များထဲ ဟင်းထည့်၊ ဦးသောဘိတအား ဆွမ်းနှင့် ဟင်းကပ်လှူပါသည်။ ဦးသောဘိတကလည်း စားသည်ဆိုရုံမျှသာ ဘုဉ်းပေးတော်မူပါ၏။

အာဂန္တုဆရာတော်မှာမူ သပိတ်ဖြင့်သာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါသည်။ ဆရာတော်၏ သပိတ်ကို ကျောင်းသားများက သန့်စင်ဆေးကြောကာ အဝတ်သန့်သန့်ဖြင့် သပိတ်အိတ်ထဲ ထည့်ထားကြပါသည်။

ဆရာတော်နှစ်ပါးနှင့်အတူ ဆရာဒကာများ စကားခဏပြောပြီး တောထဲပြန်ကြွသွားပါတော့သည်။

ဆရာတော်မှာ မန္တလေး ဖြစ်ငယ်ဇာတိဖြစ်ပြီး ဂန္ဓာရီလှည့်လည်ရန် အခြားမြို့ရွာသို့ ကြွရောက်တော်မူလာခြင်းပါ။ ဒါယကာများက တဲကျောင်းလေးအစား ခြေတံရှည်ကျောင်း တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ ကျောင်းအောက်တွင်မူ လူများတောလာရင်း နားနေနိုင်ပါသည်။

ဆရာတော်၏ ဝိုင်းထဲ၌ မန္တလေးသံပရာပင်များ၊ သရက်မျိုးစုံ၊ ငှက်ပျောပင်နှင့် စပါးလင်များ စိုက်ပျိုးထားပါသည်။ တစ်တောင်ခန့် သရက်ပင်ကလေးမှ ပန်းစွဲသရက်သီးများ တွဲရရွဲသီးနေတတ်ပါသည်။ ရင့်လျှင် ခူးပြီး ဆွမ်းဒကာများ ဝေငှယူကြရပါ၏။

ကျောင်းဝင်းထဲ၌ ရေတွင်းရှိသော်လည်း ဆရာတော်က တွင်းရေကို မသောက်ပါ။ ဧရာဝတီမြစ်ရေကိုသာ သောက်သုံးတော်မူ၍ တပည့်များက ဧရာဝတီမြစ်ရေကို ထမ်းပိုး၍ ကျောင်းအရောက် လှူဒါန်းကြပါသည်။

မိုးတွင်း၌မူ ရေတံလျှောက်မှ ရာဝင်စဉ်အိုးများဖြင့် မိုးရေခံကာ အုတ်ခဲကို နီရဲအောင် မီးဖုတ်ပြီး စဉ့်အိုးထဲ ထည့်လိုက်ပါသည်။ ပိုးလောက်မကျတော့ပါ။

ဆရာတော်ကြီး စည်းစနစ်ကြီးလှ၍ ဒါယကာများ ဆရာတော် မနှစ်သက်သည်ကို မပြုရဲကြ။ ဖိုထိုးတော့မည်ဆိုပြီး ကျောင်းအနီး ဖိုရုံဆောက်ဖိုထိုးပါသည်။ ဆွမ်းခံပြန်လာသည်နှင့် ခဏနား တရားအားထုတ်ကာ ဖိုရုံမှာသာ အနေများပါတော့၏။ ဆွမ်းကျွန်များကို ရေဆေးအခြောက်လှန်းကာ တပည့်များလာလျှင် လှော်၍ ဆီဆားထည့်ကာ အဆာပြေ စားကြရပါသည်။

ကျောင်းဝိုင်းထဲရှိ သရက်သီးများက ပြုတ်ခဲနေအောင် သီးကြသလို သံပရာသီးများ အသီးများလှ၍ ဝါးကိုင်းထောက်ထားပေးရပါသည်။ ကျောင်း

အပြင်တွင်မူ ဆေးပင်များ၊ ကင်ပလင်းပို့ စသည်တို့အပြင် ကျွန်းပင်ကြီးများနှင့် ကတွတ်ပင်များ ရှိပါသည်။

ကတွတ်ပင်များလည်း အသီးရဲကြ၍ ကလေးများအကြိုက် ဖြစ်နေပါ၏။ လူငယ်တွေက ဆရာတော်စွန့်သည့် ငှက်ပျောသီး၊ မုန့်ပဲသရေစာ အကုန်စားပြီး ကျောင်းအပြင်က ကတွတ်သီး ပြေးခူးတတ်ကြပါသည်။

မြေကြီးပေါ်အုံ၍ သီးနေသော မြေအုံသီးများကို အရင်ခူးကာ သစ်ပင်ပေါ်တက်ကြပါသည်။ အပင်ပေါ်က မှည့်နေသည့် ကတွတ်သီးများကို အပင်ခြေရှိ တောင်းထဲပစ်ထည့်ကြရာ တောင်းထဲတစ်ဝက်၊ မြေပေါ်တစ်ဝက် ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။

ကတွတ်သီးခူးပြီး လှမ်းပစ်မည်အပြု ဆရာတော်ကြီးက လက်တစ်ဖက် မြှောက်ကာ ခြင်းကို မ၊ ပေးထားပါ၍ မှည့်သမျှ အကုန်ခူး၍ ထည့်ရပါ၏။

'အလိုလေး ကောင်မလေးတော့ ငရဲကြီးတော့မယ်။ ဆရာတော်ကို အပင်အောက်မှာ စောင့်ခိုင်းထားတာလား'

'မဟုတ်ပါဘူး ဒကာမကြီး၊ ကျုပ်က ကလေးထွက်သွားတာ ကြာလို့ လိုက်လာတာ။ ကလေးမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး။ ကလေးတွေဟာ ရိုးသားပွင့်လင်းကြတယ်။ စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ပါနဲ့'

ပြည့်ခါနီး ကတွတ်သီးတောင်းကို မြေပေါ်ချကာ ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွသွားတော်မူပါသည်။ အမှန်က ဆရာတော် မရှိခိုက် လူတစ်ယောက်က ငှက်ပျောခိုင်ခုတ်ပြီး အိမ်ယူသွားရန် ကြံစည်ခဲ့ပါ၏။

ကျောင်းပြင်ရှိ ကျွန်းပင်ကြီးပေါ်က ပရလောကသားက ယူသွားနိုင်

www.burmeseclassic.com

အောင် ခြောက်လှန့်၍ ငှက်ပျော့ခိုင် ချကာ ထွက်ပြေးသွားရမူပါသည်။

အကယ်၍ ကလေး ကံဆိုးကံနိမ့် ဖြစ်လျှင် တွေ့ကြုံမည်ကို စိုးရိမ်၍ ဆရာတော်ကြီးက စောင့်ရှောက်တော် မူခြင်းပါပဲ။ ပရလောကသာကြီး၏ ထိပ်က နီရဲနေ၍ ဆရာတော်က ထိပ်နီ ကြီးဟု ခေါ်ပါသည်။

'ထိပ်နီကြီးရေ ငါ့ကို မခြောက်ပါနဲ့ နော်၊ ငါက ဘာဘုန်းကြီးသမီး'

ဟု အဝီကြွေးကြော်ပြီးမှ ကတွတ် သီး ခူးတတ်သူပါ။ ဘာဘုန်းသမီးကို ခြောက်လှန့်ရုံပါ့မလား။

ဆရာတော်ကြီးက နံနက် ငါးနာရီ တွင် မြို့ထဲ ဆွမ်းခံကြွတော်မူပါသည်။ ကျောင်းက အလွန်တွင် တပ်ဂိတ်တစ်ခု နှိုပါသည်။ (၆)နာရီကျော်မှ ဖြတ်သွား ခွင့်ရှိတာပါ။ ဆရာတော်ကြီးက အမှတ် တမဲ့ဖြစ်၍ ခြေလှမ်းကို "ကြွတယ်၊ မတယ်၊ ချတယ်" ဟု သတိနှင့် ကြွလှမ်း တော်မူပါသည်။ ရဲဘော်လေးက ရပ်ဟု အော်သည်ကို မကြားလိုက်ပါ။ မရပ်၍ ရဲဘော်လေး အပြေးလိုက်ချပြီး လက်ကို ဆွဲပါတော့သည်။

သေနတ်ပစ်မရဆို၍ မိုးပေါ်ပစ် ကြည့်စမ်းပါဆိုတော့ သေနတ်က ကျည်ထွက်ပါ၏။ ဆရာတော်ကြီးကို လှမ်းပစ်တော့ တချောက်ချောက်နှင့် ပစ်မရခဲ့ပါ။ နောက်မှ အကြီးအကဲများ သိသွားပြီး ဆရာတော်ကြီးကို အချိန် မရွေး တပ်ဂိတ်မှ ဖြတ်ကျော်ခွင့်ပြုခဲ့ ကြပါ၏။

တစ်ရက် ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းခံဝင် ရန်အတွက် သော့ခတ်ပြီးမှ သော့ကို ကျောင်းပေါ်ချထားမိသည်ကို သတိရ ပါသည်။ ကျောင်းကို ကျော်ဝင်ရင်း ပြုတ်ကျရာက လက်မောင်းတစ်ဖက်

ပြုတ်သွားပါတော့သည်။

ဆွမ်းခံမဝင်တာ ကြာမှ ဒကာများ လိုက်သွားကြရာ လက်မောင်းကို ဆေးစည်း သက်နိုးစုတ်ဖြင့် ကျပ်စည်း ထားသည်ကို တွေ့ကြပါတော့၏။ ဆေးရုံပြုရန် ပင့်လျှောက်သော်လည်း မရပါ။

မန္တလေး-ဗန်းမော် အဆန်သင်္ဘော ကြီး ဆိုက်ကပ်ပြီး မကြာမီတွင် စာရေး သူတို့အိမ်ရှေ့ လူတစ်ယောက် ရောက် လာပါသည်။ တဘက်ခေါင်းပေါင်း ထားပြီး တိုက်ပုံအင်္ကျီ ဝတ်ထားပါ သည်။ ဒေါ်မြိုင်၊ ဒေါ်လှိုင်တို့အိမ်ဟု မေး၍ စာရေးသူက ဧည့်သည်သွားလို သည့် အိမ်ကို လိုက်ပြပေးခဲ့ပါ၏။

နောက်တစ်ရက်၌ ဆရာတော်၏ ကျောင်းကို သွားလိုက်သည်ဟု သိရ ပြန်ပါ၏။ နံနက် ထမင်းစားပြီး ကျောင်း သွား ညပြန်လာမှ ဒေါ်လှိုင်တို့အိမ်မှာ ထမင်းစားပါသည်။

ထမင်းပန်းကန်ပြား နှုတ်ခမ်းပေါ်

တွင် ထမင်းဆုပ်လေးများ တင်ထားခဲ့ ရာ ဒေါ်မြိုင်တို့က စွန့်ပစ်လိုက်ကြပါ သည်။ တစ်ရက် ဧည့်သည်က မေး တော့မှ...

'ပစ်လိုက်ပြီ... ကြက်တောင် ကောက်စားနေတယ်'

ဟု ဖြေရာ...

'စောင့်ကြည့်ပါ။ ကြက်မက ပွ.ပွ.ပါယ်။ ဥကိုယူ၍ ဝမ်းနေသော ကြက်ယုမှာ ဖောက်ပါ။ အထီးလေးဆိုရင် စီးပွားတက်လိမ့်ပါယ်'

ဟု ဆို၍ ကြည့်လိုက်ရာ တကယ် ပင် ကြက်မလေးက လက်မသာသာ ဥကလေး ဥချလိုက်၍ ဥကို ကောက်ယူ ပြီး ကွမ်းအစ်ထဲ ထည့်ထားလိုက်ပါ သည်။

တူဖြစ်သူ လည်ရာမှ ပြန်လာတော့ ဟင်းမရှိ၍ ကွမ်းအစ်ကိုအဖွင့် ကြက်ဥ တွေ၍ ကြော်ပြီးစားလိုက်ပါတော့ သည်။ မစ,မည့်သူ အိမ်ပေါ်ရောက် လာသော်လည်း မထိုက်၍ဟု ပြောရ ပါတော့မည်။

ဆရာတော်က ဧည့်သည်ကို မယုံ ကြည်ပါ။ ရွာမှာ အလုပ်မလုပ်ဘဲနေသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါ၏။

'ဆရာတော်က မယုံတူားကိုး။ ဟိုနေ့ က တပည့်တော် ဖိုထိုးတာ ပြပေးဖို့ လာခဲ့တယ်။ ကျောင်းအပြင်က ဆရာ တော်ကို ခေါ်ပါတယ်။ ဆရာတော်က အလုပ်ရှုပ်တယ်လို့ အော်လွှတ်လို့ ပြန်ခဲ့ရတယ်။ ကိုယ်တော် ဖိုထိုးလို့ မရအောင် ဖားဖိုကြီး နှုတ်ခမ်းဖဲ့ထား ပေးခဲ့သေးတယ်'

ဟု ဆိုမှ ဆရာတော်က လက်ခံပါ သည်။

ဖားဖိုကြီးကို ငုံထားသည့် အင်္ဂတေ များ ပဲ့ထွက်နေ၍ တစ်ပတ်လောက် ဖိုထိုးနိုင်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုပုံရိပ်

www.burmeseclassic.com

အချိန်ကား ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၁)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ည (၁၃၀)နာရီ အချိန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

သပိတ်ကျင်းမြို့ မြို့ဦးတောင် စာသင်တိုက်၊ နယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကောဏ္ဍည (သာသနာသန်ရှင်း ရေးဆရာတော်)သည် ခမည်းတော် ဖြစ်သော ဦးခင်အား နှလုံးရောဂါနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်လတစ်ကြိမ် မန္တလေး မြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးသို့ အတူလိုက် ပါလာသူ ကိုကျော်ဆွေနှင့် ကျန်းမာရေး စစ်ဆေးရန် မန္တလေးမြို့သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၁)ရက်နေ့တွင် ကြွရောက် လာခဲ့လေသည်။

ခမည်းတော်ဖြစ်သူ ဦးခင်အား (၄၁)လမ်းရှိ ဆွေမျိုးများဖြစ်သော ရွှေညီကို ဇာတ်သဘင် နေအိမ်သို့ သွားရောက်နေစေပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်နှင့် ဒကာ ကိုကျော်ဆွေတို့သည် (၂၂)လမ်း၌ တည်ရှိသော အလွကပ္ပတိုက်၊ အောင် ချမ်းသာကျောင်းတိုက်သို့ ညနေ (၅)

၂၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပောင်မြို့ပေးတာ သာသနာ့

ဒီပိတ်ကျင်း (သပိတ်ကျင်း)

နာရီခန့်အချိန်တွင် ညကျိန်းစက်ရန် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ကြွရောက်ကာ ကျောင်း ထိုင်ဆရာတော်အား ဝတ်ပြုကာ ကျောင်းအပေါ်ထပ်သို့ တက်ရောက် ခဲ့ကြလေသည်။

ကိုကျော်ဆွေအား ဘုရားခန်း ညာထောင့်တွင် လည်းကောင်း၊ ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍညအား ကျောင်းအပေါ်ထပ် အခန်း၌ လည်းကောင်း အသီးသီး နေရာများကို ဘုန်းကြီးဦးဖောနှင့် သာမဏေတစ်ပါး မှ နေရာချပေးပါသည်။

ည (၁၀:၀၀)နာရီခန့်တွင် စိမ်းရွှေရွှေ အနံ့တစ်ခုကို ရသောအခါ ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍညမှ စောင်၊ ခြင်ထောင်၊ ခေါင်းအုံးများကို လိုက်လံနမ်းကြည့်ရာ အနံ့မချဘဲ အခန်းတွင်း၌ ထိုစိမ်းရွှေရွှေ

အနံ့ကို ရမြဲရနေပါတော့သည်။ ဆရာတော်နည်းတူ ဘုရားခန်းနား၌ အိပ်နေသော ကိုကျော်ဆွေလည်း အနံ့အသက်ကို ရနေပါတော့သည်။ ထိုအခါ ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍည သည် မိမိပြုနေကျဝတ်ဖြစ်သော ဘုရား ရှိခိုးခြင်း၊ အရဟံဂုဏ်တော်ပုတီး ပတ်ရေ(၃၀) ပွားများခြင်း၊ မေတ္တာပို့ ခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ခြင်ထောင်ကို ချကာ ခြေရင်းတွင် ဝှမ်းစောင်အထူကို (၂)ထပ်ခေါက်ကာ စောင်အပါး တစ်ထည်ကို ခြုံ၍ ကျိန်းစက်ပါတော့ သည်။

ည(၁၃:၃၀)နာရီအချိန်တွင် ရောက် လေသောအခါ မျက်နှာမှ ယားယံသော ၍ နိုးလေရာ ခြေရင်းတွင် ခေါက်ထား သော ဝှမ်းစောင်သည် ဆရာတော်အား

လွှမ်းခြုံထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါတော့သည်။

ဆရာတော်သည် အခန်းတံခါးမကြီးကို ကလန်နှစ်ချက်ထိုးခြင်း၊ လိုက်ကာကာထားခြင်း၊ ပြတင်းပေါက်သုံးပေါက်ကို ချက်ထိုး၍ အလုပ်တံ ကျိန်းစက်ရာ ဤဖြစ်စဉ်မှာ ဆန်းကြယ်လှသည်။

သို့ဖြစ်၍ အခန်းအား စစ်ဆေးသောအခါ ခြေရာလက်ရာမပျက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရပါတော့သည်။ ပို၍ ထူးခြားသည်မှာ လက်ဝဲခေါင်းအုံးပေါ်၌ ထားရှိသော လွယ်အိတ်နှင့် နာရီမှာ စားပွဲပေါ်ကို ရောက်ရှိနေပါတော့သည်။

ဆက်လက်၍ အခန်းတံခါးမကို ဖွင့်၍ ဘုရားခန်းသို့ ကြည့်လေရာ မီးမထွန်းဘဲ ဘုရားခန်းထဲ၌ မာကျူရီအလင်းရောင်ကို တွေ့ရပါတော့သည်။ အချိန်ကာ ည (၁:၄၈)နာရီဖြစ်နေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျောင်းပေါ်၌ ကြားနေရသော ခြေသံသည် ကျောင်းအောက်ထပ်သို့ ဆင်းသွားသည်ကို ထပ်မံ တွေ့ကြုံရပါတော့သည်။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ ဒကာကိုကျော်ဆွေမှ သူ၏ အိပ်ရာနားသို့ လူလာရပ်သလိုနှင့် အိပ်ရာအား မွှေသွားသလို ကြုံရကြောင်းနှင့် အသံများ ထွက်ပေါ်ကြားရကြောင်းကို ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍညအား လျှောက်ထားပါတော့သည်။

ဆရာတော်မှ...

'အေးကွ ငါလဲ ကြားရတယ်။ ထူးဆန်းတာကတော့ အမှန်ပဲ။ ဘာမှန်းတော့ မသိရသေးဘူး။ ကြုံမှ ဘုန်းကြီးဦးဇောကို မေးကြည့်ဦးမယ်'

ဟု ပြန်ပြောကာ နံနက်(၇)နာရီထိုးနေပြီဖြစ်၍ ဆေးရုံသို့ စာအုပ်အချိန်မီ ထပ်နိုင်ရန် ခမည်းတော်ကြီးရှိရာ (၄၁)

လမ်း ရွှေညိုကိုတိုက်ဆီသို့ ဒကာကိုကျော်ဆွေနှင့်အတူ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် သွားခဲ့ကြပါတော့သည်။

(၂-၁-၂၀၁၃)ဗြူးဦးတောင်သို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ ဦးကောဏ္ဍညမှ အထက်ပါ အလွှာကပွတ်ကို အောင်ချမ်းသာကျောင်းတိုက်မှ ရောက်ရှိနေသော ဦးသီလဝ(ကွန်ပျူတာ လာရောက်သင်ကြားသူ)အား...

'ဦးသီလဝ အရှင်ဘုရားတို့ ကျောင်းမှာ တပည့်တော် ဒီလို...ကြုံတွေ့ခဲ့ရတယ်။ ကျောင်းမှာ အရင်တုန်းက ထူးဆန်းမှုတွေ ရှိသလား'

ဟု မေးမြန်းခဲ့ရာ...

'တပည့်တော်တော့ မကြုံဖူးဘူး ဘုရား၊ ဘုရားလာရှိခိုးကြတယ်လို့ တော့ ပြောသံသာ ကြားနေရတယ်' ဟု ဖြေကြားရင်း...

'အဟု သီတင်းသုံးခတ်ဖြစ်သူ ဦးပွင့်ဩတာသဦးပွင့်အေးသူ အောင်ပြင်သာကျောင်း) ပျော့တာကတော့ ကျောင်းအောက် ကုက္ကိုပင်ကြီးက ရုက္ခကြီး ကျောင်းပေါ်လက်တံတယ်လို့ သိပုံတယ်ဘုရား' ဟု ဖြေကြားချက်ကို သိလိုက်ရ၍...

'ဪ...ဘယ်ဘဝက ဘယ်ရေစက်များရှိခဲ့သလဲ'

ဟု တွေးတောရင်း ဝှမ်းစောင်ခြုံလွှမ်းပေးခဲ့သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မေတ္တာပို့ကာ ရုက္ခစိုးနတ်ကြီးအား သတိရမိပါတော့သည်။

သတ္တဝါမှန်သမျှ တရားရ ကျွတ်တမ်းဝင်နိုင်ကြပါစေ။

မေတ္တာဖြင့်...

စာမျက်နှာ (၂၅၁)မှ အဆက်

သည် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦးပါတဲ့။ 'မသီလ ဘယ်သူမှ မပြောပါနဲ့ ဒီမှာကြည့်'

ဆရာတော်၏ လက်ထဲ၌ ရွှေရောင်နှင့် ပုလဲနှစ်ရောင် ဓာတ်လုံးလေးနှစ်လုံး။ ဆရာတော် ဆွမ်းခံကြဲလျှင် စပါးလင်ရုံအောက် မြှုပ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ပွင့်ခဲလှသည် စပါးလင်ရုံကြီးသည် ဖွေးဖွေးလှုပ်အောင် အဖွင့်များနှင့် ဝေနေခဲ့ပါ၏။ ဆရာတော် ဓာတ်လုံးအောင်သွားခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်မ မိတ္တီလာမြို့၌နေစဉ် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါးနှင့် တွေ့ဆုံရပါသည်။ ခင်ပွန်း၏လူကြီးဇနီး ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဆေးဝါးကုသရင်း တွေ့ဆုံခဲ့ရခြင်းပါ။

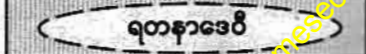
ကျွန်မကို အင်းသင်ပေးပါသည်။ အပရာ အ-ရဟ် အရ-ဟ် အ-ရ-ဟ် ဆို၍ အရဟ်လေးချက်ကို အင်းအဟိန်းမှာ ရွတ်ဆို၍ အင်းရေးဆွဲရခြင်းပါ။ အင်းပန္နက်ချ၊ အင်းဆန်သွင်းရန် အင်းကွက်ဆွဲပြီးမှ အင်းဆန်သွင်းရပါသည်။ အစမှအဆုံး ဂါထာများရွတ်၍ ရေးဆွဲရ၍ အင်းတစ်ချပ်ရရန် မလွယ်ကူပါ။

* * *

အံ	ခေ	ခေ	အံ
လ	ခဲ	ခဲ	လ
လ	ခဲ	ခဲ	လ
အံ	ခေ	ခေ	အံ

ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူ၍ မီးသဂြိုဟ်ပြီး ကျောင်းအထွက်တာလမ်းဘေးတွင် အရိုးအိုးစေတီတည်ထားကြပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ဘွဲ့တော်မှာ ဦးကဝိန္ဒ ဖြစ်ပါသည်။

ဝေနေယျ သတ္တဝါများအားလုံး ထူးမြတ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တွေ့ကြုံနိုင်ကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ်၊
အမှတ်(၃၀၄)၊ စာမျက်နှာ(၂၆၈)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင်
ဆောင်းပါးရှင် ဦးတင်ဝင်း

(အောင်လံ) ရေးသော
'သရဲမီးလော၊ ငရဲမီးလော'
ဆိုသည့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်
မှန်ဇာတ်လမ်းကို ဖတ်မိပြီးသော
အခါ စာရေးသူသည်လည်း
တစ်ခါက ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးသော
ဖြစ်ရပ်လေးတစ်ခုအား
တင်ပြချင်သည့်
အာသီသ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။

ဦးစွာ စာရေးသူ၏
ကိုယ်တွေ့အဖြစ်
အပျက်လေးကို မတင်ပြမီ
စာရေးသူ၏ မိခင်ငယ်ငယ်က
တွေ့ကြုံခဲ့သည်ဆိုသော
အဖြစ်လေးတစ်ခုကို
စာဖတ်ပရိသတ်အား
ဖောက်သည်ချလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ မိခင်ဇာတိမှာ
မွန်ပြည်နယ်၊ ပေါင်မြို့နယ်တွင်းရှိ
ကျောက်ပူဆိုသည့် ရွာလေးဖြစ်ပါသည်။
ယခု ရန်ကုန်-မော်လမြိုင် ကားလမ်းမ
ကြီး နံဘေးတွင် တည်ရှိပါသည်။
ထိုစဉ်က ထိုဒေသသည် အဖြူရောင်
နယ်မြေ မဖြစ်သေးပါ။ (စကားချစ်)

စာရေးသူ၏ မိခင်မှာ နွေကျောင်း
ပိတ်ရက်များတွင် အမေဖြစ်သူ (စာရေး
သူ၏အဘွား)နှင့် ပန်းရောင်း သွားရ
လေ့ရှိသည်။ တစ်နေ့ မုတ္တမဘုရားပွဲ၌
စာရေးသူအမေနှင့် အဘွားတို့ ပန်း
ရောင်းနေခဲ့ကြရာ ည (၈)နာရီလောက်
တွင် ပါလာသော ပန်းများ ရောင်းကုန်
သွားခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ အမေနှင့် အဘွားတို့သည်
ဘုရားပွဲရှိ မျက်နှာသိ ဆိုက်ကားတစ်စီး

၂၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဂျပန်
(ပေါင်)

မီးညွှန်မီးလှူ

မီးတောက်ကြီးမှန်

နိဂုံးလောင်ကျွမ်းနေသော မီးလုံးကြီး
သိသူများမှ ဖော်ပြရေးသားပေးကြပါရန်

ကို ငှားကာ ပန်းတောင်းကို ပေါင်ပေါ် ဆိုက်ကားကို ဈေးဘယ်လောက်လျှော့
တင်၍ အိမ်ပြန်ခဲ့ကြတော့သည်။ ထို ပေးပေး တော်ရုံမစီးရဲကြ။ အရေးတို့
အချိန်မျိုးတွင် မည်သူမဆို မျက်နှာစိမ်း ငှားလာသည့် ဆိုက်ကားသေရာမှာ

တစ်ရွာတည်းနေသူ
ဦးမဲတူဆိုသူဖြစ်၏။
သို့နှင့် အမေတို့
သုံးယောက် စကား
တပြောပြောနှင့်
ဆိုက်ကားပေါ်တွင်
စီးနင်းလိုက်ပါလာရင်း တစ်နေရာ
အရောက်တွင် ဆိုက်ကားဆရာ ဦးမဲတူ
က...

'အနွယ်ရေ ဟိုမှာ ကြည့်လိုက်စမ်း'
ဟု ဆိုကာ တောင်ကုန်းတွေထက်
လက်ညှိုးထိုးပြသည်။

အမေ ကြည့်လိုက်တော့ ခပ်ဝေးဝေး
က တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်တွင် ဟိုဒီ
ပျံ့ဝဲနေသော မီးလုံးငယ်များကို တွေ့
လိုက်ရသည်။ အတန်ငယ်လှမ်းနေ
သည်မို့ အရွယ်အစားကို တိတိကျကျ
မပြောနိုင်။ ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် ဂေါ်လီ
လုံးအရွယ်မျှ ရှိသည်။

ပွဲတော်ရက်မို့ လသာသည်က
မဆန်း။ ဆန်းသည်က ထိုလသာသာ
အောက်၌ပင် ထူးဆန်းသည့် မီးလုံး
ငယ်များ လူးလာခေါက်တို့ ပျံ့ဝဲနေကြ
ခြင်းပဲ ဖြစ်သည်။

လရောင်ကြောင့် ယင်းမီးလုံးအနီရဲ
ရဲများ တညိုညိုနှင့် ဆင်းလိုက် တောင်
ကုန်းကို ပတ်ချာလှည့်လိုက် လုပ်နေ
သည်ကို အထင်းသား မြင်တွေ့နေရ
သည်။ အမေသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ
မမြင်မတွေ့ဘူးသည်မို့ အံ့သြစိတ်ဖြင့်
မှင်တက်နေမိစဉ် ဆိုက်ကားဆရာ
ဦးမဲတူကပင်...

'အဲဒါ စုန်းမီးတွေပေါ့၊ လပြည့်လကွယ်
ရက်တွေဆို အဲဒီ တောင်ကုန်းတစ်ဝိုက်
သွားချည်လာချည် လုပ်နေတာ မပြင်ချင်မှ
အဆုံးပဲ၊ အဲဒါ စုန်းတွေပျော်လို့ ပြူးနေတာ'
ဟု သူ့မြင်တွေ့နေကျ ထိုမီးလုံးငယ်
များအကြောင်းကို အေးအေးလူလူ

ပြောပြခဲ့ပါ၏။ နောက်ပိုင်းတွင် အမေ
တို့ မိသားစုသည် သောင်းကျန်းသူ
တချို့၏ရန်ကို ကြောက်၍ ထိုကျွဲတိရစ္ဆာန်
ရွာလေးမှ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့တော့သည်။

သို့ဖြစ်၍ အမေသည် မီးလုံးငယ်များ
အကြောင်းကို ဖြည့်ညင်းစွာ ရွှေ့လျား
ပျံ့ဝဲနေတတ်သော ထိုတောင်ကုန်းအနီး
ကို ညအချိန် ထပ်မရောက်ဖြစ်တော့
ပါ။

ထိုစဉ်က စုန်းမီးဟု အလွယ်သတ်
မှတ်ခေါ်ဝေါ်ခဲ့သော မီးလုံးအနီရဲများ
လည်း ထိုကောင်းကုန်တွင် ယခုတိုင်
ရှိနေ၍ မပြောနိုင်တော့ပါ။ နှစ်ပေါင်းလေး
ဆယ်မျှပင် ကြာခဲ့ပါပြီ။

စာရေးသူ တစ်ခါက ကြုံဖူးခဲ့သော
မီးနီလုံးကြီးအကြောင်းကို တင်ပြပါဦး
မည်။ စာရေးသူသည် ထိုစဉ်က နဝမ
တန်းကျောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
စာရေးသူတို့ရပ်ကွက်တွင် ဇာတ်ပွဲဝင်
ချိန်ဖြစ်သည်။ မှတ်မှတ်ရရ လပြည့်ရက်
ဖြစ်သည်။ ထိုညတွင် စာရေးသူသည်
အမေနှင့်အတူတူ ပွဲဈေးလျှောက်ပတ်
စားချင်တာဝယ်စား။ စတိတ်ရှိုးနှစ်ပုဒ်
ကြည့်ပြီးလျှင် အိမ်ပြန်လာရန်ဖြစ်
သည်။

ပွဲသို့သွားမီ အချိန်ကား တိတိကျကျ
ဆိုရလျှင် (၈)နာရီခွဲခန့် ဖြစ်ပါသည်။
စာရေးသူတို့ အိမ်ရှေ့လမ်းသည်
လရောင်ကြောင့် ဖွေးဖြူနေသည်။
အစောပိုင်းက ပွဲသို့သွားကြသော လမ်း

သွားလမ်းလာတချို့ ရှိသော်လည်း ယခု
မူ လမ်းပေါ်တွင် ခွေးတစ်ကောင် ကြောင်
တစ်မြီးမျှ မမြင်တော့။ တစ်လမ်းလုံး
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

စာရေးသူနှင့် အမေသည်
ပွဲသို့သွားရန် အိမ်တံခါး
ပိတ်ပြီး အိမ်အောက်

ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ် အမေ
သည် အိမ်သာ ခဏသွားဦးမည်ဟုဆို
ကာ စာရေးသူအား အိမ်ရှေ့မြေကွက်
လပ်တွင် ရပ်စောင့်နေစေခဲ့ပါသည်။
လက ထိန်ထိန်သာနေသည်မို့ စာရေး
သူမှာ တစ်ယောက်တည်း ဆိုသော်
လည်း ကြောက်ရွံ့စိတ် အလျှင်းမရှိခဲ့။
စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာဖြင့် သီချင်းပင်
အော်ဆိုနေခဲ့သည်။

အိမ်သာမှာ စာရေးသူတို့ အိမ်
အနောက်ဘက် ခြံစည်းရိုးအစပ်တွင်
ဖြစ်၍ ထိုနေရာမှ လှမ်းကြည့်လျှင်ပင်
မြင်တွေ့နေရသည်။ စာရေးသူသည်
ထိုနေရာ၌ အမေအား စကားလှမ်း
ပြောလိုက်၊ သီချင်းဆိုလိုက် လုပ်နေ
ရင်းကပင် လသာသောည၏ ရှုခင်း
အလှတို့ကို ငေးမောနေခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ် လူကြီးကန်ဘောလုံးအရွယ်
ထက် အနည်းငယ်ပိုကြီးသော မီးလုံး
ကြီးတစ်လုံးသည် ကောင်းကင်တစ်
နေရာမှ လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့်
ပျံ့ဝဲလာပြီး စာရေးသူတို့ မျက်နှာချင်း
ဆိုင်အိမ်ရှိ အုန်းပင်များအနီးမှ ပွတ်ကာ
သီကာဖြင့် အနောက်ဘက်သို့ ပျံ့ဝဲ
ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို စာရေးသူ
တစ်ယောက်တည်း မျက်ဝါးထင်ထင်
မြင်တွေ့လိုက်ရပါသည်။

စာရေးသူသည် ရုတ်တရက်မို့ ထို
မီးလုံးကို ဘာဆိုတာ ချက်ချင်း
သဘောမပေါက်မိ။ ထိုမီးလုံးကြီးသည်
နောက်ဆက်တွဲမီးလုံး အမျှင်တန်းရှည်

www.burmeseclassic.com

ရှည်တစ်ခုက ထူးဆန်းစွာ ကပ်ပါနေသည်။ မီးလုံးကြီးနှင့် ထိုမီးအမျှင်တန်းရှည်ရှည်ကြီးသည် နီရဲလျက် မီးညွန့်မီးခက်များပင် ပါရှိနေသေးသည်။

စာရေးသူလည်း အံ့ဩလွန်းသဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ထိုမီးလုံးကြီးသည် သိပ္ပံနည်းဖြင့် ဖန်တီးထားခြင်း မဟုတ်သည်မှာ သေချာပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်မှ ထိုမီးလုံးကြီး ဖြတ်သန်းပျံ့ဝွားရာတွင် ရှေးနည်းပင် ထွက်ပေါ်နေ၍ ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ ရပ်နေသောနေရာနှင့် သိပ်မဝေး၍ ထိုအသံကို ဝီဝီသသ ကြားလိုက်ရခြင်းပဲ ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ၏မိခင်အား ထိုအခြင်းအရာကို ပြောပြသောအခါ မိခင်ဖြစ်သူက မည်သို့မျှ စကားမဆိုခဲ့။ စာရေးသူ ကြောက်ရွံ့မည်စိုး၍ထင်သည်။ သို့သော် ထိုစဉ်က စာရေးသူသည် နဝမတန်း(စာသင်သားအရွယ်)ပင် ရှိနေပြီဖြစ်၍ ထိုအရာသည် လူကြီးများ ပြောလေ့ရှိသည်ကြားသည့် စုန်းမီးပဲဟု မိမိဘာသာ ထင်မြင်မိလိုက်ပါသည်။

အထက်ပါဖြစ်ရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ မိတ်ဆွေတစ်ဦးအား စကားစပ်မိရင်း

စာရေးသူမှ ပြောပြရာ မိတ်ဆွေဖြစ်သူကလည်း မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးသော မီးလုံးများအကြောင်းကို ပြန်လည်ပြောပြခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ နေထိုင်သော အိမ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ဖက်ဆစ်ဂျပန်ခေတ်က တည်ဆောက်ခဲ့သည်ဟု သိရသော အဆောက်အအုံပျက်တစ်လုံး ရှိသည်။

ထိုအဆောက်အအုံပျက် ပတ်ပတ်လည်တွင် ချွန်နွယ်များဖြင့် တောထနေသည်။ လနိုက်ညများတွင် ထိုအဆောက်အအုံပျက် ခေါင်မိုးအပေါ်နားလောက်တွင် ပျံဝဲနေတတ်သော မီးလုံးများကို တွေ့ရကြောင်း၊ အရွယ်အစားမှာ လူ၏ဦးခေါင်းမျှရှိကြောင်း၊ တွေ့မြင်နေကျပိုအထူးအဆန်း မဖြစ်မိကြောင်းနှင့် စာရေးသူ မြင်တွေ့ခဲ့သော မီးလုံးကြီးလို မီးအမျှင်တန်းများ မပါရှိကြောင်းတို့ကို ပြောပြခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ထိုမီးသည် သိပ္ပံနည်းဖြင့် ဖန်တီးထားခြင်း မဟုတ်သလို လူတို့ပယောဂဖြင့် ပြုလုပ်ထားခြင်းလည်း မဟုတ်ကြောင်း ပို၍ သေချာနေပါသည်။ သို့ဆိုလျှင် လူကြီးများ အစဉ်

အဆက် အလွယ်တကူ သတ်မှတ်ခဲ့ကြသော “စုန်း၊ သရဲမီး” များ ဖြစ်လေမလားဟု သံသယဝင်မိပါသည်။ နောက်ထပ်လည်း ထိုမီးအနီရဲရဲအလုံးကြီးကို မတွေ့ရတော့ပါ။

ထိုသို့ ထူးဆန်းသော မီးလုံးများသည် နေရာဒေသအနှံ့အပြားတွင် အံ့ဩဖွယ်ရာ ရှိနေတတ်ကြသည်။ လူတို့ကိုလည်း မည်သို့မျှ အန္တရာယ်မပြုကြ။ လူတို့ကလည်း ထိုအရာကို အံ့ဩဖွယ်တစ်ရပ်အနေဖြင့် စကားဆိုတိုင်း ပြောနေကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

တိတိကျကျ အဖြေထုတ်ရန် ခက်ခဲသော မီးလုံးများသည် ယနေ့တိုင်ရှိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါ၏။ ဂတ်(စ်) မီးခြစ်မှထွက်သော မီးကဲ့သို့ မီးညွန့်မီးလျှံမီးတောက်ကြီးနှင့် နီရဲလောင်ကျွမ်းနေသော မီးလုံးများအကြောင်း တွေ့ကြုံသိရှိကြသောသူများ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ထပ်မံရေးသားကြပါရန် တိုက်တွန်း အကြံပြုလိုက်ရပါသည်။

ထူးမမ (ပေါင်)

(၂၆-၅-၂၀၁၂)နေ့ ညနေပိုင်းတွင် ကျွန်တော်နှင့် သားကြီး မောင်ကျော်စွာ ထက်တို့ ရွှေပုံသာရွာသို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တတိလောကကို ဖူးမြော်လျှောက်ထားရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးစော၏ နေအိမ်တွင် တည်းခိုရာ လမ်းတွင် နေပူမိခဲ့ခြင်း၊ ညနေ ခြေထောက်ရေဆေးလိုက်ခြင်းတို့ အဆင်မပြေဖြစ်သည်ဟု ထင်ပါသည်။ ညပိုင်းတွင် သားကြီးရေး၊ ကျွန်တော်ပါ အဖျားသွေး တက်လာပါသည်။

မိတ်ဆွေ ဦးစောမှ ကိစ္စမရှိပါဘူးဟုဆိုကာ ဆေးလုပ်ပေးပါသည်။

သနပ်ခါးပြစ်၊ ဥပျစ်

ဆေးဖော်ပြစ်

ကျွန်တော်တို့ သားအဖ လက်ဖက်ရည် ဇွန်းနှစ်ဇွန်းစီလောက် သောက်ရပါသည်။

လျှာပေါ်တွင် ပူ၊ စပ်၊ ခါး၊ ငန် အရသာ ခံစားရသည်။ နောက် နှစ်ဩိုက်စွာ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပြီး၊ နံနက်လင်းသောအခါ ကောင်းမွန် ကျန်းမာစွာ နိုးထနိုင်ခဲ့ရသည်။

ဦးစောကို ညက ဆေးအကြောင်း

မေးရာ... 'ကျုပ်တို့ ကျေးလက်ရဲ့ အစွမ်းထက်ဆေးပျော်၊ မိုးကြမ်းမိ နှင်းခါးရိုက် အပူထိ ရေချိုးဖူး ဖျားနာရင် ညဉ့်ထူးအခွံနဲ့ သနပ်ခါးပြစ် သားနဲ့ ရေထည့်ပြီးသွေး လက်ဖက်ရည်ဇွန်း တစ်ဇွန်း၊ နှစ်ဇွန်းလောက် သောက်လိုက်ရင် သက်သာ ပျောက်ကင်းတာပဲ ကြိုတင်သောက်ရင် လုံဝ ဖျားတော့တုရ သနပ်ခါးပြစ်၊ ဥပျစ်ပြစ် လက်တွေ့ဆေးဖြစ်သည်ကို ကိုယ်တိုင် သောက်စားခဲ့ရသဖြင့် အမှတ်တရ ရေးသားလိုက်ပါသည်။

နတ်မောက် ကောင်းမွန်ဖြင့်

www.burmeseclassic.com

ကျော်သန်း
(အကြီးတန်းလက်နှိပ်စက်)

ရုက္ခစိုဏ်းကပေးသော

ငွေမတ်စေ

ကျွန်တော်သည် တနင်္ဂနွေနေ့
ရုံးပိတ်ရက်တွင် အိမ်သန့်ရှင်းရေး
ပြုလုပ်ပြီး ဗီရိုထဲတွင်ရှိသော အဝတ်
အစားများကို ပြန်လည်ခေါက်သိမ်းနေ
စဉ် တိုက်ပုံအိတ်ထောင်ထဲမှ ငွေမတ်
စေလေးတစ်စေ့ ခုန်ထွက်လာသည်ကို
တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ထိုငွေမတ်စေလေးသည် အမေက
အမှတ်တရ ပေးထားခြင်းဖြစ်၍
ကျွန်တော် စိတ်အစဉ်သည် ဇာတိချက်
F.33A. May, 2013.

ကြွ မွေးရပ်မြေသို့ ရောက်သွားပါ
သည်။

ကျွန်တော် မွေးရပ်မြေမှာ မုံရွာမြို့မှ
အမြင်မြို့သို့ သွားသောလမ်းတွင်
ညောင်ဖြူပင်၊ ရွှေဒါးကျ၊ သစ်ဆိပ်
ပင်၊ မှန်ရိုးကုန်း၊ ကျောင်းစုကျေးရွာများ
ကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ချင်းတွင်းမြစ် အရှေ့

ဘက်ကမ်းနားတွင် တည်ရှိသော ဘုမ္မနီ
ကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိပါသည်။

ယခုအခါ ကားဖြင့် မုံရွာမြို့သို့သွား
လာနိုင်ပြီး မြစ်ရေကြီးလျှင် ချင်းတွင်း
မြစ်မှ မော်တော်များဖြင့် သွားလာကြ
ပါသည်။ ဘုမ္မနီရွာဟု ခေါ်ခြင်း
အကြောင်းကို ယနေ့အထိ ကယနထ
နက္ခတ္တမှောင်မြည့်ပုဂံစင် ၂၅၅

www.burmeseclassic.com

မသိရှိရသေးပါ။ (အခြား ဘုမ္မနိုးရွာများသည်လည်း မကျွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းဘူးခရိုင်၊ မင်းဘူးမြို့နယ်တွင်လည်းရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။) ရွာမှာ မြေနက္ခန်းဖြစ်၍ မြေပဲ၊ ပဲ၊ နှမ်း၊ ကုလားပဲ၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်စသော သီးနှံများကိုသာ အဓိကထားစိုက်ပျိုးကြပြီး မုံရွာမြို့သို့ သွားရောက်ရောင်းချကြပါသည်။ ရွာမှာ မကြီးလှသော်လည်း အိမ်ခြေသုံးရာကျော်လောက် ရှိသည်။

ယခင်က ရွာတောင်ပိုင်း၊ ရွာမြောက်ပိုင်း၊ ကွက်သစ်၊ အလယ်စုဟူ၍ လေးပိုင်းပိုင်း ခေါ်ဝေါ်လေ့ရှိပါသည်။ တောင်မြောက် ရှည်လျား၍ အရှေ့အနောက် ကျဉ်းမြောင်းပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာ အလယ်စုထဲတွင်ပါဝင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အိမ်ပိုင်းထဲတွင် သဖန်းပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိပါသည်။ ရှေးသဖန်းပင်ကြီးဖြစ်သဖြင့် လူသုံးယောက်၊ လေးယောက်ဖက်မျှ ကြီးမားလှပါသည်။ အလယ်တွင် အခေါင်းကြီးဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က ထိုသဖန်းပင်ကြီး အခေါင်းထဲဝင်၍ တူတူပုန်းတမ်း ကစားခဲ့ကြသည်။

ထိုသဖန်းပင်ကြီးတွင် ရုက္ခစိုးနေသည်ဟု အမေ ယုံကြည်နေပါသည်။ သဖန်းပင်ကြီးအနီးတွင် စင်ကလေးဆောက်ပြီး သောက်ရေချမ်း၊ ပန်း၊ ဆွမ်း၊ မုန့်၊ လက်ဖက် တင်ပေးလေ့ရှိပါသည်။ ရုက္ခစိုးထံသို့ အကြိမ်ကြိမ် နားပူဆာလေ့ ရှိသည်။

အမေသည် ဘာသာရေးတရားကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦးပီပီ နေ့တိုင်းညတိုင်း ဘုရားဝတ်ပြု၊ ဂုဏ်တော်ပွား၊ မေတ္တာပို့အမျှပေးဝေပါသည်။ တစ်ညတွင် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှ

အိမ်မက်ပေးပါသည်။

‘ဒီတစ်လအတွင်း ဝါဝါရောင် လာရောက်အလှူခံရ စောနာသဒ္ဓါတရားဖြင့် လောင်းလှူပါ။ လောင်းလှူပြီးလျှင် သဖန်းပင်ရဲ့ အနောက်ဘက်ရှိ တဟပင်တောင်ဘက် ဝါပေအကွာတွင် ထိုကွယ်တိုက်တူးပါ။ ပစ္စည်းဥစ္စာ တွေလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောပါသည်။ နံနက်ရောက်သောအခါ အမေသည် အိမ်မက်အား အဖေ့ကိုလည်း ပြောပြထားပါသည်။ အချိန်သည် တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးလာသည်မှာ တစ်လပြည့်ရန် နှစ်ရက်သာလိုပါတော့သည်။ အမေသည် ရွာအနီးရှိ ကျောင်းစုကျေးရွာသို့ အလှူပွဲရှိသဖြင့် သွားရောက်နေပါသည်။ ထိုနေ့တွင်ပင် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အိမ်မက်အတိုင်း ဝါဝါရောင်အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသော် ဘုန်းတော်ကြီး မဟုတ်ပါဘဲ မယ်သီလရှင် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

အဖေသည် အိမ်တွင် ကျန်နေသဖြင့် အိမ်မက်အတိုင်း အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား လောင်းလှူပြီးသည်နှင့် အမေကိုယ်တိုင် တူးရမည် ဖြစ်သော်လည်း အဖေသည် သတိမထားမိတော့ဘဲ လောဘဇောဖြင့် ကိုယ်တိုင် တမာပင်ပတ်ပတ်လည်တွင် မြေကြီးအား စတင်တူးဖော်ကာ ပစ္စည်းရှာဖွေမှုကို ပြုလုပ်လေတော့သည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာကိုကား ရှာဖွေ

ပတွေ့ပါ။ သို့ရာတွင် မြေကြီးနေရာမှာ တွင် တူးဖော်ထားသည်မှာ ဗွက်ပေါက်နေပါသည်။

အမေသည် အလှူပွဲမှ ပြန်လာသည်အချိန်တွင် တမာပင်တောပတ်ပတ်လည်တွင် မြေကြီးတူးထားသည်ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် အဖေအား မေးမြန်းရာ အမေမှ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ပြောပြပါသည်။ ထိုအခါ အမေက...

‘တော့နယ်တော် ကျုပ်ကို မစောင့်ဘဲ’

ဟု မြည်တွန်တောက်တီးစွာ ပြောဆိုလိုက်ပြီး အမေမှ သူကိုယ်တိုင် တမာပင်တောင်ဘက် ငါးပေအကွာတွင် သံတူးခွင်းနှင့် စတင် တူးဖော်လေတော့သည်။

အမေသည် တူးဖော်နေသည်မှာ နာရီခိုက်ခန့် ကြာလာသောအခါ မြေအိုးအသေးလေးတစ်လုံး တွေ့ရှိပါသည်။ အမေသည် မြေအိုးကိုတွေ့သောအခါ အထင်သေးစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်မှာ...

‘အမယ်လေး အိုးကလေးကထဲ သေးသေးလေးတော့’

ဟု ပြောဆိုလိုက်ပြီး အိုးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါတွင် အိုးမည်းခဲများနှင့် ပြာကိုသာ တွေ့ရှိလေတော့သည်။ ခဲလေသမျှ သဲရေကျကာ ခွေခွေလေးဖြစ်သွားပါတော့သည်။ မိမိနှင့် မထိုက်သောကြောင့် မြေအိုးကို တွေ့သော်လည်း ဧရွ၊ ငွေ၊ ပစ္စည်း မရရှိဘဲ အိုးမည်းခဲနှင့် ပြာကိုသာ ရလေတော့သည်။

နောက်သုံးလလောက် ကြာသောအခါတွင် အဖေသည် သဖန်းပင်ကြီးအနီးတွင် နွားချည်ရန်အတွက် နွားတိုင် ကျင်းတူးဖော်နေပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် အိမ်ခေါင်းရင်းမှ ကိုယ့်

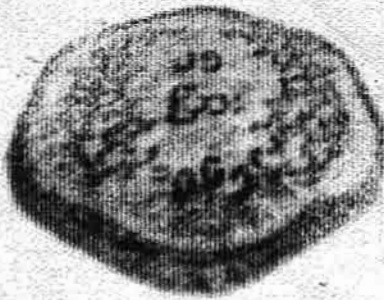
ဆိုသူလည်း အမေနှင့် စကားစမြည် ပြောဆိုနေပါသည်။

အဖေသည် ကျွင်းကို ဆက်လက် တူးဖော်နေရာ တစ်တောင်လောက် အရောက်တွင် ဝင်းဝါတောက်ပနေသော အလုံးတစ်လုံးကို အမှတ်မထင် တွေ့မြင်လိုက်ရပါသည်။ ထိုအခါ အဖေသည် လန့်ဖျပ်သွားကာ အမေနှင့် စကားပြောဆိုနေသော ကိုလှရွှေ၏ နာမည်အား "ဟာလှရွှေ" ဟု ရောင်ရမ်းအော်မိလိုက်ပါသည်။

မိမိကို ပေးချင်သော်လည်း သူတစ်ပါး၏ နာမည်အား အော်ခေါ်လိုက်သည့် အတွက် အော်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း ဝင်းဝါတောက်ပနေသော ရွှေရောင်အဆင်းသဏ္ဍာန် အလုံးမှာ လည်း ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ကွယ် သွားပါသည်။ ကျွင်းတူးနေသည့် သံတူးရွင်းတွင် ဝါဝါဝင်းဝင်းအရောင် ကပ်ကျန်ရှိပါတော့သည်။

ကိုယ့်ကိုပေးသော်လည်း ဝင်းဝါ တောက်ပသည့် ပစ္စည်းသက်မဲ့ ရွှေ မရရှိဘဲ သက်ရှိလှရွှေ ဖြစ်နေပါသည်။ အဖေ၏ နာမည်မှာလည်း ဦးရွှေလွန် ဖြစ်ပါသည်။ ဗေဒင်ဓာတ်သဘော အနေဖြင့် "လှရွှေ" သည် "ရွှေလွန်" နှင့် ကက်ကင်းဓာတ် ဖြစ်နေသဖြင့် ပေးကားပေးသော်လည်း မရဖြစ်နိုင်ချေ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အဖေသည် ထိုဝါဝါ ဝင်းဝင်း အလုံးကို မျက်စိထဲမှ ယနေ့ ထိတိုင် ပြေးမထွက်အောင် ရှိနေပါ ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

နောက်တစ်နှစ်တွင် သဖန်းပင်ကြီးမှ ထူးခြားမှုတစ်ကြိမ် တွေ့မြင်ရပြန်ပါသည်။ အဖေသည် သဖန်းပင်ကြီး၏ သစ်ကိုင်း မှာ အရှေ့ဘက်သို့ ထိုးထွက်နေသဖြင့် လုံးပတ် တစ်လက်မလောက်သာရှိ သော သစ်ကိုင်းအား တားဖြင့်ဖြတ်

တောက်လိုက်ပါသည်။

မကြာမီတွင် ထိုသစ်ကိုင်းခုတ်ရာ နေရာမှ ရေများ တစ်စက်ချင်း ကျနေရာ မှ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရေများလာကာ သံစည်ပိုင်းနှင့်ပင် ခံထားရပါသည်။ ထိုသဖန်းရေမှာ ဖန်စပ်စပ်အရသာ ဖြစ်ပါသည်။ ရွာမှ ထူးခြားသည့် သဖန်း ရေအား ရေဘူးများနှင့် သယ်ယူကာ မျက်စိကျိန်းသူများ သဖန်းရေခပ်လျှင် ပျောက်သွားကြသည်ဟု ဆိုကြပါ သည်။ ဗိုက်နာရှိသူများလည်း သဖန်း ရေသောက်လျှင် ပျောက်သွားကြောင်း ဆိုကြပါသည်။

ရွာအနီးရှိ အခြားရွာများမှလည်း လာရောက်ယူကြပါသည်။ ကျွန်တော် လည်း ထိုထူးခြားမှုသည် သဖန်းပင်မှ တကယ်ရေကျသည်ဆို၍ ရွာကိုပြန် ကာ ကြည့်ရှုပါသည်။

တကယ်လည်း ဟုတ်ပါသည်။ သဖန်းရေအား မြည်းစမ်းသောက် ကြည့်ဖူးပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် အဖေ မှ အဖေသည် ထူးခြားမှုကို မသိဘဲ ရှက်လိုက်တာဟုသာ တဖွဖွပြောပြီး ချောင်ကျကျနေရာတွင် ပုန်းနေတတ် ကြောင်းကို ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ ချင်းတွင်းမြစ် ကမ်းဘေးဖြစ်သဖြင့် ရေတိုက်စားသော ကြောင့် သဖန်းပင်ကြီးလည်း ချင်းတွင်း မြစ်ထဲ ပါသွားခဲ့ပါသည်။ ရွာမှာ ကမ်းပါး ပြိုသွားသဖြင့် ယခင်က ရွာအရှေ့ဖျား

ခေါင်းရင်းပိုင်းတွင်ရှိသော ရွာဦးကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ တဖြည်း ဖြည်းနှင့် ယခုအခါ ရွာအနောက်ပိုင်း တွင် ကျန်ရစ်နေပါတော့သည်။ ကျွန်တော်အမေအိမ်သည် သုံးကြိမ် သုံးခါ ပြောင်းလဲဆောက်လုပ်နေထိုင် ခဲ့ကြရပါသည်။

ယခု နေအိမ်တွင်လည်း သဖန်းပင် မှာ စဉ်ဆက်မပြတ် ပေါက်ရောက်နေ သည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ဒီတစ်ကြိမ် တွင်တော့ ရုက္ခစိုးသည် သဖန်းပင်မှာ နေသည်မဟုတ်ဘဲ အိမ်ခေါင်းရင်းရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးတွင် နေထိုင်သည်ဟု အိမ်မက်ပေးလေတော့သည်။ တစ်ည တွင် အဖေသည် အိမ်မက် မက်ရာတွင် ရုက္ခစိုးမှ...

'ငါ့ပဲ ဟာတ်နိုင်တာတူ။ ဒါလေးသာ ယူတော့'

ဟု ငွေမတ်စေလေးတစ်စေ့ ပေးပါ သည်။

အဖေသည် နံနက်စောစော ထ၍ တံမြက်စည်း လှည်းသည်အခါတွင် ကုက္ကိုပင်ကြီးအနီး အမှိုက်လုံရာမှ ထူးခြားဆန်းကြယ်စွာဖြင့် အိမ်မက်ပေး သည့်အတိုင်းပင် ငွေမတ်စေလေး တစ်စေ့သာ ရရှိလိုက်ပါသည်။ အဖေ သည် မိမိနှင့် ထိုက်တန်သလောက်သာ ငွေမတ်စေလေးကို ရရှိ၍သာ ကျွန်တော်အား တစ်ဆင့် အမွေပေး ထားခဲ့သည်ဟုသာ ယုံကြည်မိပါတော့ သည်။

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ကွယ်လွန်မသွားမီ ပြောပြသော မိခင်ကြီး ဒေါ်ညိုအား ရိုနှိုးလျက်...

ကျော်သန်း
(အကြီးတန်း လက်နှိပ်စက်)

ကျွန်ုပ်တွေကြုံခဲ့ရသော ဒုက္ခာရီ ပဟုတ်သော

ဖြစ်ရပ်မှန်များ (၁)

တွေ့နေ

ကျွန်ုပ်တို့ နေထိုင်သော သတ္တလောကကြီးသည် မသိ၊ မမြင်နိုင်သော သာမန် အသိဉာဏ်လောက်လေးဖြင့် လိုက်မမီနိုင်သော ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများဖြင့် ထာဝရပြည့်သိပ်နေတော့၏။

ထိုကဲ့သို့ သာမန်အသိဉာဏ်လောက်လေးဖြင့် လိုက်မမီနိုင်သော ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများ ရှိသည်ကို မယုံကြည်ခဲ့။ မယုံကြည်သဖြင့် မလေးမစားတွေ့လျှောက်ပြော၊ လျှောက်လုပ်ခဲ့၍ ဆန်းကြယ်သော ဒဏ္ဍာရီမဟုတ်သော အဖြစ်အပျက်များ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်

ခံစားခဲ့ရသည်များကို စိကာပတ်ကုံးရောပြရသည်ရှိသော်...

ကျွန်ုပ်သည် သိပ္ပံသမားဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ဘယ်အရာကိုမဆို လက်တွေ့စမ်းသပ်လိုက်ရမှ ကျေနပ်သူဖြစ်၏။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သော်လည်း မိန်းကလေးစိတ်ဓာတ်လို ပျော့ပျောင်းနူးညံ့မှုရှိမနေ။ အစ်ကိုနှင့် မောင်တွေကြား ကြီးပြင်းခဲ့သူဖြစ်၍ လားမဆိုနှင့် တုံးဆိုတိုက်၊ ကျားဆိုတိုက်၊ ရှူးရှူးဒိုင်းဒိုင်းဖြင့် စိတ်မြန်ကိုယ်မြန်သမားဖြစ်၏။ ဘယ်အရာကိုမှလည်း ကြောက်လန့်မှု သိပ်မရှိလှပေ။

သို့သော် တစ်ရက်သောအခါသမား၌ စကားတစ်ခွန်း၊ နှုတ်မြွက်တစ်ဟတ် ပေါ့ပျက်ပျက်၊ ရွတ်နောက်နောက် ငြေလိုက်မိရာမှအစ...လက်တွေ့စမ်းသပ်လိုက်ရမှ ယုံကြည်တတ်သူ၊ ကြောက်လန့်စိတ်မရှိတတ်သူ ကျွန်ုပ်သည် ထူးစွာမှ အထိတ်ထိတ်အလန့်လန့် ခြံသွားရမှုများဖြင့် နဖူးတွေ၊ ဒူးတွေ ကြုံတွေ့လိုက်ရသည်၏ နောက်ဝယ်

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ၏ တစ်ရက်သောနေ့၌ ကျွန်ုပ်၏မိခင်ကြီးက ကျွန်ုပ်၏စာဖတ်နေရာနားသို့ လာခေါ်ကာ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်သည် နေ့စဉ်ဆက်ဆိုသလို ပါးစပ်ထဲမှ ဆံချည်အထွေးကြီးများ၊ ပျစ်ခွဲခွဲဖြူဖြူ အကြွေးများ၊ မုန်ညှင်းရွက်လို စိပ်ပန်းအရာများကိုအန်အန်ထုတ်နေရာ

ဟု မြင်မက်ဖန်များနေ၍ စိုးရိမ်စွာဖြင့် မြန်မာဆေးဆရာ တစ်ယောက်ဖြင့် ပြသရန်ဖြစ်၏။ “သူများပြုစားထားပြီ ထင်တယ်” ဟုလည်း ပြောနေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုသို့သော အယူအဆ များကို လုံးဝ ယုံကြည်သူမဟုတ်၍ “မပြချင်ပါဘူးမေမေရာ... အလကား အလုပ်ရှုပ်လို့ သမီး...အဲဒါတွေကို မယုံပါဘူး” ဟုလည်း ခပ်သောသော ပြောလိုက်သေး၏။

မိခင်ကြီးက ကျွန်ုပ် ဘယ်လိုငြင်းငြင်း မရပေ။ ပြကိုပြရမည်ဟု ပြောလေတော့ ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း မိခင်ကြီး စိတ်ချမ်း သာစေဖို့ ဆရာရှိရာ တစ်အိမ်ကျော်သို့ လိုက်ခဲ့၏။

(ဆရာသည် ဘွဲ့ရ ခေတ်ပညာ တတ်တစ်ယောက်ဖြစ်၍ ရွှေဘို မြို့နယ်က (...)ရွာတွင် ကျောင်း ဆရာလုပ်နေသူ ဖြစ်၏။ ပါရမီရှိ သည့်အားလျော်စွာ အသက်(၁၅) နှစ် အရွယ်ကတည်းက “ကုက္ကသယ မဟိန္ဒီစေဂိုဏ်း” ထံသို့ဝင်၍ အကျင့် စရထများစွာကို ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်နေသူဟု နောင်မှသိရပါ ၏။ (မှတ်ချက်။။ ယခုဆရာမရှိတော့ပါ။ ၎င်းကဗျားရောဂါဖြင့် ဆုံးပါ။ ကွယ်လွန် သွားခဲ့ပါပြီ။)

ကျွန်ုပ်၏မိခင်ကြီးသည် တော်ရုံဖြင့် “ဆရာ” ဆိုတိုင်း အယုံအကြည်မရှိလှ သော်လည်း ဆရာ၏ မိခင်ကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်၏ မိခင်ကြီးသည် ညီအစ်မ အရင်းတမျှ ခင်မင်ရင်းနှီးကြသူများ ဖြစ်ကြ၍ လူရင်းတွေမို့ ယုံကြည် မှုရှိတာလည်း ပါပေမည်။

ဆရာရှေ့ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ် အား ငါးပါးသီလံခံယူခိုင်းပြီးလက်အုပ် ချီစေကာ မျက်လုံးမှိတ်ထားခိုင်း၏။ ခဏအကြာတွင် လက်အုပ်ချီထား

သော ကျွန်ုပ်၏ လက်ချောင်းလေးများ သည် တဖြည်းဖြည်း ချဲကားလာနေ သလို ခံစားနေရ၏။

ကျွန်ုပ်က အတင်းစိကပ်နေအောင် လုပ်ထားသော်လည်း ဘယ်လိုမှမရ။ ကျွန်ုပ်၏ လက်ချောင်းလေးများသည် ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ လှုပ်ကာ ချဲကား သွားပြန်လေသည်။ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်ုပ်သည် စူးစမ်းလိုစိတ်ဖြင့် မျက်လုံးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဆရာက နှုတ်မှတိုးတိုးဖွဖွ ရွတ်ဆို (ဘုရားစာများ ရွတ်ဆိုနေခြင်း ဖြစ်ပါ မည်။) နေတာကို တွေ့ရတော့၏။

ကျွန်ုပ်က မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်၍ ဆရာသည် ကျွန်ုပ်ကို ခပ်တည်တည် ဖြင့် တစ်ချက်ကြည့်ပြီး မိခင်ကြီးကို စကားပြော၏။

‘အန်တီသမီးမှာ ဘာရောဂါမှ မရှိပါဘူး သူ့ကိုစောင့်ရှောက်နေတဲ့ အထက်ပျိုလ်တွေ ရှိတယ် ဘာမှ စိတ်ယုပိန် ကျွန်တော် လက်ဝါးသုံးချက် ရိုက်ပေးခဲ့ပါပယ် ကိုယ်လုံ သွားအောင်ပေါ်’

ဆိုပြီး ချက်ချင်းပဲ ဘာမပြော ညာ မပြောဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ ညာဘက်လက်ကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲယူ၍ လက်ဝါး သုံးချက် ရိုက်ပေးလိုက်၏။

‘ကိုင်း...ဒီနေ့ကစပြီး (၁)အမဲသား။

ကျွဲသားကို လုံးဝမစားရဘူး။ (၂) သေရည်သေရက်ကို ဆေးဝါးအဖြစ်မှ လွဲ၍ လုံးဝမသောက်ရဘူး။ (၃)သူတစ် ပါး သားမယားကို မပြစ်မှားရဘူး။ ဒီသစ္စာသုံးချက်ကို ရအောင်ထိန်းပါ။ ပါရမီပါလာရင် ဘယ်လိုမှ ရှောင်ချင် လို့မရဘူး။ အချိန်ကျလာရင် ဖြစ်လာရ တာပဲ’

ဟု တိုပြတ်ပြတ် ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ် စိတ်မဝင်စားတာကို စိတ် အကြသိပုံရ၏။ ကျွန်ုပ်၏ လက်ဖဝါးကို ရိုက်၍ ကိုဏ်းဝင်တစ်ယောက်ဖြစ်စေ၏။ သစ္စာ(၃)ချက်ကို စောင့်ထိန်းခိုင်းလေ တော့၏။ ချက်ချင်းဆိုသလို အယောင် ယောင်အမှားမှားဖြင့်သစ္စာ(၃)ချက်ကို တစ်သက်လုံး စောင့်ထိန်းပါမည်ဟု ကတိ ပေးလိုက်မိလေတော့သည်။

လုံးဝ မယုံကြည်သူက ဘယ်နှယ် ဖြစ်ပြီး ကတိပေးလိုက်မိသည်ကို မသိ တတ်တော့ပါ။ အတော်တော့ အံ့ဩဖို့ ကောင်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဘုမသိ၊ ဘမသိဖြင့် ဆရာပြောသော “ကုက္က သယမဟိန္ဒီစေဂိုဏ်း”၏ ကိုဏ်းဝင် ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်ခဲ့လေတော့၏။

ဆရာပြောသော “ပါရမီပါလာရင် ဘယ်လိုမှ ရှောင်ချင်လို့မရဘူး” ဆို သော စကား၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ထိုအချိန်တုန်းက ဘယ်လိုမှ နား မလည်ခဲ့ပါ။

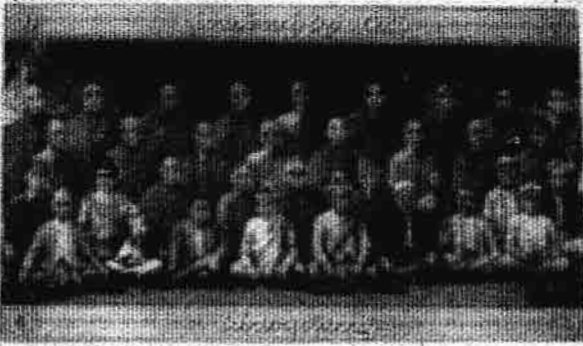
(ကျွန်ုပ်သည် အမဲသားကို ငယ်စဉ် (၁၃)နှစ်သမီးအရွယ်ကတည်းကမစားခဲ့ တော့ခြင်းဖြစ်၍ ထူးပြီး စောင့်ထိန်းနေ စရာမလိုပေ။ ကျန်သည်(၂)ချက်ကို လည်း ထူးပြီး စောင့်ထိန်းစရာမလိုပါ။)

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် မိခင်ကြီးစိတ် ချမ်းသာဖို့ အကြိုက်လိုက်လျော့စွာ နေပေးလိုက်တော့၏။ ပြီးသည်ဖြင့် အားလုံးကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

သွားလေတော့၏။

မမေတာက မိခင်ကြီး ဖြစ်၏။ နောက်လေး၊ ငါးလ အကြာတွင် “ရွှေရင်ကျော် ကုက္ကသယမဟိန္ဒီစေတီ” ကြီး၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များဟု ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ ဓာတ်ပုံ ကြီးကို အိမ်သို့ ယူဆောင် လာခဲ့လေတော့သည်။

မလေးမစားတွေ မပြော မဆို ကောင်းပါဘူးအေ။ ညည်းတော့ ဘေးထိတော့ မှာပဲ’

ရှေးလူကြီးပီပီ စိုးရိမ် ကြီးစွာ ပြောရာ၏။ (ကျွန်ုပ် ၏အဘွားက မျက်စိမမြင်ပါ) “Don't worryပါ အဘွား ရာ” ဟုကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်

သွားစင်ခပ်မြင့်မြင့်၏ အောက်နား ခပ်ကျကျတွင် သစ်သားပြား (၅)ချပ် ဖြင့် စင်လေးတစ်စင်ရှိက်၍ ထိုဓာတ်ပုံ ကြီးကို ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ပုံတို့၊ ဓာတ်ပုံ ကြီးရှေ့တွင် ဖန်ခွက်ထဲ၌ သပြေပန်း များ ထိုးစိုက် ပေးထားပြန်လေသည်။

ကျွန်ုပ်ကတော့ ရတနာမြတ်သုံးပါး ကလွဲ၍ ဘာကိုမှ အယုံအကြည်မရှိ ဘူးဆိုသော စိတ်တစ်ခုဖြင့် မိခင်ကြီး ဆောင်ရွက်နေသမျှကို ရယ်မော၍သာ ကြည့်နေခဲ့လေသည်။ ဘာကိုမှ နားမ လည်၊ မသိတတ်ခဲ့ရိုးအမှန်ပါ။ ထိုစဉ် က ကျွန်ုပ်၏အသက်သည် နှစ်ဆယ် ကျော် ငါးနှစ်ပတ်လည် အရွယ်ဖြစ်လေ ၏။

၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ နှစ်ကုန်ပိုင်း ဒီဇင်ဘာ လတွင် ကျွန်ုပ်သည် သမ္မုဒ္ဒေဂါထာ တော်ကြီးကို တစ်နေ့ ပုတီး(၁၀)ပတ် ရအောင် စိပ်နေချိန်ဖြစ်၏။ နေ့စဉ်နေ့ တိုင်း ကိုယ့်ဘာသာ အာရုံရ၍ စိပ်နေ ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ကြာတော့ ပျင်း လာခဲ့၏။

ပုထုဇဉ်လူသားပီပီ ကောင်းသည့် အာရုံမှာ မပျော်ပိုက်ချင်ဘဲ မကောင်း သည့်အာရုံဘက်သို့ တိမ်း ညွတ်ဖို့ တာစူလေတော့၏။ အပျင်းဘက်၊ အအိမ်မက်လာခြင်းဖြစ်၏။ ကြီးစား၍

ထိန်းချုပ်ကာ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို နေ့ညမပြတ်ရအောင် ရှိခိုးပူဇော်နေရ လေ၏။

သို့သော်လည်း ဘယ်လိုဖြစ်လာခဲ့ သည်မသိ။ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားလည်း ရှိမခိုးချင်း၊ သမ္မုဒ္ဒေ ဂါထာတော်ကြီးကို လည်း ပုတီးမစိပ်ချင်တော့လောက် အောင် ဖြစ်လာခဲ့လေတော့သည်။

သို့ဖြင့် စိတ်ခပ်ပေါက်ပေါက်ဖြစ်လာ ကာ ဘာမဆိုင်၊ ညာမဆိုင်၊ မိခင်ကြီး ပြုလုပ်ထားသော စင်လေးရှေ့တွင် ဖျတ်ခနဲ သွားရပ်ပြီး...

‘ကဲ ဃောဒီက အတိုးတို့က အထက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများလို့ သိရပါတယ်။ အတိုးတို့ တကယ်ရှိပြန်ရင် အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ တကယ်ပုန်ရင် ကျွန်ုပ်ကို သိသာထင်ရှား အောင်ပြပါ။

ကျွန်ုပ် အခု သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးကိုလဲ ပုတီးမစိပ်ချင်တော့ဘူး နေ့စဉ်စိပ်နေတာ ပျင်းလာပြီ ကျွန်ုပ် ဒီထက်ပိုက ရတနာမြတ် သုံးပါးကို ရိုသေကိုင်ရှိုင်းလာအောင် ပြုလုပ်ပေးနိုင်ရင် ပြုလုပ်ပေးကြပါ။ ကျွန်ုပ်က တော့ ပျင်းစားအမှန်ပဲ’

ဟု ရွတ်တီးရွတ်နောက်ပြောကာ တဟားဟား ရယ်မောနေလိုက်၏။

ဘေးနားကန်ရံတွင် မှီထိုင်နေသော ကျွန်ုပ်၏အဘွားက ကြားသောအခါ... ‘ဟဲ့...ငါ့မြေး... ညည်း ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ။ မရှိမသေ

သေး၏။

ရွတ်နောက်နောက်များ ပြုလုပ်ပြီး ပြောပြီး မေ့ပျောက်ဖြစ်သွားသည်က ကျွန်ုပ်၏အကျင့်ပင် ဖြစ်လေတော့၏။ ပုတီးကိုလည်း မစိပ်ဘဲ ပစ်ထားလိုက် တော့၏။

နှစ်ကုန်၍ ဇန်နဝါရီလဆန်းသို့ ရောက်လာခဲ့လေပြီ။ (ပြောပြီး တစ်ပတ် အကြာတွင်ဖြစ်၏။)

ကျွန်ုပ်သည် နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဆိုသလို ချမ်းစိမ့်စိမ့်ကြီး ဖြစ်နေလေ တော့၏။

ဆောင်းရာသီလည်းဖြစ်ပြန် ကျွန်ုပ် နေထိုင်ရာက သစ်ပင်ကြီးများ အုပ်ဆိုင်း မှိုင်းညှို့နေ၍ အအေးဓာတ်ပို၍ပဲဟု ထင်နေသည်။ သုံးရက်အကြာတွင် ဓာတ်လမ်း ၈၊ ပါလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုအချိန်ကခရိုင်မြို့ကြီး တစ်မြို့ရှိ ကုန်ပဒေသာဆိုင်တွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်နေချိန်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ဝန်ထမ်း (၃)ဦးလည်း ရှိ၏။ ဆိုင်ထဲ တာဝန်ထမ်းဆောင် နေခိုက် နေ့လယ်(၁)နာရီခန့်အချိန် အိပ်ချင်လိုက်တာဟုပြောကာ ခုခပ်ဖြင့် မြင့်ကြီးပေါ်တွင် ခဏမှေးနေလိုက်ချိန် ဘယ်လို ဖြစ်သွားသည်မသိ။ ကျွန်ုပ် သတိရလာတော့ ကျွန်ုပ်နားတစ်ဘက် လူတွေဝိုင်းအုံပြီး ကျွန်ုပ်နားညွှတ် ကို အတွင် ခေါ်နေကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်သည် သူတို့၏တာကို ကြားသော်လည်း ပြန်မထူးနိုင်ဘဲ ကျွန်ုပ်၏ခေါင်းကြီးက တဆတ်ဆတ် ခါယမ်းနေ၍ ငါဘယ်လိုဖြစ်နေတာပါ လိမ့်ဆိုပြီး ထိန်းချုပ်နေမိ၏။ သွား ရည်တွေကလည်း တများများကျနေ လေ၏။ လက်နှင့်သုတ်ပစ်ဖို့လုပ်တော့ လည်း လက်တွေခြေတွေကလည်း ဖိဖိုးဆတ်ဆတ်ခါယမ်းနေ၍ ဘယ်လို မှ သုတ်မဖြစ်။

ကျွန်ုပ်က သတိရ၍ ကြိုးစား ထိန်းချုပ်နေသော်လည်း လုံးဝမရ။ စကားလည်း မပြောနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေချိန် ဘေးမှ ဝိုင်းကြည့်နေသည့်လူများက... 'ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ ဘယ်လိုဖြစ် သွားတာလဲ ရုပ်ကိုကြည့်ရတာလဲ သွေး တစ်စက်မှ မရှိတော့သလိုတဲ ဖြူဖျော့နေပြီ ပြန်ပြန် ပြင်လည်းပေးခေါ်ကြပါ။ သူ့အိမ် ကိုလဲ အကြောင်းကြားကြပါ' ဟု စိုးရိမ်တကြီး အသံများဖြင့် ပြောဆိုနေကြလေ၏။

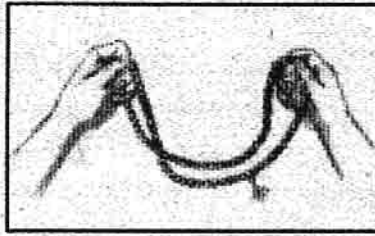
ကျွန်ုပ်သည် သူတို့ ပျာယာခတ်နေ ကြတာကို မြင်သိကြားနေရက်နှင့် နှုတ် ကို အာစေးထည့်ထားသလို ဘာမှကို ပြန်မပြောနိုင်တာတော့ အတော်ထူး ဆန်းလေသည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား မြင်းလှည်းပေါ်ဆွဲတင်ပြီး ဆေးခန်းသို့ ဒုန်းဆိုင်း မောင်းပြေးနေချိန်တွင်ပင် ချက်ချင်း အကောင်းပကတိ ပြန်ဖြစ် သွားလေသည်။

ဆေးခန်းကိုရောက်၍ ဆရာဝန် က...

'ကဲ...ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ ဆိုကြ ပါဦး'

ဟု မေးလိုက်စဉ် ဘေးမှ မိတ်ခေတ္တ များက အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလိုက် ကြ၏။

ဆရာဝန်က ဆေးခုတင်ပေါ် လှဲ

အိပ်ခိုင်းရာ Pressure တိုင်းကြည့်၏။ အပူချိန်(၁၀၀)ဒီဂရီစာရင်ဟိုက်လောက် ကလေးပဲ ရှိနေတာကို တွေ့ရသော အခါ "ဟင်...ဒီလောက်လေးနဲ့ သတိ မေ့ပြီးဖြစ်သွားရအောင်က" ဟု စကား ကို ရှေ့မဆက်ဘဲ ပုံမှန်အတိုင်း ဖြစ် နေသော ကျွန်ုပ်ကိုကြည့်ကာ အံ့ဩ နေ၏။

သို့ဖြင့်... ဆေးခန်းမှ ပြန်လာပြီး ခဏအကြာတွင် ကျွန်ုပ်၏အိမ်မှ လာ ကြိုသည်နှင့် အိမ်ပြန်နားလိုက်ရ၏။ အိမ်ကျတော့လည်း အကောင်းပါပဲ။

နောက်နှစ်ရက် အကြာတွင် တစ်ခါ ထပ်ဖြစ်ပြန်၏။ ဆိုင်ထဲက ခုံအမြင့် ကြီးပေါ်တွင် ဗိုထိုင်၍ လမ်းမကြီးဘက် ကိုကြည့်နေချိန် မျက်လုံးက ဝါတာတာ ဖြစ်လာ၏။ ဝါရာမှ ပြာလာခဲ့၏။ ပြာ ရာမှ မှောင်မိုက်လာခဲ့ကာ အိပ်ပျော် သလို ဖြစ်သွားပြန်လေ၏။

ကျွန်ုပ်နီးလာတော့ ပထမအကြိမ် တုန်းကဖြစ်သလိုမျိုး ဖြစ်နေပြန်တော့ သည်။ ဆေးခန်းမရောက်မီဘဲ အကောင်းပကတိ ဖြစ်နေပြန်တော့၏။ ကျွန်ုပ် ခေတ္တနေထိုင်နေသော ခရိုင်မြို့ ကြီးက ငှက်ဖျားဓာတ်ခံရှိသည့် မြို့မို့ ငှက်ဖျားဖြစ်တာဟု ထင်ကြ၏။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုသို့ပထင် ပါသည်။ ဆေးရုံကို ဆေးသွားစစ်ကြည့် သောအခါ၌လည်း ငှက်ဖျားပိုး တွေ သည်ဟု ပြော၍ ငှက်ဖျားဆေးပြင်း များကို သောက်ပြန်လေသည်။

ကျွန်ုပ် ဘာမှမစားမသောက်နိုင်ဘဲ

ဆေးပြင်းများကြောင့် နံ့ချဉ်မောဟိုက် စွာ ခွေခွေလေးရှိနေသော ညနေဝင်ရီ တရောအချိန် ဖြစ်လေ၏။ အဖျားဒီဂရီ လည်း မဆိုစလောက် ရှိနေသည့် အချိန်ဖြစ်၏။ ဆောင်းတွင်းမီးဖိုနား တွင် ဂုန်နီအိတ်ထူထူခင်း၍ မီးဖိုကို ကျောပေးထားကာ ကွေးကွေးလေး မှေးအိပ်နေမိစဉ် နားထဲ၌ အသံကြီး တစ်သံကိုကြားရ၏။ အလွန်အောင်မြင် လှသော အသံကြီး ဖြစ်ပါ၏။ ဩဇာ ဓာတ် ပါရှိလေသည်။

'ဂုဏ်တော်တစ်ထောင် စိပ်ပါတော့လား' ဟူ၍ ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဖျားနေ၍ အားနည်း ကာ ကြားချင်ရာ ကြားရတာနေမှာပါ ဟုတွေးကာ ဆိတ်ဆိတ်နေမိ၏။ ကျွန်ုပ် ၏ ဘေးနားတွင် မိသားစု အကုန်ဝိုင်း ထိုင်နေကြကာ ကောက်ညှင်းခေါပုတ် ကင် စားကြရင်း ရောက်တတ်ရာရာ ပြောဆိုနေကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ခေါင်းရင်းနားမှာ ထိုင်နေသော ဖခင် ကြီးက ကျွန်ုပ်၏နဖူးကို ခဏခဏ စမ်းကြည့်နေရှာ၏။

"ဂုဏ်တော်တစ်ထောင်စိပ်လေ"

ဟု နောက်တစ်ခါ ကြားရပြန်၏။ ဒီတစ်ခါတော့ ကြားချင်တာကြားရတာ မဟုတ်တော့ပေ။ ပီပီသသကြီးမို့ ကျွန်ုပ်လည်း ဘာမှန်းမသိဘဲ "ဂုဏ် တော်တစ်ထောင် မစိပ်တတ်ဘူး" ဟု စိတ်ထဲက ပြန်ပြောလိုက်၏။

'ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို မရဘူးလား' 'ရပါတယ်'

'အေး အဲဒီဂုဏ်တော်ကိုးပါးစလုံးကိုခွတ် ပုတီးတစ်လုံးချနဲ့ (၁၀)ပတ်ရအောင်ပိတ် ဝိုင်းပြုလုပ်ထားတဲ့အပြစ် ဝိုင်းပြုနေကြတာ အဲဒီအတွက် အဘကလာပြီး သတ်ပေး တာ အပြစ်ကျေအောင် ဆပ်ရယ်' 'ဟင်...သမီး ဘာအပြစ်လုပ်လို့လဲ'

နက္ခတ္တရောင်ခြည်များနှင့် ၂၆၃

‘ပြန်စဉ်းစား’

အဲဒီလို အမေးအဖြေလုပ်နေသည် က ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲကပဲ ပြောနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်ုပ် ဖြစ်ပျက်နေသည်များကို မည်သူမှမသိကြပေ။ အသံကြီးကိုလည်း ကျွန်ုပ်သာ ကြားရလေသည်။

ကျွန်ုပ် စဉ်းစားနေမိပါသည်။ ခဏမဆိုင်းဘဲ သတိရလိုက်ပါ၏။ အထက်ပုဂ္ဂိုလ် ဆိုသည်များကို ပြောင်ချော်ချော်ရွတ်နောက်နောက်ဖြင့် ပြောဆိုခဲ့မိခြင်းက စိန်ခေါ်သလို ဖြစ်သွားခဲ့ခြင်းပါပဲ။

ခဏကြာတော့ “သတိရပြီလား” ဟု မေးသံကြီး ကြားရပြန်၏။

‘ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့အဘ သတိရပါပြီ။ အဘက... အဲဒီဓာတ်ပုံထဲက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသလား’

‘မဟုတ်ဘူး။ ဘာမှထပ်မမေးနဲ့ပုတီးစိပ်တော့’

ကျွန်ုပ်၏နားထဲတွင် နောက်ထပ်ဘာသံမှ ထပ်မကြားရတော့ပေ။

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ခဏချင်း စိတ်ပိုင်း ဖြတ်လိုက်တော့၏။

‘ဖေဖေ သမီးကို ဘုရားစင်မှာချိတ်ထားတဲ့ သမီးရဲ့ပုတီးကို ယူပေးနော်’ လေသံခပ်ပျော့ပျော့ဖြင့် ပြောလိုက်ရ၏။ ဖခင်ကြီးက ခဏမဆိုင်း သွားယူပေးရှာ၏။

‘သမီး စိပ်နိုင်ရဲ့လား၊ မစိပ်နိုင်ရင် စိပ်မနေနဲ့ သမီးရယ်၊ ပင်ပန်းနေပါ့မယ်၊ နေကောင်းမှ စိပ်ပါ’

‘မစိပ်လို့မရဘူး ဖေဖေ’

ဟုပြောကာ ဘုရားရှိခိုးဦးချလိုက်၏။ ထိုင်မကန်တော့နိုင်၍ အိပ်နေရင်းဖြင့် တောင်းပန်ကန်တော့ကာ ငါးပါးသီလ ခံယူလိုက်သည်။

ပြီးသည်နှင့် ဂုဏ်တော်တစ်ထောင်

ကို စ၊ စိပ်မိတော့၏။ စိပ်ခါစဖြစ်၍ ခက်ခဲပင်ပန်းကြီးစွာ အာရုံယူ၍ စိပ်နေရလေတော့သည်။ ဂုဏ်တော်တစ်ထောင် ပြည့်အောင် ခွဲတင်း၍ စိပ်ပြီးသောအခါ ချွေးပုပ်များ စိုရွဲနေအောင် ထွက်လာလေတော့သည်။ စိတ်များလည်း ပေါ့ပါးလန်းဆန်းလာသလို ခံစားမိရ၏။

စင်ပေါ်က ဓာတ်ပုံထဲတွင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကိုလည်း “ဝစ်ကံ၊ မနွှောက်တွေဖြင့် ပြစ်မှားကျူးလွန်ခဲ့မိသည်များကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ပေးကြပါ” ဟု ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့လိုက်ရပါတော့သည်။

ထိုညတွင် အိပ်မက် မြင်မက်ခဲ့ပါသည်။

အိပ်မက်ထဲတွင် လူကိုမမြင်ရဘဲ ထပ်တစ်ရာများ လာကျွေးပါသည်။ ဖန်ခွက်ကြည်ကြည်ဖြင့် ဆီးဖျော်ရည်လိုအရောင်မျိုး ဆေးများလာတိုက်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် အစာကို ကောင်းစွာစားသောက်နိုင်သော်လည်း အိပ်မက်ပြင်ပတွင်မူ ကျွန်ုပ်သည် အစာကို ကောင်းစွာ စားနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ လူက ပိုးဟပ်ဖြူလို ဖြစ်နေတော့၏။

ဖျားလိုက် ပျောက်လိုက်နှင့် ဖြစ်နေရာ တစ်ရက်သောညတွင် ရုတ်တရက် အပြင်းအဖျားတက်လာ၏။ စောင်အထပ်ပေါင်းများစွာခြုံ၍ (၁၀)နှစ်သမီးရွယ်ညီမအငယ်ဆုံးလေး တက်ပြီး ဖိထားတာကိုပင်မရပါ။ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံး ပူခြစ်တောက်ကာ ဖိုးဖိုးဆတ်ဆတ် တုန်ခါယမ်းနေလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်၏ဝမ်းထဲမှာတော့ ရေခဲတုံးကြီးတစ်မျှ အေးစက်တုန်ခိုက်နေပါတော့သည်။ အသည်းနှလုံး၊ ကလိစာတွေအကုန်လုံး ပြုတ်ကြွေကုန်ပြီလား အောက်မေ့ရလောက်အောင် အလူး

အလဲ ခံစားနေရပါသည်။ (တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် အခုလိုဝေဒနာမျိုး ဘယ်တုန်းကမှ မခံစားခဲ့ရဘူးပါ။) သို့သော် ကျွန်ုပ် သတိတစ်ချက် မလွတ်ပေ။ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကိုသာ တတွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုနေမိရလေ၏။

မိဘနှစ်ပါးနှင့် မောင်ညီမများက ကျွန်ုပ်၏အဖြစ်ကြောင့် ဆရာဝန်ပြေးပင့်ရန် စိုင်းပြင်နေကြလေ၏။

‘ဆရာဝန်လုံးဝမပင့်နဲ့၊ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ မကြာခင် သက်သာသွားမှာပါ။ အေးအေးဆေးဆေးနေကြပါ’

ဟု အသံတုန်တုန်ခိုက်ခိုက်နှင့် ပြောလိုက်ရပါသည်။

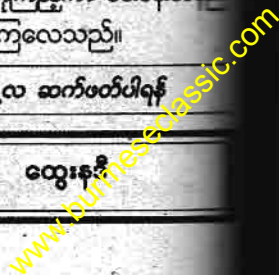
ကိုယ့်အပြစ်နှင့်ကိုယ် ဒဏ်ခတ်ခံလိုက်ရပြီဟု နှောင်းနှောင်းတဖြင့် တုန်လှုပ်ကြောက်လန့်စွာ နားလည်လိုက်ခြင်းပါပေ။

ထိုညတွင် ကျွန်ုပ် အိပ်မက် မက်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သေဆုံးသွားပြီဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်၏ ရုပ်အလောင်းအား ကျွန်းသစ်သားခေါင်းကြီးဖြင့် ထည့်ကာ သုသာန်သို့ ထမ်းယူသွားနေကြလေ၏။

လိုက်ပါပို့ဆောင်ကြသော များပြားလှသော လူအုပ်ကြီး၏ ခပ်လှမ်းလှမ်းကုန်းကမူလေးပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ဆောင့်ကြောင့်လေးထိုင်ကာ ကြည့်နေလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ သက်မဲ့ခန္ဓာ ရုပ်အလောင်းကို ကျွန်ုပ် ပြန်မြင်နေခြင်းက ထူးဆန်းနေလေတော့၏။ မိဘနှစ်ပါးက ကျွန်ုပ်၏ သက်မဲ့ခန္ဓာရုပ်အလောင်းကိုကြည့်ကာ ထီးပန်းတနည်းငိုကြွေးနေကြလေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထွေးနုနီ

တစ်နေ့ဝင်

ပျားပျား

ဆောင်းနှောင်းကာလ နွေဦးစ၊ တော့မည်။ မိုင်းညိုညို တောတန်းထက်က စိမ်းမြေ့ သစ်ရွက်တွေကလည်း ရင့်ရော်စပြုလေပြီ။ အင်ကြင်း၊ နဘဲ၊ သစ်ဖွဲ(ဘုတလက်) ရွက်တွေကလည်း ရဲရဲနီ၍ နေချေပြီ။ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်နှင့် ပျဉ်းကတိုးရွက်တွေကလည်း ဝင်း၍ ဝါ၍ နေခြည်မှာ ရွှေရည်တောက်နေသည်။

“သစ်ရွက်ရော်ရီ၊ ဣန္ဒနီဝယ်၊ သီဝီတစ်ဝက်၊ မြတစ်ဝက်နှင့် ဖက်၍ဆေးဖုံးခြယ်သောပုံသို့” ဆိုသည့် စာဆိုနှင့် အညီ နွေဦးအစ တောအလှပန်းချိုက ပီလုလေတော့သည်။

ဒီအချိန် ဒီကာလမှာပဲ မဟာမြိုင်တောကြီး ခုနစ်ရွာထဲက ကျောင်းကြီးကုန်းရွာကို နောက်တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ရလေတော့သည်။ ပထမတစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့စဉ်က ကြီးပိုင်းဖွဲ့စည်းသည့် အလုပ်နှင့် လချီကြာခဲ့သည်။ ရွာသားတစ်ပိုင်းလို ဖြစ်သွားတော့ သူတို့ဒေသက လူနေမှုဘဝကို အစစ သိခဲ့ရသည်။

ရွာက အိမ်ခြေ လေးဆယ်ကျော် လောက်ရှိသည်။ ရွာဘေးမှာ မိုးကောင်းလယ် အနည်းငယ်နှင့် ချောင်းစပ်က သီးနှံခင်းလေးတွေကလည်း ကျဉ်းကျဉ်းဆိုတော့ စားစရာ ဆန်စပါး ရှားပါးသည့်ဒေသ ဖြစ်သည်။

တောကြီးခုနစ်ရွာထဲမှာ ကျောင်းကြီးကုန်း၊ ချင်းချောင်း၊ ဝေပုံရွာနှင့် သက္ကယ်ပြင်ရွာတွေက နှမ်းပါးသည်။ ဆန်စပါးလည်းရှားသည်။ ဆန်အစား ကျွေးဥကို F.34A. May, 2013.

ထမင်းအဖြစ် စားကြရသည်။ ကျွေးဥပေါင်းနှင့် ပျားရည်စားခဲ့သည့် အရသာ ယနေ့အထိ မမေ့ပါ။

တောကြီးမဟာ၏ မြောက်ဖျားက မိုးကောင်းလယ်တွေ၊ သီးနှံစိုက်ခင်း

တွေနှင့် ထော်သာရွာကြီးတွေကတော့ စီးပွားရေးကောင်းသည်။ မော်လိုက်မြို့နှင့်လည်း နီးသည်။ ထော်သာရွာမှာ ဖွံ့ဖြိုးသည့်ရွာတွေက တောကြီးထဲမှာ ကျွန်းတောရွာနှင့် ပိတ်ချင်းတောရွာ နာဂုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၆၅

ဖြစ်သည်။

ထိုနှစ်ရွာက ရွာသူရွာသားတွေသည် ငိုးလကုန်သည်နှင့် မဟာမြိုင်တောကြီး ထဲဝင်ပြီး ရွှေကျင်သည့် အမျိုးသမီး တွေက ရွှေကျင်၊ သစ်စေးထိုးသည့် အမျိုးသားတွေက သစ်စေးထိုးနှင့် တစ်မျိုးမဟုတ် တစ်မျိုး အလုပ် လုပ် ကာ ဝမ်းစာရှာကြသည်။ ရှာရသည့် ပစ္စည်းတွေကလည်း တန်ဖိုးရှိသည်။ ဈေးကွက်၊ မောက္ခတော်နှင့်လည်း နီးသည်။

မောက္ခတော်မှ ကုန်သည်ကြီးတွေ က ရသမျှ သစ်စေးကို ပေပါကြီးတွေ တည်ပြီး စောင့်ဝယ်ကြသည်။ ကျင်၍ ရသည့် ရွှေမှန်ရွှေမှားတွေကိုလည်း အလွတ်မထား။ ပြန်ရောင်း၍ရသည့် ပစ္စည်းမှန်သမျှ အကုန်ဝယ်ကြသည်။

တောကြီးခုနစ်ရွာလုံးက မဟာမြိုင် တောကြီးကို နှိပြီး ရပ်တည်နေကြ သည်။ သဘာဝ တောထွက်သယံဇာတ တွေလည်း ပေါသည်။ အင်တွဲကောက် ၍ရသည်။ လျှော်ခွာ၍ရသည်။ သစ်စေး ထိုး၍ရသည်။ ရေစပ်စပ်မြင်သည့် ချောင်းမှန်လျှင် ရွှေကိုလည်း ကျင်ယူ၍ ရသေးသည်။ ပျားရည်စု၍ ရသည့် ပျားတွေပေါသည့် တောကြီးလည်း ဖြစ်လေသည်။

တောကြီးရွာချင်း တူပေမယ့် ရွှေလို သစ်စေးလို သဘာဝတောထွက်တွေ မထွက်သည့် ကျောင်းကြီးကုန်းတို့၊ ချင်းချောင်းတို့၊ ဝေပုံတို့လို ရွာတွေက ပျားရာသီမှာ ပျားရည်ကို အားစိုက် ရှာကြသည်။ ပျားရည်ကလည်း နွေဦး ပေါက်သည်နှင့် ရှာ၍ရပြီ ဖြစ်သည်။

အခုဆို နွေဦးကာလ ရောက်တော့ မည်။ ပျားရှာရန် တာရှုနေကြပြီ။ ဒီအချိန် ဒီရာသီအမိ စာရေးသူကို ပျား အကြောင်း လေ့လာဖို့ သစ်တောဝန်က

ကျောင်းကြီးကုန်းရွာကို စေလွှတ်ခဲ့ သည်။ ထိုအချိန်တုန်းက သစ်တောဝန် မှာ ဦးမောင်မောင်သန်း ဖြစ်သည်။

စာရေးသူ ရောက်တော့ ပျားရှာ အဖွဲ့တွေ ဖွဲ့နေကြပြီ။ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်မောင် က ကြိုးပိုင်းဖွဲ့စဉ်က လိုက်ပါခဲ့သူ ကိုထွန်းလူအဖွဲ့နှင့် လိုက်ရန် တွဲပေး သည်။ ကိုထွန်းလူက ပျားရှာတော်သူ ပျားဆရာ ဖြစ်သည်။ ရွာမှာ ပျားရှာမည့် အဖွဲ့က (၁၅)ဖွဲ့လောက်ရှိသည်။

ပျားရှာသည့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့မှာ ပျား ဆရာနှင့် နောက်လိုက် လေးယောက် အပါအဝင် (၅)ယောက်ရှိသည်။ တချို့ မိန်းကလေးများပါ လိုက်ကြသည်။ ပျားရှာမည့်အဖွဲ့တွေက လူစုကြ၊ တွဲကြနှင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြပြီ။

ကောင်းကင်ယံက အနိမ့်ပျံလာ သည့် ပျားအုပ်တွေကလည်း တစ်အုပ် ပြီးတစ်အုပ် ဝေါခနဲ ဝေါခနဲ ရွေ့လျား နေကြပြီ။ ဒီပျားတွေ ပျံပုံ၊ သွားပုံ၊ ရွေ့လျားပုံတွေကို ကြည့်ပြီး ကိုထွန်းလူ က နောက်နေနံနက် ပျားရှာထွက်ဖို့ စာရေးသူကို ပြောလာသည်။

ပျားရှာထွက်ပြီ

စာရေးသူက နံနက် လေးနာရီ လောက်ကတည်းက ထပြီး အသင့်ပြင် ထားသည်။ ဦးခင်မောင်၏ဇနီးက

စာရေးသူ ယူလာသည့် ဆန်ဖြင့် စာရေး သူအတွက် သီးသန့် ထမင်းချက်ပေး သည်။

စာရေးသူက သူတို့အတွက် ချက် ထားသည့် ကျွေးဥထမင်းနှင့် ဆတ်သားခြောက်ဟင်းကို နေ့လယ်စာ အတွက်ပါ အဝစားပြီး စောင့်နေစဉ်မှာပဲ ကိုထွန်းလူတို့ ရောက်လာသည်။

ရွာက ထွက်ထွက်ချင်း ပလ္လင်ကြီး ပိုင်းတောကြီးထဲ ရောက်သွားသည်။ ကုန်းခင်တန်းတွေက အင်ကြင်းပန်း တွေက အပူးတွေ၊ အပွင့်တွေနှင့် ဝေနေ ပြီ။ ပျားတွေကလည်း တရုန်းရုန်းနှင့် ဝတ်ရည်သုံးနေကြသည်။

ကိုထွန်းလူက... 'ဒီအချိန် ဒီရာသီမှာ ပွင့်မယ့် ပင်ကြီး ပန်းတွေထဲမှာ အင်ကြင်းဟာ အဦးဆုံး ပွင့်တဲ့ပန်းပဲ'

ဟုပြောရင်း ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နှင့် သွားရာ လျှို့စပ်က သရက်ပင်ကြီးမှ စွဲစ ပျားအုံနစ်အုံ တွေရသည်။

ပျားအုံက စွဲစဆိုတော့ သစ်ကိုင်း မှာ ပျားကောင်တွေ ကပ်နေသည်ကို သာ မြင်ရသည်။ ပျားရှိနေသည့် သရက်ပင်ရင်းက အခေါက်မှာ တားဖြင့် 'ကြက်ခြေခတ်' ခုတ်မှတ်ပြီး ဘေးနား မှာ ထပ်ခွာကာ 'အဖွဲ့အမည်' ကို မီးသွေးခဲဖြင့် ရေးမှတ်လိုက်သည်။ ပြီးမှ မြောင်နှင့် တောတန်းနေရာ မှတ်ကာ ရှေ့ဆက်ရှာခဲ့ကြသည်။

ကိုထွန်းလူက သူတို့ အလေ့အထ နှင့် အတွေ့အကြုံအရ ပျားစွဲလေ့ရှိ သည့် သစ်ပင်ကြီးတွေဆီကို မြောင် တွေ့ဖြတ်၊ ခင်တန်းတွေဖြတ်ပြီး ရှာ သည်။ စာရေးသူက တောခေါင်း တောအုပ်တွေ ကျွန်းပင်ရှာသလို မြောင်မဖြတ် ခင်မကျော်ဘဲ "ကွန်တို"

www.burmeseclassic.com

နင်းရှာသလို ရှာဖွေပြောတော့ သူက လက်ခံသည်။

ဒီလိုနှင့် သစ်မင်းမြောင်ကို ပတ်ပြီး တောနင်းရှာခဲ့ကြသည်။

စွဲစပျားအုံတွေကလည်း တစ်အုံပြီးတစ်အုံ တွေ့ရသည်။ မြောင် လက်တက်တွေကလည်း များသည်။

လူသူ အရောက်အပေါက်နည်း သည့် မြောင်တစ်နေရာရောက်တော့ ပျားတွေ အများကြီး စွဲနေသည့် ကညင် ပင်ကြီးတစ်ပင်တွေ၌ တစ်ဖွဲ့လုံး ထခုန်ပြီး ပျော်နေကြသည်။

စာရေးသူလည်း သစ်ပင်တစ်ပင် တည်းမှာ ဒီလောက်များသည့် ပျားစွဲ တွေ စွဲနေသည်ကို မတွေ့ဘူး၌ တအံ့ တဩ ကြည့်နေမိသည်။ ပျားအုံပေါင်း က နှစ်ဆယ်ကျော်သည်။

ဒီလို ပျားတွေ အများကြီးစွဲသည့် သစ်ပင်ကို 'ပျားစည်ပင်' ခေါ်ကြောင်း၊ ပျားစည်ပင်ရှားကြောင်း၊ စတွေ့သည့် သူသည် နှစ်စဉ် ပျားစည်ပင်၏ ပိုင်ရှင် ဖြစ်ကြောင်း ကိုထွန်းလူက ရှင်းပြ သည်။

ဒီရာသီက ပျားရှာသည့် ရာသီဆို တော့ အဖွဲ့တိုင်းက တောတိုးပြီး ရှာကြ သည်။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့နှင့် သုံးလေး ဖွဲ့ ဆုံမိကြသည်။

စာရေးသူတို့အဖွဲ့ သစ်မင်းမြောင် တစ်ခုလုံးကို လူ့ပြန်ရှာနေမှန်းသိတော့ နောက်ဆုတ်သွားကြသည်။ တစ်ဖွဲ့နှင့် တစ်ဖွဲ့ မဆုံမိ၊ မထပ်မီအောင်လည်း သတိထားကြသည်။

တောတစ်တောတွင် အဖွဲ့ချင်းဆုံမိ သည်ဖြစ်စေ၊ မဆုံသည်ဖြစ်စေ ပျားမှတ်သင်္ကေတချင်း ထပ်နေလျှင် နောက်ကျသည့်အဖွဲ့က မိမိတို့ သင်္ကေတကို ပြန်ပြင်ကြရသည့်ထုံးစံ ရှိသည်။

ဒီလိုလုပ်ဖို့ တောကြီးမဟာမြိုင်ထဲက ပျားရှာသူအားလုံးက စည်းကမ်းထား ကြသည်။ သစ္စာလည်း ရှိကြသည်။ တစ်ဦးမှတ်ထားသည့်ပျား တစ်ဦးက လေးလေးစားစား ရှောင်ကြသည်။

ဒီလို စည်းကမ်းတွေနှင့် ပျားရှာကြ သည့် ကာလက သီတင်းသုံးပတ်မှသာ ဖြစ်သည်။ သီတင်းနှစ်ပတ်ဆိုလျှင်ပင် တချို့ ပျားစွဲတွေက ပျားရည်ရနေပြီ။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ ပျားရှာထွက်ခဲ့သည့် ရက်ကလည်း (၂၀)ရက်လောက်ရှိပြီ။ ပျားစွဲပေါင်းကလည်း တစ်ရာလောက် ရနေပြီ။

ကိုထွန်းလူက "စတွေ့တဲ့ ပျားစွဲ တွေရင့်ပြီ၊ တစ်ရက်နားပြီး ပျားသိမ်း ထွက်မယ်" ဟု ပြောရင်း သစ်မင်း မြောင်တောတန်းက ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ပျားဖွပ်ရက်ဂျောက်ပြီ

ကျောင်းကြီးကုန်းရွာမှ ပျားရှာ သမားတွေက သူတို့ ရှာတွေ့ထား သည့် ပျားတွေကို (၁၅)ရက်ကနေ (၂၀)ရက်အတွင်းမှာ စုဖွပ်ကြသည်။

စာရေးသူတို့ အဖွဲ့ကလည်း ပျားဆရာ ကိုထွန်းလူ အစီအစဉ်နှင့် တစ်ရက်နား ပြီး ရွာမှသွားကာ ပြန်ကာဖွပ်ဖို့ ပြော ထားသည်။

ပျားစွဲသည့် ရက်မှ သီတင်းနှစ်ပတ်တွင် ပျားရည်စရပြီ ဖြစ်သော်လည်း သုံးပတ်ပြည့်မှသာ 'ပျားသား' ထည့်ပြီး၊ 'ပျားရည်' ပြည့်ပြီး ဖြစ်၍ 'ပျားသားမပေါက်' မိ

အပြေးအလွှား ဖွပ်ကြရသည်။ ပျားတွေကလည်း သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်မှာ တစ်အုံသာ

စွဲလေ့ရှိသော်လည်း တချို့သစ်ပင်ကြီး များတွင် နှစ်အုံ၊ သုံးအုံ တွေ့ရသည်။ စာရေးသူတို့ ရှာတွေ့သည့် ပျားအုံ (၁၀၀)လောက်တွင် ပျားစည်ပင် တစ် ပင်တည်းက ပျားအုံ (၂၀)ကျော်ပါသည်။ တစ်အုံတည်းစွဲသည့် ပျားအုံတွေ က လှည်းဘီးလောက်၊ ဗန်းကြီး လောက် ကြီးသော်လည်း ပျားစည်ပင်မှ ပျားအုံတွေက ဆန်ကောလောက်၊ လင်ပန်းလောက် အရွယ်တွေလည်း ပါသည်။

ပျားတချို့က နိမ့်နိမ့်စွဲသော်လည်း တချို့ပျားတွေက သစ်ပင်၏ အမြင့် အဖျားမှာမှ စွဲသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ ပျား (၅)မျိုးရှိသည့်အထဲမှာ ယခုပျားက ပျားကြီးမျိုးဖြစ်ကြောင်း ကိုထွန်းလူက ရှင်းပြသည်။

ပျားဖွပ်ဖို့ထွက်တော့ ဓားတွေ၊ ကြိုး တွေ ပျားရည်ထည့်ဖို့ ခုံးတွေ၊ ပျားရည် လှယ်သည့် ဒန်အိုးကြီးတွေအပြင် ပျားချသည့် "ပျားက" ကိုပါ သယ်ယူခဲ့ ရသည်။

"ပျားက" ဆိုသည်မှာ ဗင်ကျော နုတ္တရောင်ခြည်မရောင်၂၆၇

ပေါ်မှာ ပစ္စည်းတင်သည့် ဆင်ကပုံစံလို နီးဖြင့်ရက်ထားသည့် အဝပြ ဖင်ရှူး တောင်းအပြား ဖြစ်သည်။

တောင်းဖင်ကလည်း ပြားပြီးချွန်နေ သည်။ ဒီလိုပုံစံဖြစ်မှ သစ်ကိုင်းသစ်ခက် တွေကြား ပျားရည်ထည့်ပြီး ချွန်ရသည် ဟု ဆိုသည်။

ပထမဆုံးရက်က စ၊မှတ်ခဲ့သည့် သရက်ပင်ရောက်တော့ ပျားအုံက သစ်ကိုင်းအောက်မှာ တွဲလွဲကြီး ကျနေ ပြီ။ ပျားကောင်တွေကလည်း တလှုပ် လှုပ်တရွရွ ဖြစ်နေသည်။ ဒီသရက် ပင်ကြီးနားမှာ ပစ္စည်းတွေချပြီး ချောင်း စပ်က ဝါးရုံတောမှာ ဝါးတွေ သွားခုတ် ကြသည်။

ဝါးပင်တွေကတုတ်ပြီး အဆစ်ရှည် သည်။ ကိုထွန်းလူက ဝါးကို သူ့ကိုယ် တိုင် ရွှေ့ခုတ်သည်။ ချက်ပေါက်ဖောက် သည့် “ချက်ထောင်ဝါး”ကို သယ်ရ မှု ရလွယ်အောင် (၁၀)တောင်၊ (၁၂) တောင်လောက်သာ ခုတ်သည်။

ချက်ပေါက်ကိုလည်း ချက်ဝင်သာရုံ ဖောက်ပြီး အဆစ်တိုင်း၏ အပေါ်နား တွင် ကပ်ပြီး ဝါးအဆုံးထိဖောက်သည်။ ပြီးမှ ဝါးလုံး၏ အရင်းဘက် အဆစ် ပိတ်အောက်နားမှာ ကပ်ပြီး ခွချွန် ကလေး ခုတ်ပေးထားလိုက်သည်။

ချက်ချွန်သည့် အခါတွင်လည်း ဝါးကို တစ်ဆစ်ချင်းဖြတ်ပြီး လေးစိတ် ခွဲကာ အရင်းဘက်မှာ အဆစ်ထားပြီး အပျားဘက်မှာ အပြားလိုက်ချွန်သည်။ ချက်ထောင်ဝါးကို စိတ်ကြိုက်ဖောက်ပြီး ချက်ချွန်ပြီးသည်နှင့် သစ်ပင်ပေါ်တက် ရန် သရက်ပင်စည်၏ ပင်စည်မှာ ဝါးကို ကပ်ထောင်လိုက်သည်။

အပေါ်လက်တစ်ကမ်းမှာ ချက်တစ် ချောင်းကို ချက်ဝါးပေါက်မှာတစ်ကာ သစ်ခေါက်ထဲ စူးဝင်အောင် စရိုက်

သည်။ ဝါးကို သစ်ပင်ခြေက မြေပြင်မှာ စိုက်ထောင်ကာ ချက်စူးတစ်ချောင်းပြီး တစ်ချောင်းရိုက်ကာ ချက်စူးနှင့် ဝါးကို လှေကားလှုပ်ထားသည်။

ချက်စူးရိုက်ရာတွင် ချက်စူးမြဲအောင် လက်ဆန့်ချက်သံကို သတိထားရ ကြောင်း၊ ချက်စူးရိုက်ချက်မှာ နှစ်ချက် သုံးချက် သာရိုက်ရကြောင်း၊ “ဒေါက် ဒေါက်”ဟု မြည်လျှင် ချက်စူးမြဲကြောင်း၊ ဒုတ်ဟုမြည်လျှင် ချက်စူးမှာ သစ်ခေါက် ကိုဖောက်ပြီး ပင်စည်သားကို ထိသည့် အသံဖြစ်ကြောင်း။

ပင်စည်သားကိုထိလျှင် ချက်စူးမှာ ပြန်ကန်ထွက်လာကြောင်း၊ ချက်စူး မမြဲလျှင် ချက်ဝါးပြုတ်ပြီး လန်ကျတတ် ၍ အန္တရာယ်ရှိကြောင်း၊ ပြောရင်း ချက်စူး လွယ်အိတ်ကိုလွယ် လက်ရိုက် ကိုထည့် ပျားချကြီးကို ခါးမှာချည်ပြီး ချက်ဝါးလှေကားအတိုင်း ချက်စူးတွေ ကို တစ်ချင်းတစ်ခုရိုက်ကာ ပျားစွဲဆီသို့ တက်သွားလေတော့သည်။

ကိုထွန်းလူ ချက်ဝါးရိုက်ပြီး တက် သွားသည့်အချိန်မှာပဲ စာရေးသူတို့ အဖွဲ့က မီးတုတ်လုပ်ကြရသည်။ ခြေမ လက်မအရွယ် သစ်ကိုင်းခြောက် ဖြောင့်ဖြောင့် အရှည် သုံးတောင်၊ လေးတောင်လောက် ထင်းချောင်း

(၁၀)ချောင်း၊ (၁၅)ချောင်းကို စုပြီး ကျပ်နေအောင် စနစ်တကျ စည်းရသည်။

စည်းထားသည့် မီးတုတ်အဖျားက ထင်းသား တစ်တောင်လောက်ချွန်ပြီး တောင်စင်ရွက်၊ မာလာရွက်၊ ဘန့်ပွေး ရွက်တွေပတ်ကာ နဘေထပ် ထပ်ပြီး ချည်ရသည်။ မီးတုတ်မှမီးခိုး အပြင် မထွက်ရအောင် အောက်မှအထက်သို့ ထပ်ထပ်ပြီး မီးတုတ်အဆုံးထိ အုပ်ချည် ရသည်။

မီးတုတ်ကို ဖက်အုပ်ပြီးသည်နှင့် သစ်သားချိတ်တစ်ခုကို ခိုင်ခိုင်ချည်ပေး လိုက်ရသည်။ မီးတုတ်အုပ်သည့်ဖက် ကို အုံတုံရွက်မသုံးရဟုဆို၏။ အုံတုံ ရွက်သုံးလျှင် ပျားနာပြီး နောင်နှစ်ခါ ဒီသစ်ပင်မှာ လာမစွဲတော့ဟု သိခဲ့ရ သည်။

မီးတုတ်လုပ်ပြီးချိန်မှာပဲ ကိုထွန်းလူ ပျားစွဲနားရောက်သွားပြီ။ သူ ယူသွား သည့် ကြိုးစက်ပင် အောက်ပြန်ပေးနေ ပြီ။ စာရေးသူတို့ကလည်း သစ်ပင်နှင့် ခပ်ဝေးဝေးမှာ မီးမွှေးပြီး မီးတုတ်အဖျား ကို မီးစွဲအောင်ရှိကြသည်။

မီးစွဲသည်နှင့် မီးတုတ်မှာ ပျားလှီးဖို့ ဝါးခါးကို ထိုးထည့်ကာ ကြိုးစမှာချည် ပြီး တစ်ဖက်က ကြိုးစဖြင့် ဆွဲတင်ပေး လိုက်သည်။

မီးတုတ်ရောက်သည်နှင့် ဖြုတ်ယူ ကာ ပျားစွဲသည် သစ်ကိုင်းပေါ်မှ ကြိုးစ ကို ခွတင်ပြီး ပြန်ချပေးသည်။ ချပေး သည့်ကြိုးစ ကျလာသည်နှင့် “ပျားက” ကို ချည်ကာ ပြန်ဆွဲတင်ပေးလိုက်ရ သည်။

ပျားက ရောက်လာသည်နှင့် ပျား ဆရာ ကိုထွန်းလူမှ မီးတုတ်က မီးခိုးကို ကိုမှုတ်ကာ အပေါ်ဘက်မှ ပျားစွဲကို နှိုးလေသည်။ ပျားစွဲနီးသည်နှင့် ပျားအုံ

www.burmeseclassic.com

ပြောပုံ ကြားပုံ (၁)

စာကြောင်း (ကဏ္ဍ)

၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း ခရိုင်ဆေးရုံကြီးတစ်ရုံတွင် လက်ထောက်ဆရာဝန်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်မ အသက်မှာ (၃၀)နှစ်ဖြစ်၍ သမီးဦးလေးမှာ (၅)လအရွယ် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မ၏ခင်ပွန်းမှာ ရင်ဝေးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ၍ ကျွန်မတို့ သားအမိမှာ အသက် (၆၀)အရွယ်ရှိ ဖေကြီးနှင့်အတူ နေထိုင်ကြပါသည်။

ဆေးရုံတွင် ညတာဝန်ကျသော ဆရာဝန် ဆရာဝန်မများ၏ တာဝန်ချိန်မှာ ည (၇) နာရီမှ နောက်တစ်နေ့နံနက် (၇) နာရီအထိ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာဝန်ရှားပါးသေးသော ကာလဖြစ်၍ ရုံးချိန်ပြင်ပ (ညနေ (၄) နာရီမှ ည (၇) နာရီအထိ) တွင် ဆေးပညာ ဆရာဝန် အချိန်ပြည့်မထိုင်ပါ။ ယင်းအချိန်အတွင်း အရေး

ပေါ်လူနာရောက်ရှိလျှင် တာဝန်ကျဆရာမက အကြောင်းကြားစာအုပ်ဖြင့် တာဝန်ကျ ဆရာဝန်ကို သတင်းပို့ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ရုံးချိန်ပြင်ပ၌ အရေးပေါ်သွားလာကြည့်ရှုပေးရပါက တာဝန်ကျ ဆရာဝန်သည် ည ၇ နာရီ (၇) နာရီအတိအကျ မရောက်ရှိနိုင်ဘဲ နောက်ကျတတ်ပါသည်။

ကျွန်မအတွက် အမှတ်တရ ဖြစ်ခဲ့သော ည ၇ နာရီမှာ ဒီဇင်ဘာလ ဆောင်းတစ်ည ဖြစ်ပါသည်။

ည ၇ နာရီအထိရန်အတွက် ကျွန်မသည် ကလေးသေးစို့လျှင် လဲလှယ်ရန် အနီးပိတ်စာပလတ်စတစ်အခင်း၊ ဖလန်နယ်ဘောင်းဘီအင်္ကျီ၊ ကလေးလေထိုးလေအောင်လျှင် တိုက်ကျွေးရန် ဂရိုက်

မစ်ချာ (GRIPEMIXTURE)၊ နာပိတ်လျှင်တိုက်ရန် ဘာမိတွန်ဆေးပြား၊ ဓာတ်မီး၊ ဖယောင်းတိုင်၊ မီးခြစ် စသည်ညှဉ်းညှဉ်း အသုံးပြုရမည့် ပစ္စည်းများကို သားသည်အမေတစ်ဦး အနေဖြင့် ပြည့်စုံအောင် စီစဉ်ရပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ကျွန်မ စီစဉ်နေချိန်တွင် အဖေက အိမ်၏ လုံခြုံရေးအတွက် တံခါးများကိုပိတ်ပြီး လိုက်လံစစ်ဆေးပါသည်။ ပြီးလျှင် သူ့လက်စွဲတော်ဝါးရင်းတုတ်နှင့် သုံးခဲထိုး ဓာတ်မီးကို ကိုင်ဆောင်၍ ကျွန်မတို့ သားအမိကို ဆေးရုံသို့ လိုက်ပို့ပေးရန် အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေပါသည်။

အညာဒေသ ဆောင်းညဖြစ်၍ နှင်းများကျပြီး အလွန် ချမ်းအေးပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မသည် သမီးငယ်ကို ကြိုးလေး
ချောင်းပါသော တရုတ်အနွေး
ပိုးတဘက်ဖြင့် ကျောပိုးပြီး

ကြိုးစများကို ကျွန်မ၏
ရင်ဘတ်ရှေ့တွင် ကြက်ခြေခတ်
စည်းထားပါသည်။ မသိသူများ
အဖို့မှာ ကျွန်မသည် ဆရာဝန်မ
တစ်ဦးနှင့်မတူဘဲ ဆေးရုံသို့
လူနာသွားပြမည့် သားသည်
အမေ တစ်ဦးနှင့်သာ
တူနေပါလိမ့်မည်။

* * *

ကျွန်မ နေအိမ်မှ ဆေးရုံသို့
သွားရာ လမ်းတွင် မိတာ(၄၀၀)
ဘောလုံးကွင်း၊ အစိုးရအရာရှိများနေ
ထိုင်သည့် ဝန်ထမ်းအိမ် လေးလုံး၊
တင်းနစ်ကွင်း၊ ကလပ်၊ သမဝါယမ
ပိုဒေါင်၊ မြေစာရင်းရုံး၊ စိုက်ပျိုးရေး
ရုံးတို့ ရှိပါသည်။ အရာရှိနေအိမ်နှင့်
စိုက်ပျိုးရေးရုံးကြား ကားလမ်းဘေးတွင်
ညောင်မှတ်ဆိုတ်များ တွဲလဲကျနေ
သော ရောမညောင်ပင်ကြီး
တစ်ပင်နှင့်အတူ ခြံစည်းရိုးသစ်ပင်ကြီး
များ၊ ချုံပုတ်များနှင့် ဆေးရုံသို့ သွားရာ
ဖြတ်လမ်းကြောင်းလေး ရှိပါသည်။
အရာရှိနေအိမ်များနှင့် ရုံးများသည်
နေမဝင်မီ တံခါးများ ပိတ်ထားကြသော
ကြောင့် ဆေးရုံသို့ သွားရာလမ်းသည်
လူပြတ်ပြီး ညအခါတွင် သစ်ပင်ကြီးများ
၏ အရိပ်ဖြင့် စိုးထိတ်စရာ ဖြစ်ပါသည်။
လမိုက်ညများတွင် တော်တန်ရုံ
အကြောင်းကိစ္စဖြင့် သွားလာလေ့ မရှိ
ကြပါ။

ယခုမူ လူနေအိမ်တိုက်ခန်းများ၊
စားသောက်ဆိုင်များ၊ မင်္ဂလာခန်းမ
ဆောင်များ၊ အထူးညည်သည်များ
တည်းခိုရန် ဒီပါအေးမြ ညည်ရိပ်သာ
စသည်တို့ဖြင့် စည်ကားနေပြီ ဖြစ်ပါ
၂၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရင်း နှုတ်ခွန်းဆက်ပါသည်။
'အေး ပိုးတဘက်ထဲမှာ နွေးပြီး
အိပ်ပျော်သွားရောပေါ့'

ပူစူးမသည် ကျွန်မ၏
ပစ္စည်းများကို ဆရာဝန်မ
များ၏ ညဂျူတီခန်းတွင်
နေရာချထားပြီး၊ ခြင်းထဲမှ
ပလတ်စတစ်အခင်းနှင့်
ဖလန်နယ်အဝတ်ပိုင်းလေးကို
အသင့်ပြင်ဆင်ထားသော
အိပ်ရာပေါ်မှာ

ခင်းပေးပါသည်။ သမီး၏ ခေါင်းအုံး
သေးသေးလေးကိုလည်း ချပေးပါ
သည်။

ကျွန်မလည်း ရင်ဘတ်ရှေ့တွင်
စည်းနှောင်ထားသော ပိုးတဘက်ကြီး
ကိုဖြေ၍ ကလေးမနိုးအောင် ပါးစပ်မှ
တကျွတ်ကျွတ် စုတ်သပ်ပြီး သမီးကို
အိပ်ရာပေါ် ဖြည်းညင်းသက်သာစွာ
ချသိပ်ပေးပါသည်။ ထို့နောက် သမီး
လေးမထိတ်လန့်စေရန် တဘက်ခေါက်
ကလေးကို ရင်ဘတ်ပေါ်တင်၍ စောင်
ခြုံပြီး ခြင်ထောင်ချပေးပါသည်။
ကျွန်မ ကလေးသိပ်ပြီးခိုတွင် သူနာ
ပြုဆရာမ ချစ်ချစ်တို့အဖွဲ့လည်း ညစာ
ထမင်းပိုင်းပြင်ပြီး၍ လူနာဆောင်သို့
သွားရန် ကျွန်မအား ငဲ့လင့်နေကြပါ
သည်။

ကျွန်မ လူနာဆောင်တွင် အလုပ်
လုပ်နေစဉ် ပူစူးမသည် ထုံးစံအတိုင်း
သမီးဘေးနားတွင် ရှပ်ပြစာအုပ် ဖတ်
ရင်း စောင့်ပေးနေပါသည်။

* * *

'မီးလေး အိပ်ပျော်နေပြီ ထင်တယ်'
ညစောင့် မောင်စော်အောင်က
သံဘာဂျာတံခါးကြီးကို သော့ဖွင့်ပေးပြီး
သန့်ရှင်းရေးအလုပ်သမား ပူစူးမက
ကျွန်မ၏ပစ္စည်းများကို ဆီးကြို ယူငင်

* * *

သူနာပြုဆရာမ ချစ်ချစ်သည် အသား
ဖြူဖြူနှင့် ချောမောလှပါသည်။ ရှာရှာ
ဖွေဖွေ ရယ်စရာ မောစရာ အပျော်
အပြက်များကို ပြောတတ်ပါသည်။
ဆေးရုံ ညဂျူတီကျသော ဆရာမ

နှင့် ဝန်ထမ်းများသည် မိမိတို့နေအိမ်မှ
ချီငယ်ကလေးများနှင့် အသီးသီး
သူဆောင်လာသော ထမင်း၊ ဟင်း၊
အကြော်၊ လက်ဖက် စသည် စား
သောက်ဖွယ်ရာများကို စုပေါင်းပိုင်းဖွဲ့
၍ စားလေ့ ရှိကြပါသည်။
တစ်ခါတစ်ရံ ဆရာဝန်များလည်း
ဝင်စားပါသည်။ ဆာ၍ စားခြင်းထက်
ပျော်ဖို့စားသည်ဟု ထင်ပါသည်။ ဆရာမ
ချစ်ချစ်ကလည်း တစ်ညတစ်မျိုး မနိုးရ
အောင် ပြောတတ်သဖြင့် ညဂျူတီဝင်ရ
သည်ကို ပျင်းနိုးငွေ့ဖွယ်ဟု မထင်ကြ
တော့ပါ။

ကျွန်မတို့အဖွဲ့သည် ညဉ့်ဦးပိုင်းက
မွေးဖွားခဲ့သော မွေးလူနာနှင့် မွေးကင်းစ
ကလေးငယ်ကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပေးပါ
သည်။ ထို့နောက် အခြားအရေးကြီး
လူနာများကို ကြည့်ရှုကုသပေးပြီး
တာဝန်ခန်းသို့ ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။

* * *

ကျွန်မတို့ တာဝန်ခန်းသို့ ပြန်မ
ရောက်လာမီမှာပင် သမီးလေး၏ ငိုသံ
တို့ ကြားရပြီး ပူစူးမသည် ကလေးကို
ချော့မော့၍ ကျွန်မတို့ ပြန်အလာကို
စောင့်မျှော်နေပါသည်။ သမီးသည်
ပူစူးမအပါအဝင် ညဂျူတီအဖွဲ့သား
များကို မှတ်မိပါသည်။

‘သေးစိုသလားလို့ စမ်းကြည့်တာ
သေးလဲမစိုဘူး ဆရာ’
ပူစူးမက သမီးကို လှမ်းပေးရင်း
ပြောပါသည်။

‘သမီး နို့ဆာနေပြီ ထင်တယ်။
သာ လာ သမီးလေး လာ’

အညာဒေသ အချို့ဆေးရုံများတွင်
အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အမျိုးသမီးဖြစ်စေ
ဆရာဝန်များကိုလက်အောက်ဝန်ထမ်း
များက “ဆရာ” ဟု ခေါ်ကြပါသည်။
သူနာပြုဆရာမများနှင့် ကွဲပြားအောင်

ခေါ်ကြဟန်တူပါသည်။

သမီးသည် ဘယ်အချိန်တည်းက
ငိုနေခဲ့သည်မသိ။ မျက်နှာမှာ နီရဲပြီး
မျက်ခွံများ မို့အစ်နေပါသည်။ သမီး
သည် နှစ်လအရွယ်တည်းက မိခင်ကို
မှတ်မိ၍ ခေါ်လိုက်လျှင် ချစ်စဖွယ်
ပြုံးရယ်ပြီး လိုက်ပါတတ်သည်။ ယခုမူ
ကျွန်မခေါ်ယူ၍ ပါလာသော်လည်း
မိခင်ကို သိမှတ်သည့် အမူအရာမရှိဘဲ
ငိုမြဲ ငိုနေပါသည်။

‘အိပ်ရာထဲမှာ နို့တိုက်ပြီးသိပ်ရင်
ပြန်အိပ်သွားမယ် ထင်တယ်’

အကူသူနာပြု ခေါ်ညှိပြောသည့်
အတိုင်း သမီးကို အိပ်ရာထဲခေါ်၍
ချော့သိပ်ပါသည်။ သို့သော် နို့လည်း
မစို့၊ အငိုလည်း မတိတ်ပါ။

ကျွန်မသည် သဲသဲမဲမဲ ငိုနေသော
သမီးကို ပွေ့ချီ၍ အကူအညီတစ်စုံ
တစ်ရာ ရလိုရငြား ညဉ့်ဂျူတီအဖွဲ့
သားများထံ ပြန်ခေါ်လာပါသည်။

‘ဆရာ နေ့ခင်းက ကလေးကို ဘာ
တွေ ကျွေးမိလဲ။ အိမ်နီးချင်းတွေကလဲ
ကလေးကို ချစ်လို့ခေါ်သွားပြီး မုန့်တွေ
ဘာတွေ ကျွေးတတ်တယ်’

ဆရာမ ချစ်ချစ်က မေးပါသည်။

‘ထူးထူးခြားခြားတော့ မကျွေးပါ
ဘူးကွယ်။ ကလေးကလဲ အိမ်မှာ သူ
အဘိုးနဲ့ပဲ နေတာပါ’

‘ကိုယ်လဲမပူပါဘူး။ အကောင်တစ်
ကောင်ကောင်များ ကိုက်သွားသလား
ပြစ်စမ်း ကြည့်ရအောင်’

သမီးလေး၏ အဝတ်အစားများကို
လှန်လှော့ကြည့်ကြပါသည်။

‘ဓာတ်များချုပ်သလား၊
ဓာတ်ချုပ်ရင် လေထိုး

လေအောင့် ဖြစ်တတ်တယ်’

‘ဓာတ်ကတော့ မချုပ်ဘူး။
တစ်ရက် နှစ်ခါ ပုံမှန်ပဲ။
ဗိုက်လဲ မတင်းဘူး။

ဒါပေမယ့် သူ့သောက်နေကျ ဂရိုက်
မစ်ချာ တိုက်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်’

‘ကလေးက ငိုရတာ မောနေပြီ။
ကောင်းကောင်းအိပ်ရအောင် ဘာမိ

တွန်လေး ထည့်တိုက်ပါလား ဆရာ’
အငိုမတိတ်သောကလေးကို လိုအပ်

သလို ပြုစုကုသပေးနိုင်ရန် လုပ်ဖော်
ကိုင်ဖက်ဝန်ထမ်းများ တစ်ယောက်

တစ်မျိုး ကလေးများ၌ ဖြစ်တတ်သော
အကြောင်းအရာများကို မေးမြန်း စမ်း

သပ်ကြပါသည်။ ငိုရလွန်း၍ မောမန်း
နေသောကလေးကို သနားနေကြ

သည်။
တစ်ယောက်တစ်လှည့် ပိုင်းချော့

ကြသည်။ လေထိုးလေအောင့် သက်
သာစေရန် ပန်းပေါ်ဖော့တင်ပြီး ကျော့ကို

ပုတ်ပေးသူကပေး၊ ဗိုက်ကို မုန့်ညင်းဆီ
လှူးပေးသူကပေး၊ ကလေးသက်သာ

စေရန် အမျိုးစုံ ဆောင်ရွက်ပေးကြ
သည်။

* * *

ဆောင်းတွင်းကာလဖြစ်၍ ဆေးရုံ
တွင် လူနာမများပါ။ သို့သော် ညဂျူတီ
ဝန်ထမ်းများမှာ စောစီးစွာ ပြီးလောက်

www.burmeseclassic.com

လည်း တက်မတတ်ချက်မတတ် အဆက်မပြတ် ငိုနေသောကလေးကို ဥပေက္ခာပြု၍ အနားမယူနိုင်ကြသေးပါ။

ဆေးတိုက်သော်လည်း မအိပ်၊ လေထုတ်ပေးသော်လည်း အငိုမတိတ်။ ကလေးလည်းပန်း လူကြီးများလည်း ပန်းနေကြပေပြီ။

ထိုအချိန်တွင် လူနာခန်း လက်ထောက် (WARD ASSISTANT) ဦးဖိုးတင်က...

‘ဆရာကလေးဝိုနေတာ ဖိုတော့ ကျွန်တော် လုပ်ပေးမယ်၊ အသားကြည့်နေကြ’ ဦးဖိုးတင်သည် ဆရာမ ချစ်ချစ်တို့ ထမင်းဝိုင်းခွဲစားစဉ်က ဝိုလျှံသော ထမင်းခဲကြီး တစ်ခဲကိုယူ၍ သံဘာဂျာ တံခါးကိုဖွင့်ပြီး ဆေးရုံရှေ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ “ဘုတ်” ခနဲ လှမ်းပစ်လိုက်ပါသည်။

ထူးဆန်းသည်မှာ ထမင်းခဲလှမ်းပစ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တောက်လျှောက် ဝိုနေသောသမီးမှာ နှိုက်သံလေး တစ်ချက်ပေးပြီး တစ်ခါတည်း အိပ်သွားခဲ့ပါသည်။ စောစောက သည်းထန်စွာ ငိုနေသူမှာ သူ မဟုတ်သည့်အလား။ ကျွန်မတို့အားလုံး တအံ့တဩနှင့် ဦးဖိုးတင်ကို ကြည့်ကြပါသည်။

‘ဦးဖိုးတင်က စွမ်းလိုက်တာ။ လုပ်တတ်တာများ စောစောက လုပ်လိုက်ပါတော့။ အလကားလူတွေ ပင်ပန်းအောင်လို့’

ပူစူးမက အပြစ်တင်သံဖြင့် ပြောပါသည်။

‘ဟ ငါက ရိုပိနေတာကြာပြီ၊ စားချင်သောက်ချင်လို့ ကလေးကို နှောင့်ယှက်နေတာ။ ကျွေးလိုက်တော့ အေးအေး၊ အဲဒါ ခေါ်စာကျွေးတယ် ခေါ်စာတယ်လို့ ခေါ်တယ်’ ဦးဖိုးတင်က ဘယ်နှယ်လုပ် သိတာ

လဲ’ အကူသူနာပြု ဒေါ်ညိုက မေးပါသည်။

‘ပပြင်၊ ပကြားရပေမယ့် အတွေ့အကြုံအရ သိတာပေါ့၊ ဆရာကလေးဆိုတော့ ဝါပြောလဲ ယုံမှားဟုတ်ဘူးဆိုပြီး မပြောတာ’

‘ကျွန်မတို့ကတော့ သင်တန်းတက်ခဲ့တဲ့ ဆေးစာအုပ်ထဲကအတိုင်း စဉ်းစားရတာပေါ့၊ ဦးဖိုးတင်ရဲ့’

သူနာပြု ဆရာမချစ်ချစ်က ပြန်လည် ချေပပါသည်။

‘ဒါဖြင့် ဘယ်ပြောလို့ရမှာလဲ ဆေးရုံမှာလဲ အသေအပျောက်ရှိတော့ စွဲမိစွဲရာ မကျွတ်မလွတ်တာတွေလဲ ရှိနိုင်တာပေါ့။ နင်တို့ကလဲ အားကျအောင် စားပြနေတာကိုး’

‘သူက မစားတော့ ပြောအားရှိတာပေါ့’

ဒေါ်ညိုက ဦးဖိုးတင်ကို ပြန်ပက်ပါသည်။ ဦးဖိုးတင်သည် လက်ဖက်ရည်ကိုသာ ကြိုက်သူဖို့ ညဂျူတီထမင်းဝိုင်းမှာ မပါဝင်ပါ။

* * *

ကျွန်မသည် ဤဖြစ်ရပ်ကို အဖေအားမပြောပြခဲ့ပါ။ ကျွန်မဂျူတီဝင်သော ညများတွင် သူ့မြေးငယ်အတွက် အဖေ့ကို သောက မပွားစေလိုပါ။

သို့သော် ကျွန်မသည် ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေရဲတော့ဘဲ ညအချိန်ကလေးနှင့် အပြင်ထွက်လျှင် ဘုရားစာရွတ်ခြင်း။

ညအိပ်ရာဝင် ဘုရားရှိခိုး၍ မေတ္တာအမျှဝေခြင်း၊ သမီး၏ခေါင်းပေါ် လက်ဖြင့်အုပ်မိုး၍ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်၊ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းတို့ကို မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ နောက်ထပ် အလားတူ ဖြစ်ရပ်မျိုး မဖြစ်တော့ဘဲ ကျွန်မအပါအဝင် ခေတ်ပညာတတ် အများစုမှာ မိမိတို့ ကျောင်းသင်ခန်းစာတွင် မပါသည့်အပြင် ထင်တွေ့မမြင်ရ၊ မကြားရသော ဝိညာဉ်ပျို့တ္တာ၊ တစ္ဆေ စသည့် အကြောင်းအရာများကို လက်ခံယုံကြည်ခြင်း မရှိကြပါ။ ယခုမှ ကလေးငိုသည်မှာ မဆန်းမဟု ဆိုနိုင်ကြသော်လည်း ဦးဖိုးတင်၏ မမြင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ထမင်းခဲပစ် ကျွေးလိုက်၍ ကက်ဆက်ခလုတ်ခိတ်သလို ချက်ချင်းအငိုတိတ်ပြီး အိပ်ပျော်သွားသည်မှာ ဆန်းကြယ်လှပါသည်။ ဦးဖိုးတင်၏နည်းမှာ အဆင့်မြင့်နည်းပညာများဖြင့် စမ်းသပ်စစ်ဆေးရန်လည်းမလို၊ ဆေးထိုးဆေးတိုက်လည်းမလိုပါ။ သို့သော် ကလေးတိုင်း ဤသို့လုပ်ရမည်ဟု မဆိုလိုက်အကြောင်းအရာမှန်ကန်ဖို့တော့ မပါသည်။

သိပ္ပံပညာကို ရှေ့တန်းတင်သူများက မိမိအား ခေတ်နောက်ဆွဲသည်ဟု ပြောချင်ပြောကြပါ။ မိမိအနေဖြင့်မူ မကြားမမြင်ရသော်လည်း ခံစားသိရှိနိုင်သော သိပ္ပံပညာလွန်ဖြစ်ရပ်များ ရှိနေကြသည်ကို ပြောမယ့် ကြံဖူးမှ သိကြပါမည်သာ။

ပြောမယ့် ကြံဖူးမှသိ() ဆက်လက် ဖော်ပြပါဦးမည်။

www.burmeseclassic.com

အလယ်ပိုင်းခေါ် ပဲခူးပိုင်းကြီး၏ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဇီးကုန်းမြို့နယ်၊
ဘော်ဘင်ရွာအနီးရှိ ထူးဆန်းသော

ဘုတ်ပျားမချင်ကြား

၆၀၀နိ

ဘော်ဘင်ရွာသည် ပဲခူးတိုင်းဒေသ
ကြီး၊ ဇီးကုန်းမြို့နယ်၏ အရှေ့ပူပူအရပ်
ရှိ အလယ်ပိုင်း တောင်တန်းကြီး၏တောင်
ခြေ ဘော်ဘင်ချောင်းမကြီး၏ ကမ်းနဖူး

၌ရှိသည့် အိမ်ခြေ (၃၀၀)ခန့်လောက်
ရှိသော ရွာတစ်ရွာဖြစ်၏။
ရွာမှာ ငါးမြေလိမ်၊ ငါးရှဉ့်လိမ်ပမာ
စီးဆင်းနေသည့် ဘော်ဘင်ချောင်းမကြီး
၏ ကမ်းနဖူးတွင် ချောင်းမကြီးအတိုင်း
တည်ထားသောရွာဖြစ်သည်။ ရွာတန်း

အပြင် ဟိုတစ်စုဒီတစ်စုနှင့် သူ့အစုနှင့်
သူ့ဆောက်ထားကြသော အိမ်စုလေး
များလည်း ရှိကြ၏။ တောင်ခြေရွာကြီး
ပီပီ တောရိပ်တောင်ရိပ်တို့ လွှမ်းမိုးနေ
သည့် ရွာကြီးလည်း ဖြစ်ပေ၏။
ရွာသူရွာသားများသည် တောင်ခြေ
ရှိ ရွာသားများပီပီ တောင်ယာလုပ်ခြင်း
စူးထိုးစပါးစိုက်ခြင်း၊ တောင်ပေါ်တက်

www.burmeseclassic.com

မီးသွေးပုတ်ခြင်း၊ ထင်းခုတ်၊ ငါးခုတ်ခြင်း၊ အမဲလည် တောလိုက်၍ သားကောင် ပစ်ခြင်း၊ ဗွတ်တို့၊ ပုတတ်တို့ ရှာခြင်း၊ ငှက်ခတ်ခြင်း၊ ယုန်လိုက်ခြင်း၊ မျှစ်တိုး ဝိုက်ခြင်း။

တစ်ခါတစ်ရံ အစိုးရသစ်ကွက်များ ဌ ပေါင်းသင်မြက်ခုတ်ခြင်း၊ ပင်ထောင် ရိုက်ခြင်း၊ သင်းသတ်ခြင်း၊ ကျွန်းပင် များ ခုတ်လှဲခြင်း စသော အလုပ်များကို နေ့စားအဖြစ် လုပ်ကိုင်ကြခြင်း၊ ငါးဖား ရှာခြင်း စသဖြင့် လုပ်ကိုင်ကြသည့် ရွာကြီး ဖြစ်ပေသည်။ အလုပ်မျိုးစုံသော ရွာကြီး ဖြစ်ပေ၏။

ရွာနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင်ရှိသော ဘော်တင်ချောင်းကြီး စတင်ရာ ချောင်း ဖျားတွင် ပေ(၅၀)ပတ်လည်လောက်ရှိ ငါးတစ်ရိုက်ခန့်လောက် နက်သော “ဘုမ်းမိုးဇာ” ခေါ်သည့် အိုင်ကြီးတစ် အိုင် ရှိ၏။

ထိုအိုင်မှ ရေတို့သည် ကြည်မြစ်မ်းလှ နေပြီး အိုင်ကြီးထဲရှိ ငါးတို့ကို အတိုင်း သား မြင်နေရပေသည်။ ငါးတို့ကလည်း ငါးရူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးရံ၊ ငါးပတ်၊ ငါးအိုက်၊ ငါးကြင်၊ ငါးမြစ်ချင်း စသည်ဖြင့် အမျိုးအမည်စုံလင်သည်။ ကျိုကျိတက် လည်း ပေါများလှသည်။

သို့သော်လည်း ငါးဖားရှာသူများနှင့် ရွာသူရွာသားတို့သည် ထိုမျှ ငါးများ ပေါများပြီးငါးတို့ကိုအတိုင်းသားမြင်နေ ရသော အိုင်ကြီးသို့ မည်သူမျှ ငါးရှာ မသွားရဲကြချေ။ ထိုအိုင်ကြီးကိုလည်း ဝေးဝေးရှောင်လှေ ရှိကြသည်။

တစ်ခါက ထိုအိုင်ကြီးသို့ အရက်မူးမှု နှင့် ငါးသွားဖမ်းသည့် ရွာတောင်ပိုင်းက သာလှသည် ငါးဖမ်းရန် ကွန်ချလိုက် စဉ်ပင် ကွန်ထဲသို့ ငါးများအစား အလွန် ချောမောလှပ ရုပ်ဆင်းအင်၊ ပြေပြစ်စွာ သည့် ချပ်ဝတ်တန်ဆာတို့ဝတ်ဆင်ထား

သော မင်းသားလေးတစ်ပါးကို တွေ့ လိုက်ရသဖြင့် လန့်၍ ပိုက်ကွန်ကို ဒီအတိုင်းထားပြီး ထွက်ပြေးခဲ့ရလေ သည်ဟု ဆိုကြသည်။

မြေပြန့်ဘက်မှ ငါးရှာရန် တက်လာ ကြသည့် လူတစ်စုသည်လည်း ငါးများ ကျိုကျိတက်ပေါများသော ထိုအိုင်ကြီး ကို တွေ့လိုက်ကြရသဖြင့် အားရဝမ်း သာ ထိုအိုင်၌ ငါးဖမ်းကြရာ ရေလယ် ကောင်မှ ရေပန်းများ ဖြာတက်လာပြီး ရေပန်းများအလယ်တွင် အမွှေးအမှင် တို့ တစ်ကိုယ်လုံး ဖုံးလွှမ်း၍ နီသော မျက်လုံးနှစ်လုံးနှင့် ငှက်ပျောဖူးခန့် အစွယ်ကြီးနှစ်ချောင်းပါသော သတ္တဝါ ကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ကြရလေ သည်ဟု ဆိုကြပြန်ပါသည်။

ထိုငါးဖမ်းအဖွဲ့လည်း ကြောက်မက် ဖွယ်ရာ သတ္တဝါကြီးကို မြင်သည်နှင့် ပစ္စည်းများကို မယူနိုင်ဘဲ လန့်၍ ထွက် ပြေးခဲ့ကြရသည်ဟု ပုံပြင်ဆန်ဆန် ဆိုစမက် ရှိနေကြပြန်ပါ၏။

ထိုဘုမ်းမိုးဇာအိုင်ကြီးနှင့် ပတ်သက် ၍ အခြားအကြောင်းများလည်း များစွာ ရှိလေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အိုင်ကြီးက တဝေါဝေါနှင့် အော်တတ်ကြောင်း၊ ထို အိုင်ကြီးအော်ပါက ခွေး ကြောင် အစရှိ သဖြင့် သတ္တဝါတစ်ကောင်ကို ကြီးထုတ် ပစ်ချပြီး အိုင်ကြီးကို ကျွေးရကြောင်း၊

သို့မဟုတ်ပါက တစ်နည်းနည်းနှင့် လူစားတတ်ကြောင်း၊ ထိုအိုင်ကြီးထဲတွင် မယုံကြည်သော ရွာသားအချို့ သေဆုံးခဲ့ ကြကြောင်းလည်း အိုင်ကြီးအကြောင်း ကို ရွာသူရွာသားများက ပုံပြင်ဆန်ဆန် ပြောကြပြန်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ထိုဂမ္ဘီရဆန်လှ သည့် အိုင်ကြီးအကြောင်း ကြားသည် နှင့် များစွာစိတ်ဝင်စားလှသဖြင့် အိုင်ကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ လေ့လာကာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ စာရေး မည်ဟု စိတ်ကူးပြီး တစ်နေ့ အလုပ် အားလပ်ရက်တစ်ရက်၌ အိုင်ကြီးရှိရာ ဘော်တင်ရွာသို့ ထွက်ခဲ့သည်။

ရွာရောက်သည်နှင့် ရွာခံဦးလှသန်း ကိုခေါ်ကာ အိုင်ကြီးရှိရာသို့ လာခဲ့ကြ ၏။ အိုင်ကြီးမှာ ကျွန်တော် ကြားဖူးသလို ပင် ရွာနှင့် များစွာမဝေးလှဘဲ ပေ(၅၀) ပတ်လည်ခန့်လောက် ကျယ်၍ ရေတို့ ကြည်စိမ်းပြီး အိုင်ထဲ၌ ပြေးလွှားကူးဆင် နေကြသည့် ငါးများကိုပင် အတိုင်း သား မြင်နေရပေသည်။

ဦးလှသန်းက အိုင်နားသို့ သွားနှင့် မပြုဘဲ တောင်ကုန်းလေးပေါ်တက်၍ တောင်ကုန်းပေါ်မှ အိုင်ကြီးကို ပြုလေ သည်။ အိုင်ကြီးနှင့် ကျွန်တော်တို့တတ် ကြည့်ရာတောင်ကုန်းလေးမှာ အိုင်ကြီး နှင့် ကပ်နေသည့်အတွက် အထင်အမှား မြင်ရခြင်း ဖြစ်၏။

ကျွန်တော် အိုင်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ကြားဖူးသည်များမှာ မှန်ကြောင်း၊ အိုင် ကြီးတွင် ယနေ့အထိ ရွာသား (၂၀) ကျော် သေဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ထို အိုင်ကြီးကို အစီအရင်များ လာရောက် ပြုလုပ်သူအချို့လည်း စိတ်နှောင့် သွားကြကြောင်း ဖြည့်စွက်ရှင်းပြ၏။

ထိုအပြင်တစ်ခါတစ်ရံ အိုင်ကြီးထဲမှ မီးခိုးလုံးကြီးများ အဆက်မပြတ်ထွက် နေတတ်ကြောင်း၊ ထွက်ပေါ်လာသည့် မီးခိုးလုံးကြီးများမှာလည်း အလိပ်လိပ် အလိပ်လိုက်ဖြင့် လိပ်၍လိပ်၍ ကောင်း ကင်သို့ ထိုးတက်ကြကြောင်း။

တချို့လူများဆိုလျှင် ထိုမီးခိုးလုံး အလိပ်ကြီးထဲ၌ ရှေးခေတ် နန်းတွင်း အသုံးအဆောင်နှင့် စစ်သည်တော် အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသော ပတ္တမြားကျောက်စိမ်းကြီးကို သွားပုံ၌ မီးခိုးရောင်မြင်းကြီးကို မီးထားသည့်

တပ်မှူးလေးတစ်ယောက်ကို မြင်ကြရကြောင်း၊ အလွန်ထူးဆန်းပြီး အလွန်လည်း ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော "ဂန္ထရုဒိုင်ကြီး" ဖြစ်ကြောင်းပါ ပုံပြင်ဆန်ဆန် ပြောပြလေသည်။

'ဒါပေမယ့် အဲဒါတွေကို မတွေ့ဘူး၊ မမြင်ဘူးတဲ့ သူတွေကတော့ မယုံဘူး ဆရာရေ။ တိုက်ဆိုင်မှုတွေပါ။ အမြင်မှားတာတွေပါလို့ ပြောကြတယ်'

ဟုလည်း ဦးလှသန်းက ဆက်လက်ပြောကာ အိုင်ကြီးနှင့် ပတ်သက်သော သမိုင်းကြောင်းလေးကိုပါ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

* * *

ပုဂံပြည် နရသီဟပတေ့မင်း လက်ထက်တွင် တရုတ်သံတို့ကို အဆုံးစီရင်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ တရုတ်တို့ စစ်ချီလာသဖြင့် တရုတ်နှင့် ပုဂံနိုင်ငံသားတို့ စစ်ဖြစ်ကြလေ၏။ ထိုစစ်၌ စစ်အင်အားခြင်း မမျှသည့်အတွက် ပုဂံတပ်တို့ ပျက်လေ၏။

ထိုအခါ မင်းနှင့်တကွ မင်းညီမင်းသား စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အများတို့လည်း အောက်ရွာအောက်ပြည်အရပ်သို့ ဖြစ်ကြောင်းမှ လည်းကောင်း၊ အလယ်ရိုးမကြီးမှလည်းကောင်း၊ ဝန်ဆင်းထွက်ပြေးခဲ့ကြလေသည်။

ထိုအထဲတွင် ပုဂံအောင်ချမ်းအရပ်၌ တိုက်ပွဲကျခဲ့သည့် စစ်သူကြီးတစ်ဦး၏ သားသမီးများဖြစ်ကြသော မောင်ကြီး၊ မောင်လတ်၊ မောင်ငယ် သား(၃)ယောက်နှင့် မကြီး၊ မငယ်ဟူသည့် သမီးနှစ်ယောက်လည်း ပါဝင်ခဲ့လေသည်။

ယင်းတို့ မောင်နှမတစ်စုသည် နရသီဟပတေ့မင်း၏ သားဖြစ်သူ ပြည်စား သီဟသူက ခမည်းတော်အား ပွဲတော်အုပ်၌ အဆိပ်ခတ် လုပ်ကြံသဖြင့် ရိုးမအတိုင်း ဆက်လက်

ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရာ ရိုးမတစ်နေရာရှိ ဦးတရာ မြို့ဟောင်းသို့ ရောက်လေ၏။

ထိုမှ ရွာသူကြီးတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်သော ခင်ဝါသီနှင့် တွေ့ဆုံချစ်ကြိုက်ကာ ခင်ဝါသီကို လက်ဆက်ပြီး သာယာဝတီမြို့ကိုတည်၍ ထီးနန်းအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်လေသည်။ ညီတော်(၂)ဦးကိုလည်း တောင်ညိုမြို့နယ်နှင့် ကျောက်စောင်းမြို့နယ်တို့ကို တည်စေကာ မြို့စားမင်းများအဖြစ် ခန့်ထားလေ၏။

ညီမတော် (၂)ဦးကိုမူ တစ်ဦးအား ဝက်လှမြို့ကိုပေး၍ ဝက်လှကတော်ဟုလည်းကောင်း၊ တစ်ဦးကိုတော့ စောဖြူတောင်ကိုပေးပြီး စောဖြူမယ်အဖြစ်နှင့် မြှောက်စားလေ၏။

ထိုမင်းကိုလည်း သာယာဝတီ သုံးမြို့ရှင် သတိုးနော်ရထာဟု ခေါ်တွင်ကြလေသည်။ သတိုးနော်ရထာမင်းကြီးသည် တိုင်းပြည် ဝပြောသာယာရေးနှင့် သာသနာရေး ဘာသာရေးတို့ကို အစဉ်ဦးထိပ်ထား ရွက်ဆောင်ခဲ့လေသည်။ သို့ကြောင့်ပင် ရောက်ရာအရပ် ရောက်ရာဒေသတိုင်း၌ ဘုရားတည်ခြင်း ကျောင်းဆောက်ခြင်း၊ ရေတွင်းရေကန် တူးခြင်းတို့ကိုလည်း မလစ်မဟင်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ထိုမင်းသည် တစ်နေ့ ဆီး(ဖီး)ပင်များ စိစိဝေဝေ ပေါက်လျက်ရှိသည့်

ကုန်းကြီးတစ်ကုန်းသို့ ရောက်လာသည်။ ဖီးတောကြီးမှာလည်း တပြန့်တပြောဖြင့် ရင်သပ်ရှုမောဖွယ် ဖြစ်သဖြင့် ထိုနေရာအရပ်ကို "ဖီးကုန်း" ဟု သမုတ်ကာ၊ ထိုအရပ်၌ နှမတော် ဝက်လှကတော် မင်းသမီး၏ တစ်သိန်းတန် "မြတဘက်" ကို ဌာပနာသွင်းပြီး ဘုရားတည်လေ၏။

ဌာပနာတိုက်မှာ အုပ်သရိုးကိုင် "မြေတိုက်" ဌာပနာတိုက် ဖြစ်သဖြင့် ယင်းဌာပနာတိုက် ပိတ်ရန်အတွက် ကြီးမားသော သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ကျောက်ဖျားကြီးတစ်ချပ်ကို အလိုရှိလေသည်။ သို့ကြောင့် မင်းကြီး အလိုရှိသော ကျောက်ဖျားကြီးကို လူခွဲ၍ ရိုးမပေါ်၌ ရှာကြစေ၏။ တွေ့ရှိသူကို ဆုတော်လာဘ်တော်များ ပေးမည်ဟုလည်း မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

သို့ကြောင့်ပင် များမတ်ဗိုလ်ပါများတို့သည် အသီးသီး လူခွဲပြီး ကျောက်ဖျားရှာရန် ရိုးမသို့ ထွက်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုအထဲတွင် ဝက်လှကတော်နှင့် နှစ်ကိုယ်ချင်း သဘောတော်ကျ မေတ္တာမျှနေကြသော တပ်မှူးလေး သီဟဗလ တစ်ယောက်လည်း ပါဝင်ပေသည်။

တပ်မှူးလေး သီဟဗလသည် ပတ္တမြားကျောက်စီစားကို ကျောမှာ လွယ်ပိုးလျက် မီးခိုးရောင် ဖောင်းဝင်းမြင်းကြီးကိုစီးပြီး အရှေ့စုစုရှိ အလယ်ရိုးမကြီးသို့ ကျောက်ဖျားရှာ လှည့်တော့

www.burmeseclassic.com

မည်သို့ သတိုးဇော်ရထားမင်းကို ခစားပြီး ဝက်လှကတော် မင်းသမီးလေး ယာယီ စံမြန်းရာ နန်းဆောင်သို့ ထွက်ခဲ့၏။

မင်းသမီးလေးကို နှုတ်ဆက်ပြီးမှ သွားရန်ဆန္ဒကလည်း ရှိနေသည်။ သူ့ နှုတ်မဆက်ဘဲ သွားလျှင်လည်း မင်းသမီးလေး နှလုံးမသာမှာ စိုးသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဝက်လှကတော် မင်းသမီးလေးက တပ်မှူးလေးသီဟပလကို မြင်သည်နှင့် ရံရွေတော်များကိုထား၍ ယာယီစံနန်း ဖြစ်သော သစ်ခက်တဲမှထွက်လာပြီး တပ်မှူးလေးကို ဆီကြိုနှုတ်ဆက်လေ့ ၏။

'မောင်တော်' ခရီးနှင့်တော့မည်ပဲ ဟုလည်း မေးလိုက်သည်။

တပ်မှူးလေးက မြင်းပေါ်မှ ဆင်းပြီး မြင်းဖက်ကြိုးကို ကိုင်ရင်း...

'မှန်ပါ သခင်မလေး'

ဟု ရိုသေစွာ ဆိုလိုက်၏။ ထိုအခါ ဝက်လှကတော် မင်းသမီးလေးက နှုတ် ခမ်းလေး မသိသာစွာပြီး ဟန်ပူပိုလေး နှင့်...

'လာပြန်ပြီလား ဒီသခင်မလေး။ မောင်တော်ကို နှမလေး ပြောထားပြီး လေ။ မောင်တော်နဲ့ နှမတော်တွေ့တဲ့ အချိန်မှာ နှမတော်ကို သခင်မလေးလို့ မခေါ်ပါနဲ့လို့'

မပွင့်တပွင့် လေသံလေးနှင့် ဆို လိုက်သည်။

ဝက်လှကတော် မင်းသမီးလေး၏ စကားဆုံးတော့ တပ်မှူးလေးက "ကျီစားတာပါ နှမတော်" ဟု ဆိုရင်း တစ်ချက်မျှ ရယ်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါမှ မင်းသမီးလေးက ပြုံးပြီး တပ်မှူးလေး၏လက်ဆွဲ၍ အဆောင် မှ ခဲ့လေသည်။ တပ်မှူးလေး မည်း မြင်းကို သစ်ပင်တစ်ပင်တွင်

ချည်ကာ မင်းသမီးနှင့်အတူ အဆောင် တော်အတွင်း ဝင်လိုက်ခဲ့၏။

သလွန်ပေါ်တွင် ယှဉ်ထိုင်မိကြသည် နှင့် မင်းသမီးလေးက...

'မောင်တော်သွားမယ့်လမ်း ဘေး မသီရန်မခပါစေနဲ့လို့ နှမတော် ဆု တောင်းပေးပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ တပ်မှူးလေးက...

'မောင်တော်အတွက် စိတ်ချပါ နှမတော်။ နှမတော်လေးသာ ကျန်းမာ ရေး ဂရုစိုက်ပါ။ မောင်တော် မကြာခင် အရောက်ပြန်ခဲ့ပါမယ်။ မင်းတရားကြီး ရဲ့ ဆန္ဒအလိုတော်လဲ ပြည့်ဝစေရပါ မယ်။ မောင်တော် ပြန်လာရင်သာ'

ဟု စကားကို မတင်မကျပြောရင်း မင်းသမီးလေးကို မချီမချဉ် ကြည့်လိုက် သည်။

'ပြန်လာရင် ဘာဖြစ်လဲမောင်တော်'

'ပြန်လာရင် နှမတော်နဲ့ မောင်တော် တို့နှစ်ပါးကဟောဆက်လို့ ရွှေလက်တော် တွဲဖို့အရေး...'

တပ်မှူးလေးက စကားကိုဖြတ်၍ မင်းသမီးလေးကို ကြည့်လိုက်သည်။

မင်းသမီးလေးက တပ်မှူးလေး၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ယဲ့ယဲ့ လေး ပြုံးပြီး...

'စိတ်ချတော်မူပါ မောင်ဘုရား ဒီ အရေး တွေးပူတော်မူမနေပါနဲ့

မောင်တော်။ မင်းတရားကြီးကို နှမတော်ကိုယ်တိုင် လျှောက်ထားလို့ နှလုံးသားတွေ ငြိမ်းအေးစေရပါမယ်။ မောင်တော်သာ လမ်းပန်းခရီး ဘေးဆီးရန်ကာ ကြည့်သွားတော်မူပါ' ဟု ပြောလိုက်ပြီး တပ်မှူးလေး၏ လက်ကို ဖွဖွလေး ငဲ့နမ်းလိုက်လေ၏။

* * *

တပ်မှူးလေးသီဟပလနှင့် ဝက်လှ မင်းသမီးတို့ ချစ်ခွန်းဆိုဟ မေတ္တာမျှနေ ကြသည်ကို တစ်နေရာမှ ချောင်းမြောင်း ကြည့်နေသောသူ တစ်ဦးကိုတော့ သူ တို့နှစ်ဦး သတိမထားလိုက်မိကြ။

ထိုသူကား အမတ်ကြီး အမိတ္တောဒန။

အမိတ္တောဒန အမတ်ကြီးသည် ဝက်လှကတော် မင်းသမီးလေး ယာယီ စံမြန်းနေသည့် တံနန်း၏ ရံရွေတော် များလွတ်ရာ အနောက်ဘက်မှ ချောင်း မြောင်းကြည့်နေခြင်းဖြစ်၏။

တပ်မှူးလေးနှင့်မင်းသမီးလေးတို့၏ အကြည့်ဆိုက်လျက် ပျော်ပိုက်နေသည် ကို မြင်သည့်အခါတွင်ကား မကျေမနပ် ဖြင့် ညာဘက်လက်ဝါးပေါ်သို့ ဘယ် လက်သီးဆုပ်ပြီး အသံမကြားစေဘဲ ခပ်အုပ်အုပ် နှစ်ချက်၊ သုံးချက်ထိုး လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် အံ့ကိုက်၍ မချီပြုံးပြုံးပြီး နောက်ကြောင်းကို ပြန်ဆုတ်ခဲ့လေ၏။

သူ နေရာ အဆောင်ရောက်သည် နှင့် သားဖြစ်သူ ငမဲခေါင်ကို ခေါ်လိုက် သည်။ ငမဲခေါင်မှာ ဘုရင့်စီးတော်ဆင် လော်ရိုရိုကို ရေချနေရာမှ ဖခင်က အရေးတကြီးခေါ်သည် ဆိုသဖြင့် ဆင်ကို ဆင်တင်းကုတ်၍ သွင်းကာ ဖခင် အမိတ္တောဒနဆီ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာခဲ့သည်။

ဖခင်ရှေ့ ရောက်သည်နှင့်...

'သားရောက်ပါပြီ ဖခင်'
ဟုဆိုရင်း အမိထွောဒန၏ ရှေ့ရှိ
သင်ဖျာပေါ်ထိုင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ အမိထွောဒနက ငမဲခေါင်
ကို ကြည့်ရင်း...

'သားကို အရေးတကြီး ပြောစရာရှိ
လို့ ခေါ်ရတာပါ သားမောင်'

ဟု မကျေမနပ်သံဖြင့် ပြောလိုက်၏။
ငမဲခေါင်က ဖခင်ကိုကြည့်ပြီး 'မိန့်ပါ
ဖခင်...မည်သည့် အရေးကိစ္စများပါ
နည်း' ဟု မေးလိုက်၏။

'ဒီလို သားမောင်ရဲ့'

ဟု အစချီကာ အမိထွောဒနက
သူမြင်ခဲ့ရသော တပ်မှူးလေး သီဟ
ဗလနှင့် ဝက်လှမင်းသမီးလေးတို့၏
အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်လေ၏။

'အဲဒီအရေးက ကြီးပေတယ် သား
မောင်၊ သားမောင်တို့ ငါတို့ဟာ သတိုး
နော်ရထာ သုံးမြို့ရှင်မင်းကို သားမောင်
ရဲ့မိခင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ လက်စားချေဖို့
ရှိနေတယ်မဟုတ်ပါ။ အရေးအခင်း
အတွက် အခြေအနေကို စောင့်နေကြ
တာပါ။ အရေးအခင်း ပြီးတာနဲ့ ငါ့သား
ဟာ သုံးမြို့ရှင်ရဲ့ နှမတော်တွေ ဖြစ်ကြ
တဲ့ ဝက်လှမင်းသမီးနဲ့ စောဖြူမယ်
မင်းသမီးနှစ်ပါးကို လက်ဆွဲပြီး
နန်းသိမ်းပွဲခံဖို့လေပ သားမောင်'

'မှန်ပါဖခင် သားမောင်လဲ အလစ်
အလပ် အခါအခွင့်ကို ချောင်းနေလျက်
ပါ။ လစ်လို့ကတော့ သားမောင်ရဲ့မိခင်
ကို သတ်ခဲ့သလို သုံးမြို့ရှင် သတိုးနော်
ရထာလဲ သေခြင်းဆိုးနဲ့ သေရပါစေ
မယ်'

'အေးလေ ဒါ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမှာပဲ
ဒါပေမယ့် ခုဖခင် မကြည်သာနေရတာ
က၊ သားတော်ရွှေလက်တွဲလို့ နန်းသိမ်း
ပွဲ ခံရမယ့် သုံးမြို့ရှင်ရဲ့ နှမတော်နှစ်
ယောက်အနက် တစ်ယောက်က လက်

လွတ်မယ် ဖြစ်နေလို့ပဲ သားမောင်ရယ်'
'ဒီအတွက်တော့ ကြောင့်ကြတော်မ
မူပါနဲ့ ဖခင်၊ တပ်မှူးလေးသီဟဗလ
လောက်တော့ စာမဖွဲ့လောက်ပါဘူး။
သူသွားမယ့် ခရီးစဉ်လဲ သားသိနေတာ
ပဲ။ အဲဒီအရေး မဖင့်နှေးရအောင် သား
ကြံဆောင်ပါ့မယ်'

'ကောင်းပဲ ကောင်းပဲ ငါ့သားမောင်၊
ဒါပေမယ့် သတိပီရိယာနဲ့တော့လုပ်။
ကိုယ့်အလုပ်ကို ဘယ်လိုလူ ဘယ်လို
ပုဂ္ဂိုလ်မှတော့ မသိစေနဲ့။ ရှေ့ဆက်ရ
မယ့်ခရီးအတွက် အတားအဆီးဖြစ်ရင်
အန္တရာယ်တော့များပါ။ မအောင်မမြင်
ဖြစ်မှာလဲ စိုးရသပ...'

'စိတ်ချတော်မူပါဖခင် ဒီအရေး
မဖင့်နှေးရအောင် ငမဲခေါင်ကြံပါ့မယ်'
ထို့နောက် အမတ်ကြီးအမိထွောဒန
နှင့် ငမဲခေါင်တို့ တီးတိုးအစီအစဉ်တစ်ခု
ကို တိုင်ပင်ကာ လူစုခွဲလိုက်ကြသည်။

* * *

တပ်မှူးလေးသီဟဗလသည် တစ်
ကိုယ်တည်း မြင်းကိုစီးလျက် ပဲခူးရိုးမ
ကြီးဆီ ထွက်ခဲ့၏။

ရိုးမကြီးနှင့် နီးလာသည်နှင့် တောင်
ခိုးတွေဝေပြီး မြူခြေများဆိုင်းနေသည့်
ရိုးမတောင်တန်းကြီးများကို မြင်လိုက်
ရသည်။ တောင်ခြေ၌ ပေါက်နေကြ
သည့် မြရောင်စိုစို သစ်ပျိုသစ်အိုတို့က
ကယ်မ်းကစွဲနှင့် တပ်မှူးလေးကို ဆီးကြို
နှုတ်ဆက်လျက် ရှိကြသည်။ တပ်မှူး
လေးသည် ထိုသစ်တောလေးကို
ဖြတ်ပြီး မြင်းကို ခပ်သော့သော့လေးနှင့်
ကာ ခရီးဆက်ခဲ့သည်။

တောင်ပီစူးငှက်၊ အုန်လောင်ငှက်၊
တောင်လုံးငှက်တို့၏ အော်မြည်သံလေး
များကို နာခံရင်း အချိန်ရသလောက်
တောင်ခြေတစ်လျှောက် ကျောက်ဖျာ
ရွာပုံတော် ဖွင့်ရလေသည်။

သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ကား
တပ်မှူးလေးသီဟဗလသည် ကြည်လင်
စိမ်းလဲ့နေသည့်ရေများ တသွင်သွင်
စီးဆင်းလျက်ရှိသော ဘော်နှင့် ဘင်များ
ထွက်ရှိသဖြင့် "ဘော်ဘင်ချောင်းမ
ကြီး" ဟု အမည်တွင်သည့် ဘော်ဘင်
ချောင်းဖျား၌ သုံးမြို့ရှင် သတိုးနော်
ရထာမင်းတရားကြီး အလိုရှိသော ဝေ
(၅၀)ပတ်လည်ခန့် ကျောက်ဖျာကြီးကို
ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရလေသည်။

တပ်မှူးလေး သီဟဗလသည်
ကျောက်ဖျာကိုတွေ့ရသည်နှင့် အလွန်
အမင်း ဝမ်းသာဘွားလေ၏။ ဝက်လှ
မင်းသမီးကသည် "ကျောက်ဖျာအရေး"
ဆောင်ရွက်ပြီးပါက သူနှင့် နှစ်ကိုယ်
နီးဖို့ရန်အတွက် ဆောင်ရွက် အောင်
မြင်စေရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပေး
လိုက်သည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် တပ်မှူးလေးသည်
မင်းသမီးလေးနှင့် နှစ်ကိုယ်နီးဖို့အရေး
တွေးပြီး ဇီးကုန်းရှိ မြသိန်းတန်ဘုရား
သို့ ကျောက်ဖျာကြီး အမြန်ရောက်ရေး
ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် မြင်းကို ဒုန်းစိုင်း၍
အလျင်အမြန် ပြန်ပြေးခဲ့လေ၏။

ဇီးကုန်း၌ ဘုရားတည်စဉ် ယာယီ
စံမြန်းနေသည့် တဲနန်း၌ သုံးမြို့ရှင်မင်း
ကို အစဉ်သင့် ဖူးတွေ့ရသည်နှင့်...

'မှန်လှပါ... အရှင်ဘုန်းတော်
ကြောင့် အလိုရှိသောကျောက်ဖျာကြီး
ကို တွေ့ရှိပါကြောင်း ဘုရား။ ကျွန်တော်
လျှောက်ထားဦးတင်ပါသည် ဘုရား...'

ဟု လျှောက်တင်လေ၏။
ထိုအခါ သုံးမြို့ရှင် သတိုးနော်ရထာ
မင်းကြီးကလည်း အားရတော်မူလှ
သဖြင့် သူ့ကတိအတိုင်း...

'သင် အလိုရှိရာ ဆုကိုတောင်
ရော့'
ဟု ဆိုလေ၏။

တပ်မှူးလေးက “ကျောက်ဖျာကြီး
ရောက်မှ ကျွန်တော်မျိုးကြီး တောင်းပါ
မည်” ဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားလေ
သည်။ ကျောက်ဖျာကြီး ရတော့မည်
ဖြစ်သဖြင့် မင်းအပါအဝင် မင်းညီမင်း
သားမှူးမတ်အများ ဝမ်းသာနေကြ
လေသည်။ သို့သော် ထိုအထဲ၌
ဝမ်းမသာနိုင်သူ နှစ်ဦးလည်း
ရှိနေပါသည်။ ယင်းတို့ကား
အမိတ္တောဒနအမတ်ကြီးနှင့်
ဘုရင့်စီးတော်ဆင်၏ ဆင်ထိန်းကြီး
ငမဲခေါင်တို့ ဖြစ်လေသည်။

အမိတ္တောဒနနှင့် ငမဲခေါင်သည်
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အမိပွယ်ပါ၊ ပါလည်း
ကြည့်နေကြ၏။

အတန်ကြာသော်... အမိတ္တောဒန
က...

‘မှန်လှပါဘုရား တပ်မှူးလေးတွေ
ရှိခဲ့သည့် ကျောက်ဖျာကြီးမှာ လျှောက်
ထားချက်ကြားရသည်နှင့် လူနှင့်မချီ
ယူငင်၍ မရနိုင်ကြောင်း ကျွန်တော်မျိုး
ကြီး တွေးဆမိပါသည် ဘုရား’
ဟု လျှောက်ထားလိုက်၏။

‘အိမ်း... ဒါဆို မည်သို့ယူရမည်ကို
တင်စမ်းပ အမတ်ကြီး’

‘ဤမျှ ခမ်းနားကြီးမားလှသော
ကျောက်ဖျာမျိုးမှာ အရှင် ကျွန်တော်
မောင်မဲခေါင်နှင့် အရှင်စီးတော်ဆင်
“ဆင်တော်လော်ရှိန်း” တို့သာ အရှင်
မင်းကြီး အလိုတော်ကျ ပို့ဆောင်ပေး
နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်’

‘မှန်ပေစွ အမတ်ကြီး၊ အမတ်ကြီး
၏ လျှောက်တင်ချက်တို့သည် သင့်မြတ်
လှပေစွတကား။ အဲဒီကိစ္စကို အချိန်
မလင့်စေဘဲ ယခုကပင်စ၍ ဆောင်ရွက်
ကြပေလော့၊ တပ်မှူးလေးကလဲ တွေ့ရှိ
ခဲ့သည့် ကျောက်ဖျာကို လိုက်၍ပြစေ
ဗျာ’

သုံးမြို့ရှင် သတိုးနော်ရထား အမိန့်
တော်မြတ် ချမှတ်လိုက်သည်ကို ကြား
လိုက်ရသော ငမဲခေါင်သည် ဘုရင့်
အမိန့်စကားဆုံးသည်နှင့် အမိပွယ်ပါ
သော အပြုံးကို နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်ပြုံး
လိုက်လေ၏။

* * *

ကျောက်ဖျာကြီးမှာ ဘော်ဘင်
ချောင်းဖျားတွင် အထင်းသားရှိနေ
သည်။ ကျောက်ဖျာ၏အောက်ဘက်
တွင် ဘော်ဘင်ချောင်းဖျားဖြစ်ပြီး
အထက်ဘက်ကမိုးထိတောင်တန်းကြီး
နှင့် ယင်းတောင်တန်းကြီး၏ တောင်
စွယ်၊ တောင်ပွား တောင်ကုန်းလေးများ
ရှိကာ၊ ကျောက်ဖျာကြီး၏ ဘေးဘယ်
ညာတွင်မူ ဟည်းတိုက်အောင်ပေါက်
နေကြသော သစ်တောနှင့်ဝါးတောကြီး
များ ဖြစ်လေ၏။

တပ်မှူးလေးသီဟပလက တောင်
ခြေမှ ကျောက်ဖျာကြီးရှိရာ အထက်ပိုင်း
အရောက် မြင်းစီး၍ တက်လာခဲ့သည်။
ယင်းနောက်မှ ငမဲခေါင်က ဆင်တော်
လော်ရှိန်းကို စီးလျက် တက်လိုက်လာ
သည်။ အပေါ်ကျောက်ဖျာထိပ်ရောက်
သည်နှင့် တပ်မှူးလေးကရပ်ကာ...
‘ဆင်ထိန်းကြီး ကျုပ်ပြောတာ ဒီ

ကျောက်ဖျာကြီးပ၊ မကြီးကျယ်ပေဘူး
လာ။ ဟိုရောက်ရင်
ဆင်ထိန်းကြီးတို့ ကျုပ်တို့ရဲ့
အရှင် သိပ်သဘော
ကျမှာဗျာ’
ဟု ဝမ်းသာအားရ
ပြောလိုက်၏။
ငမဲခေါင်က
ဆင်ပေါ်မှမဆင်းဘဲ...
‘မှန်ပဲ၊ တပ်မှူး
လေးရယ်... တပ်မှူးလေးတို့
ဒီကျောက်ဖျာတွေ့တာ
ကံကောင်းတာပ’

ဟု အတည်လိုလို ခန့်သလိုလို
ပြောလိုက်သည်။

‘အဘယ်ကြောင့် ကံကောင်း
ကြောင်း ပြောနိုင်ပါသနည်း ဆင်ထိန်း
ကြီးရဲ့’

‘အို... တပ်မှူးလေးရယ် ဒီကျောက်
ဖျာကြီးက တပ်မှူးလေးကို ဘုရင့်နှမ
တော်လေးနဲ့ ဆုံဆည်းခွင့်ပေးမယ်
မဟုတ်ပါလား’

‘အလို... ဆင်ထိန်းကြီး ကြောက်
လှပါဘိ၊ အရှင်မြတ်ကြားမှဖြင့် ခက်
ချေတော့မည်။ မဟုတ်မဟတ်ဗျာ၊ ဒီ
စကား ဒီမှာပဲ ရပ်ပါတော့’

တပ်မှူးလေးသီဟပလက ထိတ်
လန့်စွာ တားလိုက်သည်။

ငမဲခေါင်က တပ်မှူးလေး၏
အမူအရာကိုကြည့်ပြီး သဘောကျစွာ
တဟားဟား အော်ရယ်လိုက်သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...
ဟား...၊ ဟား...ဟား...ဟား...
ဟား...ဟား...’

ထိုသို့ ရယ်နေရင်းမှ...
‘ကျုပ်သိပါတယ် တပ်မှူးလေးရယ်၊
သည်အရေး တွေးကြောက်မနေပါနဲ့၊
ယောက်ျားတွေပဲ’

www.burmeseclassic.com

ဟုလည်း ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျောက်ဖျာကြီးကို ဆင်နှင့် "အောင်း" (ထိုး)ကြည့်ချိန်ဆနေလိုက်သည်။

ကျောက်ဖျာကြီးက ဆင်တော်လော်ရှိန်း၏ အားကို မလွန်ဆန်နိုင်၊ တသိပ်သိမ်ဖြစ် လှုပ်လာသည်။ ငမဲခေါင်က အနေအထားတွေကို အကဲခတ်၍ ခေတ္တရပ်ထားလိုက်၏။ တပ်မှူးလေး သီဟဗလက မြင်းစီးလျက်ပင် ကျောက်ဖျာကြီး၏ အပေါ်ဘက်ထိပ်၌ ရပ်မြဲရင်လျက် အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေ၏။

'ဘယ့်နယ့်လဲ ဆင်ထိန်းကြီး ဆင်တော်နဲ့ ကျောက်ဖျာကြီးကို ကော်နိုင်ပါမည်လား?'

တပ်မှူးလေးက မေးလိုက်သည်။ ငမဲခေါင်က ကျောက်ဖျာကို အသာအယာ ဆင်တော်လော်ရှိန်းက ထိုးကော်မ၊ နိုင်မည် ဖြစ်သော်လည်း တစ်ချက်မျှ ပြုံး၍...

'ဒီအတိုင်း ကော်ရဖို့ကတော့ မလွယ်ပါဘူး တပ်မှူးလေး။ ဆကြည့်နေတာပါ။ အဲဒီနေရာမှာပဲ ရပ်နေလဲ ရပါတယ်။ ဆွဲရင် ကျုပ်ပြောပါ့မယ်...'

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် စကားဆုံးသည်နှင့် ကျောက်ဖျာကို ဆကြည့်ပြန်သည်။ ကျောက်ဖျာကြီး အနည်းငယ် ဟသွားသည်နှင့် အထဲမှ ခေသံများကို ကြားလိုက်ရသည်။ ကြီးမားသော ထုံးအိုင်ကြီးတစ်အိုင်ကို ကျောက်ဖျာကြီးက ပိတ်ထားမှန်း ငမဲခေါင်သိလိုက်၏။

ထိုအချိန်တွင်ပင်...

'ဟဲ့ လော်ရှိန်း... ကျောက်ဖျာကြီးအောင်း'

ဟု ငမဲခေါင်က ဆင်ကိုချွန်း ဖွင့်ပြီး ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်၍ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုခဏ ကျောက်ဖျာ

ကြီးလည်း 'ဝရော...ရော' ဟုအသံမြည်ကာ ဖျာတစ်ချပ်စာမျှ ဟသွားလေ၏။

တပ်မှူးလေး သီဟဗလလည်း ရှောင်တိမ်းရန် သတိမရလိုက်ဘဲ အံ့အားသင့်ကြည့်နေချိန်တွင်ပင် လူရောမြင်းပါ အိုင်ကြီးအတွင်းသို့ "ဘုန်း" ခနဲမြည်ကာ ထိုးကျသွားလေတော့သည်။

ငမဲခေါင်သည် တပ်မှူးလေးကို ကြည့်၍ သဘောကျစွာ တဟားဟား အော်ရယ်ရင်း ကျောက်ဖျာကြီးကို ပြန်ပိတ်ထားလိုက်လေတော့၏။

* * *

'ငမဲခေါင်လဲ တပ်မှူးလေးနဲ့ စီးတော်ပြင်း ယေလောက်၊ ကျောက်ဖျာကြီးကို ယကြီးနဲ့ တွဲ ဆင်တော်လော်ရှိန်းနဲ့ ဆွဲထားပြီး ပြည့်စုံစာနဲ့စေတီရဲ့ ဣပဒေတိုက်မှာ ပိတ်ခဲ့တယ်။ ဒီဘုန်းပွဲအခါကြီးက အဲဒီကျောက်ဖျာကြီး ယူတဲ့အချိန်ကစ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တာပဲ။ တကယ်တော့ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ "ထုံးအိုင်ကြီး" ကို သဘာဝအတိုင်းဖြစ်နေတဲ့ ကျောက်ဖျာကြီးက အဖူးကြီးတစ်ခုလို အပိတ်ထားတာ ဆရာရဲ့ ကျောက်ဖျာကြီးလဲ ယူလိုက်ရော အိုင်ကြီးက အလိုလိုပေါ်လာတော့တာပေါ့'

ဦးလှသန်းက ကျွန်တော့်အား "ဘုန်းပွဲစာအိုင်ကြီး" အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အိုင်ကြီးဖြစ်ပေါ်လာပုံမှ အစ ရှင်းလင်းပြောပြပါသည်။

'နေဦးဗျ၊ ဒီအိုင်ကြီးက ဘာဖြစ်လို့ အခုလို လူတွေကို ဒုက္ခပေးနေရတာလဲ'

ကျွန်တော်က အိုင်ကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ မရှင်းသဖြင့် မေးလိုက်သည်။

'တချို့ပြောကြတာကတော့ အိုင်ထဲ ကျသေဆုံးခဲ့တဲ့ တပ်မှူးလေးဟာ မကျွတ်ဘူးပြောတယ်။ အဆင့်ဆင့် ပုံပြင်ဆန်ဆန် ပြောလာတဲ့ စကားတွေ အရကတော့ သေဆုံးပြီး မကြာခင်မှာပဲ တပ်မှူးလေးက သုံးမြို့ရှင် သတိုးနော်ရထာဆီသွားပြီး ကိုယ်ထင်ပြု ငိုယိုလျှောက်လို့ သုံးမြို့ရှင်က တပ်မှူးလေးကို အဲဒီနေရာတစ်ဝိုက်နဲ့ အိုင်ကြီးမှာ ပြန်အပိုင်စားပေးခဲ့တယ်လေ။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး အိုင်ကြီးမှာ ဂန္ဓီရဆန်တဲ့ ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်တွေ ဖြစ်တော့တာပဲ ပြောတယ်ဆရာ။ တချို့ကတော့လဲ တပ်မှူးလေးကပဲ လုပ်နေသလိုလို၊ တပ်မှူးလေးဆီမှာ တပ်မှူးလေးနဲ့ အတူတူနေထိုင်ကြတဲ့ ခြေရသင်းပင်းတွေကပဲ လုပ်နေသလိုလို ပြောကြတာပဲ။

ဟော တချို့ကျတော့လဲ အဲဒီလို မဟုတ်ပြန်ဘူး။ အဲဒီအိုင်ကြီးထဲမှာ အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ ကျောက်လက်ဝါးကြီးတစ်ခု ရှိတာတဲ့ ကျောက်လက်ဝါးကြီးကိုလဲ တချို့လူတွေ တွေ့ကြ

www.burmeseclassic.com

တယ်တဲ့ ဆရာ။ အဲဒီ ကျောက်လက်ဝါး ကြီးကပဲ စားနေတာတဲ့။ အဲဒီ ဘုန်းမိုး ဖာအိုင်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်လို့ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်တွေ အများကြီးပါပဲ ဆရာရယ်၊ ပြောမကုန်ပေါင် တောသုံး ထောင်ပါဗျာ...'

'ဒါထက် ဦးလှသန်း၊ ဒီအိုင်ကြီးကို ကော ဘာဖြစ်လို့ "ဘုန်းမိုးဖာ" အိုင် ကြီးလို့ ခေါ်ကြတာလဲဗျ'

'ဒီလိုဆရာရေ...ဟိုတုန်းက ဒီအိုင် ကြီးက လူအနားရောက်လာရင် "တ ဘုန်းဘုန်း" ခဲ့ အသံပေးပေးပြီး ရေလှိုင်း ကြီးတွေ ထထလာတယ်။ နောက် ဖာပေါက်တွေလို အပေါက်တွေ အပြောက်ပြောက်ထနေတဲ့ မွဲခြောက် ခြောက် မြင်းကြီးတစ်ကောင် ပေါ်ပေါ် လာတယ်ဆိုပဲဗျ။

'အဲဒီ တဘုန်းဘုန်းအသံရယ်၊ ဖာပေါက်ပေါက်တွေလို မွဲခြောက်ခြောက် မြင်းကြီးကို မြင်ကြတယ်။ အားလုံးကို စွဲပြီး "ဘုန်းမိုးဖာ" အိုင်လို့ အမည်တပ် ခေါ်ခဲ့ကြတာ ခုတော့ အဲဒီ "ဘုန်းမိုးဖာ" ကနေ ဘုန်းမိုးဖာလို့ ဖြစ်သွားတာဗျ...'

ဦးလှသန်းက သိလိုသမျှကိုတစ်လုံး မကျန် ရှင်းပြ၍ ကျွန်တော်လည်း အိုင် အကြောင်းလေ့လာရန် လာရကျိုးနပ် သဖြင့် ကျေနပ်ဝမ်းသာမိပါ၏။

နာရီကြည့်လိုက်တော့ ညနေ လေး နာရီတိုးပြီဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော် မြို့ သို့ပြန်ရဦးမည်ဖြစ်၍ ဦးလှသန်းပြောပြ ခဲ့သည့် တပ်မှူးလေးသီဟဗလ အပါ အဝင် ထိုဒေသတစ်ဝိုက်နှင့် အိုင်ကြီး အတွင်း မှီတင်းနေထိုင်ကြကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ကောင်းရာ

ဘုံဘဝ ရောက်ရှိနိုင်ကြပါစေဟု မေတ္တာ ပို့ဆုမွန်ကောင်းတောင်းရင်း မိမိပြုလုပ် အားထုတ်ခဲ့သမျှ ကောင်းမှုကုသိုလ် အားလုံးကို သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆို နိုင်ပါရန် အမှုအတန်းပေးဝေ၍ ပြန်ခဲ့ ပါလေတော့၏။

နောက်ခန်းစုံ

(မှတ်ချက်။ ။ ငမဲခေါင်ဆိုသည်မှာ ခြေရာတစ်ထောင် ငမဲခေါင်ဖြစ်၍ သုံးမြို့ရှင် သတိုးနော်ရထာမင်းအား ဖီးကုန်းအနောက်သံဖြူအရပ်ရှိကုန်း လေး၌ လုံနှင့် ထိုးကော်၍ ဆင်နှင့် နင်းသတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။ (ထိုအရပ် ကိုလည်း ယနေ့ထက်တိုင် ကော်ထိုကူ အရပ်ဟု ခေါ်ပါသည်။)

စာမျက်နှာ (၂၆၈)မှ အဆက်

အောက်မှ မီးခိုးခိုင်းတိုက်ကာ ပျားတွေကို နှင်လေတော့ သည်။

ရောက်လာသည့် "ပျားက" ကို ပျားအုံအောက်မှာ ဆွဲခံပြီး ပျားလုပ် တွေ ပျားသလက်တွေကို လှီးထည့် ကာ "ပျားက" ကို ပြန်ချပေးသည်။ အောက်မှ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ကလည်း အောက် မှ ကြိုးစက် တောင့်ကိုင်ပြီး တဖြည်းဖြည်း ချယူကြသည်။ ဒီလိုနည်းနှင့် ပျားတွေကို တစ်စွဲပြီး တစ်စွဲ ဖွပ်ယူခဲ့ကြသည်။ ပျားစည်ပင်ကို ဖွပ်တော့ သစ်ပင်ထိပ်ဖျားက အပေါ်ဆုံးပျားအုံ ကိုစပြီး ဖွပ်ရသည်။ အောက်က ပျားစွဲတွေကိုတော့ ဖြည်းဖြည်း ချင်း ဆင်းဖွပ်ရသည်။ ဒီလိုနည်းနှင့် ဖွပ်မှ ပျားအကုန်ရ သည်။

စာရေးသူတို့ ပျားဖွပ်ဖို့ထွက်တော့ မဟာမြိုင်တောကြီး တစ်တောလုံးက သစ်မျိုးပေါင်းစုံပင်ကြီးပန်းတွေ ပွင့်ကုန်ကြပြီ။ တန်ခူးလသကြန်ကျကာ နီးတော့မှ စံကားဝါတွေက ထပြီးပွင့် ကြသည်။ စံကားဝါတွေပွင့်ပြီး၍ မိုးကျလာလျှင် မဟာမြိုင်က ပျားမုဆိုးအလုပ် သိမ်းပြီဖြစ်သည်။

စာရေးသူတို့ နောက်ဆုံး ဖွပ်ခဲ့ကြသည့် ပျားရည်တွေက စံကားဝါရောင် ဝင်းနေပြီး စံကားဝါနဲ့ သင်းနေသည်။ စခန်း သိမ်းတော့ ပျားရည်တွေကို အညီအမျှ ခွဲဝေယူခဲ့ကြသည်။

ပျားဆရာဖြစ်သူ ကိုထွန်းလှက ထုံးစံအတိုင်း ပျားဖယောင်း နှင့် ပျားဆန်(ပျားသား)ယူသည်။

စာရေးသူကတော့ အင်ကြင်းပန်းနဲ့ သင်းပြီး ပဲဆီထု ကြည်နေသည့် ပျားခိုးရည်ရယ်၊ ပန်းပေါင်းစုံပွင့်သည့် အချိန်မှာရသည့် ပျားရည်နံ့သင်းပြီး ပျားရည်ရောင်ဝင်း နေသည့် ပျားရည်ရယ်၊ နောက်ဆုံးဖွပ်ရခဲ့သည့် စံကားဝါ ပျားရည်ရယ် ပုလင်းတစ်လုံးစီမှာ ခွဲထည့်ကာ စာဖြင့် ခေ မှတ်ပြီး သစ်တောဝန်ကို ပြုစုအရေး တွေးကာ မော်လိုက်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။

မော်လိုက်ရောက်တော့ သစ်တောဝန်က ပြောင်းသွားစဉ် ပျားသဘာဝနှင့် ပျားမုဆိုးအလုပ်ကို လေ့လာရင်း ယူလာခဲ့ သည့် ပျားရည်ပုလင်းလေးကို ကြည့်ရင်း...

'ကျုပ်တို့နိုင်ငံက စိုက်ပျိုးရေးနိုင်ငံဆိုတော့ နောင်ကျရင် ပျားမွှေး အလုပ်ပါ လုပ်ကြရမှာ ပျားနဲ့ပတ်သက်တဲ့ စာတန်းလေး ပြုစုအ ရအောင် ရာသီကုန်ထိ သေချာလေ့လာခဲ့ပါ' ဆိုသည့် ဆရာ သစ်တောဝန်၏ ရှေ့ရေးတွေးပြီး ပြော ခဲ့သည့်အသံ ပြန်လည် ကြားယောင်နေမိပါတော့သည်။

တင်ဘုန်းဝင်း

ငါးလိုက်ချောင်းတေ

ချိုဝါခေ

ကောလိဗြဟ္မ
(နေပြည်တော်)

‘ဆရာ ကျွန်မတို့မိသားစုအတွက် ကူညီပါဦးဆရာ’

ကျွန်ုပ်၏အနီးကို ရုတ်တရက် ရောက်ရှိလာသော အသက် (၂၅)နှစ် အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်၊ ထိုမိန်းကလေးထက် အနည်းငယ် အသက်ကြီးပုံပေါ်သော လူငယ်အမျိုး သားတစ်ဦး၊ (၅)နှစ်အရွယ် ကလေး မလေးတစ်ဦး၊ ဝတ်စားထားပုံက ရှေးမြန်မာမင်းများ လက်ထက်က အဝတ်အစားပုံစံနှင့်၊ တစ်နည်း ဇာတ် မင်းသား၊ မင်းသမီးများပုံစံ...

မိန်းကလေးဖြစ်သူက သွက်လက် သူ ဖြစ်မည်ထင်သည်။ လူငယ်လေးက တော့ အေးဆေးတည်ငြိမ်သော မျက်နှာထားနှင့် ယောက်ျားပီသလှပါ သည်။

ကျွန်ုပ်က...
‘ဘယ်လိုဖြစ်လို့... ဆရာက ဘာ အကူအညီ ပေးရမှာလဲ’

ဟု မေးမြန်းလိုက်ရပါတော့သည်။ ထိုအခါ မိန်းကလေးက...

‘ကျွန်မနာမည် ယယ်ရူပမီ၊ သူကတော့ ကျွန်မရဲ့အစ်ကိုအရင်း မောင်တီသု၊ ဒီက တော့ သမီးတို့ရဲ့ အငယ်ဆုံးညီမလေး ယယ်ဝတ္ထုပီ၊ တကယ်တော့ သမီးတို့ မောင်နယံ့ယောက်က လူသားများ မဟုတ် ကြပါ။ နဂါးသိုက်ကလာတဲ့ နဂါးသုံးကောင်ပါ ဆရာ။ နဂါးသိုက်ရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့ တာဝန် တစ်ခုကို ထမ်းဆောင်ဖို့အတွက် လူ့ပြည် လူ့ရွာကို ခဏလှည့်ကြရတာပါ’

ဟူ၍ အစချီကာ နဂါးမတစ်ဖြစ်လဲ ယယ်ရူပမု အောက်ပါအတိုင်း သူတို့၏

● ခြင်္သေ့ရုပ်သော လောကသိက္ခိ ရုပ်မျိုးထောင်တော်တော်ကြီး

ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ဘဝဇာတ်ကြောင်း ကို ကျွန်ုပ်အား ပြောကြားလာပါတော့ သည်။

‘တကယ်တော့ သမီးတို့ရဲ့ နဂါး သိုက်က နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားမြို့

နယ်အတွင်းက ထင်ရှားစွာ စီးဆင်းနေ တဲ့ ငါးလိုက်ချောင်းအမည်ရ ချောင်း ကြီးရဲ့ အောက်တည်တည်မှာ ရှိပါ တယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ သိုက်နန်းပတ် အလွန်ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှပါ

နုဗျတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၈၁

www.burmeseclassic.com

တယ်။ တော၊ တောင်၊ စိမ်း၊ စမ်းတွေ ကြားထဲမှာ ကွေ့ကာပိုက်ကာနဲ့ စီးဆင်းနေတဲ့ ငါးလိုက်ချောင်းကြီးဟာ မိုးတွင်းအချိန်အခါမှာ ရေစီးအလွန် သန်လှပါတယ်။

ငါးလိုက်ချောင်းကြီးရဲ့ ရေစီးနှုန်းကို တော့ သမီးတို့ရဲ့ သိုက်ချုပ်ဖြစ်တဲ့ ဘဝိုးဖြူမှ ထိန်းညှိပေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။ သိုက်စခန်း၊ သိုက်နန်းဆိုတော့လဲ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြား ရတနာတွေနဲ့ ပေါကြွယ်လှပါတယ်။ ဒါတွေဟာ သမီးတို့ပစ္စည်းတွေ မဟုတ်သလို မည်သူတွေရဲ့ ပစ္စည်းမှန်းလဲ မသိပါဘူး။

ဘဝိုးဖြူကတော့...

“တစ်နေ့မှာ ဒါတွေကို ဌာပနာပြီး ဘုရားတည်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတွေကို မသမာသူလက်ထဲ ရောက်မသွားအောင် အသက်နဲ့လဲပြီး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမယ်လို့ မကြာခဏ ဩဝါဒပေးတိုင်း ပြောကြားတာ ရှိပါတယ်။

ကျွန်မတို့ သိုက်နန်းက လူမျိုးစုံ၊ သတ္တဝါစုံလှပါတယ်။ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား၊ ကရင်တိုင်းရင်းသား၊ ဗမာလူမျိုးတွေ များသလို ကျွန်မတို့လို နဂါး(မြွေ)၊ သရဲ၊ လူး စတဲ့ သတ္တဝါတွေလဲ ရှိပါတယ်။ သိုက်နန်းကို စောင့်ရှောက်နေရင်းက အခြားဘဝကို ကူးပြောင်းသွားကြတဲ့ သူတွေလဲ ရှိပါတယ်။

သူတို့ရဲ့ ရှေးကပြုခဲ့ဖူးတဲ့ ပါရမီနဲ့ ဒါန၊ သီလ၊ ကံတွေကြောင့်လို့ ကြားသိခဲ့ရဖူးပါတယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ နဂါးသိုက်ကလဲ တစ်နေ့တခြား နဂါးဦးရေ နည်းလာတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒါကို ရိပ်မိလာတဲ့ ဘဝိုးဖြူက သမီးတို့ မောင်နှမသုံးယောက်အပါအဝင် သိုက်

မှာရှိတဲ့ နဂါးတွေကို အစည်းအဝေးခေါ်ပါတော့တယ်။

ဘဝိုးဖြူက နဂါးအပေါင်းတို့ရဲ့ ငါးလိုက်ချောင်းသိုက်နန်းကြီး ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လူ့သက်တမ်းနဲ့ပြောမယ်ဆိုရင် နောင်အနှစ်(၁၅၀)မှာ အခုရှိနေတဲ့ တောတောင်စိမ့်စမ်းတွေရဲ့ နေရာမှာ အလွန်တရာမှ စည်ကားတဲ့ မင်းနေပြည်တော်ကြီး ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ တိုက်တာ၊ တံတာ၊ ပန်းခြံ အစရှိတဲ့ အဆောက်အအုံတွေနဲ့အတူ ဆံတော်ရှင် ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးနဲ့ ပုံတူစေတီတစ်ဆူ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။ ဗုဒ္ဓသာသနာ အလွန် ထွန်းကားတဲ့ မင်းနေပြည်တော်ကြီး ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။

ဒါ့အပြင် ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ ပွင့်ထွန်းတော်မူတဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂါယာပုံစံအတိုင်း သတ္တဌာနအသစ်တွေ ပေါ်ထွန်းလာလိမ့်မယ်လို့ ပြောကြားလာပါတယ်။ ဆက်လက်ပြီး ဘဝိုးဖြူမှ သိုက်နန်းစောင့်အဖြစ် ထားရှိတဲ့ သရဲတို့၊ လူးတို့ အင်အားနည်းသွားရင် ငါ့အနေနဲ့ ငါးလိုက်ချောင်းရေစီးနှုန်းကို မြှင့်တင်ပြီး လိုအပ်တဲ့အရေအတွက် ရရှိရန် တံတားချိုးတာတို့၊ ကမ်းပါးပြိုတာတို့ လုပ်ဆောင်ပြီး ပါလာတဲ့ ဝိညာဉ်တွေကို သိုက်ထဲသွင်းထားလို့ရတယ်။ ဒါကို လူသားတွေက နှစ်တိုင်း လူစားတယ်လို့ ပြောလေ့ရှိတယ်။

ဒီလိုလူစားရတာလဲ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ မလုပ်ပါဘူး။ တကယ်ကို သိုက်နန်းလိုအပ်ချက်ကြောင့် လူခေါ်တော့မယ်ဆိုရင် ချောင်းရဲ့ရေစီးတဲ့အသံကို ညအချိန်တွေမှာ ကျယ်လောင်စွာ အသံပြုပါတယ်။ တစ်နည်း သတိပေးပြီးမှ လူခေါ်တာပါ။

အခု ခက်နေတာက နဂါးဦးရေ

လျော့နည်းလာတာပဲ ဖြစ်တယ်။ နဂါးသိုက်အတွက် နဂါးဦးရေကို ဒီလိုနည်းနဲ့ ဖြည့်တင်းလို့မရဘူး။ ဘုရားတည်တဲ့ နေရာတွေမှာ ဘုရားစောင့်တာဝန်နဲ့ အဝိဋ္ဌာန်ဝင်ရမယ်။ ဘယ်ရွှေဘယ်မျှ ဝင်ရမယ်လို့ ကန့်သတ်ချက်မထားဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီဘုရားအနီးတစ်ဝိုက်မှာ ပိုမိုစည်ကားလာခြင်း၊ လူဦးရေတိုးပွားလာခြင်း တစ်ခုခု ဖြစ်လာရင်တော့ မိမိသိုက်နန်းကို ပြန်လာခွင့်ရပြီလို့ မှတ်သားထားရမယ်။

ဒါပေမယ့် သိုက်နန်းကို ပြန်လာတဲ့ အချိန်မှာ မိမိအဝိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့တဲ့ ဘုရားဟာ သစ်လွင်တောက်ပပြီး ရွှေရောင်လွန်းနေရမယ်။ မိမိတို့ဟာ လူသားများ မဟုတ်တဲ့အတွက် ဘုရားကို ကိုယ်တိုင် တည်ခြင်း၊ ပြုပြင်ခြင်း လုပ်လို့မရဘူး။ ဒီလိုအချိန်တွေမှာ ဘုရားကို မွမ်းမံခြင်း၊ တည်ခြင်းကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာပါက သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လူသားတွေကို အသိပေးခြင်း၊ အကူအညီတောင်းခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင်တယ်”

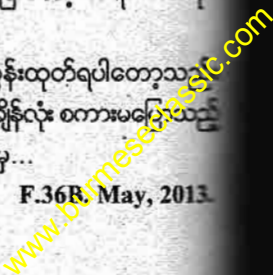
လို့ ဘဝိုးဖြူက ပြောကြားပါတယ်။ နဂါးသိုက်မှ ကျွန်မတို့ မောင်နှမသုံးဦးကို တာဝန်ပေးစေလွှတ်ခြင်း ခံရပါတယ်”

ဟု ရှည်လျား လွန်းမောဖွယ် ပြောကြားလာပါတော့သည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်မှ...

‘မိန်းကလေး မင်းတို့ မောင်နှမတွေကို ဆရာ ကူညီချင်ပါတယ်။ မင်းတို့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဖြစ်ချင်တဲ့ အကြောင်း ပြီးတော့ ဆရာ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ’

ဟု မေးခွန်းထုတ်ရပါတော့သည်။ ထိုအခါ တစ်ချိန်လုံး စကားမပြောသည့် လူငယ်လေးမှ...

'ဆရာကြီးခင်ဗျာ ဆရာကြီး အိမ်ရဲ့ တောင်ဘက်စူးစူးမှာ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် မျိုထားတဲ့ ဘုရားတစ်ဆူ ရှိပါတယ်။ ဒီဘုရားကို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၁၄၀)က တည်ထားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ တည်ထားတဲ့ ဒကာတွေက ကျွန်တော်တို့နဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်တော်စပ်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပါ။

ဒီဘုရားကြီးကို ယခုအခါမှာ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေနဲ့ ညောင်ပင်ကြီး မျိုထားတာကြောင့် တချို့လူတွေဆိုရင် သရဲခြောက်တယ်လို့ ယူဆပြီး ဖြတ်သန်းသွားလာခြင်း မပြုကြပါဘူး။ တချို့ကတော့ မြွေပေါတယ်ဆိုပြီး မလာကြပါ။ ဒီဘုရားကြီးကို ဆရာကြီးမှ ဦးဆောင်ပြီး ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်အောင် ပြန်လည် တည်ထားပေးပါ'

ဟု တောင်းပန်သော အကြည့်နှင့် ပြောကြားလာပါတော့သည်။ ကျွန်ုပ်က...

'ဘုရားတည်တာ၊ မွမ်းမံပြင်ဆင်တာဟာ ပြောတော့သာ လွယ်တာ၊ တကယ်လုပ်တော့ တကယ့်ကို ခက်ခဲတယ်'

ဟု ပြန်ပြောရပါသည်။ ထိုအခါ လူငယ်လေးမှ...

'ဆရာကြီးခင်ဗျာ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမသုံးယောက်ဟာ အခုပြောတဲ့ ဘုရားကြီး စတင် တည်ကတည်းက ဒီနေရာကို ရောက်ရှိနေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နည်း လူ့သက်တမ်းနဲ့ ပြောမယ်ဆိုရင် နှစ်ပေါင်း (၁၄၀)ရှိပါပြီ။ မကြာခင်မှာ ဘဝိုးဖြူပြောသလို မင်းနေပြည်တော်ကြီး ဖြစ်လာတော့မယ် ထင်ပါတယ်။ ဘဝိုးဖြူစကားနဲ့

▲ မြည်လုံးနန်းသာ လောကသဒ္ဓါ ရန်ချိုအောင် ဆက်တော်ကြီး တည်ရာ၊ အပြည်တော် ဖြစ်လာခဲ့ပြီး ထူထောင်ထားသည်

ပြောရရင် (၁၀)နှစ်လောက်ပဲ လိုပါတော့မယ်'

ကျွန်ုပ်က...

'မင်းတို့တွေက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၁၄၀) ဘုရားကြီး စတင် တည်ကတည်းက ရောက်နေကြတာဆိုရင် ဘုရားကြီးကို ဒီလို ညောင်ပင်ကြီး မမျှော်အောင်၊ ချုံနွယ်တွေနဲ့ မဖြစ်အောင် ဘာကြောင့် မထိန်းသိမ်း၊ မစောင့်ရှောက်ရသလဲ'

ဟု အပြစ်တင်သည့် လေသံနှင့် ပြန်လည် မေးခွန်းထုတ်ရပါတော့သည်။

နဂါးလူငယ်လေးမှ...

'ဆရာကြီးခင်ဗျာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တာဝန်က နဂါးဦးရေ တိုးတက်လာရန် ဘုရားကိုလာပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားတွင် ဌာပနာထား

သော ပစ္စည်းများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရမယ့် တာဝန်သာဖြစ်လို့ ဘုရားတည်ခြင်း၊ ပြုပြင်ခြင်းများကို လုပ်ကိုင်ခွင့် မရှိပါခင်ဗျာ'

ဟု ပြန်ပြောလေသည်။ ဆက်လက်၍...

'ဆရာကြီးက ဒီဘုရားကြီးကို ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ပြန်လည်တည်ထားပေးရင် ...

၁။ နဂါးသိုက်နန်းထဲ၌ နဂါးဦးရေ တိုးပွားလာပါလိမ့်မယ်။

၂။ အချက် မင်းနေပြည်တော်ကြီး တည်ဆောက်ရာ၌လဲ လွယ်ကူစွာ အချိန်တိုတိုအတွင်း ပြီးစီးပါလိမ့်မယ်။

၃။ အချက်ကတော့ ရန်ကုန်မြို့မှာ ရှိတဲ့ ရွှေတိဂုံဘုရားနဲ့ပုံတူ တန်ခိုးကြီးဘုရား တစ်ဆူနဲ့

အိန္ဒိယနိုင်ငံ ပုဒ္ဂေါဟာမှာရှိတဲ့ သတ္တဌာန အဆောက်အအုံတွေဟာ နေ့ချင်း၊ ညချင်းဆိုသလို ပေါ်ပေါက်လာပါလိမ့်မယ်။

၄။ အချက်ကတော့ သိုက်ပေါင်းစုံမှ သိုက်ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူများ မိမိသိုက်နဲ့ ဆက်သွယ်လိုရင် ပေါင်းကူးနိုင်သော ဘုရားတစ်ဆူအဖြစ် တန်ခိုးကြီးလာပါလိမ့်မယ်။ ယခု ဆရာကြီးကို ပြုပြင်တည်ထားရန် ကူညီတောင်းခံရတဲ့ ဘုရားဟာ သိုက်ပေါင်းစုံကိုချုပ်တဲ့ သိုက်ချုပ်ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်ပါတယ်'

ဟု ပြောကြားပါသည်။

ကျွန်ုပ်က...

'ဒါဆိုလဲ သင်တို့မောင်နှမတွေကို အကူအညီပေးပါမယ်။ ကျွန်ုပ် ဆောင်ရွက်ဖွယ်ရာများကိုသာ လင်ညွှန်ပါ'

ဟု ပြန်ပြောရပါတော့သည်။ ထိုလူ ငယ်မှ...

'ဆရာကြီး (၁) အချက်လုပ်ရမှာက ရဟန်းပြုရပါမယ်။ (၂) လက်ရှိဘုရားကြီးကို မျှိုထားသော ညောင်ပင်ကြီးကို ဖယ်ရှားပေးရပါမယ်။ (၃) မိမိတို့ နဂါးသိုက်အပါအဝင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ သိုက်ပေါင်းစုံတို့အား မေတ္တာပို့ အမျှဝေ၍...

"ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူများ လာရောက်ကြပါ" လို့ ဖိတ်ခေါ်ရပါမယ်။ (၄) ဘုရားတည်ခြင်းအမှုနဲ့ ပတ်သက်၍ လိုအပ်သော ငွေကြေးအထောက်အပံ့များ အားလုံး သူ့အလိုလို ရောက်ရှိလာပါလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောကြားလာပါသည်။ ထိုသို့ပြောပြီး တစ်ပြိုင်နက် ထိုမောင်နှမသုံးဦးမှာ လူအသွင်မှ မြွေကြီးများအဖြစ် ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲသွားရာ ကျွန်ုပ်လည်း အလွန်တရာမှ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်စွာ ထခုန်မိပါတော့သည်။

ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်သည် တကယ့်အဖြစ်အပျက်မဟုတ်ဘဲ အိပ်ပျော်နေရာမှ အိပ်မက် မက်နေကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ထိုအိပ်မက်မှာ တကယ့်အဖြစ်အပျက်ပမာ ရင်ထဲမှာ စွဲထင်ကျန်ရစ်နေပါသည်။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် အိပ်မက်ထဲ၌ တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ဘုရားပျက်ရှိရာ ကျွန်ုပ်အိမ်၏ တောင်စုးစုးအရပ်တွင်ရှိသော ဝေဠုဝန်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုမိပါသည်။

ဝေဠုဝန်ကျောင်း ဆရာတော်မှ... 'ဒကာကြီးလာတာနဲ့ အတော်ပဲ။ အခုပဲ ဒကာကြီးကို ဘုန်းကြီး ခေါ်ခိုင်းတော့မလို့'

ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။

'ဘာအရေးကိစ္စများ ရှိပါသလဲ ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်မှ...

'မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ ဒါ ဒကာကြီးတို့ ရပ်ကွက်ကပဲ။ နာမည်က ဦးစိုးမောင်လို့ခေါ်တယ်။ ဘုန်းကြီးဆီမှာ ရဟန်းခံချင်လို့ လာလျှောက်တာ၊ ဒကာကြီးများ ရဟန်းဒကာ ခံမလားလို့'

ဟု အမိန့်ရှိလေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုဦးစိုးမောင်အား ရဟန်းဒကာခံရုံမက ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ပင် ရဟန်းဝတ်ချင်သော ဆန္ဒရှိနေ၍ နေ့ချင်းပင် နံနက် ကိုရင်ကြီးဝတ်၍ ညနေ သိမ်ဝင်ခြင်း၊ သိမ်ထွက်ခြင်း ပြုဖွယ်ကိစ္စများပြီး စီး၍ ထိုနေ့ ညနေ (၅) နာရီထိုးတွင် ဦးပဉ္စင်းကြီး ဦးဥတ္တမအဖြစ်သို့ ရောက်ရလေတော့သည်။

စိတ်ထဲတွင်လည်း မနေ့ညက မက်ခဲ့သော အိပ်မက်ကို တကယ့်အဖြစ်အပျက်ပမာ အမှတ်ရနေပါတော့သည်။ ညကိုးနာရီထိုးသည်နှင့် ဝေဠုဝန်ကျောင်းဝိုင်းအတွင်းရှိ ညောင်ပင်မျှိုထားသော ဘုရားပျက်ဆီသို့ တစ်ပါးတည်း ကြွလှမ်းလာခဲ့ပါသည်။ ည၏ မှောင်မည်းသောအချိန် ပတ်ဝန်းကျင်၏ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှု အောက်တွင် ဘုရားပျက်မှာ တကယ့်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ပါလာသည့် ဖယောင်းတိုင်ကို မီးညှိ၍ ကျေးဇူးရှင်မြတ်စွာ ဘုရားထံသို့ လှူဒါန်းပူဇော်ကာ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း၍ နေပါတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် အေးမြသော အငွေ့အသက်ပါသည့် လေညှင်းလေး တိုက်ခတ်လာပါသည်။ လေညှင်းလေးနှင့် အတူ မွှေးပျံ့သော ရနံ့များမှာလည်း

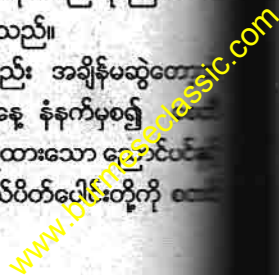
ဟိုမှဒီ၊ ဒီမှဟို ဝဲယုံလျက်ရှိပါတော့သည်။

မျက်စိကိုမှိတ်၍ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းနေသော ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲတွင် အိပ်မက်ထဲတွင် တွေ့ရှိခဲ့ရသော မောင်နှမသုံးယောက်များ ကျွန်ုပ်ထံ လာရောက်နေပြီလားဟု မျှော်လင့်နေမိသည်ကတော့ အမှန်ပဲ။ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို (၂) နာရီခန့် ပွားများ မေတ္တာပို့ အမျှဝေ ပြုဖွယ်ကိစ္စများကို ပြုလုပ်၍ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကြီးသို့ ပြန်လည်ကြွရောက်၍ ထိုညမှာတော့ မည်သည့်အိပ်မက်မှ မမက်ဘဲ ကောင်းစွာ ကျန်းစက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ အရုဏ်ဆွမ်း ဘုန်းပေးပြီးစအချိန်တွင် ဝေဠုဝန်ဆရာတော်အား ဘုရားကြီးကို ပြုပြင်နိုင်ရန် လျှောက်ထားမိပါတော့သည်။ ဆရာတော်၏ စိတ်ဆန္ဒနှင့် တစ်ထပ်တည်း ကျသော်လည်း "တည်ပြီးသားဘုရားလင်းတနားနား" စကားပုံရှိ၍ ဘုရားကို ဖြိုဖျက်၍ ရပါမည်လား ဆိုသည့် စိုးရိမ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်နေရပါသည်ဟု အမိန့်ကြားလာပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရပ်ကွက်အတွင်း ထေရ်ကြီးဝါကြီး သက်တော်ရှည် ထန်တောကျောင်း ဆရာတော်ကြီးအား သွားရောက်လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်ကြီးမှ ဘုရားကို ဖြိုဖျက်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဘုရားစေတီကို မျှိုထားသော ညောင်ပင်ကို တူးဖော်ဖယ်ရှားမည်ဆိုလျှင် ရပါသည်ဟု ဩဝါဒပေးလာပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း အချိန်မဆွဲတော့ဘဲ နောက်တစ်နေ့ နံနက်မှစ၍ ဆရာတော်ကို မျှိုထားသော ညောင်ပင်တော့ ချဲ့နွယ်ပိတ်ပေါင်းတို့ကို

ရှင်းလင်း ဖြိုဖျက်ပါတော့သည်။
ကျောင်းရှိ သံဃာတော်များက
ဦးဆောင်ရှင်းလင်းနေသည်ကို တွေ့
မြင်ကြသော ရပ်ကွက်အတွင်းမှ ဒကာ၊
ဒကာမများမှ စိတ်အားထက်သန်စွာ
လုပ်အားပေးကြပါတော့သည်။

ညောင်ပင်မှ မြေကြီးမှ စေတီ၏
ငှက်ပျောဖူးအထိ လူတစ်ဖက်စာမက
ပင်စည်ရှိ၍ တော်တော်ကို အားစိုက်
ရှင်းလင်းကြရသလို ဘုရားပျက်မှ
ထွက်ပေါ်လာသည့် ဌာပနာပစ္စည်းများ
ကိုလည်း ဂရုတစိုက် စာရင်းဖွဲ့စည်း
တကွ သိမ်းဆည်းကြရပါသည်။

ဌာပနာပစ္စည်းများ စတင် တွေ့ရှိ
သည့်အချိန်မှစ၍ အထူး ဂရုစိုက် တူး
ဖော်ကြရာ စေတီ၏ ဖိနပ်ခုံမှ အောက်
မြေကြီးထဲ (၁၀)ပေအနက်ရောက်မှ
ညောင်မြစ် ကုန်ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၏။
ထိုသို့ ညောင်ပင်ဖြိုဖျက်ခြင်းလုပ်ငန်း
ကို ကျောင်းရှိသံဃာများ၊ ရပ်ကွက်မှ
လုပ်အားပေးဒကာ၊ ဒကာမများနှင့်
တူးဖော်ရာ စတင် ပြုလုပ်သည့်နေ့မှ
(၁၀)ရက်တိတိ အချိန်ယူခဲ့ရပါသည်။

ရရှိသော ဌာပနာများမှ သတ္တဌာန
အထိမ်းအမှတ် ကြေးဖြင့် ပြုလုပ်ထား
သော ရုပ်တုတော်လေးများနှင့်အတူ
ကြေးဖြူ ဆင်းတုတော်တစ်ဆူနှင့်
ကြေးမည်း ဆင်းတုတော်တစ်ဆူတို့
ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆင်းတုတော်လေးများ
မှာ (၉)လက်မခန့် ဉာဏ်တော် ရှိပါ
သည်။

ရပ်ကွက်ထဲမှ သစ်ကုန်သည် ဒကာ
တစ်ဦးမှ အသစ် ပြန်လည်တည်ထား
မည့် (၂၄)တောင် အမြင့်ဆောင်မည့်
စေတီတော်အတွက် ထီးဒကာအဖြစ်
ခံယူပါတော့သည်။ ထို့အပြင် ရပ်ကွက်
ထဲမှ ဒကာမ(တရုတ်လူမျိုး)မှ စတင်
စိုက်ထုတ်၍ ဘုရားကို စတင် တည်ခြင်း

◆ ရှင်းလင်းရေးအဖွဲ့အတွက် အထိမ်းအမှတ်ဖုန်းရုပ်တု

အမှုကို ပြုရပါတော့သည်။
ကျွန်ုပ် ရဟန်းခံပေးခဲ့သော ဦးပွင့်
ကြီးမှာ ဘုရားကြီး ပြီးဆုံးသည်အထိ
သက်န်းဝတ်နှင့် တစ်နှစ်ခွဲတိတိ
ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ် ယူခဲ့ပါသည်။ စစ်မှု
ထမ်းဟောင်း (အငြိမ်းစား)တစ်ဦးမှ
လည်း စိတ်ပါလက်ပါ ကုသိုလ်ယူ
လုပ်အားပေးခဲ့သည်မှာလည်း အံ့မခန်း
ပင် ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်မှာ မိသားစုအတွက် ဆေး
ကုသခြင်း၊ ဗေဒင်ဟောခြင်း၊ ဂိုဏ်း

ဆရာတစ်ဦးအဖြစ် အသက်မွေးသူ
ဖြစ်၍ ရဟန်းအဖြစ်မှ လူဝတ်လဲ၍
မိသားစုတာဝန်နှင့်အတူ ဘုရားကြီး
ပြီးဆုံးအောင် တည်ထားကိုးကွယ်နိုင်
ရန် အထူး ကြိုးစား လုပ်ဆောင်ခဲ့ရပါ
သည်။
ဘုရားစေတီတော်ကြီးကို ညောင်
ပင်ဖြိုဖျက်ရာမှစ၍ ထီးတော်တစ်
ရွှေသက်န်းကပ်၊ ဘုရား အနေအထား
တင်ခြင်းအမှုတို့အတွက် အချိန်
တစ်နှစ်ခွဲ ကြာခဲ့ပါသည်။ ငွေကြေး

www.burmeseclassic.com

နဂါးတို့ ဆံ့ဖျားရာ ငါးလှိုက်လျှောင်း

ပစ္စည်း။ လုပ်အား မည်သည့်အခက်အခဲမှ မရှိဘဲ သူ့ဟာနှင့်သူ ထောင့်စေ့စွာ ပြီးဆုံးစွာ တည်ထားနိုင်ကြသကဲ့သို့ ဘုရားအနေကတင်သည့် နေ့၌ လည်း အလွန်ပင် စည်ကားသိုက်မြိုက်လှပါသည်။ ဘုရားပရိဝုဏ်အတွင်း၌ အလွန် ပွေးယုံသော အနံ့များရရှိကြ၍ အထူးပင် အံ့ဩဝမ်းသာနေကြပါသည်။

ဘုရားကြီးထီးတော်တင်၊ နေကတင်တင်ခြင်းများ ပြီးဆုံး၍ ရင်ထဲမှာ အလုံးကြီးတစ်လုံး ကျသွားသလို ခံစားရပါသည်။ ရင်ထဲတွင်လည်း အထူးပေါ့ပါးလန်းဆန်း၍ တာဝန်ကြီးတစ်ခု မိမိဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့၍လည်း ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်စိတ် ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

နေ့နံနက်တွင် ဘုရားစေတီ၏ အနောက်မြောက်ထောင့်တွင် ရှိသည့် မရန်းချိုပင်ကြီးကိုဖြတ်ကာ အလွန်တော်သည့် အင်ဂျင်နီယာ အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှ နဂါးရုပ် တည်ထားလိုကြောင်း ခွင့်တောင်း၍ တည်ခွင့်ပြုလိုက်ပါသည်။ နောင်မှသိရသည်မှာ ထိုအင်ဂျင်နီယာ အမျိုးသမီးလေးမှာ နဂါးသိုက်၏ အဆက်ဖြစ်ကြောင်းသိ၍ အံ့ဩမိပါသည်။ ထိုနှစ်မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့ တည်ထားခဲ့သောဘုရား၏ ဘွဲ့တော်ကို “ပြည်လုံးချမ်းသာ လောကသိဒ္ဓိရန် မျိုးအောင်စေတီ” ဟု မှည့်ခေါ်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်ထံသို့လည်း သိုက်နန်းနှင့် ဆက်နွယ်သူများဟု မိမိကိုယ်မိမိ ခံယူ

သူတို့မှ ပွဲများထိုး၍ ဆက်သွယ်ပေးပါရန် လာရောက် အကူအညီတောင်းသူများရှိလာ၍ စိတ်ချမ်းသာကြစေရန် ပွဲထိုးခြင်း၊ ပွဲကပ်ခြင်းများ ပြုလုပ်အကူအညီပေးလာရသည်မှာ ဆယ်စုနှစ်မက ရှိနေပြီဖြစ်ပါသည်။

သံသရာခရီးသည် ရှည်လျားလှပါ၏။ ထိုရှည်လျားသည့် ဘဝခရီးလမ်းတွင် စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းထက်ပို၍ ထူးဆန်းသော အကြောင်းများ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ အိပ်မက်ထဲမှာ ဘဗိုးဖြူ၏ အဆိုအမိန့်အတိုင်း ယခုဆိုလျှင် မင်းနေပြည်တော်ကြီးအဖြစ် ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်လာပါပြီ။ ရွှေတိဂုံပုံတူ ဥပ္ပိန္နဲသန္တီစေတီတော်ကြီး ပေါ်ပေါက်လာသလို ဗုဒ္ဓဂါယာ(အိန္ဒိယ) ပုံတူ သတ္တဋ္ဌာန အဆောက်အအုံများလည်း ဆောက်လုပ်ပြီးစီးနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာ အထူးပွင့်လင်းရာ မင်းနေပြည်တော်ကြီးအဖြစ် ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည်ပင် အိပ်မက်မှတစ်ဆင့် စိတ်ကူးယဉ်မိလေလား မသိတော့ပါ။ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ရှိဖူးမျှော်နေရသော ပြည်လုံးချမ်းသာ လောကသိဒ္ဓိရန်မျိုးအောင်စေတီတော်၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် သားဖွားရာတွင် အလွန်ထူးချွန်သော ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးမှ သားဖွားခန်း (အထူးကျ)ဆေးရုံကြီးအဖြစ် တည်ဆောက်ဖွင့်လှစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဘဗိုးဖြူပြောသည့် “အဲဒီဘုရားအနီးတစ်ဝိုက်မှာ ပိုမိုစည်ကားလာခြင်း လူဦးရေ တိုးပွားလာခြင်း တစ်ခုခု ဖြစ်လာရင်တော့ မိမိသိုက်နန်းကို ပြင်လာခွင့်ရပြီ” ဆိုသောစကားကို ဘဝထဲတွင် ကြားယောင်မိပါသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကလူ နေပြည်

အံ့ဖွယ်

ငါးကျည်းပြီးသူ

မိမိ (တောင်ငူ)

လူ့ဘောင်လောက လူသားတို့တွင် တုတ်ပြီးသူ၊ ဓားပြီးသူ၊ မြွေပြီးသူ၊ ကင်းပြီးသူ စသည်အားဖြင့် မွေးရာပါ အံ့ဖွယ်ပါ၍ ပြီးသူ၊ လောကီအစီအရင် များကြောင့် ပြီးသူ၊ မွေးရာပါ ပါရမီ အကြောင်းကြောင့်ပြီးသူ စသည် အကြောင်းအားလျော်စွာ ပြီးကြသူများ အမျိုးမျိုး ရှိကြပါသည်။

ယင်းတို့အနက် ယခု စာရေးသူ တင်ပြမည့်သူကတော့ “ငါးကျည်း (၁၇)တွင်ခံရတာကို ပုရွက်ဆိတ် ကိုက်သလောက်ပဲနာတယ်” ဟု ပြောလာသူတစ်ဦးအကြောင်းပဲ ဖြစ်ပါ သည်။

ဤလိုလူမျိုးကလည်း လူတစ် ထောင်မှာတစ်ယောက် လူတစ်သောင်း မှာ တစ်ယောက် ဆိုသလို တွေ့ရခဲပါ သည်။ ထို့ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ထူးဆန်း သည့် လူတစ်ယောက်အကြောင်းကို စာဖတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်အတွက် ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ရေးသားတင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

အနီ ငါးကျည်းပြီးသူမှာ တခြားသူ တော့ မဟုတ်ပါလေ။ စာရေးသူမှာ ယောက်ဖသုံးယောက် ရှိသည့်အနက် အငယ်ဆုံးယောက်ဖြစ်သူ ကိုမြင့်စိုး ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအချိန်မှာတော့ ကိုမြင့်စိုးမှာ အသက်(၅၀)အရွယ် ရှိနေပါပြီ။ ဇနီး ကွယ်လွန်ပြီးနောက် သားသမီးသုံးဦး၊ သမက်နှင့် ချွေးမတစ်ဦးစီ၊ မြေးမလေး တို့နှင့်အတူ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ငူခရိုင်၊ တောင်ငူမြို့နယ်၊ ဒီးဒိုင်း ကျေးရွာအုပ်စု၊ ဇောတီကျေးရွာမှာ နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။ လုပ်ငန်းမှာ လယ်သမားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူမှာ လက်တွေ့စမ်းသပ်

စရာ မလိုလောက်အောင် သူ့အကြောင်းကို သိနေခဲ့ပါ သည်။ စာရှုသူများသိအောင် အနည်းငယ် ရေးသားတင်ပြ ပေးရမည် ဆိုပါလျှင်...

စာရေးသူက လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း (၃၅)နှစ်လောက်က တောင်ငူမြို့ ဇောတီကျေးရွာ အနီးရှိ အင်းထဲက အိုင်ကြီး တစ်ခုကို ကူးသို့တာ ရေစုပ် စက်ကြီးဖြင့် သုံးရက်ကြာ ရေစုပ်ယူကာ ငါးပက်ခဲဖူးပါ သည်။

အိုင်၏အစပ်မှာ အမြင့် ခုနစ်ပေလောက် ရှိသည့် လူသွားလမ်းရှိပါသည်။ အနီ

လူသွားလမ်း၏အောက်မှာ ကုက္ကိုတုံး အကြီးကြီးခံပြီး ခင်းထားခြင်းဖြစ်ပါ သည်။

ရေအိုင်ခန်း၍ ငါးဖမ်းကြရာ ငါးခု၊ ငါးရံ၊ ငါးပြေမ၊ ငါးကျည်း စသည်အား ဖြင့် အချိန်(၄၀)ပိဿာလောက် ရရှိပါ သည်။ ကုက္ကိုအတုံးကြီး၏ အခေါင်း ပေါက်ကြီးထဲတွင်ရှိသော ငါးကျည်းမှ စာရေးသူလက်ကို တွင်ခံရ၍ ဆက်မဖမ်း နိုင်တော့ပါ။

အခြားဖမ်းကုသူများလည်း အကုန် လုံးလိုလို ငါးကျည်းတွင်ခံကြရပါသည်။ လေ့ ပန်းကန်၊ ကော(ဆန်ကာ) စသည် တို့ဖြင့် ပြုလုပ်ဖမ်းယူသော်လည်း ငါးကျည်းတွင်ခံထားရ၍ အဆိပ်တက်

ပြီး ဖျားချင်လာသည်နှင့် ငါးဆက်မဖမ်း နိုင်ကြတော့ဘဲ ရေအိုင်ကို ဖောက်ချပစ် ရပါသည်။

နောက် နှစ်ရက်၊ သုံးရက်လောက် နေတော့ ထိုရေအိုင်ကို ထပ်မံ၍ ငါးပက် ယူသွားကြကြောင်း ကြားသိရပါသည်။ အိုင်ထဲရှိ ငါးတွေလည်း အကုန်ပါသွား သည်ဟု သိရသည်။ စုံစမ်းလိုက်ရာ ကျွန်တော်ယောက်ဖ အငယ်ကောင် မောင်မြင့်စိုးနှင့် သူ့သူငယ်ချင်းတွေ ပက်ယူသွားကြတာဖြစ်ကြောင်း သိရ ပါသည်။

သို့နှင့် စာရေးသူလည်း မောင်မြင့် စိုးကို တွေ့တော့...

‘မင်းတို့ကို ငါးကျည်းတွေ ခံဘွယ်

www.burmeseclassic.com

ဘူးလား

ဟုမေးရာ သူက ငါးကျည်းတွပ်တာ ခံနိုင်ကြောင်း ပြောလာပါသည်။ ငါး ကျည်းတွပ်၍ သွေးထွက်သော်လည်း ခါချဉ်ကိုက်တာထက် ပိုမနာကြောင်း ပြောပြပါသည်။

နောက်တစ်ကြိမ်က အဆိုပါအင်း ကြီးနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာရှိသည့် ကြာနီ ပန်းတွေချည်းပွင့်သည့် ကြာနီအိုင်ကြီး တစ်အိုင် ရှိပါသည်။ ယခုတိုင် ရှိပါ သည်။ (ယခင်က ငွေလုံသချိုင်းကုန်း အနီးမှာဖြစ်ပြီး ကန်ပေါင်ပေါ်မှာ လူသေ အလောင်းများ မီးသဂြိုဟ်ပါသည်။)

အနီးရှိ ကြာနီကြာအိုင်ကြီးကို ငါး ပက်သူမှာ ကိုကျော်ငြိမ်းနှင့် အပေါင်း အပါသုံးဦးတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကူဘိုတာ ရေစုပ်စက်ကြီးဖြင့် ငှားရမ်းပက်ခြင်း ပါ။

ရေခန်း၍ ငါးတွေဖမ်းကြတော့ ငါးကျည်းတွေ အတွပ်ခံရ၍ ကန်သင်း (ကန်ပေါင်)ပေါ်မှာ လက်များကို မီးကင် ပြီး ငုတ်တုတ်ထိုင်ကြည့်ကာ အကြံ

အိုက်နေကြပါသည်။

အိုင်ထဲဆင်းသည့်နှင့် ခြေထောက် တွေပါ ငါးကျည်းကတွပ်တော့ ဘယ်သူ မှ မဆင်းရဲကြဘူး။ ဒီအတိုင်းဆိုရင် တော့ ရေစုပ်စက်ငှားခတော့ဖြင့် အရှုံး ပေါ်နေပြီပေါ့။

ဤသတင်းကို ကြားသည့် မောင်မြင့် စိုးမှာ ကြာနီအိုင်ဆီကို ရောက်လာ ပါသည်။ ကိုကျော်ငြိမ်းဆိုသူက သူ့ယောက်ဖ တစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ ဖြစ်ပါသည်။

မောင်မြင့်စိုးသည် ဘောင်းဘီတို့နှင့် ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်ကိုင်ပြီး အိုင်ထဲ ဆင်းကာ ငါးကျည်းတွေကို ပန်းကန် ပြားထဲ ယက်ထည့်ပြီး ဖမ်းပေးလိုက် ရာ ငါးကျည်းချည်း အချိန်(၁၁)ပိဿာ လောက် ရခဲ့ပါသည်။

ကဲ ကိုမြင့်စိုး ငါးကျည်း ပြီးတာကို ယခုလောက်ဆိုလျှင် ယုံလောက်ပြီဟု ထင်ပါသည်။

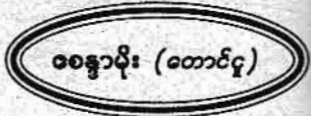
အကယ်၍ စာရှုသူအနေနှင့် မယုံ သေးဘူးဆိုလျှင်တော့ အထက်ပါ

လိပ်စာမှာ ကိုမြင့်စိုး ရှိပါသည်။ မည်သူ မဆို လာရောက်စမ်းသပ်နိုင်ပါကြောင်း ကိုမြင့်စိုးက ဖိတ်ခေါ်လျက် ရှိပါသည်။ စာရေးသူက ကိုမြင့်စိုးကို မေးပါ သည်။

'မင်းလက်ခုပ်နဲ့ ငါးကျည်း ထည့်ထား တဲ့ ပေပါ(သစ်သားစည်)ထဲ လက်နှိုက် ပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်မယ် ရမလား'

ဟု ဆိုတော့ သူက အင်္ကျီချွတ်ပြီး ရေးကူးဘောင်းဘီတို့နှင့် ငါးကျည်း ထည့်ထားသည့် စည်ထဲမှာ ထိုင်ပြပြီး ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံမည်ဟု ပြောပါသည် ခင်ဗျာ။

[ဤစာစု ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ကိုမြင့်စိုးနှင့် တောင်ငူမြို့ မြစည်းဆုံ ဘုရားရွေးမှ ငါးသည် အိအေးကြည် တို့ကို အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါ ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။]

စာမျက်နှာ (၂၆၆)မှ အဆက်

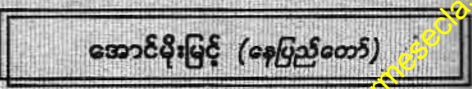
တော် ပျဉ်းမနားမြို့ ရွှေချိုအုပ်စု ဗဟိုမဏိရိပ်ရပ်ကွက်ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်ကြီးအတွင်းတွင်ရှိ နှစ်ပေါင်းများစွာ ချွံနွယ်ပိတ် ပေါင်းတို့အကြားတွင် ညောင်ပင်အိုင်ထားရသော ဘုရားစေတီ ပျက် တစ်ဆူမှာ "ပြည်လုံးချမ်းသာလောကသိဒ္ဓိ ရန်မျိုး အောင်စေတီ"ဟူသော အမည်နာမနှင့် ရွှေရောင်ဝင်းထိန်၍ ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ စံမြန်းနေပြီ ဖြစ်ပါတော့သည်။ နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လပြည့် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်များတွင် ဆီမီး တစ်ထောင် ထွန်းညှိပူဇော်ခြင်း ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော် ရွတ်ဆို ခြင်းများပြုလုပ်၍ သာသနာပြုနေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

တကယ့်အဖြစ်အပျက်ဟု ကျွန်ုပ် မပြောလိုပါ။ အိပ်မက်ထဲမှ မောင်နှမသုံးဦးကို ယနေ့ထက်တိုင် အမှတ်ရနေဆဲပါ။ ငါးလိုက် ချောင်းကြီး၏ အောက်တည့်တည့်တွင် ရှိပါသည်ဆိုသော သိုက်နန်းကြီးကိုလည်း မြင်ယောင်ကြည့်မိပါသည်။

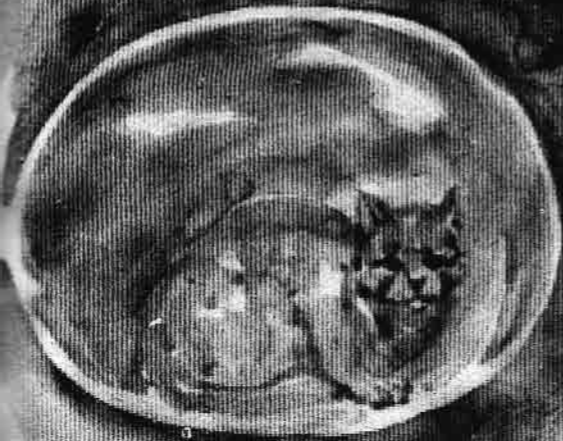
တကယ်ရှိခဲ့လျှင်လည်း ကျန်းမာချမ်းသာစွာနှင့် သာသနာ အလုပ်တွေကို လုပ်နိုင်ကြပါစေ။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ သူ နိုင်ငံသားတို့ကိုလည်း ကျန်းမာချမ်းသာစွာ သာသနာ ပြု သတ္တဝါကယ်၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ရန် အေးချမ်း သာယာ၍ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်ဖြစ် ရန် ကူညီစောင့်ရှောက်နိုင်ကြပါစေလို ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလျက်...

[ကျေးဇူးတင်လွှာ ။ ။ ဓာတ်ပုံများ အကူအညီပေး ပါသော ဓာတ်ပုံ အောင်မိုးမြင့်အား အထူး ကျေးဇူး တင်ပါသည်။]

စိတ်ထားကောင်းလျှင် ကံကောင်းမည်။

www.burmeseclassic.com

ကြောင်ကျောက်

အစွမ်းသတ္တိနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ဓိုးလင်းစော
(မြန်အောင်)

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာ(၂၃၆) တွင် ဆောင်းပါးရှင် နတ်မောက်လှမြင့် သစ်၏ ဂန္ထီရဆန်သော ကြောင်နက် အကြောင်းကို ဖတ်လိုက်ရသည်။ ထိုအကြောင်းကို ဖတ်ပြီးလျှင် စာ

ရေးသူ တွေ့ခဲ့ရသော ကြောင်ကျောက် အကြောင်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် အများပြည်သူ စာဖတ်သူတို့ သိရှိစေရန် ရေးသား

တင်ပြလိုစိတ်
ဖြစ်ပေါ်
လာပါသည်။
သို့သော်
ကိုယ် တင်ပြ
ရေးသားမည့်
အကြောင်းအရာသည်
ယုတ္တိ ရှိပါမည်လော။
သဘာဝ
ကျပါမည်လော။
ပုံပြင်ဆန်ဆန်
ဖြစ်နေမလား။
စိတ်ကူးယဉ်သဘော
ကျနေမလား။
စာရေးသူ အမျိုးမျိုး
စဉ်းစားမိပါသည်။
တကယ့်
အဖြစ်အပျက်
ဇာတ်လမ်း
ဖြစ်ပါ
သောကြောင့်
စာရေးသူ
ရေးတတ်
သလို
တင်ပြခြင်းသာ
ဖြစ်ပါသည်။
ယခုထက်တိုင်
ကြောင်ကျောက်
စိန်နှင့် ရိုးသားမိ၍
အကယ်၍ သီးဒို
ရုံစမ်းလိုပါက ဝမ်း
ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။

အသုံးဝင်ပုံဝင်နည်း ဂန္ထီရဆန်သော အကြောင်းအရာများလည်း ထိုကြောင် ကျောက်တွင် ရှိသည်ဆိုပါက နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ပြန်လည် တင်ပြ ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် တောင်း အပ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့နံနက်...။

စာရေးသူ၏ ညီဖြစ်သူ အောင်ဝင်း ကြည်သည် စာရေးသူရှိရာ ကုန်းတလုံး ရွာသို့ ရောက်လာသည်။ စာရေးသူက လည်း သွားစရာရှိ၍ “ခဏ ရေခန်း သောက်နေဦးကွာ၊ ငါ သွားစရာလေး ရှိဖို့” ဆိုပြီး ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာအုပ် ကိုပေးပြီး ဧည့်သည်ကို ထားခဲ့ပြီး သွားစရာရှိရာသို့ သွားခဲ့သည်။

အတော်ကြာ ပြန်ရောက်လာသည် အထိ ညီဖြစ်သူကလည်း စာဖတ် ဝါသနာပါသောကြောင့် စာကိုသာ သဲသဲမဲမဲ ဖတ်နေသည်။ ထို့နောက် စာအုပ်ကို ထားလိုက်ပြီး စကားပြော ကြသည်။ ညီဖြစ်သူက စတင်၍ စာရေး သူအား...

‘မင်းကို ငါ ပြောစရာရှိတယ်’
‘ဆိုစမ်းပါဦး။ ဘာပြောမှာလဲ’

(ညီဖြစ်သူ အောင်ဝင်းကြည် နှင့် စာရေးသူမှာ အထက်အောက် ဖြစ်၍ “မင်း” “ငါ” ပြောကြသည်။)

‘ဒီစာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့ ကြောင်ကျောက် အကြောင်း မင်း ဖတ်ပြီးပြီလား’

‘ငါ့ညီရာ ကိုယ့်စာမူပါတဲ့ စာအုပ်ဆို ရင် မာတိကာကစပြီး ကြော်ငြာမကျန် အကုန်ဖတ်တယ်’

ထိုနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာအုပ် မှာလည်း စာရေးသူ ဆောင်းပါးပါသော စာအုပ်ဖြစ်၍ လက်ဆောင်စာအုပ် ဖြစ် သောကြောင့် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

‘အေး ဒီဆို မင်းကို ကြောင်ကျောက်နဲ့ ဖတ်သက်တဲ့ ဇာတ်လမ်းကလေးတစ်ခု ပြော ချင်တယ်’

‘ပြောလေ၊ ဗဟုသုတ ရစရာဆို ပြောပေါ့။ ငါလဲ စာရေးဖို့ ကုန်ကြမ်း ရတာပေါ့’

‘မင်း မခင်ကြိုင်ကို သိလား’

‘ဘယ်မခင်ကြိုင်လဲ၊ တို့နှမ အိုင် ကလောရွာက အပျိုကြီး မခင်ကြိုင် လား’

[မခင်ကြိုင်ဟု ခေါ်သော်လည်း အသက် (၆၀)ဝန်းကျင်ရှိနေပါပြီ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက နှုတ်ကျိုးနေ၍ မခင်ကြိုင်ဟုခေါ်ခြင်း ဖြစ်၏။]

‘အေး ဟုတ်တယ်။ အဲဒီ မခင်ကြိုင် မှာ ကြောင်ကျောက်တစ်လုံး ရထား တယ်။ သိန်း (၃၀၀)နဲ့ အရောင်းအဝယ် လုပ်တဲ့အကြောင်းတွေ၊ သေနတ်နဲ့ စမ်းတာတွေ၊ မီးနဲ့ စမ်းလို့ မီးကွင်းတာ တွေ ငါပြောရင် သိပ်ပြည့်စုံမှာ မဟုတ် ဘူး။ ငါပြန်ရင် မင်း အိုင်ကလောကို စက်ဘီးနဲ့ လိုက်ခဲ့။ ဟိုကျမှ မခင်ကြိုင် ကို သူ ရထားတဲ့ ကြောင်ကျောက် အကြောင်းတွေ၊ နောက်ဆက်တွဲ ဇာတ် လမ်းတွေ မင်းကိုယ်တိုင် မေးကြည့်ကွာ’

စာရေးသူမှာ ညီဖြစ်သူစကားကို ကြားကတည်းက ကြောင်ကျောက် အကြောင်းကို သိချင်နေပါပြီ။ ကြောင် ကျောက်ကိုလည်း ကြည့်ချင်နေပါပြီ။ ထို့ကြောင့် “သိသမျှ ပြောပြစမ်းပါ” ဆိုသော်လည်း “ငါပြောရင် မပြည့်စုံ ဘူး။ ဟိုကျမှ အစုံသိလိမ့်မယ်” ဟုသာ

ပြောပါသည်။

* * *
နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ညီအစ်ကိုနှစ် ယောက် စက်ဘီးတစ်စီးဖြင့် အိုင် ကလောရွာသို့ ထွက်ခဲ့ကြ၏။ ကနောင် မြို့တောင်ဘက် (၂)မိုင်ခွဲခန့် ဝေး သည်။ စာရေးသူနေသော ကုန်း တလုံးရွာမှဆိုလျှင် ကနောင်သို့ (၅)မိုင်နှင့် ပေါင်းသော် (၇)မိုင်ခွဲခန့် ဝေးပါသည်။

နေခင်း အပူရှိန်အောက်တွင် စက် ဘီးတစ်စီးတည်း နှစ်ယောက် စီးလာရ သောကြောင့် ချွေးတလုံးလုံးဖြင့် မော တိုက်လာသည်။ သို့သော် စိတ်ဝင်စား စရာအကြောင်းက ရှိနေသောကြောင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုက အရေးမကြီး။

အိုင်ကလောရွာ မခင်ကြိုင်အိမ်သို့ နေ့လယ် (၂)နာရီသာသာတွင် ရောက် ပါသည်။ မခင်ကြိုင်ကလည်း ရေခန်း ကြမ်း၊ ထန်းလျက်ခဲများဖြင့် ဧည့်ခံ ကျွေးမွေးပြီး စာရေးသူမေးသော ကြောင်ကျောက်အကြောင်းကို ပြောပြ ပါသည်။

* * *
ကြောင်ကျောက်အကြောင်း မတင် ပြမီ မခင်ကြိုင်အကြောင်း ဦးစွာ တင်ပြချင်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် မခင်ကြိုင်အကြောင်း တင်ပြရပါသနည်း ဆိုသော် သူ့အကြောင်းသိမှ သူနှင့် ကြောင်ကျောက် ဆက်သွယ် ရောက်နဲ့ လာပုံကို သိရှိရမည် ဖြစ်သည်။

မခင်ကြိုင်သည် ငယ်ငယ်ကတည်း က ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ဘုရားရှိခိုး၊ သီလယူ၊ မေတ္တာ ပို့၊ ပုတီးစိပ်၊ အမျှပေးဝေခြင်း (ကျွင့်စဉ်) ပြီးမြောက် ဘိုးတော်များပါမကျန်) ဝတ် နေ့စဉ် ဝတ္တရားပျောက် ပြုလုပ်သည်။ ကျင့်စဉ်ပြီးမြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်

ဘိုးတော် စသည်များကိုလည်း ယုံကြည်သည်။ ဘိုးတော်ပွဲလည်း ရှိသည်။ သူ့ကို စောင့်ရှောက်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ သူ့ကို စောင့်ရှောက်၍ စေခိုင်းအမိန့်ပေးသည်ဟုလည်း ပြောပါသည်။

ရပ်ဝေးရပ်နီး ကျေးရွာများက လူများက မခင်ကြိုက်ဆီသို့ သွေးတိတ်မန်းခြင်း၊ အဖုအကျိတ် မန်းခြင်း၊ အပူကြီးနေသူများကို အပူကျသွားအောင် လာရောက်၍ မန်းခိုင်းခြင်း စသဖြင့် အမျိုးမျိုးသော ရောဂါတို့ကို (...)ဂါထာဖြင့် မခင်ကြိုက်က သဒ္ဓါကြေးမန်းပေး ကုသပေးသည်။

မခင်ကြိုက်က စကားကို သွယ်ဝိုက်မပြောတတ်။ (တဲ့တိုး) တုတ်ထိုး အိုးပေါက် ပြောတတ်၏။ လိမ်ညာခြင်း မရှိ။ ကြားဝါခြင်း ကင်း၏။ ရိုးသားဖြူစင်၍ လူတစ်ဖက်သားကို သနားတတ်သည်။ ဝေဒနာရှင်က မတတ်နိုင်ပါက သူကပင် ဆီစိုက်၍ မန်းပေးပြီး အမွှေးတိုင်း၊ ဖယောင်းတိုင်းတို့ကိုပါ လှူဖို့ ပေးလိုက်သေးသည်။

[စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကိုကနောင် အထက်တန်းကျောင်းကို တက်ခဲ့စဉ်က အိုင်ကလောရွာမှ (အမေ) အဘွားအိမ်မှ တက်ခဲ့ရသောကြောင့် အိမ်ချင်းကပ်နေခဲ့ရသဖြင့် မခင်ကြိုက် စိတ်ဓာတ်ကို သိခဲ့ပါသည်။]

(မခင်ကြိုက် ပြောပြသည်များကို တချို့ချန်လှုပ်၍ ဆီလျော်အောင် ရေးသား တင်ပြပါသည်။)

* * *

'ငါ ပုသိမ်ကို ညီမတစ်ယောက် ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့ အဖော်လိုက်ခဲ့တယ်။ ဆွေမျိုးတော်စပ်တဲ့ အဒေါ် တစ်ယောက် အိမ်မှာ တည်းကြတယ်။

အဲဒီအိမ်မှာ ညအိပ်ကြပြီး မနက်

မိုးလင်းလို့ မျက်နှာသစ်ဖို့ ရေအိုးရှိရာကိုအလာ တံခါးပေါက်ကနေ အပြင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ စက္ကူဘူးလှလှလေးတစ်ဘူးကို လှမ်းမြင်နေရတယ်။ အထဲမှာ ဘာတွေများ ရှိနေလဲ မသိဘူး။ သိပ်ကြည့်ချင်နေတယ်။ အဲဒါနဲ့ သွားကောက်ယူ ကြည့်လိုက်တော့ စက္ကူဘူးခွဲ သက်သက်ကလေးပါပဲ။ အထဲမှာ ဘာမှ မရှိပါဘူး။

နောက်နေ့ မျက်နှာသစ်ပြန်တော့ အဲဒီနေရာကိုပဲ ကြည့်ချင်စိတ်တွေ ပေါ်လာပြန်တယ်။ အိပ်ရာထ စောနေသေးတော့ အမှောင်ဓာတ်က ရှိနေတာကြောင့် မနက်လင်းတဲ့အထိ ရပ်ပြီး စောင့်ကြည့်နေတာပေါ့။

မနက်လင်းလို့ မြင်ရတဲ့အချိန်ရောက်တော့ မနေ့က စက္ကူဘူးလေး နေရာမှာ ဝါကြန့်ကြန့် အပိုင်းလေးတစ်ခု ဘာလေးလဲ မသိဘူးဆိုပြီး စိုက်ကြည့်နေခဲ့ရင်း သွားပြီး ကောက်ယူချင်စိတ် ပေါ်လာပြန်သည်။ သွားကောက်ပြီး ကြည့်လိုက်တော့ အဲဒီကြောင်ကျောက်ကလေးကို ရတာပဲ။

အဲဒီ ကျောက်ကလေးကို အလင်းထုတ်ဖောက် အသေအချာ ကြည့်လိုက်တော့ ကြောင်လေးတစ်ကောင် အကြီးကို ဖွဲ့ပြီး ထိနေတာ တွေ့ရတယ်။ ဒီလို ငါ ရွာပြန်တဲ့အထိ ဘယ်သူ့ကိုမှ မငြော့ဘဲ ယူလာခဲ့တယ်။

ရွာရောက်တော့ ဟိုလူပြု၊ ဒီလူပြုနဲ့ အနယ်နယ်က လာကြည့်ကြတာပေါ့

တာ။ သေနတ်ပြီးတယ်၊ မီးကွင်းတယ်၊ သိန္နီ အောင်တယ်။ (...)ဘာညာ အစုံပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့တော့ ရန်ကုန်က ဆိုပြီး လူတွေလာတယ်။ သူတို့က ကြောင်ကျောက်ကလေးကို အသေအချာ ကြည့်တယ်။

နောက်ပြီးတော့ စမ်းသပ်ကြည့်ချင်တဲ့ အကြောင်း ပြောတယ်။ စမ်းသပ်လို့ အောင်ရင် သိန်း (၃၀၀)နဲ့ ဝယ်မယ်တဲ့။

ဘယ်လို စမ်းမှာလဲဆိုတော့ သေနတ်နဲ့ (၃)ချက် ပစ်မယ်။ (၃)ချက်စလုံး ကျည်မထွက်ရင် ဝယ်မယ်ပေါ့။ ကျည်ထွက်ရင်တော့ မဝယ်ဘူး။ အဲ...မဝယ်ခင် စာချုပ်တစ်ခု ချုပ်ဆိုရမယ်။ စာချုပ်က ငါ့ဘက်က ငွေ (၈၀၀၀)ကျပ်ထပ်။ သူတို့ဘက်က ငွေ (၁၀၀၀၀၀)ကျပ်ထပ်ထား ရမယ်။ သေနတ်နဲ့ စမ်းလို့ ကျည်ဆန် မထွက်ရင် သူတို့ဘက်က ထပ်ထားတဲ့ ငွေ(၁၀၀၀၀၀)ကို ငါက ရမယ်။ ကြောင်ကျောက်ကိုလဲ သိန်း(၃၀၀)နဲ့ သူတို့က ဝယ်မယ်။

သေနတ်(၃)ချက်ပစ်လို့ တစ်ချက်ချက် ထွက်သွားရင် ငါ့ဘက်က ထပ်ထားတဲ့ ငွေ(၈၀၀၀)ကို သူတို့က ယူမယ်။ ကြောင်ကျောက်ကိုလဲ သူတို့ မဝယ်တော့ဘူးပေါ့။ အဲဒါနဲ့ ငါလဲ တတ်ကျွမ်းနားလည်တဲ့သူတွေ ခေါ်၊ ငွေ (၈၀၀၀)ယူပြီး ရန်ကုန်ကို သွားခဲ့တာပေါ့။

အဲဒီတုန်းက ငွေ (၈၀၀၀)ကလဲ တော်တော် တန်ဖိုးရှိတာပဲ။ ရန်ကုန်ရောက်တော့ သင့်တော်မယ့် တစ်နေရာကို ချိန်းဆိုလိုက်ကြတယ်။

* * *
အဲဒီ ချိန်းတဲ့နေရာကလော့ ငါ့ကို

www.burmeseclassic.com

တော့ မိန်းမဖြစ်လို့ မလိုက်နဲ့ဆိုပြီး ငါ့တူအရင်းတွေနဲ့ သင့်တော်မယ့်လူ တွေခေါ်ပြီး နေ့လယ် (၁)နာရီလောက် သွားကြတာပေါ့။

ဟိုရောက်တော့ ငွေ (၈၀၀၀)ကျပ်နဲ့ ကျပ်တစ်သိန်း ထပ်လိုက်ကြတယ်။ စာချုပ်ကိုလဲ သူတို့က ထပ်ဖတ်ပြ တယ်။

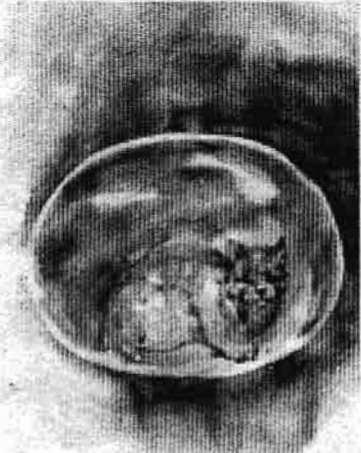
နောက် ကြောင်ကျောက်ကို သစ်ပင် ခွကြားမှာ တင်ပြီး စမ်းသပ်ဖို့ ပြင်ကြ တယ်။ လေးလံ၊ ငါးလံအကွာလောက် နေ မတ်တတ်ရပ်ပြီး ပစ်မယ် ပစ်မယ် ဆိုပြီး သေနတ်နဲ့ ပထမတစ်ချက် စပစ်တယ်။ ချောက်ခနဲ အသံထွက်လာ ပြီး ကျည်ဆန် ထွက်မလာဘူး။

နောက်တစ်ခါ ပစ်မယ် ပစ်မယ်ဆို ပြီး ဒုတိယအကြိမ် သေနတ်နဲ့ တည့် တည့်ချိန်ရွယ်ပြီး ပစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ချောက်ခနဲ မြည်သံကလွဲလို့ ကျည်ဆန် ထွက်မလာဘူး။

အဲဒီမှာ ငါ့ဘက်က ပါသွားတဲ့ ငါ့ တူတစ်ယောက်က ဝမ်းသာအားရ ထခုန်တာပေါ့။ သေနတ်နဲ့ နှစ်ချက်ပစ် တာ နှစ်ချက်စလုံး မထွက်တော့ ကျိန်း သေ မထွက်တော့ဘူး။ သိန်း (၃၀၀)နဲ့ အရောင်းအဝယ် တည့်တော့မယ်ပေါ့။

သူတို့စပြီး စမ်းသပ်ပစ်တဲ့အချိန်က တစ်နာရီခွဲသာသာက စပစ်တယ်။ နောက်ဆုံး သုံးချက်မြောက် ပစ်မယ် ကြံတော့ နေ့လယ် နှစ်နာရီတိတိ အချိန် ဖြစ်နေပြီ။ အဲဒီတတ်ယအကြိမ် သေနတ်နဲ့ မပစ်ခင်အချိန်ကလေးမှာ ပဲ အိမ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ငါ့ကို (အဘ)က မနောအာရုံနဲ့ ပြောတော့ တာပဲ။

'ဟဲ့ သမီး နှင့် တယ်ပိုက်ပါလား။ နှင်ဟာ ဆင်ဆင်နဲ့ရဲ့ ချိချိတဲ့လဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီကျောက်ကို ရောင်ချင်တာလဲ'

တကယ်လို့ သေနတ်သုံးချက်စလုံး မထွက် ရင် အရောင်းအဝယ် မလုပ်ဘဲ သူတို့ အဲဒီကျောက်ကို ယယာတဲ့နည်းနဲ့ ယူကြလိမ့် မယ် သမီး။

နှင်နဲ့ထိုက်လို့ နှင်ရတဲ့ အဲဒီကျောက်ကို နှင်ဘဝတစ်လျှောက် နှင် လိုသလို သုံးပေါ့ သမီး။ ဒီတစ်ခါတော့ အတတ်ပိုင်းပွတ်လိုက် မယ်။ နောက်တစ်ခါ အရောင်းအဝယ်လုပ် ရင်တော့ အတတ်ပိုင်း သမီးကို ခွင့်ပွတ်ခွင့် တော့ဘူး။ နောက်ပြီး သမီးတူကလဲ ဘာဖြစ် လို့ နောက်ဆုံးအချက်ကပူ ဖမ်းမယ် ပစ်စမ်းလို့ အသိနဲ့ပေးရတာပဲ။

ပုတ်ထား သမီး၊ ဘယ်တော့မှ ဒီကိစ္စပျို့ဆို တာ ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင်က အသိနဲ့ပေး ရတာ။ ဒီကြောင့် သမီးလဲ အေးအေးချမ်းချမ်း အသက်ရှင်အောင် ကျောက်ကိုလဲ အရောင်း အဝယ် မတည့်အောင် နောက်ဆုံးအချက် သေနတ်ကျည်ဆန်ထွက်အောင် အတတ်ပို ခွင့်ပြုလိုက်ပြီ။ သမီး ဒီကျောက်ကို ယူပြီး ရွာကို အေးအေးဆေးဆေး ပြန်နိုင်ပါစေ ကွယ်'

အဲဒီလို အဘက မနောအာရုံနဲ့ ပြောတော့မှ ကြောက်လန့်ပြီး တစ်ကိုယ် လုံး တဆတ်ဆတ် တုန်နေတာပေါ့။

သိပ်မကြာဘူး။ ငါ့တူတွေ ပြန်လာ ကြတယ်။ မျက်နှာတွေလဲ သိပ် မကောင်းကြဘူး။ အဲဒီမှာ ငါကပဲ စပြီးတော့ နင်တို့ အဆင်မပြေခဲ့ဘူး

မဟုတ်လား။ ပထမနှစ်ချက် ပစ်တုန်း က မထွက်ဘူး။ နှစ်ချက်လဲ မထွက် ရော နင်က "ပစ်စမ်း"၊ "ပစ်စမ်း" ဆိုပြီး အမိန့်ပေးလိုက်တာ နောက်ဆုံးအချက် မှာ သေနတ်က ကျည်ဆန် ထွက် သွားတယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီအချိန်က နှစ်နာရီတိတိပေါ့။

ငါက အဲဒီလိုလဲ ပြောလိုက်ရော ငါ့တူတွေနဲ့ ပါလာတဲ့လူတွေ အားလုံး အံ့ဩနေကြတယ်။ အန်တီ ဘယ်လို လုပ် သိလဲ။ အန်တီ တစ်နေရာက ချောင်းကြည့်နေတာလားနဲ့ မေးကြ တာပေါ့။ အန်တီပြောတာ ကွက်တိပဲ။

အဲဒီလို ဝိုင်းပြောကြတော့မှ ငါက (အဘ) မနောအာရုံနဲ့ ပြောတဲ့ အကြောင်းတွေကို အိမ်ကလူတွေ သက်သေထုပြီး ရှင်းပြလိုက်တယ်။ ဒီ ကျောက်ကလေးကို ငါလဲ ယူပြီး ငွေ (၈၀၀၀)ကျပ် အဆုံးခံလို့ ရွာပြန်ခဲ့တာ ပေါ့။ အဲဒီတုန်းက ငွေ(၈၀၀၀)ကျပ် ကလဲ နွားတစ်ကောင်ဖိုးလောက် နဲ့ တော့ ငါလဲ နှမြောတာပေါ့။

ရွာရောက်လို့ သိပ်မကြာဘူး ပြည် မြို့က ဆိုပြီး လာကြပြန်တယ်။ သူတို့ က အရောင်းအဝယ်လုပ်ဖို့ ပြောလာ ပြန်တယ်။ ငါကလဲ ဘယ်လောက် ပေးပေး မရောင်းနိုင်ကြောင်း ငြင်း တယ်။ သူတို့က ရောင်းဖို့အကြောင်း ထပ်ပြော။ ငါကလဲ မရောင်းနိုင်တော့ ကြောင်း အရင်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အကြောင်း တွေတောင် ငါက သူတို့ကို ပြောပြ လိုက်သေးတယ်။

'ကဲ မရောင်းနိုင်လဲ နေပါ။ တစ် လောက်တော့ စမ်းပါရစေ'တဲ့။

'ဘာလဲ၊ သေနတ်နဲ့ ပစ်မှာလား ဆိုတော့...

'မဟုတ်ပါဘူး။ မီးနဲ့ စမ်းမှာ' ဆိုပြီး ပန်းကန်ပြားကြီးကြီးတင်

www.burmeseclassic.com

တောင်းတယ်။ ပန်းကန်ပြား ပြည့်လှ နီးပါး စက္ကူကို ဖြန့်ထည့်လိုက်ပြီးတော့ စက္ကူရဲ့အပေါ် အလယ်လောက်မှာ အဲဒီကြောင်ကျောက်ကလေးကို တင် လိုက်တယ်။ စက္ကူပတ်ပတ်လည်ကိုလဲ မီးနဲ့ ရှို့တယ်။

ကြောင်ကျောက်နဲ့ တစ်ထွာ လောက်ဝေးတဲ့ နေရာတွေကို မီး လောင်လာတယ်။ တဖြည်းဖြည်း မီး လောင်လာတာ ကြောင်ကျောက်နဲ့ လက်ငါးသစ်လောက်အလိုမှာ မီးဟာ အလိုလို ငြိမ်းသွားတယ်။

သူတို့လဲ ပန်းကန်ပြားနဲ့ ကပ်နေတဲ့ စက္ကူဝက် မ.ပြီး ဂုက်စိမ်းခြစ်နဲ့ လိုက်တို့ တယ်။ ဒါပေမယ့် အံ့ဩဖွယ်ရာ မီး မလောင်တော့တာ တွေ့ရတယ်။ အဲဒါ ငါ လက်တွေ့ မြင်ရတာပဲ။

မီးလဲမလောင်ရော သူတို့ ဝမ်းသာ အားရနဲ့ ဝယ်မယ် ရောင်းပါ ရောင်းပါ လုပ်ပြန်ရော။ ငါလဲ မရောင်းနိုင် ကြောင်း။ ရောင်းလျှင် အဘ ဒဏ် ခတ်မှာမို့ မရောင်းဝံ့ကြောင်း ပြော လိုက်တော့မှ ရောင်းလို့ မဖြစ်နိုင်မှန်း သိတာနဲ့ သူတို့လဲ ပြန်သွားကြတယ်။

မခင်ကြိုင် ပြောပြသော ကြောင် ကျောက်အကြောင်းက ပြီးသွားပါပြီ။ သို့သော် စာရေးသူစိတ်ထဲ မတင်မကျ ဖြစ်နေသော အကြောင်းအရာများနှင့် သိချင်နေသော အကြောင်းတို့ကို ဆက် လက် မေးမိပါသည်။

'အခုနောက်ပိုင်း ဝယ်သူတွေ လာ သေးလား။ အဲဒီ လာဝယ်ကြတဲ့သူတွေ ကကော ဘာတွေ ပြောသွားကြလဲ။ ဘာစွမ်းတယ်၊ ဘာကောင်းတယ် စသဖြင့်ပေါ့ဗျာ'

'ပြောကြတာကတော့ စုံနေတာပဲ၊ ဘာပဲစွမ်းစွမ်း၊ ဘာပဲ ကောင်းကောင်း ငါကတော့ လုံးဝ မရောင်းတော့ဘူး

ဟာ' စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကိုလည်း ကြောင် ကျောက်ကို တောင်း၍ အသေအရှာ ကြည့်ပါသည်။ ကျောက်အရောင်က ငါ လမ်းလင်အရောင်ပိုပြီး သိမ်မွေ့ပိုင်း၊ ပြား ပြားလေးသောရှာနဲ့ လက်မဝက်ခန့် ရှိ သည်။ အတွင်းထဲတွင် ကြောင်ကလေး တစ်ကောင် အပြီးကို ချွေ့ဝပ်နေသော ပုံက နီညိုရောင်ဆန်ဆန် ရှိ၏။

စာရေးသူက အသေအချာ ကြည့် ပါသော်လည်း သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရပါ။ ရေခဲနွေး ထိုင်သောက်နေသောသူများ နှင့် စာရေးသူညီကတော့ ကြောင် ကလေးတစ်ကောင် ဝပ်နေသည့်ပုံ ဟုတ်ကြောင်း ထောက်ခံကြပါသည်။

ကြောင်ကျောက်ဟူသည် တကယ် ရှိမိ၏လော။ တကယ် ရှိသည်ဖြစ်အံ့ ထိုကျောက်တွင် မြင်အပ်သော အစောင့် အရှောက်တို့ ရှိသည်ဆိုသည်မှာ ဟုတ် ၏လော။ မည်သို့သော ကျွန်ုပ် စွမ်းအား တွေ ရှိ၍ ယောက်ျားကြီး၍ ကြီးစွာကျ တို့တက်ကြောင်း ဘာတွေ အထောက် အပံ့ပြုနိုင် ဘယ်လို အသုံးဝင်ပါသလဲ။

စသဖြင့် စာရေးသူ ဉာဏ်မမီသော ကြောင်ကျောက်တစ်လုံး၏ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်၊ အစွမ်းထက်ပုံများ၊ ဂမ္ဘီရ ဆန်သော အကြောင်းတရားတို့ ရှိပါ သည်ဟု ဆိုခဲ့သော် စာရေးသူထက် တတ်ကျွမ်းနားလည်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ အတွေ့အကြုံ ရှိသူများ ရှိပါက အစွမ်း ထက်ပုံ၊ အသုံးဝင်ပုံတို့ကို နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ရေးသားဖော်ပြ ပေးကြပါရန် တင်ပြ အကြံဉာဏ် တောင်းခံပါသည်။

ကိုယ်တိုင် ဒီထက်ပို၍ သိချင်၊ တွေ့မြင်ကြည့်ရှုလိုပါက နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် စာရေးသူထံသို့ ဆက်သွယ်စေလိုပါ သည်။

စိုးလင်းအောင် (မြန်အောင်)

သစ်ပင်ထို

အသီးသီးအောင်

မင်္ဂလာဆောင်သည့်

စတီနည်းတစ်နည်း

ကျွန်တော်အိမ်ရှေ့တွင် ပိန္နဲပင် တစ်ပင် ရှိရာ သီးချိန်တန်သည်တိုင် အသီးသေးသေးလေးတွေ သီးပြီး ကြွေ ကျကုန်၏။ တစ်နေ့တွင် အဒေါ်ဖြစ်သူ ကျွန်တော်အိမ်သို့ ရောက်လာရာ ပိန္နဲ ပင် သီးလိုသော် ကောက်ညှင်း ငါးလုံးကို ကောက်ညှင်းပေါင်းပြီး အနီးရှိ ကလေးငယ်များအား ဖိတ် ခေါ်ပြီး ပိန္နဲပင်ကို မင်္ဂလာဆောင် ပေးလိုက်မည်ဟု ပြောပြီး ကလေးများ ကို ကောက်ညှင်းပေါင်း စားစေပြီး ပိန္နဲပင်ကို ကျောက်စရစ်ခဲသေးသေး ဖြင့် ဝိုင်းပေါက်ပြီးနောက် ထိုအချိန်မှ စပြီး ပိန္နဲပင်မှာ ပြုတ်သိပ်အောင် သီးတော့သည်။

ထိုနည်းကောင်းကို နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် တင်ပြအပ်ပါ သည်။

သိဒ္ဓိထိပ်ခေါင်

www.burmeseclassic.com

လူခြောက်

ခိစိန်
(ခေတ္တ မြတ်)

လူခြောက်ကို
ရှေးလူကြီး သူမတွေက
ပြောလိုသာ ကြားဖူးကြ
တယ်။ အတော်များများကတော့
မြင်ဖူးကြ၊ ဖူးကြမယ်လို့ မထင်ပါ။
ဆေးရုံက ဆရာဝန်၊ ဆရာမတွေနဲ့
တာဝန်ကျ ဆေးရုံဝန်ထမ်းတွေကသာ
မြင်ဖူးကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အင်မတန်မှ
ရှားပါးလှပါတယ်။

စာရေးသူကတော့ ငယ်စဉ်ကလေး
ဘဝက တစ်ခါမြင်ဖူးခဲ့တယ်။ နောက်
၂၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်ခါက လူလတ်ပိုင်းလောက်မှာ
(၁၉၅၂ ခုနှစ်လောက် ထင်ရဲ့)
ရန်ကုန်မြို့၊ မြင်းပြိုင်ကွင်း (ယခု
အခေါ် ကျိုက္ကစံ အားကစား
လေ့ကျင့်ရေးကွင်း) အလုပ်သမားနေ
(မေအေး)မှာ ကျန်းမာရေး ဝန်ကြီးဌာန

ပြခန်းမှ ဆေးရည်စိမ်ထားသော လူ
ခြောက်ကလေးများကို ပြသထားလို့
မြင်ဖူးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ရပ်ကွက်ထဲ
မှာ မွေးတာကိုတော့ ကြားတောင်း
မကြားဖူးခဲ့ပါ။

လူခြောက်ကလေးတွေ ဘာကြောင့်

ဘယ်လို ဖြစ်လာတယ်ဆိုတာတော့ ဆရာဝန်တွေနဲ့ ဆေးသူတေသီတွေက အများဆုံး သိကြမှာပါ။ တစ်ခါတလေ လူတွေ မွေးဖွားလာရင် သမားရိုးကျ မဟုတ်ဘဲ မွေးဖွားလာတတ်ကြောင်း ကြားဖူးတယ်။

တချို့ဆိုရင် အချင်းကို လေ့လာခိုင်း ထားကြောင်း၊ တချို့ကတော့ မျက်နှာ နှစ်ဖက် ဖိကြောင်း ထောင်ခြင်း ကြားဖူး တယ်။ အဲဒီလို မွေးဖွားခဲ့တဲ့ ကလေး တွေဟာ ထူးခြားမှုလေးတွေ ရှိကြောင်း ခြောက်ပါတယ်။

ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က မြင်တွေ့ခဲ့ ရတဲ့ လူခြောက်လေးအကြောင်း တင်ပြ မှာပါ။ ရှေးလူကြီးတွေ ပြောတာကြားဖူး တာက တချို့ လူခြောက်ကလေး တွေက မိဘကို ကောင်းကျိုးပြုပြီး တချို့ကတော့ ဆိုးကျိုးကို ဖြစ်စေ တယ်။ ခိုက်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။

ကျွန်တော် မြင်ဖူးခဲ့တဲ့ လူခြောက် လေးက မိဘကို ကောင်းကျိုးပေး ပါတယ်။ မွေးဖွားခဲ့သူ မိဘနှစ်ပါးက ဦးကြီးငွေ၊ ဒေါ်သိန်းလှတို့ပါ။ ဦးကြီး ငွေ၊ ဒေါ်သိန်းလှတို့ဟာ ရန်ကုန်၊ ပုဇွန်တောင် ချောင်းဝမှာ နေကြတယ်။

သမ္ဗန်တစ်စီးထောင်ပြီး ရန်ကုန် မြစ်ဝက ရေလုပ်သားကြီးများထံမှ ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ငံပြာရည်တွေ ဝယ်ပြီး၊ ငမိုးရိပ်ချောင်း တစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ ကျေးရွာတွေမှာ ဆိုက်ကပ်ပြီး ကောင်း ရောင်းကောင်းဝယ် လုပ်ကိုင်ကြပါ တယ်။

အဲဒီကာလ ငမိုးရိပ်ချောင်း တစ် လျှောက်မှာရှိတဲ့ ရေတွင်းချောင်း၊ သိမ်ချောင်း၊ တိုးကြောင်လေး၊ တိုးကြောင်ကြီး၊ ထားဝယ်ချောင်း၊

ပေါက်တလောက်၊ လှည်းကျေးမြို့ အထိ စုန်ဆန်ရောင်းဝယ် ဖောက် ကားကြတယ်။ (ယခုတော့ အဲဒီ ကျေးရွာကြီးတွေဟာ တောင်/ မြောက်အုံ မြို့နယ်ကြီးများအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပါပြီ။)

သမ္ဗန်ကလဲ ယခုခေတ်လို စက်တပ် သမ္ဗန် မဟုတ်ဘူး။ ရွက်တိုက်၍ ဖြစ်စေ၊ လှော်တက်နဲ့ လှော်ခတ်လို့ ဖြစ်စေ ရေတက်၊ ရေကျ၊ လေတိုက် အားတွေနဲ့ ချိန်ကိုက်ပြီး သွားလာနေ ရတဲ့ အချိန်ဆိုတော့ ခရီးကလဲ ကြန့် ကြာတယ်။

ဒီပြင် အခုလို စည်စည်ကားကား မရှိတော့ ခိုးသား၊ တားပြဲတွေ ရန်လည်း ကြုံရတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် စားဝတ် နေရေးအတွက် သန်ရာသန်ရာ စွန့်စား လုပ်ကိုင် ရတာပေါ့။

ဦးကြီးငွေ၊ ဒေါ်သိန်းလှတို့က ကျွန်တော့်ဘွားအေ အမေတို့နဲ့ ညီ အစ်မအရင်းချာလို ခင်မင်ကြတယ်။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ယုံကြည်လေးစားကြ တယ်။

သူတို့တွေ တိုးကြောင်ကြီး ကျေးရွာ ကို ရောက်လာတိုင်း ကျွန်တော်တို့ အိမ်မှာ ဝင်နားကြတယ်။ သမ္ဗန်ကို ငမိုးရိပ်ချောင်း ကမ်းပါးမှာကပ်ပြီး ပါ လာသမျှ ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ငံပြာရည်

တွေကို လက်လီလက်ကား ရောင်းဝယ် ကြပါတယ်။

ဆက်လက်ပြီး ခရီးထွက်မယ် ဆိုရင် သူတို့ရဲ့ သားလေး လူခြောက်လေးကို ကျွန်တော့်မိဘထံမှာ အပ်ခဲ့တယ်။ ဒီ လူခြောက်လေး

မွေးလာမှ သူတို့တွေ စီးပွားတက် လာသတဲ့။ အဲဒီ လူခြောက်လေးက မိဘတွေနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ အိပ်မက် ပေးပြီး ပြောဆို ဆက်ဆံတယ်တဲ့။

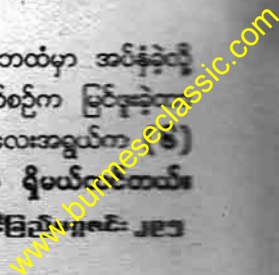
ကျွန်တော့် မိဘထံမှာ အပ်ရာမှာလဲ ဒီအတိုင်းထားခဲ့လို့တော့ မရဘူး။ လူ ခြောက်လေးကို မိဘတွေက...

'သားရေ အဖေ အမေတို့ ခရီးထက်သွား ရဦးမယ်။ လမ်းခရီးကလဲ မကောင်းတော့ ကြီးကြီး ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့အိမ်မှာ တွေ့ ထားခဲ့မယ်နော်။ သားအတွက် ကြီးကြီး ဒေါ်ခင်ညွန့်တို့က အမေတို့လိုပဲ ပြုစုပေး မှာပါ။

အမေတို့ လမ်းခရီး အဆင်ပြေ ချောမွေ့ အောင်လဲ သားက စောင့်ရှောက်ပါ။ အရောင်းအဝယ် ကောင်းအောင်လဲ ကူညီ နော်။ သား ဒီမှာနေရတာ မပျော်ဘူး ဆိုရင်လဲ အမေတို့ကို အိပ်မက်ပေးပေါ့ အဲဒီလို ပြောပြီးမှ ထားခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော့် အမေကလဲ နံနက်ည မုန့်ပဲသရေစာ၊ ထမင်းဟင်းတွေ နေ့ ည ကျွေးပြီး သူ့မိဘတွေလို ပြုစု စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ပါတယ်။

လူခြောက်ကလေးက မပျော်ရင် တော့ သူ့မိဘတွေထံသွားပြီး အိပ်မက် ပေးသတဲ့။

ကျွန်တော့် မိဘထံမှာ အပ်နှံခဲ့လို့ ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က မြင်ခဲ့ရတာ (ဒီ လက်မလောက် ရှိမယ်လို့လဲတယ်။

အသားအရေတွေက တွန့်ပြီး ခြောက်နေပါတယ်။ ကိုယ်လက်အင်္ဂါ အစုံပါ၊ ပါပါတယ်။ သား သုံးယောက်အနက် ဒုတိယမြောက်သားလေး ဖြစ်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။

လူခြောက်လေးကို ဂိုးလဲဒင်းပတ်စ် (Goldenpuff) မုန့်သေတ္တာလေးထဲမှာ အောက်က မွေ့ရာသေးသေးနဲ့ ခေါင်းအုံးသေးသေးလေး ချုပ်ပြီး တင်ထားတယ်။ ပိတ်စ အနီလေးကိုလဲ စောင်သဘောချုပ်ပြီး ဝမ်းဗိုက်ပေါ်မှာ တင်ထားတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်က ဂိုလ်ဒင်ပတ်စ် (Goldenpuff) မုန့်သေတ္တာကို သံဖြူပုံး အံ့ရှည်လေးနဲ့ ထည့်ထားတယ်။ ပုံးအရှည်က [(၈)လက်မ x (၆)လက်မ x (၃)လက်မ] လောက်ရှိမယ် ထင်တယ်။ လူခြောက်လေးကို ထည့်ဖို့ အလောတော်ပေါ့။

လူခြောက်လေးကို နံနက်၊ ညတိုင်း ထမင်းကျွေးရတယ်။ ထမင်းကျွေးပုံကလဲ သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေပုံအတိုင်း ကျွေးရတယ်။ ဥပမာ...

လူခြောက်လေးက သုံးနှစ်သားအရွယ်ဆိုရင် ပန်းကန် (သို့မဟုတ်) ဇေပုံခပ်လတ်လတ်လေးထဲမှာ ထမင်းဟင်းတွေ ထည့်ပြီး လူခြောက်လေးကို ထားတဲ့ သေတ္တာလေးတော့မှာ “သားလေး ထမင်းစားတော့” လို့ ခြောက်ပြီး ချပေးထားရတယ်။ သောက်ဖို့ ဂရုလဲ ထားပေးရတယ်။

နံနက်အိမ်ရှာက ထရင်လဲ တခြား သားသီးတွေကို မုန့်သေတ္တာတွေ ကျွေးရင် သူ့အတွက်ပါ ထည့်ကျွေးရသတဲ့။ ကစားရော အရင်လေးတွေ ဝယ်ယူရင်လဲ သူ့အတွက်ပါ ဝယ်ပေးရတယ်တဲ့။

တကယ်လို့ သူ့အတွက် မပါဘူးဆိုရင် မိတ်ဆိုင်တဲ့အကြောင်း အိမ်ကလေးပြီး ကလေးစရိုက်အတိုင်း ခြောက်တတ်တယ်လို့ မိဘများက မြန်မြန်ပြောလို့ သိရတယ်။

၂၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အဝတ်အစား ဆင်ယင်ပေးပုံကလဲ သုံးနှစ်သား အရွယ်ဆိုရင် သက်ရှိ သုံးနှစ်သားအရွယ် အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီ၊ ဦးထုပ်၊ ဖိနပ် စသည်တို့ကို ဝယ်ပေးရတယ်။

မိဘတွေ လာဘ်လာဘ ပွင့်လန်းလာရင် လူခြောက်လေးက သူလိုချင်တာ၊ စားချင်တာတွေကို အိမ်မက်ပေးပြီး တောင်းခံတတ်သေးသတဲ့။

တစ်ခါတလေ သားကြီး၊ သားငယ်လေးတွေကို လူခြောက်လေးရဲ့ အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီတွေကို ခေတ္တဝတ်ဆင်ပေးရင်လဲ မကြိုက်ဘူးတဲ့။ စိတ်ဆိုးကြောင်း အိမ်မက်ပေးပြီး ဆူဆူပူပူ လုပ်သတဲ့။

ဒီအခါမှာ မိဘတွေက နံနက်လင်းရင် အစ်ကိုကြီး၊ ညီလေး (စသည်ဖြင့်) တို့မှာ ဝတ်စရာ အခက်အခဲ ရှိတာကြောင့် ခဏ ယူဝတ်တာပါ။ စိတ်မဆိုးပါနဲ့လို့ တောင်းပန်ပြောဆိုမှ စိတ်ဆိုးပြေသတဲ့။

သူ့အစ်ကို၊ ညီတွေ မကျန်းမာလို့ ရှိရင်လဲ “သားလေးရယ် မင်းရဲ့ညီ (အစ်ကို) နေမကောင်း ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါ သားလေးက ဆေးကုပေးပါ” လို့ မိဘတွေက ပြောဆိုလိုက်ရင် ညဘက်မှာ အုပ်ဆေးနဲ့တွေ့ရပြီးနောက် နေ့ကျတော့ ဖျားနာနေတဲ့ အစ်ကို၊

ညီတွေ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတယ်တဲ့။

ကျွန်တော့်မိဘများ တိုးချောင်ကြီးကျေးရွာမှ သယ်န်းကျွန်းကို ပြောင်းရွှေ့လာပြီးနောက် ဦးကြီးငွေ၊ ဒေါ်သိန်းလှတို့ ဇနီးမောင်နှံ ခေတ္တ လာလည်ကြပါတယ်။ အဲဒါအခါမှာ လူခြောက်လေး ဘဝပြောင်းသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဝမ်းနည်းစွာ ပြောပြကြပါတယ်။

လူခြောက်လေးက မိဘတွေကို တစ်ညမှာ အိမ်မက်ပေးသတဲ့...။

‘အဖေနဲ့ အမေတို့ခင်ဗျား၊ သားက အဖေနဲ့အမေတို့ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ သားမှာ အပြစ်ရှိရင်လဲ ခွင့်လွှတ်ကြပါ။ သား မကြာမီ ဘဝပြောင်းရတော့မယ်။ ဒါကြောင့် သားဘဝ မပြောင်းမီ သားအတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပြီး သားကို အမှုပေးပေးလို့ အိမ်မက်ပေးတယ်တဲ့...။’

ဒါကြောင့် အိမ်မှာ အမြန်ဆွမ်းကျွေးပြီး အမှုပေးပေးလိုက်ရသတဲ့။ အဲဒီနောက် တစ်ရက်အကြာမှာ လူခြောက်လေးကို ကြည့်လိုက်တော့ အရိုးလေးတွေ ကြော့ကျပြီး ဘဝပြောင်းသွားကြောင်း မိခင် ဒေါ်သိန်းလှက ငိုယို၍ ပြောပြသဖြင့် ကျွန်တော် ကြားသိခဲ့ရဖူးပါတော့တယ်။

ဒါကတော့ ကျွန်တော် တွေကြုံဖူးခဲ့တဲ့ လူခြောက်လေး အကြောင်းပါပဲ။ လူခြောက်ကလေးအကြောင်း သိသူများမှ ဖော်ထုတ်ရေးသားကြမယ်ဆိုရင် မှတ်တမ်းမှတ်ရာ တစ်ခုအဖြစ် ကုန်နေမှာပါ။

(ဖြစ်ရပ်မှန်ပါ။ နာမည်များလွှဲပြောင်း ရေးသားထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။)

/// ဦးစိန်(ခေတ္တ ဗြိတ်) ///

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြီးသည် စာဖတ်ပရိသတ်အား အဘက်ဘက်က ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်ရာများကို ဖြန့်ဖြူးပေးနေသည်မှာ အထူး ညွှန်းဆိုရန် မရှိပါ။ ထို့ကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤ မဂ္ဂဇင်းကြီးကို ၁၉၉၁ ခုနှစ်မှစ၍ လစဉ် ဝယ်ယူ ဖတ်ရှု အားပေးလျက် ရှိပါသည်။

ဤ မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါဝင် ရေးသားသူ များ၏ စေတနာကြောင့် ကျန်းမာရေး တွင် နှစ်ရှည် ခံစားနေရသော ဗိုက် F.38A. May, 2013.

ဦးမင်းလှိုင်

ရဟန္တာအိုတ်တူးကြရအောင်

အောင့်ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းရခြင်း၊ သွားများ ကောင်းမွန်ခြင်း စသော ကောင်းကျိုးများ ခံစားခဲ့ရသလို အခြားသော အထွေထွေ ဗဟုသုတများလည်း

ရရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ဘက်ပေါင်းစုံမှ ဗဟုသုတ ဖြစ်ဖွယ်ရာများ ပါရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့လိုချင်သော ကိစ္စရပ်တစ်ခုကို အားရ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၉၇

ဖွယ်ရာ မတွေ့ရှိခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ် ဝါသနာ ပါသော ကိစ္စမှာ ဤဆောင်းပါး ခေါင်း စဉ်ပါ ရတနာသိုက် တူးဖော်ရေးလုပ်ငန်းဖြစ်ကြောင်း စာဖတ်သူများ ခိုင်စား မိလောက်ပါပြီ။

ရတနာသိုက် တူးဖော်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဤမဂ္ဂဇင်းကြီးတွင် ရေးသားဖော်ပြချက်များမှာ ကုန်လွန်ခဲ့ပြီးသော ကာလများက ကိစ္စရပ်များသာဖြစ်ပြီး လက်ရှိ တူးဖော်မှုကိစ္စများ သိပ်မတွေ့ရပါ။

သို့ဖြစ်၍ လိုအပ်သော ကွက်လပ်ကို ဖြည့်ပေးသည့်အနေဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ဝါသနာတူများနှင့် ဆက်သွယ်မိပြီး ကျွန်ုပ် မအောင်မြင်သေးသော ဤလုပ်ငန်းကို တစ်ကြိမ် တစ်ခါလောက် အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်လေမည်လား ဟု မျှော်လင့်၍ သော်လည်းကောင်း ဤဆောင်းပါးကို ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အချိန်မှာ ၁၉၈၉ ခုနှစ် မိုးဦးကျစကာလ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ညီတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ခင်မင်သော ကိုထွန်းကြိုင် ရောက်လာပါသည်။

ကိုထွန်းကြိုင်မှာ မကြာခင်ကမှ ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှ အငြိမ်းစားရထားသူ ဖြစ်ပါသည်။ သူက ရောက်မဆိုက်ပင်...

'အစ်ကိုကြီးရေ ကျွန်တော်တော့ ပုံမှန်အလုပ် မရှိ ဝမ်းစာရှာရတာ ခက်ခဲလှတယ်ဗျာ။ ရရာအလုပ်ကို လုပ်ပေမယ့် ထမ်းနပ်ပန်းအောင် ပနည်း ကြိုးစားနေပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဥပဒေဘောင်တွင်းက ငွေများများရနိုင်မယ့် အခွင့်အလမ်းကို ကြိုးစားပြီး ရှာဖွေနေတာ အခု အခွင့်အလမ်းတစ်ခု

တွေ့ရလို့ အစ်ကိုကြီးနဲ့ တိုင်ပင်ရအောင် လာခဲ့တာ'

ဟု ပြောရင်း သူ၏ အတွေ့အကြုံကို ဆက်လက် ရှင်းပြပါသည်။ သူသည် မကြာခင်က ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကိုချိုနှင့် တွေ့ဆုံရကြောင်း၊ ကိုချိုသည်လည်း မကြာခင်က ဘူမိဗေဒဌာန၊ ဓာတ်သတ္တု ရှာဖွေရေး ဝန်ထမ်းအငြိမ်းစားဖြစ်ကြောင်း၊ သူသည် ဓာတ်သတ္တု ရှာဖွေစဉ်က တစ်ခါတစ်ရံ အခွင့်ကြုံသည်အခါ ရှေးလူများ မြေအောက်တွင် မြှုပ်နှံထားသော ရတနာပစ္စည်းများ ရှာဖွေလည်အလုပ်ကို လုပ်မိရာမှ ယင်းအလုပ်ကို စိတ်ဝင်စားသွားပြီး ယခု ဝန်ထမ်းဘဝမှ နုတ်ထွက်သည်အခါ ကိုယ်ပိုင် သတ္တုရှာဖွေရေး စက်ငယ်တစ်လုံး တည်ဆောက်ပြီး ရတနာပစ္စည်း ရှာဖွေရေး လုပ်ခဲ့ကြောင်း။

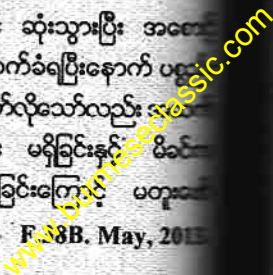
သို့သော် ပရလောကသားများ၏ နှောင့်ယှက်မှုကြောင့် တစ်ခါမှ မအောင်မြင်သေးကြောင်း၊ ယခုသော် ဂျပန်သင်္ချိုင်းထဲတွင် ဂျပန်များ မြှုပ်နှံခဲ့သော ရတနာပစ္စည်းအချို့ ရှိသည်ဟု သတင်းရထားသဖြင့် တူးဖော်ရန် အဖော်ရှာနေစဉ် ကိုထွန်းကြိုင်နှင့် တွေ့သဖြင့် အတူ လုပ်ကိုင်ကြရန် ပြောကြောင်း၊ ကိုထွန်းကြိုင်ကလည်း ကျွန်ုပ်ကိုပါ အဖော်စပ်ပြီး လက်တွဲလုပ်

လျှင် ပိုကောင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောခဲ့ပြီး ယခု ကျွန်ုပ်ထံ လာရောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကျွန်ုပ်မှာလည်း မိမိလစာနှင့် လောက်အောင် ချွေတာ သုံးစွဲနေရသူ ဖြစ်ရာ သူ၏ အဆိုပြုချက်ကို ဝမ်းသာစွာ လက်ခံခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်တွင် နှစ်အတော်ကြာ နေထိုင်ခဲ့ဖူးပြီး တာမွေသင်္ချိုင်းကို ကောင်းစွာ သိရှိသော်လည်း ဂျပန်သင်္ချိုင်းကိုမူ လုံးဝ မသိရှိပါ။ သို့ဖြစ်၍ နောက်နေ့တွင် ကိုချိုကို ခေါ်လာစေပြီး သတင်းရရှိပုံနှင့် အခြေအနေကို တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြပါသည်။

ကိုချို၏ ပြောပြချက်အရ သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားအရ သိရှိရကြောင်း ဂျပန်သင်္ချိုင်းသို့ သွားရောက် စုံစမ်းစာသင်္ချိုင်းစောင့် ကိုညိုမောင်ဆိုသူနှင့် တွေ့ဆုံရကြောင်း၊ ကိုညိုမောင်မှာ သင်္ချိုင်းစောင့်အလုပ်ကို သူ၏ဖခင်ထံမှ ဆက်ခံ ရရှိခဲ့ရာ သင်္ချိုင်းထဲတွင် ပစ္စည်းများ မြှုပ်နှံထားသည့်သတင်းကို သိရှိထားပြီး သူ့ဖခင်လက်ထက်က သင်္ချိုင်းတွင်းမှ စိန်တစ်ပွင့် ကောက်ခဲ့ကြောင်း။

သူ၏ဖခင် ဆုံးသွားပြီး အစောင့်အလုပ်ကို လက်ခံရပြီးနောက် ပစ္စည်းများကို တူးဖော်လိုသော်လည်း အစောင့်သွယ်ကောင်း မရှိခြင်းနှင့် မိခင်က သဘောမတူခြင်းကြောင့် မတူးဖော်

ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း။ ယခု ကိုချိုမှ သိုသို သိပ်သိပ်နှင့် တူးဖော်နိုင်လျှင် မိခင် မသိအောင် သူ ခွင့်ပြုမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ သိရှိရပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် တူးဖော် ရေးကိစ္စ ဆက်လက် ဆွေးနွေးကြရာ ပစ္စည်းများ မြှုပ်ထားသောနေရာကို သိရန်အတွက် ကိုချို၏ သတ္တုရှာဖွေ စက်ကို အသုံးပြုခြင်းနှင့် သင်္ချိုင်းစောင့် ထင်မြင်သော နေရာများတွင် တူးဖော် ရန် စီစဉ်ကြပြီး ပရလောကသားများ နှောင့်ယှက်မှုကို ကာကွယ်ရန် ဆက် လက် ဆွေးနွေးကြပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က မိမိ သိရှိထား သော စမ်းချောင်း၊ ငှက်ပျောတော လမ်းနေ ဆရာကြီး ဦးထင်ကို သတိရ သဖြင့် ဆရာကြီးနှင့် သွားရောက် ဆွေးနွေးကြရန် သဘောတူကြပါ သည်။

သို့ဖြစ်၍ နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက် ဆရာကြီးဆီ သွားကြပြီး အခြေအနေကို ပြောပြ အကူအညီတောင်းကြပါသည်။ ဆရာ ကြီးက...

‘ခပ်ဖျားတို့ အိမ်ပစ္စည်း မြှုပ်ထားတဲ့နေရာ ကို ဘယ်လို ရှာကြမလဲ။ ပစ္စည်းတွေက

အခု ရှိယှို လောရာသီရဲ့လား’ ဟု မေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့က ပစ္စည်းများ ယခု ရှိ မရှိတော့ မသေချာ ကြောင်းနှင့် ရှာဖွေဖို့ကိစ္စကို စီစဉ်ထား သည့်အတိုင်း ပြောပြပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာကြီးက...

‘ခင်ဖျားတို့ဟာက မသေချာဘူး။ သေချာတဲ့နည်း ကျုပ်မှာ ရှိတယ်+ ဟု ပြောပြီး...

‘ခပ်ဖျားတို့ အိမ်ပစ္စည်းအင်အိုတာ သိကြ လား’

ဟု မေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထို အချိန် (၅၁ နှစ်)အရွယ်ထိ ယင်းအင်း ကို မကြားဖူးပါ။ မကြားဖူးကြောင်း ပြောပြသောအခါ ဆရာကြီးက အင်း အကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။ ယင်းအင်း ကို စည်းကြည့်ပါက ယူဇနာ (၁၀၀၀) ဝေးသော နေရာမှ ရေအောက်၊ မြေ အောက်တွင် မြှုပ်ထားသော ရတနာ ပစ္စည်းများကို တွေ့မြင်နိုင်ကြောင်း၊ အင်းကို ဥစ္စာစောင့်ဝင်စားသူ (သို့မဟုတ်) သမာဓိ အားကောင်းသူ များ စည်းကြည့်လျှင် မြင်နိုင်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင်တော့ ကြည့်မရကြောင်း၊ အင်းကို စန္ဒာသူရိယ မည်သော နတ် စောင့်ကြောင်း။

အင်းကို စီရင်ပုံမှာ နှစ်လက်မ ပတ်လည်ခန့်ရှိ ကြေးကမ္ဘဝါပြား ဟောင်း သုံးချပ်ပေါ်တွင် အင်းကွက် ချပြီး နက္ခတ်စုံသော ညတစ်ညတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားသို့ သွား၍ အင်းဆန် သွင်းရကြောင်း၊ ပြီးလျှင် သက်န်းကြီးစ နှင့် ချုပ်ထားပြီး မျက်စိတွင် စည်းရန် အသင့် ပြုလုပ်ထားရကြောင်း ရှင်းပြ ပါသည်။

ဆရာကြီးက ရှင်းပြပြီးနောက် လော လောဆယ် သူ အသုံးပြုနေသော ဥစ္စာ စောင့် ဝင်စားသူ မိန်းကလေးမှာ ခရီး လွန်နေသဖြင့် အရင်လိုပါက ကျွန်ုပ်တို့ သုံးယောက်မှ စမ်းသပ် စည်းကြည့်ရန် အကြံပြုပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း သဘောတူပြီး အသက်ကြီးဆုံး ကျွန်ုပ်က စတင် စည်း ကြည့်ပါသည်။ ဘုရားရှေ့တွင် အလင်း တိုင်း အမွှေးတိုင်များ ပူဖော်၊ ငါးပါး သီလ ခံယူပြီး အင်းသုံးချပ်မှ အလယ် အင်းကို နှာတံပေါ်တွင် လည်းကောင်း၊ ကျန် နှစ်ချပ်ကို မျက်လုံးနှစ်လုံးပေါ် တွင် လည်းကောင်း တင်၍ စည်းထား ပြီး တရားထိုင် အနေအထားဖြင့် ပထမ နှာသီးဖျားကို အာရုံထားပြီးနောက် မျက်စိကို အာရုံပြု၍ ကြည့်ရပါသည်။

ဆရာကြီးက ဘေးမှနေ၍ အင်း စောင့်ကို မည်သည့်နေရာမှ ပစ္စည်းများ ကို ပြပေးပါဟု လမ်းညွှန် ပြောကြား ပေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် (၁၅) မိနစ်ခန့်ကြာသော်လည်း မည်သည့် အရာမှ မမြင်ရပါ။ သို့ဖြစ်၍ ကိုချိုကို စည်းစေပါသည်။ ကိုချိုကလည်း ဘာမှ မမြင်ရပါ။

နောက်ဆုံး ကိုထွန်းကြိုင် စည်း ကြည့်ပါသည်။ သူသည် စည်းပြီး (၁၅) မိနစ်ခန့် ကြာသောအခါ တုန်လှုပ်သော

www.burmeseclassic.com

ပြီး လက်ချောင်းများ ကွေးကောက်၍
မီးရောင် မြင်ရကြောင်း စတင် ပြောပါ
သည်။ ဆက်၍ ကြည့်သောအခါ မီး
ရောင်မှာ လူတစ်ယောက်က ရေနံဆီ
မီးခွက်ကြီးကို ကိုင်ထားပြီး ရှေ့မှသွား
ကြောင်း နောက်တွင် လူ (၁၅)ယောက်
ခန့်ပါပြီး လက်နက်ကိုင် ဂျပန်စစ်သား
များလည်း ပါကြောင်း၊ ထိုအထဲမှ
တိုင်းရင်းသားတစ်ယောက်က နို့နို့ဘူး
အကြီးစားခန့် ဘူးကြီးတစ်ဘူးကို ကိုင်
ထားကြောင်း။ =ဘူးထဲကို မြင်အောင်
ကြည့်ပါ။+ဟု ဆရာကြီးက ပြောရာ
ကိုထွန်းကြိုင်က ဘူးထဲတွင် ရွှေ၊ ငွေ
ပစ္စည်းများ အပြည့်ပါကြောင်း ပြောပြ
ပါသည်။

ထိုလူအုပ်သည် တစ်နေရာတွင် ရပ်
ပြီး (၆)ပေခန့် နက်သော ကျင်းကြီး
တစ်ကျင်းကို တူးကြောင်း၊ ထို့နောက်
ဘူးကိုင်ထားသော လူကို အတင်းဆင်း
စေပြီး ထိုလူကို ပစ်သတ်လိုက်ကြောင်း၊
ထိုသူသည် တင်ပျဉ်ခွေ အနေအထား
ရှိပြီး ဘူးကို ခြေခွင်အတွင်း ထား၍
သေဆုံးသွားကြောင်း၊ ထို့နောက် ကျင်း
ကို မြေဖို့ပြီး ဂျပန်များနှင့် ကျန်လူများ
ထွက်သွားကြောင်း၊ ကိုထွန်းကြိုင်
ကြည့်နေစဉ်ပင် ကျင်းထဲမှလူမှာ
အရိုးစု ဖြစ်သွားကြောင်း စသည်ဖြင့်
တဖြည်းဖြည်း ပြောပြပါသည်။

ထိုအခါ ဆရာကြီးက မြေပေါ်
အခြေအနေကို ကြည့်ခိုင်းရာ မြေပေါ်
တွင် အရိုးစုနှင့် တစ်လံခန့်အကွာ၌
တစ်တောင်ခန့်မြင့်သော သစ်တောင်
တိုတစ်ခု တွေ့ကြောင်း၊ ယင်း
သစ်တောင်အနီးတွင် အုတ်နံရံကြီး
တွေ့ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

အင်း စည်ကြည့်သည့် သဘောမှာ
စည်သည် သတိလွတ်သော။ ထားရာ
ပြောသံကို ကြားရကြောင်း၊ ပစ္စည်းရှိ
၃၀၀ နှုတ်ရှာရောင်ခြည်ပစ္စည်း

သည် နောက်ကို ကိုသိတိုအောက်ပြီး
ကြည့်သောအခါ မြင်ရကြောင်းဖြင့် ကိုထွန်း
ကြိုင် စကားအရ သိလိုပါသည်။ ထို့ပြင်
လက်ရှိ အနေအထားအပြင် အတိတ်မှ
ခြံရံများကိုပါ ပြသထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း
သိလိုပါသည်။

ဆရာကြီးက ပစ္စည်းအနီးတစ်ဝိုက်
တွင် ပရလောကသား အစောင့်များ
ရှိမရှိ ကြည့်ခိုင်းရာ မရှိကြောင်း သိရ
ပါသည်။

‘အိုရင် သံဃာတို့ နက်ပြန်သွားပြီး ပြန်
အနေအထား စစ်ဆေးပြီး တူးဖော်ကြပေ
တော့၊ ကျွန်ုပ်တော့ ညွှာသိုက်များ ဟု
ဖို့ ကတိပြုထားရလို့ မလိုက်နိုင်ဘူး။
အဆောင်လက်ဖွဲ့လေးများတော့ ပေးလိုက်
ပါယ်’

ဟု ဆရာကြီးက ပြောပြီး ကျွန်ုပ်တို့
အား အဆောင်လက်ဖွဲ့အချို့ ပေးလိုက်
ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည်
နောက်နေ့တွင် ဂျပန်သင်္ချိုင်းသို့ သွား
ကြရာ အစောင့် ကိုညိုမောင်နှင့်
အဆင်သင့် တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်္ချိုင်းအတွင်း
လှည့်လည် စစ်ဆေးကြရာ သင်္ချိုင်းမှာ
တစ်ကေခန့်ကျယ်သော စတုဂံပုံရှိပြီး
ဝင်ပေါက်တစ်ပေါက်သာ ချန်၍ ပတ်
လည်တွင် (၁၀)ပေခန့်မြင့်သော အုတ်

နံရံ ကာထားပါသည်။ အဝင်
အနီးတွင် အစောင့်၏အိမ်
ရှိပြီး ခြံတွင်း၌ သက်တမ်း
ရင့်ရော်ဘာပင်များ အပြည့်
ရှိပါသည်။ ၎င်းသင်္ချိုင်းတွင်
အလောင်းများ လုံးဝ မြှုပ်နှံမှုမရှိဘဲ
အရိုးများ ကောက်ပြီး ခေတ္တထားသော
နေရာ ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ခြံ၏တစ်နေရာတွင် အံ့ဩဖွယ်
ကောင်းအောင်ပင် တစ်တောင်ခန့်
မြင့်သော ရော်ဘာပင်ငုတ်တိုတစ်ခုကို
ခြံစည်းရိုးအုတ်နံရံအနီး၌ တွေ့ရပေရာ
အင်းစည်းကြည့်သော အမြင်နှုန်း
တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ၎င်းသစ်
ငုတ်အနီး၌ တူးဖော်ရန် ဆွေးနွေး
ကြစဉ် ကိုညိုမောင်၏ မိခင်ကြီး ခုတ်
တရက် ရောက်လာပြီး =ဘယ်
ညော် သည်တွေ့လဲ+ဟု သူ့သား
မေးပါ သည်။

ကိုညိုမောင်က ကောင်းအောင်
ကြည့်ပြောပြီး ကျွန်ုပ်တို့အား ခြံပြင်
ပို့ပေး၍ တစ်နေရာတွင် ခေတ္တရှောင်
ပေးရန် ပြောပါသည်။ ကိုညိုမောင်
မိခင်မှာ သူနှင့်အတူမနေဘဲ တစ်
တစ်ရံမှသာ လာလည်တတ်ကြောင်း
သိရပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခပ်တု
လှမ်းမှ စောင့်ကြည့်၍ သူ့မိခင် ခြံ
ထွက်သွားသောအခါ တူးဖော်ရန် သွား
ကြပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် နေ့ထွက်
တစ်နာရီထိုးခန့် ရှိနေပါပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သစ်တောင်
တစ်လံခန့်အကွာနေရာတွင် တစ်
ပတ်လည်ခန့် ကျယ်သော အင်း
တစ်တွင်းကို စတင် တူးဖော်ပါ
ဤသို့ အစမ်းတွင်းတူးမိခြင်းမှာ
ကြီးဖြစ်ကြောင်း နောက်မှ သိ

သည်။ မြေကြီးမှာ သဲဆန်သော မြေပွ
ဖြစ်ပြီး မိုးရွာထားသဖြင့် တူးရ လွယ်
ပေရာ နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင်

ခြောက်ပေအနက်ခန့် ရပါသည်။
သို့သော် ဘာမှမတွေ့သဖြင့် တစ်
တောင်ခန့်အကွာတွင် နောက်ထပ်
အစမ်းတွင်းတစ်တွင်း ထပ်တူးပါ
သည်။ ၎င်းတွင်း တူးပြီးသော
အခါလည်း ဘာမှမတွေ့
သဖြင့် ဆရာကြီးထံ ပြန်ပြီး
အင်းစည်းကို ကြည့်ပါသည်။

ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်တို့တူးထားသော
ကျင်းနှင့် ပစ္စည်းရှိသော အရိုးစုမှာ
တြိဂံပုံကျနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။
ကိုထွန်းကြိုင်သည် နောက်တစ်ကြိမ်
အင်းစည်းသောအခါ ပထမကြိမ်ကဲ့သို့
မကြာဘဲ နှစ်မိနစ်ခန့်အတွင်း မြင်ရပါ
သည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်္ချိုင်းသို့
အမြန်ပြန်လာပြီး တူးကြရာ မိုးချုပ်စ
အချိန်တွင် ခြောက်ပေအနက်ခန့်
ရောက်ပြီး ထိုအခါမှပင် လှည်းခေါင်းရိုး
၏ အပေါ်ခွဲတစ်ခုကို အုန်းမှုတ်ခွက်
ကဲ့သို့ ပုံစံဖြင့် ရရှိပါတော့သည်။
သို့သော် ထိုအချိန်မှာ အတော်မှောင်
လာပြီဖြစ်၍ အန္တရာယ်ရှိနိုင်သော
ကြောင့် နောက်နေ့မှ ဆက်တူးရန်
ရပ်နားပြီး အိမ်ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။

နောက်နေ့နံနက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့
ထပ်မံသွားရောက်၍ ကျင်းကျယ်ကျယ်
တူးကြရာ လှည်းခေါင်းခွံနှင့်တကွ လူ
တစ်ယောက်၏အရိုးစုကို ရရှိသော်
လည်း ရတနာပစ္စည်းဘူးကိုတော့
မတွေ့ရတော့ပါ။ အရိုးစု၏ အနီးတွင်
၎င်းနှင့်တစ်တန်းတည်း အရှေ့ဘက်သို့
ထွက်သွားသော ခြောက်လက်မခန့်
တွင်းပေါက်တစ်ခု တွေ့၍ ၎င်းတွင်း

ပေါက်အတိုင်း နှစ်တောင်ခန့် လိုက်တူး
သော်လည်း ဘာမှမတွေ့ပါ။

သို့ဖြစ်၍ ဆရာကြီးထံ ပြန်သွားပြီး
အင်းစည်းကြည့်ရာ ပစ္စည်းဘူးမှာ
တူးထားသောတွင်းပေါက်၏ ရှေ့
တစ်လံခန့်အကွာတွင် ရောက်နေ
ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ထို့ပြင်
ကျင်းနေရာတစ်ဝိုက်တွင် ပရလောက
သား ဂျပန်စစ်သား ငါးယောက်၊
ခြောက်ယောက်ခန့်ကိုလည်း ပျာယာ
ခတ် လှုပ်ရှားနေသည်ကို တွေ့ရပါ
သည်။

ထိုအခါ ဆရာကြီးက...
'ခပ်ဗူးတို့ ဒီနေ့တော့ ထပ်တူးနဲ့တော့။
စည်းချိုပြီး မတားနိုင်ရင် ဟောရုံပဲ ရှိပယ်။
ဟိုနေ့က အစောင့်ပိုရိုတူးဆိုလို့ တူးခိုင်း
လိုက်တာ။ ဒီလို အစောင့်ပိုရိုတော့ ကျုပ်
အစီအဆင် ထပ်လုပ်ပေးပြီမှ သွားတူးကြ
ဦး'

ဟု ပြောပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ နောက်
တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် ဆရာကြီး
စီရင်ပေးသော ဆန်မန်၊ စည်းချရန်
ကြီးမန်းများ ယူဆောင်ပြီး သွားတူးကြ
ပါသည်။

ထိုနေ့က ကျင်းတူးပြီး ခဏအကြာ

တွင် ကျွန်ုပ်သည် မြေစာနှင့်ပါလာ
သော နှစ်တောင်ခန့်ရှည်သည့် သစ်မြစ်
တစ်ခုကို အမှတ်တမဲ့ စည်းအပြင်သို့
လွှင့်ပစ်လိုက်မိပါသည်။ စည်းကမ်း
ဖောက်မိသည်ကို သတိရချိန်၌ နောက်
ကျသွားပါပြီ။

ခေတ္တအကြာတွင် အစောင့် ကိုညို
မောင်၏ မိခင်ကြီး တန်းတန်းမတ်မတ်
ရောက်လာပြီး...

ရှင်တို့ဘာလုပ်နေကြတာလဲ အခု
ထွက်သွားကြ။ မသွားရင် ရဲစခန်း
သွားတိုင်မယ်+

ဟု အော်ပြောပါတော့သည်။ သို့ဖြစ်
၍ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ပစ္စည်းများ သိမ်း
ပြီး အမြန်ထွက်ခွာခဲ့ရပါတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပထမဆုံး
ရတနာသိုက် တူးဖော်ရေးလုပ်ငန်း
ပြီးဆုံးသွားခဲ့ရပါသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်
သည် အလွန်ပင် မချင့်မရဲဖြစ်ရသော
ကြောင့် နောက်တစ်ကြိမ် တူးဖော်လျှင်
ကြည့်နိုင်ရန်အတွက် အင်းတစ်စုံ စီရင်
ပေးပါရန် ဆရာကြီးကို အပူကပ်မိ
ပါသည်။

ဆရာကြီးကလည်း လိုက်လျောပြီး
အင်းတစ်စုံ စီရင်ပေးခဲ့ရာ ဤအင်းတွင်
အကြားအာရုံပါ ရနိုင်ရန် အင်းငါးချပ်
စီရင်ပေးခဲ့၍ ဒီဗွေကျ သောတအင်း
ကြီးကို အပိုင် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်
သည် ဤအင်းကို အသုံးပြု၍ နောက်
ထပ်ရှာဖွေတူးဖော်ရေးများ လုပ်ခဲ့သည်
ကို စာဖတ်သူများ စိတ်ဝင်စားပါက
ဆက်လက် တင်ပြသွားပါမည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မအောင်မြင်ရသည့်
အဓိက အချက်မှာ ကျွမ်းကျင်သော
ဆရာသမားကောင်း မပါရှိခြင်းကြောင့်
ဖြစ်လေသတည်း။

ဦးမင်းလှိုင်

www.burmeseclassic.com

[၁]

ဦးထွန်းမြတ်သည်
မင်းဘူးခရိုင်၊ ပွင့်ဖြူမြို့နယ်
အတွင်းရှိ ဝဲခေါင်ရွာဇာတိ
ဖြစ်သည်။ သူ၏ထံတွင်
အစွမ်းထက်သော
ကြောင်အမတေ -
(အမြဲတေ) တစ်ခု
ရှိသည်ဟု
ကျွန်ုပ်၏ဖခင်
ဦးရန်အောင်က
ပြောပြဖူးပါသည်။

ယခုမှ
ဦးထွန်းမြတ်လည်း
ကွယ်လွန်သွားပါပြီ။
သူ၏ သားနှင့်မြေးများသာ
ကျန်ပါသည်။
ဦးထွန်းမြတ်သည် ကြောင်
အမြဲတေကို တောတစ်ခု
အတွင်းမှ ရရှိခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ငါးဆယ်ခန့်
က ဖြစ်ပါသည်။ ဦးထွန်းမြတ်
သည် တောတစ်ခုအတွင်းသို့
ဝင်သွားရာမှ ကြောင်သေတစ်ကောင်
ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ထို ကြောင်သေမှာ ပုပ်ပူနေပြီး
လောက်ကောင်များပင် တဖွားဖွားနှင့်
တွေ့ရသည်။ သို့သော် ဦးခေါင်းပိုင်းမှာ
ကြောင်ရှင်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေပြီး မပုပ်မသိုး
ပါ။ နောက်ပြီး ကြောင်သေမှာ မျက်
တောင်ခတ်လျက်နေသည်ကို ထူးဆန်း
စွာ တွေ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဦးထွန်းမြတ်သည် ကြောင်သေ၏
ဦးခေါင်းအတွင်းမှ အမြဲတေကို ထုတ်၍
ယူခဲ့ပါသည်။ အမြဲတေ၏ အရွယ်မှာ
ရွေးစေ့ကြီးကြီးခန့်ရှိပြီး ဝါဖန်ဖန်
၃၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

လက်ဖက်

ထက်ထွေးထွန် ဦးထွန်းမြတ်နှင့်

ကြောင်အမြဲတေ

အရောင်ရှိသည်ဟု မြင်လိုက် တွေ့ ဦးခေါင်းမှ ထုတ်ယူလိုက်သောအခါ
လိုက်ရသူများက ဆိုပါသည်။ ဦးခေါင်းပိုင်းသည် မျက်တောင်ခတ်ခြင်း
အမြဲတေကို ကြောင်သေ၏ ရပ်သွားလေသည်။ ဦးထွန်းမြတ်သည်

ထိုအမြဲတေကို လက်ကိုင်ပဝါအဖျားတွင် ထုပ်စည်းထားပြီး သွားလေရာသို့ အန္တရာယ်ကင်းစေရန် ဆောင်ယူလေ့ရှိသည်။

[၂]

တစ်ခါသော် မကွေးမြို့သလွန်ဘုရားပွဲတော်သို့ ဦးထွန်းမြတ်နှင့် ရွာသားအချို့ ဘုရားဖူးရင်း၊ ဈေးဝယ်ရင်း လေ့ဖြင့် မြစ်ကြောင်းလမ်းမှ သွားကြလေသည်။

မြသလွန်ဘုရားပွဲသည် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ဆိုလျှင် အလွန်စည်ကားသော အထက်အညာ ဘုရားပွဲတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ မြသလွန်ဘုရားပွဲတွင် ကြည့်ချင်ပွဲအဖြစ် ညအခါတွင် မြန်မာ့ရိုးရာလက်ဝှေ့ပွဲများ ထည့်သွင်းလေ့ရှိပေသည်။ ပွဲတော်သိမ်းခါနီးအနေဖြင့် အထူးပွဲ ကျင်းပလေသည်။

ထိုပွဲတွင် “ကျော်ကြီး”ဆိုသူနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ထိုးသတ်မည့်သူကို ရှာ၍နေလေသည်။ ယင်းကျော်ကြီးဆိုသူမှာ အသက်(၃၀)နှစ်အတွင်းဟု ခန့်မှန်းရပြီး တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်နှင့် ဗလကောင်းသူဖြစ်သည်။ သို့သော် လက်တံမရည်လှ။ မျက်လုံးပြူးပြူး။ နဖူးကျဉ်းကျဉ်း ခေါင်းတုံးနှင့် ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဆုံးည ပိတ်ပွဲအနေဖြင့် ကျော်ကြီးနှင့် ထိုးသတ်ဝံ့သူကို ဆုတော်ငွေ(၁၀၀)ကျပ် အပိုပေးလေသည်။ အကယ်၍ နိုင်ခဲ့ပါက ဆုကြေး(၁၀၀)ကျပ် ရရှိပေမည်။ ထိုကြောင့် အနိုင်ရရှိသူသည် ဆုတော်ငွေ(၂၀၀)ကျပ်တိတိ ရရှိပေလိမ့်မည်။

ထိုစဉ်အခါက မင်္ဂလာ ဦးအောင်မောင်း၏ ရုံပွဲပင် လူကြီးရုံဝင်ခန့်န်းမှာ (၁)ကျပ်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခင်နှစ်က

BURMESE CLASSIC

ယခုကျော်ကြီးဆိုသူနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သူမှာ နံရိုးတစ်ချောင်း ကျိုးသွားခဲ့သည်ဟု သိခဲ့ရသည်။

သို့သော် ဝဲဒေါင့်ရွာသားများသည် ဦးထွန်းမြတ်ကို မပြောပြဘဲ ကျော်ကြီးနှင့် ထိုးသတ်ပါမည်ဟု စာရင်းပေးခဲ့လေသည်။ ဦးထွန်းမြတ်မှာ ရွာသားများ၏ တိုက်တွန်းမှုအရ လက်ဝှေ့စင်မြင့်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ရ၏။

ပရိသတ်များသည် ကျော်ကြီးစင်မြင့်ပေါ်သို့ တက်လာသောအခါ လက်ခုပ်တီးခြင်း၊ လက်ခေါက်မှုတ်ခြင်း၊ စောင်ပဝါများကို လေထဲသို့ ပစ်မြှောက်ပြီး ကြိုဆို အားပေးလေသည်။

ကျော်ကြီးမှာ သူ၏ ညာလက်မောင်းတွင် မဲချည်ကြိုးတစ်ချောင်း၊ ဝဲဘက်လက်မောင်းတွင် မဲချည်ကြိုးတစ်ချောင်း စည်းနှောင်ထား၍ နဖူးတွင် ပဝါနီခပ်သေးသေးကို ရစ်ပတ်ထားပြီး မြူးထူးခုန်ပေါက်ကာ ထွက်၍လာသည်။

ထို့နောက် ဦးထွန်းမြတ် စင်ပေါ်သို့ တက်လာသည်။ ထိုအခါ လက်ခုပ်သံလေး၊ ငါးချက်လောက် ကြားလိုက်ရ၏။

ဦးထွန်းမြတ်သည် ဦးသုံးကြိမ်ချစ်ပရိသတ်ကို အရှိအသေပေးလိုက်သောအခါ လက်ခုပ်သံများ ဟိန်း၍ ထွက်လာ၏။

ဇာတ်ပွဲ၊ အငြိမ်သဘင်ပွဲများတွင် ပြုလုပ်လေ့ ပြုလုပ်ထရှိသော လေချွန်ခြင်း၊ လက်ခေါက်မှုတ်ခြင်းတို့မှာလည်း ဆူညံနေပေသည်။

ဦးထွန်းမြတ်မှာ အသက်(၅၀)ခန့် ဖြစ်ပြီး သျှောင်တစောင်းနှင့်ဖြစ်သည်။ သူသည် မုန်းနားသားတို့ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသော ဒေသထွက် ပုဆိုးကွက်ပြာကို ခါးတောင်းကျိုက်ထားသည်။ သူ၏ သျှောင်ကို ဖျင်စောင်တစ်ပတ်ခွမ်းဖြင့် စည်းနှောင်ထားသော်လည်း ဆံနွယ်အချို့မှာ လေဝယ် လွင့်ပျံနေပါသည်။

သူသည် ကြောင်အမြဲတေကို လက်ကိုင်ပဝါဖျားတွင် ချည်ထားပြီး ညာလက်မောင်းတွင်း မြဲမြဲစွာ စည်းလျက်ထားသည်။ ဦးထွန်းမြတ်သည် ပေါင်နှစ်ဖက်လုံးကို ထိုးကွင်းထိုးထားသည်မှာ ဒူးခေါင်းအထိ ဖြစ်သည်။

ပွဲကြည့်လာသူ ဘကြီးတစ်ဦးက... ‘သျှောင်တစောင်းနဲ့ လူက ထိုးကွင်းပေါင်ပြည့်နဲ့ကွ။ သတ္တိကောင်းပုံရတယ်’

ဟု ဝေဖန်နေသည်။

ထိုအခါ လူငယ်တစ်ဦးက...

‘ကျော်ကြီးကို တုန်ခင်မလားဗျာ၊ (၁၀၀)ကျပ်နဲ့ (၁၀)ကျပ် လောင်းကြေးထပ်မလား’

ဟု စိန်ခေါ်နေသည်။

ထိုစဉ် လက်ဝှေ့ပွဲစင်ရှေ့မှ ဆိုင်ဆိုင်မှ ပတ်မသံပေးပြီး ဆူညံစွာ တီးလှိုက်သဖြင့် လူအများ ငြိမ်ကျသွားမည် လက်ဝှေ့ ခိုင်ထွက်၍ လာသည်။ ခိုင်မှာ အရပ်အမောင်း လူကြီးဖြစ်ပြီး ဂျပန်ဘောင်းဘီဝတ်၍ ဝတ်ဆင်ထား

သည်။

ကျော်ကြီးမှာလည်း ဘောင်းဘီတို အနက်ရောင်ခပ်ပွပွကို ဝတ်ထားပြီး ဟန်ရေးပြနေသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ မျောက်ခုန်၊ ခုန်ပြသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ လက်ခမောင်းခတ်သည်။ ဦးထွန်း မြတ်မှာ ဟန်ရေးမပြတတ်သဖြင့် ပွဲစ လေသည်။

[၃]

ပွဲစလျှင်စချင်း ကျော်ကြီးက ဖိထိုး သည်။ ဘယ်ညာလက်သီးများ သုံးပြီး ထိုးသည်။ သို့သော် ဦးထွန်းမြတ်ကို မထိ။ ထိုအခါ ကျော်ကြီးက ခြေဖြင့် ခတ်၏။ ထိုစဉ် ဦးထွန်းမြတ်သည် အားထည့်ပြီး ခုန်လိုက်ရာ ကြောင် တစ်ကောင်ကဲ့သို့ လေဝယ် လွင့်တက် သွားပြီး ပြန်အကျတွင် ကျော်ကြီး၏ ကော်ကို ခွမိလျက်သား ဖြစ်နေသည်။ ဦးထွန်းမြတ်၏ ဒူးနှစ်လုံးကြားတွင် ကျော်ကြီး၏ ခေါင်းမှာ ညှပ်နေပြီး မလှုပ်နိုင်အောင်ဖြစ်နေ၏။

ထိုအခါ ပရိသတ်များမှာ မီးကို ရေနှင့် ငြိမ်းသတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပြီး ငြိမ်ကျသွားသည်။ ဒီလိုနှင့် ပထမအချီ ပြီးသွားသည်။

[၄]

ဒုတိယအချီ ယင်းအချီမှာ လွန်စွာ ထူးဆန်းလှသည်။ ဦးထွန်းမြတ်မှာ လက်သီးလုံးဝမသုံးဘဲ လက်နှစ်ဖက် ကို မြှောက်ထားသည်။

ကျော်ကြီးကို စိတ်ကြိုက်ထိုးစေ သည်။ သို့သော် ကျော်ကြီးကား ထိ အောင် မထိုးနိုင်ခဲ့။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးထွန်း မြတ်က လက်ငှေ့စင်ပေါ်တွင် ပက် လက်အနေအထားဖြင့် နေပေးသည်။ ကြိုက်သလို ထိုးခွင့်ပေးသော်လည်း ကျော်ကြီးမှာ မထိုးနိုင်ဖြစ်သည်။

ခဏအကြာ ဦးထွန်းမြတ်သည် ပက်လက်အနေအထားမှ ထပြီး ဘယ် ဘက်လက်ဖုံဖြင့် ကျော်ကြီး၏ ရင်ဘတ်ကို ရိုက်လိုက်ရာ အသာလေး ဟု ထင်ရသော်လည်း ကျော်ကြီးမှာ

ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပုံကျသွားသည်။ နောက်ပြန်၍ ထမလာသဖြင့် ပွဲပြီးသွား လေသည်။

ဦးထွန်းမြတ်မှာ ဆုလက်ခံယူပြီး လှေဆိပ်သို့ ပြန်လာရာ ချွေးပင် မထွက် ဟု ဆိုပါသည်။ ယခုအကြောင်းကို ဝဲဒေါင့်ရွာသားများသည် ဦးထွန်းမြတ် ကွယ်လွန်သွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း သားစဉ်မြေးဆက် ပုံပြင်သဖွယ် ဂုဏ်ယူစွာ ပြောကြားကြလေ့ရှိရာ စာရေးသူလည်း ကြားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ဦးထွန်းမြတ်မှာ ကျော်ကြီးကို အနိုင် ထိုးခဲ့သဖြင့် "လက်ငှေ့ကျော် ဦးထွန်း မြတ်" ဟုပင် ခေါ်ဆိုကြလေသည်။ ယခု စာရေးသူမှာ ဝဲဒေါင့်ဇာတိ ဖြစ်ပါ သည်။

BURMESE CLASSIC

ကျွန်မသည် မြောင်းပေါင်တွင် ခင်း ထားသော သစ်သားခင်းပေါ်သို့ သတိ မမူဘဲ တက်နင်းရာ သစ်သားမှာ မိုးဒဏ်၊ နေဒဏ်ကြောင့် ဆွေးမြည့်နေ ရာ ထက်ပိုင်းကျိုး၍ ကျွန်မ၏ ခြေ တစ်ဖက်မှာ မြောင်းအတွင်းသို့ ကွဲကျ သွားသည်။

ထိုမှ ခြေသလုံးအထက် ဒူးအောက် နားတွင် ပွန်းပဲ့ဒဏ်ရာ ရရာမှ အနာ မှာ ရောင်ကိုင်းလာပြီး ပေါက်ပြဲကာ ပြည်များမှာ ချွဲဖတ်စိမ်းဝါရောင်နှင့် စေးတွဲတွဲ ဆွဲဆွဲရာမှာလည်း အသည်း ခိုက်အောင် နာကျင်လှပါသည်။

အနာကျက်ဆေး မန်းဆေးစား၊ မန်းဆေးသွေး၍ လိမ်းသော်လည်း မသက်သာဘဲ ခြေထောက်မှာ အထိ မခံနိုင် အထိုင်အထခက် နာကျင်ကိုက်

ထိုက်တွေ
ဩဇာတုတ်သော ဆေးနည်းကောင်း

ခဲကာ မျက်ရည်နှင့်မျက်ခွက် ဆိုသလို နေရပါသည်။

လမ်းလျှောက်ရာမှာလည်း တုတ် တစ်ချောင်းနှင့် ထော့နင်းစွာ လမ်း လျှောက်ရပါသည်။ အစ်မကြီး တစ်ယောက်က မြင်တွေ့၍ ဆေးနည်း ပေးရာက သက်သာပျောက်ကင်းရ သဖြင့် ကျွန်မကဲ့သို့ ဝေဒနာခံစားရ သောသူများ ဝေဒနာသက်သာ ပျောက်ကင်းစေလိုသော စေတနာဖြင့်

ဆေးနည်းဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ...
နံ့သာဖြူအတုံး (အစစ်)ကို ရေနှင့်ပျစ်ပစ် သွေ၍ ပြည်တည်နာပေါ်တွင် လိမ်းပေး၍ ပြည်များမှာ တဖြည်းဖြည်း စင်သွားပြီး သက်သာပျောက်ကင်းရာ ရရှိကြောင်း ကိုယ်တွေ့ ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

ဆေးနည်းပေးသော အစ်မကြီး မဝင်းရွှေသို့ ...

ဝေဒနာ သက်သာစေလိုသော စေတနာဖြင့်...

နန်းခင်ထွေး (ခေါ်ပေါ်)